

MAGYAR KÖZLÖNY



A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2007. november 16.,
péntek

155. szám

Ára: 4935,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2007: CXXVI. tv.	Egyes adótörvények módosításáról	10754
2007: CXXVII. tv.	Az általános forgalmi adóról	10893
310/2007. (XI. 16.) Korm. r.	A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala létrehozásáról, feladatairól és hatásköréről szóló 276/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról.	10962
	A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata (4/2007. BJE szám)	10962
	A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata (5/2007. BJE szám)	10965

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2007. évi CXXVI.

törvény

egyes adótörvények módosításáról*

ELSŐ RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT,
A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT,
AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT,
AZ EGYSZERŰSÍTETT KÖZTEHERVISELÉSI
HOZZÁJÁRULÁST,
VALAMINT AZ ÁLLAMHÁZTARTÁS EGYENSÚLYÁT
JAVÍTÓ KÜLÖNADÓT ÉS JÁRADÉKOT ÉRINTŐ
MÓDOSÍTÁSOK

I. Fejezet

*A személyi jövedelemadóról szóló
1995. évi CXVII. törvény módosítása*

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. §-a 2. pontjának *a)* és *d)* alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

(Belföldi illetőségű magánszemély:)

„*a)* a magyar állampolgár (kivéve, ha egyidejűleg más államnak is állampolgára, és belföldön nem rendelkezik a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvényben meghatározott lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel);”

„*d)* az *a)–c)* pontban nem említett természetes személy, akinek

da) kizárólag belföldön van állandó lakóhelye;

db) létérdekei központja belföld, ha egyáltalán nem vagy nem csak belföldön rendelkezik állandó lakóhellyel;

dc) szokásos tartózkodási helye belföldön található, ha egyáltalán nem vagy nem csak belföldön rendelkezik állandó lakóhellyel, és létérdekei központja sem állapítható meg;

azzal, hogy a létérdekek központja az az állam, amelyhez a magánszemélyt a legszorosabb személyes, családi és gazdasági kapcsolatok fűzik.”

(2) Az Szja tv. 3. §-a 4. pontjának *d)* és *m)* alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek és egyidejűleg a pont a következő *n)* alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

(Jövedelemszerzés helye:)

„*d)* nem önálló tevékenységből származó jövedelem esetében a tevékenység-végzés szokásos helyének (az állandó munkavégzés helyének) fekvése szerinti állam; változó munkavégzési helyen végzett tevékenység esetében,

da) ha a magánszemély a munkáltató (a munkaadó) belföldi székhelyével, vagy belföldi telephelyével (állandó bázisával), fióktelepével, kereskedelmi képvisletével áll a jövedelemszerzés alapjául szolgáló jogviszonyban, akkor belföld;

db) a *da)* pontban nem említett esetben a belföldön végzett tevékenységére arányosan számított jövedelem tekintetében belföld;

dc) a *db)* pont rendelkezésétől eltérően, az olyan jövedelem tekintetében, amely nemzetközi forgalomban üzemeltetett járművön belföldön kívül (is) teljesített szolgálat ellenértéke, az az állam, amely az ilyen jövedelmet nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján adóztathatja, más esetben a magánszemély illetősége szerinti állam;”

„*m)* az e törvény szerint természetbeni juttatásnak minősülő bevétel esetén belföld;

n) az *a)–m)* alpontban nem említett esetben a magánszemély illetősége szerinti állam.”

(3) Az Szja tv. 3. §-ának 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„14. *Munkáltató:* az, akivel (amellyel) a magánszemély munkaviszonyban áll, illetve munkaerő-kölcsönzés esetén – a munkavállaló kölcsönbeadójával kötött megállapodás alapján – a kölcsönzött munkavállaló részére közvetlenül juttatott bevétel tekintetében a munkavállaló kölcsönvevője. Munkaerő-kölcsönzés esetén a bevételnek nem számító juttatásra, valamint a munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatásra az e törvényben megállapított rendelkezéseket a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő ilyen juttatásának együttes összegére vonatkozóan kell irányadónak tekinteni.”

(4) Az Szja tv. 3. §-ának 22. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„22. *Munkaviszonyból származó jövedelem:* a magánszemélyt munkaviszonyára (ideértve a munkaviszonynak megfelelő, külföldi jog szerinti jogviszonyt is) tekintettel megillető adóköteles bevétel, ideértve a munkáltató által a magánszemély javára

a) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba munkáltatói,

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. november 12-i ülésnapján fogadta el.

b) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe foglalkoztatói hozzájárulásként fizetett összeg adóköteles részét is.”

(5) Az Szja tv. 3. §-ának 27. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„27. *Művelődési intézményi szolgáltatás:* könyvtári, levéltári szolgáltatás (SZJ 92.51); múzeumi szolgáltatás, kulturális örökség védelme (SZJ 92.52); előadóművészet (SZJ 92.31.21), filmvetítés (SZJ 92.13.11), állat-, növénykert, védett természeti érték bemutatása (SZJ 92.53.1), közművelődési intézmény által nyújtott felnőtt- és egyéb oktatás (SZJ 80.4).”

(6) Az Szja tv. 3. §-ának 41. és 42. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„41. *Agrár csekély összegű (agrár de minimis) támogatás:* az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról a mezőgazdasági és halászati ágazatban szóló, 1860/2004/EK bizottsági rendelet (2004. október 6.) által csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősített támogatás.

42. *Költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás:* a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított olyan támogatás, amelyet a magánszemély kizárólag a ténylegesen felmerült, igazolt kiadásainak a folyósítóval történő elszámolási kötelezettsége mellett kap.”

(7) Az Szja tv. 3. §-ának 60. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„60. *Kedvezményezett eltartott*

a) az, akire tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény szerint, valamint bármely EGT-állam hasonló jogszabálya alapján családi pótlékot, illetőleg más hasonló ellátást folyósítanak,

b) az, aki a családi pótlékra saját jogán jogosult,

c) a magzat (ikermagzat) a várandósság időszakában (fogantatásának 91. napjától megszületéséig),

d) a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély.”

(8) Az Szja tv. 3. §-a a következő 79–82. pontokkal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„79. *Befektetési szolgáltató:* külön törvény szerint befektetési szolgáltatási tevékenység végzésére jogosult személy.

80. *Foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény:* a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló törvény szerinti foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény.

81. *Kifizető:* az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott személy azzal az eltéréssel, hogy kifizetőnek

minősül a külföldi személy által belföldi szolgáltatói tevékenysége tekintetében megbízott belföldi illetőségű hitelintézet is, ha az ilyen megbízás alapján belföldön adóköteles jövedelmet fizet ki (ír jóvá).

82. *Pályakezdő személy:* a munkavállaló a középfokú nevelési-oktatási vagy a felsőoktatási intézménnyel nap-pali képzés keretében fennálló jogviszonya megszűnését, illetve a tanulói jogviszonya tankötelezettség címén való megszűnését követő egy naptári éven belül létesített első munkaviszonyában, illetve első munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyában.”

2. § Az Szja tv. 5. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Utalvány esetében bevétel az az összeg, amely értékben az utalvány termékre, szolgáltatásra cserélhető, illetőleg kötelezettség csökkentésére felhasználható.”

3. § (1) Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének e) és i) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„e) a visszatérített adót, adóelőleget, feltéve, hogy azt korábban költségként nem érvényesítették, továbbá a magánszemély jogszerűen tett önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozata alapján kiutalt, illetőleg az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a magánszemély egyéni számláján jóváírt kiutalt összeget; valamint a magánszemély nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozata alapján kiutalt, a nyugdíj-előtakarékosági számláján jóváírt összeget;”

„i) azt az összeget, amelyet a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései szerint

ia) nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából megállapodás alapján, és/vagy

ib) a nem biztosított magánszemély egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága megszerzése céljából a magánszemély helyett más személy fizet meg (mindkét esetben ideértve bármely EGT-államban a kötelező társadalombiztosítási rendszer keretében történő megfizetést is);”

(2) Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének j) pontja a következő jc)–je) alpontokkal egészül ki, egyidejűleg a bekezdés k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

[j) azt az összeget, amelyet]

„jc) a magánszemély nyugdíj-előtakarékosági számlájáról teljesített átutalás, átvezetés esetén a külön törvény nyugdíjszolgáltatásnak minősít;

jd) a magánszemély kérelmére, munkaviszonyának megszűnése esetén a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézményben fennálló követelésének terhére az intézmény más ilyen intézménybe utal át;

je) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény a tagot megillető követelése javára jóváír;

k) azt az összeget, amelyet

ka) a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint tagdíj fizetésére kötött támogatási megállapodás alapján a magánszemély helyett más fizet meg;

kb) a munkáltató a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemély tagdíjának kiegészítéseként egyoldalú kötelezettségvállalás alapján a magánnyugdíjpénztárba fizet;

kc) a munkáltató a magánszemély javára munkáltatói hozzájárulásként önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak)ba együttesen legfeljebb a minimálbér 50 százalékát meg nem haladóan fizet;

kd) a munkáltató a magánszemély javára munkáltatói hozzájárulásként önkéntes kölcsönös egészségpénztár(ak)/önsegélyező pénztár(ak)ba együttesen legfeljebb a minimálbér 30 százalékát meg nem haladóan fizet;

ke) a munkáltató a magánszemély javára foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe foglalkoztatói hozzájárulásként legfeljebb a minimálbér 50 százalékát meg nem haladóan fizet,

azzal, hogy a *kc)–ke)* alpontokban említett mértéket meghaladó összeget – figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezésére is – munkaviszonyból származó adóköteles jövedelemként kell figyelembe venni;”

(3) Az Szja tv. 7. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja a következők szerint módosul, egyidejűleg a bekezdés a következő *d)* ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés k) pontjának alkalmazásában]

„*c)* ha a munkáltató a hozzájárulást több hónapra előre egy összegben utalja át, akkor havonta fizetett munkáltatói/foglalkoztatói hozzájárulásnak az a havi összeg minősül, amelyet a munkáltató rendelkezése alapján az átutalást követően dátum szerint az egyes hónapokban ír jóvá a pénztár/foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény, azzal, hogy ezt a rendelkezést lehet alkalmazni az olyan utólagosan legfeljebb három hónapra történő egyösszegű átutalásra is, amely a magánszemély tagi jogviszonyát tanúsító okirat munkáltató számára történő átadását követően első alkalommal történik;

d) ha a magánszemély munkaviszonya a feltételes jogszerzési időtartam lejárta előtt megszűnik, és ezért a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménytől szolgáltatásra nem válik jogosulttá, a foglalkoztatói hozzájárulásnak a munkaviszony megszűnésének évében az (1) bekezdés *ke)* pontjában meghatározott mértéket meghaladó részét jövedelemként nem kell figyelembe venni, továbbá a megelőző év(ek)ben jövedelemként figyelembe vett foglalkoztatói hozzájárulásra jutó arányosított megfizetett adónak az ugyanezen összegre jutó arányosított igénybe vett adókedvezményt meghaladó része önellenőrzéssel, vagy az adóhatósági adómegállapítás módosításának kezdeményezésével visszaigényelhető, azzal, hogy az arányosított

da) megfizetett adót az adott év összevont adóalapjához adójából az adóköteles foglalkoztatói hozzájárulásnak az összevont adóalap összegéhez,

db) igénybe vett adókedvezményt az adott évben ilyen címen érvényesített kedvezményből az adóköteles foglalkoztatói hozzájárulásnak a kedvezmény alapjául figyelembe vett összegéhez viszonyított arányával kell meghatározni.”

4. § Az Szja tv. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nem önálló tevékenység

a) a munkaviszonyban folytatott tevékenység,

b) az európai parlamenti, az országgyűlési, a helyi önkormányzati képviselői tevékenység,

c) a társas vállalkozás magánszemély tagjának személyes közreműködése akkor, ha az annak ellenében kapott juttatást a társas vállalkozás költségei között számolják el,

d) a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének tevékenysége,

e) a jogszabály alapján választott tisztségviselő (kivéve a választott könyvvizsgálót) tevékenysége, ha ezt a tevékenységet nem egyéni vállalkozóként végzi,

f) a segítő családtag tevékenysége,

g) nemzetközi szerződés hatályaiban a nem önálló munka, ennek hiányában az adott állam joga szerinti munkaviszony.”

5. § Az Szja tv. 25. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nem önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben, vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen

a) a nem önálló tevékenység ellenértékeként munkabér, tiszteletdíj, illetmény címén, valamint a nem önálló tevékenységre tekintettel jutalom vagy költségtérítés címén megszerzett bevétel,

b) a munkáltató vagy a nem önálló tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyra tekintettel más személy által fizetett adóköteles biztosítási díj.

Nem minősül nem önálló tevékenységből származó bevételnek a magánszemély által a külön jogszabály szerint felszolgálatási díj címen megszerzett bevétel.”

6. § (1) Az Szja tv. 28. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Egyéb jövedelem – ha e törvény másként nem rendelkezik –

a) a jog alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése, gyakorlásának átengedése vagy a jogról való lemondás ellenében kapott bevételnek a jog, illetőleg az említett jogosultságok megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes szerzés esetében ideértve a megszerzőskor

adóköteles bevételt is) a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást meghaladó része;

b) vételi vagy más hasonló jog gyakorlása esetén a jogosultnál a joggyakorlás tárgyának a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből a megszerzésért adott ellenértéket meghaladó rész (a vételi jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő, igazolt kiadással, azzal, hogy utóbb a joggyakorlás tárgyának átruházása esetén a megszerzésére fordított összegnek minősül

ba) az e pont szerint megállapított jövedelem is, valamint

bb) a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része is, amely a vételi jog gyakorlásából származó bevételrész meghaladja;

c) eladási vagy más hasonló jog gyakorlása révén a jogosult által megszerzett bevételből a joggyakorlás tárgyának az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékét meghaladó rész (az eladási jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadással, azzal, hogy

ca) az említett bevétel fennmaradó részéből a jövedelmet a joggyakorlás tárgyának átruházására vonatkozó szabályok szerint a cb) alpont rendelkezésének figyelembevételével kell megállapítani;

cb) a ca) alpont rendelkezésének alkalmazása esetén az ott említett bevételből a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része vonható le az átruházással kapcsolatos kiadásként, amely az eladási jog gyakorlásából származó bevételrész meghaladja;

d) a jogutódlás révén megszerzett szerzői jog, találmányból és szabadalmi oltalomból eredő jog gyakorlása esetében a bevételnek a jog gyakorlása érdekében felmerült, a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást meghaladó része.

Bármely esetben az e bekezdés szerint meghatározott jövedelem adókötelezettségére a szerzés jogcíme szerinti rendelkezéseket kell irányadónak tekinteni, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni, ha a jövedelem megszerzésének e törvény szerinti jogcíme a felek (a bevételt szerző magánszemély és a vele az ügyletben szerződő személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével megállapítható.”

(2) Az Szja tv. 28. §-ának (8) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A nyugdíjpénztár tagja egyéni számláján a 2007. december 31-ét követően jóváírt tétel nyugdíjszolgáltatásnak (kiegészítő nyugdíjnak) nem minősülő kifizetése esetén

a) a bevétel teljes egészében egyéb jövedelem arra az összegre vonatkozóan, amelynél a jóváírás és a kifizetés (juttatás) időpontja között tíz év még nem telt el;

b) a jövedelem megállapításának e bekezdésben foglalt szabálya szempontjából a kötelező várakozási időszak letele évének – a jóváírást követő évet első évnek tekintve – az adott összeg(ek) jóváírásának naptári évét követő tizedik évet kell tekinteni, azzal, hogy, elsőként a legrégebben jóváírt összegek kifizetését (juttatását) kell vélelmezni.”

7. § Az Szja tv. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) A számított adót adójóváírás csökkenti, amely

a) az adóévben megszerzett bér 18 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 11 340 forint, feltéve, hogy a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági, illetve a munkáltatói adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme nem haladja meg a (3) bekezdésben meghatározott jogosultsági határt, vagy

b) az a) pont alapján meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti éves összes jövedelem 9 százalékat meghaladó része, ha a magánszemély a) pont szerinti éves összes jövedelme meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 1 millió 512 ezer forinttal növelt összegét.

(2) Jogosultsági hónapnak az a hónap számít, amelyre a magánszemélyt az adóévben bér illette meg. Az a hónap, amelyben többször vagy több kifizetőtől illette meg bér a magánszemélyt, egy jogosultsági hónapnak számít. Egy adóévben legfeljebb 12 jogosultsági hónap vehető figyelembe.

(3) A jogosultsági határ az adóévre 1 millió 250 ezer forint.”

8. § Az Szja tv. 35. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az összevont adóalap adóját csökkenti a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a magánszemély által foglalkoztatói hozzájárulása kiegészítéseként az adóévben befizetett összeg – ideértve a foglalkoztatói hozzájárulás adóköteles részét is – 30 százaléka.

(4) Az (1)–(3) bekezdés szerinti kedvezményeket az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint a magánnyugdíjpénztár, a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény vagy a társadalombiztosítási igazgatási szerv által kiadott – a magánszemély által az adóévben befizetett összeget tartalmazó – igazolás, valamint a munkáltató által a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe befizetett foglalkoztatói hozzájárulás adóköteles részéről kiadott igazolás alapján lehet igénybe venni.”

9. § Az Szja tv. 39. §-ának (1) bekezdése a következő szövegrésszel egészül ki:

„Az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy a magánszemély adóbevallásában feltüntesse a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által vezetett ügyfél-nyilvántartási rendszerben nyilvántartott regisztrációs számát. Az e bekezdés alapján érvényesített kedvezmény az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett agrár csekély összegű (*agrár de minimis*) támogatásnak minősül.”

10. § Az Szja tv. 40. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) E § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni bármely EGT-államban kedvezményezett eltartottak esetében is.”

11. § Az Szja tv. 44/C. §-a a következő (3)–(4) bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdésben említett különbözetről az adóhatóság nem hoz határozatot, ha az ötezer forintot az nem haladja meg.

(4) Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárnak, valamint a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetőjének a magánszemély számára kiadott igazoláson saját bankszámlaszámát is fel kell tüntetnie.”

12. § Az Szja tv. 46. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A kifizető, a munkáltató az állami adóhatóság előzetes engedélye alapján az adóelőleg megállapításánál választhatja az e fejezetben meghatározottaktól eltérő módszer alkalmazását. Az állami adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha a kifizető, a munkáltató kérelmében valószínűsíti, hogy a javasolt módszer révén az adóévi adó megállapításánál jelentkező adókülönbözlet mérsékelhető. Ha az állami adóhatóság az előírt határidőn belül a kérelem teljesítését nem tagadta meg, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni. Nem kell engedélyt kérni olyan eltérő módszer választása esetén, amelynek alkalmazására számítástechnikai program kidolgozójának kérelmére az állami adóhatóság engedélyt adott.”

13. § (1) Az Szja tv. 48. §-a (12) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bevételt terhelő adóelőleg megállapításánál az (1)–(10) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeg csökkenti:]

„*a*) a magánszemély által legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában tett nyilatkozat alapján a havi adójóváírás, amely – figyelemmel az adójóváírásra irányadó rendelkezésekre is – az adott havi bér(ek) összegének 18 százaléka, de jogosultsági hónaponként legfeljebb 11 340 forint, azzal, hogy az adóelőleg megállapításánál a havi adójóváírás nem érvényesíthető, ha a munkáltató, kifizető által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege – az adott kifizetést

(juttatást) is figyelembe véve – meghaladja a jogosultsági határt;”

(2) Az Szja tv. 48. §-ának (18) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A munkáltató, a bér kifizetője e bekezdés rendelkezései helyett a 47. § (9) bekezdését alkalmazza, amennyiben olyan bevételt juttat, amelyből adóelőleg levonására nincs lehetőség, és a magánszeméllyel szemben nincs – valamint az adóévben a körülményekből következően várhatóan nem is keletkezik – olyan pénzben teljesítendő kötelezettsége, amelyből a le nem vont, de befizetett adóelőleget levonhatná.”

14. § (1) Az Szja tv. 49/A. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*c*) *a*) *b*) pontban említett jövedelmeket és adókat az adóévre vonatkozó adóbevallásában vallja be és a bevallásra nyitva álló határidőig fizeti meg.”

(2) Az Szja tv. 49/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egyéni céggént bejegyzett egyéni vállalkozó az egyéni cég átalakulása esetén az átalakulás napjára vonatkozóan a vállalkozói osztalékalapot – a (2) bekezdésben meghatározottak mellett – e törvénynek a tevékenység megszüntetésére irányadó rendelkezései szerint is megállapítja. A vállalkozói osztalékalap megállapítása során ilyenkor vállalkozói személyi jövedelemadóként a megszűnés szabályai nélkül meghatározott vállalkozói adóalapot terhelő adót veszi figyelembe. E rendelkezés alkalmazása esetén a foglalkoztatási kedvezményről, a kisvállalkozói kedvezményről, a fejlesztési tartalékról, valamint a kisvállalkozói adókedvezményről szóló rendelkezésekben nem kell a magánszemély egyéni vállalkozói jogállását megszüntetnek tekinteni. A *de minimis* kedvezmények, valamint az elhatárolt veszteség szempontjából az egyéni cégből átalakult társaság a jogutódra vonatkozó szabályokat alkalmazza.”

(3) Az Szja tv. 49/A. §-a (5) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A magánszemély e jövedelmet és az adót az adóévről szóló adóbevallásában állapítja meg és vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.”

(4) Az Szja tv. 49/A. §-a (6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A (2)–(5) bekezdésben foglaltak értelemszerűen irányadóak akkor is, ha az egyéni vállalkozó a tevékenységét ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda tagjaként folytatja azzal, hogy az adóbevallást a tagi jogviszony keletkezését megelőző napra vonatkozóan kell elkészíteni.”

(5) Az Szja tv. 49/A. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Nem kell a tevékenység megszűnésére irányadó rendelkezéseket alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét cselekvőképességének elvesztését követően a nevében és javára törvényes képviselője folytatja. Ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytatja, akkor – az egyéni vállalkozó tevékenységét folyamatosnak tekintve – úgy kell eljárni, hogy az adóévben az elhunyt egyéni vállalkozó által megszerzett vállalkozói bevétel, elszámolt vállalkozói költség, igénybe vett kedvezmény, elhatárolt veszteség kizárólag az özvegyet, az örökösöt illeti, feltéve, hogy az özvegy, illetve az örökös a tevékenység folytatásának szándékát 90 napon belül bejelenti az állami adóhatóságnak. Az elhunyt egyéni vállalkozó által az adóévben költségként elszámolt vállalkozói kivétet azonban ilyenkor is kizárólag az elhunyt által megszerzett önálló tevékenységből származó jövedelemnek kell tekinteni, de annak összegét – e törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – az özvegy, illetve az örökös figyelembe veszi a vállalkozói adóalap és vállalkozói osztalékalap, valamint az e jövedelmeket terhelő adó összegének megállapításánál.

(8) A (7) bekezdés rendelkezésétől eltérően, ha az özvegy vagy az örökös egyébként már egyéni vállalkozó, és az elhunyt tőle eltérő adózási mód szerint adózott, az előbbi – amennyiben a törvényi feltételeknek megfelel – a (7) bekezdésben említett határidőn belül választhat, hogy melyik módszer szerint folytatja az egyesített tevékenységet. Ebben az esetben a nem választott adózási móddal folytatott tevékenységre az egyéni vállalkozó az elhalálozás napjára vonatkozóan e törvény rendelkezései szerint, de a tevékenység megszüntetésére irányadó előírások figyelemmel kívül hagyásával megállapítja a vállalkozói adóalapot, a vállalkozói osztalékalapot, a vállalkozói személyi jövedelemadót, a vállalkozói osztalékalap utáni adót, vagy az átalányadó alapját, annak adóját és azokat az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallja, az adót a bevallásra nyitva álló határidőig megfizeti. Az egyesített tevékenységre értelemszerűen irányadóak az alkalmazott adózási módról a választott adózási módra történő áttérés esetére és az adózási mód alkalmazási feltételeire vonatkozó rendelkezések.

(9) Az egyéni vállalkozói tevékenység (7)–(8) bekezdés szerinti folytatását a cselekvőképességét elvesztett, illetve elhunyt magánszemély kifizetői, munkáltatói minőségében keletkezett adókötelezettségének teljesítésére is érteni kell.”

15. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-a (6) bekezdésének *cb)* pontját követő rendelkezés helyébe a következő rendelkezés lép:

„a felsőoktatási intézmény, a Magyar Tudományos Akadémia, továbbá bármelyikük által vagy közösen alapított kutatóintézet, kutatóhely (ideértve az Európai Unió

tagállamának vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államnak a megfelelő szervezetét is) és az egyéni vállalkozó által írásban kötött szerződés alapján közösen végzett alapkutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés esetén az egyéni vállalkozó az előző rendelkezés alkalmazásakor az ott meghatározott összeg háromszorosát veheti (de legfeljebb 50 millió forintot vehet) figyelembe, amelynek a (9)–(10) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül;”

(2) Az Szja tv. 49/B. §-a (6) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (4) és (5) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel növelt vállalkozói bevétel – legfeljebb annak mértékéig – csökkenthető:]

„*d)* a 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál évi 30 millió forinttal, de legfeljebb a (12) bekezdés rendelkezésében meghatározott összeggel (kisvállalkozói kedvezmény); az egyéni vállalkozó által az adóévben érvényesített kisvállalkozói kedvezmény és a (9)–(10) bekezdésben meghatározott adókulcs szorzata az állami támogatásokra irányadó rendelkezések alkalmazásában, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál, az EK-szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendeletben foglalt támogatásként vehető igénybe, minden más esetben az egyéni vállalkozó választása szerint

da) az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, vagy

db) a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül;”

(3) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a (6) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel csökkentett vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: *elhatárolt veszteség*). Az *elhatárolt veszteség* – figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is – a következők szerint számolható el:]

„*d)* Az *a)* és *e)* pont rendelkezése az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének évét követő negyedik adóévben és az azt követő adóévekben elhatárolt veszteségre az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható, ha az egyéni vállalkozó

da) adóévi vállalkozói bevétele nem éri el a vállalkozói jövedelem meghatározásánál elszámolt költség 50 százalékát, vagy

db) vállalkozói tevékenysége alapján a megelőző két adóévben is veszteséget határozott el.

Az adóévi veszteség elhatárolásának engedélyezése iránti kérelmet az adóévre vonatkozó bevallás benyújtásának esedékességéig, az önellenőrzéssel pótlólagosan feltárt veszteség, valamint az önellenőrzés okán engedély alá eső teljes adóévi veszteség elhatárolásának engedélyezése iránti kérelmet az önellenőrzési lap benyújtásának esedékességéig, az ellenőrzés által feltárt pótlólagos veszteség, valamint az ellenőrzés okán engedély alá eső teljes adóévi veszteség elhatárolásának engedélyezése iránti kérelmet a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül, felügyeleti intézkedés vagy az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálatának kezdeményezése esetén az eljárás jogerős befejezését követő 15 napon belül kell benyújtani. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az elhatárolt veszteség elháríthatatlan külső ok miatt keletkezett, vagy ha az egyéni vállalkozó a veszteség elkerülése, mérséklése érdekében úgy járt el, ahogy az adott helyzetben tőle az elvárható. Ha az adóhatóság a kérelmet az előírt határidőn belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni.”

(4) Az Szja tv. 49/B. §-a (9) bekezdésének b) pontja és (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[A vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – 16 százaléka. Ezt az adót legfeljebb annak összegéig csökkenti]

„b) továbbá – azzal a korlátozással, hogy a csökkentés mértéke nem lehet több az a) pont alkalmazása nélkül megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó 70 százalékánál – a 13. számú melléklet rendelkezései szerint megadott módon és feltételekkel, valamint az átmeneti rendelkezések szerint a vállalkozói adókedvezmény, azaz, hogy az ugyanazon beruházáshoz kapcsolódó több kedvezmény – ideértve a kisvállalkozói kedvezményt is – esetén az egyéni vállalkozó választása szerint egyet érvényesíthet; a kisvállalkozói kedvezmény és a 13. számú melléklet szerinti kisvállalkozások adókedvezménye ugyanazon beruházásra egymás mellett is érvényesíthető.

(10) A (9) bekezdés rendelkezésétől eltérően a vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – 50 millió forintot meg nem haladó összege után 10 százalék, feltéve, hogy az egyéni vállalkozó

a) a (9) bekezdés b) pontjának rendelkezését nem alkalmazza, és

b) foglalkoztatottainak átlagos állományi létszáma az adóévben legalább egy fő, és

c) (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalapja az adóévben és az azt megelőző adóévben (a tevékenység adóévi kezdése esetén ebben az évben) legalább a jövedelem-(nyereség-) minimum összegével egyezik meg [kivéve, ha a (20) bekezdés hatálya alá tartozik], és

d) megfelel az államháztartásról szóló törvényben meghatározott rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének, és

e) az adóévben

ea) legalább az adóévi átlagos állományi létszám és a minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott járulékalap kétszeresére,

vagy

eb) – ha székhelye a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet 3. számú melléklete szerinti kistérség, illetve 5. számú melléklete szerinti település valamelyikében van – legalább az adóévi átlagos állományi létszám és a minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott járulékalapra vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot.

Az e rendelkezés szerint megállapított adót csökkenti a (9) bekezdés a) pontjának rendelkezése szerint számított adó. Az adóévi átlagos állományi létszám, valamint a minimálbér évesített összegének meghatározására – e bekezdés rendelkezésének alkalmazásában a nem kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozót is munkavállalónak tekintve (esetében értelemszerűen) – a (19) bekezdés rendelkezését a rendelkezés aa) alpontjában foglaltak kivételével kell alkalmazni. A 10 százalékos adómértékkel adózó vállalkozói adóalap 6 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában

1. az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak,
2. vagy, ha az egyéni vállalkozó a (21) bekezdésben foglaltaknak megfelelő lekötött összeget kizárólag beruházásra, felújításra vagy az előbbiek céljára felvett hitel törlesztésére fordítja, – választása szerint – a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak,
3. az elsődleges mezőgazdasági termelést is végző egyéni vállalkozónál – ha a (21) bekezdésben foglaltaknak megfelelő lekötött összeget kizárólag beruházásra, felújításra vagy az előbbiek céljára felvett hitel törlesztésére használja fel – az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendelet 4. cikkében foglalt támogatásnak

minősül.

E bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén a vállalkozói bevételt csökkentő, illetőleg értékcsökkenési leírásként elszámolt kedvezmények alapján a csekély összegű (*de minimis*) támogatás adóévi összegét az adóévben

értvényesített összes kedvezmény értékéből az 50 millió forintot meg nem haladó rész után 10 százalék, az azt meghaladó rész után 16 százalék adómértékkel kell kiszámítani.”

(5) Az Szja tv. 49/B. §-a (16) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék alapjául szolgáló lekötött számlakövetelést a lekötés adóévét követő négy adóév során az adóévben általa kizárólag üzemi célt szolgáló, az e törvény szerint értékcsökkenési leírás alapját képező tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében teljesített – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített – beruházási, felújítási kiadás(ok) [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (22) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza] összegének megfelelően oldhatja fel (akkor is, ha a lekötés megszűnik és azzal egyidejűleg nem történik meg az összeg ismételt lekötése), kivéve, ha megállapítja”

(6) Az Szja tv. 49/B. §-a (21)–(22) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(21) A (10) bekezdés rendelkezései szerint 10 százalékos adómértékkel adózó vállalkozói adóalap 6 százaléka-nak megfelelő összeget az egyéni vállalkozó köteles a bel-földi pénzforgalmi bankszámláján fennálló követeléséből az adóévben lekötött, az adóév utolsó napján lekötött számlakövetelésként kimutatni.

(22) A (21) bekezdés szerint lekötött összeg akkor oldható fel (ideértve a lekötés megszűnését is, ha azzal egyidejűleg nem történik meg az összeg ismételt lekötése), ha az egyéni vállalkozó azt

a) a (10) bekezdés 1. pontja szerinti esetben

aa) a lekötés adóévét követő négy adóév során az adóévben általa kizárólag üzemi célt szolgáló, az e törvény szerint értékcsökkenési leírás alapját képező tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében teljesített – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített – beruházási, felújítási kiadás(ok)ra [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (16) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza], és/vagy

ab) a (6) bekezdés a) pontjában említett legalább 50 százalékban megváltozott munkaképességű alkalmazott és/vagy b) pontjában említett korábban munkanélküli és/vagy pályakezdő személy foglalkoztatására tekintettel költségként elszámolt kiadásra, feltéve, hogy az említettek foglalkoztatása 2007. december 31-ét követően kezdődött, és/vagy

ac) pénzügyi intézménnyel kötött hitelszerződés alapján (ideértve a pénzügyi lízinget is) fennálló kötelezettsége csökkentésére,

b) a (10) bekezdés 2. és 3. pontja szerinti esetben

ba) a lekötés adóévét követő négy adóév során az adóévben általa kizárólag üzemi célt szolgáló, az e törvény

szerint értékcsökkenési leírás alapját képező tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében teljesített – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített – beruházási, felújítási kiadás(ok)ra [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (16) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza], és/vagy

bb) pénzügyi intézménnyel kötött hitelszerződés alapján (ideértve a pénzügyi lízinget is) a ba) pontban említett beruházási, felújítási kiadás(ok) miatt fennálló kötelezettsége csökkentésére

használja fel, kivéve, ha a feloldást – ideértve, ha a feloldott összeg nem felel meg a (10) bekezdés 1–3. pontjában foglalt rendelkezéseknek – követő 30 napon belül megfizeti a feloldott résszel azonos összegű adót. Az egyéni vállalkozó a lekötés adóévét követő negyedik adóév végéig fel nem oldott résszel azonos összegű adót a negyedik adóévét követő év első hónapja utolsó napjáig megállapítja, megfizeti, és az említett napot követő első adóbevallásban bevallja. Ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnik (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképtettségének elvesztése vagy a halála), a fel nem oldott résszel azonos összegű adót a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni. Az említett esetekben fizetendő adót a (16) bekezdés késedelmi pótlékra vonatkozó rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával, késedelmi pótlékkal növelten kell megfizetni. Az egyéni vállalkozó a számlakövetelés lekötéséről és annak feloldásáról olyan külön nyilvántartást vezet, amelynek alapján megállapítható a lekötött és a feloldott összeg, valamint a feloldás alapjául szolgáló kiadás(ok) teljesítésének időpontja és összege, illetve a feloldás miatt fizetendő adó és késedelmi pótlék összege.”

(7) Az Szja tv. 49/B. §-a (24) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(24) A (20) bekezdés b) pontjában említett kár az elemi csapás okozta olyan elemi kár (több ilyen kár esetén azok együttes összege), amely a bekövetkezése évét megelőző adóévi vállalkozói bevételnek (a tevékenységét az elemi kár bekövetkezését megelőző adóévben kezdő egyéni vállalkozó esetében a kezdő év egy napjára eső átlagos napi bevétel 365 napra számított összegének) legalább a 15 százaléka. Ennek megállapítása – ha az egyéni vállalkozó nem rendelkezik tőle független szervezet által kiadott okmánnyal – az elemi kár (károk) tényét és mértékét tartalmazó, általa kiállított olyan jegyzőkönyv(ek) alapján történhet, amely(ke)t a káreseményt követő 15 napon belül megküldött az illetékes állami adóhatóság részére. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem nem terjeszthető elő.”

16. § Az Szja tv. 53. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés *d*) pontjában említett üzletek a következők:

	üzletköri jelzőszám
a) élelmiszer jellegű vegyes kiskereskedelem	1111–1112.
b) zöldség- és gyümölcsüzlet	1210.
c) hús, húсаруüzlet	1220.
d) halüzlet	1230.
e) kenyér- és pékáruüzlet	1240.
f) közérzetjavító és étrend-kiegészítő termékek szaküzlete	1290.
g) festékek, lakkok, vasáru, barkács és építési anyagok üzlete	1363.
h) egyéb iparcikk-üzlet	1750.”

17. § Az Szja tv. 60. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„60. § (1) Az ingatlan, továbbá az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kötelezett vagyoni értékű jog megszerzése időpontjának azt a napot kell tekinteni, amikor az erről szóló érvényes szerződést (okiratot, bírósági, hatósági határozatot) az ingatlanügyi hatósághoz – illetve 1986. július 1. napja előtt az illetékhivatalhoz – benyújtották. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre nem kötelezett vagyoni értékű jog szerzési időpontjának az erről szóló szerződés szerinti időpontot kell tekinteni. Öröklés esetén az örökség megnyíltának napját kell a szerzés időpontjának tekinteni. Ha jogi személy 1989. január 1. napja előtt értékesített ingatlant a magánszemély részére, az ingatlan megszerzésének időpontja a szerződéskötés napja.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően a földrendezés vagy kisajátítás során kapott csereingatlan szerzési időpontjának az eredeti ingatlan szerzési időpontját kell tekinteni.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően, az ingatlan tulajdonban (birtokban) tartásának időszakában a 2007. december 31-ét követően az ingatlanon létesített épített-ingatlan (épület, épületrész, építmény, építményrész) esetében – ideértve a megszerzéskor, illetőleg az említett időpont előtt meglévő épített-ingatlan helyett létesített (újjaépített) épített-ingatlan esetét is –, valamint a megszerzéskor, illetőleg az említett időpont előtt meglévő épített-ingatlan helyiségei hasznos alapterületének hat négyzetmétert meghaladó növelése esetében a szerzést

a) az utolsó használatbavételi (fennmaradási) engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedésének időpontjával,

vagy a 62. § (1) bekezdésének *b*)–*c*) pontjában említett költségekkel csökkentett bevételnek a ráépítés, újjaépítés, alapterület-növelés megszerzésére fordított összegével arányos megosztásával választható, hogy

b) a földterület (telek), valamint az ingatlan tulajdonjogának megszerzéskor, illetőleg az említett időpont előtt meglévő épített-ingatlan bevétel-része tekintetében az (1)–(2) bekezdés szerinti szerzési időponttal és az épít-

tett-ingatlan, illetőleg az alapterület-bővítés bevétel-része tekintetében az *a*) pont szerinti időponttal kell azonosnak tekinteni.

(4) Az olyan, használatbavételi (fennmaradási) engedéllyel még nem rendelkező épített-ingatlan, illetőleg alapterület-bővítés esetében, amelynek létesítése az ingatlanra kiadott legutolsó használatbavételi (fennmaradási) engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedésének keltét követően, illetőleg ettől függetlenül is a tulajdonban (birtokban) tartás időszakában történt, a (3) bekezdés rendelkezését az említett épített-ingatlan, alapterület-bővítés tekintetében azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a hitelt érdemlően bizonyított tényleges használatbavétel évét vagy, ha a tényleges használatbavétel éve hitelt érdemlően nem állapítható meg, az átruházás évét kell a megszerzés évének tekinteni.”

18. § (1) Az Szja tv. 62. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A 60. § (3) bekezdése szerinti ráépítés, újjaépítés, alapterület-növelés megszerzésére fordított összeg a használatbavételi (fennmaradási) engedély jogerőre emelkedésének napjáig, illetve a használatbavételi (fennmaradási) engedélyben megjelölt feltételek teljesítésének határidejéig, a 60. § (4) bekezdése szerinti esetben a tényleges használatbavételig, ennek megállapíthatósága hiányában az átruházásig kibocsátott, az építő (építtető) magánszemély nevére kiállított számla szerinti érték.”

(2) Az Szja tv. 62. §-ának (6)–(8) bekezdései helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A (4)–(5) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, az ingatlanügyi hatóság nyilvántartása szerint

a) lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott vagy ilyenként feltüntetésre váró építmény és a hozzá tartozó földrészlet (ideértve azt is, amelyet a lakáshoz tartozó földhasználati jog terhel),

b) lakásra vonatkozó vagyoni értékű jog átruházása esetén a jövedelem a számított összeg

1. 100 százaléka a megszerzés évében és az azt követő évben,
2. 90 százaléka a megszerzés évét követő második évben,
3. 60 százaléka a megszerzés évét követő harmadik évben,
4. 30 százaléka a megszerzés évét követő negyedik évben,
5. 0 százaléka a megszerzés évét követő ötödik és további évben.

(7) Az Szja tv. 2008. január 1-je előtt hatályos rendelkezései szerint lakásszerzési kedvezménnyel szerzett lakás átruházása esetén a (6) bekezdés alkalmazásában számított összegbe be kell számítani a lakásszerzési kedvezmény alapjaként érvényesített összeget, ha az ilyen lakás átruházása a lakásszerzési kedvezmény érvényesítésének évében vagy azt követő negyedik naptári év utolsó napját megelőzően történt.”

19. § Az Szja tv. 63. §-ának (2)–(6) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek és egyidejűleg a § a következő (7)–(9) bekezdésekkel egészül ki:

„(2) Ha a jövedelem bevallására nyitva álló határidőt megelőzően az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelmet (vagy annak egy részét) a magánszemély saját maga, közeli hozzátartozója, élettársa részére idősek otthonában, fogyatékos személyek lakóotthonában vagy más hasonló (pl. ápolási) intézményben (bármely EGT-államban) biztosított férőhely – visszavásárlási és továbbbértékesítési jog nélküli – megszerzésére használja fel (ideértve azt az esetet is, ha a férőhely biztosítása egyösszegű térítési díj előre történő megfizetésével történik), és ezt a tényt adóbevallásában feltünteti, az (1) bekezdés rendelkezése szerint megállapított és bevallott adót (vagy annak a felhasznált jövedelemmel arányos részét) nem kell megfizetnie.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései szerint megállapított, bevallott és megfizetett adó mértékéig az ingatlan átruházását követő első és második adóévről szóló adóbevallásában a magánszemély adókiegyenlítésre jogosult, amelyet a felhasználás évéről szóló adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (4)–(5) bekezdés rendelkezései szerint.

(4) A (3) bekezdésben említett adókiegyenlítés az e § szerint megállapított jövedelemből az adó megfizetése után, az adóévben a (2) bekezdés szerinti célra felhasznált résznek és a megfizetett adó megállapítása tekintetében hatályos (1) bekezdés szerinti adókulcsnak a szorzata.

(5) A (4) bekezdésben említett összeg nem lehet több, mint az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem bevallott és megfizetett adója, az ingatlan átruházását követő második évben csökkentve a (3)–(4) bekezdés alapján a megelőző évi adóbevallásban már érvényesített adókiegyenlítéssel.

(6) A (2) bekezdés szerinti célra történő felhasználás igazolására a férőhely megszerzése alapjául szolgáló okirat, az összeg felhasználását igazoló okirat, a rokonsági fokot bizonyító közokirat, valamint az élettársi kapcsolatra vonatkozó teljes bizonyító erejű magánokirat szolgál, amelyre az adózás rendjéről szóló törvénynek az elévülésre, illetőleg a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályait alkalmazni kell.

(7) Az állami adóhatóság az adó fizetésére kötelezett magánszemély kérelmére jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire, valamint az ingatlan vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem felhasználási körülményeire figyelemmel (különös tekintettel, ha a felhasználás saját maga, közeli hozzátartozója, a vele egy háztartásban élő élettársa, volt házastársa lakhatását biztosító célra történik), az (1) bekezdés szerinti adót mérsékelheti, vagy elengedheti.

(8) E § rendelkezése irányadó a nem egyéni vállalkozó magánszemély ingatlanlízing-ügylet meghiúsulásából származó jövedelmére is.

(9) A (8) bekezdésben említett jövedelmet az ügyleti szerződésben foglaltak alapján a magánszemélyt a meghiúsulás miatt megillető (kifizetett, jóváírt) bevételből a 62. § (4), illetőleg (6) bekezdésének rendelkezései szerint kell értelemszerűen megállapítani azzal, hogy az említett rendelkezések alkalmazásában számított összegnek a bevétel, megszerzés évének az ügyleti szerződés megkötésének éve minősül.”

20. § (1) Az Szja tv. 65. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Kamatjövedelemnek minősülnek – figyelemmel az (5) bekezdés rendelkezéseire is – a következők:*]

„*b)* a nyilvánosan forgalomba hozott és forgalmazott, a tőkepiacról szóló törvényben ilyenként meghatározott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, kollektív befektetési értékpapír esetében – figyelemmel a (6) bekezdés rendelkezéseire is –

ba) a kamatra és/vagy hozamra való jogosultság megszerzése szempontjából meghatározott időpontban történő tulajdonban tartás alapján a magánszemélynek kamat és/vagy hozam címén kifizetett (jóváírt) bevétel,

bb) a beváltáskor, a visszaváltáskor, valamint az átruházáskor [ide nem értve a kollektív befektetési értékpapírnak a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint bármely EGT-államban, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén történő átruházását] a magánszemélyt megillető bevételből – függetlenül attól, hogy az miként oszlik meg nettó árfolyamérték és felhalmozott kamat vagy hozam címén elszámolt tételekre – az árfolyamnyereségre irányadó rendelkezések szerint megállapított rész;”

(2) Az Szja tv. 65. §-ának (1) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki, egyidejűleg a bekezdés jelenlegi *e)* pontját követő szövegrész helyébe a következő szövegrész lép:

„*f)* a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény tagját (kedvezményezettjét, örökösét) a tag munkaviszonyának a feltételes jogszerzési időtartam lejártá előtti megszűnése miatt megillető összegből a tag által befizetett hozzájárulás-kiegészítés összegét meghaladó rész, azzal, hogy az *e)* pontban említett esetben az ott meghatározott kamatmértéket meghaladóan, vagy az ott előírt feltételektől eltérően juttatott, kamatként megszerzett bevétel a magánszemély egyéb jövedelme; egyebekben az *a)*–*d)* és *f)* pontban nem említett, vagy az abban foglalt feltételektől eltérően kamatként megszerzett bevétel adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és a kamatjövedelmet juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni.”

(3) Az Szja tv. 65. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, külföldön is adóztatható kamatjövedelem esetében az adót csökkenti a kamatjövedelem külföldön megfizetett adója. Nemzetközi szerződés hiányában a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében a kamatjövedelem után fizetendő adó nem lehet kevesebb a jövedelem 5 százaléknál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.”

21. § Az Szja tv. a következő 65/B. §-sal és a § előtti címmel egészül ki:

„Csereügyletből származó jövedelem

65/B. § (1) Csereügyletből származó jövedelemnek minősül a számvitelről szóló törvény szerinti deviza-, tőke- és kamatcsere (swap) ügylet alapján a magánszemély által az adóévben megszerzett bevételnek (csereügyleti bevétel) – a kizárólag az adott ügylettel közvetlenül összefüggő – a magánszemélyt az adóévben terhelő igazolt kiadás(oka)t (csereügyleti kiadás) meghaladó része (a továbbiakban: csereügyleti jövedelem). A csereügyleti kiadásnak a csereügyleti bevételt meghaladó összege csereügyleti veszteségnek minősül.

(2) A csereügyleti jövedelem után az adó mértéke 25 százalék.

(3) A csereügyleti jövedelmet és/vagy a csereügyleti veszteséget

a) a kifizető az adóév végén ügyletenként állapítja meg, a magánszemélynek az adóévet követő év január 31-éig ügyletenként részletezett igazolást állít ki, és arról az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint a rá vonatkozó rendben adatot szolgáltat az állami adóhatáshoz;

b) kifizető hiányában a magánszemély ügyletenként nyilvántartja.

(4) A csereügyletről kiállított bizonylaton, az adatszolgáltatásban, illetőleg a magánszemély nyilvántartásában a külföldi pénznemben feltüntetett adatokat az MNB hivatalos, a teljesítés időpontjában érvényes devizaárfolyamán kell forintba átszámítani. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintba történő átszámításához figyelembe venni.

(5) A (2) bekezdés rendelkezésétől eltérően az (1)–(2) bekezdés szerint megállapított jövedelem jogcímét és az adófizetési kötelezettség mértékét a felek (a bevételt szerző magánszemély és a vele az ügyletben szerződő személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell meghatározni, ha megállá-

pítható, hogy az ügylet célja a magánszemély olyan jövedelemszerzése, amelyet – valós kockázat nélkül – a felek által a piaci ár, árfolyam, kamatláb, díj és egyéb tényezők alakulásától eltérő feltételek kikötésével ért el.

(6) Az e § szerinti jövedelemmel összefüggésben a kifizetőt adó(adóelőleg)-levonási kötelezettség nem terheli. A csereügyleti jövedelmet és annak adóját a jövedelmet szerző magánszemély az adóév végét követően ügyletenként állapítja meg, az adóévről benyújtandó bevallásában vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(7) Ha a csereügylet időtartama túlnyúlik az adóéven, és annak időtartamára (is) eső valamely adóévben a magánszemély az adott csereügylet alapján csereügyleti veszteséget ér el – az (5) bekezdés alkalmazásának esetében is –, és azt a veszteség évről szóló adóbevallásában ügyletenként feltünteti, adókiegyenlítésre jogosult, amelyet az adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (8)–(9) bekezdés rendelkezései szerint.

(8) Az adókiegyenlítést ügyletenként, az adott ügylet időtartama alatt évente göngyölítve, folyamatosan vezetett elszámolási nyilvántartás alapján kell megállapítani. A nyilvántartás olyan bizonylatnak minősül, amelyre az ügylet lezárultát követően az adózás rendjéről szóló törvénynek az elévülésre, illetőleg a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályait alkalmazni kell.

(9) Az adókiegyenlítés elszámolási nyilvántartását a következők szerint kell vezetni:

a) az ügylet keletkezésének évéhez fel kell tüntetni a keletkezés évről szóló bevallásban bevallott

aa) csereügyleti jövedelem bevallott adóját (a továbbiakban: adókiegyenlítési keret), vagy

ab) csereügyleti veszteségnek a (2) bekezdés szerinti, akkor hatályos adókulccsal számított szorzatát (a továbbiakban: adókiegyenlítésre jogosító összeg);

b) minden további évben

ba) az adókiegyenlítési keretet növeli az ügylet adott évi csereügyleti jövedelmének bevallott adója,

bb) az adókiegyenlítésre jogosító összeget növeli az ügylet adott évre bevallott csereügyleti veszteségének a (2) bekezdés szerinti, akkor hatályos adókulccsal számított szorzata;

c) az adókiegyenlítési keretet és az adókiegyenlítésre jogosító összeget csökkenti az adott évben csereügyleti veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítés, amely egyenlő az ab) és a bb) pont szerint megállapított (göngyölített) adókiegyenlítésre jogosító összegnek az aa) és a ba) pont szerint megállapított (göngyölített) adókiegyenlítési keretet meg nem haladó részével.

(10) E § rendelkezései helyett a tőzsdei ügyletből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha a csereügyletet a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint bármely EGT-államban, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén – annak szabályzata által lehetővé tett körben és módon – kötötték.”

22. § (1) Az Szja tv. 66. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánszemély osztalékból származó bevételének egésze jövedelem. E törvény alkalmazásában osztaléknak minősül

a) a társas vállalkozás adózott eredményéből a társas vállalkozás magánszemély tagja (részvényese, alapítója), tulajdonosa részesedése, ideértve az adózott eredményből a kamatozó részvény utáni kamatot is;

b) a külföldi állam joga szerint osztaléknak minősülő jövedelem.”

(2) Az Szja tv. 66. §-ának (3)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, az (1) bekezdés b) pontjában említett osztalék után az adó 25 százalék.

(4) Az (1) bekezdésben említett, várható osztaléokra tekintettel kapott bevétel (osztalékelőleg) után az adó az osztalékelőleg 25 százaléka.

(5) Bármely EGT-államban működő, a tőkepiacról szóló törvény szerint elismert (szabályozott) piacnak minősülő tőzsdére bevezetett értékpapírnak az adott tagállam joga szerint osztaléknak (osztalékelőlegnek) minősülő hozama után az adó mértéke – eltérően a (2)–(4) bekezdésben foglaltaktól – 10 százalék.”

(3) Az Szja tv. 66. §-ának (7)–(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(7) Az osztalék (osztalékelőleg) adóját a kifizető –

a) e § alkalmazásában ideértve a külföldről származó belföldi illetőségű hitelintézetet, befektetési szolgáltatót is, ha a magánszemély nála vezetett értékpapír (értékpapír-letéti) számláján elhelyezett értékpapírra tekintettel külföldről származó osztalékot (osztalékelőleget) fizet ki (ír jóvá),

b) figyelemmel a 14. § (2) bekezdésének rendelkezésére, valamint az adózás rendjéről szóló törvénynek a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól szóló rendelkezésekre is

– a kifizetés időpontjában állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg. Kifizető hiányában az osztalék, osztalékelőleg adóját a magánszemély állapítja meg, és azt a kifizetést követő negyedév első hónapjának 12. napjáig fizeti meg. A magánszemély az osztalékelőleget és annak adóját a kifizetés évéről szóló adóbevallásban tájékoztató adatként tünteti fel, az osztalékot megállapító beszámoló elfogadásának évéről szóló adóbevallásában az osztalékot bevallja, az osztalékelőleg után megfizetett adót levont adóként veszi figyelembe.

(8) A kifizető által kiállított bizonylaton, igazoláson, adatszolgáltatáson, illetőleg a magánszemély bizonylatain a külföldi pénznemben feltüntetett adatokat az MNB hivatalos, a jövedelemszerzés időpontjában érvényes devizaárfolyamán kell forintba átszámítani. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos deviza

zárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintba történő átszámításához figyelembe venni.”

23. § (1) Az Szja tv. 67. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Árfolyamnyereségből származó jövedelem az értékpapír átruházása (ide nem értve a kölcsönbe adást) ellenében megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. Nem minősül árfolyamnyereségből származó jövedelemnek az említett különbözetből az a rész, amelyet e törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni.”

(2) Az Szja tv. 67. §-ának (5)–(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) A kifizető az (1)–(4) bekezdés alapján a jövedelem jogcíme szerinti adót, adóelőleget a kifizetés időpontjában állapítja meg, és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg. Ha a jövedelem nem kifizetőtől származik, a magánszemély az (1)–(4) bekezdés előírásai szerint az adót adóbevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(6) A magánszemély az összes adóévi árfolyamnyereségből származó jövedelme megállapításánál érvényesítheti az értékpapír megszerzésére fordított értéknek és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségnek azt a részét, amelyet a kifizető a jövedelem megállapításánál nem vett figyelembe.

(7) A kifizető által kiállított bizonylaton, igazoláson, adatszolgáltatáson, illetőleg a magánszemély bizonylatain a külföldi pénznemben feltüntetett adatokat az MNB hivatalos, a jövedelemszerzés időpontjában érvényes devizaárfolyamán kell forintba átszámítani. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintba történő átszámításához figyelembe venni.”

(3) Az Szja tv. 67. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, külföldön is adóztatható árfolyamnyereségből származó jövedelem esetében az adót csökkenti az árfolyamnyereség külföldön megfizetett adója. Nemzetközi szerződés hiányában a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében az árfolyamnyereség után fizetendő adó nem lehet kevesebb a jövedelem 5 százalékánál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.”

24. § Az Szja tv. 67/A. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„67/A. § (1) Tőzsdei ügyletből származó jövedelemnek minősül a magánszemély által az adóévben a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint bármely EGT-államban, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén – annak szabályzata által lehetővé tett körben és módon – kötött ügylet(ek) alapján a magánszemély által az adóévben elért pénzben elszámolt ügyleti nyereségek együttes összegének (összes ügyleti nyereség) a magánszemélyt az adóévben terhelő pénzben elszámolt ügyleti veszteségek együttes összegét (összes ügyleti veszteség) meghaladó része. Tőzsdei ügyletből származó veszteségnek minősül az összes ügyleti veszteségnek az összes ügyleti nyereséget meghaladó összege.

(2) A tőzsdei ügyletből származó jövedelem után az adó mértéke 20 százalék.

(3) A tőzsdei ügylet(ek)ről a befektetési szolgáltató az adóévet követő év január 31-éig a magánszemélynek ügyletenként részletezett igazolást állít ki, és adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz. Az adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell a magánszemély nevét, adóazonosító számát, valamint a magánszemély részére az adóévben általa kiállított bizonylatokban feltüntetett adatokat. A magánszemély a tőzsdei ügyletekről nyilvántartást vezet. A nyilvántartásnak – figyelemmel e törvénynek az értékpapírokra, értékpapírra vonatkozó jogokra, járulékos költségekre előírt rendelkezéseire is, azok értelemszerű alkalmazásával – ügyletenként tartalmaznia kell különösen az ügyletekben megszerzett pénzbevételeket, a pénzbevételt eredményező ügyletekhez kapcsolódó járulékos költségeket, tőzsdei termék átruházása esetén a megszerzésre fordított kiadást, illetőleg ügyletenként a nyereséget/veszteséget (értékpapír átruházása esetén árfolyamnyereséget/árfolyamveszteséget). Egyebekben a tőzsde működési rendjét meghatározó szabályozások az irányadók.

(4) A tőzsdei ügyletről kiállított bizonylaton, igazoláson, adatszolgáltatáson, illetőleg a magánszemély nyilvántartásában a külföldi pénznemben feltüntetett adatokat az MNB hivatalos, a teljesítés időpontjában érvényes devizaárfolyamán kell forintra átszámítani. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintra történő átszámításához figyelembe venni.

(5) A tőzsdén kötött ügylettel összefüggésben a befektetési szolgáltatót adó(adóelőleg)-levonási kötelezettség nem terheli. A jövedelmet és az adót a jövedelmet szerző magánszemély a tőzsdei ügylet(ek)ről a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylatok, igazolások, illetőleg az általa vezetett nyilvántartás alapján állapítja meg, az adóévről benyújtandó bevallásában vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(6) Ha a magánszemély az (1) bekezdésben említett tőzsdén 2006. augusztus 31. napját követően kötött tőzsdei

ügyletben az adóévben és/vagy az adóévet (első ízben a 2007. évet) megelőző évben, és/vagy az adóévet (első ízben a 2008. évet) megelőző két évben tőzsdei ügyletből származó veszteséget ér(t) el, és azt a veszteség évről szóló adóbevallásában feltünteti, adókiegyenlítésre jogosult, amelyet az adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (7)–(8) bekezdés rendelkezései szerint.

(7) A (6) bekezdésben említett adókiegyenlítés az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, tőzsdei ügyletből származó veszteségnek és a (2) bekezdés szerinti, a bevalláskor hatályos adókulcsnak a szorzata, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban tőzsdei ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel, de legfeljebb a (8) bekezdés szerint meghatározott összeg.

(8) A (7) bekezdésben említett összeg az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, tőzsdei ügyletből származó jövedelem adója, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban tőzsdei ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel.

(9) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően árfolyamnyereségnek minősül – az értékpapírnak tőzsdei ügyletben történő átruházása esetén – az értékpapír névértékéből, legfeljebb azonban az elért bevételből az a vagyoni érték, amely az átruházó magánszeméllynél a 77/A. § (2) bekezdésének b) pontja, valamint – az (5) bekezdésében említett esetek kivételével – c) pontja, továbbá d)–e) pontja alapján nem minősült bevételnek, csökkentve az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegével.

(10) E § rendelkezései helyett a kereskedelmi árut átruházó magánszemély által a tőzsdei ügylet révén pénzben megszerzett bevétel adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha a tőzsdei ügylet a kereskedelmi áru tényleges átadásával szűnik meg.”

25. § (1) Az Szja tv. 69. §-a (1) bekezdésének l) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Természetbeni juttatás:)

„l) a kifizető által ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel e törvény külön rendelkezésének hiányában is akkor, ha a kifizető a juttatásban részesülő magánszemélynek a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerint nem foglalkoztatója, és a juttatás körülményeiből megállapítható, hogy az nem képezi a magánszemély valamely korábbi vagy későbbi tevékenységének, kötelezettségvállalásának, vagy bármely vagyoni érték szolgáltatásának ellenértékét;”

(2) Az Szja tv. 69. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Utalvány e törvény külön rendelkezése alapján, vagy annak hiányában is akkor minősül természetbeni jut-

tatásnak, ha az utalványra vonatkozóan a juttatási feltételek alapján megállapítható, hogy az mely termékre, szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben használható fel, és egyebekben a juttatás körülményei megfelelnek az e törvényben a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezésekben foglaltaknak. Nem minősül természetbeni juttatásnak a bármire felhasználható utalvány, valamint a természetbeni juttatás helyett adott, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti készpénz-helyettesítő fizetési eszköz.”

26. § Az Szja tv. 71. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatás után az adót a munkáltató az adóévet követő év május hónapjának kötelezettségeként a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre kell bevallania, illetőleg megfizetni.”

27. § Az Szja tv. 72. §-ának (4) bekezdése a következő *n)* ponttal egészül ki:

[A jövedelem megállapításánál – az (1)–(3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – nem kell figyelembe venni a következő jogcímenek és a következő feltételekkel fennálló követelések utáni kamatkedvezményt:]

„*n)* a külföldi kiküldetésre, külszolgáltatásra tekintettel adott előleg, elszámolásra kiadott összeg, feltéve, hogy annak a kifizetővel való elszámolása a visszaérkezést követő 30 napon belül megtörténik.”

28. § Az Szja tv. 74. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Más ingatlan bérbeadása esetén a magánszemély az adóévi összes ilyen bevételre vonatkozóan az (1) bekezdés rendelkezése helyett választhat, hogy a bérleti díjból származó bevételre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket (ideértve az adóelőleg megállapítására vonatkozó szabályokat is) alkalmazza. Ha a bevétel kifizetőtől származik, és a magánszemély választásáról a kifizetést megelőzően nyilatkozik, a kifizető e § rendelkezései helyett az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó adóelőleg-levonási szabályokat alkalmazza. Ilyen nyilatkozat hiányában a kifizető által levont adó, vagy egyéb esetben a magánszemély által e § szerint megfizetett adó adóelőlegnek minősül, ha a magánszemély a választását az adóbevallásában érvényesíti.”

29. § Az Szja tv. 76. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem számít jövedelemnek a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény 16. §-a alapján engedélyhez nem kötött sorsolós játékból, a sorsjátékból, a pénznyerő automatából, a játékkaszinóból, a bukmékeri rendszerű fogadásból, továbbá a lóversenyfogadásból származó nyeremény.”

30. § (1) Az Szja tv. 77/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték esetében jövedelemnek minősül az értékpapírnak a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított igazolt kiadás (érték) és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. A bevétel adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és az értékpapírt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni. Az értékpapír formájában megszerzett vagyoni értékre a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni.”

(2) Az Szja tv. 77/A. §-ának (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *g)* ponttal egészül ki:

(Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha a magánszemély)

„*b)* az értékpapírt társas vállalkozás tagjaként, részvényeseként, üzletrész-tulajdonosaként

ba) legfeljebb névértéken történő – az (5) bekezdésben nem említett – átalakítása (kicserélése),

bb) a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelése révén szerezte;”

„*g)* részvényét, üzletrészét házastársi közös vagyon (vagyonközösség) megosztása révén, adásvételi szerződésen kívüli jogcímen szerezte; az így megszerzett részvény, üzletrész megszerzésre fordított értékeként azt az értéket lehet figyelembe venni, amelyet a házastárs megszerzésre fordított értéként figyelembe vehetett volna (üzletrész esetében a megszerzett üzletrész névértékének a megosztást megelőző üzletrész névértékéhez viszonyított aránnyal számított részt).”

(3) Az Szja tv. 77/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A 2006. július 1-je előtt dolgozói üzletrészként megszerzett üzletrész (a továbbiakban: dolgozói üzletrész), valamint a dolgozói részvény bevonása, átalakítása, visszavásárlása esetén – akkor is, ha erre átalakulás, jogutód nélküli megszűnés keretében kerül sor – munkaviszonyból származó jövedelemnek (a munkavállaló örökösénél egyéb jövedelemnek) minősül a magánszemély által az említett jogügylet révén megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvény rendelkezései

szerint a munkavállaló részére nyújtott kedvezmény révén megszerzett dolgozói üzletrész, dolgozói részvény esetében az említett különbözet a munkavállalónál és – ha az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte – örökösénél árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül. Nem minősül bevételnek azonban az említett különbözet, amennyiben a bevont dolgozói üzletrész, dolgozói részvény helyett a magánszemély a társas vállalkozás átalakulása révén újonnan kibocsátott azonos jogokat biztosító üzletrészt, dolgozói részvényt szerez; ilyenkor az új értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték – és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás – alapulvételével, annak megfelelően kell meghatározni.”

31. § Az Szja tv. 77/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„77/B. § (1) Értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési, eladási vagy más hasonló jog (kivéve a más értékpapírban megtestesülő jogot) átruházása (átengedése), megszüntetése, gyakorlásának átengedése vagy az ilyen jogról való lemondás címén a magánszemély által megszerzett bevételből az az összeg minősül jövedelemnek, amely meghaladja a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást (értéket), valamint az ügylettel összefüggő igazolt járulékos költséget. A jövedelmet a bevétel megszerzésének időpontjára kell megállapítani.

(2) Értékpapírra vonatkozó vételi jog (vételi opció) engedésére, illetőleg vételi kötelezettség vállalására (eladási opció) kötött ügylet esetén a kötelezett magánszemélynél az (1) bekezdés szerint megállapított összegből

a) – ha az ügylet pénzbeli elszámolással szűnik meg – az elszámolás miatt a jogot engedő, illetőleg kötelezett magánszemélyt terhelő igazolt kiadást (értéket), vagy

b) – ha az ügylet a tárgyat képező értékpapír tényleges átadásával szűnik meg –

1. vételi jog engedése esetén az adott értékpapír megszerzésére fordított igazolt összegnek (értéknek), de legfeljebb az adott értékpapír teljesítéskori szokásos piaci értékének az ügyleti szerződés szerinti árat meghaladó részét;

2. vételi kötelezettség vállalása esetén az adott értékpapír ügyleti szerződés szerinti árának a teljesítéskori szokásos piaci értékét meghaladó részét

meghaladó rész a jövedelem, azzal, hogy a 2. alpont szerinti tétel az értékpapír megszerzésére fordított kiadás részeként nem vehető figyelembe.

(3) A jövedelem megállapításának időpontja

a) a (2) bekezdés *a)* pontjában említett esetben az elszámolás napja (értéknapja);

b) a (2) bekezdés *b)* pontjában említett esetben a jogosult joggyakorlásának napja;

c) ha a jogosult a joggal nem élt, a jog gyakorlásának határnapja, illetve a jog gyakorlására nyitva álló időtartam utolsó napja,

de legkésőbb a kötelezettség vételi jog engedése, illetve a vételi kötelezettség vállalása kezdő időpontjának évét követő ötödik év utolsó napja.

(4) Értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír esetében a jogosult magánszemélynél az értékpapír formájában megszerzett vagyoni értékre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ilyenkor a jövedelmet az értékpapír feletti rendelkezési jog megszerzésének napjára, vagy – ha ez a korábbi időpont – arra az időpontra kell megállapítani, amikor az értékpapírt a magánszemély (a magánszemély javára más személy) birtokba vette (ideértve különösen az értékpapírszámlán történő jóváírást).

(5) Értékpapírra vonatkozó eladási vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett jövedelemnek minősül a jogosult magánszemélynél az értékpapír átruházására tekintettel megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapírnak az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékét (az említett jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadással, azzal, hogy

a) az értékpapír átruházására tekintettel megszerzett bevétel fennmaradó részéből a jövedelmet az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó szabályok szerint a *b)* pont rendelkezésének figyelembevételével kell megállapítani;

b) az *a)* pont rendelkezésének alkalmazása esetén az ott említett bevételből a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része vonható le az átruházással kapcsolatos kiadásként, amely a jog gyakorlásából származó bevételrész meghaladja. A jövedelmet az értékpapír átruházásának időpontjában kell megállapítani.

(6) Az (1)–(4), valamint az (5) bekezdés szerint meghatározott – a bekezdés *a)* pontjában nem említett – jövedelem adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és a jogot alapító személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevalását, az adatszolgáltatást) teljesíteni. A nem pénzben megszerzett bevételre a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni.

(7) Az e § szerinti jövedelmet, adót (adóelőleget) a kifizető állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg, továbbá a magánszemélynek az adóévet követő év január 31-ig igazolást ad ki és arról adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak. Kifizető hiányában a magánszemély a jövedelmet és az adót az általa vezetett nyilvántartás alapján állapítja

meg. Az igazolásnak, az adatszolgáltatásnak, illetőleg a nyilvántartásnak – figyelemmel e törvénynek az értékpapírokra, értékpapírra vonatkozó jogokra, járulékos költségekre előírt rendelkezéseire is, azok értelemszerű alkalmazásával – tartalmaznia kell különösen a megszerzett bevételeket, az igazolt járulékos költségeket, a jog, illetőleg az értékpapír megszerzésére fordított kiadást.

(8) A jövedelmet és az adót a jövedelmet szerző magánszemély a kifizető által kiállított bizonylatok, igazolások, illetőleg az általa vezetett nyilvántartás alapján az adóévéről benyújtandó bevallásában bevallja, valamint a kifizető által levont adó (adóelőleg) figyelembevételével az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.

(9) A kifizető a jog alapítását követően – az adóévet követő január 31-éig – magánszemélyenként adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére az általa alapított, értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési, eladási vagy más hasonló jogról, továbbá a jog gyakorlásáról, megszüntetéséről és a jogról való lemondásról (az utóbbi esetben az adatszolgáltatás mind az eredeti jogosultat, mind a jogot gyakorló, megszüntető, illetve a jogról lemondó személyt tartalmazza).

(10) Ha a jog alapítása, megszerzése, valamint gyakorlása bárki számára azonos feltételek mellett megvalósuló ügyletben történt,

a) a (6) bekezdés rendelkezésétől eltérően az (1)–(3) bekezdésben meghatározott jövedelem után az adó mértéke 25 százalék;

b) a (4) bekezdés rendelkezésétől eltérően a bekezdésben említett vagyoni értéket jövedelemként nem kell figyelembe venni;

c) az (5) bekezdés rendelkezésétől eltérően a bekezdésben említett, jog gyakorlásából származó bevételrész megállapítása nélkül az értékpapír átruházására tekintettel megszerzett bevétel egészére az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(11) A jog, illetőleg az értékpapír megszerzésére fordított kiadást az árfolyamnyereségre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell meghatározni.

(12) A kifizető által kiállított bizonylaton, igazoláson, adatszolgáltatáson, illetőleg a magánszemély nyilvántartásában a külföldi pénznemben feltüntetett adatokat az MNB hivatalos, a teljesítés időpontjában érvényes devizaárfolyamán kell forintra átszámítani. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintra történő átszámításához figyelembe venni.

(13) E § rendelkezései helyett a tőzsdei ügyletből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha a jövedelem megszerzése a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint bármely EGT-államban, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén – annak szabályzata által lehetővé tett körben és módon – kötött ügylet alapján történt.”

32. § (1) Az Szja tv. 77/C. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha)

„b) a program szervezője vagy a kibocsátó az értékpapírt a közvetlen átadás (birtokba adás) helyett az elismert program nyilvántartásáról rendelkező határozatban megjelölt, a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatónál, vagy – ha a kibocsátó külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet – bármely EGT-államban, illetve a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagországában működő, a külföldi jog szerinti befektetési szolgáltatónál (a továbbiakban: külföldi befektetési szolgáltató) a magánszemély javára egyedi letétbe helyezte (dematerializált értékpapír esetében ideértve a program keretében a magánszemély javára juttatott értékpapírok külön, kizárólag ezen értékpapírok nyilvántartására szolgáló értékpapírszámlára helyezését is), vagy”

(2) Az Szja tv. 77/C. §-a (8) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A magánszemély által megszerzett munkaviszonyból származó jövedelemnek (a kötelező tartási időszak kezdő napján a program szervezője vezető tisztségviselőjének minősülő magánszemély esetében munkaviszonyból származó jövedelemnek nem minősülő nem önálló tevékenységből származó jövedelemnek), a magánszemély halála esetén az örököse által megszerzett egyéb jövedelemnek minősül:”

(3) Az Szja tv. 77/C. §-a (19) bekezdésének a), c) és d) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az adópolitikáért felelős miniszter – a gazdasági társaság kérelmére – a következő feltételek együttes fennállása esetén elismert programként veszi nyilvántartásba a kérelemben bemutatott programot:)

„a) a program keretében kizárólag a gazdasági társaság vagy kapcsolt vállalkozása által kibocsátott értékpapírt lehet szerezni;”

„c) a program keretében kizárólag a gazdasági társaság és a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása munkavállalója vagy vezető tisztségviselője szerezhethet értékpapírt;

d) a program keretében legalább a gazdasági társaságnál – ha a kérelem benyújtása a gazdasági társaság kapcsolt vállalkozásai munkavállalói, vezető tisztségviselői javára is történik, akkor legalább a gazdasági társaságnál és a kérelemben megnevezett valamennyi kapcsolt vállalkozásánál – a kérelem benyújtásának évét megelőző üzleti évben foglalkoztatottak éves átlagos állományi létszáma 10 százalékának megfelelő magánszemély kíván részt venni, és a részt venni kívánó magánszemélyek legfeljebb 25 százaléka vezető tisztségviselő;”

(4) Az Szja tv. 77/C. §-ának (21) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(21) A nyilvántartásba vétel iránti kérelmet az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet-

ben meghatározott formában és tartalommal, ügyvéd vagy adótanácsadó ellenjegyzésével kell benyújtani. A kérelemben a kérelmező nyilatkozik arról, hogy a kérelemben megjelölt tényállás megfelel a valóságnak. A kérelemhez csatolni kell a miniszteri rendeletben meghatározott valamennyi okiratot (idegen nyelven kiállított okirat esetében a hiteles magyar nyelvű fordítást)."

(5) Az Szja tv. 77/C. §-a (22) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adópolitikáért felelős miniszter a programot törli a nyilvántartásból:)

„*b)* a végelszámolás, a csődeljárás, a felszámolás kezdő napjával, ha a nyilvántartásba vételt követően az *a)* pontban meghatározott időpontig a program szervezője, a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása vagy a kibocsátó (jogutódjuk) végelszámolás, csődeljárás, illetve felszámolás hatálya alá kerül; ezt a tényt a program szervezője köteles haladéktalanul bejelenteni az adópolitikáért felelős miniszter részére;”

(6) Az Szja tv. 77/C. §-a (24) bekezdésének *b)* és *e)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az elismert munkavállalói értékpapír-juttatási program keretében szerzett jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:)

„*b)* *értékpapír*: bármely EGT-államban, illetve a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában az elismert program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása – ha a program szervezője külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe, kereskedelmi képviselte, akkor a külföldi vállalkozás, vagy kapcsolt vállalkozása – által forgalomba hozott (kibocsátott), tagsági jogokat megtestesítő, névre szóló értékpapír;”

„*e)* *a program szervezője*: a program nyilvántartásba vétele iránti kérelmet benyújtó gazdasági társaság, illetve a program nyilvántartásba vétele iránti kérelmet magyarországi fióktelepe, kereskedelmi képviselte útján benyújtó külföldi vállalkozás, a program nyilvántartásba vételét követően ideértve az előbbieket jogutódját is;”

33. § Az Szja tv. 83. §-a a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) A 2007. december 31-éig megvalósított értéknövelő beruházás esetén a magánszemély az e törvény 3. §-ának 2006. december 31-én hatályos 32. pontjának előírását is alkalmazhatja.”

34. § Az Szja tv. 84. §-a a következő (3)–(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ez a törvény az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló 2006. december 15-i 1857/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 358., 2006. 12. 16., 3. o) hatálya alá tartozó támogatási programot tartalmaz.

(4) Ha e törvény valamely rendelkezése a (3) bekezdésben említett 1857/2006/EK bizottsági rendeletben foglalt támogatást nevesít, azon – külön említés hiányában is – a rendelet 4. cikkében foglalt támogatást kell érteni.”

35. § Az Szja tv. 1. és 11. számú mellékletei e törvény 1. és 2. számú mellékletei szerint módosulnak.

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

36. § (1) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.)

4. §-ának 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép: *(E törvény alkalmazásában)*

„5. *bejelentett részesedés*: a belföldi jogszabályok alapján létrejött jogi személyben, jogi személyiséggel nem rendelkező társas cégben és külföldi személyben (kivéve az ellenőrzött külföldi társaságot) szerzett legalább 30 százalékos mértékű részesedés, feltéve, hogy az adózó a részesedés megszerzését a szerzést követő 30 napon belül bejelentti az adóhatóságnak; a határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye;”

(2) A Tao. 4. §-ának 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„11. *ellenőrzött külföldi társaság*: az a személy, illetve annak más államban lévő telephelye, amelyben az adózó vagy kapcsolt vállalkozása részesedéssel rendelkezik, és amelynek székhelye, telephelye vagy az illetősége olyan államban van, ahol jövedelmére jogszabály nem ír elő társasági adónak megfelelő adókötelezettséget, vagy az adóévre fizetendő, a társasági adónak megfelelő adó és az adózás előtti eredménynek megfelelő összeg százalékban kifejezett hányadosa nem éri el a 19. § (1) bekezdésében előírt mérték kétharmadát; nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a személy székhelye, telephelye vagy az illetősége az Európai Unió tagállamában, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában, továbbá olyan államban van, amellyel a Magyar Köztársaságnak hatályos egyezménye van a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonszerzés területén;”

(3) A Tao. 4. §-ának 16/a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„16/a. *foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma*: a Központi Statisztikai Hivatal által a munkaügyi-statisztikai adatszolgáltatáshoz kiadott, az adóév első napján hatályos kiadvány szerinti éves szinten számított statisztikai állományi létszám, azzal, hogy a kölcsönvett munkaerő a kölcsönvönőnél figyelembe vehető, amennyiben a kölcsönadó e létszámot a kölcsönadott munkaerő nélkül szá-

mitja fel, és erről az adóbevallás benyújtásáig írásban nyilatkozik a kölcsönnevőnek;”

(4) A Tao. 4. §-ának 20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„20. jogdíj:

a) a szabadalom, a más iparjogvédelmi oltalomban részesülő szellemi alkotás és a know-how hasznosítási engedélye,

b) a védjegy, a kereskedelmi név, az üzleti titok használati engedélye,

c) a szerzői jogi törvény által védett szerzői mű és a szerzői joghoz kapcsolódó jog által védett teljesítmény felhasználási engedélye, valamint

d) az a) és c) pontban említett iparjogvédelmi és szerzői jogi oltalmi tárgyakhoz fűződő vagyoni jogok átruházása fejében a jogosult által kapott ellenérték;”

(5) A Tao. 4. §-ának 23/a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„23/a. kedvezményezett átalakulás: az olyan átalakulás (ideértve az egyesülést, a szétválást is), amelyben jogelődként és jogutódként is csak társaság (32/a. pont) vesz részt, ha

a) a jogügylet révén a jogelőd tagja, részvényese a jogutód által az átalakulás keretében újonnan kibocsátott részvényt, üzletrészt, és legfeljebb azok együttes névértéke (névérték hiányában a jegyzett tőke arányában meghatározott értéke) 10 százalékanak megfelelő pénzeszközt szerez, valamint

b) szétválás esetén a jogelőd tagjai, részvényesei arányos részesedést szereznek a jogutódokban,

c) az egyszemélyes társaság egyedüli tagjába, részvényesébe olvad be;”

37. § (1) A Tao. 6. §-a (6) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem kell az (5) bekezdés rendelkezését alkalmaznia az adózónak]

„c) ha az adóévben vagy a megelőző adóévben elemi kár sújtotta és mértéke – több kár esetén azok együttes értéke – eléri az elemi kár bekövetkezését megelőző adóévi évesített árbevétel (átalakulással létrejött adózónál a jogelőd árbevételéből számított, az átalakulás formájától függően azzal egyező, összesített, megosztott árbevétel) legalább 15 százalékat.”

(2) A Tao. 6. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A (6) bekezdés alkalmazásában elemi kár az elemi csapás (így különösen a jégeső, az árvíz, a belvíz, a fagy, a homokverés, az aszály, a hó-, jég- és széltörés, a vihar, a földrengés, valamint természeti vagy biológiai eredetű tűz) okozta kár. Az elemi csapás igazolására a kár tényét tartalmazó okmány (pl. a biztosító, a mezőgazdasági igaz-

gatási szerv, a katasztrófavédelem végrehajtását végző szerv által kiállított szakvélemény, jegyzőkönyv, más okmány), vagy – ha az adózó nem rendelkezik független szervezet által kiállított okmánnyal – az adózó által kiállított jegyzőkönyv szolgál. Az adózó az általa kiállított, a kár tényét és mértékét tartalmazó jegyzőkönyvet a kár keletkezését követő 15 napon belül megküldi az illetékes állami adóhatóság részére. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem nem terjeszthető elő.”

38. § (1) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„d) értékcsökkenési leírásként az 1. és 2. számú mellékletben foglalt előírások szerint az adóévre megállapított összeg, továbbá az immateriális jószág, a tárgyi eszköz állományból bármely jogcímen történő kivezetésekor – kivéve, ha az kedvezményezett eszközáttruházás miatt következik be, és teljesülnek a 16. § (13)–(15) bekezdésében előírt feltételek –, a forgóeszközök közé való átsorolásakor, valamint egyszeres könyvvitelt vezetőnél az eszközhöz kapcsolódó kötelezettség részleges vagy teljes elengedésekor, átvállalásakor az eszköz számított nyilvántartási értékének a készletre vett hulladékanyag, haszonanyag értékét meghaladó része, feltéve minden esetben, hogy az eszköz értékcsökkenését az adózó a számvitelről szóló törvény szerint az adózás előtti eredmény terhére számolta el,”

(2) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„f) az eredménytartaléknak az adóévben lekötött tartalékba átvett és az adóév utolsó napján lekötött tartalékként kimutatott összege, de legfeljebb az adóévi adózás előtti nyereség 50 százaléka és legfeljebb adóévenként 500 millió forint (a továbbiakban: fejlesztési tartalék), figyelemmel a (15) bekezdésben foglaltakra,”

(3) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének ly) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„ly) a visszafizetési kötelezettség nélkül kapott (járó) támogatás, juttatás, a véglegesen átvett pénzeszköz következtében az adóévben elszámolt bevétel, a térítés nélkül átvett eszköz átadónál – nyilatkozata alapján – kimutatott könyv szerinti értéke, továbbá a térítés nélkül kapott (igénybe vett) szolgáltatás átadónál – nyilatkozata alapján – kimutatott bekerülési értéke, valamint az átvállalt tartozás, az eredeti jogosult által elengedett kötelezettség miatt az adóévben bevételként elszámolt összeg (egyszeres könyvvitelt vezetőnél, ideértve az adóévi tartalék növekedését okozó részt is), figyelemmel a (8) bekezdésben foglaltakra,”

(4) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének r) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„r) a bírságnak, továbbá az adózás rendjéről és a társadalombiztosításról szóló törvényekben előírt jogkövetkezménynek az elengedése miatt az adóévben bevételként elszámolt, az adóévben vagy az előző adóévekben az adózás előtti eredményt növelő tételként figyelembe vett összeg,”

(5) A Tao. 7. §-a (8) bekezdésének a)–c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés ly) pontja alkalmazásakor:]

„a) az adózó akkor csökkentheti adózás előtti eredményét, ha belföldi illetőségű adózó (kivéve az alapítványt, a közalapítványt, a társadalmi szervezetet, a köztestületet, az egyházat, a lakásszövetkezetet, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárat), külföldi személy (kivéve az ellenőrzött külföldi társaságot) vagy magánszemély adott részére támogatást, juttatást vagy eszközt, illetve engedte el kötelezettségét, vállalta át tartozását, továbbá ha térítés nélkül nyújtott részére szolgáltatást;

b) passzív időbeli elhatárolás esetén a bevételből az adóévben el nem határolt rész, az időbeli elhatárolás megszüntetésének adóévében a visszavezetett összeg minősül bevételnek;

c) az adózó nem csökkentheti adózás előtti eredményét a jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján kapott (járó) támogatás, juttatás, térítés nélküli eszközátvétel (kivéve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti árumintát), elengedett kötelezettség, átvállalt tartozás és térítés nélkül kapott (igénybe vett) szolgáltatás esetében,”

(6) A Tao. 7. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Az (1) bekezdés zs) pontja szerinti összeg nem haladhatja meg az adózás előtti eredményt, és nem lehet több 30 millió forintnál. Ennek az összegnek a 19. § (1) bekezdése szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendelet 4. cikkében foglalt támogatásként vehető igénybe, minden más esetben az adózó választása szerint

a) az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, vagy

b) a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglalt szerinti támogatásnak tekintendő.”

(7) A Tao. 7. §-ának (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) Az adózó az (1) bekezdés f) pontja szerinti fejlesztési tartalékot nem használhatja fel a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként, a térítés nélkül átvett eszköz címen, valamint az olyan tárgyi eszközzel kapcsolatban elszámolt beruházásra, amely tárgyi eszközre nem számolható el vagy nem szabad elszámolni terv szerinti értékcsökkenést,

kivéve a műemlék, illetve a helyi egyedi védelem alatt álló épületet, építményt. Az adózó a fejlesztési tartalékot a lekötése adóévét követő négy adóévben megvalósított beruházás bekerülési értékének megfelelően oldhatja fel, kivéve, ha a feloldott rész után a 19. § (1) bekezdésének a lekötés adóévében hatályos rendelkezése szerint előírt mértékkel az adót, valamint azzal összefüggésben a késedelmi pótlékot megállapítja, és azokat a feloldást követő 30 napon belül megfizeti. Az adózó a fejlesztési tartaléknak a lekötése adóévét követő negyedik adóév végéig beruházásra fel nem használt része után az említett mértékkel az adót, valamint azzal összefüggésben a késedelmi pótlékot a negyedik adóévet követő adóév első hónapja utolsó napjáig megállapítja, és megfizeti. A késedelmi pótlékot a kedvezmény érvényesítését tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a nem beruházási célra történő feloldás napjáig, illetve a felhasználásra rendelkezésre álló időpontig kell felszámítani és a megállapított adóval együtt az említett napot követő első társasági adó-bevallásban kell bevallani.”

(8) A Tao. 7. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) A felsőoktatási intézmény, a Magyar Tudományos Akadémia, továbbá bármelyikük által vagy közösen alapított kutatóintézet, kutatóhely (ideértve az Európai Unió tagállamának vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államnak a megfelelő szervezetét is) és az adózó által írásban kötött szerződés alapján közösen végzett alap kutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés esetén az adózó az (1) bekezdés t) pontjában foglaltak alkalmazásakor az ott meghatározott összeg háromszorosát, legfeljebb 50 millió forintot vehet figyelembe, amelynek a 19. § (1) bekezdése szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül.”

39. § A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

„b) az adóévben terv szerinti értékcsökkenési leírásként (ideértve az egy összegben elszámolt értékcsökkenési leírást is) és terven felüli értékcsökkenésként elszámolt összeg, továbbá az immateriális jószág, a tárgyi eszköz állományból bármely jogcímen történő kivezetésekor – kivéve, ha az kedvezményezett eszközátruházás miatt következik be, és teljesülnek a 16. § (13)–(15) bekezdésében előírt feltételek – vagy a forgóeszközök közé való átsorolásakor, valamint egyszeres könyvvitelt vezetőnél az eszközhez kapcsolódó kötelezettség részleges vagy teljes elengedésekor, átvállalásakor az eszköz könyv szerinti értékének a készletre vett hulladékanyag, haszonanyag értékét meghaladó része, feltéve minden esetben, hogy az eszköz értékcsökkenését az adózó a számvitelről szóló törvény szerint az adózás előtti eredmény terhére számolta el,”

40. § (1) A Tao. 16. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózó átalakulásakor)

„*a*) a jogelődnél – kivéve, ha az átalakulás kedvezményezett átalakulásnak minősül, és teljesülnek a (10)–(11) és (15) bekezdésben előírt feltételek – az adózás előtti eredményt csökkenti az az összeg, amellyel az immateriális javak és a tárgyi eszközök együttes számított nyilvántartási értéke meghaladja együttes könyv szerinti értéküket, növeli az az összeg, amellyel az együttes könyv szerinti érték az együttes számított nyilvántartási értéket meghaladja; kiválás esetén a jogelőd e rendelkezéseket az átalakulás adóévében és csak a jogutód részére a végleges vagyonmérleg alapján átadott eszközökre alkalmazza;”

(2) A Tao. 16. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A (9) bekezdésben foglaltak alkalmazásának feltétele, hogy a jogutód társasági szerződése (alapító okirata) tartalmazza a (11) bekezdésben foglaltak alkalmazására vonatkozó kötelezettségvállalást, továbbá, hogy a jogelőd (kiválás esetén a jogutód) a választását az átalakulás adóévről szóló bevallásában bejelenti az adóhatóságnak.”

(3) A Tao. 16. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A (12) bekezdésben foglaltak alkalmazásának feltétele, hogy a kedvezményezett eszközátruházás alapjául szolgáló írásbeli szerződés tételesen tartalmazza az átvett eszközöket és kötelezettségeket (ideértve a passzív időbeli elhatárolást is), és azoknak az átadás napjára az átruházó társaságnál kimutatott bekerülési értékét, könyv szerinti értékét és számított nyilvántartási értékét, valamint a (14) bekezdésben foglaltak alkalmazására vonatkozó kötelezettségvállalást, továbbá, hogy az átruházó társaság e választását a kedvezményezett eszközátruházás adóévről szóló bevallásában bejelenti az adóhatóságnak.”

41. § A Tao. 17. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adókötelezettség keletkezésének évét követő negyedik adóévben (jogutódnál a jogelőd adókötelezettsége keletkezésének évét és az azt követő adóéveit is figyelembe véve) és az azt követő adóévekben keletkezett negatív adóalapra, ha az adóévben az adózó adózás előtti eredménye negatív, és ha

a) az adóévben a bevételei nem érik el az elszámolt költségek és ráfordítások együttes értékének 50 százalékát, vagy

b) az adózó adóalapja a megelőző két adóévben is negatív volt,

az (1) bekezdés rendelkezése csak az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható. Az adóévi veszteség elhatárolásának engedélyezése iránti kérelmet az adóévre vonatkozó bevallás benyújtásának esedékességéig, az önellenőrzéssel pótlólagosan feltárt veszteség, valamint az önellenör-

zés okán engedély alá eső teljes adóévi veszteség elhatárolásának engedélyezése iránti kérelmet az önellenőrzési lap benyújtásának esedékességéig, az ellenőrzés által feltárt pótlólagos veszteség, valamint az ellenőrzés okán engedély alá eső teljes adóévi veszteség elhatárolásának engedélyezése iránti kérelmet a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül, felügyeleti intézkedés vagy az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálatának kezdeményezése esetén az eljárás jogerős befejezését követő 15 napon belül kell benyújtani; e határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az *a*) és *b*) pontban foglaltak elháríthatatlan külső ok miatt következtek be, vagy ha az adózó a negatív adóalap elkerülése, mérséklése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható. Ha az adóhatóság a kérelmet az eljárásra előírt határidőn belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni.”

42. § (1) A Tao. 18. §-a (1) bekezdésének felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Amennyiben a kapcsolt vállalkozások egymás közötti szerződésükben, megállapodásukban (általános forgalmi adó nélkül számítva) magasabb vagy alacsonyabb ellenértéket alkalmaznak annál, mint amilyen ellenértéket független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek vagy érvényesítenének (a továbbiakban: szokásos piaci ár), a szokásos piaci ár és az alkalmazott ellenérték alapján számított különbözetnek megfelelő összeggel az adózó – az e törvényben előírt más, az adózás előtti eredményt növelő vagy csökkentő jogcímeiktől függetlenül – adózás előtti eredményét”

(2) A Tao. 18. §-ának (5)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adóév utolsó napján kisvállalkozásnak nem minősülő gazdasági társaság, egyesülés, európai részvénytársaság, szövetkezet, európai szövetkezet és külföldi vállalkozó (kivéve a közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságot, és azt az adózót, amelyben az állam rendelkezik közvetlenül vagy közvetve többségi befolyással), a bevallás benyújtásáig köteles az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet előírásai szerint rögzíteni a szokásos piaci árat, az annak meghatározásánál általa alkalmazott módszert, valamint az azt alátámasztó tényeket és körülményeket.

(6) A tőkét befogadó, a vagyont kiadó adózónak, továbbá a tagnak (részvényesnek) az (1)–(5) bekezdés előírásait, a jegyzett tőke nem pénzbeli hozzájárulással történő emelése, a jegyzett tőke tőkekivonással történő leszállítása miatt, továbbá a jogutód nélküli megszűnéskor a nem pénzben történő vagyonkiadásra, valamint az osztalék nem pénzbeli vagyoni értékű juttatásként történő teljesítésére is alkalmaznia kell, ha a többségi befolyással rendel-

kező tag (részvényes) teljesíti a nem pénzbeli hozzájárulást, illetve részesedik a vagyonból.”

43. § A Tao. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § (1) A társasági adó a pozitív adóalap 16 százaléka.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően a (3) bekezdésben foglaltak teljesítése esetén a társasági adó mértéke a pozitív adóalap 50 millió forintot meg nem haladó összegéig 10 százalék, az e feletti összegre 16 százalék.

(3) A 10 százalékos adókulcsot az adózó akkor alkalmazhatja, ha

a) nem vesz igénybe az adóévben e törvény alapján adókedvezményt, és

b) az adóévben legalább egy fő a foglalkoztatottainak átlagos állományi létszáma, és

c) adóalapja az adóévben és az azt megelőző adóévben – a (8) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel – legalább a jövedelem- (nyereség-) minimum összegével egyezik meg, kivéve, ha az adózó a 6. § (6) bekezdésének hatálya alá tartozik, és

d) az adóévben megfelel az államháztartásról szóló törvényben meghatározott rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének, és

e) az adóévben legalább az adóév első napján érvényes minimálbér kétszeresének – ha az adózó székhelye a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet 3. számú melléklete szerinti kistérség, illetve 5. számú melléklete szerinti település valamelyikében van, akkor a minimálbér – adóévre évesített összege és a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma szorzatának megfelelő összegre vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot.

(4) Az adóalap 50 millió forintot meg nem haladó részének, illetve, ha az adóalap nem éri el az 50 millió forintot, akkor az adóalapnak a 6 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában

a) az elsődleges mezőgazdasági termelést is végző adózónál az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendelet 4. cikkében foglalt – az adóévben igénybe vett – támogatásnak minősül, ha az (5) bekezdés szerint lekötött tartalékot kizárólag beruházásra, vagy beruházás céljára felvett hitel törlesztésére használja fel;

b) más adózónál csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, vagy ha az adózó az (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelő lekötött tartalékot kizárólag beruházásra, vagy beruházás céljára felvett hitel törlesztésére használja fel, akkor – választása szerint – a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak tekintendő.

(5) A (4) bekezdés alkalmazása esetén az adózó az adóalap 50 millió forintot meg nem haladó részének – ha az

adóalap nem éri el az 50 millió forintot, akkor az adóalap – 6 százalékanak megfelelő összeget az adóév utolsó napján – az eredménytartalékból történő átvétellel – lekötött tartalékként köteles kimutatni, és azt a lekötése adóévet követő négy adóévben

a) megvalósított beruházás – ide nem értve a (6) bekezdésben felsorolt beruházást – bekerülési értékének megfelelően, és/vagy

b) a 7. § (3) bekezdésében foglaltak szerint korábban munkanélküli személy, illetve a legalább 50 százalékan megváltozott munkaképességű munkavállaló vagy a 22/B. § (11) bekezdésének a) pontjában foglaltaknak megfelelő pályakezdő foglalkoztatására tekintettel elszámolt személyi jellegű kifizetésre, feltéve, hogy az említettek foglalkoztatása 2007. december 31-ét követően kezdődött, és/vagy

c) a pénzügyi intézménnyel kötött hitelszerződés alapján (ideértve a pénzügyi lízinget is) fennálló kötelezettség csökkentésére oldhatja fel, kivéve, ha a feloldást – ideértve azt is, ha a feloldás nem a (4) bekezdés szerinti elszámolásnak megfelelően történt – követő 30 napon belül megfizeti a feloldott résszel azonos összegű adót. Az adózó megfizeti továbbá a lekötött tartaléknak a lekötés adóévet követő negyedik adóév utolsó napjáig fel nem használt részével azonos összegű adót, a lekötés adóévet követő negyedik adóévet követő adóév első hónapja utolsó napjáig, illetve a jogutód nélküli megszűnése napjáig fel nem használt részével azonos összegű adót, a jogutód nélküli megszűnése napját követő 30 napon belül. Az adót késedelmi pótlékkal növelten kell megfizetni. A késedelmi pótlékot a 10 százalékos adókulcs érvényesítését tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a feloldás napjáig, illetve a felhasználásra rendelkezésre álló időpontra kell felszámítani és az adóval együtt a megfizetés esedékességét követő első társaságiadó-bevallásban kell bevallani.

(6) Az adózó az (5) bekezdés alapján lekötött tartalékot nem használhatja fel a fejlesztési tartalék terhére elszámolt beruházásra, továbbá a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként, a térítés nélkül átvett eszköz címen, valamint az olyan tárgyi eszközzel kapcsolatban elszámolt beruházásra, amely tárgyi eszközre nem számolható el vagy nem szabad elszámolni terv szerinti értékcsökkenést, kivéve a fejlesztési tartalék terhére el nem számolt műemlék, illetve a helyi egyedi védelem alatt álló épületet, építményt.

(7) A (2)–(5) bekezdés alkalmazása esetén

a) a csekély összegű (de minimis) támogatás összege az adóévben ilyen jogcímen adózás előtti eredmény csökkentésként érvényesített összes kedvezmény együttes összegére a (2) bekezdés szerinti adómértékkel számított értékkel egyenlő,

b) a foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát azon személyek nélkül kell figyelembe venni, akiknek a jövedelme alapján kizárólag egészségügyi szolgáltatási járulék kötelezettség áll fenn.

(8) A (3) bekezdés *c)* pontjában foglaltak alkalmazásakor a jogelőd nélkül alakult adózó az első adóéve (ha az előtársaság időszaka önálló adóév, akkor ideértve az azt követő adóévet is), a jogutód adózó az átalakulás évében kezdődő adóévében a jogelőd – átalakulás napját megelőzően lezárt – adóéve [az átalakulás formájától függően azzal egyező, összesített, illetve a végleges vagyonszerűség(ek) alapján megosztott] adóalapját veszi figyelembe, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában beolvadáskor az átvevő adózó jogelődnek is minősül.”

44. § (1) A Tao. 22. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adózó a 4. § 36. pontja szerinti, részére kiadott támogatási igazolásban szereplő összegig – döntése szerint – a támogatás juttatásának adóéve és az azt követő három adóév adójából adókedvezményt vehet igénybe, függetlenül attól, hogy e támogatással nem növeli adózás előtti eredményét az adóalap megállapításakor.”

(2) A Tao. 22. §-ának (9)–(10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az adózó az adóévben az alap kutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés közvetlen költségei között, továbbá a szoftverfejlesztő alkalmazására tekintettel elszámolt bérköltség 10 százalékának megfelelő összegű adókedvezményt vehet igénybe, amelyet az adóévben és az azt követő három adóévben, egyenlő részletekben érvényesíthet, azzal, hogy a megelőző adóév(ek)ben – adó hiányában – nem érvényesített adókedvezmény az említett időszakon belül igénybe vehető. Az adókedvezmény igénybevétele független attól, hogy az adózó az alap kutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés közvetlen költségeivel csökkentette adózás előtti eredményét az adóalap megállapításakor.

(10) Az adóév utolsó napján kis- és középvállalkozásnak minősülő adózó – a (9) bekezdésben foglalt adókedvezmény mellett – a szoftverfejlesztő alkalmazására tekintettel elszámolt bérköltség 15 százalékának megfelelő összegű adókedvezményt vehet igénybe az adóévben és az azt követő három adóévben, egyenlő részletekben, azzal, hogy a megelőző adóév(ek)ben – adó hiányában – nem érvényesített adókedvezmény az említett időszakon belül igénybe vehető. Az adókedvezmény az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül. Az adókedvezmény igénybevétele független attól, hogy az adózó az alap kutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés közvetlen költségeivel csökkentette adózás előtti eredményét az adóalap megállapításakor.”

45. § A Tao. 22/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az e § alapján igénybe vett adókedvezmény adóévenként nem haladhatja meg a 6 millió forintot. Az adózó által igénybe vett adókedvezmény összege az állami támo-

gatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendelet 4. cikkében foglalt vehető igénybe, minden más esetben az adózó választása szerint

a) az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, vagy

b) a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak tekintendő.”

46. § (1) A Tao. 22/B. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a bekezdés a következő *i)* ponttal egészül ki:

(Az adózó adókedvezményt vehet igénybe)

„*f)* a jelenértéken legalább 100 millió forint értékű, az alap kutatást, az alkalmazott kutatást vagy a kísérleti fejlesztést szolgáló beruházás,”

„*i)* a jegyzett tőkéjének felemelése keretében kibocsátott részvényeknek (vagy egy részének) a tőkepiacról szóló törvényben meghatározott szabályozott piacra (a továbbiakban: szabályozott piac) történő bevezetésének a napját (az első kereskedési napot) követően, de legkésőbb az e napot követő harmadik év utolsó napjáig megkezdett, jelenértéken legalább 100 millió forint értékű beruházás”

(üzembe helyezése és a kormányrendeletben foglaltak szerinti üzemeltetése esetén, feltéve, hogy a beruházás új létesítmény létrehozatalát, meglévő létesítmény bővítését vagy – az alap kutatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést szolgáló beruházást kivéve – az előállított termék, a nyújtott szolgáltatás, illetve a termelési, szolgáltatási folyamat alapvető változását eredményezi.)

(2) A Tao. 22/B. §-a a következő (13) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (13)–(17) bekezdések számítása (14)–(18) bekezdésre változik:

„(13) Az (1) bekezdés *i)* pontja szerinti beruházásnál az adókedvezmény igénybevételenek további feltétele, hogy

a) a részvényeknek a szabályozott piacra történő bevezetésétől a beruházás megkezdésének évét követő ötödik adóév végéig a szabályozott piacra bevezetett részvények együttes névértéke folyamatosan eléri az adózó jegyzett tőkéjének legalább 50 százalékát, és ebben az időszakban az adózó nem alakul át;

b) az adózó jegyzett tőkéjét megtestesítő részvények szabályozott piacra történő bevezetése első ízben az *a)* pontnak megfelelő bevezetéssel valósul meg;

c) az adózó által a jegyzett tőke felemelése keretében kibocsátott és a szabályozott piacra bevezetett részvények együttes kibocsátási értéke az – adókedvezmény iránti kérelemben, bejelentésben szereplő – elszámolható költség folyó áron számított összegének legalább az 50 százalékát eléri;

d) a szabályozott piacra bevezetett részvények tekintetében a kérelem, a bejelentés benyújtásakor az adózónak legalább 25 részvényese van, vagy a szabályozott piacra bevezetett részvények legalább 25 százalékát meghaladó részvények olyan részvényesek tulajdonában vannak, akiknek (amelyeknek) egyike sem rendelkezik a szabályozott piacra bevezetett részvények névértékének 5 százalékát elérő részesedéssel.”

47. § A Tao. 23. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társasági adó mértékéig veheti igénybe az adókedvezményt a 21. § (7), (10)–(11) bekezdése, a 22. § (6)–(7) bekezdése, a 22/B. § 2003. évben hatályos rendelkezése és a 29. § (5) bekezdés d) pontja alapján az adóévben 100 százalékos adókedvezményre jogosult adózó, valamint az az adózó, amely a 29. § (5) bekezdés b) pontja alapján jogosult adókedvezményre.”

48. § A Tao. 28. §-ának (4)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásakor a külföldről származó jövedelmet e törvény rendelkezései szerint kell megállapítani. Ennek során a külföldről származó jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni az e bevétel megszerzéséhez közvetlenül hozzárendelhető költségeket, ráfordításokat, adózás előtti eredményt módosító tételeket. A külföldről származó árbevétel és bevétel összegének az összes árbevétel és bevétel összegéhez viszonyított arányában kell megosztani a külföldről származó jövedelem megszerzéséhez közvetlenül hozzá nem rendelhető – de nem a kizárólag belföldről származó jövedelemhez felmerült – költségeket, ráfordításokat, adózás előtti eredményt növelő, csökkentő tételeket.

(5) A (3) bekezdés szerinti összeget a jövedelem jogcíme szerint és forrásállamonként külön-külön kell meghatározni. Az egyes jövedelmek alapján levont adó nem haladhatja meg a külföldön fizetett (fizetendő), illetve a nemzetközi szerződés alapján külföldön érvényesíthető adó közül a kisebb összeget, nemzetközi szerződés hiányában a jövedelemre külföldön megfizetett (fizetendő) adó ráfordításként elszámolt összegének 90 százalékát, de minden esetben legfeljebb az adott jövedelemre az átlagos adókulcs szerint kiszámított adót. Az átlagos adókulcs az adókedvezményekkel csökkentett társasági adó, osztva az adóalappal; e hányadost két tizedesre kerekítve kell meghatározni.”

49. § (1) A Tao. 31. §-ának (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak történő megfelelést szolgálja:)

„g) a Tanács 2006/98/EK irányelve (2006. november 20.) az adózás területén elfogadott egyes irányelveknek Bulgária és Románia csatlakozására tekintettel történő kiigazításáról.”

(2) A Tao. 31. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvény a következő uniós jogi aktus végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg: Iránymutatás a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról (2006/C 54/08), valamint az N 651/2006 számú Állami Támogatás – Magyarország.”

(3) A Tao. 31. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ez a törvény az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és közép vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló 2006. december 15-i 1857/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 358., 2006. 12. 16., 3. o.) hatálya alá tartozó támogatási programot tartalmaz.”

50. § A Tao. 1. számú melléklete e törvény 3. számú melléklete szerint módosul.

III. Fejezet

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

51. § (1) Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóalanyiság nem szűnik meg, ha az egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély adóalany tevékenységét cselekvőképeségének elvesztését követően a nevében és javára törvényes képviselője folytatja. Az egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély adóalany tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytathatja, feltéve, hogy az özvegy vagy az örökös e szándékát az adóalany halála napját követő 90 napon belül bejelenti az adóhatóságnak. Az özvegy vagy az örökös e bejelentéssel egyidejűleg választhatja az e törvény szerinti adóalanyiságot vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvényben az egyéni vállalkozóra előírt adózási módot. Az adóalanyiság bejelentése jogszerűségének nem feltétele a 2. § (3) bekezdésének a) és e) pontjában, valamint a 2. § (4) bekezdésének a) pontjában foglaltaknak való megfelelés, de a bejelentésre egyebekben az e törvény szerinti bejelentésre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ha a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó egyéni vállalkozó özvegy vagy örökös nem az e törvény szerinti adóalanyiságot választja, akkor

a) értelemszerűen alkalmazza az egyéni vállalkozónak minősülő elhunyt magánszemély adóalanyiságának (tevékenység megszüntetése nélküli) megszűnésére e törvényben előírt rendelkezéseket,

b) az elhunyt adóalany adókötelezettségét az adóhatóság a tevékenység megszüntetésére irányadó rendelkezések figyelmen kívül hagyásával állapítja meg.”

(2) Az Eva tv. 3. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az egyéni vállalkozó adóalanyisága az (1) bekezdés f) pontjában meghatározott okból szűnik meg, a megszűnést követően megszerzett bevétel, illetve a megszűnést követően kifizetett költség alapján a bevétel megszerzése, a költség kiadása évében a magánszemélynek a személyi jövedelemadóról szóló törvény önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó előírásai alapján keletkezik adókötelezettsége, figyelmen kívül hagyva a 7. § (7) bekezdésének rendelkezését.”

52. § Az Eva tv. 6. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Utalvány esetében bevétel az az összeg, amely értékben az utalvány termékre, szolgáltatásra cserélhető, illetőleg kötelezettség csökkentésére felhasználható.”

53. § Az Eva tv. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvénynek a jogutód nélküli megszűnésre irányadó rendelkezéseit alkalmazza, ha az adóévben bejelenti, hogy a következő adóévben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti. Az adózó azonban – választása szerint – nem alkalmazza a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 16. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglaltakat, ha az adóalanyisága időszaka alatt a Tao. 7. § (15) bekezdése megfelelő alkalmazásával nem terhelne adófizetési kötelezettség, valamint a 16. § (1) bekezdése c) pontjának cf), ch) alpontjában foglaltakat, ha adóalanyisága időszaka alatt a 8. § (1) bekezdése u) és v) pontjai rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem terhelne az adózás előtti eredmény növelésének kötelezettsége. Az az adózó, aki e bekezdés szerinti lehetőséggel élt, de a feltételeknek nem felel meg, a társasági adót az adókötelezettség keletkezését kiváltó eseményt követő első eva bevallásában vallja be.”

IV. Fejezet

Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény módosítása

54. § (1) Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Ekho tv.) 3. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege és a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ekhoval teljesíthető a közterhek megfizetése, ha a magánszemély – ideértve az EGT-állam olyan polgárát is,

aki a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet alapján nem tartozik a magyar társadalombiztosítási jogszabályok hatálya alá, de biztosított személy valamely EGT-államban és rendelkezik az illetékes hatóság erre vonatkozó igazolásával (a továbbiakban: EGT-államban biztosított személy) –

a) az adóévben bármely tevékenységgel összefüggésben

aa) munkaviszonyból származó,

ab) egyéni vállalkozóként vállalkozói kivét címén,

ac) társas vállalkozás tagjaként személyes közreműködés ellenértéke címén,

ad) vállalkozási, megbízási szerződés alapján a személyi jövedelemadóról szóló törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerint egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyként

olyan jövedelmet szerez, amely után a közteherviselési kötelezettségek (EGT-államban biztosított személy esetében a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség) teljesítése az általános szabályok szerint történik, vagy”

(2) Az Ekho tv. 3. §-a (7) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„c) a magánszemély igazolja, hogy az (1) bekezdés

a) pontjában említett címen az adott hónapban legalább a havi minimálbérnek megfelelő olyan jövedelmet szerzett, amely után a közteherviselési kötelezettség teljesítése az általános szabályok szerint történik.”

55. § (1) Az Ekho tv. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A magánszemély az (1) bekezdésben meghatározott ekhoalap összegéből 15 százalék ekhot fizet; ha azonban a magánszemély a kifizetést megelőzően nyilatkozik arról, hogy nyugdíjas, vagy az adóévben – minden más járulékalapot képező jövedelmét, valamint minden olyan ekhoalapot képező bevételét, amely után 15 százalék mértékű ekhot fizetett figyelembe véve – a nyugdíjjárulékot (magán-nyugdíjpénztári tagdíjat) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) előírása szerint a járulékfizetés felső határáig megfizette, az ekho mértéke 11,1 százalék. Ha a magánszemély az adott kifizetéssel lépi át a járulékfizetés felső határát, a nyilatkozatban a magánszemély megjelölheti az ekhoalapnak a járulékfizetés felső határa eléréséhez szükséges részét, ebben az esetben az ekhoalap fennmaradó részére alkalmazható a 11,1 százalékos ekho mérték. Szintén 11,1 százalék az ekho mértéke az ekhoalap azon része után, amely meghaladja az adott jogviszonyban a Tbj. szerint biztosítási kötelezettség időtartamaként figyelembe vehető napok és a kifizetés napján érvényes járulékfizetési felső határ napi összegének szorzatát.”

(2) Az Ekho tv. 4. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kifizető a magánszemélyt terhelő ekhot levonással állapítja meg, ideértve azt az esetet is, ha a kifizetést számla alapján – akár egyéni vállalkozónak, akár más magánszemélynek – teljesíti, kivéve, ha a magánszemély az 5. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozatot tesz.”

(3) Az Ekho tv. 4. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezésétől eltérően az EGT-államban biztosított személy esetében a kifizető ekhot nem fizet, a magánszemélynek juttatott ekho alapul szolgáló bevételből 9,5 százalékos ekhot állapít meg és von le.”

56. § Az Ekho tv. 5. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a magánszemély az olyan tevékenységét, amely alapján a 3. § (3) bekezdése szerinti foglalkozásának minősül, vállalkozási szerződés vagy eseti megbízási szerződés alapján végzi, az ekho választásáról az őt megillető bevétel kifizetése előtt nyilatkozik, ekkor nyilatkozhat arról is, hogy a kifizetőt és az őt terhelő ekho megállapítását, bevallását és megfizetését átvállalja a kifizetőtől.”

57. § Az Ekho tv. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) A 4. § (2) bekezdése szerinti, a magánszemélyt terhelő ekhoból az ekhoalap

a) 1,6 százaléka természetbeni egészségbiztosítási járuléknak,

b) 9,5 százaléka személyi jövedelemadónak,

c) 3,9 százaléka – kivéve, ha a magánszemély nyugdíjas, vagy az adóévben a nyugdíjjárulékot a járulékfizetés felső határáig megfizette – nyugdíjjáruléknak; magánnyugdíjpénztár-tag magánszemély esetében az ekhoalap 0,1 százaléka nyugdíjjáruléknak, az ekhoalap 3,8 százaléka magán-nyugdíjpénztári tagdíjnak minősül.

(2) A 4. § (3) bekezdése szerint a kifizetőt terhelő ekhoból az ekhoalap

a) 3,3 százaléka egészségbiztosítási járuléknak,

b) 16,7 százaléka nyugdíjbiztosítási járuléknak minősül.”

58. § Az Ekho tv. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) Az állami adóhatóság a magánszemélyt terhelő 11,1 százalékos mértékkel levont ekho megfizetett összegéből 85,6 százalékos személyi jövedelemadóként tart nyilván, 14,4 százalékos természetbeni egészségbiztosítási járulékként az Egészségbiztosítási Alapnak utal át. Az EGT-államban biztosított személyt terhelő 9,5 százalékos mértékkel levont ekhot személyi jövedelemadóként tartja nyilván. A magánszemélyt terhelő 15 százalékos

mértékkel levont ekho megfizetett összegéből az állami adóhatóság

a) 63,3 százalékos személyi jövedelemadóként tart nyilván, 26 százalékos a Nyugdíjbiztosítási Alapnak, 10,7 százalékos az Egészségbiztosítási Alapnak utal át,

b) a magánszemély magánnyugdíjpénztári tagsága esetén 63,3 százalékos személyi jövedelemadóként tart nyilván, 10,7 százalékos az Egészségbiztosítási Alapnak, 0,7 százalékos a Nyugdíjbiztosítási Alapnak, 25,3 százalékos a magánszemély magánnyugdíjpénztárának utal át.

(2) Az állami adóhatóság a kifizetőt terhelő, megfizetett ekho összegéből

a) 84 százalékos nyugdíjbiztosítási járulékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) 16 százalékos egészségbiztosítási járulékot az Egészségbiztosítási Alapnak utal át.

(3) Az állami adóhatóság a különadó megfizetett összegéből

a) 84 százalékos a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) 16 százalékos az Egészségbiztosítási Alapnak utal át.”

59. § (1) Az Ekho tv. 13. §-ának (6) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Az 5. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozat esetén a kifizető az adóévet követő január 31-ig a magánszemély adóazonosító jelének feltüntetésével adatot szolgáltat az adóhatósághoz a magánszemély részére az adóévben juttatott ekhoalapot képező bevételről.”

(2) Az Ekho tv. 13. §-ának (8) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Az 5. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozat esetén a magánszemély az általa megállapított ekhot negyedévente, a negyedévet követő hó 12. napjáig fizeti meg, az e nyilatkozat szerinti ekho alapját és fizetendő összeget – a kifizetőtől átvállalt és a magánszemélyt terhelő összegek szerint külön – negyedéves bontásban a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként az éves személyi jövedelemadó bevallásában vallja be.”

(3) Az Ekho tv. 13. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az EGT-államban biztosított személy esetében a 12. §, valamint e § (7) bekezdésének rendelkezése nem alkalmazható.”

V. Fejezet

Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

60. § Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény (a továbbiak-

ban: Kjtv.) 2. §-ának (1)–(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytató magánszemélynek a különadót az összevont adóalapnak a járulékfizetés felső határát meghaladó része (különadó-alap) után kell megfizetnie. Ezt a rendelkezést kell alkalmaznia az egyszerűsített vállalkozói adó (eva)-alany egyéni vállalkozónak is az eva-alapba nem tartozó, a személyi jövedelemadó bevallásában bevallott összevont adóalapnak a járulékfizetés felső határát meghaladó része (különadó-alap) után.

(2) Az egyéni vállalkozói tevékenységet vagy azt is folytató – az (1) bekezdésben nem említett – magánszemély a különadót

a) az összevont adóalapnak a járulékfizetés felső határát meghaladó része, és

b) vállalkozói jövedelemadózás esetén a kapott támogatás (ideértve különösen az egységes területalapú támogatást is) nélkül számított vállalkozói bevételek összegéből a vállalkozói költségeket meghaladó rész, átalányadózás esetén az átalányadó-alap együttes összege (különadó-alap) után fizeti.”

61. § A Kjtv. 3. §-ának (2) bekezdése a következő i) és j) ponttal egészül ki:

(Növelő tételek:)

„i) a forintról devizára, devizáról forintra vagy devizáról más devizára való áttérés során a tőketartalék növeléseként elszámolt átszámítási különbözetek összege az áttérést követő adóévben,

j) az adóellenőrzés, önellenőrzés során megállapított, adóévi költségként, ráfordításként vagy adóévi nettó árbevétel, bevétel, aktivált saját teljesítmény csökkentéseként elszámolt összeg,”

62. § (1) A Kjtv. 3. §-a (3) bekezdésének i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Csökkentő tételek:)

„i) a bejelentett részesedés értékesítésének adóévi árfolyamnyeresége, feltéve, hogy a részesedést a társas vállalkozás (ideértve jogelődjét is) az értékesítést megelőzően legalább egy éven át folyamatosan birtokolta, továbbá a bejelentett részesedésre az adóévben visszaírt értékvesztés és a részesedés mérlegfordulónapi értékelésekor a devizaárfolyam változása alapján elszámolt, nem realizált árfolyamnyereség,”

(2) A Kjtv. 3. §-ának (3) bekezdése a következő k) és l) ponttal egészül ki:

(Csökkentő tételek:)

„k) a forintról devizára, devizáról forintra vagy devizáról más devizára való áttérés következtében az eredménytartalék csökkentéseként elszámolt átszámítási különbözetek összege az áttérést követő adóévben,

l) az adóellenőrzés, önellenőrzés során megállapított, adóévi bevételként, vagy aktivált saját teljesítmény növe-

léseként vagy adóévi költség, ráfordítás csökkenéseként elszámolt összeg,”

(3) A Kjtv. 3. §-a a következő (14)–(15) bekezdéssel egészül ki:

„(14) A (10), illetve (11) bekezdésben foglaltak alkalmazásának további feltétele, hogy átalakuláskor a jogelőd (kiválás esetén, továbbá, ha a jogelőd külföldi vállalkozónak nem minősülő külföldi személy, akkor a jogutód), kedvezményezett eszközátruházáskor az átadó, (ha az átadó külföldi vállalkozónak nem minősülő külföldi személy, akkor az átvevő) a választását az átalakulás, illetve az eszközátruházás adóévről szóló bevallásában bejelenti az adóhatóságnak.

(15) Amennyiben a társas vállalkozás kapcsolt vállalkozásával a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. tv.) 18. §-a alá tartozó jogügyletet köt, úgy a különadó-alap megállapításakor köteles az abban foglaltakat megfelelően alkalmazni.”

63. § A Kjtv. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A hitelintézet az állami kamattámogatással, kamatkiegyenlítéssel közvetlenül vagy közvetetten érintett hitelállománya alapján az adóévben kamat és kamatjellegű bevételként (ideértve a külön jogszabály szerint jelzálog-levéllel finanszírozott hitelek kamattámogatását is) elszámolt – az állami kamattámogatással, kamatkiegyenlítéssel közvetlenül vagy közvetetten érintett hitelállomány alapján, külön jogszabály előírása szerint a fizetett kamatok és kamatjellegű ráfordítások között elszámolt, a Magyar Állammal szembeni kamatkülönbözet fizetési kötelezettséggel csökkentett – összeg után 5 százalékos mértékkel járadékot állapít meg és fizet.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően a jelzálog-hitelintézetnél bevételként elszámolt állami kamattámogatás után a járadékot a finanszírozásban részesülő hitelintézet köteles megfizetni, ha a jelzálog-hitelintézet annak összegéről a hitelintézetet írásban tájékoztatja.

(3) A hitelintézet az (1) bekezdés szerinti kötelezettség megállapításához elkülönített nyilvántartást vezet.

(4) A hitelintézet a járadékelőleget negyedévente, a negyedévet követő hónap 12-éig, az utolsó negyedévi adóelőleget az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig fizeti meg az adott negyedévben kamat és kamatjellegű bevétel címén elszámolt összeg után.”

64. § (1) A Kjtv. 6. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig a társas vállalkozásnak a különadó-előleget a 3. § szerint fizetendő várható különadó összegére ki kell egészítenie, valamint a hitelintézetnek a 4. § szerinti járadék várható összegének a már megfizetett járadékelőleggel csökkentett különbözetét meg kell fizetnie. E rendelkezés nem vonatkozik arra a

társas vállalkozásra és hitelintézetre, amelynek az adóévet megelőző adóévben az éves szinten számított árbevétele nem haladta meg az 50 millió forintot.”

(2) A Kjtv. 6. §-a a következő (5)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A külföldről származó jövedelmet e törvény 3. §-ának rendelkezései szerint kell megállapítani. Ennek során a külföldről származó jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni az e bevétel megszerzéséhez közvetlenül hozzárendelhető költségeket, ráfordításokat, adózás előtti eredményt módosító tételeket. A külföldről származó árbevétel és bevétel összegének az összes árbevétel és bevétel összegéhez viszonyított arányában kell megosztani a külföldről származó jövedelem megszerzéséhez közvetlenül hozzá nem rendelhető – de nem a kizárólag belföldről származó jövedelemhez felmerült – költségeket, ráfordításokat, adózás előtti eredményt növelő, csökkentő tételeket.

(6) Az (5) bekezdés szerinti összeget a jövedelem jogcíme szerint és forrásállamonként külön-külön kell meghatározni. Az egyes jövedelmek alapján levont adó nem haladhatja meg az adott jövedelemre jutó különadót, de legfeljebb a külföldön fizetett (fizetendő), illetve a nemzetközi szerződés alapján külföldön érvényesíthető adó közül a kisebb összeget.”

65. § A Kjtv. 7. §-a a következő 14. ponttal egészül ki:
(*E törvény alkalmazásában*)

„14. *árbevétel*: a Tao. tv. 4. § 4. pontjában meghatározott fogalom.”

MÁSODIK RÉSZ

VI. Fejezet

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

66. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 7. §-a 1. pontjának d) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a pont kiegészül a következő o) és p) alponttal:

(*E törvény alkalmazásában*)

1. *jövedéki termék belföldi előállítása: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kiserelési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre, kivéve:*

„d) az ásványolajtermék finomítói ásványolajraktárban, ásványolaj-tárolóban vagy terméktávvezetékben történő átminősítését, a finomítói ásványolajraktárban és az ásványolaj-tárolóban történő átminősítés esetében akkor, ha az ásványolajtermékek véletlen keveredése miatti átminő-

sítést haladéktalanul, az egyéb okból bekövetkező átminősítést pedig előzetesen – legkésőbb 5 munkanappal az átminősítést megelőzően – a vámhatóságnak bejelentik,”

„o) a cseppfolyósított szénhidrogénnek a külön jogszabály szerint pébégázpalackból turistahasználatú, legfeljebb 3 kg töltetű palackba történő átfejtését,

p) nemzeti vagy uniós támogatás igénybevételével megvalósuló, a kutatás-fejlesztésről és technológiai innovációról szóló törvény szerinti kísérleti fejlesztés (a továbbiakban: kísérleti fejlesztés) keretében a külön jogszabály szerinti bioüzemanyagnak és más megújuló üzemanyagnak (a továbbiakban: bioüzemanyag) adózott benzinbe vagy adózott gázolajba adóztatottan történő bekeverését, amennyiben azt a vámhatóságnak előzetesen bejelentették (a továbbiakban: kísérleti célú előállítás).”

(2) A Jöt. 7. §-ának 37/B. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*E törvény alkalmazásában*)

„37/B. *E85*: a legalább 70%, legfeljebb 85% bioetanol tartalmazó, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó, üzemanyag célra előállított termék;”

(3) A Jöt. 7. §-ának 42. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*E törvény alkalmazásában*)

„42. *ömlesztett szállítás*: ásványolajtermék közúti tankautóban, vasúti tartálykocsiban, tartályhajóban, tankkonténerben vagy 210 liternél nagyobb űrtartalmú kiserelésben való szállítása;”

(4) A Jöt. 7. §-a kiegészül a következő 45. ponttal

(*E törvény alkalmazásában*)

„45. *csomagátvizsgáló berendezés*: olyan eszköz, amely a csomag felbontása nélkül a csomagban lévő tárgy körvonalait, formáját, méretét teszi láthatóvá.”

67. § A Jöt. 13. §-a (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*Az adóraktár engedélyese véglegesen mentesül az adóraktárban tárolt azon jövedéki termékekre felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettség alól,*)

„a) amelyet az adóraktárban egy másik termék előállításához használtak fel, ideértve azt is, ha az ásványolaj-adóraktár az ásványolajtermék előállításához kapcsolódó célra használ fel ásványolajterméket;”

68. § A Jöt. 15. §-a kiegészül a következő új (3) bekezdéssel:

„(3) Nem tartozik a (2) bekezdés b) pontjának rendelkezése alá a kísérleti célú előállítással keletkezett üzemanyagnak kísérleti fejlesztés keretében történő felhasználása.”

69. § A Jöt. 25. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Amennyiben a bejegyzett kereskedő más tagállamból kizárólag adómentes felhasználó részére, az adómen-

tes felhasználó üzemébe való közvetlen szállítással szerez be ásványolajat vagy alkoholterméket és a TKO-n feltüntetett rendeltetési hely egy adómentes felhasználó üzemé, a jövedéki termék fogadásával az (1) bekezdés szerint belföldön keletkezett adókötelezettség a bejegyzett kereskedő helyett az adómentes felhasználót terheli a jövedéki terméknek az adómentes felhasználó üzemébe történő betárolásával. A vámhatóság a TKO visszaküldendő 3. példányának ellenjegyzését csak abban az esetben teljesíti, ha az adómentes felhasználó a betárolást külön jogszabályban foglaltak szerint külön igazolja.”

70. § A Jöt. 34. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés rendelkezését az ásványolajok esetében az 52. § (1) bekezdésében meghatározott ásványolajtermékekre, valamint a bioüzemanyagra és az E85-re kell alkalmazni.”

71. § A Jöt. 37. §-a (6) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adóraktári engedély mellékleteként az adóraktárra kiállított adóraktár-betétlapon kell rögzíteni a tevékenységet és a jövedéki terméket, amelyre az engedély szól. Adóraktár a 3. § (2) bekezdésének a)–g) pontjában foglalt termékcsoporthoz egyikére engedélyezhető azzal az eltéréssel, hogy]

„*a*) a 3. § (2) bekezdésének *b*), *d*), *e*) és *f*) pontjában megjelölt jövedéki termékek – kivéve a kannás és hordós szőlőbort – ugyanabban az adóraktárban is előállíthatók,” *[a 38. § (4) bekezdésének figyelembevételével.]*

72. § A Jöt. 39. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Egy fizikai hely adóraktárként való működése bármely kérelmező részére csak azt követően engedélyezhető, ha a korábban ott folytatott, e törvény hatálya alá tartozó tevékenységgel összefüggésben megállapított, jövedéki terméket terhelő adóval, általános forgalmi adóval, vámmal és e törvény szerinti bírsággal kapcsolatos valamennyi tartozás megfizetésre került.”

73. § A Jöt. 40. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Az adóraktár-engedélyesnek az 50. § (5) bekezdése szerinti megfigyelt termék (biodízel, üzemanyag-adalék) nyilvántartására, elszámolására e § (4)–(7) bekezdése, az 50. § (4) bekezdése szerinti egyéb megfigyelt termék, valamint az adóraktárban felhasználásra kerülő teljesen denaturált alkohol nyilvántartására, elszámolására a 60. § (1)–(3) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.”

74. § (1) A Jöt. 41. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vevőnyilvántartás tartalmazza)

„*a*) vevőnként az értékesített termék megnevezését, vámtarifaszámát, számla szerinti mennyiségi egységét, mennyiségét és értékét, a számla számát, a termékkísérő okmány vagy az egyszerűsített kísérő okmány számát,”

(2) A Jöt. 41. §-a kiegészül a következő új (3) bekezdéssel:

„(3) Az adóraktár engedélyese a jövedéki termék értékesítéséről kiállított számlán köteles a jövedéki termék vámtarifaszámát is feltüntetni.”

75. § A Jöt. 43. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Egy fizikai hely a keretengedélyben az adómentes felhasználó üzemeként, raktárként bármely kérelmező részére csak azt követően engedélyezhető, ha a korábban ott folytatott, e törvény hatálya alá tartozó tevékenységgel összefüggésben megállapított, jövedéki terméket terhelő adóval, általános forgalmi adóval, vámmal és e törvény szerinti bírsággal kapcsolatos valamennyi tartozás megfizetésre került.”

76. § A Jöt. a 47. §-t követően kiegészül a következő új 47/A. §-sal:

„47/A. § (1) A Közösség területére delegált diplomáciai és konzuli képviselő (a továbbiakban: képviselő) a hivatalos célra, valamint a képviselő tagja a személyes célra belföldön beszerzett jövedéki termékek után viszonyosság esetén jogosult az árban foglalt (termékimport esetén a határozatban közölt) és általa megfizetett adó, valamint – az adójeggyel ellátott dohánygyártmány esetében – a dohánygyártmányok után általa megfizetett általános forgalmi adó (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: adók) visszaigénylésére. A viszonyosság tekintetében a külpolitikaiért felelős miniszter nyilatkozata az irányadó.

(2) Képviselő tagjának a diplomáciai kapcsolatokról szóló, 1961. április 28-án aláírt bécsi egyezmény 1. cikkének *e*) és *f*) pontja alá tartozó természetes személy, valamint a konzuli kapcsolatokról szóló, 1963. április 24-én aláírt bécsi egyezmény 1. cikkének *c*)–*e*) pontja alá tartozó természetes személy minősül, feltéve, hogy az illetőt a fogadó állam arra jogosító hatósága ilyen minőségében elismeri.

(3) Az (1) bekezdésben említett hivatalos célra történő beszerzésnek az minősül, amelyet a képviselő számviteli nyilvántartásában, a rendeltetésszerű működéshez szükséges pénzügyi kiadások között mutat ki.

(4) Az adók visszaigénylésére jogosult – az (1) és (3) bekezdésben foglaltak értelemszerű alkalmazása mellett – a Közösség területén működő, a Magyar Köztársaság által nemzetközi szervezatként elismert szervezet vagy képviselője (a továbbiakban: nemzetközi szervezet), valamint tisztviselője is, amennyiben a nemzetközi szervezetet létrehozó vagy a nemzetközi szervezet székhelyegyezményéről szóló és jogszabályban kihirdetett nemzetközi szerződés értelmében az adó tekintetében mentesség illeti meg.

(5) Nemzetközi szervezet tisztviselőjének az a természetes személy minősül, akit a (4) bekezdésben említett nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint az adók alóli mentesség személyében megilleti, feltéve, hogy az illetőt a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri.

(6) Nem illeti meg az adó-visszaigénylés joga a képviselő tagját, valamint a nemzetközi szervezet tisztviselőjét, ha magyar állampolgár vagy állandó magyarországi tartózkodásra jogosult személy.

(7) Az alkoholtermék és a dohánygyártmány tekintetében a képviselő, valamint a nemzetközi szervezet hivatalos célú beszerzéseiként évente legfeljebb az 1. számú melléklet szerinti mennyiségek vehetők figyelembe.

(8) A képviselő tagja, valamint a nemzetközi szervezet tisztviselője a személyes célra beszerzett jövedéki termék után az árban foglalt, általa megfizetett adókból – a (9) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – legfeljebb 300 ezer forintot igényelhet vissza naptári évenként, mely összegbe bele kell számítani az egyéb termékek és igénybe vett szolgáltatások után az általános forgalmi adóról szóló törvény (a továbbiakban: áfatörvény) szerint visszaiigényelt általános forgalmi adót is.

(9) A (8) bekezdésben meghatározott értékkereten belül az üzemanyag, az alkoholtermék és a dohánygyártmány tekintetében a képviselő tagja, valamint a nemzetközi szervezet tisztviselője személyes célú beszerzéseiként évente legfeljebb a 2. számú melléklet szerinti mennyiségek vehetők figyelembe.

(10) E § alkalmazásában a képviselő tagja, illetve a nemzetközi szervezet tisztviselője az a családtag is, aki a képviselő tagjával, illetve a nemzetközi szervezet tisztviselőjével igazoltan közös háztartásban él, feltéve, hogy az illetőt a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyenként elismeri, kivéve, ha az illető magyar állampolgár vagy állandó belföldi tartózkodásra jogosult személy.”

77. § A Jöt. 48. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdésben foglaltak kivételével]

„*a*) a vámhatósághoz teljesítendő adózói kötelezettségre, az adó visszaigénylésére, az ellenőrzésre, – a kézbesítési szabályok kivételével – a hatósági eljárásra, a végrehajtási eljárásra, valamint a jogkövetkezményekre az e törvényben meghatározott eltérésekkel az Art.-t,”

(kell megfelelően alkalmazni.)

78. § A Jöt. 50. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ásványolajnak minősül továbbá e törvény alkalmazásában

a) bármely olyan, az (1) bekezdésben megjelöltektől eltérő termék, amelyet üzemanyagként vagy üzemanyagok adalékaként vagy hígítóanyagaként,

b) az 1507–1518 és a 3824 90 99 vámtarifaszám alatti olyan termék, valamint bármely olyan, az (1) bekezdésben

meg nem jelölt szénhidrogén – kivéve a 2713 vámtarifaszámú petrolkokszot, a tőzeget vagy egyéb szilárd szénhidrogént, valamint a fűtési, tüzelési célú földgázt –, amelyet tüzelő-, fűtőanyagként kínálnak, értékesítenek vagy használnak fel.”

79. § (1) A Jöt. 52. §-a (1) bekezdésének felvezető mondatrésze és *a)–d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adó mértéke – figyelemmel a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseire is –:

a) a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszám alatti olmozatlan benzinre 108 300 Ft/ezer liter, illetve amennyiben legalább 4,4 térfogatszázalék bioetanolt – közvetlen bekeveréssel és/vagy ETBE formájában – tartalmaz, 103 500 Ft/ezer liter,

b) a 2710 11 31, a 2710 11 51 és a 2710 11 59 vámtarifaszám alatti olmozott benzinre és a 2710 19 21 vámtarifaszám alatti petróleumra 111 800 Ft/ezer liter,

c) a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, tüzelő-, fűtőanyag célú gázolajra 85 000 Ft/ezer liter,

d) a 2710 19 41 vámtarifaszám alatti, üzemanyag célú gázolajra 88 900 Ft/ezer liter, illetve amennyiben legalább 4,4 térfogatszázalék biodízel tartalmaz, 85 000 Ft/ezer liter,”

(2) A Jöt. 52. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke az 50. § szerinti, de az (1) bekezdésben nem említett ásványolajra

a) – figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is – a biodízel esetében az (1) bekezdés *d*) pontja szerinti alacsonyabb adómérték, az E85 esetében a termék bioetanolon kívüli komponenseinek térfogatra számított mennyiségi részaránya (a százalékként százalékszámban kifejezve) és az (1) bekezdés *a*) pontja szerinti alacsonyabb adómérték szorzataként meghatározott összeg,

b) az *a*) pontban nem említett bioüzemanyag esetében az üzemanyagkénti felhasználásnak megfelelően az (1) bekezdés *a*) vagy *d*) pontja szerinti alacsonyabb, illetve az (1) bekezdés *f*) vagy *g*) pontja szerinti adómérték, illetve a 2207 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék bioüzemanyag esetében a 64. § (2) bekezdése szerinti adómérték,

c) benzin, illetve gázolaj adalékakénti, hígítóanyagakénti beszerzés, importálás, kinalás, értékesítés vagy felhasználás esetén az (1) bekezdés *a*), illetve *d*) pontja szerinti alacsonyabb adómérték,

d) az *a)–c*) pont alá nem eső ásványolaj esetében – az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti beszerzésnek, importálásnak, kinalásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelően – a hozzá legközelebb álló, az (1) bekezdés *a*) vagy *d*) pontja szerinti magasabb, illetve *a*), *b*), *c*), *f*) vagy *g*) pontja szerinti adómérték, figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is.”

(3) A Jöt. 52. §-a kiegészül a következő új (4) bekezdéssel:

„(4) Az adó mértéke az (1) bekezdés *a)* és *d)* pontjában meghatározott mérték 8000 Ft/ezer literrel növelt összege, amennyiben a termék kéntartalma 10 ppm-nél nagyobb.”

80. § A Jöt. 53. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adómentes célú felhasználásnak minősül)

„*b)* az ásványolaj villamos energia előállításához erőműben, illetve kapcsolt hő- és villamos energia előállításához erőműben vagy távhőtermelő létesítményben történő felhasználása;”

81. § (1) A Jöt. 58. §-a (1) bekezdésének *f)* és *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés kiegészül a következő új *j)* ponttal:

(Ásványolaj-adóraktári engedély)

„*f)* – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az ásványolaj-adóraktárak, illetve az ásványolaj-adóraktár és a jövedéki engedélyes kereskedő telephelye vagy az adómentes felhasználó üzeme, raktára között kiépített, ásványolaj szállítására létesített, összefüggő csővezetékrendszerre, ideértve a Magyar Köztársaság államhatárát átlépő csővezeték esetén annak belföldre eső szakaszát is (a továbbiakban: terméktávvezeték);

g) a bioüzemanyagot előállító üzemre (a továbbiakban: bioüzemanyag-adóraktár);”

„*j)* bioüzemanyagot kísérleti fejlesztés keretében előállító üzemre (a továbbiakban: kísérleti előállítást végző üzem)”
(*adható.*)

(2) A Jöt. 58. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A terméktávvezetékhez

a) a terméktávvezetéken kívüli ásványolaj-adóraktár (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában: ásványolaj-adóraktár), a jövedéki engedélyes kereskedő telephelye vagy az adómentes felhasználó üzeme, raktára területét elhagyó csővezeték az ásványolaj-adóraktáron, a jövedéki engedélyes kereskedő telephelyén, illetve az adómentes felhasználó üzemén, raktárán belüli utolsó hiteles mérési ponttól kezdődően,

b) az ásványolaj-adóraktár, a jövedéki engedélyes kereskedő telephelye vagy az adómentes felhasználó üzeme, raktára területére belépő csővezeték az ásványolaj-adóraktáron, a jövedéki engedélyes kereskedő telephelyén, illetve az adómentes felhasználó üzemén, raktárán belüli első hiteles mérési pontig,

c) a Magyar Köztársaság államhatárán belépő csővezeték az első belföldön lévő hiteles mérési ponttól a *b)* pontban megjelölt mérési pontig, a Magyar Köztársaság államhatárát elhagyó csővezeték az *a)* pontban megjelölt mérési ponttól az utolsó belföldön lévő hiteles mérési pontig tartozik.”

(3) A Jöt. 58. §-a (5) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő mondattal:

(A jövedéki biztosítékot adóraktáranként)

„*h)* a bioüzemanyag-adóraktár esetén – az 52. § (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott alacsonyabb adómérték figyelembevételével – legalább 25, legfeljebb 200 millió forint”

(értékben kell nyújtani.)

„A kísérleti előállítást végző üzem esetében a jövedéki biztosítékot az előállításra kerülő összes bioüzemanyag mennyiségére számított adótartalom kísérleti előállítás időszakának egy hónapra számított átlaga alapulvételével kell meghatározni azzal, hogy amennyiben az így számított jövedéki biztosíték összege nem éri el az 500 ezer forintot, a jövedéki biztosíték nyújtásától el kell tekinteni.”

(4) A Jöt. 58. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Kőolaj-finomítóban és finomítói ásványolajraktárban E85 előállítása is, kőolaj-finomítóban továbbá ETBE előállítása is végezhető, ezen adóraktárakra kiadott adóraktári engedély birtokában.”

(5) A Jöt. 58. §-a kiegészül a következő új (14)–(15) bekezdésekkel:

„(14) A kísérleti előállítást végző üzem esetében a 35–41. §-okban szabályozottakra, így az adóraktári engedélyezésre, az adóraktár-engedélyes bizonylatolási, nyilvántartási és elszámolási kötelezettségére – a jövedékibiztosíték-nyújtáson kívül – a külön jogszabályban meghatározott, eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni.

(15) A kísérleti előállítást végző üzemben előállított bioüzemanyag kizárólag a kísérleti fejlesztés keretében használható fel, egyébként meg kell semmisíteni.”

82. § A Jöt. 59. §-a (6) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A jövedéki biztosítékot az éves szinten várhatóan beszerzésre kerülő ásványolaj és megfigyelt termék, illetve – az 50. § (4) bekezdés *e)* pontja szerinti megfigyelt termék előállítása esetén – az alkoholtermék egyhavi átlagos beszerzésének mennyisége és az 52. § (1) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott alacsonyabb – az 50. § (4) bekezdés *e)* pontja szerinti megfigyelt termék, illetve az alkoholtermék esetében a 64. § (2) bekezdése szerinti – adómérték alapján számított összeg erejéig, de legfeljebb 60 millió forint összegben kell nyújtani.”

83. § A Jöt. 70. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70. § (1) A teljesen denaturált alkohol

a) kiszerezése szeszüzemben, alkoholregeneráló és -denaturáló üzemben vagy a vámhatóság által e § szerint kiadott felhasználói engedéllyel,

b) megfigyelt termék vagy hígítóként, oldószerként értékesített, 2207 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék

előállításához történő felhasználása alkoholregeneráló és -denaturáló üzemben,

c) megfigyelt termék előállításához történő felhasználása a vámhatóság által e § szerint kiadott felhasználói engedéllyel végezhető.

(2) A teljesen denaturált alkohol (1) bekezdésben nem említett egyéb felhasználása a 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyölegben, tankautóban történő beszerzés esetén

a) olyan, nem kereskedelmi tevékenységet végző személy által végezhető, aki (amely) – a külön jogszabály szerint – e tevékenységét a vámhatósághoz bejelentette és nyilvántartásba vételét a vámhatóság visszaigazolta, vagy

b) olyan személy által végezhető, aki (amely) az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett felhasználói engedéllyel rendelkezik, és abban – a benyújtott kérelem alapján – az egyéb felhasználás megjelölése is szerepel.

(3) Az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett felhasználói engedélyre az 59. § (3)–(4), (7)–(8), (10)–(11) bekezdés rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni azaz az eltéréssel, hogy a jövedéki biztosítékot 1 millió forint összegben kell nyújtani.

(4) A (2) bekezdés a) pontja szerinti személynek a vámhatóság általi nyilvántartásba vételhez, majd azt követően évenként meg kell adnia az éves szinten felhasználni tervezett mennyiséget és a felhasználás célját.”

84. § A Jöt. 71. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„71. § (1) A teljesen denaturált alkohol 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyölegben, tankautóban csak szeszüzem vagy alkoholregeneráló és -denaturáló üzem engedélyesének, a 70. § (1) bekezdés a) és c) pontjában említett felhasználói engedélyesnek, vagy a vámhatóság által a 70. § (2) bekezdés a) pontja szerint nyilvántartásba vett felhasználónak értékesíthető belföldön.

(2) A 70. § (1) bekezdés a) és c) pontjában, illetve a (2) bekezdés b) pontjában említett felhasználói engedélyesnek a beszerzett teljesen denaturált alkohol nyilvántartására, elszámolására a 60. § (1)–(3) bekezdés rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmaznia.

(3) A 70. § (2) bekezdés a) pontja szerint nyilvántartásba vett felhasználó a beszerzett, felhasznált és készleten lévő teljesen denaturált alkohol mennyiségéről nyilvántartást vezet.”

85. § (1) A Jöt. 72. §-a (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Alkoholtermék-adóraktári engedély)

„i) a vegyipari és gyógyszeripari felhasználás során szennyezetté vált alkoholtermék önálló tevékenység keretében történő tisztítását (regenerálását) és/vagy az alkoholtermék teljes denaturálását és kiszerezését végző üzemre, ahol a regenerált és vásárolt alkoholtermékből az 50. § (4) bekezdés e) pontja szerinti megfigyelt termék, illetve

hígítóként, oldószerként értékesített, 2207 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék is előállítható (a továbbiakban: alkoholregeneráló és -denaturáló üzem),”

(adható.)

(2) A Jöt. 72. §-a kiegészül a következő új (12) bekezdéssel:

„(12) Az italgyár és a szeszpalackozó engedélyesének a palackozás céljára betárolt és lepalackozott szőlőbor tekintetében a 83. § rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmaznia.”

86. § A Jöt. 73. §-a kiegészül a következő új (12) és (13) bekezdéssel:

„(12) A (13) bekezdésben foglaltak figyelembevételével

a) az adóraktár engedélyese a tárgynapon – több műszakos üzemelés esetén a tárgynapon befejezett utolsó műszak végéig – felhelyezett zárjegyekről legkésőbb a felhasználást,

b) a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő, a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő a belföldön felhelyezett zárjegyekről legkésőbb a zárjegy-felhelyezési kötelezettsége teljesítésének napját,

c) a más tagállamban felhelyezett zárjegyekről a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő legkésőbb az alkoholtermék fogadásának napját, a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő legkésőbb az alkoholtermék belföldre történő beszállításának napját,

d) az importáló az importálást megelőzően felhelyezett zárjegyekről legkésőbb az alkoholtermék vámjogi szabad forgalomba bocsátásának napját

követő napon köteles a felhelyezés, a fogadás, a beszállítás, illetve a vámjogi szabadforgalomba bocsátás napjára vonatkozó adatokat a külön jogszabályban előírt tartalommal, módon és technikai feltételekkel a vámhatóság részére megküldeni. Több műszakos üzemelés esetén az adóraktár engedélyesének a tárgynapon megkezdett, de a következő napra átnyúló műszak alatt történt zárjegyfelhasználásra vonatkozó adatokat a műszak befejezésének napján kell megküldenie.

(13) Ha az adóraktár engedélyese, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő, a közösségi kereskedelmi tevékenységet folytató jövedéki engedélyes kereskedő vagy az importáló tevékenységének ellenőrzése során olyan körülmény merül fel, amely jövedéki visszaélés elkövetésének fokozottabb veszélyeztettségét valószínűsíti, a vámhatóság az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére a (12) bekezdésben meghatározottnál rövidebb határidőt is előírhat.”

87. § A Jöt. 91. §-a kiegészül a következő új (8) bekezdéssel:

„(8) A pezsgőüzem és a pezsgőpalackozó engedélyesének a palackozás céljára betárolt és lepalackozott szőlőbor tekintetében a 83. § rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmaznia.”

88. § A Jöt. 96. §-a kiegészül a következő új (3) és (4) bekezdésekkel:

„(3) A (4) bekezdésben foglalt eltéréssel az olyan terméket, amely teljesen vagy részben dohánytól eltérő anyagot is tartalmaz, de egyébként megfelel

a) az (1) bekezdés a) pontjában foglalt kritériumoknak, cigarettának,

b) az (1) bekezdés f) pontjában foglalt kritériumoknak, finomra vágott fogyasztási dohánynak,

c) az (1) bekezdés g) pontjában foglalt kritériumoknak, egyéb fogyasztási dohánynak kell tekinteni.

(4) Nem lehet dohánygyártmánynak tekinteni azt a kizárólag gyógyászati célra használt, gyógyhatású anyagot tartalmazó terméket, amely nem tartalmaz dohányt és a külön jogszabályban meghatározott hatóság által kiadott érvényes forgalomba hozatali engedéllyel rendelkezik.”

89. § (1) A Jöt. 97. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke

a) a cigarettára 7800 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 28,2 százaléka, de legalább 14 460 forint/ezer darab,

b) a szivarra, a szivarkára a kiskereskedelmi eladási ár 28,5 százaléka,

c) a finomra vágott fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 52 százaléka, de legalább 5055 forint/kilogramm,

d) és az egyéb fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 32,5 százaléka, de legalább 5055 forint/kilogramm.”

(2) A Jöt. 97. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az általános forgalmi adó alapja az (5) bekezdés szerinti, az általános forgalmi adót is tartalmazó kiskereskedelmi eladási ár. Az általános forgalmi adó mértéke az áfatörvény általános adó mértékének megfelelő azon százaléktétel, amelyet akkor kell alkalmazni, amikor az adott pénzüsszeget úgy kell tekinteni, mint amely fizetendő általános forgalmi adót is tartalmaz.”

(3) A Jöt. 97. §-a (6) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adójegy nélküli dohánygyártmány esetében, ha ugyanazon termékválasztékot)

„b) belföldön nem forgalmazták, az áfatörvény szerint meghatározott általánosforgalmiadó-alap általános forgalmi adóval növelt összegét”

(kell kiskereskedelmi eladási árnak tekinteni.)

90. § (1) A Jöt. 98. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adójegy átvételekor meg kell fizetni azt az adó- és általánosforgalmiadó-összeget, amelyet az igényelt adójegy a dohánygyártmány szabadforgalomba bocsá-

tásakor – figyelemmel a (16) bekezdésben foglaltakra – a (2) bekezdés alapján képviselnek (a továbbiakban: fizetési kötelezettség).”

(2) A Jöt. 98. §-ának (12)–(13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § kiegészül a következő új (14)–(16) bekezdéssel, egyidejűleg a jelenlegi (14) bekezdés számozása (17) bekezdésre módosul:

„(12) Amennyiben az adó mértéke emelkedik, az új adó mérték hatálybalépését megelőző 8 hétben – amennyiben ennél az új adó mérték kihirdetése és hatálybalépése közötti időszak rövidebb, ez utóbbi időszak alatt – (a továbbiakban: referencia-időszak) az adóraktár engedélyese és a bejegyzett kereskedő havonta nem rendelhet és részére a vámhatóság nem adhat ki több adójegyet a cigarettára, mint az új adó mérték kihirdetése hónapját megelőző 12 hónapban (a továbbiakban: bázisidőszak) átvett és a bázisidőszakban visszahozott adójegyekkel csökkentett adójegy menntiségéből a bázisidőszakra számított egyhavi átlag 1,25-szöröse.

(13) A (12) bekezdés rendelkezését az importáló és a nem bejegyzett kereskedő esetében is alkalmazni kell az azal az eltéréssel, hogy az átvett adójegy egyhavi átlagát a bázisidőszak azon hónapjaira kell számítani, amelyben az importáló, illetve a nem bejegyzett kereskedő adójegyet vett át.

(14) Amennyiben az adóraktár engedélyese, a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő és az importáló (a továbbiakban együtt: adójegy-felhasználó) a tevékenységét az új adó mérték kihirdetésének hónapját megelőző 12 hónapnál rövidebb ideig folytatta, a referencia-időszakban rendelhető, illetve kiadható adójegy mennyiségének meghatározásához figyelembe veendő egyhavi átlagot ezen időszakra vonatkozóan kell – figyelemmel a (13) bekezdés rendelkezéseire is – megállapítani. Amennyiben az adójegy-felhasználó a tevékenységét az új adó mérték kihirdetésének hónapját megelőzően 6 hónapnál rövidebb ideig folytatta, vagy tevékenységét az új adó mérték kihirdetését követően kezdte meg, számára a vámhatóság a referencia-időszakban nem adhat ki több adójegyet, mint a legalább 12 hónapja működő adójegy-felhasználók esetében számított kiadható mennyiségek közül a legkisebb mennyiség.

(15) Az adójegy-felhasználónak az adójegy-megrendelése benyújtásához csatolnia kell az egyhavi átlag levezetését, kivéve, ha az adójegy-felhasználó a tevékenységét az új adó mérték kihirdetésének hónapját megelőzően hat hónapnál rövidebb ideig folytatta, vagy tevékenységét az új adó mérték kihirdetését követően kezdte meg.

(16) Az adó mérték változásának hatálybalépését követően az adóraktárból a változás előtti adójeggyel – legfeljebb még 15 napon belül – csak az a dohánygyártmány tárolható ki, amelyre az adójegyet az adó mérték változásának hatálybalépése előtt helyezték fel. A dohánygyártmány az adó mérték változásának hatálybalépését követően csak az új adó mértéknek megfelelő adójeggyel im-

portálható a szabad forgalom számára és hozható be más tagállamból.”

91. § A Jöt. 99. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adójegy tartalmazza

a) a dohánygyártmány megnevezését (cigaretta, szivar, szivarka, finomra vágott fogyasztási dohány, egyéb fogyasztási dohány),

b) a dohánygyártmány egyedi fogyasztói csomagolási egységben foglalt mennyiségét (darab, kilogramm),

c) az egyedi fogyasztói csomag kiskereskedelmi eladási árát,

d) az adójegy sorsszámát, valamint

e) annak – külön jogszabályban foglalt módon való – jelölését, hogy az adójegy által képviselt fizetési kötelezettség milyen időpontban hatályba lépett (lépő) adómérték alapján került meghatározásra.”

92. § (1) A Jöt. 103. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 52. § (1) bekezdése szerinti ásványolajjal – kivéve az egyéb ellenőrzött ásványolajat 1 liter vagy annál kisebb kiszerelésben, illetve a 25 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésű palackba töltött cseppfolyósított szénhidrogént –, a 2207 vámtarifaszám alá tartozó bioüzemanyaggal, az E85-tel és más, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó, üzemanyagcélú, 2207 vámtarifaszámú alkoholterméket tartalmazó ásványolajjal, az 50. § (4)–(5) bekezdése szerinti megfigyelt termékkel, valamint az ásványolajon kívüli, előbbiekben nem említett egyéb jövedéki termékkel – kivéve a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti terméket – (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: jövedéki termék) szabad forgalomban kereskedni, e jövedéki termékeket exportálni és importálni, szabad forgalomba bocsátott jövedéki terméket (ideértve a megfigyelt terméket is) a Közösségen belüli forgalomban értékesíteni vagy onnan beszerezni csak az e törvényben meghatározott engedéllyel lehet.”

(2) A Jöt. 103. §-a (2) bekezdése 1. pontjának b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) E törvény alkalmazásában:

1. jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység]

„b) az 52. § (1) bekezdés a), – a 2710 19 21 vámtarifaszámú petróleum kivételével – b), d), – a 0 adómérték alá tartozó termék kivételével – f), g) pontja szerinti jövedéki termékeknek, a biodízelnak, a 2207 vámtarifaszám alá tartozó bioüzemanyagnak, az E85-nek és más, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó, üzemanyag célú, 2207 vámtarifaszámú alkoholterméket tartalmazó ásványolajnak (a továbbiakban: üzemanyag) nem üzemanyagtöltő állomáson, továbbá az 52. § (1) bekezdés c) pontja szerinti gázolajnak nem kiskereskedelmi tárolótelepen vagy nem üzemanyagtöltő állomáson történő értékesítése, a (6) bekezdésében foglalt eltéréssel;”

93. § (1) A Jöt. 106. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket)

„a) kizárólag olyan számla kibocsátásával értékesíthet, amelynek az áfatörvényben meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell a jövedéki termék vámtarifaszámát, a jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki engedélye számát, a vevő adóigazgatási azonosító számát és – ha a vevő kereskedő – az e törvényben előírt engedélye számát is, továbbá a fűtőolaj mezőgazdasági őstermelőnek történő értékesítése esetén az előbbieken kívül a vevő őstermelői igazolványának számát,”

(2) A Jöt. 106. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A jövedéki engedélyes kereskedőnek a belföldön értékesített jövedéki termékekről vevőként olyan nyilvántartással kell rendelkeznie, amely tartalmazza

a) az értékesített termék megnevezését és vámtarifaszámát, számla szerinti mennyiségi egységét, mennyiségét és értékét, a számla számát,

b) a vevő nevét, székhelye (telephelye) címét, adóazonosító számát és – kereskedő vevő esetén – az e törvény szerinti engedélye számát,

c) a vásárlás és a teljesítés (kiszállítás) időpontját.

A jövedéki engedélyes kereskedő a nyilvántartás adatait számítógépes adathordozón köteles tárolni, melyeket – kérésre – a külön jogszabályban meghatározott módon és technikai feltételekkel köteles a vámhatóság rendelkezésére bocsátani.”

94. § A Jöt. 108. §-a kiegészül a következő új (3) bekezdéssel:

„(3) Az importáló a jövedéki termék értékesítéséről kiállított számlán köteles a jövedéki termék vámtarifaszámát is feltüntetni.”

95. § A Jöt. kiegészül a következő új 111/A. §-sal:

„111/A. § (1) A vámhatóság az olyan jövedéki termék felderítése érdekében, amely után az adót nem fizették meg, a postai szolgáltató felvevő- vagy kézbesítőhelyén, a futár- vagy csomagszállítást végző szolgáltató telephelyén foganatosított érzékszervi vizsgálata eredményének – így különösen a térfogat, a súly, ezek aránya – ismeretében és a rendelkezésre álló egyéb információk (beszerzett adatok) birtokában a postai szolgáltató felvevő- vagy kézbesítőhelyén, a futár- vagy csomagszállítást végző szolgáltató telephelyén – jegyzőkönyv egyidejű felvétele mellett – csomagátvizsgáló berendezéssel átvilágíthatja azon csomagküldeményt, amelyről az előbbieken alapján valószínűsíthető, hogy

a) harmadik országból érkező csomagküldemény esetén az adómentes mennyiségen felüli,

b) tagállamból érkező csomagküldemény esetén a kereskedelmi mennyiségen felüli,

c) belföldön feladott csomagküldemény esetén a kereskedelmi mennyiségén felüli, illetve cigaretta esetében 200 szálát meghaladó mennyiségben adózás alól elvont jövedéki terméket tartalmaz.

(2) A vámhatóság a csomagküldeményt visszatartja, amennyiben az átvilágítás eredményeként alaposan feltehető, hogy az átvilágított csomagküldemény adózás alól elvont jövedéki terméket tartalmaz. A vámhatóság a visszatartásról végzésben rendelkezik, és a végzés egy példányának megküldésével – a jogkövetkezményekre történő egyidejű figyelmeztetés mellett – értesíti az (1) bekezdés a)–b) pontja esetén a címzettként feltüntetett személyt (a továbbiakban: címzett), az (1) bekezdés c) pontja esetén a feladóként feltüntetett személyt (a továbbiakban: feladó) a csomagküldemény visszatartásáról, valamint a visszatartott csomagküldemény (5) bekezdés szerinti felbontásának pontos helyéről.

(3) A visszatartásról rendelkező végzéssel szemben a feladó, illetve a címzett – jogszabálysértésre hivatkozással – kifogással élhet. A kifogást a végzés közlésétől számított nyolc napon belül kell előterjeszteni a végzést hozó vámhatóságnál. A kifogást a felettes szerv a benyújtástól számított tizenöt napon belül bírálja el. A kifogásnak a felbontás foganatosítására halasztó hatálya van.

(4) A vámhatóság a postai szolgáltató felvevő- vagy kézbesítőhelyéről, a futár- vagy csomagszállítást végző szolgáltató telephelyéről – jegyzőkönyv egyidejű felvétele mellett – elszállíthatja a visszatartott csomagküldeményt a felbontást végző szervhez.

(5) Amennyiben a visszatartásról rendelkező végzés címzett, illetve feladó felé történő közlésétől számított 30 napon belül – ha a feladó, illetve a címzett kifogással élt, 45 napon belül – a címzett, illetve a feladó vagy annak képviselője a vámhatóság (2) bekezdés szerinti végzésben megjelölt szerve előtt a csomagküldemény felbontásához

a) megjelenik, vagy

b) nem jelenik meg és a megjelenésre póthatáridőt sem kér, vagy a póthatáridő eredménytelenül telt el, a vámhatóság jogosult a visszatartott csomagküldemény – jegyzőkönyv egyidejű felvétele mellett történő – felbontására. A megjelenésre legfeljebb 45 napos póthatáridő engedélyezhető.

(6) A csomagküldemény átvilágítását és felbontását a vámhatóság legalább két eljáró tagjából álló bizottság végezheti.

(7) Ha olyan csomagküldemény felbontására kerül sor, amely adózás alól elvont jövedéki terméket nem tartalmaz, a vámhatóság a csomagküldeményt visszacsomagolja, és azt az (5) bekezdés a) pontja szerinti esetben a jelen lévő címzett, illetve feladó vagy annak jelen lévő képviselője részére átadja, az (5) bekezdés b) pontja szerinti esetben pedig haladéktalanul intézkedik a visszacsomagolt csomagküldemény, valamint az annak felbontásáról készült jegyzőkönyv címzett részére történő eljuttatása iránt.

(8) Amennyiben olyan csomagküldemény felbontására kerül sor, amely csak részben tartalmaz adózás alól elvont

jövedéki terméket, akkor a vámhatóságnak a csomagküldeményben található, az adózás alól elvont jövedéki terméken kívüli dolog (dolgok) tekintetében kell a (7) bekezdés szerint eljárnia.

(9) A csomagküldemény elvesztéséből, megsérüléséből, késedelmes kézbesítéséből keletkezett kár megtérítése a postáról szóló 2003. évi CI. törvény rendelkezései, illetve a futár- vagy csomagszállítást végző szolgáltatóval kötött szerződés rendelkezései irányadóak azzal az eltéréssel, hogy az ott meghatározott kártérítési felelősség az adózás alól elvont jövedéki terméket nem tartalmazó csomagküldemény esetében a vámhatóságot terheli, amennyiben a bekövetkezett kár bizonyíthatóan a vámhatóságnak az e § szerinti ellenőrzése és/vagy az azt követő intézkedése folytán keletkezett.”

96. § A Jöt. 113. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„113. § (1) Az adóalany vagy a jövedéki terméket forgalmazó más adózó által elkövetett, az Art. szerint mulasztási bírsággal sújtandó jogellenes magatartások esetén az Art. rendelkezéseit a (2) bekezdésben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az e törvény hatálya alá tartozó természetes személy 300 ezer forintig, gazdálkodó szervezet 600 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha az e törvényben meghatározott

a) nyilvántartást nem vezeti, nyilvántartás-vezetési kötelezettségét valótlan adattartalommal vagy hiányosan teljesíti, vagy abban az adatokat az előírásoktól eltérően vagy eltérő rendszerességgel rögzíti,

b) nyilvántartás havi zárását, összesítését, annak a vámhatósághoz történő benyújtását késedelmesen vagy nem teljesíti.

(3) Az e törvény hatálya alá tartozó természetes személyre 100 ezer forintig, a gazdálkodó szervezetre 300 ezer forintig terjedő mulasztási bírságot lehet kivetni az e törvényben és a végrehajtási rendeleteiben előírt kötelezettség megsértése, elmulasztása miatt, ha arra jogkövetkezményt sem e törvény 112. §-a, sem e § (2) bekezdése, sem az Art. nem határoz meg.”

97. § (1) A Jöt. 114. §-a (2) bekezdésének felvezető mondatrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az (1) bekezdés alá tartozónak kell tekinteni – nem értve ide a 115. § (3) bekezdésében említett termékeket –”

(2) A Jöt. 114. §-ának (3)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti jövedéki bírság alapja az adózás alól elvont termék mennyisége és a bírság megállapításakor hatályos adómérték – a (2) bekezdés g) pont szerinti adózás alól elvont termék esetében az 52. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott alacsonyabb adómérték – alapján számított adó, illetve a szőlőbor esetében az adózás alól elvont termék literben mért mennyisége és 30 forint szorzataként meghatározott összeg. A jövedéki

bírság mértéke a bírságalap kétszerese, de legalább 30 ezer forint.

(4) A jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató gazdálkodó szervezet, amennyiben az (1) bekezdés *a*) és *b*) pontjában meghatározott tevékenységet folytat, a (3) bekezdés szerinti bírságalap kétszeresének, kereskedelmi mennyiség esetében ötszörösének megfelelő mértékű jövedéki bírság fizetésére köteles. A jövedéki bírság legkisebb összege 150 ezer forint. Nem vethető ki jövedéki bírság a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett mezőgazdasági felhasználóra, ha az általa felhasznált gázolaj jövedéki adójának visszatérítését a vámhatóság kiutalás előtt ellenőrizte.

(5) A felhasználói engedélyes az egyéb ellenőrzött ásványolajnak, a megfigyelt terméknek vagy a teljesen denaturált alkoholnak, az adóraktár-engedélyes az 50. § (4) bekezdése szerinti megfigyelt terméknek (kivéve biodízel és üzemanyag-adalék) vagy a teljesen denaturált alkoholnak a 60. § (3) bekezdés szerinti elszámolással megállapított, nem engedélyezett célra történt felhasználása (készlethiánya) esetén az ilyen felhasználásként kimutatott mennyiség és az 52. § (1) bekezdés *a*) pontjában meghatározott alacsonyabb, illetve – az 50. § (4) bekezdés *e*) pontja szerinti megfigyelt termék, továbbá a teljesen denaturált alkohol esetén – a 64. § (2) bekezdésében meghatározott, a bírság megállapításakor hatályos adómérték alapján számított összeg kétszeresének megfelelő összegű, de legalább 50 ezer forint jövedéki bírságot fizet.

(6) A jövedéki ellenőrzés során feltárt olyan, az (1) bekezdésben meghatározott jövedékitörvény-sértés esetén, ahol az adózás alól elvont termék után számított jövedéki adó összege a 20 ezer forintot nem haladja meg, a jövedéki ellenőrzést végző gyorsított eljárás keretében a helyszínen jövedéki bírságot szabhat ki és szedhet be, és a lefoglalt adózás alól elvont terméket elkobozza, amennyiben a termék birtokosa, szállítója a törvénysértés tényét elismeri, továbbá a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatást tudomásul veszi és jogorvoslati jogáról lemond. A (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően a jövedéki bírság összege 20 ezer forint. Amennyiben a gyorsított eljárás feltételei nem állnak fenn, úgy az ellenőrzést végző az általános szabályok szerint jár el.”

98. § A Jöt. 115. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Cukorcefre, illetve a cukorcefréből alkoholtermék vagy a 2204, 2205, 2206 vámtarifaszám alá tartozó termék jogosulatlan előállítása, értékesítése, megvásárlása, birtoklása, továbbá – amennyiben külön jogszabály szerint minőségvédelmi bírság kiszabásának nincs helye – a bor külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérő előállítása vagy kezelése, illetve az így előállított vagy kezelt bor értékesítése, birtoklása, valamint – a szőlőtörköly kivételével – a borászati melléktermék jogosulatlan értékesítése, megvásárlása, birtoklása esetén literenként, illetve kilogrammonként 3000 forint, de legalább 100 ezer forint,

a szőlőtörköly jogosulatlan értékesítése, megvásárlása, birtoklása esetén 100 kilogrammonként 3000 forint jövedéki bírságot kell kivetni.”

99. § A Jöt. kiegészül a következő új 116/A. §-sal:

„116/A. § (1) A jövedéki bírság összege kivételes méltánylást érdemlő körülmény esetén hivatalból vagy kérelemre mérsékelhető, illetve kiszabása mellőzhető, ha a körülményekből megállapítható, hogy a jogsértő személy az adott helyzetben a tőle elvárható körülményekkel járt el. A jövedéki bírság mérséklésénél az eset összes körülményét mérlegelni kell, különösen az adózás alól elvont termék, a hamis, hamisított vagy jogtalanul megszerzett adójegy, zárjegy és hivatalos zár mennyiségét, az adóhiány nagyságát, keletkezésének körülményeit, a jogsértő személy jogellenes magatartásának súlyát.

(2) Nincs helye – sem hivatalból, sem kérelemre – a jövedéki bírság mérséklésének, ha

a) a jogsértő személy ismételten követett el jövedéki bírság kiszabásával járó jogsértést, vagy

b) a jövedéki bírság kiszabása cukorcefrével, denaturált alkoholtermékkel vagy abból előállított alkoholtermékkel, adójegy nélküli, hamis, hamisított vagy jogosulatlanul megszerzett adójeggyel ellátott dohánygyártmánnyal összefüggésben elkövetett jogsértés miatt történt.”

100. § A Jöt. kiegészül a következő új 116/B. §-sal:

„116/B. § (1) Az adózás alól elvont termék, a hamis, hamisított vagy jogtalanul megszerzett zárjegy, adójegy, hivatalos zár, a cukorcefre, illetve az abból jogosulatlanul előállított alkoholtermék vagy a 2204, 2205, 2206 vámtarifaszám alá tartozó termék, a jogosulatlanul értékesített borászati melléktermék, a jövedéki termék előállítására alkalmas, jogosulatlanul előállított, értékesített desztillálóberendezés, főzőüst, forralóüst, gép vagy egyéb eszköz, a jogosulatlanul átadott, értékesített, megvásárolt szárított dohány több természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság általi együttes birtoklása és/vagy szállítása esetén a jövedéki bírság megfizetésére valamennyi birtokos személy egyetemlegesen kötelezhető (a továbbiakban: társkötelezett).

(2) A vámhatóság a kiszabott jövedéki bírság megfizetését bármelyik társkötelezettől vagy mindegyiküktől együttesen is követelheti. Amennyiben a társkötelezettek bármelyike a jövedéki bírságot megfizeti, a többi társkötelezett bírságfizetési kötelezettsége is megszűnik.

(3) A társkötelezetteket a fizetési kötelezettség egymás között egyenlő arányban terheli. Ha valamely társkötelezett a vámhatóság felé a ráeső fizetési kötelezettséget meghaladó összegben teljesít, a többi társkötelezettel szemben – a fizetési kötelezettség őket terhelő része erejéig – megtérítési követelése támad.”

101. § (1) A Jöt. 117. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Nem kell alkalmazni az (1) bekezdésben foglalt intézkedést, amennyiben a jövedéki termék mennyisége, amelyre az (1) bekezdésben említett jogsértést elkövették, nem éri el a 110. § (5) bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiséget, illetve az üzemanyagok esetében az 500 litert, és a jogsértést első ízben követték el.”

(2) A Jöt. 117. §-a kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(5) Amennyiben a vonatkozó jogszabály szerinti vendéglátás üzletkörben kiadott működési engedéllyel rendelkező nem jövedéki engedélyes kereskedőt a 114. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pontja szerinti jogsértés miatt jogerősen jövedéki bírság megfizetésére kötelezték, a vámhatóság az alkoholtermék, a sör, a bor, a pezsgő és a köztes alkoholtermék beszerzéséről, értékesítéséről és napi készletváltásáról a külön jogszabály szerinti, a vámhatóság által előzetesen jóváhagyott külön nyilvántartás két évig történő vezetésére kötelezi. A nyilvántartás-vezetési kötelezettségről rendelkező határozat fellebbezésre tekintet nélkül azonnal végrehajtható. A vámhatóság a nem jövedéki engedélyes kereskedő által a határozat kézhezvételétől számított 5 munkanapon belül bemutatott nyilvántartást 5 munkanapon belül hitelesíti, mellyel egyidejűleg értesíti a nem jövedéki engedélyes kereskedőt a nyilvántartás-vezetési kötelezettség kezdő időpontjáról. Ha a nem jövedéki engedélyes kereskedő terhére a nyilvántartás-vezetési kötelezettségének időtartama alatt ismételt a 114. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pontja szerinti jogsértést állapítanak meg jogerősen, a nyilvántartás-vezetési kötelezettségének időtartama további két évvel meghosszabbodik.”

102. § (1) A Jöt. 119. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vámhatóság)

„*c)* a külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérően előállított vagy kezelt, a 115. § (3) bekezdésének rendelkezése alá eső bort, borászati mellékterméket [e §, valamint a 120. § alkalmazásában az *a)*–*c)* pontokban meghatározottak a továbbiakban: termékek],”

(lefoglalja.)

(2) A Jöt. 119. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A lefoglalt termék, dolog és eszköz – a (6) bekezdés *d)* pontja szerinti esetben foglaltak kivételével – annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja, vagy annak, akitől azt (azokat) a vámhatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolta. A kiadás feltétele – a (6) bekezdés *d)* pontja szerinti eset kivételével –, hogy a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező végzés közlésének napját követő nap és a kiadni rendelt termék, dolog és eszköz kiadásának napja közötti időtartamra eső tárolási költséget a vámhatóság részére igazoltan megtérítsék. A (6) bekezdés *d)* pontja szerinti esetben a lefoglalt dolgot a büntetőeljárást lefolytató hatóságnak kell átadni.”

(3) A Jöt. 119. §-a kiegészül a következő új (8)–(10) bekezdésekkel, és egyidejűleg a jelenlegi (8)–(11) bekezdések számozása (11)–(14) bekezdésre változik:

„(8) Ha a (6) bekezdés *a)*–*c)* és *e)* pontja szerint kiadni rendelt terméket, dolgot és eszközt a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező végzés közlését követő 60 napon belül a (7) bekezdésben meghatározott személy nem veszi át, úgy azt a vámhatóság értékesítheti. Az értékesítésből befolyt ellenérték a kiadni rendelt, de át nem vett termék, dolog és eszköz helyébe lép. Az előbbiek szerint kell eljárni abban az esetben is, ha a szállításra használt, nem a jövedéki törvénysértés elkövetőjének tulajdonában lévő eszköz lefoglalásának (6) bekezdés *e)* pontja szerinti megszüntetéséről rendelkező végzés meghozatalára a nyilatkozattételi felhívás eredménytelen eltelte vagy a felhívás sikertelen kézbesítése miatt nem kerülhet sor.

(9) Amennyiben a (8) bekezdésben foglaltak szerinti értékesítésből befolyt ellenértéket az annak átvételére jogosult személy a vámhatóság ezirányú tájékoztatásának közlésétől számított öt éven belül nem veszi át, akkor az értékesítésből befolyt ellenérték a magyar államra száll. Az értékesítésből befolyt ellenérték után a vámhatóságnak kamatfizetési kötelezettsége nincs.

(10) A (8) és (9) bekezdésben meghatározott határidők elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának helye nincs.”

103. § A Jöt. 128/A. §-a kiegészül a következő új (10) bekezdéssel:

„(10) 2009. december 31-éig a 111/A. § (1) bekezdése *b)* pontjának rendelkezését a Romániából és Bulgáriából érkező, cigarettát tartalmazó csomagküldeményekre a harmadik országból érkező csomagküldemények esetében érvényesülő adómentes mennyiségen felüli mennyiség esetén lehet alkalmazni.”

104. § (1) A Jöt. 129. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben határozza meg)

„*a)* a mezőgazdasági ágazatban a szántó, a kert, a gyümölcsös, a szőlő, a gyepek, a halastó művelési ágban, valamint az erdőfelújításban felhasznált, de évente hektáronként legfeljebb 97 liter gázolaj jövedéki adója 80 százaléka a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett mezőgazdasági termelő részére történő visszatérítését, a visszatérítés feltételeit és szabályait,”

(2) A Jöt. 129. §-a (2) bekezdésének *c)*, *f)* és *r)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő *t)* ponttal:

(Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter arra, hogy rendeletben határozza meg)

„*c)* az e törvényben előírt nyilvántartások vezetésére, a vámhatóság felé a nyilvántartások alapján teljesítendő adatszolgáltatás tartalmára, módjára és technikai feltételeire, a bizonylatok kiállítására, a jövedéki termékek és a

megfigyelt termékek elszámolására vonatkozó részletes szabályokat;"

„f) a zárjegy, valamint a hordós és kannás kiszerelésű borra előírt hivatalos zár alkalmazásának, a zárjeggyel való elszámolásnak, a zárjegy felhasználásával kapcsolatos tárgynapi adatszolgáltatás tartalmának, módjának és technikai feltételeinek, az adójegy igénylésének, visszavételének, alkalmazásának részletes szabályait;"

„r) az 52. § (1) bekezdés a), illetve d) pontja szerinti alacsonyabb adómérték, valamint az 52. § (2) bekezdésében az E85-re meghatározott adómérték alkalmazásához a bio-etanol-, illetve a biodízel-tartalom igazolásának részletes szabályait;"

„t) a bioüzemanyag kísérleti előállítását végző üzemben történő előállítása engedélyezésének feltételeit, valamint a bioüzemanyag-adóraktár engedélyesére vonatkozó bizonylatolás, nyilvántartás és elszámolás részletes szabályait."

(3) A Jöt. 129. §-a kiegészül a következő (7) bekezdéssel:

„(7) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter és a külpolitikáért felelős miniszter arra, hogy együttes rendeletben határozza meg a diplomáciai és konzuli képviselőt, a diplomáciai és konzuli képviselő tagja, valamint a nemzetközi szervezet vagy képviselője és ezek tisztviselője által megfizetett adó, továbbá az általuk az adójeggyel ellátott dohánygyártmány után megfizetett általános forgalmi adó visszaigénylésének részletes szabályait."

105. § A Jöt. kiegészül az e törvény 4. számú melléklete szerinti 1. számú és az e törvény 5. számú melléklete szerinti 2. számú melléklettel.

HARMADIK RÉSZ

VII. Fejezet

Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény módosítása

106. § Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § E törvény alkalmazásában:

1. *átviteli hálózat*: a villamos energia átvitelére szolgáló vezetékrendszer;

2. *elektrolitikus folyamat*: minden olyan folyamat, amelynél elektromos energia felhasználása mellett oxidáció és redukció megy végbe az elektrolitoldat és az elektrodok érintkezési felületén;

3. *elosztó hálózat*: a villamos energia elosztására és a felhasználói csatlakozási pontra való eljuttatás céljára szolgáló vezetékrendszer – beleértve a tartószerkezeteket

is –, a hozzá tartozó átalakító- és kapcsolóberendezésekkel együtt;

4. *energia*: a földgáz és a villamos energia;

5. *energiakereskedő*: az energia rendszeres és üzletszerű, nem saját felhasználási célra történő vásárlását és értékesítését végző, a külön jogszabály szerinti villamosenergia-kereskedelmi vagy földgáz-kereskedelmi engedéllyel rendelkező személy;

6. *felhasználó*: villamos energiát saját felhasználás céljára beszerző személy, beleértve azt a személyt is, aki villamos energiát a külön jogszabály szerint megengedett továbbadás céljára is beszerz;

7. *feljogosított fogyasztó*: az az energiafogyasztó, aki a külön jogszabályban meghatározott feltételekkel, szabad megállapodás alapján vásárol földgázt;

8. *földgáz*: a 2711 11 00 és a 2711 21 00 vámtarifaszám alá tartozó termék, nem értve ide a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 52. § (1) bekezdés g) pontja alá tartozó sűrített gáz halmazállapotú szénhidrogént;

9. *hálózati engedélyes*: a villamos energiáról szóló törvény, illetve a földgázellátásról szóló törvény szerint az elosztó hálózati engedélyes, valamint – hálózati tevékenységre vonatkozásában – a villamosenergia-ipari átviteli rendszerirányító és a földgáz szállítását végző személy;

10. *kémiai redukció*: olyan elektronfelvétellel járó folyamat, amelynek eredményeként a redukáló anyag oxidációs száma csökken, azaz csökken a pozitív, nő a negatív töltések száma;

11. *kohászati folyamat*: nyersvasgyártás, kokszyártás, acélgyártás, alumíniumgyártás, színesfémgyártás, vas-, acél-, alumínium- és színesfémöntés, ércszugorítás, zsugorítványgyártás, meleghengerrés, hideghengerrés, lemezfeldolgozás, melegsajtolás, kovácsolás, bevonatolás, koksztisztítás, üvegolvasztás;

12. *közütemi fogyasztó*: az az energiafogyasztó, aki (amely) a közütemi szolgáltatótól, közütemi szerződés alapján vételez földgázt;

13. *közütemi szolgáltató*: az a külön jogszabály szerinti közütemi szolgáltatási engedéllyel, illetve közütemi nagykereskedelmi engedéllyel rendelkező jogi személy, aki közütemi szerződés alapján a közütemi fogyasztó számára, a fogyasztó igénye szerint nyújt szolgáltatást;

14. *lakossági fogyasztó*: a földgáz esetében az a fogyasztó, aki külön jogszabály alapján lakossági (háztartási) árszabás, illetve díjszabás alapján vesz igénybe szolgáltatást, a villamos energia esetében az a fogyasztó, aki a külön jogszabály szerint saját háztartása fogyasztásának céljára vásárol villamos energiát és a vásárolt villamos energiával nem folytat jövedelemszerzés céljából gazdasági tevékenységet;

15. *megújuló energiaforrás*: a geotermikus, a nap-, a szél-, a vízenergia és a biomassza (ideértve a biomasszából előállított terméket is), továbbá a hulladéklerakóból, illetve szennyvízkezelő létesítményből származó gáz, biogáz;

16. *párnagázkészlet*: az a gázmennyiség, amelyet a földgázellátásról szóló törvényben meghatározott föld alatti gáztároló megfelelő működéséhez állandóan biztosítani kell a tárolóréteg(ek)ben;

17. *szervezett piac*: speciális árutőzsde, ahol az energiakereskedelem szabványosított ügyletek formájában működik;

18. *táv hőtermelő létesítmény*: a távhőszolgáltatásról szóló törvény alapján értelmezett létesítmény;

19. *termelő*: villamos energiát a külön jogszabály szerinti engedéllyel vagy engedélykötelezettség nélkül előállító jogi személy, jogi személyiség nélküli egyéb szervezet vagy gazdasági tevékenységet folytató természetes személy (a továbbiakban együtt: személy), illetve az a személy, aki külön jogszabály szerinti engedély alapján földgáz bányászati tevékenységet végez;

20. *vámtarifaszám*: a Tanács 2658/87/EGK rendeletének a Bizottság 2031/2001/EGK rendeletével módosított, 2002. január 1-jén hatályos 1. számú mellékletében meghatározott Kombinált Nomenklatúrával megegyező tartalmú, az adópolitikáért felelős miniszter által kiadott külön rendeletben kihirdetett áruazonosító számok;

21. *villamos energia*: a 2716 vámtarifaszám alá tartozó termék;

22. *végfogyasztó*: közüzemi, feljogosított, illetve lakossági fogyasztónak nem minősülő földgázfogyasztó, nem értve ide a közüzemi szolgáltatót, az energiakereskedőt és a hálózati engedélyest.”

107. § Az Etv. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Adót kell fizetni, ha

a) a közüzemi szolgáltató közüzemi fogyasztónak – lakossági fogyasztó kivételével – földgázt értékesít,

b) az energiakereskedő feljogosított fogyasztónak vagy felhasználónak energiát értékesít, kivéve a lakossági fogyasztónak történő értékesítést,

c) a feljogosított fogyasztó vagy a felhasználó belföldön közvetlenül termelőtől vagy szervezett piacról energiát vásárol, kivéve a lakossági fogyasztó általi vásárlást,

d) a feljogosított fogyasztó vagy a felhasználó közvetlenül az Európai Unió más tagállamából energiát vásárol, kivéve a lakossági fogyasztó általi vásárlást,

e) a feljogosított fogyasztó vagy a felhasználó közvetlenül az Európai Unión kívüli országból energiát vásárol, kivéve a lakossági fogyasztó általi vásárlást,

f) a személy saját felhasználásra termel energiát, kivéve, ha a termelt villamos energiát megújuló energiaforrásból állítja elő, vagy a termelt energia felhasználása a 6. § (1) bekezdésében megjelölt célra történik, vagy a termelt villamos energiát adóval terhelt energia felhasználásával és 50 megawatt alatti teljesítményű erőműben állítja elő, feltéve, hogy nem él a 6. § (1) bekezdés b) és f) pontja szerinti adó-visszaigénylési jogosultságával,

g) a közüzemi szolgáltató, az energiakereskedő vagy a hálózati engedélyes saját célra használ fel energiát, nem

értve ide a hálózati engedélyes esetében a hálózati veszteség pótlása céljából történt felhasználást,

h) a végfogyasztó vagy a felhasználó az a)–g) pontban nem említett esetben energiaadóval nem terhelt energiát vásárol.

(2) Az adó alanya az (1) bekezdés a) pontja esetében a közüzemi szolgáltató, az (1) bekezdés b) pontja esetében az energiakereskedő, az (1) bekezdés c)–e) pontja esetében a feljogosított fogyasztó, illetve a felhasználó, az (1) bekezdés f) pontja esetében az előállító, az (1) bekezdés g) pontja esetében a közüzemi szolgáltató, az energiakereskedő, illetve a hálózati engedélyes, az (1) bekezdés h) pontja esetében a végfogyasztó, illetve a felhasználó (a továbbiakban együtt: adóalany).”

108. § Az Etv. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke

a) a villamos energiára megawattóránként 252 forint,

b) a földgázra gigajoule-onként 75,60 forint.”

109. § Az Etv. 6. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az (5) bekezdés a) pontja szerinti számlaként olyan számla is elfogadható, amelyet az e törvény szerint adóztatn szerzett, és a külön jogszabály szerint jogszerűen, illetve szerződésszegésnek nem minősülő módon továbbadott energiáról állított ki a továbbadást végző közüzemi fogyasztó, feljogosított fogyasztó vagy felhasználó, és amelynek mellékletét képezi a továbbadást végző nevére kiállított, a továbbadott energia adóalanytól történt beszerzéséről szóló számla másolata.”

NEGYPEDIK RÉSZ

VIII. Fejezet

A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása

110. § (1) A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 1. §-a (3) bekezdésének 3. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

[(3) E törvény alkalmazásában]

„3. *megbízható vámadós*: az a személy, aki, illetve amelynek vezetője igazolja, hogy nem áll gazdasági tevékenységével összefüggő súlyos bűncselekmény elkövetése miatt büntetés vagy intézkedés alatt, valamint

a) akinek a kérelem elbírálása vagy a vámhatóság ellenőrzése időpontjában nincs a magyar állami adóhatóságnál (a továbbiakban: állami adóhatóság), illetve vámhatóságnál – engedély nélkül – az előírt, vagy a fizetési felszólításban meghatározott időtartamon túl meg nem fizetett tartozása (a továbbiakban: kintlévőség), továbbá valamely

tagállam vámhatósága által végrehajtani kért vámtartozása, és

b) aki nyilatkozik arról, hogy nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt.

Az a) pontban meghatározott, az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozás adatait a vámhatóság közvetlenül kéri meg az állami adóhatóságtól, amennyiben a megbízható vámadós feltételeinek igazolása során ezen adótitoknak minősülő adatai kezelésére az ügyfél a vámhatóságot írásban felhatalmazza. A felsorolt feltételek fennállását – a vámhatósági adatok és az ügyfél kérelmére más hatóságtól bekért adatok, illetve a vámkódex 5a. Cikke szerinti engedélyezett gazdálkodó státusszal rendelkezők kivételével – az illetékes vámszervnél a kérelmezőnek évente igazolnia kell. A vámhatóság a feltételek meglétét folyamatosan, illetve bármikor vizsgálhatja.

A megbízható vámadós személyre vonatkozó feltételeket az EK végrehajtási rendelet 14a. Cikke a) és c) pontjaiban meghatározott AEO-tanúsítvánnyal rendelkező személyeknél a tanúsítvány kiadása, illetve az EK végrehajtási rendelet 14q. Cikkének (5) bekezdése szerinti újbóli értékelése során együtt vizsgálja a vámhatóság. A feltételek fennállását az AEO-tanúsítványra vonatkozó szabályok szerint kell igazolni.”

(2) A Vtv. 1. §-ának (3) bekezdése a következő 14., 15. és 16. pontokkal egészül ki:

„14. *vámhiány*: a jogszerűen kiszabható vám és nem közösségi adók és díjak és az annál kisebb értékben tévesen közölt vám és nem közösségi adók és díjak különbözete, továbbá a jogszerűen kiszabható, nem közölt vám és nem közösségi adók és díjak összege, ha az nem abból eredt, hogy a vámhatóság jogszabályt sértett, vagy a rendelkezésre álló adatokat helytelenül értékelte, ide nem értve az ellenőrzés nélküli elfogadás esetét;

15. *közelí hozzátartozó*: házastárs, egyeneságbeli rokon, örökbefogadott, mostoha és nevelt gyermek, örökbefogadó, mostoha és nevelőszülő, testvér, élettárs.;

16. *gazdasági tevékenységével összefüggő súlyos bűncselekmény*: e törvény, illetve az EK végrehajtási rendelet 14f. cikk b) pontjának alkalmazásában a kérelmező gazdasági tevékenységével összefüggő súlyos bűncselekmény alatt a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 216/B. §-ának (2) bekezdésében, 218. §-ának (1)–(3) bekezdésében, 253. §-ának (1)–(3) bekezdésében, 254. §-ában, 256. § (1)–(3) bekezdésében, 258/B. §-ának (1)–(3) bekezdésében, 258/C. §-ában, 258/E. §-ában, 261/A. §-ának (1)–(3) bekezdésében, 263/B. §-ának (1) és (3) bekezdésében, 264/C. §-ának (1) és (3) bekezdésében, 274. §-ának (1) bekezdésében, 276. §-ában, 277. §-ának (1) bekezdésében, 277/A. §-ában, 278. §-ában, 281/A. §-ának (1)–(2) bekezdésében, 282/A. §-ának (1) és (3) bekezdésében, 283/A. § (1) bekezdésében, 317. §-ának (1) és (4)–(7) bekezdéseiben, 318. §-ának (1) és (4)–(7) bekezdéseiben, 326. §-ának (1) és (4)–(6) bekezdéseiben, valamint a XVII. Fejezetében meghatározott bűncselekményeket kell érteni. Jogi személy gazdálkodó esetén további

feltétel, hogy a fenti bűncselekmények elkövetése az AEO-tanúsítvány iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő javára a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 1. §-a (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott vagyoni előny szerzését célozta vagy eredményezte és a bűncselekményt az AEO-tanúsítvány iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő

a) ügyvezetésre vagy képviselőre feljogosított tagja vagy tisztségviselője, felügyelő bizottságának tagja, illetőleg ezek megbízottja az AEO-tanúsítvány iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő tevékenységi körében követte el,

b) tagja vagy alkalmazottja az AEO-tanúsítvány iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő tevékenységi körében követte el, és azt a vezető tisztségviselő felügyeleti vagy ellenőrzési kötelezettségének teljesítése megakadályozhatta volna.”

111. § A Vtv. 2. §-ának (6) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(6) A Ket. VIII. fejezete az e törvény hatálya alá tartozó eljárásokban nem alkalmazható. A vámeljárások és az áruk közösségi vámterületről való újrakivitele esetében, a Ket.-ben meghatározott elektronikus ügyintézési szabályok közül nem kell alkalmazni az ügyfelek elektronikus aláírására, valamint az ügyfélkapura vonatkozó rendelkezéseket.”

112. § A Vtv. 6. §-a az alábbi (2)–(3) bekezdésekkel egészül ki:

„(2) A Vám- és Pénzügyőrség a vámhatósági intézkedés során az érintett személyről, a környezetről, illetve a vámhatósági intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról kép- és hangfelvételt készíthet. A Vám- és Pénzügyőrség által készített kép- és hangfelvétel, illetve az abban szereplő személyes adat az esemény helyszínén elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés miatt kezdeményezett eljárás, illetve a vámhatóság hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági eljárás során vagy az érintett jogainak gyakorlása céljából használható fel.

(3) Ha a kép- vagy hangfelvételen rögzített cselekmény miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás nem indul, a kép- és hangfelvételt legkésőbb a rögzített cselekmény időpontjától számított harminc nap elteltével törölni kell.”

113. § (1) A Vtv. 7. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem minősül utólagos ellenőrzésnek, ha a vámhatóság a Tanácsnak a Közösség Vámkódexének létrehozásáról szóló 2913/92/EGK rendelete (a továbbiakban: vámkódex) 78. Cikkében meghatározott árunyilatkozat utólagos ellenőrzését folytatja le, illetve ha az AEO-tanúsítvány kiállításának feltételei és kritériumai teljesülését vizsgálja, továbbá ha a Ket. alapján hatósági ellenőrzést végez, illet-

ve a külön jogszabályban meghatározott ellenőrzési feladatát látja el.”

(2) A Vtv. 7. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az utólagos ellenőrzés

a) átfogó vizsgálat (az ügyfél nem közösségi termékekkel, illetve a vámellenőrzés alá eső közösségi termékekkel folytatott külkereskedelmi tevékenységének, valamint a 4045/89/EGK tanácsi rendelet szerint történő kifizetésekre irányuló teljes körű felülvizsgálat) esetében a vizsgált időszak egésze vonatkozásában,

b) célvizsgálat (az ügyfél nem közösségi termékekkel, illetve a vámellenőrzés alá eső közösségi termékekkel folytatott külkereskedelmi tevékenységének, valamint a 4045/89/EGK tanácsi rendelet szerint történő kifizetések meghatározott részére irányuló felülvizsgálat) esetén kizárólag az ellenőrzés célja tekintetében keletkeztet ellenőrzéssel lezárt időszakot.”

114. § A Vtv. 7/A. §-a a következő új e) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi e) pont jelölése f)-re változik:

(Kötelező az utólagos ellenőrzést lefolytatni az ügyfélnél:)

„e) ha az Európai Mezőgazdasági és Orientációs Garancia Alap Garancia Részlegének finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek tagállamok által végzett vizsgálatáról és a 77/435/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 4045/89/EGK tanácsi rendelet szerinti vizsgálatot a Különleges Szolgálat vezetője elrendeli,”

115. § A Vtv. 7/D. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ellenőrzéssel lezárt időszak tekintetében felüellenőrzésre kerül sor, ha:)

„b) a Vám- és Pénzügyőrség vezetője erre utasítást ad, amelynek alapján a vámhatóság külön jogszabályban meghatározott szerve ellenőrzi az utólagos ellenőrzést lefolytató vámszerv által korábban lefolytatott vizsgálat szakszerűségét és törvényességét.”

116. § A Vtv. 7/I. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben rögzített kötelezettségek megszegése esetén a vámhatóság végzéssel, határidő megjelölésével kötelezheti az utólagos ellenőrzés alá vont ügyfelet kötelezettségei teljesítésére. Amennyiben az ellenőrzés alá vont ügyfél a kötelezettségét határidőn belül nem teljesíti, az utólagos ellenőrzést végző vámszerv intézkedik az e törvény 61/A. §-ában meghatározott vámigazgatási bírság kiszabása iránt, illetve a vámigazgatási bírság kiszabásával egyidejűleg az utólagos ellenőrzést felfüggesztheti és – az ellenőrzött ügyfél költségére – a nyilvántartásokat, elszámolásokat szakértővel elkészíttetheti.”

117. § A Vtv. 7/K. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7/K. § Az utólagos ellenőrzés eredményéről az utólagos ellenőrzést lefolytató szerv – a külön jogszabályban meghatározott, 4045/89/EGK rendelet szerint végzett utólagos ellenőrzés esetét kivéve – határozatot hoz.”

118. § A Vtv. 7/N. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az elrendelt utólagos ellenőrzéssel összefüggésben a vámhatóság ellenőrzést végezhet olyan személynél, amely az utólagos ellenőrzés alanyával közvetett vagy közvetlen üzleti kapcsolatban áll, feltéve, hogy az elrendelt utólagos ellenőrzés tényállásának teljes körű tisztázása érdekében ezen vizsgálat szükséges (kapcsolódó vizsgálat). Kapcsolódó vizsgálat esetében a vámhatóság a vizsgálat lefolytatásáról szóló előzetes értesítést mellőzi, és a kapcsolódó vizsgálat a megbízólevél átadásával veszi kezdetét. Az utólagos ellenőrzés a kapcsolódó vizsgálat időtartamára felfüggeszthető. Egyéb tekintetben a kapcsolódó vizsgálatra az utólagos ellenőrzés szabályai alkalmazandók.”

119. § A Vtv. 7/O. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az utólagos ellenőrzés során az ellenőrzött ügyfél köteles a vámkódex 14. cikkében meghatározott kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tenni. Az ellenőrzött kötelezettségeinek megszegése miatt az e törvény 61/A. §-ában meghatározott vámigazgatási bírsággal sújtható.”

120. § A Vtv. 7/P. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7/P. § (1) Az ellenőrzött ügyfél köteles a vámhatósággal az ellenőrzés során együttműködni, az ellenőrzés feltételeit a helyszíni ellenőrzés alkalmával biztosítani.

(2) Az ellenőrzött ügyfél jogosult:

a) az ellenőrzést végző személyazonosságáról és megbízásáról meggyőződni,

b) az ellenőrzési cselekménynél jelen lenni,

c) megfelelő képviselőről gondoskodni.

(3) Az ellenőrzött ügyfélnek joga van az ellenőrzés során keletkezett iratokba betekinteni. Minden olyan iratba betekintethet, arról másolatot készíthet vagy saját költségére készíttethet, amely jogainak érvényesítéséhez, kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges.

(4) Nem tekinthet be az ellenőrzött ügyfél

a) a vámhatóság belső levelezésébe,

b) a határozat (végzés) tervezetébe,

c) a tanú vagy az eljárásban részt vevő más személy természetes személyazonosító adatait tartalmazó jegyzőkönyvbe (iratba), ha a vámhatóság ezen adatokat zártan kezeli,

d) betekintési vagy megismerési engedély hiányában az államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó iratba vagy az illet tartalmazó iratrészletbe, amennyiben az a döntés alapjául szolgáló tény nem tartalmazza,

e) az iratnak azon részébe, amelynek megismerése a más személyre vonatkozó, adó- vagy vámtiltkot érintő rendelkezésbe ütközik,

f) törvény által védett egyéb adatot tartalmazó iratba, ha azt az érintett adat védelmét szabályozó törvény kizárja.

(5) Az ellenőrzött ügyfélnek joga van a megállapításokkal kapcsolatban felvilágosítást kérni, azokra észrevételt tenni, bizonyítási indítványokat előterjeszteni, a jegyzőkönyv tartalmát megismerni, és arra a jegyzőkönyv átadását, kézbesítését követő 15 napon belül észrevételt tenni.

(6) Az ellenőrzést legfeljebb az észrevétel kézbesítésétől, szóban előterjesztett észrevétel esetén annak jegyzőkönyvbe vétele napjától számított 15 napig lehet folytatni, ha az ellenőrzött ügyfél észrevételei indokolják. Ha a határozat meghozatalához a tényállás további tisztázása válik szükségessé úgy az ellenőrzés tovább folytatható az annak alapjául szolgáló körülmény felmerülésétől számított 15 napig. A kiegészítő ellenőrzésre nyitva álló határidőt a felettes szerv az ellenőrzést végző vámszerv indokolt kérelmére egyszer, legfeljebb 15 nappal meghosszabbíthatja. A kiegészítő ellenőrzésről kiegészítő jegyzőkönyvet kell készíteni.

(7) Ha a vámhatóság a vizsgálat megállapításait más személynél végzett kapcsolódó vizsgálat eredményével támasztja alá, az erről szóló jegyzőkönyvnek, illetőleg határozatának az ellenőrzött ügyfelet érintő részét az ellenőrzött ügyféllel részletesen ismertetni kell.”

121. § (1) A Vtv. 16. §-a a következő új (3) és (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi (3)–(10) bekezdéseinek számozása (5)–(12) bekezdésre változik:

„(3) A vámhatóság a vámhatáron át lebonyolódó áru- és utasforgalom ellenőrzése során – vámigazgatási eljárás keretében végzett kockázatelemzés céljából – érkező repülőjárat esetén az utasok repülésre történő bejelentkezése befejezésének időpontjától, induló repülőjáratok esetén a járatra történő utasfelvétel megkezdése előtt egy órával a légi közlekedésről szóló törvény alapján jogosult a személyszállítást végző légi fuvarozótól, a légi közlekedésről szóló törvényben meghatározott utasokkal kapcsolatos adatokat (utaslistát) kérni.

(4) A vámhatóságnak a (3) bekezdés szerint kapott adatokat az átvételüktől számított 24 óra elteltével törölnie kell, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy azokra a vámhatóságnak a bűnüldözési feladatai végrehajtásához szükség van.”

(2) A Vtv. 16. §-ának jelenlegi (4) bekezdés *n)* pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a bekezdés az alábbi *u)* ponttal egészül ki:

(A vámhatóság tájékoztatja a vámtitkokról)

„*n)* a kőolaj, kőolajtermék és földgáz biztonsági készletezésével összefüggő feladatokat ellátó szervezetet e feladatainak ellátása érdekében,”

„*u)* az állategészségügyi, növényvédelmi, borászati, valamint élelmiszerbiztonsági hatóságokat azok megkeresé-

se alapján a külön jogszabályban meghatározott feladataik ellátásához szükséges adatok vonatkozásában.”

(3) A Vtv. 16. §-ának jelenlegi (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A vámhatóság és

a) a külkereskedelmi államigazgatási szerv megfigyelési és/vagy engedélyezési,

b) a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv az engedélyezési, a bizonylatolási és export-visszatérítési,

c) az állami adóhatóság az adózási, ellenőrzési, visszatartási és végrehajtási,

d) az egyes tagállamok vámhatóságai a vámunióból eredő, közös

feladataik teljesítése érdekében – ha az adatvédelem technikai feltételei biztosítottak – adatkezeléseiket összekapcsolva egyedi adatkezelést végezhetnek.”

(4) A Vtv. 16. § jelenlegi (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A vámhatóságok együttműködésére vonatkozó nemzetközi szerződések alapján a vámhatóság harmadik országba is továbbíthat személyes adatnak nem minősülő vámtitkot képező egyedi adatot, amennyiben az adatkérő vámszerv az adatbiztonság követelményeit biztosítja. Természetes személlyel kapcsolatba hozható egyedi adatok kizárólag a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló nemzeti rendelkezések betartásával továbbíthatók.”

(5) A Vtv. 16. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A vám-, illetve adótitkot képező személyes adatnak nem minősülő egyedi adatok adatfeldolgozási technikával kezelhetők és továbbíthatók, amennyiben az adatbiztonság feltételeinek a fogadó állam eleget tesz.”

122. § (1) A Vtv. 17. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámhatóság a törvényben meghatározott feladat- és hatáskörébe tartozó eljárás során az általa hivatalból vagy kérelemre adott vámazonosító szám (a továbbiakban: VPID szám) alapján az ügyfelet nyilvántartásba veszi és nyilvántartja.”

(2) A Vtv. 17. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a (2) bekezdésben meghatározott adatok a vámeljárás megkezdésekor a vámhatóság nyilvántartásában nem szerepelnek, akkor azokról az ügyfélnek a vámeljárást lefolytató vámhivatalnál írásban nyilatkoznia kell és az adatok hitelességét bizonyító okiratok bemutatását a vámhatóság megkövetelheti.”

123. § A Vtv. 44. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) A vámkódex 192. cikk (1) bekezdés második francia bekezdésének alkalmazásában a gazdasági vám-

eljárások, egyszerűsített eljárások, halasztott vámfizetési engedély, valamint átmeneti megőrzés esetében a vámhatóság a nyújtandó biztosíték összegét – az engedély megadásakor – a kérelmező forgalmi adatai vagy üzleti terve alapján állapítja meg.

(2) Az (1) bekezdés szerinti biztosítéknak mindenkor fedeznie kell az engedélyezett eljárás alatt álló áru vagy áruk után, a szabad forgalomba kerülés esetén felszámítható vám és nem közösségi adók és díjak együttes összegét.”

124. § A Vtv. 51. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az adatfeldolgozási technika alkalmazásával benyújtott árnyilatkozatok esetében, amennyiben a technikai feltételek adottak, a vámhatóság döntését elektronikus dokumentum formájában hozhatja meg. Az e bekezdésben meghatározott döntések kiadmányozása személy által felügyelt automatizált aláírással, elektronikus formában történik.”

125. § A Vtv. 56. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az esedékes vámösszeget és/vagy a nem közösségi adók és díjak összegét, illetve az e törvény 61/A. §-a szerint megállapított vámigazgatási bírságot az előírt időtartamon belül nem fizették meg, illetve bármely tagállam vámhatósága a tartozás végrehajtása érdekében megkérését küld, a vámhatóság az adók módjára behajtandó köztartozások beszedésére vonatkozó szabályok alkalmazásával haladéktalanul intézkedik az alábbiak szerint:”

[a] amennyiben a tartozást a vámigazgatási eljáráshoz nyújtott biztosíték

1. teljes egészében fedezi, a vámhatóság azt érvényesíti, vagy
2. teljes összegében nem fedezi, a rendelkezésre álló biztosítékot elszámolja, és a fennmaradó összeg vonatkozásában, továbbá, ha biztosítékot nyújtani nem kellett, a b)–c) pontban meghatározott intézkedéseket megteszi,

b) bankszámlával rendelkező adós bármely bankszámlája ellen azonnali beszédési megbízást nyújt be, vagy bankszámlával nem rendelkező adós esetében intézkedik a munkabérből vagy egyéb járandóságból történő letiltás iránt,

c) ha a b) pontban meghatározott végrehajtás nem, vagy aránytalanul hosszú idő múlva vezetne eredményre, az adós követelését, továbbá ingó és ingatlan vagyontárgyait kell végrehajtás alá vonni. A vámhatóság az ingó és ingatlan vagyontárgyak végrehajtása érdekében az állami adóhatóságot keresi meg.]

126. § A Vtv. 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„57. § A vámkódex 232. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kamat mértéke az esedékes vám és nem közösségi adók és díjak összege után minden

megkezdett napra a fizetési határidő lejártát követő naptól a tartozás megfizetése napjáig a felszámítás napján érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része, de legalább kétezer forint.”

127. § A Vtv. 60. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„60. § (1) A vámhatóság a jogszabálysértő határozatát – amennyiben azt felettes szerv vagy bíróság nem bírálta el – a vám- és adójogszabályokban meghatározott elévülési időn belül módosíthatja vagy visszavonhatja.

(2) Amennyiben a jogorvoslati kérelemmel megtámadott határozat részben jogszabálysértő, a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv – amennyiben az ügy körülményei ezt lehetővé teszik – csak a jogszabálysértő megállapítások tekintetében semmisíti meg a határozatot, egyebekben azt helybenhagyja vagy megváltoztatja.

(3) Ha a személyi, tárgyi vagy a tényállásbeli elemek bármelyike megváltozik az alapeljáráshoz képest, a vámhatóság által hozott határozat nem módosításnak, hanem új határozatnak minősül.

(4) Ha a korábbi utólagos ellenőrzés eredményeként határozatot hoztak, a határozat jogerőre emelkedésétől számított egy éven túl nem hozható olyan új határozat, amely vámtartozást, illetve nem közösségi adó- és díj fizetési kötelezettséget az ügyfél terhére állapít meg. A súlyosítási tilalomra vonatkozó rendelkezésben foglaltakat nem kell alkalmazni

a) a bíróság jogerős ítéletében megállapított csempészet, illetve az ezzel összefüggő egyéb bűncselekmény vagy szabálysértés,

b) a szabálysértési hatóság, illetve a bíróság jogerős határozatával megállapított vámszabálysértés,

c) a bíróság által elrendelt új eljárás esetében; továbbá

d) ha az utólagos ellenőrzésre az Állami Számvevőszék elnökének felhívására vagy az adópolitikáért felelős miniszter utasítására kerül sor,

e) ha a vámhatóságnak olyan, a vámtartozás, illetve nem közösségi adó és díj fizetési kötelezettség megállapítását befolyásoló új tény, adat, bizonyíték jut tudomására, amely a korábbi ellenőrzéskor nem volt ismert, és az ellenőrzés lefolytatására a vámhatóság vezetője utasítást ad.”

128. § A Vtv. 61/A. §-sal egészül ki új III. fejezetként (a többi fejezet számozása változik), „VÁMIGAZGATÁSI BÍRSÁG” címmel:

„III. Fejezet

VÁMIGAZGATÁSI BÍRSÁG

„61/A. § (1) A vámkódexben, valamint az EK végrehajtási rendeletében, illetve e törvényben és e törvény végrehajtásának részletes szabályairól szóló rendeletben meghatározott,

a) a jelentkezési, árubejelentési, árubemutatósi, árnyilatkozat benyújtási,

b) az átmeneti megőrzésre, a vámfelügyeletre, a vám elé állításra és a vámkezelésre vonatkozó,

c) más, a vámhatóság által jogszabályi felhatalmazás alapján végzett ellenőrzés feltételeinek biztosítására vonatkozó, továbbá

d) a vámszabad területtel, vámraktárral és tranzitterülettel összefüggő

kötelezettségek megszegése és/vagy az ellenőrzés akadályozása esetén az eljáró vámszerv vámigazgatási bírságot szab ki.

(2) A vámigazgatási bírság egy eljárásban, ugyanazon kötelezettség ismételt megszegése vagy más kötelezettségszegés esetén ismételten is kiszabható.

(3) Ha az EUR.1 vagy EUR-MED szállítási bizonyítvány vagy származási nyilatkozatot tartalmazó számlát a külföldi vámhatóság a rajta lévő adatok ellenőrzése céljából visszaküldi Magyarországra, illetve külföldi megkeresés nélkül a magyar vámhatóság az előzőekben nevesített okmányokat, valamint a „Beszállítói Nyilatkozat”-okat vizsgálat tárgyává teszi és az utólagos vizsgálat során az adatok valótlannak bizonyulnak, az exportőr vagy a beszállító az eladási ár, annak hiányában az áru értékének egy százalékát, de legalább százezer, legfeljebb a (4) bekezdésben meghatározott vámigazgatási bírságot köteles fizetni.

(4) Ha a mulasztás vagy tevékenység következtében vámhiány keletkezik, vámigazgatási bírságként – a (7) bekezdésben foglaltak kivételével – a vámhiány ötven százalékát kell kiszabni. Nem kell a vámigazgatási bírságot kiszabni és beszedni, ha annak összege kevesebb 2500 Ft-nál.

(5) Amennyiben a mulasztás vagy tevékenység következtében vámhiány nem keletkezik, a vámigazgatási bírság ötezer forinttól, szervezet esetében egymillió forintig, természetes személy esetében százezer forintig terjedhet. Ez esetben a bírság kiszabásánál a vámhatóság mérlegeli az eset összes körülményét, az ügyfél jogellenes magatartásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy az ügyfél, illetve intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el.

(6) A vámigazgatási bírságot a vámhatóság határozattal szabja ki.

(7) A vámigazgatási bírságot nem lehet kiszabni, ha természetes személy esetében a kötelezettségszegés következtében büntető- vagy szabálysértési eljárás indult.

(8) Ha vámfizetésre kötelezett az általa elmulasztott, vámhiányt okozó kötelezettséget pótlólagosan teljesíti úgy, hogy még a vámhatóság intézkedése előtt tárja fel a mulasztást és intézkedik a teljesítés iránt, a vámigazgatási bírság mértéke a (4) bekezdés szerint kiszabható bírság huszonöt százaléka.

(9) A vámigazgatási bírságot – a fizetésre kötelezett kérelmére – a külön jogszabályban meghatározott vámszerv elengedheti vagy mérsékelheti, ha

a) a fizetésre kötelezettel szemben három éven belül vámigazgatási bírság kiszabására nem került sor, és

b) a vámigazgatási bírság megfizetése a fizetésre kötelezett és vele egy háztartásban élő és eltartásra szoruló közeli hozzátartozói megélhetését, illetve a kereskedelmi forgalommal kapcsolatban a szervezet tevékenységének folyamatosságát súlyosan veszélyeztetné;

c) az utólagos ellenőrzés alkalmazásában – az a)–b) pontban foglaltak figyelmen kívül hagyásával – a fizetésre kötelezettnek a vizsgálati időszakban nyilvántartott vámigazgatási bírságainak összege nem haladja meg az ezen időszakban kiszabott vámtartozás összegének három százalékát.

(10) Nincs helye a bírság elengedésének, mérséklésének, ha a vámhiány a vámtartozás megállapításához szükséges adatok eltitkolásával, meghamisításával vagy egyéb rosszhiszemű magatartással függ össze.

(11) Az e törvény alapján megfizetett vámigazgatási bírság az államháztartás központi kormányzata költségvetésének bevétele.”

129. § A Vtv. 69. §-ának (1) és (4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az egyes tagállamok, továbbá a tagállamok és a Bizottság közötti hivatalos segítségre a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és a mezőgazdasági szabályozás helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló 515/97/EK rendelet alkalmazásának

a) a behozatali és kiviteli vámok beszedésére,

b) az áruk kivitelekor beszedett vámok és más jogcímen beszedett összegek visszatérítésére vagy megtérítésére, valamint

c) az áruforgalom tilalmára és korlátozásaira irányuló segítségnyújtás esetében van helye.”

„(4) A vámhatóságok közigazgatási segítségnyújtása nem terjedhet ki a bűnügyi jogsegélynyújtásra.”

130. § A Vtv. 75. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[75. § (1) A Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: Csatlakozási Szerződés) IV. Melléklete 5. Vámunió pontjának sérelme nélkül – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az alábbi átmeneti rendelkezéseket kell alkalmazni:]

„b) az Európai Unióhoz történő csatlakozást megelőző időszakra vonatkozóan végzett ellenőrzéseknél – ideértve az utólagos ellenőrzéseket is – a jelen törvénnyel hatályon kívül helyezett vámjogszabályok rendelkezései alkalmazandók a vámterhet, kamatot, késedelmi pótlékot, bírságot és az elévülést illetően. A vámteher, kamat, késedelmi pótlék és bírság érvényesítéséből, továbbá az elévült követelések megszűnéséből származó bevétel a Magyar Köztár-

saság központi költségvetésének bevétele. Az elévülés tekintetében a következő rendelkezéseket is alkalmazni kell:

ba) az ügyfél által az adott vámtartozásra a megállapítottnál nagyobb összegben történő befizetéséből (túlfizetés) a vámhatóság általi elszámolási kötelezettség teljesítése után fennmaradó összeg visszaigényléséhez való jog az ügyfélnek a visszajáró túlfizetés összegéről szóló hitelt érdemlő tájékoztatásától számított öt év elteltével évül el. A vámhatóság az elévült túlfizetés összegét az ügyfélnek az Európai Unióhoz történő csatlakozás időpontját megelőzően keletkezett, az általa nyilvántartott más vámtartozására hivatalból számolja el, vagy vámtartozás hiányában a túlfizetést törli. A felszámolási eljárás jogerős megindításának napját megelőző napon fennálló elévült túlfizetés összegét a vámhatóság hivatalból számolja el az általa nyilvántartott, ügyfelet terhelő vámtartozásra, vámtartozás hiányában az elévült túlfizetést hivatalból törli. Ez a rendelkezés irányadó a jogutód nélkül megszűnt ügyfél tekintetében is. Az olyan befizetésekre, amelyek esetén a befizetési bizonylatból nem állapítható meg a befizetés rendelkezése (tartozatlan befizetések) a túlfizetésre vonatkozó rendelkezést kell alkalmazni;

bb) a felszabadított vámbiztosíték visszakövetelésére vonatkozó jog az ügyfélnek a visszajáró vámbiztosíték összegéről szóló, hitelt érdemlő tájékoztatásától számított öt év elteltével évül el. A vámhatóság az elévült vámbiztosíték összegét az ügyfélnek az Európai Unióhoz történő csatlakozás időpontját megelőzően keletkezett, az általa nyilvántartott más vámtartozására hivatalból számolja el, vagy vámtartozás hiányában azt törli. A felszámolási eljárás jogerős megindításának napját megelőző napon fennálló, elévült vámbiztosítékot a vámhatóság hivatalból számolja el az általa nyilvántartott vámtartozásra, tartozás hiányában a felszabadított, elévült vámbiztosítékot hivatalból törli. Ez a rendelkezés irányadó a jogutód nélkül megszűnt ügyfél tekintetében is;

bc) az olyan befizetés esetén, ahol a befizető és a befizetés jogcíme is ismeretlen (beazonosítatlan befizetés) a vámhatóság a beazonosítás érdekében a szükséges intézkedést megteszi, a beazonosítatlan befizetések rendelkezésre álló adatait hirdetményi úton, az internetes honlapján való közzététellel közli. A beazonosítatlan befizetés visszaigénylésének joga a hirdetmény közzétételének napjától számított öt év elteltével évül el, az elévült beazonosítatlan befizetést a vámhatóság hivatalból törli;"

131. § A Vtv. 82. §-ának (1) bekezdése a következő *p)* és *q)* pontokkal egészül ki:

(Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben szabályozza:)

„p) az engedélyezett gazdálkodó státuszra vonatkozó részletes szabályokat,

q) a vámigazgatási bírságra vonatkozó részletes szabályokat."

ÖTÖDIK RÉSZ

A HELYI ADÓKAT, AZ ILLETÉKEKET, A GÉPJÁRMŰADÓT ÉS A LUXUSADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IX. Fejezet

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

132. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 6. §-ának *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy:)

„*d)* az e törvény második részében meghatározott mentességeket, kedvezményeket további mentességekkel, kedvezményekkel, így különösen a lakások esetében a lakásban lakóhellyel rendelkező eltartottak számától, a lakáson fennálló, hitelintézet által lakásvásárlásra, lakásépítésre nyújtott hitel biztosítékaul szolgáló jelzálogjog fennállásától, a lakásban lakóhellyel rendelkezők jövedelmétől függő mentességekkel, kedvezményekkel kibővíti;"

133. § A Htv. 7. §-ának *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy:)

„*e)* a vállalkozó (52. § 26. pont) üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó, továbbá a vállalkozók kommunális adója és a helyi iparüzési adó megállapítása során – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a 6. § *d)* pontja nem alkalmazható. A vállalkozók kommunális adója és a helyi iparüzési adó esetén adónemenként egy, az építmény- és telekadóban a lakás, a lakáshoz tartozó telek, illetve az egyéb építmény, egyéb telek esetén külön-külön, egy adómérték alkalmazható."

134. § A Htv. 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Valamennyi tulajdonos által írásban megkötött és az adóhatósághoz benyújtott megállapodásban a tulajdonosok az adóalanyisággal kapcsolatos jogokkal és kötelezettségekkel egy tulajdonost is felruházhatnak."

135. § A Htv. a 13. § után a következő alcímmel és 13/A. §-sal egészül ki:

„Műemléképület felújításához kapcsolódó adómentesség

13/A. § (1) Ha a műemléki értékűként külön jogszabályban védetté nyilvánított vagy önkormányzati rendelet alapján helyi egyedi védelem alatt álló épületet (a továbbiakban: műemléképületet) felújítják, akkor az épület, illetve az épületben lévő önálló adótárgy (lakás, nem lakás

céljára szolgáló épületrész) a (2)–(6) bekezdésekben meghatározottak szerint a felújításra 2008. január 1-jét követően kiadott építési engedély jogerőre emelkedését követő három egymást követő adóévben mentes az adó alól.

(2) E § alkalmazásában felújítás alatt a műemléképület egészen, illetve homlokzatán és több főszerkezetén végzett olyan általános javítást kell érteni, amely teljesen visszaállítja az épület esztétikai állapotát, valamint legalább eredeti műszaki állapotát. Az adó alanya az (1) bekezdés szerinti mentességre vonatkozó igényét az adóhatóságnak bejelenti.

(3) Az adóhatóság az adómentességre jogosult kérelmét nyilvántartásba veszi és az adót évente megállapítja. A megállapított, de meg nem fizetett adót és az eredeti esedékességtől számított – 14/A. § (1) bekezdése szerinti – kamatot az adóhatóság az ingatlanra bejegyzett jelzáloggal biztosítja.

(4) Az adóhatóság az adómentesség időtartamának lejártát követő év január 30-ig megkeresi a műemlékvédelmi hatóságot, hogy igazolja az épület (2) bekezdés szerinti felújításának tényét és a felújítás befejezésének időpontját. A megkeresett hatóság 15 napon belül válaszol a megkeresésre.

(5) Amennyiben a megkeresés alapján az adóhatóság megállapítja, hogy a (2) bekezdés szerinti felújítás az adómentesség harmadik évének utolsó napjáig megtörtént, akkor a (3) bekezdés szerint nyilvántartott adót és kamatokat törli, valamint haladéktalanul intézkedik az ingatlanügyi hatóságnál a jelzálog jog törlése iránt.

(6) Amennyiben a megkeresés alapján az adóhatóság azt állapítja meg, hogy a (2) bekezdés szerinti felújítás az adómentesség harmadik évének utolsó napjáig nem történt meg, úgy a (3) bekezdésben nyilvántartott adót s annak a 14/A. § (1) bekezdése szerint számított kamatait az adózónak – az adóhatóság határozata alapján, a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül – meg kell fizetnie.”

136. § A Htv. 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. § Az adó alapja az építmény számított értéke.”

137. § A Htv. 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. § Az adó évi mértékének felső határa:

a) lakás esetén az adóalap 0,5%-a,

b) az a) pontba nem tartozó építmény esetén az adóalap 1,5%-a.”

138. § A Htv. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § (1) Az adókötelezettség a földrészlet belterületbe vonásáról szóló önkormányzati határozat közzétételét, továbbá a telek mezőgazdasági művelés alól való kivonását és/vagy a művelési ág törlését követő év első napján, illetve az építmény megsemmisülése, lebontása esetén a meg-

semmisülést, lebontást követő félév első napján keletkezik.

(2) Az adókötelezettség megszűnik a telek külterületté minősítéséről szóló önkormányzati határozat közzététele, továbbá a telek művelési ágba sorolása és tényleges mezőgazdasági művelésének megkezdése félévének utolsó napján.

(3) Az adókötelezettségben bekövetkező – (1)–(2) bekezdésben nem említett – változást a következő év első napjától kell figyelembe venni.”

139. § A Htv. 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § Az adó alapja a telek számított értéke.”

140. § A Htv. 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § Az adó évi mértékének felső határa:

a) a lakáshoz tartozó telek, telekhányad esetén az adóalap 0,5%-a,

b) az a) pontba nem tartozó telek, telekhányad esetén az adóalap 1,5%-a.”

141. § A Htv. a 22. §-t követően a következő alcímmel és 22/A. §-sal egészül ki:

„3. A számított érték

22/A. § (1) Az önkormányzat az 1. számú mellékletben meghatározott forgalmi értékhatárok keretei között – a helyben kialakult értékviszonyokra figyelemmel – rendeletben megállapítja ingatlan-fajtánként a típusingatlanra vonatkozó települési átlagértéket.

(2) Ha a település egyes részein jelentősen eltérő értékviszonyok alakultak ki, az önkormányzat értékővezeteket jelöl ki és az így elkülönített értékővezetekben ingatlan-fajtánként településrészi átlagértékeket állapít meg. Ha a településen kialakult értékviszonyok ingatlan-fajtánként eltérő értékővezetek kialakítását teszik szükségessé, akkor az önkormányzat ingatlan-fajtánként állapíthatja meg az értékővezeteket.

(3) A települési átlagértékek meghatározásáról és az értékővezetek kialakításáról szóló rendelet előkészítése érdekében a jegyző, mint önkormányzati adóhatóság megkeresheti a vagyonszerzési illetékügyekben eljáró adóhatóságot. A megkeresett adóhatóság ingatlan-fajtánként 15 napon belül közli a megkeresést megelőző 18 hónapban a településen visszerthes vagyónátruházási illeték alá eső ügyletek tárgyát képező ingatlanok valamennyi általa ismert adatát, különösen az ingatlan címét, forgalmi értékét, alapterületét. Az adatszolgáltatás nem terjed ki az ingatlanhoz kapcsolódó jogügylet alanyainak személyes adataira. Amennyiben a településen valamely ingatlan-fajtát illetően a megkeresést megelőző 18 hónapban visszerthes vagyónátruházási illeték alá eső ingatlanszerzés nem történt, akkor a megkeresett adóhatóság a településhez hasonló adottságú településen kialakult értékviszonyokra tekintet-

tel ingatlan-fajtánként a típusingatlanra jellemző négyzetméterenkénti forgalmi értékadatot közöl. A jegyző a megkapott és a nyilvántartásában rendelkezésére álló adatok alapján javaslatot tesz az önkormányzat számára a település értékövezeteire, s ingatlan-fajtánként a típusingatlan települési, településrészi forgalmi átlagértékeire. Az értékövezeteket és a települési, településrészi átlagértékeket az önkormányzat a rendeletalkotás évében kialakult értékviszonyokra figyelemmel két adóévre határozza meg.

(4) Az önkormányzati adóhatóság az ingatlanra irányadó települési, településrészi átlagérték alkalmazásával adótárgyanként külön-külön kiszámítja az épület (épületrész) adóköteles hasznos alapterületére, illetve a telek adóköteles alapterületére vetített alapértéket.

(5) Ha az épület, épületrész több értékövezet határán fekszik, akkor annak az értékövezetnek az irányadó településrészi forgalmi átlagértékét kell alkalmazni, amerre az épület, épületrész ablakainak többsége néz. Értékövezetekkel határolt telek esetén vagy ha az épületnek, épületrésznek az egyes értékövezetekre azonos számú ablaka néz, akkor a magasabb településrészi forgalmi átlagértéket kell alkalmazni.

(6) A kerületi önkormányzati adóhatóság a lakások és az üdülők esetén a fővárosi önkormányzatnak a luxusadóról szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendelete szerinti átlagértékeket alkalmazza.

(7) Az ingatlan fajtájának meghatározásakor az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett állapot az irányadó. Amennyiben az épület megnevezését az ingatlan-nyilvántartás nem tartalmazza vagy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján az ingatlan fajtája egyértelműen nem állapítható meg, akkor az épületre kiadott legutolsó használatbavételi, fennmaradási engedély alapján, használatbavételi, fennmaradási engedély nélkül használatba vett épület esetén az építési engedély alapján kell megállapítani az ingatlan fajtáját. Akkor is az épületre kiadott legutolsó használatbavételi engedély, fennmaradási engedély alapján kell megállapítani az ingatlan fajtáját, ha az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett állapot a legutolsó használatbavételi, fennmaradási engedélyben foglaltaktól eltér. Engedély nélkül épített épület, illetve engedély nélkül kialakított épületrész esetében a használati mód, illetve használat hiányában a rendeltetési cél az irányadó. Ha egy épület az előzőek alapján egyik ingatlan-fajtába sem sorolható be, akkor azt egyéb nem lakás céljára szolgáló épületnek kell tekinteni.

(8) Az adótárgy számított értéke a (4) bekezdés szerint számított alapérték és az adott ingatlan-fajtára vonatkozó, a 2. számú mellékletben meghatározott korrekciós együtthatók szorzata. Az önkormányzati adóhatóság a számított érték meghatározásakor köteles figyelembe venni az adótárgynak mindazokat a jellemzőit, amelyekhez a 2. számú melléklet korrekciós tényezőt rendel.”

142. § (1) A Htv. 52. §-a 5., 6., 7., 8., 9., 10., 20. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában:)

„5. *épitmény*: a rendeltetésére, szerkezeti megoldására, anyagára és kiterjedésére tekintet nélkül minden olyan helyhez kötött műszaki alkotás, amely a talaj, a víz vagy azok feletti légtér megváltoztatásával, beépítésével jött létre;

6. *épület*: az olyan építmény, vagy az építmény azon része, amely a környező külső tértől szerkezeti elemekkel részben vagy egészben mesterségesen kialakított, elválasztott teret alkot és ezzel az állandó vagy időszakos tartózkodás, illetőleg használat feltételeit biztosítja, ideértve az olyan önálló létesítményt is, amely részben vagy teljes belmagasságával a környező csatlakozó terepszint alatt van. *Épületrész* az épület önálló rendeltetésű, a szabadból vagy az épület közös közlekedőjéből nyíló önálló bejárat-tal ellátott helyisége vagy helyiség-csoportja, amely a 8., a 20., a 45. és 47. pontokban foglaltak szerint azzal felel meg lakásnak, üdülőnek, kereskedelmi egységnek, egyéb nem lakás céljára szolgáló épületnek, hogy az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nem szerepel;

7. *tulajdonos*: az ingatlan tulajdonosa az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Amennyiben az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni. Újonnan létrehozott épület/épületrész tulajdonjogának – a használatbavételi engedély kiadását megelőző – átruházása esetén a szerződés ingatlanügyi hatósághoz történő benyújtását követően a szerző felet a használatbavételi engedély kiadásának időpontjától kell tulajdonosnak tekinteni. Egyéb módon történő tulajdonszerzés esetére a Polgári Törvénykönyv vonatkozó szabályai az irányadók;

8. *lakás*: a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 91/A. §-a 1–6. pontjában foglaltak alapján ilyennek minősülő és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház, lakóépület, lakás, kastély, villa, udvarház megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan;

9. *hasznos alapterület*: a teljes alapterületnek olyan része, ahol a belmagasság legalább 1,90 m. A teljes alapterületbe a lakáshoz, üdülőhöz tartozó kiegészítő helyiségek, melléképületek, melléképületrészek kivételével valamennyi helyiség összegzett alapterülete, valamint a többszintes lakrészek belső lépcsőjének egy szinten számított vízszintes vetülete is beletartozik. Az épülethez tartozó fedett és három oldalról zárt külső tartózkodók (lodzsa, fedett és oldalt zárt erkélyek), és a fedett terasz, tornác alapterületének 50%-a tartozik a teljes alapterületbe. A lakások esetében a pinceszinten (a csatlakozó terepszint alatt) kialakított helyiségek alapterületének 70%-át kell a teljes alapterületbe számítani;

10. *kiegészítő helyiség*: a lakáshoz, üdülőhöz tartozó, jellegénél és kialakításánál fogva csak tárolásra alkalmas padlás, pince, ide nem értve a gépjárműtárolót;”

„20. *üdülő*: az ingatlan-nyilvántartásban üdülőként (üdülőépület, hétvégi ház, apartman, nyaraló, csónakház) feltüntetett vagy ilyenként feltüntetésre váró épület;”

(2) A Htv. 52. §-ának 24., 31., 35., 40. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában:)

„24. *építőipari tevékenység*: a Gazdasági Tevékenységek Egységes Osztályozási Rendszere 2008. január 1-jétől hatályos (TEÁOR'08) besorolása szerint a 41–43. ágazatokba sorolt tevékenységek összessége;”

„31. *telephely*: a) az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutató, a vízkutat, a szélerőművet (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviselőt, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát;

b) hang, kép, adat vagy egyéb információ (ideértve a rádió- és televízió programokat is) vezetéken, kábelben, rádió, optikai úton vagy elektromágneses rendszer útján történő továbbítását szolgáló berendezés, amennyiben annak üzemeltetése rendszeres személyes jelenlétet kíván,

c) a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó (a továbbiakban együttesen: a végső fogyasztó) részére történik;”

„35. *közszolgáltató szervezet*: a Magyar Posta Zrt., a Magyar Rádió Zrt., a Magyar Televízió Zrt., a Duna Televízió Zrt., a Magyar Távirati Iroda Zrt., Diákhitel Központ Zrt., továbbá a távfűtés-, a melegvíz-, az ivóvíz-, a csatornaszolgáltatást (a továbbiakban: szolgáltatás) nyújtók – ideértve a víziközmű-társulatot is – feltéve, ha nettó árbevételük legalább 75%-ban közvetlenül a fogyasztók számára történő szolgáltatás nyújtásából származik. Közszolgáltató szervezet továbbá a vasúti pályahálózatot üzemeltető, feltéve, ha nettó árbevétele legalább 75%-ban a vasúti pályahálózat működtetéséből származik, valamint a helyi- és helyközi menetrendszerinti tömegközlekedési szolgáltatást nyújtó, feltéve, ha nettó árbevétele legalább 55%-ban a tömegközlekedési szolgáltatás nyújtásából származik.”

„40. *közvetített szolgáltatások értéke*: az adóalany által saját nevében vásárolt és a harmadik személlyel (a megrendelővel) írásban kötött szerződés alapján, a szerződésben rögzített módon részben vagy egészben, de változatlan formában továbbértékesített (továbbszámlázott) szolgáltatás értéke. Közvetített szolgáltatásnál az adóalany vevője és nyújtója is a szolgáltatásnak, az adóalany a vásárolt

szolgáltatást részben vagy egészben közvetíti úgy, hogy a megrendelővel kötött szerződésből a közvetítés lehetősége, a számlából a közvetítés ténye, vagyis az, hogy az adóalany nemcsak a saját, hanem az általa vásárolt szolgáltatást is értékesíti változatlan formában, de nem feltétlenül változatlan áron, egyértelműen megállapítható. Ide sorolandó továbbá a közvetített szolgáltatások közé nem tartozó, az adóalany által továbbszámlázott olyan alvállalkozói teljesítés értéke, amelynek végzése során az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a Polgári Törvénykönyv szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll, feltéve, hogy azzal az adóalany a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként vagy a 37. pont szerint anyagköltségként vagy a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként nettó árbevétele nem csökkentette;”

(3) A Htv. 52. §-a a következő 45–60. pontokkal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„45. *kereskedelmi egység*: az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján kereskedelmi üzletnek, boltnak, abc-nek, üzletháznak, játéktérnek, csárdának, bisztróknak, borozónak, sörözőnek, büfének, cukrászdnak, kávézónak, kávéháznak, teaháznak, fagyaltozónak, étteremnek, vendéglőnek, presszónak, irodának, műteremnek, szállodának, hotelnek, panziónak, fogadónak, motelnek, szállónak, vendégháznak, vadászháznak, rendelőnek, kórháznak, szanatóriumnak, gyógyszertárnak minősülő vagy ilyenként feltüntetésre váró épület, épületrész;

46. *szállásépület*: az a kereskedelmi egység, mely szálláshely-szolgáltatás nyújtására alkalmas, így különösen az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján szállodának, hotelnek, panziónak, fogadónak, motelnek, szállónak, vendégháznak, vadászháznak minősülő vagy ilyenként feltüntetésre váró épület, épületrész;

47. *egyéb nem lakás céljára szolgáló épület*: az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján garázsnek, gépjárműtárolónak, raktárnak, üvegháznak, műhelynek, szerviznek, üzemnek, üzemcsarnoknak, pincének, prérháznak, hűtőháznak, gyárnak minősülő vagy ilyenként feltüntetésre váró épület, épületrész, továbbá a melléképület és a melléképületrész;

48. *a lakáshoz, üdülőhöz tartozó gépjárműtároló*: a lakóépületben lévő épületrész, vagy a lakóépület elhelyezése szolgáló telken álló épület, amely kialakításánál fogva gépjármű tárolására alkalmas, függetlenül attól, hogy az épület vagy az épületrész az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként szerepel;

49. *vagyoni értékű jog jogosítottja*: az ingatlanon fennálló vagyoni értékű jog jogosítottja az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban a vagyoni értékű jog jogosítottjaként feltüntetésre került. Amennyiben az ingatlant terhelő vagyoni értékű jog alapításáról szóló okiratot az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, az okiratban megjelölt, jogszerzésre feljogosított sze-

mélyt vagy szervezetet kell a vagyoni értékű jog jogosítottjának tekinteni;

50. *melléképület, melléképületrész*: a lakás, az üdülő elhelyezésére szolgáló telken lévő és a lakás, üdülő szokásos használatához szükséges, de huzamos emberi tartózkodásra részben és ideiglenesen sem szolgáló, tüzelő, lom, szerszám, kerékpár, babakocsi tárolására szolgáló épület vagy épületrész, ide nem értve a gépjárműtárolót. A többlakásos lakóépületben lévő lakás esetén a lakástulajdonhoz tartozó, 5 m² hasznos alapterületet meg nem haladó, lomok, szerszámok, tüzelő tárolására szolgáló helyiség, feltéve, hogy az az épületen belül, de a lakástól elkülönítve helyezkedik el, valamint lakóépületben az osztatlan közös tulajdonban lévő közlekedő és tároló-helyiség, akkor, ha azt a tulajdonközösség közösen használja;

51. *típusingatlan*: az adott ingatlanfajtába tartozó olyan ingatlan, amelyet a 2. számú melléklet szerinti korrekciós tényezők 1,00 szorzóihoz tartozó jellemzők határoznak meg. A típusingatlan telek teljesen közművesített; bármely telekhatára előtt szilárd burkolatú út van. A típusingatlant valamennyi épület esetén az alábbiak szerint kell megállapítani: az épület kora 10–30 év közötti; téglá, kő falazatú, illetve monolit betonszerkezetű épület; a lakáshoz tartozó telek közművesített; a telekhatár előtt szilárd burkolatú út van, továbbá:

a) *egylakásos lakóépületben lévő lakás esetében*: a lakás egyedi fűtéssel ellátott összkomfortos vagy komfortos; 3 szobás; gépjárműtárolóval, 20 m³-t meghaladó űrtartalmú úszómedencével azonban nem rendelkezik;

b) *többlakásos lakó- és egyéb épületben lévő lakás esetében*: az a) pontban említetteken túlmenően a lakás szobáinak legalább egyikében, de legfeljebb azok szobák felében az ablakok épülettel, épületszerkezeti elemekkel körbezárt udvarra vagy északi irányba nyílnak és a lakás az épület földszintjén, magasföldszintjén, félémeletén, első emeletén helyezkedik el;

c) *üdülő esetén*: az üdülő félkomfortos;

d) *kereskedelmi egység esetén*: központos fűtési móddal rendelkezik;

e) *egyéb nem lakáscélú épület esetén*: nincs további korrekciós tényező;

52. *a lakáshoz tartozó telekhányad*: társasház esetén az alapító okiratban ilyenként meghatározott telekhányad, ha a telken több adótárgy (épület, épületrész) áll, akkor a lakáshoz tartozó telekhányad megegyezik azzal az aránnyal, amit a lakás hasznos alapterülete a telken található valamennyi épület, épületrész összes hasznos alapterületében képvisel;

53. *az épület (épületrész) adóköteles hasznos alapterülete*: az épület, épületrész hasznos alapterülete, csökkentve a 13. § b) és d) pontja szerint adómentes hasznos alapterülettel;

54. *a telek adóköteles alapterülete*: a telek teljes alapterülete csökkentve az építménnyel lefedett telekrésszel, valamint a 19. § szerint számított adómentes területrésszel;

55. *forgalmi értékhatárok*: az 1. számú mellékletben az egyes megyékben településtípusonként [megyei jogú város, város, község], illetve a fővárosi kerületekben a különböző ingatlan-fajtákra jellemző négyzetméterenkénti alsó és felső érték;

56. *ingatlan-fajta*: az egylakásos lakóépületben lévő lakás, a többlakásos lakóépületben, egyéb épületben lévő lakás, az üdülő, a kereskedelmi egység, az egyéb nem lakáscélú épület, a telek;

57. *települési, településrészi átlagértékek*: az önkormányzat által – az 1. számú melléklet szerinti forgalmi értékhatárok között – megállapított, az önkormányzati rendeletben a településen, illetve településrészekben fekvő ingatlanfajták típusingatlanaira meghatározott négyzetméterenkénti értékek;

58. *az ingatlan alapértéke*: az adó tárgyát képező ingatlan adóköteles hasznos alapterülete, adóköteles alapterülete és az ingatlan fajtája szerint irányadó települési, településrészi átlagérték szorzata;

59. *számított érték*: az ingatlan alapértékének és a 2. számú mellékletben az ingatlanfajtára meghatározott, az ingatlan tényleges adottságai alapján figyelembe vehető korrekciós tényezők szorzata;

60. *lakóépület*: olyan épület, amelynek hasznos alapterülete legalább 50 százalékat lakások hasznos alapterülete teszi ki.”

143. § (1) A Htv. melléklete e törvény 6. számú melléklete szerint módosul.

(2) A Htv. e törvény 7. számú mellékleteként új 1. számú, 8. számú mellékleteként új 2. számú melléklettel egészül ki, ezzel egyidejűleg a Htv. mellékletének számozása 3. számú mellékletre változik.

X. Fejezet

*Az illetékekről szóló
1990. évi XCIII. törvény módosítása*

144. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a vagyonszerzési illetékkötelezettség keletkezésére és illetékkiszabásra bejelentésére, illetve eljárási illeték esetén az eljárás megindítására június 1-jét megelőzően kerül sor, a szervezetnek (alapítványnak) arról kell nyilatkoznia, hogy adófizetési kötelezettsége előreláthatóan nem keletkezik. Amennyiben a nyilatkozatában vállaltak nem teljesültek, úgy az illetékkötelezettség keletkezése évének július 1. napjáig van lehetősége arra, hogy ezt a körülményt adóbírság terhe nélkül az eljáró hatóság felé jelezze, és az illetéket pótlólag megfizesse.”

145. § (1) Az Itv. 16. § (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az öröklési illeték alól:)

„b) a takarékbetét, a gazdasági társaság tagját megillető vagyoni betét (üzletrész, szövetkezeti részjegy, befektetői részjegy, átalakított befektetői részjegy) öröklése,”

(2) Az Itv. 16. §-a (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az öröklési illeték alól:)

„g) a lakóház építésére alkalmas telektulajdonnak (tulajdoni hányadnak), valamint az ilyen ingatlanra vonatkozó vagyoni értékű jognak az öröklése, ha az örökös az örökölt ingatlanon a hagyaték jogerős átadásától számított 4 éven belül lakóházat épít, és a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Lakóházépítési szándékáról az örökös legkésőbb az illetékfizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozhat az állami adóhatóságnál.”

(3) Az Itv. 16. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Amennyiben a vagyonszerző több telket örökölt, és mindegyik esetében vállalta lakóház felépítését, majd a telkeket utóbb egyesíttette, az illetéket az adóhatóság akkor törli, ha az új telek esetén a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Ellenkező esetben valamennyi telek után meg kell fizetni az illetéket és a késedelmi pótlék összegét is. Ha a vagyonszerző a megszerzett telket utóbb megosztja, az adóhatóság a felfüggesztett illetékből csak azt az illetéket törli, amely arra a megosztás során létrejött telekre esik, amelyen a lakóház felépült, feltéve, hogy a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Az illeték fennmaradó részét késedelmi pótlékkal növelt összegben kell megfizetni. Ha a maximális beépíthetőség az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában és a használatbavételi engedély kiadásának időpontjában eltérő, a kettő közül a vagyonszerzőre összességében kedvezőbbet kell figyelembe venni.”

146. § (1) Az Itv. 17. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő l) és m) ponttal egészül ki:

(Mentes az ajándékozási illeték alól:)

„b) a lakóház építésére alkalmas telektulajdonnak (tulajdoni hányadnak), valamint ilyen ingatlanon alapított vagyoni értékű jognak a megszerzése, ha a megajándékozott az ingatlanon a szerződés illetékkiszabásra történő bemutatásától számított 4 éven belül lakóházat épít, és a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. A megajándékozott lakóházépítési szándékáról legkésőbb az illetékfizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozhat az állami adóhatóságnál,”

„l) hitel (kölcsön) nyújtásából származó, 10 000 forintot meg nem haladó összegű követelés elengedése, feltéve, hogy azzal a hitel-, kölcsönszerződés jogosultjának követelése végérvényesen megszűnik;

m) a közüzemi (vezetékes gáz-, áram-, távhő-szolgáltatási, víz- és csatornahasználati, szemétszállítási, központi fűtési) díjtartozásnak a szolgáltató általi elengedése, feltéve, hogy a magánszemély kötelezett (adós) és vele közös háztartásban élő hozzátartozójának egy főre eső jövedelme nem haladja meg a mindenkori öregségi nyugdíjminimum összegének kétszeresét.”

(2) Az Itv. 17. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Amennyiben a vagyonszerző több telket kapott ajándékba, és mindegyik esetében vállalta lakóház felépítését, majd a telkeket utóbb egyesíttette, az illetéket az adóhatóság akkor törli, ha az új telek esetén a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Ellenkező esetben valamennyi telek után meg kell fizetni az illetéket és a késedelmi pótlék összegét is. Ha a vagyonszerző a megszerzett telket utóbb megosztja, az adóhatóság a felfüggesztett illetékből csak azt az illetéket törli, amely arra a megosztás során létrejött telekre esik, amelyen a lakóház felépült, feltéve, hogy a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Az illeték fennmaradó részét késedelmi pótlékkal növelt összegben kell megfizetni. Ha a maximális beépíthetőség az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában és a használatbavételi engedély kiadásának időpontjában eltérő, a kettő közül a vagyonszerzőre összességében kedvezőbbet kell figyelembe venni.”

147. § Az Itv. 18. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem tárgya a visszterhes vagyonátruházási illetéknek az ingatlan tulajdonosának az a vagyonszerzése, mely az ingatlanát terhelő haszonélvezet, használat jogának a jogosult halála, illetőleg – özvegyi jog esetén – új házasság kötése folytán történő megszűnésével következik be, továbbá a feltétel bekövetkezésétől függő vagy a meghatározott időre kikötött haszonélvezet, használat jogának a feltétel bekövetkeztével, illetve a meghatározott idő elteltével bekövetkező megszűnése.”

148. § Az Itv. 23/A. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az (1) bekezdésben meghatározott céllal megszerzett ingatlan továbbértékesítésének, illetőleg a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező lízingbe adásának megtörténtét a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésétől számított két éves határidő elteltét követően az állami adóhatóság saját nyilvántartása vagy az ingatlan fekvése szerint illetékes ingatlanügyi hatóság megkeresése útján ellenőrzi. Amennyiben a továbbértékesítés, illetve

a lízingbeadás nem történt meg, a vagyonszerzésre a 19. § (1) bekezdés, illetve 21. § (1) bekezdés alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerint megállapított illeték különbözetének kétszeresét az állami adóhatóság a vállalkozó terhére pótlólag előírja. Ha a megszerzett ingatlanból a vállalkozó több önálló ingatlant alakít ki, akkor az illetékkülönbözetet – arányosítással – csak arra az ingatlanra lehet előírni, amelyet az (1) bekezdésben meghatározott célból megszerzett ingatlan illetékkiszabásra bejelentésétől számított két éven belül nem adott el, illetőleg nem adott pénzügyi lízingbe.”

149. § Az Itv. 23/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:”

„23/B. § (1) Amennyiben a hitelintézet a vagyonszerzés illetékkiszabásra történő bejelentésekor nyilatkozik, hogy az ingatlant – az illetékkötelezettség keletkezésétől számított legfeljebb hároméves időtartamra – a pénzügyi veszteség mérséklése, illetve elhárítása érdekében hitel-ingatlan csereügylettel, az adásával szembeni felszámolási vagy végrehajtási eljárás útján szerezte, akkor a fizetendő illeték mértéke az ingatlan – terhekkal nem csökkentett – forgalmi értékének 2%-a.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott három év elteltét követően az ingatlan elidegenítését az állami adóhatóság saját nyilvántartása vagy az ingatlan fekvése szerint illetékes ingatlanügyi hatóság megkeresése útján ellenőrzi. Amennyiben az ingatlan értékesítése nem történt meg, a vagyonszerzésre a 19. § (1) bekezdés, illetve 21. § (1) bekezdés alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerint megállapított illeték különbözetének kétszeresét a hitelintézet terhére pótlólag előírja.”

150. § (1) Az Itv. 26. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *q*) ponttal egészül ki:

(Mentes a visszerthes vagyónátruházási illeték alól:)

„*a*) a lakóház építésére alkalmas telektulajdonnak (tulajdoni hányadnak), valamint ilyen ingatlanon alapított vagyoni értékű jognak a megszerzése, ha a vagyonszerző az ingatlanon a szerződés illetékkiszabásra történő bemutatásától számított 4 éven belül lakóházat épít és a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. A vagyonszerző lakóházépítési szándékáról legkésőbb az illetékfizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozhat az állami adóhatóságnál;”

„*q*) ingatlanak a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kedvezményezett eszközátruházás keretében történő átruházása, feltéve, ha

qa) az átruházó az átruházás évében és az azt megelőző két naptári évben nem vette igénybe a 23/A. § szerinti kedvezményes illetékmértéket és a 26. § (1) bekezdése alapján felfüggesztett illetéktartozással nem rendelkezik, továbbá

qb) az átruházott eszközök értékében az ingatlanok értékének aránya nem haladja meg a 75%-ot, valamint

qc) az átvévő társaság vállalja, hogy az átruházás évét követő 2. naptári év végéig nem veszi igénybe a 23/A. § szerinti kedvezményes illetékmértéket, és

qd) az üzletágot átvévő társaság vállalja azt is, hogy az átvett eszközöket az illetékkiszabásra történő bemutatást követő egy éven belül nem idegeníti el.”

(2) Az Itv. 26. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Amennyiben a vagyonszerző több telket vásárolt, és mindegyik esetében vállalta lakóház felépítését, majd a telkeket utóbb egyesíttette, az illetéket az adóhatóság akkor törli, ha az új telek esetén a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Ellenkező esetben valamennyi telek után meg kell fizetni az illetéket és a késedelmi pótlék összegét is. Ha a vagyonszerző a megszerzett telket utóbb megosztja, az adóhatóság a felfüggesztett illetékből csak azt az illetéket törli, amely arra a megosztás során létrejött telekre esik, amelyen a lakóház felépült, feltéve, hogy a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Az illeték fennmaradó részét késedelmi pótlékkal növelt összegben kell megfizetni. Ha a maximális beépíthetőség az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában és a használatbavételi engedély kiadásának időpontjában eltérő, a kettő közül a vagyonszerzőre összességében kedvezőbbet kell figyelembe venni.”

(3) Az Itv. 26. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A vagyonszerző az (1) bekezdés *q*) pontjában említett feltételekről a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozhat az adóhatóságnál. Amennyiben a vagyonszerző a *qb*)–*qd*) feltételek tekintetében valótlan nyilatkozatot tesz, illetőleg vállalatát nem teljesíti, az adóhatóság a 19. § (1) bekezdése, illetve a 21. § (1) bekezdése alapján megállapított illeték kétszeresét a vagyonszerző terhére pótlólag előírja.”

151. § Az Itv. 29. §-ának (4)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Végzés elleni fellebbezésért – ha e törvény másként nem rendelkezik – 3000 forint illetéket kell fizetni. Ha a végzés csak az eljárást lezáró határozat elleni fellebbezéssel együtt támadható meg, és az ügyfél a végzés felülvizsgálatát is kéri, akkor csak a határozat elleni fellebbezés illetékét kell megfizetni.

(5) A végrehajtási kifogás illetéke 5000 forint. A végrehajtási kifogás tárgyában hozott végzés elleni fellebbezés illetéke 10 000 forint.

(6) Az újrafelvételi eljárásért és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény szerinti, első fokon jogerőssé vált határozat elleni méltányossági eljárásért az (1) bekezdésben meghatáro-

zott, a másodfokon jogerőssé vált határozat elleni méltányossági eljárásért pedig a (2) bekezdésben meghatározott illetéket kell fizetni, tekintet nélkül az alapeljárásban már megfizetett illetékre.”

152. § Az Itv. 31. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a szakhatóságot az eljáró hatóság keresi meg, a szakhatósági eljárásért fizetendő illetéket – az alapeljárás illetékével (igazgatási szolgáltatási díjával) egyidejűleg – annak kell megfizetnie, akinek érdekében az eljárás indul.”

153. § Az Itv. 42. §-a (1) bekezdésének *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A 39–41. §-ban meghatározott illetékalap után – ha e törvény másként nem rendelkezik – az illeték mértéke:)

„*h*) egyéb nemperes eljárásokban – a közigazgatási nemperes eljárás kivételével – az eljárás tárgya értékének 3%-a, de legalább 3000 forint, legfeljebb 150 000 forint.”

154. § Az Itv. 43. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A közigazgatási nemperes eljárások illetékének mértéke 7500 forint.”

155. § (1) Az Itv. 45. §-a (1) bekezdésének *f*) és *g*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A cégbejegyzésre irányuló eljárás illetéke:)

„*f*) külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe esetén 50 000 forint,

g) külföldi vállalkozás közvetlen kereskedelmi képviselte esetén 50 000 forint.”

(2) Az Itv. 45. §-a (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(4) Az átalakulás, minősített többséget biztosító befolyás létrejötté, valamint az elismert vállalatcsoportként való működés, illetve a nyilvánosan működő részvénytársaság cégadataira vonatkozó változás bejegyzése iránti kérelem illetéke 50 000 Ft. Ez az illeték magában foglalja az átalakulással, minősített többségi befolyás létrejöttével, valamint az elismert vállalatcsoportként való működés bejegyzésével egyidejűleg bejelentett más változásokért fizetendő illetéket is.”

156. § Az Itv. 57. §-ának (2) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

(Illetékmentes a büntető ügyekben:)

„*f*) a feljelentő részére a feljelentésről készített jegyzőkönyv másolata.”

157. § Az Itv. 62. §-ának (1) bekezdése a következő *r*) ponttal egészül ki:

(A feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg:)

„*r*) a közigazgatási eljárás során hozott végzés felülvizsgálatára irányuló nemperes eljárásban.”

158. § Az Itv. 67. §-ának (2)–(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Azt, hogy mely eljárásért vagy szolgáltatásért kell díjat fizetni, továbbá a díj mértékét – törvény felhatalmazása alapján – az érdekelt miniszter az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben szabályozza. A lakosság széles körét érintő díjfizetési kötelezettséget csak törvény állapíthat meg.

(3) A fizetendő díj mértékét úgy kell megállapítani, hogy az az adott eljárással kapcsolatban az eljáró hatóságnál felmerülő és másra át nem hárítható valamennyi költségére fedezetet biztosítson. Változó költségigényű eljárások (szolgáltatások) esetében a díj összegét átalány jelleggel kell meghatározni.”

159. § Az Itv. 72. §-a (4) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*c*) ha a vagyoni értékű jog tartama több egyidejűleg jogosult személy élettartamától függ, mégpedig oly módon, hogy a jogosultság a legelőször elhalt személy halálával megszűnik, az értékelésnél a legidősebb személy életkora az irányadó; ha pedig a jogosultság a legutóbb elhalt személy haláláig tart, a kiszámítás a legfiatalabb személy életkora szerint történik. Az így kapott értéket, mint illetékalapot az egyes jogosultak között olyan arányban kell megosztani, mint amilyen arányt az életkoruk szerint számított vagyoni értékű jog értéke ezek együttes értékében képvisel.”

160. § Az Itv. 74. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (6)–(8) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Az adópolitikáért felelős miniszter – kérelemre – az általános szabályoktól eltérően a bírósági eljárási illeték utólagos elszámolással történő megfizetését engedélyezheti annak a gazdálkodó szervezetnek [Ptk. 685. § *c*) pont], amely igazolja, hogy a kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban legalább 1000 olyan bírósági (peres és nemperes) eljárást kezdeményezett, amelyben a fizetendő illeték összege nem haladta meg a 10 000 forintot. Az engedély egy évre szól, meghosszabbítását az adópolitikáért felelős miniszter engedélyezi, amennyiben a gazdálkodó szervezet igazolja, hogy a megelőző 12 hónapban az engedély kiadására meghatározott feltételek teljesültek. Az engedélyről, valamint annak meghosszabbításáról az adópolitikáért felelős miniszter „Tájékoztató”-t tesz közzé a Pénzügyi Közlönyben.

(6) Utólagos elszámolás esetén a gazdálkodó szervezet az utólagos elszámolás körébe tartozó ügyekben mentesül az eljárás kezdeményezésekor a bírósági eljárási illeték megfizetése alól. A gazdálkodó szervezetnek az engedély megadását (meghosszabbítását) követő hónap 15. napjáig előleget kell fizetnie. Az előleg összege a kérelem benyúj-

tását megelőző 12 hónapban kezdeményezett, az (5) bekezdésben meghatározott bírósági eljárásokért fizetett illeték 50%-a. A különbözetet utólagos elszámolás alapján az engedély lejártát követő hónap 15. napjáig a székhelye szerint illetékes állami adóhatóság számlájára kell megfizetni.

(7) Az engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet társasági formaváltása vagy egyesülése esetén az adópolitikáért felelős miniszter az engedélyt kérelemre módosítja, szétválása esetén pedig a létrejövő új gazdálkodó szervezetnek új engedélyt kell kérnie. Az új engedély annak a jogutód gazdálkodó szervezetnek adható meg, amely igazolja, hogy a jogelőd gazdálkodó szervezet engedélyének kiadása alapjául szolgáló tevékenységet tovább folytatja. Ha e tevékenységet több jogutód gazdálkodó szervezet is folytatja, az engedélyt valamennyinek meg kell adni.

(8) Az engedélyért, az engedély meghosszabbításáért és módosításáért külön jogszabályban meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.”

161. § Az Itv. 79. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az illetékek visszatérítésére az adózás rendjéről szóló törvény adó-visszatérítésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

162. § Az Itv. 82. §-a előtti címe helyébe a következő cím lép, egyidejűleg a § a következő (2) bekezdéssel egészül ki, a § számozása pedig (1) bekezdésre változik:

„*Mulasztási bírság, adóbírság*”

„(2) Az e törvényben szabályozott mentességek, kedvezmények jogosulatlan igénybevétele esetén – ha e törvény másként nem rendelkezik – az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott mértékű adóbírságot kell fizetni.”

163. § (1) Az Itv. 94. §-ának (3) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[(3) *Nincs helye a visszatérítésnek, ha*]

„c) az ügyfélnek adóhatóság által nyilvántartott köztartozása van.”

(2) Az Itv. 94. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben az illetékbélyeget – ha már felragasztották, az irattal együtt – elismervény ellenében vissza kell tartani, és szükség esetén a felelősségre vonást kezdeményezni kell. Az elismervényen fel kell tüntetni az ügyfél személyazonosításra alkalmas adatait, a visszatartott illetékbélyeg címletét és az illetékbélyeg beszerzésének helyét.”

164. § Az Itv. 100. §-a a következő e) ponttal egészül ki: (Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter arra, hogy rendelettel állapítsa meg:)

„e) az állami adóhatóság által nyilvántartott, ingatlanok értékesítésével kapcsolatos adatokról teljesített adatszol-

gáltatás rendjét és az eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, valamint a díj beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat.”

165. § Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„d) *vagyoni értékű jog*: a földhasználat, a haszonélvezet, a használat joga – ideértve a szövetkezeti háztulajdonra vonatkozó rendelkezések szerinti használati jogokat –, továbbá a vagyongazdálkodási jog, az önálló orvosi tevékenység működtetési joga, az üzembentartói jog, továbbá ingyenes vagyonszerzés esetén a követelés;”

166. § Az Itv. melléklete e törvény 9. számú melléklete szerint módosul.

XI. Fejezet

A gépjárműadóról szóló

1991. évi LXXXII. törvény módosítása

167. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 4. §-a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) Ha a forgalomból kérelemre kivont gépjárművet a kivonást követő hónapban a kivonást kérelmező újra forgalomba helyeztet, akkor az adókötelezettség – a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően – nem szűnik meg a forgalomból való kivonás hónapjának utolsó napjával.”

168. § A Gjt. 5. §-ának a)–b) és f) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő d) és e) pontokkal egészül ki:

(Mentes az adó alól:)

„a) a költségvetési szerv,

b) a társadalmi szervezet, az alapítvány a tulajdonában lévő gépjármű után, feltéve, ha a tárgyévvel megelőző évben társasági adófizetési kötelezettsége nem keletkezett,”

„d) az egyház tulajdonában lévő gépjármű,

e) a létesítményi tűzoltóságot fenntartó gazdasági szervezetek azon tűzoltó szerkocsinak minősülő gépjárművei, melyek riasztás esetén részt vesznek a tűz elleni védekezésben, illetve a műszaki mentésben,

f) a súlyos mozgáskorlátozott személy, a súlyos mozgáskorlátozott kiskorú, a cselekvőképeséget korlátozó (kizáró) gondnokság alatt álló súlyos mozgáskorlátozott nagykorú személyt rendszeresen szállító, vele közös háztartásban élő szülő – ideértve a nevelő-, mostoha- vagy örökbefogadó szülőt is – (a továbbiakban együtt: mentességre jogosult adóalany) a tulajdonában lévő egy darab, 100 kW teljesítményt el nem érő személygépkocsi után, ide nem értve a személytaxiként üzemelő személygépkocsi-

csit. Ha a mentességre jogosult adóalany adóalanyisága és adókötelezettsége az adóévben több személygépkocsi után is fenn áll, akkor a mentesség kizárólag egy, a legkisebb teljesítményű személygépkocsi után jár,”

XII. Fejezet

A luxusadóról szóló

2005. évi CXXI. törvény módosítása

169. § A luxusadóról szóló 2005. évi CXXI. törvény (a továbbiakban: luxusadó tv.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adóköteles a Magyar Köztársaság területén lévő lakásnak vagy üdülőnek minősülő épület, ha az épület épületrészekre osztható, akkor az épületrész (a továbbiakban együttesen: lakóingatlan), feltéve, ha annak e törvény szerinti számított értéke a 100 000 000 forintot eléri.”

170. § A luxusadó tv. 2. §-ának (1) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek.

„(1) Az adókötelezettség a használatba vételi, illetőleg a fennmaradási engedély kiadását követő év első napján keletkezik. Az engedély nélkül épült vagy anélkül használatba vett lakóingatlan esetén az adókötelezettség a tényleges használatba vételt követő év első napján keletkezik.”

„(3) Az adókötelezettség a félév utolsó napján megszűnik, ha a lakóingatlan a félévben megsemmisül vagy lebontják.”

171. § A luxusadó tv. 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adó alanya az, aki az év (adóév) első napján az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonos. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Amennyiben a lakóingatlant az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog terheli, az annak gyakorlására jogosult az adó alanya. (A tulajdonos, a vagyoni értékű jog jogosítottja a továbbiakban együtt: tulajdonos.)”

172. § A luxusadó tv. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) A lakóingatlan fekvése szerinti önkormányzat, a fővárosban a fővárosi önkormányzat (a továbbiakban: önkormányzat) az 1. számú mellékletben meghatározott forgalmi értékhatárok keretei között – a helyben kialakult értékviszonyokra figyelemmel – rendeletben megállapítja ingatlan-fajtánként a típusingatlanra vonatkozó települési átlagértéket.

(2) Ha a település egyes részein jelentősen eltérő értékviszonyok alakultak ki, az önkormányzat értékővezeteket jelöl ki és az így elkülönített értékővezetekben lakóingatlan-fajtánként településrészi átlagértékeket állapít meg. Ha a településen kialakult értékviszonyok lakóingat-

lan-fajtánként eltérő értékővezetek kialakítását teszik szükségessé, akkor az önkormányzat lakóingatlan-fajtánként állapíthatja meg az értékővezeteket.

(3) A települési átlagértékek meghatározásáról és az értékővezetek kialakításáról szóló rendelet előkészítése érdekében a jegyző, mint önkormányzati adóhatóság megkeresheti a vagyonszerzési illetékügyekben eljáró adóhatóságot. A megkeresett adóhatóság lakóingatlan-fajtánként 15 napon belül közli a megkeresést megelőző 18 hónapban a településen visszterhes vagyonátruházási illeték alá eső ügyletek tárgyát képező lakóingatlanok valamennyi általa ismert adatát, különösen a lakóingatlan címét, forgalmi értékét, alapterületét. Az adatszolgáltatás nem terjed ki a lakóingatlanhoz kapcsolódó jogügylet alanyainak személyes adataira. Amennyiben a településen valamely lakóingatlan-fajtát illetően a megkeresést megelőző 18 hónapban visszterhes vagyonátruházási illeték alá eső lakóingatlan szerzés nem történt, akkor a megkeresett adóhatóság a településhez hasonló adottságú településen kialakult értékviszonyokra tekintettel lakóingatlan-fajtánként a típusingatlanra jellemző négyzetméterenkénti forgalmi értékadatot közöl. A jegyző a megkapott és a nyilvántartásában rendelkezésére álló adatok alapján javaslatot tesz az önkormányzat számára a település értékővezeteire, s lakóingatlan-fajtánként a típusingatlan települési, településrészi forgalmi átlagértékeire. Az értékővezeteket és a települési, településrészi átlagértékeket az önkormányzat a rendeletalkotás évében kialakult értékviszonyokra figyelemmel két adóévre határozza meg.

(4) Az önkormányzati adóhatóság a lakóingatlanra irányadó települési, településrészi átlagérték alkalmazásával adótárgyanként külön-külön kiszámítja a lakóingatlan hasznos alapterületére vetített alapértéket.

(5) Ha a lakóingatlant magában foglaló épület több értékővezet határán fekszik, akkor a lakóingatlan esetében annak a közterületnek az irányadó településrészi forgalmi átlagértékét kell alkalmazni, amerre a lakóingatlan ablakainak többsége néz. Ha a lakóingatlannak az egyes értékővezetekre azonos számú ablaka néz, akkor a magasabb településrészi forgalmi átlagértéket kell alkalmazni. Ha a lakóingatlannak közterületre néző ablaka nincs, vagy ablakainak többsége nem közterületre néz, akkor az alacsonyabb településrészi forgalmi átlagértéket kell alkalmazni.

(6) A lakóingatlan fajtájának meghatározásakor az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett állapot az irányadó. Amennyiben az épület megnevezését az ingatlan-nyilvántartás nem tartalmazza vagy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapján az ingatlan fajtája egyértelműen nem állapítható meg, akkor az épületre kiadott legutolsó használatbavételi, fennmaradási engedély alapján, használatbavételi, fennmaradási engedély nélkül használatba vett épület esetén az építési engedély alapján kell megállapítani az ingatlan fajtáját. Akkor is az épületre kiadott legutolsó használatbavételi engedély, fennmaradási engedély alapján kell megállapítani az ingatlan fajtáját, ha az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett állapot a legutolsó használatbavé-

teli, fennmaradási engedélyben foglaltaktól eltér. Engedély nélkül épített épület, illetve engedély nélkül kialakított épületrész esetében a használati mód, illetve használat hiányában a rendeltetési cél az irányadó.

(7) A lakóingatlan számított értéke a (4) bekezdés szerint számított lakóingatlan-alapértéknek és az adott lakóingatlan-fajtára vonatkozó, a 2. számú mellékletben meghatározott korrekciós együtthatók szorzata. Az önkormányzati adóhatóság a számított érték meghatározásakor köteles figyelembe venni a lakóingatlan mindazon a jellemzőit, amelyekhez a 2. számú melléklet korrekciós tényezőt rendel.”

173. § A luxusadó tv. az 5. § után a következő alcímmel és 5/A. §-sal egészül ki:

„Adómentesség

5/A. § (1) Mentés az adó alól a Magyar Állam, a helyi önkormányzat, a kisebbségi önkormányzat, az Észak-atlanti Szerződés Szervezete.

(2) Mentés az adó alól a társadalmi szervezet, az alapítvány, a közttestület, az egyház, a költségvetési szerv abban az évben, amelyet megelőző évben a vállalkozási tevékenységből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettsége, illetve a költségvetési szerv esetén eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett. A feltétel meglétéről évente írásban kell nyilatkozni.”

174. § A luxusadó tv. 12. §-ának *a), c), f), h)–i)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő *p)–sz)* pontokkal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„*a) épület:* az olyan építmény, vagy az építmény azon része, amely a környező külső tértől szerkezeti elemekkel részben vagy egészben mesterségesen kialakított, elválasztott teret alkot és ezzel az állandó vagy időszakos tartózkodás, illetőleg használat feltételeit biztosítja, ideértve az olyan önálló létesítményt is, amely részben vagy teljes belmagasságával a környező csatlakozó terepszint alatt van. Épületrész az épület önálló rendeltetésű, a szabadból vagy az épület közös közlekedőjéből nyíló önálló bejárattal ellátott helyisége vagy helyiség-csoportja, amely a *c)* és *d)* pontokban foglaltak szerint azzal felel meg lakásnak, üdülőnek, hogy az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nem szerepel;”

„*c) lakás:* a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 91/A. §-a 1–6. pontjában foglaltak alapján ilyennek minősülő és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház, lakóépület, lakás, kastély, villa, udvarház megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan;”

„*f) tulajdonos:* az ingatlan tulajdonosa az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Amennyiben az ingatlan tulajdon-

jogának átruházására irányuló szerződést az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni. Újonnan létrehozott épület/épületrész tulajdonjogának – a használatbavételi engedély kiadását megelőző – átruházása esetén a szerződés ingatlanügyi hatósághoz történő benyújtását követően a szerző felet a használatbavételi engedély kiadásának időpontjától kell tulajdonosnak tekinteni. Egyéb módon történő tulajdonszerzés esetére a Polgári Törvénykönyv vonatkozó szabályai az irányadók;”

„*h) hasznos alapterület:* a teljes alapterületnek olyan része, ahol a belmagasság legalább 1,90 m. A teljes alapterületbe a lakáshoz, üdülőhöz tartozó kiegészítő helyiségek, melléképületek, melléképületrészek kivételével valamennyi helyiség összegzett alapterülete, valamint a többszintes lakrészek belső lépcsőjének egy szinten számított vízszintes vetülete is beletartozik, de nem tartozik bele a kiegészítő helyiségek alapterülete. Az épülethez tartozó fedett és három oldalról zárt külső tartózkodók (lodzsa, fedett és oldalt zárt erkélyek), és a fedett terasz, tornác, tetőtér alapterületének 50%-a tartozik a teljes alapterületbe. A lakások esetében a pinceszinten (a csatlakozó terepszint alatt) kialakított helyiségek alapterületének 70%-át kell a teljes alapterületbe számítani. Nem tartozik a hasznos alapterületbe a lakóépületrész hasznos alapterülete;

i) kiegészítő helyiség: a lakáshoz, üdülőhöz tartozó, jellegénél és kialakításánál fogva csak tárolásra alkalmas padlás, pince, ide nem értve a gépjárműtárolót;”

„*p) melléképület, melléképületrész:* a lakás, az üdülő elhelyezésére szolgáló telken lévő és a lakás, üdülő szokásos használatához szükséges, de huzamos emberi tartózkodásra részben és ideiglenesen sem szolgáló, tüzelő, lom, szerszám, kerékpár, babakocsi tárolására szolgáló épület vagy épületrész. A többlakásos lakóépületben lévő lakás esetén a lakástulajdonhoz tartozó, 5 m² hasznos alapterületet meg nem haladó, lomok, szerszámok, tüzelő tárolására szolgáló helyiség, feltéve, hogy az az épületen belül, de a lakástól elkülönítve helyezkedik el; valamint lakóépületben az osztatlan közös tulajdonban lévő közlekedő és tároló-helyiség, akkor, ha azt a tulajdonközösség közösen használja;

r) típusingatlan: az adott ingatlanfajtába tartozó olyan ingatlan, amelyet a 2. számú melléklet szerinti korrekciós tényezők 1,00 szorzóihoz tartozó jellemzők határoznak meg. A típusingatlant valamennyi épület esetén az alábbiak szerint kell megállapítani: az épület kora 10–30 év közötti; téglá, kő falazatú, illetve monolit betonszerkezetű épület; a lakáshoz tartozó telek közművesített; a telekhatár előtt szilárd burkolatú út van, továbbá:

ra) egy lakásos lakóépületben lévő lakás esetében: a lakás egyedi fűtéssel ellátott összkomfortos vagy komfortos; 3 szobás; gépjárműtárolóval, 20 m³-t meghaladó úrtartalmú úszómedencével azonban nem rendelkezik,

rb) többlakásos és egyéb lakóépületben lévő lakás esetében: az *ra)* pontban említetteken túlmenően a lakás szo-

báinak legalább egyikében, de legfeljebb azok felében az ablakok épülettel, épületszerkezeti elemekkel körbezárt udvarra vagy északi irányba nyílnak és a lakás az épület földszintjén, magasszintjén, félemeletén, első emeletén helyezkedik el,

rc) üdülő esetén: az üdülő félkomfortos;

s) a lakáshoz, üdülőhöz tartozó gépjárműtároló: a lakóépületben lévő épületrész, vagy a lakóépület elhelyezése szolgáló telken álló épület, amely kialakításánál fogva gépjármű tárolására alkalmas, függetlenül attól, hogy az épület vagy az épületrész az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként szerepel;

sz) vagyoni értékű jog jogosítottja: az ingatlanon fennálló vagyoni értékű jog jogosítottja az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban a vagyoni értékű jog jogosítottjaként feltüntetésre került. Amennyiben az ingatlant terhelő vagyoni értékű jog alapításáról szóló okiratot az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, az okiratban megjelölt, jogszerzésre feljogosított személyt vagy szervezetet kell a vagyoni értékű jog jogosítottjának tekinteni;”

HATODIK RÉSZ

XIII. Fejezet

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

175. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az állandó meghatalmazás, megbízás – a külön jogszabályban meghatározott feltételek teljesítésén túl – az adóhatóság előtti eljárásban akkor érvényes, ha azt az adózó az adóhatóság által rendszeresített formanyomtatványon jelenti be. Az adózó az eseti, illetve az állandó meghatalmazás, megbízás visszavonását, felmondását haladéktalanul köteles bejelenteni az adóhatósághoz, illetve a képviseleti jog megszűnését a meghatalmazott, megbízott is bejelentheti az adóhatóságnál. A képviseleti jog megszűnése az adóhatósággal szemben az adóhatósághoz történő bejelentéstől hatályos.”

176. § (1) Az Art. 16. §-a (3) bekezdésének *b)*–*c)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, és ezzel egyidejűleg a következő új *m)* ponttal egészül ki:

[(3) Az állami adóhatósághoz be kell jelenteni az adózó:]

„*b)* címét, székhelyét (székhely biztosítása esetén az ügyvéd, ügyvédi iroda nevét, elnevezését és adószámát is), a cég székhelyétől különböző központi ügyintézés helyét, telephelyét vagy telephelyeit, illetve a cég honlapján való

közzététel esetén a cég elektronikus elérhetőségét (honlapját);

c) létesítő okiratának (alapító okirat, társasági-társulati szerződés, alapszabály) keltét, számát, a rá vonatkozó jogszabály szerinti képviselőjének, könyvvizsgálójának nevét (elnevezését), lakóhelyét (székhelyét), e jogviszony keletkezésének – és határozott idejű jogviszony esetén – megszűnésének időpontját, a képviselő adóazonosító számát, könyvvizsgáló szervezet esetén annak a személynek a nevét és lakóhelyét is, aki a könyvvizsgálatért személyében felelős;”

„*m)* közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként történő nyilvántartásba vételét.”

(2) Az Art. 16. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az előtársaság a cégbejegyzési kérelme benyújtása napjáig tartó időszakában a (4) bekezdésben meghatározott bejelentési kötelezettségének papíralapon az adószám feltüntetése nélkül tesz eleget. Az előtársaság az adószám megszerzésétől számított nyolc napon belül – az adószámot és a korábban teljesített bejelentés adóhatósági iktatószámát is feltüntetve – ismételten bejelenti a cégbejegyzési kérelem benyújtását megelőzően az általa biztosítottként foglalkoztatott (4) bekezdés szerinti adatait.”

177. § Az Art. 17. §-a (3) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és ezzel egyidejűleg a következő új *g)* és *h)* pontokkal egészül ki:

[(3) Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt adózó a vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, az (1) bekezdés b) pontjában megjelölt adózó pedig a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti]

„*b)* a rá vonatkozó jogszabály szerinti képviselőjének adóazonosító számát, illetőleg az adóazonosító jellel nem rendelkező képviselő esetén az adóazonosító jel megállapításához szükséges adatokat;”

„*g)* székhely biztosítása esetén az ügyvéd, ügyvédi iroda nevét, elnevezését és adószámát;”

„*h)* nonprofit jellegét.”

178. § Az Art. 20. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A magánszemély a Tbj. 39. § (2) bekezdése alapján keletkezett fizetési kötelezettségét és annak megszűnését 15 napon belül jelenti be az állami adóhatóságnak. A bejelentés alapján az adóhatóság az adóévre vonatkozó havi járulékfizetési kötelezettséget határozattal előírja, a befizetéseket nyilvántartja. Az állami adóhatóság az adóazonosító jellel nem rendelkező magánszemély részére az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazásával adóazonosító jelet állapít meg.”

179. § Az Art. 20/A. §-a (2) bekezdése *d)* pontjának *db)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*db)* amely START PLUSZ és START EXTRA kártya esetén két év, de legfeljebb a kiállítás keltétől az igénylő öregségi nyugdíj jogosultságának eléréséig terjedő időszak, ha az ennél rövidebb.”

180. § Az Art. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § (1) Az adóhatóság a bejelentés alapján nyilvántartásba veszi az adózót.

(2) Az állami adóhatóság az adózónak a bejelentkezés alapján a bejelentkezés napjával, illetve a 17. § (1) bekezdés *c)* pontja hatálya alá tartozó adózó késedelmes bejelentkezése esetén az adóköteles tevékenység megkezdésének napjával adószámot állapít meg. Az adószámot az egyéni vállalkozói igazolványban fel kell tüntetni, a cégjegyzékbe be kell jegyezni. Az állami adóhatóság az adóazonosító számról – megkeresésre – az önkormányzati adóhatóságot tájékoztatja.

(3) Az állami adóhatóság az adószámmal nem rendelkező magánszemélyt az adóazonosító jelén – a magyar állampolgársággal nem rendelkező magánszemély esetén az állampolgárságát is feltüntetve – tartja nyilván. Amennyiben a magánszemély adóazonosító jellel nem rendelkezik és belföldön eseti jelleggel szerez adóköteles, a kifizető adatszolgáltatási kötelezettsége körébe eső jövedelmet, a magánszemély adóazonosító jelének megállapítását a kifizető is kérheti az állami adóhatóságtól a nem magyar állampolgárságú magánszemély általa ismert, a magyar állampolgárságú magánszemély esetében e törvény 20. § (1) bekezdésében meghatározott természetes azonosító adatainak és amennyiben a magánszemély rendelkezik értesítési címmel, annak közlésével. A magánszemély adóazonosító jeléről az adóhatóság a kifizetőt is tájékoztatja.

(4) Az önkormányzati adóhatóság az adózót a (2)–(3) bekezdésben foglaltak szerint tartja nyilván. Amennyiben az adózó adóazonosító jellel nem rendelkezik, adóbevallásával egyidejűleg az adóazonosító jel megállapításához szükséges, a 20. § (1) bekezdésében felsorolt adatokat közli az önkormányzati adóhatósággal. Az önkormányzati adóhatóság megkeresésére az állami adóhatóság a 20. § (1) bekezdésében foglalt adatok közlése esetén az adóazonosító számmal nem rendelkező magánszemély adóazonosító jelét megállapítja, és erről az önkormányzati adóhatóságot értesíti. Az önkormányzati adóhatóság a magánszemélyt erről tájékoztatja.

(5) Az adózónak az adóazonosító számát az adózással összefüggő minden iraton fel kell tüntetnie. A magánszemély az adóazonosító jelét közli a munkáltatóval, a kifizetővel, az állami foglalkoztatási szervvel, a hitelintézettel, a társadalombiztosítási igazgatási szervvel, ha az olyan kifizetést teljesít, amelynek alapján a magánszemélynek adófizetési kötelezettsége keletkezik, és azzal összefüggésben a törvény adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő. A magánszemély az adóazonosító jelét közli az ingatlanügyi ha-

tósággal, a biztosítóintézettel, az adókedvezmény (adómentesség) igénybevételére jogosító igazolást kiállító szervvel, a költségvetési támogatás igénybevételére jogosító igazolás kiállítójával is, ha ezzel összefüggésben azt adatszolgáltatási kötelezettség terheli. Az adatszolgáltatásra kötelezettek felhívására a magánszemély bemutatja adóigazolványát. Ha a magánszemély az adóazonosító jelét nem közli, a munkáltató és a kifizető a kifizetést, az adókedvezmény (adómentesség), a költségvetési támogatás igénybevételére jogosító igazolás kiállítója az igazolás kiadását – az adóazonosító jel közléséig – megtagadja. A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti kamat kifizetését, jóváírását a kifizető a magánszemélynek adóazonosító jel hiányában is teljesítheti.

(6) A vagyonszerzési illeték kiszabására, továbbá – ha jogszabály az állami adóhatóság hatáskörébe utalja – az eljárási illeték kiszabására, beszedésére vagy visszatérítésére irányuló eljárás lefolytatása érdekében a bíróságnak, közigazgatási szervnek, közjegyzőnek közölnie kell az állami adóhatósággal az illeték megfizetésére kötelezett, illetve a visszatérítésére jogosult

a) magánszemély adóazonosító jelét, ennek hiányában az e törvény 20. § (1) bekezdésében meghatározott természetes azonosító adatait, a nem magyar állampolgárságú magánszemély állampolgárságát, továbbá, ha a magánszemély – a lakóhelyén kívül – rendelkezik értesítési címmel is, az értesítési címet;

b) nem magánszemély nevét (elnevezését) székhelyét, adószámát.

A közölt adatok alapján az állami adóhatóság az adóazonosító számmal nem rendelkező személyek részére adóazonosító jelet állapít meg. A külföldi illetőségű személy részére az állami adóhatóság – ha egyébként nyilvántartásában a külföldi személy nem szerepel – az illeték megfizetéséig technikai azonosító számot állapít meg. A technikai azonosító számot az állami adóhatóság az érintettel nem közli. Az eljárás befejezését követően az adómegállapításához való jog elévülését követően a külföldi illetőségű személy adatait, technikai azonosító számával együtt nyilvántartásából törli.

(7) Az adózó költségvetési támogatást csak akkor igényelhet, ha rendelkezik adóazonosító számmal, illetve – ha e törvény, illetve törvény vagy törvény felhatalmazása alapján jogszabály eltérően nem rendelkezik – adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést csak a bejelentkezési, bejelentési kötelezettség teljesítését követően és olyan időszakra érvényesíthet, amely időszakra vonatkozóan adóazonosító számmal rendelkezett.

(8) Az állami adóhatóság a közösségi kereskedelemben érintett adózónak a bejelentés, kérelem alapján – a bejelentés, kérelem előterjesztésének napjával – közösségi adószámot állapít meg. Az adózó a közösségi adószámot a közösségi kereskedelemmel összefüggő minden iraton fel tünteti. Az állami adóhatóság kérelemre – a bejelentés napjával – az adóév közben is törli az adózó közösségi adószámát, ha bejelenti, hogy az Európai Közösség tag-

államában illetőséggel bíró adóalannyal kereskedelmi kapcsolatát megszüntette.

(9) Az adóhatóság az adószám megállapítását megtgadja, ha az adózó által bejelentett adatok valótlanok vagy hiányosak.

(10) Az adóhatóság törli a bejelentkezett és adószám alapján nyilvántartásba vett adózók közül azt,

a) akinek (amelynek) a cégbírószági bejegyzés, illetve az egyéni vállalkozói igazolvány iránti kérelmét a cégbírószág, illetve a körzetközponti jegyző elutasította, kivéve, ha az adózó igazolja a cégbírószág végzésének kézhezvételét követő 30 napon belül, hogy a cégbejegyzési kérelmének elutasítását követő 8 napon belül kérelmét ismételten benyújtotta és a bejegyzés iránti eljárás folyamatban van,

b) akinek (amelynek) a cégjegyzékből való törlését a cégbírószág jogerős végzésével elrendelte, illetőleg akinek vállalkozói igazolványát a körzetközponti jegyző jogerősen visszavonta, vagy aki a vállalkozói igazolványát visszaadta,

c) aki bejelenti a tevékenységének megszüntetését vagy a tevékenység folytatásához szükséges engedélyét visszavonják,

d) amelynek cégbejegyzési eljárását a cégbírószág megszüntette.

(11) A (10) bekezdés c) pontjában felsorolt esetekben a nyilvántartásból való törlésről az állami adóhatóság az adózót haladéktalanul értesíti.

(12) A (10) bekezdés a) pontjának második fordulata esetében nem kell alkalmazni az adókötelezettség megszűnésére előírt szabályokat.

(13) Az állami adóhatóság hivatalból állapítja meg az adóazonosító jelét annak a magánszemélynek,

a) aki bejelentési kötelezettségét elmulasztotta, vagy

b) akinek az adóhatóság jogszabályban meghatározott feladatainak végrehajtásához adóhatósági nyilvántartása szükséges.

(14) Ha a nem magánszemély adózónak adókötelezettsége kizárólag az önkormányzati adóhatóságnál keletkezik, az állami adóhatóság az adózó kérelmére, a kérelem előterjesztésének, illetve késedelmes bejelentkezés esetén az adóköteles tevékenység megkezdésének napjával – az önkormányzati adóhatóságnál történő nyilvántartás céljából – adószámot állapít meg. Az adózót bevallási kötelezettség az állami adóhatóságnál csak abban az esetben terheli, ha adóköteles tevékenységet folytat. Ha az adózónak a későbbiekben az állami adóhatósághoz teljesítendő adókötelezettsége keletkezik, ennek bejelentésekor a korábban megállapított adószámot használja fel.”

181. § (1) Az Art. 24/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedését követő 45 napon belül a felszámolás, végelszámolás alatt nem álló adózó adószámának felfüggesztését az adóhatóság nem szüntette meg és az adószám törlésére e törvény egyéb rendelkezései alapján nem került sor,

az adóhatóság az adószámot határozattal törli, és erről a cégbírószágot, a körzetközponti jegyzőt, illetve az adózó nyilvántartását vezető egyéb szervet a határozat jogerőre emelkedésének napját követő napon értesíti. Az adószám törlését elrendelő határozat elleni fellebbezésre a (2) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a fellebbezést a határozat közlésétől számított 8 napon belül lehet előterjeszteni.”

(2) Az Art. 24/A. §-ának (6)–(8) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) Az adószám (közösségi adószám) alkalmazásának felfüggesztését elrendelő határozat jogerőre emelkedése és a felfüggesztés megszüntetéséről szóló határozat jogerőre emelkedése vagy az adószám (közösségi adószám) törléséről szóló határozat jogerőre emelkedése közötti időszakra – ha törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály másként nem rendelkezik – az adózó adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést, költségvetési támogatás igénylést a felfüggesztés megszüntetését követően sem érvényesíthet, illetve ezen időszakban túlfizetés visszatérítését sem kérheti. Az adóhatóság az adózó felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedését megelőző időszakra vonatkozó adó-visszaigénylési, adó-visszatérítési kérelmét, illetve költségvetési támogatás iránti kérelmét kizárólag a felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat jogerőre emelkedését követően teljesítheti.

(7) Az állami adóhatóság a felfüggesztést elrendelő határozatot, valamint a (4) bekezdés szerint az adószám törlését elrendelő határozatot hirdetményi úton közli az adózóval. A hirdetményt 15 – törlést elrendelő határozat esetén 8 – napra ki kell függeszteni a határozatot hozó adóhatóság hirdetőtáblájára, valamint ezzel egyidejűleg 15 – törlést elrendelő határozat esetén 8 – napra az állami adóhatóság internetes honlapján is közzé kell tenni. A hirdetmény tartalmazza a kifüggesztés napját, a határozatot hozó adóhatóság megnevezését és a kifüggesztés helyét, az ügy számát és tárgyát, az adózó elnevezését, székhelyét és adószámát, valamint azt a figyelemfelhívást, hogy az adóhatóság az adószám (közösségi adószám) felfüggesztéséről, illetve a (4) bekezdés szerinti törléséről az (1) bekezdés a)–d) pontja alapján határozatot hozott, amelyet az adózó vagy képviselője a határozatot hozó adóhatóságnál átvethet, továbbá utalást arra, hogy a határozat nem emelkedett jogerőre. Az e bekezdés szerint közzendő határozatot a hirdetmény kifüggesztését követő tizenötödik – törlést elrendelő határozat esetén nyolcadik – napon kell közölni tekinteni.

(8) Ha a cégbírószág, körzetközponti jegyző, illetve az adózó nyilvántartását vezető egyéb szerv felfüggesztés elrendeléséről szóló megkeresése, értesítése nem eredményezi az adózó megszűnését (az egyéni vállalkozói igazolvány visszavonását), azonban az adózó adószámát az állami adóhatóság a (4) bekezdés alapján az adózó megszűnését megelőzően jogerős határozattal törölte, és az adózó a törlést követően adóköteles tevékenységet kíván folytatni,

az adószám megállapítását a 17. § (1) bekezdés c) pontja megfelelő alkalmazásával kéri. Az állami adóhatóság az adózó részére a kérelem alapján az adószámot abban az esetben is a kérelem benyújtása napjával állapítja meg, ha az adózó az adóköteles tevékenységet a kérelem benyújtása előtt megkezdte vagy folytatta.”

182. § Az Art. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § (1) A magánszemély a munkáltatónál, kifizetőnél a kifizetést megelőzően nyilatkozhat – a jogcímet megjelölve – arról, hogy a kifizetést járulékfizetési kötelezettség nem terheli. A magánszemély nyilatkozata az adóbevallással egyenértékű.

(2) A járulékfizetési kötelezettség felső határát meghaladóan levont nyugdíjjárulékot

a) az önadózó magánszemély a jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában,

b) az adóhatósági adómegállapítást választó adózó, ha az adóévben a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek vagy a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja volt, és ezt a nyilatkozathoz csatolt szolgálati jogviszonyról szóló okirattal igazolja, az adóévet követő május 20. napjáig bevallásnak minősülő külön nyomtatvány benyújtásával

igényelheti vissza, feltéve, hogy a különbözetet év közben a foglalkoztatójával nem számolta el.

(3) A munkáltató (kifizető) által levont járulékot a magánszemély helyesbítheti önellenőrzéssel, ha az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot jogszerűen nem tehette volna meg. Az önellenőrzést a jövedelemadóra vonatkozó szabályok alapján kell elvégezni azzal, hogy az önellenőrzési pótlékot a nyilatkozat megtételét követő naptól kell felszámítani.”

183. § (1) Az Art. 31. §-a (2) bekezdésének 5., 6. és 23. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(2) A munkáltató, a kifizető (ideértve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély munkáltatót is), illetőleg az 52. § (4) bekezdésének l), p), r), s) és t) pontjaiban meghatározottak a rájuk vonatkozó bevallási gyakoriságtól függetlenül, havonként, a tárgyhót követő hó 12-éig elektronikus úton bevallást tesznek az adó- és/vagy társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő valamennyi adóról – kivéve a kamatjövedelem adóról –, járulékról és az alábbi adatokról:]

„5. a biztosításban töltött idő tartamáról, az alkalmazás minőségének, jogcímének kódjáról, valamint a magánszemély nyugdíjas státuszáról, az arányos szolgálati idő naptári napjainak számáról,

6. a társadalombiztosítási (nyugdíj-biztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) és a korkedvezmény-biztosítási járulék alapjáról, összegéről,”

„23. a külön jogszabály szerint Start-, Start Plusz-, Start Extra kártyával rendelkező személy után a kedvez-

mény figyelembevétele nélkül számított munkaadói járulék, társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék alapjáról és összegéről, a tételes egészségügyi hozzájárulás kedvezmény nélkül számított összegéről, továbbá a külön jogszabály szerint a bruttó munkabér alapján számított nulla százalékos kötelezettség alapjáról, illetőleg a 15 vagy 25 százalékos mértékű kötelezettség alapjáról és összegéről,”

(2) Az Art. 31. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózó az adóbevallásban az adózó azonosításához szükséges adatok között feltünteteti adóazonosító számát. Az adózó adóazonosító szám birtokában olyan időszakról is tehet adóbevallást, amelyben adóazonosító számmal nem rendelkezett, adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést ezen időszakra csak a 24. § (7) bekezdésében foglalt korlátokkal érvényesíthet.”

(3) Az Art. 31. §-a (5) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A társasági adóbevallás helyett az adóévet követő év február 15-éig – bevallást helyettesítő nyomtatványon – nyilatkozatot tesz az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, az egyház, a lakásszövetkezet, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár, a közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézmény, feltéve, hogy az adóévben vállalkozási tevékenységből (az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár kiegészítő vállalkozási tevékenységből) származó bevételt nem ér el, vagy e tevékenységéhez kapcsolódóan költséget, ráfordítást nem számol el.”

(4) Az Art. 31. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az az adózó aki/amely az adóév során bármely hónapban a (2) bekezdés szerinti bevallás benyújtására volt köteles, az adóév minden ezt követő hónapjára akkor is bevallás benyújtására kötelezett, ha az adott hónapban adó- és/vagy járulék kötelezettsége – adó- (adóelőleg-), és/vagy járulékalapot képező kifizetés, juttatás hiányában – nem keletkezett.”

(5) Az Art. 31. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az Szja. tv. 65. § (1) bekezdésében meghatározott kamatjövedelemből levont adót és annak alapját az Szja. tv. 65. § (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott esetben a kifizető – magánszemélyhez nem köthető kötelezettségként – bruttó módon a (2) bekezdés szerinti bevallásában vallja be.”

184. § Az Art. 33. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A felszámolási eljárás alatt álló adózók adóbevallásukat a csodeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény és e törvény rendelkezései szerint teljesítik. A végelszámolás alatt álló adózók a tevékenységüket lezáró adóbevallást – a végelszámolás kezdő időpontját megelőző

nappal – a végelszámolás kezdő időpontját követő 30 napon belül, a záró adóbevallást a végelszámolást lezáró beszámolóban a cégbíróshoz történő előterjesztésével egyidejűleg kötelesek benyújtani. A két bevallás közötti időszakra e törvény általános rendelkezései szerint kell a bevallási kötelezettségüket teljesíteni. Az éves elszámolású adókról a két bevallás közötti időszakban bevallást csak akkor kell benyújtani, ha az időszak hosszabb, mint 12 hónap.”

185. § Az Art. a 36. §-át követően a következő új 36/A. §-sal egészül ki:

„36/A. § (1) A közbeszerzések közvetlen megvalósításához kapcsolódóan a közbeszerzésekről szóló törvény (a továbbiakban: Kbt.) szerinti nyertes ajánlattevő és az alvállalkozók, valamint a polgári jog szerinti alvállalkozók között megkötött vállalkozási szerződések alapján történő, a havonta nettó módon számított 100 000 forintot meghaladó kifizetésnél a vállalkozó az igénybevetett alvállalkozónak a teljesítésért abban az esetben fizethet – ide nem értve az általános forgalmi adót –, ha az alvállalkozó a kifizetés időpontját megelőzően bemutat, átad vagy megküld egy 15 napnál nem régebbi nemlegesnek minősülő együttes adóigazolást, amellyel igazolja, hogy az állami adóhatóságnál és a vámhatóságnál nyilvántartott köztartozása nincs.

(2) A közbeszerzések közvetlen megvalósításához kapcsolódóan megkötött mindegyik szerződés esetén a vállalkozó tájékoztatja az alvállalkozót arról, hogy a szerződés és ennek teljesítése esetén a kifizetés e § hatálya alá esik.

(3) A vállalkozó a nemlegesnek minősülő együttes adóigazolás átadása, bemutatása vagy megküldése hiányában visszatartja a kifizetést. Amennyiben teljesíti a kifizetést, annak erejéig egyetemlegesen felel az alvállalkozót a kifizetés időpontjában terhelő köztartozásért. Nem keletkezik a vállalkozónak visszatartási kötelezettsége és egyetemleges felelőssége, ha a (2) bekezdés szerinti tájékoztatást nem kapta meg.

(4) Ha az állami adóhatóság a közbeszerzéshez kapcsolódó kifizetés céljából igényelt adóigazolásban köztartozást mutat ki, az adóigazolás kiállítását követően a végrehajtás szabályai szerint haladéktalanul intézkedik a követelés lefoglalásáról. A vállalkozó a követelés lefoglalását követően mentesül az egyetemleges felelősség alól, és a kifizetést a végrehajtás alá vont összeggel csökkentve teljesíti.

(5) Amennyiben az (1)–(3) bekezdések szerinti kifizetés kapcsolt vállalkozások között történik, a közbeszerzések közvetlen megvalósításában részt vevő mindegyik kapcsolt vállalkozás egyetemlegesen felel a kifizetés összegéig a kifizetés időpontjában fennálló, azon kapcsolt vállalkozás köztartozásáért, amelynek a kifizetést teljesíteték.

(6) Az (1)–(4) bekezdések rendelkezéseit a Kbt. szerinti ajánlatkérő, illetve a nevében eljáró más személy és a nyertes ajánlattevő között létrejött szerződésekre is alkal-

mazni kell, azzal az eltéréssel, hogy az ajánlatkérőt nem terheli a visszatartási kötelezettség az ajánlati vagy a teljesítési biztosítékra, illetőleg az ajánlatkérőnek egyetemleges felelőssége nem keletkezik.”

186. § Az Art. 37. §-ának (4) bekezdése a következő negyedik mondatral egészül ki:

„Az elektronikus úton benyújtott személyi jövedelemadó bevallás esetében a kiutalás legkorábbi időpontja február 1-je.”

187. § Az Art. 40. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az illetéket – ha törvény másként nem rendelkezik – az állami adóhatóság számlájára kell megfizetni.”

188. § Az Art. 43. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Ha az adószámla 1000 forintot meghaladó összegű tartozást vagy túlfizetést mutat, az állami és az önkormányzati adóhatóság az adózó adószámlájának egyenlegéről és a tartozásai után felszámított késedelmi pótlékról az adózók részére október 31-ig értesítést ad ki. Az állami adóhatóság az adózó adószámlájának egyenlegéről és a tartozásai után felszámított késedelmi pótlékról nem értesíti azt az adózót, aki (amely) bevallás benyújtására, illetőleg adatszolgáltatás teljesítésére elektronikus úton kötelezett, vagy önkéntesen elektronikusan nyújtotta be a bevallását.”

189. § Az Art. 46. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A kifizető olyan bizonylatot (igazolást) állít ki az osztalékban részesülő személynek, amely tartalmazza a kifizető és a bevétel, jövedelmet szerző nevét (elnevezését), azonosító számát, székhelyét (telephelyét), lakóhelyét, a kifizetés jogcímét, az osztalék kifizetésének évét, a bizonylat (igazolás) kiállításának időpontját, az adó alapját és a megállapított adó összegét. Osztalékfelőleg fizetése esetén, illetőleg ha az osztalék-, társasági adót a kifizető nem vonta le, adó-visszatérítésre jogosító igazolás nem állítható ki.”

190. § (1) Az Art. 52. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés alkalmazása során a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás, a cégnyilvántartás, az ingatlan-nyilvántartás, a gépjármű-nyilvántartás, az építésfelügyeleti nyilvántartás, illetve valamennyi más, jogszabály alapján közhiteles nyilvántartás felhasználható. Az adóhatóság a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból adatot természetes azonosító adattal, illetőleg kapcsolati kódon igényelhet.”

(2) Az Art. 52. § (4) bekezdés *e)*–*f)* és *h)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(4) A 31. §-ban és a 3. számú mellékletben meghatározott tartalommal az adóhatósághoz bevallást teljesít, illetőleg adatot szolgáltat:]

„e) a hitelintézet,

f) külön törvény szerint befektetési szolgáltatási tevékenység végzésére jogosult személy (befektetési szolgáltató),”

„h) a nyugdíjat, rehabilitációs járadékot folyósító szerv,”

(3) Az Art. 52. §-a (7) bekezdésének a) pontja és b) pontjának ba) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és ezzel egyidejűleg a b) pont a következő új bd) és be) alpontokkal egészül ki:

[(7) Az állami adóhatóság]

„a) megkeresésre adatot szolgáltat

aa) a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv és az egészségbiztosítási szerv, az állami foglalkoztatási szerv, a munkaügyi hatóság, valamint a menekültügyi hatóság részére az adóval összefüggő adatról, tényről, körülményről, ha az valamely ellátás vagy támogatás megállapítása, valamint a folyósítás és a jogviszonyok jogszerűségének ellenőrzése érdekében, továbbá

ab) az állami foglalkoztatási szerv részére, ha statisztikai célú adatfeldolgozás érdekében

szükséges,

b) elektronikus úton hivatalból átadja a (4) bekezdésben meghatározott bevallásra kötelezettek és a mezőgazdasági őstermelő által

ba) a 31. § (2) bekezdése 1–7., 9–15., 23–24. és 27. pontjai szerinti részletezettséggel bevallott, a nyugdíjjogosultsághoz, nyugdíj-megállapításhoz szükséges, éves, magánszemélyenként összesített adatokat – ide nem értve a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjaira vonatkozó adatokat – a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv részére a tárgyévét követő év augusztus 31. napjáig,”

„bd) a 31. § (2) bekezdése 1–5., 7–8., 10., 13., 23. és 25–27. pontjaiban foglalt adatokat az állami foglalkoztatási szerv részére az állaskeresési támogatások és a foglalkoztatást elősegítő támogatások megállapításához és ellenőrzéséhez, a bevallásra előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig,

be) a 31. § (2) bekezdése szerinti bevallásokból a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv részére a nyugellátás, vagy rehabilitációs járadék folyósítása mellett munkát végző magánszemélyek és foglalkoztatóik azonosító adatait, valamint e magánszemélyek járulékalapjára (keresetére, jövedelmére) vonatkozó adatokat a nyugdíjfolyósító szerv által folyósított ellátások jogszerűségének vizsgálata céljából a bevallásra előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig,”

(4) Az Art. 52. § (13) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(13) A vámhatóság megkeresésére a jövedéki adó-visszaigénylés ellenőrzéséhez a nyilvántartásában szereplő adatok közül adatot szolgáltat]

„a) a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv az adózó használatában lévő földterület művelési ágáról és nagyságáról,”

191. § Az Art. 54. §-a a következő új (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi szerződés információcseréről rendelkező cikke keretében a magyar illetékes hatóság a külföldi állam illetékes hatóságának a magánszemélyekről az egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása, a külföldi állam adóztatási jogának biztosítása, illetőleg a kettős adóztatás elkerülése érdekében az azonosításhoz, az adómegállapításhoz, az ellenőrzéshez, a bizonyítási eljáráshoz, illetőleg a tényállás tisztázásához szükséges olyan személyes adatokat adhat át, amelyeket nyilvántartásai tartalmaznak vagy amelyek megszerzését a belföldi jogszabályok számára lehetővé teszik.”

192. § Az Art. 54. §-át követően a következő új 54/A. §-sal egészül ki:

„54/A. § Az állami adóhatóság az ingatlan forgalmi értékének megállapításához szükséges adatokat (a továbbiakban: összehasonlító értékadat) tartalmazó nyilvántartásából, az abban szereplő ingatlanok forgalmi értékéről – az ingatlantulajdonos személyazonosságának megállapítására alkalmatlan módon – kérelemre igazgatási szolgáltatási díj ellenében adatszolgáltatást teljesít.”

193. § Az Art. 55. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az állami adóhatóság negyedévenként, a negyedévet követő 30 napon belül honlapján közzéteszi annak az adózónak nevét (elnevezését), lakóhelyét, székhelyét, telephelyét, adószámát, akinek (amelynek) 180 napon keresztül folyamatosan fennálló, az állami adóhatóságnál nyilvántartott túlfizetéssel csökkentett adótartozása összességében számítva a 100 millió forintot, magánszemély esetében nettó módon számítva a 10 millió forintot meghaladja.”

194. § Az Art. 71. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az állami adóhatóság központi szervei tekintetében felettes adóhatóság az állami adóhatóság vezetője.”

195. § (1) Az Art. 72. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A csődeljárásban, a felszámolási eljárásban, a végelszámolásban, a vagyonrendezési és adósságrendezési eljárásban a központi költségvetést megillető követelések tekintetében hitelezőként, a vámhatóság hatáskörébe tartozó, továbbá a magánnyugdíjpénztárt megillető tagdíjjal

(tagdíj-kiegészítéssel), késedelmi pótlékkal, önellenőrzési pótlékkal összefüggő követelések tekintetében a hitelezők képviselőjeként, illetőleg végrehajtási eljárásban a végrehajtás foganatosítójaként az állami adóhatóság jár el.”

(2) Az Art. 72. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A lakáscélú állami támogatásokkal összefüggő – (4) bekezdésben meghatározottakon kívül eső – állami követeléseket a kincstár érvényesíti. A kincstár – ezzel összefüggő – közigazgatási hatósági eljárás keretében hozott jogerős határozatában szereplő követelés köztartozásnak minősül, amit az állami adóhatóság adók módjára hajt be.”

196. § (1) Az Art. 85/A. §-ának (1)–(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az adó-, jövedelem- és illetőségigazolást (a továbbiakban: adóhatósági igazolás) az adóhatóság hatáskörében eljárva a nyilvántartásában szereplő adatok alapján, a kiállítás napján fennálló állapotnak megfelelő, az adózó által kért és a jogszabályban előírt adattartalommal állítja ki, feltéve, hogy az adózó az adóhatósági igazolás kiadásának szükségességét valószínűsíti. Az adóhatósági igazolás hatósági bizonyítványnak minősül. Az adózó együttes adóigazolást kiállítását kérheti. Az együttes adóigazolást tartalmazza az állami adóhatóságnál és a vámhatóságnál nyilvántartott köztartozását, illetőleg azok hiányát. Az együttes adóigazolást kiállítása iránti kérelem az illetékfizetés szempontjából két kérelemnek minősül. Az együttes adóigazolást kiállításához szükséges adó- és vámtartozást érintő adatok beszerzése érdekében az állami adóhatóság keresi meg a vámhatóságot, mely a megkeresést haladéktalanul teljesíti.

(2) Az adóhatóság az adó- és a jövedelemigazolást magyar, az illetőségigazolást magyar vagy az adózó kérelmére magyar és angol nyelven állítja ki. Az adóhatóság az illetőségigazolást a külföldi hatóság által rendszeresített nyomtatványon is kiállítja, ha a kérelmező a nyomtatványhoz csatolja annak magyar nyelvű szakfordítását. Nincs szükség szakfordításra, ha a nyomtatvány angol nyelvű, vagy ha a két-, illetőleg többnyelvű nyomtatvány teljes körű angol nyelvű szöveget is tartalmaz.”

(2) Az Art. 85/A. §-ának (3) bekezdése a következő harmadik mondatral egészül ki:

„A 36/A. § szerinti, a közbeszerzéshez kapcsolódó kifizetés céljából igényelt adóigazolást iránti kérelem tartalmazza a kifizetést teljesítő adózó nevét (elnevezését), székhelyét (címét), adóazonosító számát.”

(3) Az Art. 85/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A jövedelemigazolást adóévenként tartalmazza az adózó által bevallott, illetve a munkáltatói, adatszolgáltatáson alapuló adóhatósági vagy utólagos adómegállapítás, valamint a soron kívüli adómegállapítás útján megállapított, összevontan és elkülönülten adózó jövedelmet, vala-

mint a jövedelem után keletkező személyi jövedelemadó, a külön-adóalap után a különadó, illetve az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás (ekho) szerint adózott bevétel összegét és az ekho fizetési kötelezettséget. Amennyiben az adózó az egyszerűsített vállalkozói adó alanya, a jövedelemigazolást adóévenként tartalmazza az eva-alanyiság körében megszerzett összes bevételt és az ezután megállapított adót (evát), egyebekben az eva-alapot nem képező jövedelemről (bevételről) az egyébként irányadó szabályok szerint állítja ki az adóhatóság a jövedelemigazolást. Az adózó adóalapja és adója utólagos, illetőleg soron kívüli adómegállapítás keretében történt megállapításának kivételével jövedelemigazolást nem adható ki, ha az adózó személyi jövedelemadóról vagy egyszerűsített vállalkozói adóról nem nyújtott be bevallást, nyilatkozatban nem kérte a munkáltatói adómegállapítást, illetőleg nem jelentette be, hogy az adatszolgáltatás alapján történő adóhatósági adómegállapítás választása útján teljesíti adókötelezettségét.”

197. § Az Art. 88/A. §-ának (2) bekezdése a következő új d) ponttal egészül ki:

[(2) Az (1) bekezdés szerinti központosított ellenőrzés elrendelésére abban az esetben kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló adatok, tények, körülmények valószínűsítik, hogy az adókötelezettségeket]

„d) közbeszerzések közvetlen megvalósítása érdekében kötött szerződések teljesítése során jogszerűtlen, színlelt, adóelkerülő vagy a rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveibe ütköző módon megsértik.”

198. § Az Art. 90. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a (7) bekezdés számozása (8) bekezdésre változik:

„(7) Az állami adóhatóság minden naptári évben az adott évben jogelőd nélkül alakult gazdasági társaságok legalább 20%-át kockázatelemzés alapján ellenőrzésre választja ki. A kiválasztott adózóknál az adóhatóság az adószám megállapítását követő 90 napon belül helyszíni ellenőrzés keretében az adózó által bejelentett adatok (így különösen a székhelyre, a központi ügyintézés helyére, a szervezeti képviselőre vonatkozó adatok) valóságtartalmát, hitelességét, valamint az egyes adókötelezettségek teljesítését vizsgálja. Amennyiben az ellenőrzés keretében az adóhatóság az adószám felfüggesztésére okot adó mulasztást állapít meg, úgy az e törvény 24/A. §-ában foglalt jogkövetkezményeket alkalmazza. Az e bekezdés szerinti kockázatelemzés keretében az adóhatóság a gazdasági társaság tagjainak, vezető tisztségviselőinek korábbi gazdasági tevékenységével, adózói múltjával kapcsolatban rendelkezésére álló adatokat dolgozza fel és veti egybe.

A kockázatelemzés keretében figyelembe veendő szempont különösen, ha

a) az adózó tagja, vezető tisztségviselője korábban olyan gazdasági társaság tagja vagy vezető tisztségviselője volt,

aa) amely jogutód nélkül szűnt meg úgy, hogy az állami adóhatóságnál nyilvántartott köztartozását nem egyenlítette ki,

ab) amellyel szemben az állami adóhatóság jelentős összegű adóhiányt tárt fel,

ac) amellyel szemben az állami adóhatóság üzletlezés vagy az adóköteles tevékenység felfüggesztése intézkedést alkalmazott,

ad) amelynek adószámát az állami adóhatóság felfüggesztette, illetőleg e törvény 24/A. §-a alapján törölte;

b) az adózó tagja, vezető tisztségviselője egyéni vállalkozói igazolványát öt éven belül az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adóval kapcsolatos fizetési, bejelentési, bevallási, nyilvántartási kötelezettség elmulasztása miatt vonták vissza.

A kockázatelemzés keretében történő kiválasztás részletes szabályait az állami adóhatóság elnöke utasításban határozza meg.”

199. § Az Art. 108. §-a a következő új (8) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a (8) bekezdés számozása (9) bekezdésre változik:

„(8) Ha az adózó be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat, az adóhatóság az adózó terhére a megfizetni elmulasztott adót, és járulékot legalább három havi foglalkoztatást vélelmezve állapítja meg. Amennyiben az adóhatóság az elévülési időn belül ismételtlen megállapítja, hogy az adózó be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat, a megfizetni elmulasztott adót, és járulékot legalább a korábbi ellenőrzés megindításának és a folyamatban lévő ellenőrzés megkezdésének időpontja közötti időszakra, az ellenőrzések alkalmával fellelt be nem jelentett alkalmazottak létszámának átlaga alapján képzett szorzószámmal számítva, vélelmezve állapítja meg.”

200. § Az Art. 124/B. §-át követően a következő új 124/C. §-sal egészül ki:

„124/C. § (1) Ha az Alkotmánybíróság, illetve az Európai Közösségek Bírósága az adófizetési kötelezettséget előíró jogszabály alkotmányellenességét, illetve az Európai Unió kötelező jogi aktusába ütközését a döntés kihirdetéséhez képest visszamenőleges hatállyal állapítja meg és a döntés alapján az adózónak visszatérítési igénye keletkezik, az első fokú adóhatóság az adózó kérelmére a visszatérítést – a döntésben foglalt eltérésekkel – e § rendelkezései szerint teljesíti.

(2) Az adózó a kérelmet az Alkotmánybíróság, illetve az Európai Közösségek Bírósága döntésének kihirdetésétől számított 180 napon belül az adóhatósághoz írásban terjesztheti elő, a határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemnek nincs helye. A kérelmet az adóhatóság határozattal utasítja el, ha a döntés kihirdetésének napjáig az adó megállapításához való jog elévült.

(3) A kérelemben az adózó adóhatósági azonosításához szükséges adatokon túl meg kell jelölni a kérelem előterjesztéséig teljesített, visszatéríteni kért adót és azt a végre-

hajtható okiratot, amelyen az adó befizetése alapult, utalni kell az Alkotmánybíróság, illetve az Európai Közösségek Bírósága döntésére, továbbá nyilatkozni kell arról, hogy

a) az adózó a visszatéríteni kért adót a kérelem előterjesztéséig más személyre nem hárította át,

b) hatósági vagy bírósági eljárás alapján a kérelem előterjesztéséig az adó visszatérítésére sem az adózó, sem más személy részére nem került sor, és ilyen eljárás a kérelem előterjesztésekor nincs folyamatban vagy az adózó az eljárás megszűnését a kérelem előterjesztésétől számított 90 napon belül az adóhatóságnál igazolja.

(4) Az adózó nyilatkozata alapján az adóhatóság a visszatérítés iránti eljárást a (3) bekezdés b) pontja szerinti eljárás megszűnésének igazolásáig, de legfeljebb 90 napra végzéssel felfüggeszti. Ha az adózó a felfüggesztés időtartama alatt az eljárás megszűnését nem igazolja és a határidő meghosszabbítását sem kéri, az adóhatóság a visszatérítés iránti eljárást végzéssel megszünteti. Ha a (3) bekezdés a) és b) pontjában foglalt egyéb feltételek nem teljesülnek, az adóhatóság a kérelmet határozattal utasítja el. A végrehajtható okiratban foglaltakkal kapcsolatban az adóhatóság a kérelem benyújtásától az eljárás jogerős befejezéséig és a visszatérítést elrendelő határozat esetén a jogerőre emelkedést követően – e határozat jogerős megsemmisítéséig, hatályon kívül helyezéséig – végrehajtási cselekményt nem foganatosít.

(5) Az adóhatóság a visszatéríteni kért adó befizetését megalapozó végrehajtható okiratban foglalt tényállást veszi alapul, illetve – ha az a tényállás tisztázásához szükséges – az ellenőrzés során alkalmazható bizonyítást folytat le azzal, hogy az adó áthárításával kapcsolatos bizonyítás arra a személyre is kiterjedhet, akire (amelyre) az adózó a visszatéríteni kért adót átháríthatta.

(6) Ha az adózó visszatérítési igénye megalapozott, az adóhatóság – az adó visszatérítésével egyidejűleg – a visszatérítendő adó után az adó megfizetésének napjától a visszatérítés teljesítéséről szóló határozat jogerőre emelkedésének napjáig a jegybanki alapkamattal azonos mértékű kamatot fizet. A visszatérítés a teljesítését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napján esedékes, a visszatérítést az esedékesség napjától számított 30 napon belül kell kiutalni. Az e §-ban szabályozott visszatérítésre – a 37. § (6) bekezdés kivételével – egyebekben a költségvetési támogatás kiutalására vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.”

201. § Az Art. 128. §-át követően a következő új 128/A. §-sal egészül ki:

„128/A. § (1) A végelszámolás esetén benyújtandó tevékenységet záró adóbevallás, a végelszámoló által készített záró adóbevallás, a két bevallás közötti időszakra benyújtott bevallás(ok) ellenőrzése, valamint a tevékenységet lezáró adóbevallást megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyvvel szemben észrevételnek nincs helye.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jegyzőkönyv alapján kiadandó határozat meghozatalára nyitva álló határidő 30 nap.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott határozattal szemben a határozat közlésétől számított 8 napon belül lehet fellebbezést előterjeszteni. A fellebbezés felterjesztésére nyitva álló határidő 5 nap.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott fellebbezés elbírálására nyitva álló határidő 15 nap, új eljárásra utasításnak nincs helye.

(5) Ha a cégbíróság törvényességi felügyeleti eljárása során az állami adóhatóságot a megszüntetési eljárás megindításának tényéről, illetőleg arról értesíti, hogy felszámolásra, végelszámolásra az adott cégformára tekintettel nem kerülhet sor, az állami adóhatóság – a vámhatóságtól beszerzett adatok alapján is – elektronikus úton haladéktalanul tájékoztatja a cégbíróságot arról, hogy az érintett adózónál adóhatósági eljárás van-e folyamatban, illetve arról, hogy az értesítés alapján ellenőrzést, végrehajtást kezdeményez-e. Amennyiben a cégbírósági értesítés alapján az állami adóhatóság vagy a vámhatóság az adózónál ellenőrzést kezdeményez, úgy azt a végelszámolás esetén lefolytatandó ellenőrzés szabályai szerint folytatja le, és az értesítéstől számított 60 napon belül fejezi be. Ez esetben a hatósági eljárásra e § rendelkezései irányadók.

Az állami adóhatóság – a vámhatóságtól beszerzett adatok alapján is – a cégbíróságot elektronikus úton haladéktalanul tájékoztatja az adózóval szemben folytatott eljárás(ok) jogerős befejezéséről.”

202. § Az Art. 132. §-a (5) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1)–(4) bekezdésben foglalt feltételek teljesítésének hiányán túl nem teljesíthető a kérelem akkor sem, ha]

„b) alaposan lehet attól tartani, hogy a közölt tényállás valamely más szerződést, ügyletet vagy cselekményt leplez, illetve a rendeltetésszerű joggyakorlás elvébe ütközik;”

203. § Az Art. 132/A. §-ának (9)–(10) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(9) A szokásos piaci ár megállapítására irányuló eljárás díjköteles, a díj

a) egyoldalú eljárás esetén legalább 5 millió forint, legfeljebb 12 millió forint,

b) kétoldalú eljárás esetén legalább 10 millió forint, legfeljebb 17 millió forint,

c) többoldalú eljárás esetén legalább 15 millió forint, legfeljebb 20 millió forint.

(10) A (9) bekezdésben meghatározott díjat az eljárás megindítása előtt kell leróni. Meghosszabbítás és módosítás iránti eljárás esetén a díj összege az eredeti eljárásban lerótt díj 50%-a. A kérelem elutasítása esetén a díj összegének 75%-át vissza kell téríteni. A díj mértéke a szokásos piaci ár, illetőleg a megállapított ártartomány alsó és felső értékei középértékének 1%-a, ha a szokásos piaci árat tar-

talmazó határozat összszerszerűen megállapítja a szokásos piaci árat. Amennyiben az 1%-os mértékkel számított díj összege meghaladja a (9) bekezdésben meghatározott legkisebb díjat, az adózó a díjkülönbözetet az adóhatóság felhívására, a szokásos piaci árat megállapító határozat közlése előtt köteles megfizetni. A díjkülönbözet jóváírásától számított 8 napon belül az állami adóhatóság a határozatot közli az adózóval. A különbözet megfizetésének elmulasztása esetén az állami adóhatóság a szokásos piaci ár megállapítása iránti kérelmet elutasítja. Ebben az esetben a díj visszatérítését előíró rendelkezés nem alkalmazható.”

204. § Az Art. 143. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság másodfokú jogerős határozatát – a fizetési könnyítés engedélyezése tárgyában hozott, illetőleg az elsőfokú határozat megsemmisítését elrendelő határozat kivételével – a bíróság az adózó kérelmére jogszabálysértés esetén megváltoztatja vagy hatályon kívül helyezi, és ha szükséges, az adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasítja. Az adóhatóság másodfokú végzésével szemben nincs helye bírósági felülvizsgálatnak.”

205. § Az Art. 147. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a (2)–(4) bekezdések számozása (3)–(5) bekezdésre változik:

„(2) A pályázat nyertese az adófizetési kötelezettség, adók módjára behajtandó köztartozás érvényesítése érdekében jogosult az ehhez szükséges, adótitoknak minősülő adatok megismerésére. Ennek érdekében a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló iratokat az adóhatóság az eljárás befejezéséig a pályázat nyertese rendelkezésére bocsátja.”

206. § Az Art. 151. § (2) bekezdése utolsó mondata helyébe a következő szövegrész lép:

„A magánnyugdíjpénztárak megillető tagdíj (tagdíj-kiegészítés) és ennek pótlékai tekintetében fennálló túlfizetés visszaigénylése során az adóhatóság visszatartási jogát kizárólag a magánnyugdíjpénztárak valamelyikét megillető tagdíj (tagdíj-kiegészítés), késedelmi pótlék, illetve önellenőrzési pótlék tekintetében gyakorolhatja.”

207. § (1) Az Art. 156. §-ának (1)–(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Amennyiben az adóhatóság egyidejűleg ingófoglalt és ingatlan-végrehajtást foganatosított, az ingatlan értékesítésére abban az esetben kerülhet sor, ha az ingófoglalt eredménytelen volt vagy abból a tartozás előreláthatóan nem egyenlíthető ki. A végrehajtás alá vont

a) ingóságot, illetve ingatlant rendszerint árverésen vagy nyilvános pályázat útján,

b) ingóságot elektronikus árverésen [*a)*–*b)* pontok a továbbiakban: árverés],

c) ingóságot, illetve ingatlant árverésen kívüli eladással kell értékesíteni.

(2) A pályázati, illetőleg az árverési hirdetmény közhírré tételéhez fűződő jogkövetkezmények az adóhatóság hirdetőtábláján legalább 15 napon át történő kifüggesztéssel állnak be. Az árverési hirdetményt az árverést megelőző 5. napig kell kifüggeszteni. A pályázati, illetőleg az árverési hirdetményt az adóhatóság a hivatalos internetes honlapján, illetőleg ezzel egyidejűleg a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara hivatalos lapjában közzéteszi. Az elektronikus árverési hirdetményt az adóhatóság kizárólag a hivatalos internetes honlapján az Elektronikus Árverési Felületen a közzétételhez fűződő jogkövetkezményekkel teszi közzé.”

(2) Az Art. 156. §-a (5) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) Az ingóságok nyilvános pályázat útján történő értékesítése esetén a Vht. 156/A–156/G. §-ait kell megfelelő módon alkalmazni azzal, hogy]

„c) érvénytelen az ajánlat, ha a felajánlott vételár nem érte el a becsérték 50%-át,”

(3) Az Art. 156. §-a (5) bekezdésének k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) Az ingóságok nyilvános pályázat útján történő értékesítése esetén a Vht. 156/A–156/G. §-ait kell megfelelő módon alkalmazni azzal, hogy]

„k) ha a ki nem fizetett ingóságot a tovább folytatott eljárás során alacsonyabb áron vették meg, mint amennyit a fizetést elmulasztó pályázó ajánlott, a fizetést elmulasztó pályázó a két ár közötti különbözetet azonnal köteles megtéríteni, illetőleg az adóhatóság e személyt a vételár-különbözet megfizetésére határozattal kötelezi; a fizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat,”

(4) Az Art. 156. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az ingatlanok nyilvános pályázat útján történő értékesítése esetén a Vht. 156/A–156/G. §-ait kell megfelelő módon alkalmazni azzal, hogy a pályázati ajánlat érvénytelen, ha a felajánlott vételár nem érte el a becsérték 65%-át, lakóingatlan esetén a becsérték 75%-át.”

208. § Az Art. 156. §-át követően a következő új 156/A. §-sal egészül ki:

„156/A. § (1) Az elektronikus árverés során a Vht. 120–129. §-ait kell alkalmazni az e §-ban szabályozott eltérésekkel. Nem kell alkalmazni a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény 66–67. §-ait, 163. §-át, a Vht. 38. § (1) bekezdését, 124. § (1)–(4) bekezdéseit, a 125. § (1)–(2) bekezdéseit és a 126. § rendelkezéseit.

(2) Az elektronikus árverés során az árvevő elektronikus úton az adóhatóság hivatalos internetes honlapjához kapcsolódó Elektronikus Árverési Felületen (a továbbiakban: EÁF) árvevő (elektronikus árvevő). Az elektronikus árverés lezárásáig meghatalmazáson, megbízáson alapuló képviseletnek nincs helye, kivéve, ha az elektroni-

kus árvevő, mint meghatalmazó vagy megbízó ezt a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül az adóhatóságnak bejelenti.

(3) Az EÁF-en közzétett elektronikus árverési hirdetményben az adóhatóság utal arra, hogy árvevő kizárólag elektronikus úton lehetséges. Az elektronikus árverési hirdetmények megtekintése és az árverésen történő részvétel, illetőleg licit díjmentes. Az adóhatóság a folyamatban lévő elektronikus árveréssel összefüggő minden cselekményt és információt az EÁF-en keresztül végez, illetőleg tesz közzé.

(4) Az elektronikus árverésen történő licitben az elektronikus árvevő a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül, a rendszer használatához szükséges egyedi azonosítóval és titkos jelszóval történő belépéssel vehet részt.

(5) Az elektronikus árverés időtartama az árverési hirdetményben megjelölt kezdő időponttól számított nyolcadik nap 21.00 óráig tart. Az EÁF-en a licitáláskor megjelenik az árverés tárgyához tartozó legmagasabb ajánlat, illetőleg az árverés lezárultáig tartó időtartamot mutató elektronikus számláló. Az egy óra időtartamot elérő üzemzavar esetén az elektronikus árverés időtartama 24 órával meghosszabbodik. Az árverés az üzemzavar időtartamától függetlenül 24 órával hosszabbodik meg, ha az üzemzavar az árverés lezárultát megelőző 4 órás időtartamon belül történt.

(6) Az érvényes licit legkisebb összege 1000 forint, 1 millió forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 10 000 forint, illetőleg 5 millió forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 20 000 forint.

(7) Érvényes árverési ajánlatnak az árverési hirdetményben közzétett árverés záró időpontjáig az EÁF-en beérkezett, a becsérték legalább 50%-át elérő, 5 legmagasabb ajánlat minősül. Azonos ajánlat esetén az EÁF-en korábban megtett ajánlat nyer. Az árverési ajánlat nem vonható vissza.

(8) A Vht. 103. §-ának (5) bekezdése alapján lefoglalt gépjármű elektronikus árverés útján történő értékesítése esetén kizárólag az az ajánlat érvényes, amelyből a végrehajtás előrelátható költségei és az adósnak a Vht. 170/A. §-ának (1) bekezdése alapján járó összeg fedezhető. Ebben az esetben az EÁF-en meg kell jelölni az így számított legalacsonyabb érvényes ajánlat összegét.

(9) Az árverést az nyeri, aki a legmagasabb összegű érvényes vételárat ajánlotta fel. Az árverés nyertesét az árverést lebonyolító adóhatóság e tényről elektronikus úton az elektronikus árverés lezárultát követően haladéktalanul értesíti. Az elektronikus értesítés tartalmazza, hogy a nyertes az értesítést követő 8 napon belül köteles megjelenni az árverést lebonyolító adóhatóságnál és a vételárat elektronikus úton megfizetni vagy igazolni, hogy a vételárat átutalási megbízás vagy postai készpénz átutalási megbízás útján megfizette. Az adóhatóság egyidejűleg postai úton is értesíti a nyertest az elektronikus értesítésben közöltekről.

(10) Amennyiben az árverés nyertese a vételárat azonosítható módon megfizette, de az ingóságot legkésőbb a postai értesítés átvételét követő 15 napig nem vette át, az adóhatóság az ingóságot Polgári Törvénykönyvről szóló törvény felelős őrzésre vonatkozó szabályai szerint 90 napig megőrzi. A felelős őrzéssel kapcsolatban felmerült költségek megfizetésére az adóhatóság határozatban kötelezi az árverés nyertesét. A megfizetésre kötelező határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat. Amennyiben az árverés nyertese a vételárat azonosítható módon nem fizette meg, az árverést a következő legmagasabb ajánlatot tevő személy nyeri meg.

(11) Ha a ki nem fizetett ingóságot alacsonyabb áron vették meg, mint amennyit a fizetést elmulasztó elektronikus árvevő ajánlott, az adóhatóság a fizetést elmulasztó elektronikus árvevőt a vételár-különbözet megfizetésére határozattal kötelezi. A fizetést elmulasztó elektronikus árvevő mentesül a vételár-különbözet megfizetése alól, ha a részére postai úton küldött értesítést e törvény rendelkezései alapján kellett kézbesítettnek tekinteni, és a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmének az adóhatóság helyt ad. Ez esetben a fizetésre kötelező határozatot az adóhatóság visszavonja. Amennyiben az árverésen egy árvevő vett részt, az árvevőt az általa legmagasabb összegben felajánlott vételár megfizetésére kell kötelezni. Ebben az esetben az ingóság tulajdonjogát az árverési vevő csak abban az esetben szerzi meg, ha a vételárat legkésőbb a fizetésre kötelező határozat jogerőre emelkedéséig megfizeti. Az árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat. A különbözet a végrehajtás során befolyt összeget növeli, a tartozást meghaladó részt a végrehajtási költséggel azonos módon kell elszámolni.

(12) Elektronikus árverés kiírása ugyanazon vagyontárgy vonatkozásában egy alkalommal történhet. A sikertelen elektronikus árverés kiírása nem érinti a Vht. rendelkezései szerinti ingó árverés kiírásának lehetőségét.

(13) Az elektronikus árverés technikai feltételeit és működtetésének részletszabályait az állami adóhatóság hivatalos lapjában és hivatalos internetes honlapján közzéteszi.”

209. § Az Art. 160. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„160. § (1) Az adóhatóság az adós kérelmére vagy felettes szerve rendelkezésére a határozat (végzés) végrehajtását felfüggeszti, ha a fizetési kötelezettséget előíró határozat (végzés) megváltoztatása vagy megsemmisítése várható.

(2) Az adóhatóság az adós kérelmére, a felettes szerve rendelkezésére vagy az illetékes hatóság értesítése alapján a határozat (végzés) végrehajtását felfüggeszti, ha a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adózás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-án aláírt Egyezmény (Választottbírói egyezmény) 6. vagy 7. cikke szerinti eljárás alapján a határozat (végzés) megváltoztatása

vagy megsemmisítése, illetve ezzel azonos hatású intézkedés várható.

(3) A végrehajtás felfüggesztéséről a bíróság az adózó kérelmére végzéssel határoz. A bírósági felülvizsgálat az adóhatósági határozat végrehajthatóságát nem érinti.

(4) A végrehajtási eljárás szünetel, ha

a) az adózó kérelmére az adóhatóság fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyezett,

b) a fizetési halasztás, részletfizetés vagy az adótartozás mérséklésére irányuló kérelem tárgyában jogerős döntést még nem hoztak,

c) az adózó meghalt, illetőleg megszűnt, az adó megfizetésére határozattal kötelezett személyt megállapító határozat jogerőre emelkedéséig,

d) az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata során az első alkalommal előterjesztett végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet jogerősen még nem bírálták el,

e) külön törvény így rendelkezik.

(5) Nem eredményezi a végrehajtási eljárás szünetelését az adózó fizetési könnyítésre vagy adótartozás mérséklésére irányuló kérelmének benyújtása, ha

a) az adózó korábbi, ilyen tárgyú kérelmét az adóhatóság jogerős határozattal elbírálta vagy a kérelmet az adózó visszavonta,

b) arra az adóhatósági árverés kitűzését, illetőleg pályázat meghirdetését követően kerül sor, vagy

c) a fizetési könnyítés, illetőleg tartozás mérséklés engedélyezését e törvény kizárja.

(6) A (4) bekezdés b) pontjában meghatározott szünetelés kezdő napja a kérelem megérkezését követő nap, a d) pontban meghatározott szünetelés kezdő napja a kérelemnek a végrehajtást foganatosító szerv tudomására jutásának napját követő nap.”

210. § Az Art. 168. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Nem kell önellenőrzési pótlékot felszámítani, ha a munkáltató (kifizető) az elektronikus havi adó- és járulékbevallást a magánszemély hibás nyilatkozata miatt önellenőrzéssel helyesbíti.”

211. § Az Art. 170. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a munkáltató (kifizető) a magánszemélyt terhelő adóelőleg, adó, járulék megállapítási, levonási és ezzel összefüggésben bevallási kötelezettségének nem vagy nem a törvényben meghatározottak szerint tesz eleget, az adóhatóság az adóhiányt a magánszemély terhére, az adóhiány után az adóbírságot, a késedelmi pótlékot a munkáltató terhére, a rá vonatkozó szabályok szerint állapítja meg, kivéve, ha az adóhiány az adózó jogszerűtlen nyilatkozatának következménye. Az adóhatóság az adóhiányt, illetőleg az adóbírságot és a késedelmi pótlékot is a munkáltató (kifizető) terhére állapítja meg, ha az adóelőleget, adót, járulékot a munkáltató (kifizető) a magánszemélytől

levonta, de az ezzel összefüggő bevallási kötelezettségének nem tett eleget.”

212. § Az Art. 172. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„172. § (1) A magánszemély adózó 200 ezer forintig, más adózó 500 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha

a) a bejelentési (bejelentkezési, változásbejelentési), adatszolgáltatási kötelezettségét késedelmesen, hibásan, valótlan adattartalommal vagy hiányosan teljesíti,

b) a bevallási, vagyonszerzési illetékkal kapcsolatos bejelentési (a továbbiakban együtt: bevallási) kötelezettségét a bevallás határidejét követően, de az adóhatóság felszólítását, ellenőrzését megelőzően késedelmesen teljesíti és késedelmét nem menti ki (bevallási késedelem),

c) bejelentési (bejelentkezési, változásbejelentési), adatszolgáltatási, bankszámlanyitási kötelezettségét, továbbá bevallási kötelezettségét nem teljesíti,

d) adószámhoz kötött tevékenységet vagy adóköteles tevékenységet adószám hiányában folytat,

e) a jogszabályokban előírt bizonylatok kiállítását, illetve könyvek, nyilvántartások vezetését elmulasztja, a bizonylatokat az előírásoktól eltérően állítja ki, a könyveket, nyilvántartásokat hiányosan vagy az előírásoktól eltérően vezeti vagy a számviteli törvényben meghatározott pénzkézelési szabályzatra vonatkozó rendelkezéseket megsérti,

f) iratmegőrzési kötelezettségének nem tesz eleget,

g) az ellenőrzés időpontjában az áru eredetét tanúsító bizonylattal vagy annak másolatával nem rendelkezik,

h) az e törvény felhatalmazása alapján kiadott külön jogszabályban meghatározott feltételek megsértésével állít elő és/vagy hoz forgalomba nyomtatványt,

i) a nyilatkozattételt elmulasztja, a tanúvallomást jogosulatlanul megtagadja,

j) a költségvetési támogatás (adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés) igénylésénél a fennálló köztartozásáról valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz,

k) a járulékfizetési kötelezettség felső határának eléréséről valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz,

l) az ellenőrzést, az üzletlezárást, illetőleg a tevékenység felfüggesztésének alkalmazását vagy a végrehajtási eljárást a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza, különösen ilyennek minősül, ha a becslés során az adózó bizonyítékként más adózót is érintő szerződéses kapcsolatra vagy egyéb ügyletre hivatkozik, és az ez alapján lefolytatott kapcsolódó vizsgálat az adózó bizonyítási indítványában foglaltakat nem támasztja alá,

m) az e törvény szerint elektronikus bevallás benyújtására kötelezett a regisztrációs kötelezettségét nem, vagy késedelmesen teljesíti.

(2) Az adózó 1 millió forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha

a) a számla, egyszerűsített számla, nyugtakibocsátási kötelezettségét elmulasztja, illetőleg a számlát, egyszerű-

sított számlát, nyugtát nem a tényleges ellenértékről bocsátja ki,

b) be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat vagy foglalkoztatott, igazolatlan eredetű árut forgalmaz.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában foglaltakon túl, számla, egyszerűsített számla, nyugtakibocsátási kötelezettség elmulasztásáért az adózó mellett alkalmazottja, képviselője, vagy az a magánszemély is, aki az értékesítésben közreműködik, 10 ezer forinttól 50 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható.

(4) Ha a munkáltató, illetőleg a kifizető a magánszemélynek juttatott adó- és járulékköteles kifizetésről teljesítendő bevallásában hiányos, illetve valótlan adatokat közöl, vagy a bevallás benyújtását elmulasztja, a kiszabható mulasztási bírság felső határa a bevallással érintett magánszemélyek számának és a bírság adózóra egyébként vonatkozó, törvényben rögzített legmagasabb értékének szorzata.

(5) A foglalkoztatót terhelő bejelentési kötelezettség elmulasztása esetén kiszabható mulasztási bírság felső határa a bejelenteni elmulasztott foglalkoztatottak számának és a bírság adózóra egyébként vonatkozó, törvényben rögzített legmagasabb értékének szorzata.

(6) Az (1) bekezdés a)–b) pontja szerinti késedelem esetén nincs helye mulasztási bírság megállapításának, ha az adózó késedelmét annak igazolásával menti ki, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

(7) A bejelentkezési, bejelentési, változásbejelentési, bevallási, adatszolgáltatási, bankszámlanyitási, bizonylat kiállítási kötelezettség elmulasztása, továbbá a számviteli törvény szerinti pénzkézelési szabályok megsértése esetén a mulasztási bírság megállapításával egyidejűleg az adóhatóság az adózót – határidő tűzésével – teljesítésre hívja fel. A kiszabott bírság kétszeresét kell újabb határidő tűzésével megállapítani, ha a teljesítésre kötelező, előző határozatban előírt határidőt az adózó elmulasztotta. A kötelezettség teljesítése esetén az e bekezdés előző mondata alapján kiszabott bírság korlátlanul mérsékelhető.

(8) Az (1) bekezdés d) pontja alapján kiszabott bírság esetén az adóhatóság a bírságot kiszabó, valamint az árukészlet lefoglalása tárgyában hozott határozatát az adózóval kihirdetés útján közli, és a határozat a közlés időpontjától kezdve a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.

(9) Az ellenőrzés, az üzletlezárás, illetve a végrehajtási eljárás akadályozásáért az (1) bekezdés l) pontja alapján adózónak nem minősülő magánszemély is szankcionálható. Ha törvény az üzletlezárás alkalmazását kizárja vagy az adózó az üzletlezárás, illetőleg a tevékenység felfüggesztésének fogantatosítását meghiúsítja, valamint a lezárt üzletet kinyitja, vagy tevékenységét a felfüggesztés ellenére folytatja, a mulasztási bírság felső határa az üzletlezárás, tevékenységfelfüggesztés határozatban meghatározott napjai számának, illetve a bírság adózóra egyébként vonatkozó, törvényben rögzített legmagasabb értékének szorzata.

(10) Hibásan benyújtott bevallás esetén a magánszemély 20 ezer forintig, más adózó 100 ezer forintig terjedő

mulasztási bírsággal sújtható. Ha a késedelmesen benyújtott bevallás hibás, az adózó csak a késedelemért szankcionálható.

(11) Ha az eljárás kezdeményezésekor fennálló eljárási illetékfizetési kötelezettségét a kötelezett felhívás ellenére egyáltalán nem vagy nem teljes mértékben vagy nem a megszabott határidőben teljesítette, a meg nem fizetett illeték 100%-áig terjedő, de legfeljebb 100 ezer forint mulasztási bírság szabható ki.

(12) Ha az adózó esedékességig az adóévi várható adó összegét – figyelemmel az adóév során megfizetett előleg összegére is – nem fizette meg legalább 90%-os mértékben, a befizetett előleg és az adó 90%-ának különbözete után 20%-ig terjedő mulasztási bírságot fizet.

(13) Az adózó 20%-ig terjedő mértékű bírságot fizet, ha az előző időszak adatai alapján előírt (bevallott) adóelőleget mérsékeltek, és ezért kevesebb adóelőleget fizetett, mint amennyit tényleges eredménye alapján kellett volna. A bírság alapja az előző időszak adatai alapján előírt (bevallott) adóelőleg és a mérsékelt adóelőleg különbözete.

(14) Ha a munkáltató (kifizető) adólevonási, vagy az adóbeszedésre kötelezett adóbeszedési kötelezettségét részben vagy egészben elmulasztotta, vagy a beszedett, illetve megállapított és levont adót nem fizette meg, késedelmi pótlék mellett 50%-ig terjedő mulasztási bírságot fizet. A bírság alapja a beszedni, levonni, illetőleg megfizetni elmulasztott adó összege.

(15) Az adóhatóság az e törvényben, adótörvényben, illetőleg e törvények felhatalmazásán alapuló más jogszabályban megállapított kötelezettségnek az e §-ban nem szabályozott megszegése miatt a magánszemély adózót 50 ezer, más adózót 100 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja.

(16) Az adózó a szokásos piaci ár meghatározásával összefüggő nyilvántartási kötelezettségének az (1) bekezdés e) pontja szerinti megsértése, illetve e nyilvántartással összefüggő iratmegőrzési kötelezettségének megsértése esetén nyilvántartásonként (összesített nyilvántartásonként) 2 millió forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható.

(17) Az adózó a közbeszerzések közvetlen megvalósítása érdekében megkötött vállalkozási szerződésekhez kapcsolódó, e törvény 36/A. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének megsértése esetén, kifizetésenként a kifizetés összegének 20%-áig terjedő mulasztási bírsággal sújtható.

(18) A mulasztási bírság kiszabásánál – különös tekintettel a (4) és (5) bekezdésben meghatározott esetekre – az adóhatóság mérlegeli az eset összes körülményét, az adózó jogellenes magatartásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy az adózó, illetve intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el. A körülmények mérlegelése alapján az adóhatóság a mulasztás súlyához igazodó az adózási

érdeksérellemmel arányos bírságot szab ki, vagy a bírság kiszabását mellőzi.”

213. § Az Art. 174. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság mulasztási bírság kiszabása mellett az adóköteles tevékenység célját szolgáló helyiséget 12 nyitvatartási napra lezárhatja, illetőleg az adózó tevékenységének jellege szerint az adóköteles tevékenység gyakorlását ugyanazon időtartamra felfüggesztheti, ha az adózó

a) be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat vagy foglalkoztatott,

b) igazolatlan eredetű árut forgalmaz,

c) az adóköteles tevékenység célját szolgáló ugyanazon helyiségében (műhely, üzlet, telep stb.) az első ellenőrzéstől számított egy éven belül második alkalommal mulasztotta el számla- vagy nyugtaadási kötelezettségét.”

214. § (1) Az Art. 175. §-ának (10)–(11) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(10) A bevallási, adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton teljesítő adózó az állami adóhatósághoz teljesítendő bejelentési, változásbejelentési kötelezettségének elektronikus úton is eleget tehet, illetőleg az adóügyeiben az adóhatóságnál a beadványait elektronikus úton is előterjesztheti.

(11) Az adózó általános, nemleges adóigazolás, illetőleg az együttes adóigazolás iránti kérelmet az állami adóhatósághoz elektronikus úton is előterjesztheti. Ez esetben az állami adóhatóság az igazolást elektronikus űrlapon állítja ki és küldi meg az adózó részére.”

(2) Az Art. 175. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy az adóügyek elektronikus intézésére vonatkozó eljárások keretében rendeletben szabályozza

a) a bevallási, adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének,

b) a bejelentési, változásbejelentési kötelezettség teljesítésének,

c) az általános, a nemleges adóigazolás, az együttes adóigazolás, illetőleg a fizetési könnyítés iránti kérelmek intézése rendjének,

d) az adófizetés teljesítésének,

e) az adózó folyószámlájának megtekintése,

f) az adózó által a bejelentési (változásbejelentési) kötelezettség alkalmával bejelentett és az adóhatóság által nyilvántartott adatok megtekintésének, illetőleg ezen adatok letöltésének

módját és technikai feltételeit.”

(3) Az Art. 175. §-ának (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) Az adózó adószámlája adataihoz a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül, annak használa-

tához szükséges egyedi azonosítóval és titkos jelszóval hozzáférhet.”

(4) Az Art. 175. §-a a következő új (16) bekezdéssel egészül ki:

„(16) Adótanácsadói, adószakértői, illetve okleveles adószakértői tevékenységet az a megfelelő szakképesítéssel rendelkező büntetlen előéletű természetes személy folytathat, aki az adópolitikáért felelős miniszter erre jogosító engedélyével (hatósági igazolvánnyal) rendelkezik és ennek alapján az ilyen tevékenységet folytatók nyilvántartásában szerepel. Jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet adótanácsadói, adószakértői, illetve okleveles adószakértői tevékenységet akkor folytathat, ha legalább egy tagja, vagy alkalmazottja az e bekezdés szerinti nyilvántartásban szerepel.”

(5) Az Art. 175. §-a a következő új (17)–(19) bekezdéssel egészül ki:

„(17) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a (16) bekezdés szerinti engedély kibocsátásának és visszavonásának feltételeit, a nyilvántartás vezetésének szabályait – ideértve az eljárás során fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét is –, valamint a nyilvántartásban szereplők kötelező továbbképzésre vonatkozó részletes szabályokat azzal, hogy a nyilvántartásba vételi eljárás elektronikus úton nem folytatható le.

(18) A (16) bekezdés szerinti nyilvántartások a természetes személy következő adatait és az alábbi tényeket tartalmazzák:

- a) név, születési név,
- b) anyja neve,
- c) születési hely és idő,
- d) lakcím, levelezési cím,
- e) telefonszám, elektronikus elérhetőség,
- f) hatósági igazolvány száma, a kiadás és érvényesség időpontja,
- g) a szakképesítést igazoló oklevél száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,
- h) egyéb szakképesítések megnevezése, az ezen képesítések igazoló oklevél, bizonyítvány száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,
- i) az államilag elismert idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga (nyelvvizsgák) típusa, valamint fokozata.

(19) A (16) bekezdés szerinti nyilvántartásban szereplő adótanácsadói, adószakértői, illetve okleveles adószakértői tevékenység folytatására jogosult személy neve, címe, nyilvántartási száma, valamint hozzájárulása esetén egyéb, a nyilvántartásban szereplő adata nyilvános. A tárgyévben nyilvántartásba vettek nyilvános adatait, illetve a nyilvántartásban szereplő nyilvános adatokban bekövetkezett változásokat az adópolitikáért felelős miniszter a Pénzügyi Közlönyben évente – a tárgyévet követő év március 31-ig – közzéteszi, továbbá internetes honlapján valamennyi nyilvántartásba vett személy nyilvános adatait nyilvánosságra hozza.”

215. § Az Art. 176. §-át követően a következő új 176/A. §-sal egészül ki:

„176/A. § (1) A kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-án aláírt Egyezmény (Választottbírószági egyezmény) alkalmazása során az e §-ban szabályozott eltérésekkel e törvény rendelkezései szerint kell eljárni.

(2) Az illetékes hatóság az adózó kölcsönös egyeztetési eljárás iránti kérelmének beérkezésétől számított egy hónapon belül értesíti az adózót, valamint az ügyben érintett szerződő államok illetékes hatóságait a kérelem benyújtásáról. Az illetékes hatóságok értesítéséhez a kölcsönös egyeztetési eljárás iránti kérelem másolatát is csatolni kell.

(3) Ha a kölcsönös egyeztetési eljárás iránti kérelem elutasításának nincs helye és a kérelem egyoldalúan nem teljesíthető, az illetékes hatóság kölcsönös egyeztetési eljárást kezdeményez az ügyben érintett szerződő államok illetékes hatóságainak értesítésével. Az értesítésben utalni kell a Választottbírószági egyezmény 6. cikk (1) bekezdésében, illetve 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidő kezdő időpontjára, betartására és az értesítéshez mellékelni kell a kölcsönös egyeztetési eljárás iránti kérelem másolatát. Az illetékes hatóságok értesítésével egyidejűleg a kérelmezőt is értesíteni kell a kölcsönös egyeztetési eljárás megindításáról.

(4) A Választottbírószági egyezmény 6. cikk (1) bekezdésében hivatkozott, kölcsönös egyeztetési eljárás iránti kérelemben meg kell jelölni a kérelmező és a kérelemmel érintett személyek azonosító adatait (elnevezés, székhely, adóazonosító szám); az adóügy tényállásának lényeges elemeit (így különösen a kérelmező és a kérelemmel érintett személyek jogviszonyának leírását, az adómegállapítási időszakot, a kettős adóztatást eredményező adóhatósági döntés, intézkedés azonosításához szükséges adatokat vagy csatolni kell a döntés, illetve az intézkedésről szóló irat másolatát); az adóüggyel kapcsolatban a kérelmező vagy a kérelemmel érintett személyek által kezdeményezett közigazgatási jogorvoslati, illetve polgári peres eljárások adatait, valamint a kérelem előterjesztésének indokát. Ha a kérelem az e bekezdésben foglaltakat csak részben tartalmazza, az illetékes hatóság a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül megfelelő határidő tűzésével hiánypótlásra hívja fel a kérelmezőt.

(5) A Választottbírószági egyezmény 7. cikk (1) bekezdése szerint a kölcsönös egyeztetés iránti kérelem abban az időpontban minősül benyújtottnak és a kétéves időszak kezdőnapja az a nap, amikor a kérelem tartalma a (4) bekezdésben foglaltaknak – további hiánypótlásra felhívás nélkül – megfelel.

(6) Ha törvény, vagy törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, e § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni a Választottbírószági egyezmény részes államaival a kettős adózás elkerülése tárgyában kötött egyezmények kölcsönös egyeztetési eljárásról szóló cikke alkalmazása során.”

216. § (1) Az Art. 178. §-ának 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(178. § E törvény és – ha törvény másként nem rendelkezik – az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában)

„4. *adótartozás*: az esedékességkor meg nem fizetett adó és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás; ha jogszabály valamely kedvezmény igénybevételét ahhoz köti, hogy az adózónak ne legyen adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, e feltétel vizsgálata során az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozás összegét csökkenteni kell az ugyanazon adóhatóságnál nyilvántartott túlfizetés összegével (nettó adótartozás).”

(2) Az Art. 178. §-ának 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. *állandó lakóhely*: az olyan lakóhely, ahol a magán-személy tartós ottlakásra rendezkedett be és ténylegesen ott lakik. Nem változik az állandó lakóhely, ha a magán-személy ideiglenes jelleggel huzamosabb ideig külföldön tartózkodik, különösen tanulás, munkavállalás, utazás céljából.”

(3) Az Art. 178. §-ának 16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. *jövőbeni ügylet*: az adó feltételes, illetőleg a szokásos piaci ár megállapítása iránti kérelem benyújtását követően megkötött szerződés vagy más jogügylet. A szokásos piaci ár megállapítása iránti eljárásban jövőbeni ügyletnek minősül az a szerződés vagy más jogügylet is, amely(ek) alapján a szokásos piaci ár megállapítása iránti kérelem benyújtásának időpontjában vagy azt követően folyamatos teljesítés történik, függetlenül attól, hogy a szerződést vagy egyéb jogügyletet a kérelem benyújtását megelőzően kötötték meg. Folyamatos teljesítésűnek az a szerződés vagy egyéb jogügylet minősül, amelyet legalább hat hónap időtartamra kötöttek meg vagy jött létre és amely alapján kéthavonta legalább egyszer teljesítés történik.”

217. § Az Art. 1., 2., 3. és 6. számú mellékletei e törvény 10., 11., 12., 13. mellékletei szerint módosulnak.

HETEDIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XIV. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

218. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedeze-

téről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-ának *n)* és *o)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„*n)* *Tagságra kötelezett pályakezdő*:

1. az a természetes személy, aki az 1998. július 1-je és 2005. december 31-e között hatályos rendelkezések értelmében tagságra kötelezett pályakezdőnek minősült, és
2. a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 3. §-ának (1) bekezdésében meghatározott személy.

o) *Magánnyugdíjpénztárhoz önkéntes döntéssel csatlakozó*:

1. a tagságra kötelezett pályakezdőnek nem minősülő természetes személy, aki az 1998. január 1-je és 2005. december 31-e között hatályos rendelkezések értelmében önkéntes döntéssel taggá vált, és
2. az Mpt. 3. §-ának (2) bekezdésében meghatározott személy.”

(2) A Tbj. 4. §-a a következő *s)* ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„*s)* *Minimálbér*: a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított személyi alapbér kötelező legkisebb havi összege.”

(3) A Tbj. 4. § *x)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában:)

„*x)* *Kezdő mezőgazdasági őstermelő*: az a személy, aki a tárgyévét megelőző évben nem minősült mezőgazdasági őstermelőnek.”

219. § (1) A Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alapján biztosított)

„*d)* az álláskereső támogatásban részesülő személy,”

(2) A Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének *i)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alapján biztosított)

„*i)* a mezőgazdasági őstermelő, ha a reá irányadó nyugdíjkorhatárig hátralévő idő és a már megszerzett szolgálati idő együttesen legalább 20 év, kivéve

1. az őstermelői tevékenységet közös igazolvány alapján folytató kiskorú személyt és a gazdálkodó család kiskorú tagját,
2. az egyéb jogcímen – ide nem értve a *g)* pont és a (2) bekezdés szerint – biztosítottat,
3. a saját jogú nyugdíjast és az özvegyi nyugdíjban részesülő személyt, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.”

220. § A Tbj. 7. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ha a jövedelem juttatására egy másik foglalkoztatónál (munkáltatónál) fennálló jogviszonyra tekintettel kerül sor, e jövedelemmel összefüggésben a biztosítás időtartamaként a jövedelem kifizetésének (juttatásának) napját kell figyelembe venni.”

221. § A Tbj. 11. §-ának *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosítás nem terjed ki:)

„*a)* külföldi állam Magyarországra akkreditált diplomáciai és konzuli képviselte személyzetének külföldi állampolgárságú tagjára (a továbbiakban: képviselő tagja), a külföldi állampolgárságú háztartási alkalmazottra, aki kizárólag a képviselő tagjának alkalmazásában áll, a képviselő tagjával közös háztartásban élő külföldi állampolgárságú családtagra (házastárs, gyermek), feltéve hogy az alkalmazottra, illetve a családtagra kiterjed a küldő állam vagy más állam társadalombiztosítási rendszere, továbbá a nemzetközi szervezet nemzetközi szerződés alapján mentességet élvező tisztviselőjére (alkalmazottjára) és vele közös háztartásban élő családtagjára (házastárs, gyermek), feltéve hogy kiterjed rájuk a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszere;”

222. § (1) A Tbj. 16. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egészségügyi szolgáltatásra jogosult – az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl – az, aki)

„*c)* mezőgazdasági járadékban (öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékban, növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékban), átmeneti járadékban, rendszeres szociális járadékban, egészségkárosodási járadékban, fogyatékosági támogatásban, rokkantsági járadékban, házastársi pótlékban, házastársi jövedelem-pótlékban,”
(részeseül)

(2) A Tbj. 16. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egészségügyi szolgáltatásra jogosult – az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl – az, aki)

„*g)* Magyarországon nyilvántartásba vett egyháztól, felekezettől nyugdíjban, a Magyar Alkotóművészeti Közalapítványtól öregségi nyugdíjban vagy rendszeres rokkantsági segélyben,”
(részeseül)

(3) A Tbj. 16. §-a (1) bekezdésének *i)* és *j)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Egészségügyi szolgáltatásra jogosult – az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl – az, aki)

„*i)* a közoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó közepfokú nevelési-oktatási vagy a felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nap-

pali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató nagykorú magyar állampolgár, valamint az a külföldi állampolgár, aki nemzetközi szerződés vagy az oktatásért felelős miniszter által adományozott ösztöndíj alapján létesített tanulói, hallgatói jogviszonyban áll,

j) megváltozott munkaképességű, illetve egészségkárosodást szenvedett és munkaképesség-változásának mértéke az 50 százalékot, illetve egészségkárosodásának mértéke a 40 százalékot eléri, és az illetékes hatóság erre vonatkozó igazolásával rendelkezik,”

223. § A Tbj. a 16. § után a következő 16/A. §-sal egészül ki:

„16/A. § A 16. § (1) bekezdésének *i)* pontjában említett tanuló és hallgató a tanulói jogviszony, illetőleg a hallgatói jogviszony kezdetétől a diákigazolványra való jogosultság megszűnéséig jogosult egészségügyi szolgáltatásra, ideértve a tanulói, hallgatói jogviszony szünetelésének időtartamát is.”

224. § A Tbj. 19. §-ának (1)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A foglalkoztató és a biztosított egyéni vállalkozó által fizetendő társadalombiztosítási járulék mértéke 29 százalék, ebből a nyugdíj-biztosítási járulék 24 százalék, az egészségbiztosítási járulék 5 százalék, amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék 4,5 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 0,5 százalék.

(2) A biztosított által fizetendő nyugdíjjárulék mértéke

a) kizárólag a társadalombiztosítási nyugdíj hatálya alá tartozó biztosított esetében 9,5 százalék,

b) magánnyugdíjpénztár tagja esetében 1,5 százalék.

A saját jogú nyugdíjas foglalkoztatott, valamint a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni és társas vállalkozó magán-nyugdíjpénztári tagsága esetén is 9,5 százalék nyugdíjjárulékot fizet.

(3) A biztosított által fizetendő egészségbiztosítási járulék mértéke 6 százalék, amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék mértéke 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék mértéke 2 százalék.

(4) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás, valamint a 39. § (2) bekezdésében meghatározott személy által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék havi összege 4350 forint (napi összege 145 forint).”

225. § A Tbj. 20/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztató a Tny. tv. szerint kordedvezményre jogosító munkakörben foglalkoztatott után a társadalombiztosítási járulék alapjának alapulvételével – a társadalombiztosítási járulékon felül – kordedvezmény-biztosítási járulékot fizet, kivéve, ha e kötelezettsége alól külön jogszabály szerint mentesítették.”

226. § (1) A Tbj. 21. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

[Nem képezi a társadalombiztosítási járulék, a nyugdíj-járulék (tagdíj) és az egészségbiztosítási járulék alapját:]
 „c) a jövedelmet pótló kártérítés (keresetpótló járadék),”

(2) A Tbj. 21. §-a a következő e) ponttal egészül ki:

[Nem képezi a társadalombiztosítási járulék, a nyugdíj-járulék (tagdíj) és az egészségbiztosítási járulék alapját:]
 „e) a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó kamat,”

227. § (1) A Tbj. 24. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A foglalkoztatott a 19. § (2) bekezdésében meghatározott nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és a 19. § (3) bekezdésében meghatározott egészségbiztosítási járulékot fizet. A nyugdíjjárulék (tagdíj) és az egészségbiztosítási járulék alapja azonos a 20. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott társadalombiztosítási járulék alapjával. A foglalkoztatott nem fizet]

„b) egészségbiztosítási járulékot a jubileumi jutalom, a végkielégítés, az újrakezdési támogatás, a szabadságmegváltás jogcímen kifizetett juttatás, a határozott időtartamú jogviszony megszüntetése esetén a Munka Törvénykönyve 88. §-ának (2) bekezdése és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 27. §-ának (2) bekezdése alapján kifizetett összeg után, pénzbeli egészségbiztosítási járulékot a külön jogszabály szerinti prémiumévek program, illetőleg a különleges foglalkoztatási állomány keretében járó juttatás után.”

(2) A Tbj. 24. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A járulékfizetési felső határt évente január 1-jétől december 31-éig kell számítani. Ha a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony nem áll fenn a teljes naptári évben, akkor a járulékfizetési felső határt a jogviszony időtartamával arányosan kell megállapítani. A járulékfizetési felső határ számításánál figyelmen kívül kell hagyni továbbá azt az időtartamot, amelyre a foglalkoztatottnak járulékalapot képező jövedelme nem volt, így különösen, ha táppénzben, terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben, baleseti táppénzben részesült, valamint a fizetés, díjazás nélküli időszakot. A megállapított járulékfizetési felső határt időközben csökkenteni kell az említett időszakok naptári napjainak száma és a napi járulékfizetési felső határ szorzatával.”

228. § A Tbj. 26. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A központi költségvetés a 16. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott – foglalkoztatottnak vagy kiegészítő tevékenységet folytatónak nem minősülő – személyek, a gyermekgondozási díjban részesülők, valamint a 16. § (1) bekezdésének c)–f), h)–o), s) és t) pontjaiban

meghatározott személyek után havonta 4350 forint egészségügyi szolgáltatási járulékot fizet.”

229. § A Tbj. 27. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A társas vállalkozás a Tny. tv. szerint kordedvezményre jogosító munkakörben foglalkoztatott biztosított társas vállalkozó után a társadalombiztosítási járulék alapjának alapulvételével – a társadalombiztosítási járulékon felül – kordedvezmény-biztosítási járulékot fizet, kivéve, ha e kötelezettsége alól külön jogszabály szerint mentesítették.”

230. § A Tbj. 29. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A Tny. tv. szerint kordedvezményre jogosító munkakörben vállalkozói tevékenységet végző biztosított egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulék alapjának alapulvételével – a társadalombiztosítási járulékon felül – kordedvezmény-biztosítási járulékot fizet, kivéve, ha e kötelezettsége alól külön jogszabály szerint mentesítették.”

231. § A Tbj. 29/A. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdéstől eltérően a 31. § (4) bekezdésében említett eva adózó egyéni vállalkozó a munkaviszonya, illetőleg a tanulói, hallgatói jogviszonya megszűnését követő tárgyévi időszakra is választhatja a magasabb járulék-alap utáni járulékfizetést.”

232. § (1) A Tbj. 30/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az a mezőgazdasági őstermelő, akinek az e tevékenységből származó, tárgyévvel megelőző évben elért bevétele nem haladja meg a hétmillió forintot, az őstermelői tevékenységből származó, tárgyévvel megelőző évi bevételenek 20 százaléka után a 19. § (3) bekezdésében meghatározott mértékű természetbeni egészségbiztosítási járulékot és – a nyugdíj-biztosítási járulékot is magában foglaló – 9,5 százalékos nyugdíjjárulékot fizet. Ha a mezőgazdasági őstermelő magánnyugdíjpénztár tagja, akkor 2,3 százalékos tagdíjat és 7,2 százalékos nyugdíjjárulékot fizet. A hétmillió forintos bevételi összeghatár számításánál figyelmen kívül kell hagyni a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított, egyébként bevételnek számító támogatást.”

(2) A Tbj. 30/A. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A mezőgazdasági őstermelő a magasabb járulékalap választásáról a tárgyév első negyedévére vonatkozó járulékbevallásában nyilatkozik az állami adóhatóságnak.”

233. § (1) A Tbj. 31. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyokban és a 26. § (1) bekezdésében említett ellátások után együttesen legfeljebb a járulékfizetési felső határig kell megfizetni. A nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a naptári év folyamán addig kell levonni, amíg a biztosított nem nyilatkozik arról, hogy a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a járulékfizetési felső határig megfizette. Nyugdíjjárulék-túlfizetés esetén a foglalkoztató a túlfizetés igazolását követő 15 napon belül köteles a járulékot visszafizetni a biztosítottnak.”

(2) A Tbj. 31. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A társadalombiztosítási járulék, az egészségbiztosítási járulék és a nyugdíjjárulék (tagdíj) alapja a ténylegesen elért járulékalapot képező jövedelem, eva adózó egyéni vállalkozó esetében az Eva tv.-ben meghatározott adóalap 4 százaléka, átalányadózó egyéni vállalkozó esetében az átalányadó alapját képező jövedelem, ha

a) az – átalányadózonak nem minősülő – egyéni vállalkozó, a társas vállalkozó legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban is áll, vagy

b) az egyéni vállalkozó, a társas vállalkozó közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat.

A heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani.”

234. § A Tbj. 36. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó a nyugdíjjárulékot legfeljebb a járulékfizetési felső határig fizeti meg.”

235. § A Tbj. 37. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a nyugdíjjárulékot legfeljebb a járulékfizetési felső határig fizeti meg.”

236. § A Tbj. 39. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az a belföldi személy, aki nem biztosított és egészségügyi szolgáltatásra a 16. § (1) bekezdésének a)–p) és s)–t) pontja, valamint a 13. § szerint sem jogosult, köteles a 19. § (4) bekezdésében meghatározott egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetni.”

237. § A Tbj. az V. fejezetet megelőzően a következő 39/A. §-sal egészül ki:

„39/A. § (1) A 39. § (2) bekezdésében meghatározott járulékfizetési kötelezettség az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság megszűnését követő naptól a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony első napjáig, illetőleg a 16. § (1) bekezdésének a)–p) és s)–t) pontjában meghatá-

rozott jogosultsági feltételek bekövetkezésének napjáig áll fenn.

(2) Ha a biztosítási kötelezettség megállapítására utólag kerül sor, a biztosítási jogviszony fennállásának időtartama alatt a 39. § alapján megfizetett járulékot a foglalkoztató által kiállított igazolás benyújtása mellett vissza lehet igényelni az állami adóhatóságtól.”

238. § A Tbj. 43. §-ának (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[A 42. § (1) bekezdés alapján nyilvántartásba vett adatokból]

„h) a köztartozás behajtására törvény által felhatalmazott szervek e tevékenységük ellátása céljából az a)–d) és f) pontban foglaltak”

(szerinti adatok igénylésére jogosultak.)

239. § A Tbj. 44. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A foglalkoztató és az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak nyilvántartásába való bejelentésre kötelezett más személy vagy szerv legkésőbb a bejelentést követő napon, illetve a biztosított vagy egyéb jogcímen egészségügyi szolgáltatásra jogosult személy kérésére három munkanapon belül köteles a bejelentésről igazolást kiadni a biztosított, illetve az egyéb jogcímen egészségügyi szolgáltatásra jogosult személy részére, mely tartalmazza a bejelentésben közölt adatokat és a bejelentés teljesítésének időpontját.”

240. § A Tbj. a 44. § után a következő 44/A–44/C. §-okkal egészül ki:

„44/A. § (1) A kincstár a 42. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott személyi adatok és a TAJ-szám megjelölésével bejelentést tesz az egészségbiztosítási szerv részére a gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, fogyatékosági támogatásban részesülő személyekről az ellátást megállapító határozat jogerőre emelkedését és az ellátás megszűnését követő 10 napon belül. Az adatok átadásának módjáról a kincstár és az egészségbiztosítási szerv megállapodást köt.

(2) Az illetékes települési önkormányzat jegyzője a 42. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott személyi adatok és a TAJ-szám megjelölésével bejelentést tesz az egészségbiztosítási szervnek a rendszeres szociális segélyben, az ápolási díjban, az időskorúak járadékában és a hadigondozotti pénzellátásban részesülő személyekről az ellátást megállapító határozat jogerőre emelkedését és az ellátás megszűnését követő 10 napon belül. Ha a rendszeres szociális segély folyósítása szünetel, erről a szünetelés kezdő és befejező időpontját követő 10 napon belül kell a bejelentést teljesíteni. Az illetékes települési önkormányzat jegyzője bejelentést tesz arról a személyről is, akinek a szociális rászorultságát a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 54. §-a alapján megállapította. A bejelentést a szociális rászorultság meg-

állapításáról szóló határozat jogerőre emelkedését követő 10 napon belül kell az egészségbiztosítási szerv részére teljesíteni. A bejelentésnek tartalmaznia kell azt is, hogy a jogosultságot milyen időtartamra állapították meg.

(3) Az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság kezdetére és megszűnésére vonatkozó bejelentést

a) az egyházi, felekezeti nyugdíjban részesülők esetén az egyházi, felekezeti nyugdíjat folyósító szerv,

b) a bányászati keresetkiegészítésben részesülők esetén a keresetkiegészítést folyósító szerv,

c) a Magyar Alkotóművészeti Közalapítványtól öreg-ségi nyugdíjban, illetve rendszeres rokkantsági segélyben részesülők esetében a közalapítvány,

d) a személyes gondoskodást nyújtó bentlakásos intézményben elhelyezettek esetén – az a) pontban és a (3) bekezdésben említett személyek kivételével – az intézmény vezetője,

e) a 16. § (1) bekezdésének i) pontjában említett tanuló, hallgatók esetén a közép fokú nevelési-oktatási, illetőleg felsőoktatási intézmény vezetője,

f) fogvatartottak esetén a fogvatartást foganatosító szerv

a jogosultság kezdetét és megszűnését követő 10 napon belül köteles teljesíteni az egészségbiztosítási szervnek.

(4) A nyugdíj-biztosítási ellátásban (ideértve a saját jogú és a hozzátartozói nyugellátásban részesülőket), rehabilitációs járadékban, korengedményes nyugdíjban, mezőgazdasági járadékban (öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékban, növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékban), átmeneti járadékban, rendszeres szociális járadékban, bányászati dolgozók egészségkárosodási járadékában, bányászati keresetkiegészítésben, rokkantsági járadékban, baleseti járadékban, polgármesterek közszolgálati járadékában, házastársi pótlékban, házastársi jövedelempótlékban részesülő személyekről, továbbá nemzeti gondozási díjban, pótlékban részesülők esetén, a hadigondozotti pénzellátás folyósításának beszüntetése esetén a nyugdíjfolyósító szerv legkésőbb az ellátás folyósításának megkezdését, illetve megszüntetését követő napon bejelentést tesz az egészségbiztosítási szervnek. A nyugdíjfolyósító szerv bejelentési kötelezettségének teljesítésére a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv megállapodást köt az egészségbiztosítási szervvel.

(5) A 16. § (1) bekezdésének j) pontjában meghatározott személy az egészségügyi szolgáltatásának biztosítására bejelentést tesz az egészségbiztosítási szervnek, ezzel egyidejűleg az orvosszakértői szerv szakvéleményével igazolja, hogy munkaképessége csökkenésének mértéke az 50 százalékot, illetve az egészségkárosodásának mértéke a 40 százalékot eléri.

(6) A 16. § (1) bekezdésének k) és s) pontjában említett személy az egészségügyi szolgáltatásának biztosítására bejelentést tesz az egészségbiztosítási szervnek, ezzel egyidejűleg nyilatkozik arról, hogy a havi jövedelme nem éri el a minimálbér 30 százalékát.

(7) Az egészségbiztosítási szerv az (1)–(4) bekezdésben meghatározott bejelentésre kötelezett és a 44. § (5) bekezdésében meghatározott igazolás kiállítására kötelezett a bejelentés, illetve az igazolás kiállításának elmulasztása, hibás vagy késedelmes teljesítése miatt 100 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja. A mulasztási bírság kiszabásánál az egészségbiztosítási szerv mérlegeli az eset összes körülményét, a kötelezett jogellenes magatartásának vagy mulasztásának súlyát és gyakoriságát, melynek alapján a mulasztás súlyához igazodó bírságot szab ki, vagy a bírság kiszabását mellőzi.

44/B. § (1) Az egészségbiztosítási szerv az egészségügyi szolgáltatást igénybe vevő, de az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak nyilvántartásában nem szereplő személyekről a bejelentési- és járulékfizetési kötelezettség teljesítésének ellenőrzése céljából – külön megállapodásban foglaltak szerint – havonta adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

(2) Az egészségbiztosítási szerv az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak nyilvántartásában biztosítottként vagy egyéb jogcímen egészségügyi szolgáltatásra jogosultként nem szereplő személyekről a bejelentési- és járulékfizetési kötelezettség teljesítésének ellenőrzése céljából – külön megállapodásban foglaltak szerint – adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben meghatározott adatszolgáltatás kiterjedhet az Art. 20. § (1) bekezdésében meghatározott természetes azonosító adatokra.

(4) Az állami adóhatóság a (1)–(2) bekezdésben, valamint a 44/C. § (3) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatás alapján ellenőrzi a bejelentési- és járulékfizetési kötelezettség teljesítését.

44/C. § (1) Ha az egészségügyi szolgáltatónak az Eb. tv. rendelkezései szerinti ellenőrzése során megállapítást nyer, hogy az ellátást igénybe vevő személy nem szerepel az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak nyilvántartásában, akkor a jogosultságának tisztázása érdekében az érintett személy hatósági eljárást kezdeményezhet az egészségbiztosítási szervnél.

(2) Az egészségbiztosítási szerv az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak nyilvántartásában az érintett személyt – a biztosított, illetve az egyéb jogcímen egészségügyi szolgáltatásra jogosító jogviszony fennállásának tisztázásáig – az egészségügyi szolgáltatásra jogosultként szerepelteti, ha az érintett személy okirattal valószínűsíti a jogviszony fennállását.

(3) Az egészségbiztosítási szerv a (2) bekezdésben meghatározott bejegyzést követően – az okirat másolatának megküldésével együtt – a bejelentési- és járulékfizetési kötelezettség teljesítésének ellenőrzése céljából a 44/B. § (3) bekezdésében meghatározott adatokat haladéktalanul továbbítja az állami adóhatóságnak.”

241. § A Tbj. 45. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történt visszalépés, valamint az Mpt. 24. §-ának (8) bekezdése és az Mpt. 29. §-a (9) bekezdésének *b)* pontja szerinti átutalás esetén a magánnyugdíjpénztár a pénztártag egyéni számlán nyilvántartott, tagdíj-kiegészítéssel csökkentett követe-
telését

a) ha a pénztár elszámolóegységre épülő nyilvántartást nem vezet, a tagsági jogviszony megszűnése napját magában foglaló negyedév utolsó napján (fordulónap) fennálló értékben, a fordulónapot követő 50 napon, vagy ha ez nem lehetséges, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv értesítését követő 18 munkanapon belül,

b) ha a pénztár elszámolóegységre épülő nyilvántartást vezet, a tagsági jogviszony megszűnése napján fennálló értékben a megszűnés napját követő 18 munkanapon, vagy ha ez nem lehetséges, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv értesítését követő 18 munkanapon belül utalja át a Nyugdíjbiztosítási Alap részére. Az átutalásnál hivatkozni kell a pénztártag személyi adataira és taj-szá-mára, ezzel egyidejűleg az átutalás megtörténtéről és az átutalt összegről tájékoztatni kell a foglalkoztatót, a volt pénztártagot és a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervet. A Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető összegben felül az egyéni számlán maradó, a pénztártag követelését képező összeget a pénztár az *a)–b)* pontokban foglalt határidőig a tag, illetve a kedvezményezett rendelkezése szerint visszafizeti vagy önkéntes nyugdíjpénztárba utalja át.”

242. § A Tbj. 50. §-ának (1) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A megállapított járulékot (tagdíjat) csökkenteni kell azzal az összeggel, amelyet a foglalkoztató az adott jogviszonnyal összefüggésben a tárgyévre vonatkozó túlfizetés – ideértve a magán-nyugdíjpénztári tagsággal összefüggő túlfizetést is – miatt fizetett vissza a biztosítottnak. Ha a tárgyhavi tagdíj-kötelezettség nem nyújt fedezetet a túlfizetés rendezésére, akkor a tárgyhavi kötelezettséget meghaladó tagdíjtúlfizetés összegét az állami adóhatóság adatszolgáltatása alapján a pénztár visszafizeti.”

243. § A Tbj. 56/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és az eredeti rendelkezés jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Ha a biztosított foglalkoztatására kirendelés alapján kerül sor, és a munkáltatók megállapodása alapján a munkavállaló munkabérét és az ezzel járó közterheket az a munkáltató fizeti, amelyhez a munkavállalót kirendelték, akkor a bejelentési-, nyilvántartási kötelezettség, továbbá a járulék megállapításának, bevallásának és megfizetésének kötelezettsége azt a munkáltatót terheli, amelyhez a munkavállalót kirendelték.”

244. § A Tbj. 58. §-ának (1) bekezdése a következő *j)* ponttal egészül ki:

(A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben szabályozza)

„*j)* a 26. § (5) bekezdésében meghatározott kedvezményezett kör évenkénti tájékoztatásának részletes szabályait, valamint a központi költségvetés által teljesítendő járulékfizetés összege kiszámításának módszerét.”

XV. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

245. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 7. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kell megfizetni a tételes egészségügyi hozzájárulást)

„*e)* a START-kártyával, a START PLUSZ és START EXTRA kártyával rendelkező személy külön törvényben meghatározottak szerinti kedvezményes foglalkoztatásának időtartama alatt,”

246. § Az (1) Eho. 11. §-ának (11) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában nem minősül kifizetőnek)

„*c)* az önkéntes egészségpénztár és az önkéntes önszélyező pénztár a jogosulatlanul igénybe vett pénztári szolgáltatás esetén.”

(2) Az Eho. 11. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) E törvény alkalmazásában kifizetőnek minősül a társas vállalkozás akkor is, ha a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozónak nem fizet (juttat) jövedelmet.”

247. § Az Eho. 11/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a magánszemély az egészségügyi hozzájárulást a fizetési kötelezettségét meghaladóan fizette meg vagy a kifizető több egészségügyi hozzájárulást vont le, a magánszemély a túlfizetést az adóévre benyújtott bevallásában visszaigényelheti.”

NYOLCADIK RÉSZ

AZ ÖNKÉNTES KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ PÉNZTÁRAKAT ÉS A MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRAKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XVI. Fejezet

Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítása

248. § (1) Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.)

2. §-a (5) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*d)* *értékelési különbözet céltartaléka*: az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási tevékenységéről szóló jogszabályban felsorolt eszközcsoportokba tartozó eszközök esetében az üzleti év mérleg-fordulónapjára, illetve a negyedév utolsó napjára meghatározott felhalmozott kamatot is tartalmazó piaci értéke és könyv szerinti értéke közötti különbözet összegében képzett céltartalék. Az értékelési különbözet az adott eszközcsoportokon belül elkülönítetten, a források között a működési, a fedezeti (választható befektetési portfóliót biztosító rendszert működtető pénztárak esetén választható befektetési portfóliónként), illetve a likviditási céltartalékon belül értékelési különbözetből képzett céltartalékként jelenik meg,”

(2) Az Öpt. 2. §-ának (5) bekezdése a következő *f)–i)* ponttal egészül ki:

„*f)* *ingatlanfejlesztés*: minden épület és műtárgy (a továbbiakban együtt: építmény) építési, szerelési munkáival, elsődlegesen az építmény létrehozásával, átépítésével, felújításával kapcsolatos tervező, előkészítő és kivitelező munkálatok összessége;

g) *ingatlankezelés*: a pénztárral kötött szerződés szerint az ingatlannal való gazdálkodás és az ingatlanhasznosítás, az esetleges befektetés kérdéseiben javaslatok kidolgozása, továbbá az üzemeltetési és a karbantartási feladatok ellátása, a tervezett felújítások irányítása és ellenőrzése, valamint az ingatlan fenntartására vonatkozó tervajánlat elkészítése;

h) *ingatlanüzemeltetés*: az ingatlan napi működésével és működtetésével összefüggő feladatok ellátása;

i) *elszámolóegység*: a tagok felhalmozási időszakban fennálló követelésének, valamint a függő tételeknek a kimutatására, nyilvántartására szolgáló, napi árfolyammal rendelkező egység.”

(3) Az Öpt. 2. §-a (6) bekezdésének *c)–d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a 2. § (6) bekezdés kiegészül a következő *e)–h)* pontokkal:

„*c)* *egészségügyi szolgáltatás*: az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. § *e)* pontjában meghatározott szolgáltatás;

d) *egészségügyi hatóság*: az Eütv. 3. § *h)* pontjában meghatározott hatóság;

e) *egészségügyi szolgáltató*: az Eütv. 3. § *f)* pontjában meghatározott szolgáltatók;

f) *minőségi tanúsítványok kiadására jogosult intézmény*: az orvostechikai eszközökről szóló jogszabályban meghatározottak szerinti kijelölt szervezet;

g) *gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának támogatása*:

1. az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerek forgalomba hozataláról szóló jogszabályban meghatározott, hatóság által engedélyezett, lakosság számára közvetlenül forgalmazott humán gyógy-

szerek (beleértve a homeopátiás gyógyszereket és az immunológiai készítményeket is) árának támogatása;

2. az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek rendeléséről és kiadásáról szóló jogszabályban meghatározott egyedi gyógyszerbeszerzés keretében alkalmazásra kerülő gyógyszerek és immunológiai készítmények árának támogatása;
3. orvosi vényen rendelt egyedi összetételű (magisztrális) gyógyszerkészítmények árának támogatása;
4. a hatályos Magyar Gyógyszerkönyvben és a hatályos Formulae Normalesben meghatározott, közvetlen lakossági felhasználásra alkalmas gyógyszeranyagok árának támogatása;
5. az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerekről szóló jogszabályban meghatározott tápszerek megvásárlásának támogatása;
6. a speciális gyógyászati célra szánt tápszerekről szóló jogszabályban meghatározott tápszerek megvásárlásának támogatása;
7. társadalombiztosítási támogatással rendelhető, illetve kölcsönözhető gyógyászati segédeszközökről, a támogatás összegéről és mértékéről szóló jogszabályban meghatározott gyógyászati segédeszközök megvásárlásának, kölcsönzésének támogatása, a társadalombiztosítás által nem finanszírozott részre, vagy e támogatás igénybevétele nélküli megvásárlásának, valamint javításának támogatása;
8. közvetlen lakossági felhasználásra alkalmas, minőségi tanúsítványok kiadására jogosult intézmény által kiadott tanúsítvánnyal rendelkező, illetve CE jelöléssel ellátott, az orvostechikai eszközökről szóló jogszabályban meghatározottak szerinti orvostechikai eszköz megvásárlásának támogatása;
9. egészségügyi hatóság által engedélyezett csecsemő- és betegápolási cikkek megvásárlásának támogatása;
10. gyógyvizek és gyógyiszap megvásárlásának támogatása;
11. Az Országos Gyógyszerészeti Intézet által kiadott engedéllyel és forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező, gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású termékek;
12. az 1–11. pontokban felsorolt termékek házhoz szállítása;

h) *fogyatékos személy*: a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 4. § *a)* pontjában meghatározott személy.”

249. § Az Öpt. 16/A. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (10) bekezdés számozása (11) bekezdésre módosul:

„(10) Amennyiben a kedvezményezett a (9) bekezdés b) pontjában meghatározott választási lehetőséggel él, a várakozási idejébe be kell számítani az elhunyt pénztártag várakozási idejét is.”

250. § Az Öpt. 17. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A pénztár alapszabálya rendelkezhet úgy, hogy a támogatói adomány legfeljebb 3 százalékát a működési alapban kell jóváírni.”

251. § Az Öpt. 20. §-a kiegészül a következő (8) bekezdéssel:

„(8) A pénztár vezető tisztségviselője, a befektetésekért felelős vezetője, a befektetési döntéshozatalban, végrehajtásban részt vevő alkalmazottja nem lehet közvetlenül a portfóliókezeléshez kapcsolódó területen tevékenykedő alkalmazott személy

a) a letétkezelőnél,

b) a befektetési döntések végrehajtásában közreműködő szolgáltatónál, így különösen a befektetési szolgáltatónál, az ingatlanértékelőnél, ingatlanforgalmazónál.”

252. § Az Öpt. 36. §-a (4) bekezdésének d) pontja a következő mondattal egészül ki:

„A fedezeti tartalék befektetéséből származó hozamnak kell tekinteni a fedezeti tartalékból vásárolt, a pénztár elhelyezésére szolgáló ingatlan hasznosítási díjaként a működési tartalékból átvezetett összeget.”

253. § (1) Az Öpt. 38/A. §-ának (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Amennyiben a pénztár a fedezeti tartalékból vásárolt ingatlant a pénztár elhelyezésére hasznosítja, akkor az ingatlan hasznosítási díjaként (hozamaként) a pénztár köteles legalább az ingatlanértékelő által meghatározott minimális bérleti díjat a működési tartalékból a fedezeti tartalékba negyedévente átvezetni.”

(2) Az Öpt. 38/A. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben a pénztár befektetési portfóliója ingatlant is tartalmaz, ingatlanértékelőt köteles megbízni. Amennyiben a pénztár ingatlanfejlesztést végez és az adott fejlesztés tervezett értéke meghaladja az öt millió forintot, a pénztár az építési, szerelési munka szakszerűségének ellenőrzésével, illetőleg helyszíni képviselte ellátásával építési műszaki ellenőrt köteles megbízni. A műszaki ellenőr az építési műszaki ellenőri tevékenység gyakorlására vonatkozó jogszabályi előírások szerint köteles eljárni.”

254. § Az Öpt. 40. §-a a következő (7)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az internetes honlappal rendelkező pénztár köteles alapszabályának, ezen belül a bevételek tartalékok közötti megosztásának változását a változtatásról hozott döntést követő 2 munkanapon belül – a változások kiemelésé-

vel – honlapján közzétenni, egyidejűleg a Felügyeletnek elektronikus adatszolgáltatás útján megküldeni.

(8) Az elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszert működtető pénztár az elszámolóegységek árfolyamát (amennyiben választható portfóliós rendszert működtet, akkor választható portfóliónként) honlapján naponta közzéteszi. A pénztárnak honlapján jelezni kell, hogy a Felügyelet honlapján az elszámolóegységek árfolyamára vonatkozóan összehasonlító adatok találhatók. A közzététellel egyidőben a pénztárnak az elszámolóegységek árfolyamát be kell jelentenie és azt a Felügyelet a honlapján közzéteszi.

(9) A pénztárnak biztosítania kell, hogy az elszámolóegységek árfolyama honlapján bármikor visszakereshető és honlapjáról letölthető legyen.”

255. § Az Öpt. 42. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az átalakulás napja a jogutód pénztár alapszabálya hatálybalépésének időpontja, amelyet az alapszabály elfogadásával egyidejűleg a második közgyűlés határoz meg. Az átalakulás napja legkorábban a második közgyűlés napja lehet, de nem lehet későbbi, mint az azt követő 30. nap.”

256. § Az Öpt. 48. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„48. § A 47. § (4)–(5) bekezdései alapján történő kifizetéseket postai úton, vagy a jogosult kérésére az általa megjelölt belföldi vagy külföldi hitelintézet átutalási betétszámlájára (bankszámlájára) történő utalással teljesíti. Amennyiben a pénztár alapszabálya lehetővé teszi, a kifizetés házipénztárból való kifizetéssel is teljesíthető.”

257. § Az Öpt. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) A fedezeti alapon a nyugdíjpénztár a tag, illetve a munkáltatói tag által teljesített befizetésnek az évi 10 000 forint összeghatárig terjedő része legalább 90 százalékát, az azt meghaladó része legalább 94 százalékát köteles jóváírni. E szabálytól a pénztár a tag belépésétől számított első két befizetés esetén külön jogszabályban meghatározottak szerint eltérhet.

(2) A vagyonkezelési tevékenység szerződésben megállapított ellenértékének kereskedési költségek (jutalékok) nélkül számított éves összege nem haladhatja meg a kezelésre átadott vagyon(rész) napi bruttó piaci értékei számtani átlagának 0,8 százalékát. Az előzőekben meghatározotknál magasabb ellenérték esetén a szerződés ellenértékére vonatkozó kikötése semmis.

(3) Amennyiben a nyugdíjpénztár vagyonkezelését részben vagy egészen önállóan végzi, a saját kezelésben lévő befektetések vagyonarányos költségeire elszámolt éves összeg nem haladhatja meg a saját kezelésű vagyon(rész) napi bruttó piaci értékei számtani átlagának 0,8 százalékát.

(4) A napi eszközértékelésre nem kötelezett pénztárak a napi bruttó piaci értékek számtani átlaga helyett az éves nyitó és záró piaci érték számtani átlagát is használhatják.

(5) A (2)–(4) bekezdésekben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a pénztár nyilvántartásba vétele a tárgyévben, vagy az azt megelőző három naptári évben történt.”

258. § Az Öpt. 49/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49/A. § (1) A pénztári vagyon piaci értéken történő értékelését munkanaponként kell elvégezni. El kell végezni az értékelést a nem munkanapokra eső negyedéves fordulónapra is. A vagyonértékelést a letétkezelő végzi.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a pénztári vagyon piaci értéken történő értékelését negyedévente kell elvégezni mindaddig, amíg a pénztár nem működtet választható portfóliós rendszert, és piaci értéken számolt befektetett eszközei a negyedéves jelentés szerint még nem haladták meg az egymilliárd forintot. A napi értékelés első időpontja az e mértéket meghaladó értéket mutató negyedéves fordulónapot követő harmadik negyedév első napja.

(3) Az eszközértékelés célja, hogy valós képet adjon a pénztár portfóliójában található eszközökről, illetve az azon alapuló jogokról, azok értékének óvatosságon alapuló és a piaci értékelést figyelembe vevő, egyenkénti értékelésével.

(4) A fedezeti tartalék eszközeinek befektetéséből származó eredményt (beleértve az eszközök piaci értéken történő értékelésekor megállapított különbözet összegét is) a tagok egyéni nyugdíjszámlái és a szolgáltatási tartalékok javára kell jóváírni.

(5) A felhalmozási időszakban levő tagok összes egyéni számlán nyilvántartott elszámoló egységeinek darabszámának és árfolyamának szorzata megegyezik egyéni számláik egyenlegének összegével, és a fedezeti alapon kimutatott tagi követeléssel.

(6) Az elszámolóegységek árfolyamának megállapítása munkanaponta és a hónap utolsó napjára, a letétkezelő által történik. Az értékelést legkésőbb az értékelés vonatkozási napját követő második munkanapon kell elvégezni.

(7) A pénztárnak az értékelés alapján megállapított árfolyamokat az értékelés napját követő negyedik munkanaptól lehet felhasználnia.

(8) Az elszámolóegységekkel kapcsolatos tranzakciókat a pénztár kizárólag elháríthatatlan külső ok miatt, a tagok érdekében, rendkívüli esetekben, a Felügyelet haladéktalan tájékoztatása mellett felfüggesztheti, ha a portfóliók nettó eszközértéke megalapozottan nem állapítható meg.”

259. § Az Öpt. 49/B. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A választható portfóliós rendszert működtető pénztárnak a választható portfóliók és a függő tételek közötti értékpapír-átvezetés során külön jogszabályban meghatározott szabályok szerint kell eljárnia.”

260. § Az Öpt. 49/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49/C. § (1) A szabályzatban meghatározott időszakokban jelentkező portfólióváltási igényeket a pénztár szintjén összegezni kell. Az igények teljesítéséhez kapcsolódó költségeket az érintett pénztártagok viselik. Az egyedi portfólióváltással összefüggő, pénztártagra terhelt költségek nem haladhatják meg az egyéni számlakövetelés egy ezrelékét, és nem lehetnek magasabbak 2000 forintnál.

(2) A portfólióváltásnak az (1) bekezdés szerinti költségeit az érintett tagok között a 36. § (4) bekezdés d) pontjában foglaltaknak megfelelően kell elszámolni.

(3) Az érintett tagokat a portfólióváltáshoz kapcsolódóan érvényesített költségekről portfólió-váltásonkénti bontásban, legalább az egyéni nyugdíjszámlára vonatkozó tájékoztatási kötelezettséghez kapcsolódóan tájékoztatni kell.

(4) A választható portfóliós rendszer működtetésének nem vagyonarányos költségeit a pénztár működési alapja terhére kell elszámolni.”

261. § Az Öpt. a 49/D. § után, az „A kiegészítő önsegélyező pénztárra vonatkozó szabályok” alcímet megelőzően a következő új alcímmel, valamint 49/E. §-sal egészül ki:

*„Az elszámolóegységekre épülő
nyilvántartási rendszer*

49/E. § (1) Az elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszer bevezetéséről a nyugdíjpénztár igazgatótanácsa dönt.

(2) A tagot az egyéni számláján nyilvántartott elszámolóegység mennyisége után a hozam – amely az elszámolóegység árfolyamváltozásában jelenik meg – olyan arányban illeti meg, ahogy elszámolóegységei összesített névértéke a hozam felosztásakor az elszámolóegységek összesített névértékéhez viszonyul.

(3) A pénztárnak az elszámolóegységek árfolyamának számításában bekövetkezett hiba esetén a hibás árfolyamot a hiba feltárását követő legközelebbi árfolyam-megállapításkor a hiba bekövetkezésének időpontjára visszamenőleges hatállyal javítania kell. A javítás során a hibás árfolyamot a helyes értékre kell módosítani minden olyan napra vonatkozóan, amelyen árfolyam kiszámítására került sor, s amelyet a feltárt hiba érintett.

(4) Ha hibás árfolyamon került sor elszámolásra, a hibás és a helyes árfolyam szerint számított különbséget az érintettekkel legfeljebb 30 napon belül el kell elszámolni, kivéve ha:

a) a hibás árfolyamszámítás miatt előállt, egy elszámolóegységre vonatkozó árfolyamkülönbség mértéke nem éri el az elszámolóegység helyes árfolyamának egy ezrelékét, illetve – ha az elszámolóegység-kezelési szabályzat ennél kisebb értéket határoz meg – az elszámolóegység-kezelési szabályzatban megállapított értéket;

b) a hibás és a helyes árfolyam különbségéből származó elszámolási kötelezettség összességében nem haladja meg érintettenként az ezer forintot, illetve – ha az elszámolóegység-kezelési szabályzat ennél kisebb értéket határoz meg – az elszámolóegység-kezelési szabályzatban megállapított értéket;

c) a különbséget az érintetteknek kellene a pénztár részre visszatéríteniük, de a pénztár az elszámolóegység-kezelési szabályzatban úgy rendelkezett, hogy az árfolyamok különbségéből adódó elszámolási kötelezettség kapcsán az érintetteket terhelő visszatérítési kötelezettségtől eltekint és a keletkezett hiányt a működési vagy a likviditási alap terhére rendezi.

(5) Az elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszerre történő átállás napját a pénztár igazgatótanácsa határozza meg. Az átállás napja csak a negyedév utolsó napja lehet. Az átállás napjára vonatkozóan a pénztár valamennyi tag egyéni számlakövetelésének minden forintját egy-egy elszámolóegységnek felelteti meg. A töredékforintok két tizedesjegy mértékig feleltethetők meg töredék-elszámolóegységeknek. A fedezeti alap portfóliója piaci értékének és az egyéni számlakövetelések piaci értékének (az egyéni számlán az átállás napjáig jóváírt szolgáltatási célú bevételek, felosztott hozamok és értékelési különbözet) átállás napjára vonatkozó különbözetét a hozamfelosztást követően az aktuális árfolyamon kell a tagok egyéni számlájára jóváírni.”

262. § Az Öpt. a következő alcímekkel és 50/B–50/E. §-sal egészül ki:

„Az önszegélyező pénztárak által nyújtható kiegészítő önszegélyező szolgáltatások köre

50/B. § (1) Az önszegélyező pénztár kiegészítő önszegélyező szolgáltatásként a következő szolgáltatásokat nyújthatja:

a) *gyermek születéséhez kapcsolódó ellátások*, melyeket a pénztár a gyermeket nevelő szülő, örökbefogadó szülő vagy gyám részére biztosíthat. A gyermek születéséhez kapcsolódó ellátások a gyermek megszületése, örökbefogadása, valamint a terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozási segély és a gyermeknevelési támogatás folyósítása esetén vehetőek igénybe;

b) *munkanélküliségi ellátások*, melyeket a pénztár azon személyek részére nyújthatja, akiknek jövedelemszerző tevékenysége megszűnt és nyugellátásra nem jogosultak;

c) *tűz- és elemi károkhoz kapcsolódó segélyek*, melyeket a pénztár a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvényben meghatározott tűz- és elemi károk bekövetkezése esetén nyújthat;

d) *betegséghez, egészségi állapothoz kapcsolódó segélyek*, melyek a pénztártag kieső jövedelmének teljes vagy részbeni pótlásaként a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban:

Ebtv.) 44. §-ában meghatározott keresőképtelenség, valamint a külön jogszabályban meghatározottak szerinti megváltozott munkaképesség, illetve egészségkárosodás miatt keresettel nem rendelkező személyek részére nyújthatók;

e) *hátramaradottak segélyezése halál esetén*, mely szolgáltatást a pénztár a pénztártag vagy közeli hozzátartozójának halála esetén a hátramaradottak részére nyújthatja;

f) *az egészségügyi szolgáltatás igénybevétele során külön jogszabály alapján fizetendő vizitdíjhoz, kórházi napi díjhoz való hozzájárulás*;

g) *nevelési-érv-kezdési, tanévkezdési (beiskolázási) támogatás*, mellyel a közoktatásról szóló törvényben meghatározott gyermek, tanuló számára, a rá tekintettel a családot támogatásáról szóló törvény szerint családi pótlékra jogosult személy által vásárolt tankönyv, taneszköz, ruházat árának megtérítése biztosítható. A beiskolázási támogatás éves összege egy személy részére gyermekenként legfeljebb 20 000 forint lehet;

h) *gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának támogatása*.

(2) Az önszegélyező pénztár az 51/B. §-a (1) bekezdésének f)–g) pontjaikban foglalt szolgáltatásokat is nyújthatja kiegészítő önszegélyező szolgáltatásként.

Az önszegélyező pénztárak által nyújtható életmódjavító önszegélyező szolgáltatások köre

50/C. § Az önszegélyező pénztárak életmódjavító önszegélyező pénztári szolgáltatások körében az 51/C. § e) pontjában meghatározott szolgáltatásokat nyújthatják.

Az önszegélyező pénztárak által nyújtható szolgáltatások igénybevétele

50/D. § (1) Az önszegélyező pénztár szolgáltatásait – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – kizárólag az 50. § (1) bekezdésében meghatározott közösségi szolgáltatásként nyújthatja.

(2) Az önszegélyező pénztár az 50/B–50/C. §-ban meghatározott szolgáltatások közül a következőket az 50. § (1) bekezdésében meghatározott egyéni szolgáltatásként is nyújthatja:

a) az 50/B. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ellátások közül

aa) a gyermek megszületése, illetve örökbefogadása alapján nyújtható egyszeri, összegű támogatás;

ab) a terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj kiegészítése a folyósítás időtartama alatt, legfeljebb az ellátás alapjául szolgáló összeg mértékéig;

ac) a gyermekgondozási segély és a gyermeknevelési támogatás összegének kiegészítése a folyósítás időtartama alatt, legfeljebb az ellátással megegyező mértékben;

b) az 50/B. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott ellátások közül a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény szerinti álláskeresői járadék, álláskeresői segély összegének kiegészítése a folyósítás időtartama alatt, legfeljebb az ellátás alapjául szolgáló összeg mértékéig;

c) az 50/B. § (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott ellátások közül

ca) a táppénz, baleseti táppénz, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugellátás, valamint a baleseti járadék kiegészítése a folyósítás időtartama alatt, legfeljebb az ellátás alapjául szolgáló összeg mértékéig;

cb) az átmeneti járadék, valamint a bányász dolgozók egészségkárosodási járadéka összegének kiegészítése a folyósítás időtartama alatt, legfeljebb az ellátás alapjául szolgáló összeg mértékéig;

cc) a rokkantsági járadék, ápolási díj, valamint a rendszeres szociális járadék összegének kiegészítése a folyósítás időtartama alatt, legfeljebb az ellátással megegyező mértékben;

d) az 50/B. § (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott ellátások közül a temetés igazolt költségeinek támogatása;

e) az 50/B. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott szolgáltatások;

f) az 50/B. § (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott ellátás;

g) az 50/B. § (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott ellátások;

h) az 50/B. § (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatások;

i) az 50/C. §-ban meghatározott ellátások.

50/E. § (1) A pénztár szolgáltatást kizárólag a szolgáltatásra jogosult személy erre vonatkozó írásbeli igénylése alapján, az egyes szolgáltatások alapjául szolgáló

a) esemény bekövetkezése után, vagy

b) állapot fennállása idején nyújthat.

(2) A szolgáltatás iránti igényt a szolgáltatás alapjául szolgáló esemény bekövetkezését, állapot kialakulását, illetve a szolgáltatásra való jogosultságot igazoló dokumentum kézhezvételét követő 120 napon belül kell a pénztárhoz benyújtani. Az igény bejelentésének minősül a pénztári kártya használata.

(3) Az 50/B. § (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott szolgáltatás a tanév első napját megelőző 60 napon belül, vagy a tanév első napját követő 60 napon belül kiállított és teljesített, számla (egyszerűsített számla, bizonylat, elektronikus dokumentum) alapján nyújtható. A számla, egyszerűsített számla, bizonylat, elektronikus dokumentum tartalmát kormányrendelet határozza meg.

(4) A pénztár alapszabályában meg kell határozni, hogy a pénztár a szolgáltatási igény bejelentését követően hány napon belül teljesíti az eseti szolgáltatásokat, illetve hány napon belül kezdi meg a járadékok folyósítását.

(5) A valamely nem végleges állapoton alapuló szolgáltatásra való jogosultság megszűnését a jogosultnak a megszűnés időpontját, illetve a szolgáltatásra való jogosultság megszűnését igazoló dokumentum kézhezvételét követő 30 napon belül be kell jelentenie a pénztárnak. Amennyiben a jogosultság megszűnése rendszeres (járadékjellegű) szolgáltatás folyósításának tartama alatt következik be, a

járadék folyósítását a jogosultság megszűnésének bejelentését követő 30 napon belül be kell szüntetnie a pénztárnak.

(6) A feltételek bekövetkeztét, fennállását a szolgáltatás igénylésekor vagy azt megelőzően kell igazolni. A szolgáltatások igénybevételét megalapozó dokumentumokat az önszegélyező pénztár a szolgáltatás folyósításának napjától számított 8 évig megőrzi.”

263. § Az Öpt. IV. fejezete az 51/A. §-t követően a következő alcímekkel és 51/B–51/E. §-okkal egészül ki:

„Az egészségpénztárak által nyújtható kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatások köre

51/B. § (1) Az egészségpénztár kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatásként a következő, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) által nem, vagy csak részben finanszírozott szolgáltatásokat nyújthatja:

a) *egészségügyi szolgáltatás*, mely a társadalombiztosítási ellátás keretében igénybe vehető egészségügyi szolgáltatások kiegészítése, vagy helyettesítése az egészségügyi szolgáltatónál megkötött szerződés alapján;

b) *vizitdíj- és kórházipapdíj-hozzájárulás*, mely az egészségügyi szolgáltatás igénybevétele során külön jogszabály alapján fizetendő vizitdíjhoz, kórházi napidíjhoz való hozzájárulás;

c) *otthoni gondozás*, amelyet a pénztártag vagy közeli hozzátartozója részére a helyi önkormányzat által kiadott működési engedéllyel rendelkező szolgáltató nyújthat;

d) *gyógytorna, gyógymasszázs és fizioterápiás kezelés igénybevételének támogatása*;

e) *fürdőszolgáltatás támogatása*, melynek keretében a gyógyfürdő, mozgásszervi betegeket ellátó nappali kórház, gyógyfürdőkórház, szanatórium, éghajlati gyógyintézet, klímagyógyintézet, gyógyvíz-ivócsarnok és gyógybarlang (barlangterápiás intézet) egészségügyi szolgáltatásai, gyógyellátásai igénybevételének támogatása, vagy közfürdők fürdőgyógyászati részlege által nyújtott gyógykezelések igénybevételének támogatása nyújtható;

f) *látássérült személyek életvitelét elősegítő szolgáltatás*, mely a Braille írással készült könyvek, magazinok árának, a vakvezető kutyával összefüggő költségek támogatása, valamint vak pénztártag, vagy pénztártag vak közeli hozzátartozója részére hangoskönyv és elektronikus könyv vásárlásának támogatása lehet;

g) *életvitelt elősegítő szolgáltatás*, amely mozgáskorlátozott vagy fogyatékos személyek életvitelét megkönnyítő speciális eszközök árának, lakókörnyezetük szükségleteikhez igazodó átalakítása költségeinek támogatása (így különösen korlátok, kapaszkodók felszerelése, ajtók, kijárók, folyosók szélesítése, emelőeszközök beszerelése) lehet;

h) *a szenvedélybetegségről való leszoktatásra irányuló kezelések támogatása*, mely igénybe vehető egészségügyi szolgáltatónál, illetve az 51/C. § a) pontjában foglalt szolgáltatásként;

i) a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának támogatása;

j) pénzbeli kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatások, amely a pénztárg kiegészítő jövedelemének teljes vagy részbeni pótlásaként az Ebtv. 44. §-a szerinti keresőképtelenség esetén, valamint a megváltozott munkaképesség miatt keresettel nem rendelkező személyek részére nyújthatók;

k) hátramaradottak segélyezése: a pénztárg halála esetén;

l) gyógyüdülés támogatása, melynek keretében a természetes gyógytényezőkről szóló jogszabályban meghatározottak szerinti gyógyüdülőben, vagy gyógyszállóban igénybe vett, egészségügyi szolgáltatást is tartalmazó gyógyüdülés igénybevétele támogatható;

m) egészségügyi üdülés támogatása, melynek keretében a kereskedelmi és fizetővendéglátó szálláshelyek osztályba sorolásáról szóló jogszabályban meghatározottak szerinti szállodában vagy üdülőházban, valamint a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1. számú mellékletének 8.33. pontjában meghatározott üdülőben igénybe vett olyan üdülés igénybevétele támogatható, melynek során a szálloda, az üdülőház, illetve az üdülő saját gyógyászati részlegén, illetve más gyógyintézet szolgáltatásainak bevonásával – a pénztárral egészségügyi szolgáltatónként kötött szerződésben foglaltak szerint – egészségügyi szolgáltatást nyújt;

n) a sporttevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kiadások támogatása, melynek keretében különösen pálya-, uszoda-, teremhasználatra, illetve foglalkozáson való részvételre jogosító bérletjegy megvásárlása támogatható. Nem tekinthető a sporttevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kiadásnak az utazás, a szállás, a sportruházat, sportlábbeli és az étkezés költsége. Fogyatékos személyek esetén a sporttevékenységhez kapcsolódó kiadásnak minősül a fogyatékkal élő személy sportolásához szükséges sportruházat, sportlábbeli, utazás, szállás költsége, ideértve a fogyatékos személy sportolásához szükséges kísérő(k) utazásának és szállásának költségét. A sporttevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kiadások támogatása személyenként és naptári évenként legfeljebb a tárgyév január 1-jén érvényes minimálbér havi összegének mértékéig vehető igénybe.

(2) Az (1) bekezdés l) és m) pontjában foglalt szolgáltatások naptári évenként együttesen legfeljebb 160 ezer forint összegben, több szolgáltatásra jogosult személy által történő együttes igénybevétel esetén naptári évenként együttesen legfeljebb 240 ezer forint összegben vehetők igénybe.

Az egészségpénztárak által nyújtható életmódjavító egészségpénztári szolgáltatások köre

51/C. § Az egészségpénztár életmódjavító egészségpénztári szolgáltatásként a következő szolgáltatásokat nyújthatja:

a) természetgyógyászati szolgáltatás, amely a természetgyógyászati tevékenység gyakorlásának egyes kérdéseiről szóló jogszabályban felsorolt, az ott meghatározott feltételeknek megfelelő szolgáltató által nyújtott – az 51/B. § (1) bekezdésében meghatározott szolgáltatási körbe nem tartozó – szolgáltatások igénybevételeinek támogatása lehet;

b) rekreációs üdülés, melynek keretében a kereskedelmi és a fizető-vendéglátó szálláshelyek osztályba sorolásáról szóló jogszabályban meghatározottak szerinti wellness hotelben igénybe vett, szállodai szolgáltatással egybekötött egészségügyi szolgáltatást tartalmazó üdülés támogatható;

c) sporteszköz vásárlásának támogatása, melynek keretében az aktív testmozgást segítő sporteszköz (ideértve a sporttevékenység során a testi épséget közvetlenül védő kiegészítő eszközöket is, mint kar-, könyök-, térd- és fejtvédő) vásárlása, illetve bérlete támogatható;

d) életmódváltozást elősegítő szolgáltatás, melynek keretében az alábbi, egészségügyi szolgáltató vagy természetgyógyász által nyújtott – az 51/B. § (1) bekezdésében meghatározott szolgáltatási körbe nem tartozó – szolgáltatások igénybevétele támogatható:

1. méregtelenítő kúra,
2. léböjtkúra,
3. preventív kúra mozgásszervi panaszok megelőzésére,
4. fogyókúra program;

e) gyógyteák, fog- és szájápolók megvásárlásának támogatása.

51/D. § (1) Az 51/B–51/C. §-ban meghatározott szolgáltatások igénybevételeiről – a (2)–(3) bekezdésekben foglalt eltérésekkel – a pénztárg rendelkezik.

(2) A 2. § (6) bekezdés g) pontjának 7. alpontjában meghatározott szolgáltatások közül a hallásjavító eszközök, valamint a látás javítását elősegítő fénytani eszközök megvásárlásának támogatása (feltéve, hogy a vásárlás társadalombiztosítási támogatás igénybevétele nélkül történik és a megvásárolt termék nem vényköteles), valamint az 51/B. § (1) bekezdésének c) és e) pontjaiban nevesített szolgáltatások orvosi javaslat, vagy – kizárólag a látás javítását elősegítő fénytani eszközök megvásárlása esetén – működési engedéllyel rendelkező, szakképzett optometrista javaslata alapján vehetők igénybe.

(3) Az 51/B. § (1) bekezdésének f)–g) pontjában meghatározott szolgáltatások az indokoltságot alátámasztó hatósági igazolás alapján vehetők igénybe.

51/E. § (1) Az egészségpénztárak által nyújtott szolgáltatások a (2)–(7) bekezdésben foglaltak szerint minősülnek prevenciós szolgáltatásnak.

(2) A pénztárral szűrési, állapotfelmérési tevékenységre szerződött egészségügyi szolgáltató által végzett egészségügyi állapotfelmérő vizsgálatok, amelyek eredményeinek felhasználásával személyes egészségterv készül, prevenciós szolgáltatásnak minősülnek.

(3) A személyes egészségtervet az állapotfelmérést végző, e célra szerződött egészségügyi szolgáltató szakorvosa készíti. Az egészségterv kötelező tartalmi elemei:

- a) a beteg állapotát, panaszait felmérő kérdőíves előszűrés eredményének összefoglalása;
- b) a pénztár alapszabályában meghatározott alapszűrés eredménye;
- c) az állapotfelmérést végző szakorvos által az a) és b) pont vizsgálatai alapján javasolt további állapotfelmérő vizsgálatok eredménye;
- d) az a)–c) pontban végzett vizsgálatok összefoglaló értékelése;
- e) a d) pont alapján készült javaslat a további vizsgálatokra és ellenőrzésekre, esetleges gondozásba vételre;
- f) a d) pont alapján készült életvezetési javaslat, amely kiterjed

- 1. a táplálkozási javaslatokra;
- 2. az esetlegesen javasolt sporttevékenységekre;
- 3. az esetlegesen javasolt gyógyászati szolgáltatásokra;
- 4. az esetlegesen javasolt, az 51/B. § (1) bekezdésének h) pontjában és az 51/C. § d) pontjában felsorolt kúraszerű ellátásokra.

(4) A személyes egészségterv alapján indokolt, az egészség megőrzését és a megbetegedések megelőzését elősegítő – az orvosi javaslat alapján – igénybe vehető szolgáltatások közül az 51/B. § (1) bekezdésének d)–e) és n) pontjaiban felsorolt szolgáltatások prevenciós szolgáltatásnak minősülnek.

(5) Prevenciós szolgáltatásnak minősülnek az elkerülhető megbetegedések korai felismerésére irányuló, az 51/B. § (1) bekezdésének a) pontjában foglaltaknak megfelelő orvosi javaslatra igénybe vett szűrővizsgálatok, ideértve az OEP által nem finanszírozott, működési engedéllyel rendelkező szakorvos által végzett szűrést, így különösen

- a) méhnyakrákszűrés;
- b) emlőrákszűrés;
- c) vastagbélrákszűrés;
- d) prosztatarákszűrés;
- e) mozgásszervi szűrés;
- f) AIDS-szűrés;
- g) mentális zavarok korai felismerését célzó szűrés;
- h) fogászati szűrés.

(6) Ha az a (2) bekezdés alapján készített személyes egészségterv alapján indokolt, prevenciós szolgáltatásnak minősülnek az 51/B. § (1) bekezdésének h) pontjában és az 51/C. § d) pontjában felsorolt szolgáltatások is.

(7) A (2), (4) és (6) bekezdésben meghatározott szolgáltatások csak akkor minősülnek prevenciós szolgáltatásnak, ha a pénztártag a (3) bekezdés f) pontja szerinti javaslat megértését, a javaslatok elfogadását és a megvalósításban való együttműködő készségét aláírásával igazolja és – a (4) és (6) bekezdésben meghatározott szolgáltatások esetén – a (2) bekezdésben meghatározott szemé-

lyes egészségterv a szolgáltatás igénybevételének időpontját megelőző két éven belül készült.”

264. § Az Öpt. 78. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza a pénztárak egyes gazdálkodási szabályait, a pénztárak beszámolási és könyvvezetési kötelezettségét, a felügyeleti eljárási szabályokat, a felügyeleti eljárási igazgatási díjak kiszabásának feltételeit, valamint az egészségpénztárak és az önszegélyező pénztárak által finanszírozható szolgáltatások nyújtására, és ezen szolgáltatások szakmai ellenőrzésére vonatkozó egyes szabályokat.”

XVII. Fejezet

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

265. § (1) A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 4. § (2) bekezdésének *zs)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*zs)* *értékelési különbözet céltartaléka*: a magánnyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási tevékenységéről szóló jogszabályban felsorolt eszközcsoportokba tartozó eszközök esetében az üzleti év mérleg fordulónapjára, illetve a negyedév utolsó napjára vonatkozóan meghatározott felhalmozott kamatot is tartalmazó piaci értéke és könyv szerinti értéke közötti különbözet összegében képzett céltartalék. Az értékelési különbözet az adott eszközcsoportokon belül elkülönítetten, a források között a működési, a fedezeti (választható befektetési portfóliót biztosító rendszert működtető pénztárak esetén választható befektetési portfóliónként), illetve a likviditási céltartalékon belül értékelési különbözetből képzett céltartalékként jelenik meg;”

(2) Az Mpt. 4. §-ának (2) bekezdése a következő *zse)–zsh)* ponttal egészül ki:

„*zse)* *elszámolóegység*: a tagok felhalmozási időszakban fennálló követelésének, valamint a függő tételeknek a kimutatására, nyilvántartására szolgáló, napi árfolyammal rendelkező egység;

zsf) *ingatlanfejlesztés*: minden épület és műtárgy (a továbbiakban együtt: építmény) építési, szerelési munkáival, elsődlegesen az építmény létrehozásával, átépítésével, felújításával kapcsolatos tervező, előkészítő és kivitelező munkálatok összessége;

zsg) *ingatlankezelés*: a pénztárral kötött szerződés szerint az ingatlannal való gazdálkodás és az ingatlanhasznosítás, az esetleges befektetés kérdéseiben javaslatok kidolgozása, továbbá az üzemeltetési és a karbantartási feladatok ellátása, a tervezett felújítások irányítása és ellenőrzé-

se, valamint az ingatlan fenntartására vonatkozó tervjánlat elkészítése;

zsh) ingatlanüzemeltetés: az ingatlan napi működésével és működtetésével összefüggő feladatok ellátása.”

266. § (1) Az Mpt. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztártag átlépésére, a tag erre irányuló írásbeli bejelentése alapján, a 23. § (4) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén,

a) legkésőbb a bejelentés napját magában foglaló negyedévet követő negyedév utolsó napjával kerül sor. A bejelentést az átlépéssel érintett pénztárakhoz kell benyújtani. Az átlépésre irányuló bejelentést nem lehet visszavonni;

b) elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszert vezető pénztár esetén, a bejelentés hónapjának utolsó napjával kerül sor, ha az átlépésre vonatkozó bejelentés a hónap fordulónapját megelőzően 10 munkanappal beérkezett a pénztárhoz. Ha a bejelentésben a tag meghatározza az átlépése fordulónapját, akkor az átlépésre a fordulónapot magában foglaló hónap utolsó napjával kerül sor. A hónap utolsó 10 munkanapján beérkező írásbeli bejelentés alapján a pénztár a tag tagsági jogviszonyát a pénztár szabályzata szerint vagy a bejelentés hónapjának fordulónapjával, vagy az azt követő hónap fordulónapjával szüntetheti meg. A bejelentést az átlépéssel érintett pénztárakhoz kell benyújtani. Az átlépésre irányuló bejelentést nem lehet visszavonni.”

(2) Az Mpt. 24. § (8) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A pénztár a tag tagdíj-kiegészítéssel csökkentett követelését a Tbj. 45. § (4) bekezdésében foglaltak szerint köteles átutalni a Nyugdíjbiztosítási Alap részére.”

(3) Az Mpt. 24. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A 23. § (1) bekezdés *h)* pontjában meghatározott esetben a visszalépési kérelemhez a pénztártagnak mellékelnie kell a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 191. § (1) bekezdése, illetve a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 212. § (1) bekezdése szerinti szerv igazolását arról, hogy a pénztártag megfelel a 123. § (8) bekezdésének *b)–c)* pontjaiban foglalt feltételeknek. A pénztár a tag tagdíj-kiegészítéssel csökkentett követelését a Tbj. 45. § (4) bekezdésében foglaltak szerint köteles átutalni a Nyugdíjbiztosítási Alap részére.”

267. § Az Mpt. 26. §-ának (4)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tagdíj bevallásának és megfizetésének módjáról a Tbj. rendelkezik.

(5) A munkáltató egyoldalú, írásban történő kötelezettségvállalással munkavállalója tagdíját vagy a tag saját tag-

díját együttesen a tagdíjalap 10 százalékáig kiegészítheti. Írásban történő kötelezettségvállalásnak minősül a tagdíj-kiegészítés Tbj. 50. §-a szerinti bevallása is. A munkáltató kötelezettségvállalása minden munkavállalóra azonos mértékben és egyforma feltételekkel vonatkozik.”

268. § Az Mpt. 49. §-a kiegészül a következő (8) bekezdéssel:

„(8) A pénztár vezető tisztségviselője, a befektetésekért felelős vezetője, a befektetési döntéshozatalban, végrehajtásban részt vevő alkalmazottja, valamint önálló vagyongazdálkodási tevékenység folytatása esetén a 66. § (5) bekezdésének *e)* pontjában meghatározott szakértői nem lehetnek közvetlenül a portfóliókezeléshez kapcsolódó területen tevékenykedő alkalmazott személyek

a) a letétkezelőnél,

b) a befektetési döntések végrehajtásában közreműködő szolgáltatónál, így különösen a befektetési szolgáltatónál, az ingatlanértékelőnél, ingatlanforgalmazónál.”

269. § (1) Az Mpt. 62. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Az elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszert alkalmazó pénztárnak a fedezeti tartalék eszközeinek befektetéséből – kivéve a szolgáltatási tartalékot – származó eredményt (beleértve az eszközök piaci értéken történő értékelésekor megállapított különbözetet is) a tagok egyéni számlái javára naponta kell jóváírni.”

(2) Az Mpt. 62. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A likviditási és fedezeti tartalékokhoz, ezen belül az egyéni számlákhoz és a szolgáltatások tartalékához külön-külön befektetési portfólió tartozik. A fedezeti tartalékban piaci értéken kimutatott tagi követelések együttes összegének és a függő tételek piaci értéken kimutatott állományának meg kell egyeznie a velük szemben álló portfólió piaci értékelés szerinti (felhalmozott kamatot is tartalmazó) eszközértékével.”

(3) Az Mpt. 62. §-ának (8) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A felhalmozási időszakban levő tagok egyéni számláin nyilvántartott elszámolóegységeik darabszámának és árfolyamának szorzata megegyezik egyéni számláik egyenlegének összegével.”

270. § Az Mpt. 62/A. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„62/A. § A fedezeti tartalék javára 2008. évben a pénztár a tagdíj, illetve tagdíjcélú támogatás legalább 94,5 százalékát, 2009-től 95,5 százalékát köteles jóváírni. Ettől a pénztár a tagsági jogviszony létesítését követő első havi tagdíj esetében külön jogszabályban meghatározottak szerint eltérhet.”

271. § (1) Az Mpt. 66. § (5) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénztár a vagyongezelését abban az esetben végezheti vagyongezelés megbízása nélkül önállóan, ha)

„*e*) a vagyongezelési tevékenység irányítására a 48. § (2) bekezdésében meghatározott képesítéssel rendelkező szakembert, és ha befektetési portfóliója ingatlant is tartalmaz ingatlanértékelőt is alkalmaz. Amennyiben a pénztár ingatlanfejlesztést végez és az adott fejlesztés tervezett értéke meghaladja az ötmillió forintot, akkor a pénztár az építési szerelési munka szakszerűségének ellenőrzésével, illetőleg helyszíni képviselete ellátásával építési műszaki ellenőrt köteles megbízni. A műszaki ellenőr az építési műszaki ellenőri tevékenység gyakorlására vonatkozó jogszabályi előírások szerint köteles eljárni.”

(2) Az Mpt. 66. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Amennyiben a pénztár vagyongezelését részben vagy egészen önállóan végzi, a saját kezelésében lévő befektetések vagyonarányos költségeire elszámolt éves összeg nem haladhatja meg a saját kezelésű vagyon(rész) napi bruttó piaci értékei számtani átlagának 0,8 százalékát.”

272. § Az Mpt. 67/B. §-ának (3) bekezdése a következő mondatall egészül ki:

„Amennyiben a pénztár a fedezeti tartalékból vásárolt ingatlant a pénztár elhelyezésére hasznosítja, akkor az ingatlan hasznosítási díjaként (hozamként) a pénztár köteles legalább az ingatlanértékelő által meghatározott minimális bérleti díjat a működési tartalékból a fedezeti tartalékba negyedévente átvézetni.”

273. § (1) Az Mpt. 68/A. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A pénztártag a nyugdíjkorhatárának eléréséig hátralévő idő alapján meghatározott besorolástól eltérhet (egyedi portfólióváltás), azonban a nyugdíjkorhatárt megelőző 5 évben a növekedési portfóliót nem választhatja. A tagnak a pénztár felé írásban nyilatkoznia kell az egyedi portfólióváltási igényéről. Az egyedi portfólióváltási igény nem vonható vissza. A pénztárnak a tag nyilatkozatában meghatározott fordulónapot követő 8 munkanapon belül a portfólió-váltást végre kell hajtania. A tag portfólióváltási igénye az előző portfólióváltástól számított 6 hónap elteltével teljesíthető. A nyilatkozatot a fordulónapot megelőzően a pénztár által meghatározott, de legfeljebb a megelőző 10. munkanapig kell benyújtani. Amennyiben a nyilatkozat fordulónapot nem jelöl meg, akkor a pénztár legkésőbbi fordulónapként a kézhezvételt követő 10. munkanapot tekintheti. Amennyiben a tag ilyen jellegű nyilatkozatot tett, akkor a pénztárnak a (6) bekezdés szerinti besorolás aktualizálást – az adott tagra nézve – nem kell elvégeznie.”

(2) Az Mpt. 68/A. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A választható portfóliós rendszert működtető pénztárnak a választható portfóliók és a függő tételek közötti értékpapír átvezetés során külön jogszabályban meghatározott szabályok szerint kell eljárni.”

274. § Az Mpt. 68/C. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„68/C. § A portfólióváltási igényeket a pénztár szintjén összegezni kell. Az egyedi portfólióváltással összefüggő, pénztártagra terhelte költségek nem haladhatják meg az egyéni számlakövetelés egy ezrelékét, és nem lehetnek magasabbak 2000 forintnál, amelyet a pénztár az egyéni számlával szemben érvényesíthet.”

275. § (1) Az Mpt. 69. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A pénztári vagyon piaci értéken történő értékelését munkanaponként kell elvégezni.

(4) A pénztári vagyon piaci értéken történő értékelése a könyvviteli nyilvántartásokban az eszközöknél értékelési különbözetként, a forrásoknál értékelési különbözet tartalékként jelenik meg. Az értékelési különbözetet a befektetések felhalmozott kamattal együttes értéke alapján kell meghatározni.”

(2) Az Mpt. 69. §-a a következő (8)–(15) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A pénztár a tagi követelések egyéni számlán történő elsődleges nyilvántartását, valamint a függő tételek nyilvántartását elszámolóegységekben végzi.

(9) A tagot az egyéni számláján nyilvántartott elszámolóegység mennyisége után a hozam – amely az elszámolóegység árfolyamváltásában jelenik meg – olyan arányban illeti meg, ahogy elszámolóegységei összesített névértéke a hozam felosztásakor az elszámolóegységek összesített névértékéhez viszonyul.

(10) A pénztárnak az elszámolóegységek árfolyamának számításában bekövetkezett hiba esetén a hibás árfolyamot a hiba feltárását követő legközelebbi árfolyammegállapításkor a hiba bekövetkezésének időpontjára visszamenőleges hatállyal javítani kell. A javítás során a hibás árfolyamot a helyes értékre kell módosítani minden olyan napra vonatkozóan, amelyen árfolyam kiszámítására került sor, s amelyet a feltárt hiba érintett.

(11) Ha hibás árfolyamon került sor elszámolásra, a hiba és a helyes árfolyam szerint számított különbséget az érintettekkel legfeljebb 30 napon belül el kell elszámolni, kivéve ha:

a) a hibás árfolyamszámítás miatt előállt, egy elszámolóegységre vonatkozó árfolyamkülönbség mértéke nem éri el az elszámolóegység helyes árfolyamának egy ezrelékét, illetve – ha az elszámolóegység-kezelési szabályzat ennél kisebb értéket határoz meg – az elszámolóegység-kezelési szabályzatban megállapított értéket;

b) a hibás és a helyes árfolyam különbségéből származó elszámolási kötelezettség összességében nem haladja meg érintettenként az ezer forintot, illetve – ha az elszámolóegység-kezelési szabályzat ennél kisebb értéket határoz meg – az elszámolóegység-kezelési szabályzatban megállapított értéket;

c) a különbséget az érintetteknek kellene a pénztár részére visszatéríteniük, de a pénztár az elszámolóegység-kezelési szabályzatban úgy rendelkezett, hogy az árfolyamok különbségéből adódó elszámolási kötelezettség kapcsán az érintetteket terhelő visszatérítési kötelezettségtől eltekint és a keletkezett hiányt a működési vagy a likviditási tartalék terhére rendezzi.

(12) Az elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszerre történő átállás napját a pénztár közgyűlése határozza meg. Az átállás napja csak a negyedév utolsó napja lehet. Az átállás napjára vonatkozóan a pénztár valamennyi tag egyéni számlakövetelésének minden egyes forintját egy-egy elszámolóegységnek felelteti meg. A töredékforintok két tizedesjegy mértékig feleltethetők meg töredék-elszámolóegységeknek. A fedezeti tartalék portfóliója piaci értékének és az egyéni számlakövetelések piaci értékének (az egyéni számlán az átállás napjáig jóváírt szolgáltatási célú bevételek, felosztott hozamok és értékelési különbözet) átállás napjára vonatkozó különbözetét a hozamfelosztást követően az aktuális árfolyamon kell a tagok egyéni számlájára jóváírni.

(13) Az elszámolóegységek árfolyamának megállapítása munkanaponta és a hónap utolsó napjára, a letétkezelő által történik. Az értékelést legkésőbb az értékelés vonatkozási napját követő második munkanapra kell elvégezni.

(14) A pénztárnak az értékelés alapján megállapított árfolyamokat az értékelés napját követő negyedik munkanaptól lehet felhasználnia.

(15) Az elszámolóegységekkel kapcsolatos tranzakciókat a pénztár kizárólag elháríthatatlan külső ok miatt, a tagok érdekében, rendkívüli esetekben, a Felügyelet haladéktalan tájékoztatása mellett felfüggesztheti, ha a portfóliók nettó eszközértéke megalapozottan nem állapítható meg.”

276. § (1) Az Mpt. 70. §-ának (8) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az internetes honlappal rendelkező pénztár ezen adatokat, illetve azok változását a változást, illetve változtatásról hozott döntést követő 2 munkanapon belül – a változások kiemelésével – köteles honlapján közzétenni, egyidejűleg a Felügyeletnek elektronikus adatszolgáltatás útján megküldeni.”

(2) Az Mpt. 70. §-a a következő (10)–(11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszert működtető pénztár az elszámolóegységek árfolyamát választható portfóliónként honlapján naponta közzéteszi. A pénztárnak honlapján jelezni kell, hogy a Felügyelet honlapján az elszámolóegységek árfolyamára vo-

natkozóan összehasonlítható adatok találhatók. A közzétételrel egyidőben a pénztárnak az elszámolóegységek árfolyamát be kell jelentenie a Felügyeletnek és azt a Felügyelet a honlapján közzéteszi.

(11) A pénztárnak biztosítania kell, hogy az elszámolóegységek árfolyama honlapján bármikor visszakereshető és honlapjáról letölthető legyen.”

277. § Az Mpt. 74. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vagytonkezelési tevékenység szerződésben megállapított ellenértékének kereskedési költségek (jutalékok) nélkül számított éves összege nem haladhatja meg a kezelésre átadott vagyon(rész) napi bruttó piaci értékei számtani átlagának 0,8 százalékát. Az előzőekben meghatározotknál magasabb ellenérték esetén a szerződés ellenértékére vonatkozó kikötése semmis.”

278. § Az Mpt. 79/B. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az átalakulás napja a jogutód pénztár alapszabálya hatálybalépésének időpontja, amelyet az alapszabály elfogadásával egyidejűleg a második közgyűlés határoz meg. Az átalakulás napja legkorábban a második közgyűlés napja lehet, de nem lehet későbbi, mint az azt követő 30. nap.”

KILENCEDIK RÉSZ

XVIII. Fejezet

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

279. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 42. §-ának (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A munkaadói járulékot a munkaadó állapítja meg, vallja be és fizeti meg. A munkavállalói járulékot a munkaadó állapítja meg, vonja le, vallja be és fizeti meg. A megállapított járulékokat csökkenteni kell a tárgyévben teljesített túlfizetés összegével.

(3) A munkaadói járulékot és a bruttó munkabérből, illetményből levont munkavállalói járulékot a munkaadó az elszámolt hónapot követő hónap 12. napjáig fizeti meg és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 31. §-ának (2) bekezdésében meghatározottak szerint vallja be az állami adóhatóságnak.

(4) A kincstári körbe, illetőleg a helyi önkormányzatok nettó finanszírozása hatálya alá tartozó illetmény-számfejtési feladatokat ellátó munkáltató a megállapított munkaadói és munkavállalói járulék megfizetését és bevallását az államháztartásról szóló törvényben meghatározottak szerint teljesíti.”

280. § (1) Az Ft. 46/B. §-ának (3) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A megállapított vállalkozói járulékot csökkenteni kell azzal az összeggel, amelyet a társas vállalkozás a tárgyév-re vonatkozó túlfizetés miatt fizetett vissza a társas vállalkozónak.”

(2) Az Ft. 46/B. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az egyéni vállalkozó társas vállalkozóként is biztosított, a vállalkozói járulékot csak az egyéni vállalkozásában kell megfizetnie. Ha az egyéni vállalkozó a Tbj. 31. §-ának (6) bekezdésében foglaltak szerint nyilatkozatot tett a társas vállalkozás részére, a vállalkozói járulékfizetési kötelezettségét társas vállalkozóként teljesíti. Ha a biztosított társas vállalkozó egyidejűleg több gazdasági társaság személyesen közreműködő tagja, a vállalkozói járulékot abban a vállalkozásában kell megfizetnie, amelyben a Tbj. 31. §-ának (5) bekezdése szerint járulékfizetésre kötelezett.”

XIX. Fejezet

A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény módosítása

281. § A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kutv.) 8. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az Alap kezelése során felmerülő – így különösen elemzések, koncepciók, támogatási stratégiák, programok, projektek készítésével, pályázatok megismertetésével és elbírálásával, a szerződések előkészítésével, megkötésével és bonyolításával, nyilvántartásuk egyes tárgyi és személyi feltételeivel, valamint az ellenőrzéssel és értékeléssel, továbbá a kutatásfejlesztésért és technológiai innovációért felelős szervnél működtetésével kapcsolatos – költségeket az Alap finanszírozza. Az Alap kezelésével kapcsolatos költségek nem haladhatják meg az Alap tárgyévi eredeti kiadási előirányzatának 4,5%-át.”

282. § (1) A Kutv. 10. §-a kiegészül a következő (2) bekezdéssel:

„(2) A miniszter rendelkezési jogát a (3) bekezdésben meghatározott feladatkörben a kutatás-fejlesztésért és innovációért felelős szerv vezetőjére ruházza.”

(2) A Kutv. 10. §-a (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Alap működtetésével kapcsolatos feladatok körében a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért felelős szerv:)

„d) dönt az Alap pénzeszközeinek felhasználásáról.”

Felhatalmazások

283. § Felhatalmazást kap a kormány, hogy rendeletben szabályozza a gazdasági társaság saját tevékenységi körében végzett kutatásfejlesztési tevékenység közvetlen költsége, a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért felelős szervtől kapott írásos igazolás részletes szabályait.

TIZEDIK RÉSZ

A számvitelt, a társasági és cégjogot érintő módosítások

XX. Fejezet

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

284. § A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. §-ának (2) bekezdése a következő 8. ponttal egészül ki:

[(2) E törvény alkalmazásában]

„8. *kapcsolt fél*: a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott fogalom.”

285. § Az Szt. 8. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A gazdálkodó legfőbb irányító (vezető) szervén, ügyvezető szervén és felügyelő testületén belül a tagok együttes kötelezettsége – a külön jogszabályban meghatározott hatáskörükben eljárva – annak biztosítása, hogy az éves beszámoló, az egyszerűsített éves beszámoló és az összevont (konszolidált) éves beszámoló [ideértve a 10. § (2) és (3) bekezdése alapján a nemzetközi számviteli standardok szerint elkészített összevont (konszolidált) éves beszámólót is], valamint a kapcsolódó üzleti jelentés összeállítása és nyilvánosságra hozatala e törvény előírásainak megfelelően történjen.”

286. § Az Szt. 11. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Üzleti év a jogelőd nélkül alapított vállalkozónál – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – alapítása időpontjától (létesítő okirata ellenjegyzésének, illetve közokiratba foglalásának napjától) létrejöttének (a cégjegyzékbe való bejegyzésének), illetve a cégbejegyzés iránti kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig – mint mérlegfordulónapig – terjedő időszak, függetlenül annak időtartamától (előtársasági időszak).”

287. § Az Szt. 32. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Aktív időbeli elhatárolásként kell kimutatni a mérleg fordulónapjáig le nem zárt elszámolási határidős ügylet, valamint swap ügylet határidős ügyletrésze esetében az ügylet nyereségének tárgyévire időarányosan jutó összegét, legfeljebb a fedezett alapügylet időarányos vesztesége összegéig, ha az ügylet fedezeti ügylet, illetve a mérlegkészítés időszakában lezárt nem fedezeti célú elszámolási határidős, opciós ügylet, valamint swap ügylet határidős ügyletrésze esetében az ügylet realizált nyereségének a tárgyévire időarányosan jutó összegét, feltéve, hogy a valós értéken történő értékelést a vállalkozó nem alkalmazza.”

288. § Az Szt. 33. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Aktív időbeli elhatárolásként kell kimutatni a kölcsönbeadott értékpapír könyv szerinti értékének a – felhalmozott kamattal csökkentett – kölcsönszerződés szerinti értékét meghaladó összegét (veszteségét). Az időbeli elhatárolást akkor kell megszüntetni, amikor a kölcsönbevevő által visszaszolgáltatott értékpapír eladásra, beváltásra, illetve egyéb ügylet keretében az állományból véglegesen kivezetésre kerül, vagy a kölcsönbevevő megtéríti annak piaci értékét, mert az értékpapír nem kerül visszaszolgáltatásra.

(6) Az aktív időbeli elhatárolások között halasztott ráfordításként ki lehet mutatni a jogszabályi rendelkezés alapján az üzemeltetőnek térítés nélkül (visszaadási kötelezettség nélkül) átadott eszköz (beruházás) nyilvántartás szerinti értékét. A térítés nélkül átadott eszköz (beruházás) időbelileg elhatárolt nyilvántartás szerinti értékét – az átadáskor meghatározott módon és időtartamon belül – kell a rendkívüli ráfordításokkal szemben megszüntetni.”

289. § Az Szt. 44. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Passzív időbeli elhatárolásként kell kimutatni a mérlegkészítés időpontjáig le nem zárt nem fedezeti célú elszámolási határidős, opciós ügylet és swap ügylet határidős ügyletrésze esetében az ügylet tárgyának az ügylet zárása időpontjában érvényes piaci árfolyama és a kötési (határidős) árfolyama közötti veszteségjellegű különbözet pénzügyileg nem realizált várható összegét, valamint a mérleg fordulónapjáig le nem zárt fedezeti célú elszámolási határidős ügylet és swap ügylet határidős ügyletrésze esetében az ügylet veszteségének tárgyévire időarányosan jutó összegét, legfeljebb a fedezett alapügylet időarányos nyereségének összegéig, illetve a mérlegkészítés időszakában lezárt nem fedezeti célú elszámolási határidős, opciós ügylet, valamint swap ügylet határidős ügyletrésze esetében az ügylet realizált veszteségének a tárgyévire időarányosan jutó összegét, feltéve, hogy a valós értéken történő értékelést a vállalkozó nem alkalmazza.”

290. § (1) Az Szt. 45. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A passzív időbeli elhatárolások között halasztott bevételként kell kimutatni a rendkívüli bevételként elszámolt]

„c) térítés nélkül (visszaadási kötelezettség nélkül) átvett eszközök, továbbá az ajándékként, a hagyatékként kapott, a többletként fellelt eszközök piaci – illetve jogszabály eltérő rendelkezése esetén a jogszabály szerinti – értékét.”

(2) Az Szt. 45. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Passzív időbeli elhatárolásként kell kimutatni a kölcsönbeadott értékpapír – felhalmozott kamattal csökkentett – kölcsönszerződés szerinti értékének a könyv szerinti értékét meghaladó összegét (nyereségét). Az időbeli elhatárolást akkor kell megszüntetni, amikor a kölcsönbevevő által visszaszolgáltatott értékpapír eladásra, beváltásra, illetve egyéb ügylet keretében az állományból véglegesen kivezetésre kerül, vagy a kölcsönbevevő megtéríti annak piaci értékét, mert az értékpapír nem kerül visszaszolgáltatásra.”

291. § Az Szt. 50. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A térítés nélkül (a visszaadási kötelezettség nélkül) átvett eszköz, illetve az ajándékként, hagyatékként kapott eszköz, továbbá a többletként fellelt (a nem adminisztrációs hibából származó többlet-) eszköz bekerülési (beszerzési) értéke – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – az eszköznek az állományba vétel időpontjában ismert piaci értéke.”

292. § Az Szt. 55. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vevőnként, az adósonként kisösszegű követelések könyvvitelben elkülönített csoportjára – a vevők, az adósok együttes minősítése alapján – az értékvesztés összege ezen követelések nyilvántartásba vételi értékének százalékában is meghatározható, egy összegben elszámolható, elkülönítetten kimutatható. Ez esetben a következő évi mérlegfordulónapi értékeléskor a vevőnként, adósonként kisösszegű követelések – hasonló módon megállapított – értékvesztésének összegét össze kell vetni az előző évi, ilyen jogcímen elszámolt értékvesztés összegével és a csoport szintjén mutatózó különbözetet – előjelének megfelelően – a korábban elszámolt értékvesztést növelő értékvesztésként, illetve a korábban elszámolt értékvesztés visszairásaként kell elszámolni.”

293. § (1) Az Szt. 86. §-a (3) bekezdésének j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A rendkívüli bevételek között kell kimutatni:]

„j) a térítés nélkül kapott (igénybe vett) szolgáltatások piaci – illetve jogszabály eltérő rendelkezése esetén a jogszabály szerinti – értékét.”

(2) Az Szt. 86. §-a (4) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) A rendkívüli bevételek között kell elszámolni, de használt bevételként időbelileg el kell határolni:]

„*c)* a térítés nélkül átvett eszközök, továbbá az ajándékként, a hagyatékként kapott, a többletként fellelt eszközök piaci – illetve jogszabály eltérő rendelkezése esetén a jogszabály szerinti – értékét;”

(3) Az Szt. 86. §-ának (5) bekezdése a következő mondatall egészül ki:

„Amennyiben a használt bevételként kimutatott összeg jelentős és a megbízható és valós összkép követelménye azt indokolja, a megszüntetést – az ellentételezett költségnek, illetve ráfordításnak megfelelően – az egyéb bevételekkel, illetve a pénzügyi műveletek bevételeivel szemben is el lehet számolni.”

(4) Az Szt. 86. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A rendkívüli ráfordítások között kell elszámolni, de használt ráfordításként időbelileg el lehet határolni – az összemérés számviteli alapelv érvényesülése érdekében – a vállalkozó által megvalósított (megszerzett) és jogszabályi rendelkezés alapján az üzemeltetőnek térítés nélkül (visszaadási kötelezettség nélkül) átadott olyan eszköz (beruházás) nyilvántartás szerinti értékét, amelyet a jövőbeni vállalkozási tevékenysége érdekében valószínű (szerzett) meg.”

294. § Az Szt. 89. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A kiegészítő mellékletben be kell mutatni azon kapcsolt felekkel lebonyolított ügyleteket, amelyek bemutatásáról e törvény külön nem rendelkezik, ha ezen ügyletek lényegesek és nem a szokásos piaci feltételek között valósultak meg. Ennek során be kell mutatni az ügyletek értékét, a kapcsolt féllel fennálló kapcsolat jellegét és az ügyletekkel kapcsolatos egyéb, a vállalkozó pénzügyi helyzetének megítéléséhez szükséges információkat. Az egyedi ügyletekre vonatkozó információk összesíthetők az ügyletek jellege szerint, ha az összesítés nem akadályozza az érintett ügyleteknek a vállalkozó pénzügyi helyzetére gyakorolt hatásának a megítélését.”

295. § Az Szt. 90. §-a (3) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A kiegészítő mellékletben be kell mutatni:]

„*c)* azon mérlegen kívüli tételek és mérlegben nem szereplő megállapodások jellegét, üzleti célját és pénzügyi hatásait, amelyek bemutatásáról e törvény külön nem rendelkezik, ha e tételekből és megállapodásokból származó kockázatok vagy előnyök lényegesek, és bemutatásuk szükséges a vállalkozó pénzügyi helyzetének megítéléséhez;”

296. § Az Szt. a 95/A. §-a után a következő 95/B. §-sal egészül ki:

„95/B. § (1) Az a vállalkozó, amelynek átruházható értékpapírjait az Európai Gazdasági Térség valamely államának szabályozott piacán kereskedésre befogadták, üzleti jelentésében vállalatirányítási nyilatkozatot tesz közzé.

(2) A vállalatirányítási nyilatkozatnak legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) hivatkozás a vállalkozó által – jogszabály rendelkezése alapján – kötelezően alkalmazandó és/vagy önkéntesen alkalmazott vállalatirányítási szabályokra, annak megjelölésével, hogy ezen szabályok milyen módon hozzáférhetők a nyilvánosság számára,

b) hivatkozás a jogszabályi követelményeken túlmenően alkalmazott vállalatirányítási gyakorlattal összefüggő információkra,

c) annak bemutatása, hogy a vállalkozó – a jogszabályokkal összhangban – az *a)* pont szerinti szabályok mely részeitől, milyen mértékben és milyen okból tért el,

d) annak indoklása, ha a vállalkozó az *a)* pont szerinti szabályok valamely rendelkezését nem alkalmazta,

e) a vállalkozó belső ellenőrzési és kockázatkezelési rendszere(i) főbb jellemzőinek bemutatása a beszámoló-készítés összefüggésében,

f) a 95/A. § *c)*, *d)*, *f)*, *h)* és *i)* pontja szerinti információk, ha a vállalkozó a 95/A. § hatálya alá tartozik,

g) a legfőbb irányító (vezető) szerv, az ügyvezető szerv és a felügyelő testület, valamint ezek bizottságainak összetétele és működése.

(3) A vállalkozónak hozzáférhetővé kell tennie a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti gyakorlatának leírását a nyilvánosság számára. E gyakorlat – a vállalkozó döntése szerint – bemutatható az üzleti jelentésben, de más módon is hozzáférhetővé tehető a nyilvánosság számára.”

297. § Az Szt. 96. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az egyszerűsített éves beszámoló kiegészítő mellékletének nem kell tartalmaznia a 90. § (3) bekezdésének *c)* pontja szerinti mérlegen kívüli tételek és mérlegben nem szereplő megállapodások pénzügyi hatásait, valamint a 89. § (6) bekezdésében foglaltakat.”

298. § Az Szt. 120. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az összevont (konszolidált) éves beszámoló részét képező összevont (konszolidált) mérleget, összevont (konszolidált) eredménykimutatást és az összevont (konszolidált) kiegészítő mellékletet a hely és a kelet feltüntetésével az anyavállalat képviselőjére jogosult személy köteles aláírni.”

299. § Az Szt. 133. §-ának (4) bekezdése a következő *i)* és *j)* ponttal egészül ki:

[(4) Az összevont (konszolidált) kiegészítő mellékletben az (1) és (2) bekezdésben foglaltakon túl a következő adatokat kell feltüntetni:]

„i) azon összevont (konszolidált) mérlegen kívüli tételek és összevont (konszolidált) mérlegben nem szereplő megállapodások jellegét, üzleti célját és pénzügyi kihatásait, amelyek bemutatásáról e törvény külön nem rendelkezik, ha e tételekből és megállapodásokból származó kockázatok vagy előnyök lényegesek, és bemutatásuk szükséges a konszolidálásba bevont vállalkozások egésze pénzügyi helyzetének megítéléséhez;

j) az anyavállalat vagy a konszolidálásba bevont más vállalkozás által kapcsolt felekkel lebonyolított azon ügyleteket (ide nem értve a vállalatcsoporton belüli ügyleteket), amelyek bemutatásáról e törvény külön nem rendelkezik, ha ezen ügyletek lényegesek és nem a szokásos piaci feltételek között valósultak meg. Ennek során be kell mutatni az ügyletek értékét, a kapcsolt féllel fennálló kapcsolat jellegét és az ügyletekkel kapcsolatos egyéb, a konszolidálásba bevont vállalkozások egésze pénzügyi helyzetének megítéléséhez szükséges információkat. Az egyedi ügyletekre vonatkozó információk összesíthetők az ügyletek jellege szerint, ha az összesítés nem akadályozza az érintett ügyleteknek a konszolidálásba bevont vállalkozások egésze pénzügyi helyzetére gyakorolt hatásának a megítélését.”

300. § Az Szt. 134. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a konszolidálásba bevont valamely vállalkozás átruházható értékpapírjait az Európai Gazdasági Térség valamely államának szabályozott piacán kereskedésre befogadták, az összevont (konszolidált) üzleti jelentésben be kell mutatni a vállalatcsoport belső ellenőrzési és kockázatkezelési rendszereinek főbb jellemzőit az összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésével összefüggésben.

(4) Az összevont (konszolidált) üzleti jelentést magyar nyelven kell elkészíteni és azt a hely és a kelet feltüntetésével az anyavállalat képviselőjére jogosult személy köteles aláírni.”

301. § Az Szt. 135. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Nem kell az előtársasági időszakról, mint önálló üzleti évről külön beszámolót készíteni, ha ezen időszak alatt a vállalkozó vállalkozási tevékenységét nem kezdte meg, és a bejegyzésre az üzleti év naptári évnek megfelelő, illetve a 11. § (2) bekezdése szerint választott mérlegfordulónapjáig sor került. Ez esetben az első üzleti év a létesítő okirat ellenjegyzésének, illetve közokiratba foglalásának napjától a bejegyzett társaság üzleti évének mérlegfordulónapjáig tart.”

302. § Az Szt. 145. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 20. § (4) bekezdése szerinti lehetőség alkalmazása esetén az áttérésre csak az üzleti év végén, az üzleti év mérlegfordulónapjával kerülhet sor.”

303. § Az Szt. 154/B. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„154/B. § (1) A vállalkozó (ideértve az anyavállalatot és a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepét is) a 153–154/A. §-okban foglalt letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének – a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény vonatkozó előírásainak figyelembevételével – elektronikus úton tesz eleget.

(2) A vállalkozó az éves beszámolóban, az egyszerűsített éves beszámolóban, az összevont (konszolidált) éves beszámolóban a céginformációs és az elektronikus cégeljárásban közreműködő szolgálathoz történő (1) bekezdés szerinti megküldésével egyidejűleg teljesíti mind a letétbe helyezési, mind a közzétételi kötelezettségét.”

304. § Az Szt. 175. §-ának (2) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

[(2) E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„n) az Európai Parlament és a Tanács 2006. június 14-i, 2006/46/EK irányelve a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 78/660/EGK, az összevont (konszolidált) éves beszámolóiról szóló 83/349/EGK, a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról szóló 86/635/EGK, valamint a biztosítói intézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról szóló 91/674/EGK tanácsi irányelv módosításáról.”

305. § Az Szt. 177. §-a a következő (15) bekezdéssel egészül ki:

„(15) Amennyiben a vállalkozó az Szt. – egyes adótörvények módosításáról szóló 2007. évi CXXVI. törvény 292. §-ával módosított – 55. §-a (2) bekezdésének előírását adott üzleti évre vonatkozóan először alkalmazza, az adott üzleti év első napjával ezen követelésekhez kapcsolódóan kimutatott értékvesztés összegét az egyéb bevételekkel szemben meg kell szüntetnie (vissza kell írnia).”

XXI. Fejezet

A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény módosítása

306. § A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 26. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vezető tisztségviselők korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a társasággal szemben azokért a károkért, amelyek a bejelentett adat, jog vagy tény valótlanágából,

illetve a bejelentés késedelméből vagy elmulasztásából származnak, ideértve azt is, ha a számviteli törvény szerinti beszámoló, valamint a kapcsolódó üzleti jelentés összeállítása és nyilvánosságra hozatala nem a számviteli törvény előírásainak megfelelően történt.”

307. § A Gt. 36. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A felügyelőbizottsági tagok – a Ptk. közös károkozásra vonatkozó szabályai szerint – korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a gazdasági társasággal szemben a társaságnak az ellenőrzési kötelezettségük megszegésével okozott károkért, ideértve a számviteli törvény szerinti beszámoló, valamint a kapcsolódó üzleti jelentés összeállításával és nyilvánosságra hozatalával összefüggő ellenőrzési kötelezettség megszegését is.”

308. § A Gt. 337. §-a a következő g) ponttal egészül ki:

(337. § E törvény – a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvénnyel együtt a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„g) az Európai Parlament és a Tanács 2006/46/EK irányelve (2006. június 14.) a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 78/660/EGK, az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló 83/349/EGK, a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról szóló 86/635/EGK, valamint a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról szóló 91/674/EGK tanácsi irányelv módosításáról.”

XXII. Fejezet

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása

309. § A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 13. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 15. § (1) és (2) bekezdése szerinti céginformáció a céginformációs szolgálat honlapján keresőprogram segítségével is megismerhető.”

310. § A Ctv. 14. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A céginformációs szolgálatról a cégjegyzékbe bejegyzett adatok, valamint a számviteli beszámoló, annak részei (mérleg, eredménykimutatás, kiegészítő melléklet) csoportosított céginformációként történő szolgáltatása is kérhető. A mérleg és az eredménykimutatás adatainak to-

vábbi feldolgozásra alkalmas állapotban történő szolgáltatása is igényelhető.”

311. § A Ctv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) A számviteli törvény szerinti beszámolót elektronikus úton kell a céginformációs szolgálatnak megküldeni; ennek során nincs helye a papír alapú beszámoló képi formátumú elektronikus okirattá történő átalakításának. Az elektronikus úton történő benyújtással a cég letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének is eleget tesz.

(2) A számviteli törvény szerinti beszámoló elektronikus okiratként történő elkészítése nem jogosít a beszámoló összeállítását (formáját, szerkezetét, tagolását) illetően a számviteli törvényben előírt rendelkezésektől való eltérésre.

(3) A beszámolót a cég szervezeti képviselője, jogi képviselője vagy a cég számára könyvviteli szolgáltatást nyújtó, erre meghatalmazott, illetve megbízott könyvelője küldi meg a céginformációs szolgálat számára.

(4) Ha a cég a beszámolóról – külön jogszabály szerint arra feljogosított által aláírt – papír alapú okirat alapján határozott, úgy a (3) bekezdés szerinti személy egyben igazolja, hogy az ezt követően elektronikus úton megküldött beszámoló megegyezik a jóváhagyott beszámolóval. Ebben az esetben a (3) bekezdés szerinti személy a papír alapú beszámoló egy eredeti példányát – annak elfogadásától számított tíz évig – megőrzi és amennyiben a megküldött beszámoló szabályszerűségével összefüggésben kétség merülne fel, köteles azt a cégbíróság felhívására bemutatni.

(5) A beszámolóhoz mellékelni kell az adózott eredmény felhasználására vonatkozó határozatot, valamint kötelező könyvvizsgálat esetén a független könyvvizsgálói jelentést is. E törvény beszámolóra vonatkozó előírásait az adózott eredmény felhasználására vonatkozó határozatra, valamint a könyvvizsgálói jelentésre is megfelelően alkalmazni kell.

(6) A beszámolóhoz – a cég, a beszámolót benyújtó természetes személy azonosíthatósága, valamint a benyújtás jogszerűségének igazolása érdekében – elektronikus űrlapot kell mellékelni.

(7) A beszámolót, az (5) bekezdés szerinti mellékletet, valamint a (6) bekezdés szerinti űrlapot – a (8) bekezdésben foglalt kivétellel – legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátva kell megküldeni.

(8) A számviteli törvény szerinti beszámoló a céginformációs szolgálat részére – az (1)–(6), valamint a (9) bekezdésben foglaltak alkalmazásával – a kormányzati portál útján is benyújtható.

(9) A (6) bekezdés szerinti űrlap formai és tartalmi kérelmeit, továbbá a beszámoló elektronikus úton történő megküldésével kapcsolatos eljárás szabályait rendelet állapítja meg.

(10) A közzétételi díjat külön jogszabályban meghatározott módon kell megfizetni az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium által kiállított számla

alapján, az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumnak a kincstárnál vezetett számlájára.”

312. § (1) A Ctv. 19. §-a (2) bekezdésének harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az elektronikus igazolást – kivéve, ha a beszámolót a kormányzati portál útján nyújtották be – fokozott biztonságú elektronikus aláírással és időbélyegzővel kell ellátni.”

(2) A Ctv. 19. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A céginformációs szolgálat haladéktalanul biztosítja a szabályszerűen érkezett beszámoló megismerhetőségét. A beszámolót, illetve annak elektronikus másolatát a céginformációs szolgálat őrzi. A 12. §, valamint a 16–17. § megfelelő alkalmazásával másolat kérhető a beszámoló egészéről, illetve annak részeiről (mérleg, eredménykimutatás, kiegészítő melléklet) is. A beszámoló a cégbírószágon, valamint a céginformációs szolgálatnál ingyenesen megtekinthető.”

(3) A Ctv. 19. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A céginformációs szolgálat a számviteli törvény szerinti beszámoló letétbe helyezésére és közzétételére előírt törvényi határidő lejártát követő 8 munkanapon belül felhívja a cég figyelmét kötelezettségének elmulasztására, továbbá arra, hogy tizenöt napon belül annak tegyen eleget. A határidő eredménytelen eltelte esetén a céginformációs szolgálat elektronikus úton törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása iránt bejelentést tesz a cégbírószágnál.”

313. § A Ctv. 20. §-ának (1) bekezdése a jelenlegi rendelkezéseket követően a következő mondatral egészül ki:

„A Cégek Közlöny a hitelezővédelmi nyilvántartás működtetése révén elősegíti, hogy a gazdasági forgalom szereplői megbízható információk birtokában hozhassák meg döntéseiket.”

314. § A Ctv. 55. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A cégnek – az egyszerűsített végelszámolás kivételével – tizenöt napon belül változásként be kell jelentenie a cégbírószágnak a végelszámolás megindítását. Törvényben meghatározott esetekben a cégbírószág hivatalból rendeli el végelszámolást és az ezzel összefüggő cégjegyzék-adat-változásokat is hivatalból jegyzi be a cégjegyzékbe. A hivatalból kijelölt végelszámoló az aláírási címpéldányát jogi képviselő közreműködése nélkül, a kirendelésétől számított tizenöt napon belül köteles benyújtani a cégbírószágnak. A cégbírószág a végelszámolás elrendeléséről elektronikus úton haladéktalanul értesíti az állami adóhatóságot. A végelszámolás lefolytatásának és a végelszámolással kapcsolatos változások bejegyzésének részletes szabályait a VIII. Fejezet tartalmazza.”

315. § A Ctv. 62. §-ának (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(4) A cég a cégjegyzékből való törléssel szűnik meg. Ha a cég törlésére nem felszámolási, illetőleg végelszámolási eljárást követően kerül sor, a cégbírószág a céget akkor törölheti a cégjegyzékből, ha az állami adóhatóság – a vámhatóságtól beszerzett adatok alapján is – elektronikus úton arról tájékoztatja, hogy a cégnél adóhatósági eljárás nincs folyamatban, és ellenőrzést, végrehajtást nem kezdeményez vagy ennek hiányában a 84. § (1) bekezdésében, illetve a 91. § (1) bekezdésében meghatározott elektronikus értesítéstől számított 90 nap eltelt. Amennyiben a tájékoztatás szerint az adóhatóság a cégnél eljárást folytat, vagy ellenőrzést, végrehajtást kezdeményez, a cég csak az adóhatósági eljárások jogerős befejezéséről szóló elektronikus tájékoztatást követően törölhető a cégjegyzékből. A cégjegyzék azt is tartalmazza, hogy a törlésre kérelemre vagy hivatalból került-e sor.”

316. § A Ctv. 84. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a törvényes működés a bíróság által hozott intézkedések ellenére sem következik be, a cégbírószág a céget eltiltja a további működéstől, egyben megszüntnek nyilvánítja, és kezdeményezi a cég felszámolását, vagy elrendeli a végelszámolást, amennyiben az adott cégformára irányadó anyagi jogszabályok ezt lehetővé teszik. Ha a felszámolásra vagy végelszámolásra az adott cégformára tekintettel nem kerülhet sor, e tényről a cégbírószág az állami adóhatóságot elektronikus úton haladéktalanul értesíti és a cégre irányadó anyagi jogszabály rendelkezései szerint gondoskodik a cég cégjegyzékből történő törléséről.”

317. § A Ctv. 87. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a cég nem tett eleget a számviteli törvény szerinti beszámoló megküldésére vonatkozó kötelezettségének, a cégbírószág legkésőbb a céginformációs szolgálat bejelentésének érkezésétől számított tizenöt munkanapon belül, ha a cég mulasztását megállapította, hivatalból törvényességi felügyeleti eljárást indít. A cégbírószágnak a 81. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti törvényességi felügyeleti intézkedést alkalmaznia kell.”

318. § A Ctv. 91. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A megszüntetési eljárás megindításáról szóló végzést a cégbírószág – a kézbesítés mellőzésével – a Cégek Közlönyben közzéteszi és ezzel egyidejűleg a megszüntetési eljárás megindításának tényéről az állami adóhatóságot elektronikus úton értesíti. A végzésnek felhívást kell tartalmaznia arra, hogy akinek a cég székhelyére, működésére (ideértve azt az esetet is, ha a cég ellen per van folyamatban), illetve a képviselő lakóhelyére vonatkozó adatról tudomása van, azt a közzétételtől számított harminc napon belül a cégbírószágnak jelentse be. A végzésnek felhívást kell tartalmaznia arra is, hogy a cég hitelezői és az egyéb érdekeltek a cég általuk ismert ingó vagy ingatlan vagyoniára vonatkozó adatokat – hi-

telezők esetében hitelezői igényüket is megjelölve – harminc napon belül jelentsék be.”

319. § A Ctv. 111. §-ának (1) bekezdése a következő új f) ponttal egészül ki:

[(1) A végelszámoló a végelszámolás befejezésekor elkészíti és – a cégnél működő felügyelőbizottság vagy más ellenőrzésre feljogosított szerv, illetve könyvvizsgáló jelentésével együtt – a legfőbb szerv elé terjeszti jóváhagyásra:]

„f) az állami adóhatóság és a vámhatóság – erre a célra rendszeresített nyomtatványon kiadott – nyilatkozatát arról, hogy a cégnek adótartozása nincs, és a cégnél adóhatósági eljárás nincs folyamatban.”

320. § A Ctv. 112. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A végelszámoló által benyújtott, a cég törlésére irányuló kérelem illetékmentes, és a cég törlését tartalmazó végzés közzétételéért közzétételi költségterítést nem kell fizetni. A kérelemhez az arra vonatkozó határozatot, a 111. § (1) bekezdésének b)–d) és f) pontjaiban felsorolt iratokat, valamint a 111. § (3) bekezdésében megjelölt határozatot kell csatolni.”

321. § A Ctv. 128. §-a a következő j) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy)

„j) a számviteli szabályozásért felelős miniszterrel egyetértésben a számviteli törvény szerinti beszámoló elektronikus úton történő megküldése során csatolandó űrlap formai és tartalmi elemeire, továbbá a beszámoló elektronikus úton történő megküldésével kapcsolatos eljárásra.”

(vonatkozó részletes szabályokat rendeletben állapítsa meg.)

322. § A Ctv. 132. § (2) bekezdése a következő új d) ponttal egészül ki:

[(2) E törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg:]

„d) az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról.”

TIZENEGYEDIK RÉSZ

XXIII. Fejezet

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosítása

323. § A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 1. §-a a következő új (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A nyereményre jogosult játékos kérésére a szerencsejáték-szervező köteles – az állami adóhatóság által rendszeresített és hitelesített bizonylaton – a 200 ezer forintot meghaladó nyereményről annak jogcímét és forintértékét tanúsító igazolást adni. A nyereményigazolásnak tartalmaznia kell a szerencsejáték-szervező és a játékos azonosító adatait, a nyerés és a nyeremény átvételének helyét és időpontját, a szerencsejáték-szervező által a nyereményből levont személyi jövedelemadó összegét, valamint pénznyerő automatából származó nyeremény esetén a pénznyerő automata gyártási számát és a mérésügyi szerv által adott azonosító számát.”

324. § Az Szjtv. 2. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Nem folytatható belföldön vagy külföldön szervezett szerencsejátékban történő részvételre Magyarországon értékesítési, szervező, közvetítő tevékenység, ha a szerencsejáték szervezésére az állami adóhatóság nem adott engedélyt.”

325. § Az Szjtv. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A koncessziós szerződés megkötésére a Ktv. 5. § (1) bekezdése szerinti nyilvános pályázatot a miniszter írja ki. A koncessziós pályázat kiírásához – országos pályázat kivételével – az érintett települési önkormányzat képviselő-testületének, Budapesten a fővárosi önkormányzat közgyűlésnek egyetértése is szükséges. Országos pályázattal elnyert koncessziós jog tekintetében az állami adóhatóság az engedélyt azokra a településekre adja ki, amelyek önkormányzatának képviselő-testülete – Budapesten a fővárosi önkormányzat közgyűlése is – hozzájárult a tevékenység területén történő gyakorlásához.”

326. § (1) Az Szjtv. 7/A. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az állami adóhatóság szerencsejáték ügyben – az e törvényben meghatározott eltérésekkel – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szerint jár el azzal, hogy újrafelvételi és méltányossági eljárásnak, valamint fizetési kedvezmény engedélyezésének nincs helye.”

(2) Az Szjtv. 7/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állami adóhatóság szerencsejáték ügyben hozott határozatai ellen – a bírságot kiszabó határozat kivételével – fellebbezésnek nincs helye. A bírságot kiszabó határozat elleni fellebbezést az állami adóhatóság vezetője bírálja el. A szerencsejáték ügyben hozott határozat (végzés) ellen – a bírságot kiszabó határozat (végzés) kivételével – benyújtott keresetlevélnek a végrehajtásra halasztó hatálya van.”

327. § Az Szjtv. 12. §-a (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(3) A bírság]

„*a)* 50 ezer forinttól 500 ezer forintig terjedhet az 1. § (8) bekezdésébe, 9. § (3) bekezdésébe, a 11. § (3) bekezdésébe, a 16. § (2) bekezdésébe, a 17. § (1) bekezdésébe, a 18. § (1) bekezdésébe, az ajándéksorsolást szervezővel szemben a 23. §-ba és a 36. § (3) bekezdésébe,

b) 100 ezer forinttól 1 millió forintig terjedhet az 1. § (6) bekezdésébe, a 9. § (2) bekezdésébe, a 11. § (8)–(10) bekezdésébe, a 17. § (3)–(4) bekezdésébe, a 26. § (2), (7), (12), (13), (20) bekezdésébe, a 26/B. § (5) bekezdésébe, a 27. § (9) és (11) bekezdésébe, a 29/A. § (3) bekezdésébe, valamint a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, továbbá az egyes szerencsejátékok engedélyezésével, lebonyolításával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatok végrehajtásáról szóló, a miniszter által kiadott rendelet rendelkezéseibe,”

328. § Az Szjtv. 16. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Nem kell az állami adóhatóság engedélye a nem folyamatosan szervezett sorsolásos játékhoz, ha a sorsjegyet kizárólag a sorsolás helyszínén jelenlévők között árúsitják és]

„*a)* a kibocsátott sorsjegyek száma az 5000 darabot vagy összes értéke az 500 000 forintot nem haladja meg és”

329. § Az Szjtv. 23. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ajándéksorsolás lebonyolítása során az 1. § (8) bekezdését, a 11. § (8)–(10) bekezdéseit, a 15. § (2) bekezdését, a 16. § (2) bekezdését és a 17–19. §-okat megfelelően alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy pénznyeremény sorsolására nincs lehetőség.”

330. § (1) Az Szjtv. 26. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) I. kategóriába tartozó játéktérnek minősül a közterület felől saját bejáratral rendelkező épület vagy olyan külön bejáratral rendelkező, építészeti zárt helyiség, amely – gépenként legalább 2 m² figyelembevételével – legalább 10 pénznyerő automata elhelyezésére alkalmas. II. kategóriába tartozó játéktérnek minősíthető a külön jogszabályban meghatározott vendéglátóipari üzlet. Nem működtethető játéktér olyan épületben, helyiségben, helyiségrészben, amelyre vonatkozóan a kaszinó elnevezést, e fogalom összetételeit, jelzős alakját, továbbá rokon értelmű vagy idegen nyelvű megfelelőjét az elnevezésben vagy a kereskedelmi kommunikációban szerepeltetik, illetve amelyet ilyen helyiségből lehet megközelíteni. Az „elektronikus kaszinó” elnevezésre, az „e-kaszinó” rövidítésre és jelzős alakjára, valamint idegen nyelvű megfelelőjére a tilalom nem vonatkozik, ha a játéktér elektronikus kaszinóként üzemel.”

(2) Az Szjtv. 26. §-a (16) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A játéktér működése – indoklás nélküli kérelemre – megszakítás nélkül legfeljebb 180 nap időtartamra szüneteltethető.”

(3) Az Szjtv. 26. §-a (18) bekezdésének második és harmadik mondatai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„A szervezőnek a személyi megfelelés meghosszabbítására irányuló kérelmet a személyi megfelelés lejárata előtt legalább 10 munkanappal be kell nyújtania az állami adóhatósághoz. Ha a szerencsejáték-szervező e kötelezettségének nem tesz eleget, vagy személyi megfelelése nem áll fenn, akkor az állami adóhatóság megállapítja a szerencsejáték-szervező részére kiállított engedélyek érvénytelenségét és a szerencsejáték-szervezői tevékenység megszűnését.”

(4) Az Szjtv. 26. §-a a következő új (20) bekezdéssel egészül ki:

„(20) A játéktérben jackpot rendszer üzemeltethető. Jackpot rendszerbe kizárólag ugyanabban a játéktérben üzemelő I. kategóriába sorolt pénznyerő automatakat köthetők.”

331. § Az Szjtv. 26/A. §-ának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha megállapítást nyer, hogy az üzletben engedély nélkül pénznyerő automatát működtetnek, akkor a települési önkormányzat jegyzője köteles az üzletet legalább 30 napra – ismételt jogsértés esetén legalább 90 napra – ideiglenesen bezáratni.”

332. § Az Szjtv. 26/B. §-a a következő új (4) és (5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az elektronikus kaszinóban a videotechnikai ellenőrzési rendszert a játék tisztasága, biztonságos lebonyolítása, a rend és a vagyonvédelem, továbbá a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben előírt feladatok végrehajtása érdekében kell működtetni.

(5) Az elektronikus kaszinóban működő videotechnikai ellenőrzési rendszer által készített videofelvételeket a szervező a rögzítéstől számított 30 napig köteles megőrizni. Akinek jogát, vagy jogos érdekét a videofelvétel érinti, illetve akit az elektronikus kaszinóban történt rendkívüli események, különösen a játékosok panasszal érintett események, illetve a játékosokkal szemben alkalmazott intézkedések érintenek a rögzítéstől számított 5 munkanapon belül kérheti, hogy a videofelvétel a szervező panasza kivizsgálásáig ne törölje.”

333. § Az Szjtv. 27. §-a a következő új (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az Országos Területfejlesztési Konceptióban meghatározott egyes tervezési-statisztikai régiókban a miniszter egyidejűleg egy koncesszióba vevőnek, az állam többségi részesedésével működő gazdálkodó szervezetnek vagy az állami játékszervező kizárólagos tulajdonában

lévő gazdasági társaságnak engedheti át az I. kategóriába sorolt játékkaszinó működtetésének jogát.”

334. § Az Szjtv. 29/A. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az üzemeltető félévente köteles – nyilvántartásba vétel céljából – az állami adóhatósághoz bejelenteni az általa működtetni kívánt játékautomatát.”

335. § Az Szjtv. 33. §-a (5) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adóbefizetési kötelezettség elmulasztása esetén az állami adóhatóság a szerencsejáték-szervező engedélyeit köteles visszavonni.”

336. § Az Szjtv. 36. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az e §-ban foglalt ellenőrzést az állami adóhatóság területi szerveinek alkalmazásában álló adóellenőrök is lefolytathatják azzal, hogy az ellenőrzés megállapításai alapján a határozatot (végzést) az e törvény szerinti ügyekben egyébként első fokon eljáró szerv hozza meg.”

337. § Az Szjtv. 37. §-a a következő új 20. és 21. ponttal egészül ki:

„20. *Jackpot rendszer*: olyan rendszer, amely a játékos felé megjeleníti a tétként eljátszott összeg előre meghatározott hányadával növelt halmozott nyereményígéretet, és amennyiben a nyereményígéret az előre meghatározott alsó és felső határok között véletlenszerűen beállított értéket elérte, valamennyi, az adott játéktérben éppen játékban lévő – a rendszer részét képező – pénznyerő automata között véletlenszerű sorsolással nyereményt fizet ki.

21. *Szerencsejáték ügy*: a szerencsejáték-szervezés, az ajándéksorsolás, valamint a játékautomata-üzemeltetés hatósági felügyeletének ellátása során lefolytatott hatósági engedélyezési, nyilvántartásba vételi, ellenőrzési és jogkövetkezmények megállapítására irányuló eljárás.”

338. § Az Szjtv. 38. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Felhatalmazást kap az agrárpolitikáért felelős miniszter a ló- és agárversenyzés szabályainak jogszabályban történő megállapítására.”

TIZENKETTEDIK RÉSZ

XXIV. Fejezet

A fiatalok életkezdési támogatásáról szóló 2005. évi CLXXIV. törvény módosítása

339. § A fiatalok életkezdési támogatásáról szóló 2005. évi CLXXIV. törvény (a továbbiakban: Fétám tv.) 2. §-a

a következő 6. ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi 6–8. pontok számozása 7–9. pontra változik:

„6. *kincstári letéti Start-számla*: a kiutaló által a gyermek nevében vezetett nyilvántartási számla;”

340. § A Fétám tv. 3. §-a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (6) bekezdés számozása (7) bekezdésre változik:

„(6) A kiutaló is vezethet Start-számlát az Áht. 18/B. §-a (1) bekezdésének s) pontja szerinti tevékenységi körben.”

341. § (1) A Fétám tv. 5. §-ának (1)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az életkezdési támogatásra való jogosultság érvényesítéséhez – a 2005. december 31. napja után született gyermekekre vonatkozóan

a) a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szerv a naptári hónapban nyilvántartásba vett gyermekekről a gyermek adóazonosító jelének megállapítása céljából az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényben előírt adatokról, azok naptári hónapban rögzített változásairól, valamint a kiutaló e törvény szerinti kötelezettségeinek teljesítése – így különösen a kincstári letéti Start-számlán lévő követelés áthelyezése, az állami támogatás kiutalása – céljából szükséges adatokról havonta, a naptári hónap utolsó napját követő 5 munkanapon belül elektronikus úton adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére,

b) az állami adóhatóság a gyermek adóazonosító jelét és természetes azonosító adatait, azok változásait az a) pont szerinti adatszolgáltatását követő 5 munkanapon belül elektronikus úton adja át a kiutaló részére, továbbá az adóigazolványt a szülő kérésére kiállítja és kiadja, valamint a kiutaló részére 5 munkanapon belül elektronikus úton továbbítja az e törvény szerinti kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges adatokat.

(2) A kiutaló

a) tájékoztatóban teszi közzé a számlavezetők számára a Start-számla vezetés vállalására vonatkozó mintaszerződést,

b) az (1) bekezdés b) pontja szerint kapott adatok alapján 8 munkanapon belül kincstári letéti Start-számlát nyit, amelyen az első utalási összeget a gyermek születésének napjától, valamint a gyermek jogosultsága esetén – ha Start-számlával nem rendelkezik – a második utalási összeget a hetedik életéve betöltésétől, és a harmadik utalási összeget a tizennegyedik életéve betöltésétől nyilvántartja mindaddig, amíg a szülő, vagy a szülő egyetértő nyilatkozata alapján – 16. életévének betöltését követően – a gyermek azt Start-számlára nem helyezi, vagy ameddig a (7) bekezdés szerinti jogosultsággal a jogosult nem él,

c) amennyiben a gyermek anyakönyvezése a születését követő egy éven túl történik – feltéve, hogy a Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkezik és születésének évében egyébként az első utalási összegre jogosult –, a ki-

utaló az első utalási összeget a gyermek születési évének megfelelő összeggel utólag veszi nyilvántartásba azzal, hogy második és harmadik utalási összegre a gyermek visszamenőleg nem jogosult,

d) a számla megnyitásával egyidejűleg értesíti a szülőt a gyermek adóazonosító jeléről, tájékoztatást ad az életkezdési támogatással kapcsolatos tudnivalókról, továbbá arról, hogy a szülő a gyermek adóigazolványának kiadását mikortól és hol kérheti,

e) nem küld értesítést a szülőnek, ha az (1) bekezdés *a)* pont szerinti adatszolgáltatáskor jelezték számára, hogy az értesítés nem küldhető,

f) a Start-számlával rendelkező gyermek külföldre települése, illetőleg halála esetén az (1) bekezdés *a)* pontja alapján kapott adatokat 5 munkanapon belül továbbítja a számlavezetőhöz,

g) a Start-számlával rendelkező gyermek adószámának *f)* ponton kívüli okból történő passzívra válásáról az (1) bekezdés *a)* pontja alapján kapott adatokat 5 munkanapon belül továbbítja a számlavezetőhöz,

h) nyilvántartást vezet

ha) a számlavezetők adatairól,

hb) a megnyitott Start-számlák adatairól, valamint az azokban bekövetkezett változásokról.

(3) A kincstári letéti Start-számlán nyilvántartott követelés Start-számla megnyitásával és a befektetési lehetőség kiválasztásával helyezhető át a választott számlavezetőhöz.

(4) A számlavezető

a) tájékoztatót tesz közzé, amely tartalmazza különösen, hogy a Start-számla vezetésére vonatkozó megállapodás megkötéséhez szükséges

aa) a szülő által annak igazolása, hogy a családi pótlékot a nevére folyósítják, vagy

ab) ha a megállapodást – 16. életévének betöltését követően – a gyermek köti meg, az *aa)* pont szerinti igazolással rendelkező szülő egyetértő nyilatkozata,

ac) a gyermek adóazonosító jelének közlése az adóigazolvány bemutatásával, amely az állami adóhatóságtól az (1) bekezdés szerint kapott értesítésnek megfelelően szerezhető be, vagy

ad) felhatalmazás a kiutaló részére a gyermek adóazonosító jelének az (5) bekezdés szerinti kiutalással egyidejűleg történő megküldésére a számlavezetőhöz,

ae) felhatalmazás a számlavezető részére a 3. § (3) bekezdése szerinti adatkezeléshez, illetőleg az állami támogatás igényléséhez,

af) a Start-számlára a 6. § (1) bekezdésének *a)* pontja alapján történő befizetéshez a befizető felhatalmazása a számlavezető részére, hogy a befizetett összeg esetleges visszaautalásához a befizető nevét és levelezési címét vagy folyószámlaszámát nyilvántartsa,

ag) a szülő, illetőleg – a szülő egyetértő nyilatkozatával 16. életévének betöltését követően – a gyermek nyilatko-

zata, hogy kötelezettséget vállal a saját és a gyermek személyes adataiban bekövetkező változások közlésére;

b) a Start-számla megnyitását megelőzően, de legkésőbb a Start-számla vezetésére vonatkozó megállapodás aláírásakor írásban adott tájékoztatás keretében – a tudomásulvétel igazolásával – ismerteti a befektetési lehetőségeket, a Start-számlával kapcsolatos tudnivalókat, ideértve különösen

ba) a Start-számla megnyitásának (áthelyezésének) feltételeit,

bb) a kincstári letéti Start-számlán nyilvántartott követelésnek a (3) bekezdés szerinti áthelyezéséhez a befektetési forma kiválasztásának szükségességét;

c) a szülő vagy a szülő egyetértő nyilatkozatával – 16. életévének betöltését követően – a gyermek döntése szerint – a befektetésre vonatkozó választást is figyelembe véve – a Start-számlát haladéktalanul megnyitja;

d) a kiutalóval kötött szerződésben szabályozott módon a Start-számla megnyitásáról, valamint a kincstári letéti Start-számlán nyilvántartott követelés áthelyezéséhez, illetőleg a 7. § (3) bekezdése alapján történő Start-számla áthelyezéshez szükséges egyéb adatokról a kiutalót havonta a naptári hónap utolsó napját követő 20. munkanapon értesíti;

e) nyilvántartja

ea) a (4) bekezdés *af)* pontja szerinti adatokat,

eb) a települési önkormányzat(ok) befizetéseit,

ec) az *ea)* pontban foglalt rendelkezéstől függetlenül is, a 6. § (5) bekezdésének rendelkezése alapján a szülő, illetőleg a gyermek lakóhelyét, levelezési címét.”

(2) A Fétám tv. 5. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az életkezdési támogatás kifizetését Start-számlán vagy ennek hiányában a kincstári letéti Start-számlán nyilvántartott követelés alapján

a) a fiatal felnőtt 18. életévének betöltése napjától,

b) a gyermek, illetőleg a fiatal felnőtt halála esetén az örökös az öröklési bizonyítvány, vagy a hagyatéki határozat jogerőre emelkedését követően kérheti.”

342. § (1) A Fétám tv. 6. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az állami támogatást a gyermek javára a Start-számláját vezető számlavezető a naptári évet követő március 1-jéig igényli a kiutalónál. A kiutalóval kötött szerződés szerint a számlavezető eljuttatja a (2) bekezdés *a)–c)* pontja szerinti csoportosításban az állami támogatásra jogosult gyermekekről készített kimutatást, amely tartalmazza a gyermekek adóazonosító jelét, természetes azonosító adatait, Start-számláik számát, az állami támogatásra jogosító befizetések összegét, valamint a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult, illetőleg átmeneti vagy tartós nevelésbe vett gyermekek esetében megküldi a magasabb összegű állami támogatásra való

jogosultság igazolására szolgáló, az (5) bekezdés szerint kiállított, a szülő által hozzá eljuttatott iratot. Az iratokat számlavezetőnként egy csomagban kísérőjegyzékkel együtt kell a kiutalóhoz eljuttatni.”

(2) A Fétám tv. 6. §-a (4) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az állami támogatást a kiutaló a (3) bekezdés alapján kapott igénylésben feltüntetett befizetések után, illetőleg az átmeneti vagy tartós nevelésbe vett gyermek esetében a jogosultság időszakával arányos összegben az igénylés kézhezvételétől, de legelőbb a benyújtási határidő lejártától számított 30 naptári napon belül a számlavezetőhöz utalja”

343. § (1) A Fétám tv. 7. §-át megelőző cím helyébe és 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kincstári letéti Start-számlán nyilvántartott, illetőleg a Start-számla követelés kezelése

7. § (1) A kiutaló Start-számlával nem rendelkező gyermek esetében

a) a kincstári letéti Start-számlán nyilvántartott követelés után

aa) évenként december 31-i fordulónappal,

ab) a nyilvántartott követelés Start-számlára történő áthelyezése esetén az utalást megelőző napon,

ac) a gyermek külföldre települése esetén távozásának napján,

ad) a gyermek adóazonosító jelének passzívvá válása napján,

ae) elhunyt esetén halálának napján

az ötéves állampapír hozamával egyező, az Államadósság Kezelő Központ ZRt. által a jóváírás napján közzétett mértékű kamat alapján a nyilvántartott követelés utolsó fordulónaptól számított időszakban meghatározott átlagos állománya után számított támogatást,

b) a gyámhivatal által a naptári évet követő év február 15-éig megküldött – az átmeneti vagy tartós nevelés naptári évben fennálló időtartamára vonatkozó adatszolgáltatást is tartalmazó – értesítés alapján a jogosultság időszakával arányosan az igénylés kézhezvételétől, de legelőbb a benyújtási határidő lejártától számított 30 naptári napon belül évi 12 ezer forint állami támogatást ír jóvá.”

(2) A Fétám tv. 7. §-ának (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az áthelyezés történhet a 3. § (6) bekezdése szerint a kincstárban nyitott letéti Start-számlára is.”

(3) A Fétám tv. 7. §-a (6) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fiatal felnőtt 18. életéve betöltésének napját, illetőleg a gyermek halála esetén elhunytának napját követően)

„a) a gyermek nevén nyitott kincstári letéti Start-számlán nyilvántartott követelés után a támogatás jóváírás megszűnik;”

(4) A Fétám tv. 7. §-a következő (8)–(13) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az életkezdési támogatást, illetőleg a gyermek halála esetén az örököszt megillető összeget a fiatal felnőtt, illetőleg az örökös kérelmére

a) a kiutaló – kivéve a (9) bekezdésben szabályozott esetet – az állami támogatásnak a 7. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jóváírását követő 8 munkanapon belül a kérelemben megjelölt címre vagy számlára utalja;

b) a számlavezető – kivéve a (10) bekezdésben szabályozott esetet – az állami támogatásnak a 6. § (4) bekezdése szerinti kiutalását követő 8 munkanapon belül készpénzben vagy a kérelemben megjelölt folyószámlára utalással fizeti ki.

(9) A kiutaló a (8) bekezdésben említetteket megillető összeget a kérelem kézhezvételétől számított 8 munkanapon belül

a) fizeti ki, ha a kifizetés évére a gyermeket állami támogatás nem illeti meg;

b) a gyermeket a 6. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kifizetés évében megillető állami támogatás nélkül fizeti ki, ha a kérelmező írásban hozzájárul annak a (8) bekezdés a) pontjában említett időpontot követő utólagos kifizetéséhez vagy nyilatkozik, hogy arra nem tart igényt.

(10) A számlavezető a (8) bekezdésben említetteket megillető összeget a kérelem kézhezvételétől számított 8 munkanapon belül

a) fizeti ki, ha a kifizetés évére a gyermeket állami támogatás nem illeti meg;

b) a gyermeket a 6. § (2) bekezdése szerint a kifizetés évében megillető állami támogatás nélkül fizeti ki, ha a kérelmező írásban hozzájárul annak a (8) bekezdés b) pontjában említett időpontot követő utólagos kifizetéséhez vagy nyilatkozik, hogy arra nem tart igényt.

(11) A számlavezető a gyermek adóazonosító jelének az 5. § (2) bekezdésének g) pontja szerinti passzívvá válásának napját követő 120 napon belül a számlát lezárja és a számla egyenlegét átutalja a kiutaló számlájára.

(12) A kiutaló a gyermek adóazonosító jelének az 5. § (2) bekezdésének g) pontja szerinti passzívvá válásának napját követő 120 napon belül a számlát lezárja.

(13) A (11)–(12) bekezdés szerint lezárt számlák egyenlegét a kiutaló visszautalja a támogatás forrását biztosító számlára.”

344. § A Fétám tv. 10. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap az államháztartásért felelős miniszter, hogy rendeletet adjon ki a 6. § (5) bekezdése szerinti irat, valamint a 7. § (1) bekezdés b) pontja szerinti adatszolgáltatás egységes tartalmi és formai követelményeiről.”

TIZENHARMADIK RÉSZ

XXV. Fejezet

Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény módosítása

345. § Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: EUCS tv.) 125. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„125. § Az OLAF Koordinációs Iroda alapfeladatai körében:

a) elősegíti az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelmével kapcsolatban az OLAF által végzett vizsgálatok lebonyolítását,

b) koordinálja az OLAF által lefolytatott helyszíni ellenőrzések során felmerülő feladatokat,

c) továbbítja az uniós költségvetési támogatások felhasználása során észlelt szabálytalanságok tekintetében a közösségi szektorális jogszabályokban meghatározott jelentéseket az OLAF felé,

d) meghívottként részt vesz az Európai Unió által nyújtott egyes pénzügyi támogatások felhasználásával megvalósuló programok monitoring bizottságainak ülésein,

e) az európai uniós támogatás pályáztatásával, a kedvezményezettekkel kötött szerződésekkel, a támogatások felhasználásával kapcsolatos dokumentációkban szereplő adatokat megismerheti,

f) kizárólag az OLAF által vizsgált ügyel kapcsolatban, a jelentéstétel céljából, kizárólag az ahhoz szükséges mértékben személyes, illetve bűnügyi személyes adatot kezelhet az e fejezetben foglaltak szerint,

g) az OLAF által elrendelt egyedi vizsgálatokhoz, információkérésekhez kapcsolódóan továbbítja az OLAF megkereséseit legkésőbb 15 napon belül a megkereséssel érintett szervek felé,

h) segítséget nyújt a vizsgált személyek és szervezetek, illetve a vizsgálattal nem érintett személyektől és szervezetektől érkező szabálytalansági kérdésekben történő megkeresések, bejelentések esetén is, ha megítélésük szerint valamely szerv, szervezet vagy személy eljárása, illetőleg mulasztása az Európai Unió pénzügyi érdekeit sérti vagy veszélyezteti, egyúttal haladéktalanul intézkedik a megkeresések, bejelentések továbbításáról a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező közigazgatási szervek felé,

i) az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő szabálytalanságokról olyan statisztikai célú nyilvántartást vezet, amely személyes adatot nem tartalmazza,

j) minden év június 1-jéig Összefoglalót készít az adópolitikáért felelős miniszter részére az Európai Közössé-

gek pénzügyi érdekeit sértő, az EUCS tv. 125. §. c) pontjában meghatározott szabálytalanságokról, valamint az OLAF Magyarországgal kapcsolatos vizsgálatairól az EUCS tv. 125. §-ának i) pontjában meghatározott nyilvántartás, valamint az EUCS tv. 130. §-a e) pontjában előírt tájékoztatók alapján.”

346. § Az EUCS tv. 126. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az OLAF megkeresésében szereplő és annak teljesítése céljából átvett személyes, illetve bűnügyi személyes adatokat az OLAF által végzett ellenőrzés befejezésekor törölni kell.

(3) Az OLAF Koordinációs Iroda az általa kezelt személyes, illetve bűnügyi személyes adatokat az OLAF-on kívül más szervnek nem továbbíthatja, azt más célra nem használhatja fel, illetve más adattal nem kapcsolhatja össze.”

TIZENNEGYEDIK RÉSZ

XXVI. Fejezet

A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosítása

347. § A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) 2. § (2) bekezdésének utolsó mondata a következő szövegrésszel egészül ki:

„A környezetvédelmi hatóság jóváhagyásával, szerződés alapján az első belföldi vevő (a továbbiakban: másodlagos kötelezett), a hasznosítást koordináló szervezet a kötelezettől, valamint bérnyújtás esetén a hasznosítást koordináló szervezet az első vevő (bérnyújtató) által a kötelezettől (bérnyújtó) átvállalt termékdíj-fizetési kötelezettséget külön jogszabályban meghatározott feltételek teljesítése esetén átvállalhatja (a továbbiakban együtt: átvállaló).”

348. § A Kt. 3. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Importált termékdíjköteles termék esetén – e törvényben szabályozott rendelkezésekkel összhangban – a vámjogszabályok rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) Belföldi előállítású, illetve Közösségen belül behozott termékdíjköteles termék esetén az adóigazgatási eljárásra és a jogkövetkezményekre az e törvényben meghatározott eltérésekkel az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényt (a továbbiakban: Art.) kell értelemszerűen alkalmazni.

(3) Az (1)–(2) bekezdés esetében az e törvényben, a vámjogszabályokban, valamint az Art.-ban nem szabályo-

zott közigazgatási hatósági ügyben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) kell megfelelően alkalmazni.

(4) Termékdíjjal kapcsolatos ügyekben nem kell alkalmazni a Ket. 29. § (9) bekezdését, 36. § (2)–(4) bekezdését, 112. §-át és 113. §-át.

(5) Amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik, a vámhatóság jár el a termékdíj bevallása, befizetése, kiszabása, visszaigénylése, ellenőrzése során. A termékdíj adók módjára behajtható köztartozás.

(6) A kötelezett a termékdíjköteles termékkel végzett tevékenységét a Kt. végrehajtásáról szóló külön jogszabály szerint köteles a vámhatóságnál bejelenteni és nyilvántartásba vételét kérni.

(7) A vámhatóság az általa adott azonosító szám (a továbbiakban: VPID szám) és a Globális Szervezet Azonosító Szám (a továbbiakban: GLN szám) alapján az ügyfelet nyilvántartásba veszi és nyilvántartja.

(8) A (9) bekezdésre való figyelemmel a kötelezett a környezetvédelmi termékdíj nettó összegét havonta állapítja meg és az Art. alapján a havi és negyedéves bevalló a rá vonatkozó gyakorisággal, az Art.-ban megállapított esedékesség időpontjáig, az éves bevalló negyedévente a negyedéves bevallóra vonatkozó szabályok szerint a termékdíj-fizetési kötelezettségről, valamint az ehhez kapcsolódó hasznosítási kötelezettségéről – amennyiben e törvény szerint nincs helye a termékdíj hivatalból történő megállapításának – a vámhatósághoz az erre a célra külön jogszabályban meghatározott tartalmi, formai követelményeknek megfelelően a vámhatóság honlapján közzétett elektronikusan támogatott formanyomtatványon vagy elektronikus úton és formában bevallást nyújt be.

(9) A koordináló szervezet által történő átvállalás esetén a díjfizetési kötelezettségről a kötelezettnek, a hasznosítási kötelezettség teljesítéséről pedig a koordináló szervezetnek kell bevallást tennie. A koordináló szervezet az átvállalt hasznosítási kötelezettségről szóló bevallást negyedévente, a negyedévet követő hónap 30. napjáig nyújtja be.

(10) Az Art. adózó képviseletére vonatkozó szabályait a kötelezett képviseletére értelemszerűen kell alkalmazni. A kötelezettet csak az Art. szerinti állandó meghatalmazással, megbízással rendelkező képviselő képviselheti:

- a) a bejelentési kötelezettség teljesítése;
- b) a bevallási kötelezettség teljesítése;
- c) az igazolások kérése;
- d) a termékdíj-visszaigénylési eljárás;
- e) a mentességi eljárás;
- f) az ellenőrzés, hatósági eljárás, jogorvoslati eljárás;
- g) a koordináló szervezettel történő kapcsolattartás;
- h) a nyilvántartás-vezetéssel kapcsolatos kötelezettségek teljesítése;
- i) a fizetéshalasztás, részletfizetési engedélyezési eljárások során.

(11) A (10) bekezdés a)–i) pontjában foglalt eljárásokban az állandó meghatalmazással, megbízással rendelkező képviselőnek külön jogszabály szerinti termékdíj ügyintézői végzettséggel is rendelkeznie kell.

(12) A vámhatóság a termékdíjfizetéssel kapcsolatos jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez nyomtatványt rendszeresíthet, különösen a bejelentésre, az adatszolgáltatásra, a bevallás kiegészítésére szóló felhívásra tett nyilatkozatra, az önellenőrzésre, a termékdíjfizetésre, az átvezetésre, a kiutalásra és a termékdíj folyószámla egyeztetésére. A rendszeresített nyomtatvánnyal azonos értékű, ha az iratot a vámhatóság a honlapján közzétett számítógépes program segítségével elektronikusan támogatott formanyomtatványként teszi közzé.

(13) Elektronikus beküldésnek minősül, ha a kötelezett az általa használt szoftverrel előállított XML formátumban nyújtja be a nyomtatványt. A kötelezett által használt szoftvert előzetesen jóváhagyásra meg kell küldeni a vámhatóságnak. E bekezdés szerinti bevallás csak jóváhagyott szoftver esetén érvényes.

(14) A kötelezettnek bevallást abban az esetben is be kell nyújtania, amennyiben a tárgyhónapban termékdíjköteles terméket nem hozott forgalomba, saját célra nem használt fel, vagy díjfizetési kötelezettsége nem keletkezett. Ezen bevallási kötelezettség alól a vámhatóság felé adott nyilatkozattal mentesülhet, amelyben nyilatkozik, hogy termék-díjfizetési kötelezettsége a tárgyévben már nem keletkezik.

(15) A kötelezett a termékdíjat a bevallás benyújtásáig a vámhatóság által vezetett, a Pénzügyminisztérium hivatalos lapjában megjelölt számla javára forintban fizeti be.

(16) Amennyiben a bevallásban a termékdíj összege a havi, illetve a vámhatóság határozatával kivetett termékdíj összege az ezer forintot nem éri el, továbbá az Art. szerinti ellenőrzés vagy önellenőrzés során a termékdíj-különbözet az ezer forintot nem éri el, azt nem kell megfizetni. A vámhatóság a havi ezer forintot el nem érő termék-díj-visszatérítést nem utalja ki.”

349. § A Kt. 4. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) Termékdíj-fizetési kötelezettség – a (2) és (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – a belföldi előállítású, valamint a Közösségen belül behozott termékdíjköteles termék esetén a 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kötelezettnek az első belföldi értékesítésekor kiállított számlán feltüntetett teljesítés napján vagy a saját célú felhasználás költségként történő elszámolásának napján keletkezik. A 2. § (1) bekezdés d) pontja szerinti kötelezett termékdíj-fizetési kötelezettsége a 2. § (1) bekezdés a)–c) pontja szerinti kötelezett által a részére kiállított számlán feltüntetett teljesítés napján keletkezik.

(2) Ha a termékdíjköteles terméket másodlagos kötelezettnek értékesítik, a termékdíjfizetési kötelezettség a termékdíjköteles termék másodlagos kötelezett általi első belföldi értékesítésekor, a másodlagos kötelezett által kiál-

lított számlán feltüntetett teljesítés napján vagy a saját célú felhasználás költségként történő elszámolásának napján keletkezik.

(3) Az importált termékdíjköteles termék utáni termékdíj-fizetési kötelezettség

a) szabad forgalomba bocsátás alkalmával – ideértve az aktív feldolgozás visszatérítő eljárását is – a vámalakiságok elvégzésekor, valamint az ezzel egy tekintet alá eső vámhatósági intézkedések céljából benyújtott vámáru-nyilatkozat vagy kérelem elfogadásának napján, illetve a passzív feldolgozást követően történő visszahozatala esetén az eljárás lezárásához kötődő vámalakiságok elvégzésekor,

b) az import jellegű feldolgozási célú vámeljárások esetén – azaz az aktív feldolgozás felfüggesztő eljárás, a vámfelügyelet melletti feldolgozás – a termékdíjköteles termék felhasználásának napján,

c) az import jellegű ideiglenes használati vagy raktározási célú vámeljárások – azaz az ideiglenes behozatal, a vámraktározás, valamint a Közösség vámterületén kívülről vámszabad területre vagy vámszabad raktárba történő betárolás – esetén a termékdíjköteles termék szabad forgalomba bocsátásakor

keletkezik.

(4) Amennyiben az általános forgalmi adóról szóló törvény termékimport esetén az általános forgalmi adó vámeljárás során történő kivetését írja elő, a termékdíjat a vámhatóság az általános forgalmi adóval együtt veti ki.”

350. § A Kt. 4/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4/B. § (1) A környezetvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium (a továbbiakban: Minisztérium) a kötelezettet, valamint a termékdíjas kötelezettség végrehajtásában részt vevő személyeket a termékdíjas kötelezettség teljesítése céljából GLN szám alapján tartja nyilván. A vámhatóság a megküldött GLN szám alapján az ügyfelet a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. tv. 17. § (2) bekezdésben foglaltak szerinti VPID számmal látja el és tartja nyilván.

(2) A Minisztérium és a vámhatóság a kiadott, visszavont, módosított azonosítószámokról vezetett nyilvántartásában szereplő adatokat a hulladékhasznosítás és termékdíjfizetés ellenőrzése céljából, a külön jogszabályban meghatározott, nyilvántartásukban szereplő adatokat, továbbá a kiadott engedélyek, határozatok adatait, napi rendszerességgel a másik fél rendelkezésére bocsátja.

(3) A vámhatóság a környezetvédelmi termékdíjbevallásban a kötelezett által feltüntetett, az adóigazgatási eljárás során – adóbevallások feldolgozása, adóbeszedés, visszautalás, ellenőrzés – részére érkező adattartalmat kezeli, melyet havonta átad a Minisztérium részére.

(4) A Minisztérium az engedélyezési eljárásai, valamint a kenőolaj-visszaigénylés során keletkező adatokat kezeli, melyeket havonta átad a vámhatóság részére.

(5) A Minisztérium és a vámhatóság adózási, ellenőrzési, visszatartási és végrehajtási feladataik végzése során rendszereiket összekapcsolva egyedi adatkezelést végez.

(6) A (2) bekezdésben meghatározott bevallásban közölt adatok valóságát a vámhatóság és a környezetvédelmi hatóság együtt és külön-külön is az eljárásához kötődően ellenőrizheti.

(7) E § szerinti adatokat a Minisztérium és a vámhatóság a kötelezett termékdíj-fizetési kötelezettségének keletkezésétől számított 8 évig tartja nyilván. Az adatokat ez időponttal törölni kell a nyilvántartásokból.”

351. § A Kt. a következő 4/C–4/I. §-sal egészül ki:

„A termékdíj ellenőrzése

4/C. § (1) A vámhatóság a környezetvédelmi termékdíj előírások érvényesítése érdekében

a) üzlethelyiséget, kereskedelmi raktárt, kiskereskedelmi tárolótelep árukészletét, szállítóeszközt ellenőrizhet, a termékből szakértői vizsgálat céljára mintát vehet, az előírt, külön vezetett nyilvántartásokat, továbbá az üzleti könyveket, az árukészlet mennyiségét, eredetét és gyártását vizsgálhatja;

b) az e törvényben és az Art. szerint előírt számlaadásra vonatkozó kötelezettséget ellenőrizheti;

c) a termékdíj-fizetési kötelezettség fennállását, annak teljesítését vagy nem teljesítését megállapíthatja;

d) a környezetvédelmi termékdíj megfizetését – a pénzforgalmi bizonylat eredeti példányának bemutatásával – megkövetelheti.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetekben a helyiségbe való belépést és az ott folytatott ellenőrzést az Art. helyszíni ellenőrzésre vonatkozó rendelkezései szerint kell végrehajtani.

(3) Az ellenőrzés alá vont személy köteles a vámhatósággal az ellenőrzés során együttműködni, az ellenőrzés lefolytatását akadályozó körülmény elhárítását – saját költségére és felelősségére – a helyszíni ellenőrzés alkalmával biztosítani.

(4) Amennyiben az ellenőrzés alá vont személy az ellenőrzés során az együttműködést

a) passzív módon akadályozza, a vámhatóság a termékdíjköteles terméket és/vagy a területet, ahol előzetes információk alapján vagy feltételezhetően termékdíjköteles termék található – az ellenőrzés alá vont személy, annak képviselője, meghatalmazottja, ezek hiányában két hatósági tanú jelenlétében – zár alá veszi és az akadályoztatás elhárulását követően az ellenőrzést lefolytatja;

b) passzív módon akadályozza és felmerül a termékdíjköteles termék intézkedés alóli kivonásának lehetősége, a vámhatóság jogosult az akadályozó körülmény – az ellenőrzés alá vont személy költségére és felelősségére történő – elhárítására és az ellenőrzés lefolytatására, ennek keretében az Art. helyszíni ellenőrzésre vonatkozó rendelkezései szerint jogosult belépni és ellenőrzést folytatni olyan helyiségben, ahol azonosított és ellenőrzött forrásból szár-

mazó adatok alapján valószínűsíthetően a környezetvédelmi termékdíjas jogszabályok megsértésével termékdíjköteles terméket tartanak, tárolnak, illetve állítanak elő;

c) aktív módon akadályozza, a vámhatóság a Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény rendelkezéseinek megfelelően kényszerítő eszközöket alkalmazhat.

(5) A vámhatóság az e törvény 3. §-ának (5) bekezdésében foglalt feladatainak ellátása céljából, valamint a birtokába került adatok ellenőrzéséhez, a személy és az áru azonosítása érdekében a következő nyilvántartásokból igényelhet adatot:

a) a személy azonosítása érdekében a természetes személy adatainak és lakcímének nyilvántartásából, útlevélszám alapján az útlevél-nyilvántartásból, valamint a cégbírószági nyilvántartásból,

b) az áru és gépjármű azonosításához a gépjármű-nyilvántartásból,

c) a megbízható vámadós feltételeként előírt, gazdasági tevékenységgel összefüggő súlyos bűncselekmény elkövetése miatt büntetés vagy intézkedés alatt állás vizsgálata céljából a bűnügyi nyilvántartásból,

d) az állami adóhatóság adósnilyvántartásából,

e) törvényi felhatalmazás alapján az abban meghatározott nyilvántartásokból.

(6) A vámhatóság megkeresésére a hitelintézet a bevalótt termékdíj meghatározása jogszerűségének, a termékdíjtartozás, valamint a nem közösségi adók és díjak befizetésének ellenőrzéséhez pénzforgalmi adatokat térítésmentesen szolgáltat.

(7) A vámhatóság a személyiadat- és lakcímnilyvántartás szervétől természetes személyazonosító adatokkal vagy a személyiadat- és lakcímnilyvántartás szerve által képzett kapcsolati kóddal vehet át adatokat.

Hatósági felügyelet

4/D. § (1) A vámhatóság külön döntése és a kötelezett értesítése mellett a felügyelete alatt végezhető:

a) környezetvédelmi termékdíjköteles termék előállítás, raktározása, szállítása, felhasználása;

b) környezetvédelmi termékdíjköteles termékkel kapcsolatos tevékenység, a készleten maradt környezetvédelmi termékdíjköteles termék utáni adófizetési kötelezettség rendezéséig.

(2) A hatósági felügyelet gyakorolható folyamatos jelenléttel és vizsgálattal vagy helyszíni, eseti vizsgálattal.

(3) A vámhatóság jelenlétében és ellenőrzése mellett készletfelvétellel megállapítja a tényleges készletet. A megállapításokat jegyzőkönyvbe kell foglalni, melyben a készleten lévő környezetvédelmi termékdíjköteles termék tényleges mennyiségének és nyilvántartás szerinti készletének különbözete kerül megállapításra. A különbözetet az elszámolási időszak zárókészletébe be kell számítani.

(4) Termékdíj-visszaigénylés (termékdíj-visszatérítés) esetén a kérelem elbírálása során végzett kiutalás előtti ellenőrzés a hatósági felügyelettel egy tekintet alá esik.

(5) A hatósági felügyelet keretében a vámhatóság által lefolytatott vizsgálat nem minősül az Art. szerinti ellenőrzési időszak lezárásának.

Jogkövetkezmények

Általános szabályok

4/E. § (1) A termékdíj-fizetési kötelezettséget az importált termékdíjköteles termék jogellenes forgalomba kerülése esetén a vámhatósági intézkedések alkalmával végzett vámalakiságok során a vámhatóság határozattal állapítja meg (veti ki).

(2) Amennyiben a kötelezett a 4. § (3) bekezdése szerinti eljárás során nem határozza meg a termékdíjköteles termék kategóriáját, illetve mennyiségét, a hatóság megállapítja a hiányzó adatokat és a termékdíjfizetési kötelezettség kiszámításakor e törvény mellékleteiben meghatározott díjtétel és ezen felül a megállapításhoz kötődően számított díjtétel kétszeresének alkalmazásával veti ki.

Termékdíj bírság

4/F. § (1) Termékdíjbírságot kell megállapítani a termék

a) hiányos megfizetése, illetve megfizetésének elmulasztása,

b) jogellenes visszaigénylése esetén.

(2) A termékdíjbírság mértéke

a) az (1) bekezdés a) pontja esetében a hiány 100%-a;

b) az (1) bekezdés b) pontja esetén a termékdíjköteles termék mennyisége után e törvény díjtételének háromszorosával számított termékdíj szerinti összeg.

(3) A termékdíj bírság összege kivételes méltánylást érdemlő körülmény esetén hivatalból vagy kérelemre mérsékelhető, illetve kiszabása mellőzhető, ha a körülményekből megállapítható, hogy a kötelezett vagy a koordináló szervezet, illetve ezek intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott esetben tőle elvárható körültekintéssel járt el. A termékdíj bírság mérséklésénél az eset összes körülményét mérlegelni kell, különösen a hiány nagyságát, keletkezésének körülményeit, a jogsértő személy jogellenes magatartásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát.

Mulasztási bírság

4/G. § (1) A kötelezett az Art. 172. §-ban megállapított mulasztási bírsággal sújtott jogellenes magatartása esetén a mulasztási bírság legmagasabb összege az ott megállapított összeghatárok kétszerese, ha a jogsértést termékdíjköteles termékkel kapcsolatban követték el.

(2) Amennyiben a kötelezett vagy az átvállaló a 4/C. § szerinti esetekben kötelezettségeit nem az előírtak szerint teljesíti, a vámhatóság mulasztási bírságot szabhat ki. A vámhatóság az e törvényben, illetve e törvény felhatalmazásán alapuló más jogszabályban megállapított kötelezettségnek az Art. 172. §-ban nem szabályozott megszegése miatt a magánszemély adózót

100 ezer, más adózót 200 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja.

(3) A mulasztási bírság kiszabásánál a vámhatóság mérlegeli az eset összes körülményét, a kötelezett vagy koordináló szervezet jogellenes magatartásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy a kötelezett vagy koordináló szervezet, illetve intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a töle elvárható körülményekkel járt-e el. A körülmények mérlegelése alapján a vámhatóság a mulasztás súlyához igazodó bírságot szab ki, vagy a bírság kiszabását mellőzi.

(4) Ha a begyűjtő és/vagy hasznosító szervezet a nyilvántartási követelményeknek nem tesz eleget, a mulasztási bírság összege az Art. 172. §-ban megállapított mulasztási bírság kétszerese.

Lefoglalás és elkobzás

4/H. § (1) A vámhatóság a termékdíjköteles termékhez kapcsolódó eljárása során (tényállás tisztázása), továbbá az e törvény szerinti elkobzás érvényesítése érdekében lefoglalást rendelhet el. A lefoglalásnál a kötelezett jelenlétét biztosítani kell. Ha kötelezett nem kíván jelen lenni vagy ebben akadályozott, és megfelelő képviselőről nem gondoskodik, az adóhatóság a lefoglalást két hatósági tanú jelenlétében foganatosítja. A lefoglalásról a vámhatóság a kötelezett, annak képviselője, meghatalmazottja, ezek hiányában két hatósági tanú jelenlétében jegyzőkönyvet vesz fel, a lefoglalt termékdíjköteles terméket és ha a termékdíjköteles termék más termékkel együtt képez egységet, más termék része vagy összetevője akkor a termékkel együtt (a továbbiakban: lefoglalt termék) zár alá veszi vagy a kötelezett költségére elszállíttatja és megőrzi.

(2) A vámhatóság, amennyiben a termékdíjköteles termék birtokosa – ideértve a természetes személyt, aki kereskedelmi jellegű termékdíjköteles terméket birtokol – a termékdíjköteles termék eredetét vagy felhasználásának célját nem igazolja, és az eljárás során felmerül

a) a termékdíjköteles termék intézkedés alóli kivonásának lehetősége;

b) a jogellenes forgalomba hozatal veszélye;

c) a kötelezett fizetésképtelenségének veszélye;

d) a fizetési kötelezettség elkerülésének veszélye;

illetve szükséges a tényállás tisztázása érdekében a termékdíjköteles termék, valamint előállítására, felhasználására, tárolására és szállítására használt eszköz tárgyi bizonyítási eszközként történő lefoglalása, a termékdíjköteles terméket lefoglalja.

(3) A vámhatóság a lefoglalásról végzésben rendelkezik. A lefoglalást elrendelő végzéssel szemben az ügyfél – jogszabálysértésre hivatkozással – kifogással élhet. A kifogást a végzés közlésétől számított nyolc napon belül kell előterjeszteni a lefoglalást végző vámhatóságnál. A kifogást a felettes szerv a benyújtástól számított tizenöt napon belül bírálja el. A kifogásnak a lefoglalás végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(4) A lefoglalást végzéssel kell megszüntetni:

a) ha a lefoglalt környezetvédelmi termékdíjköteles termékre az eljárás eredményes lefolytatása érdekében már nincs szükség,

b) ha környezetvédelmi termékdíj és adóbírság vagy mulasztási bírság nem kerül megállapításra,

c) ha a lefoglalt termékre a tényállás tisztázása során a kiszabott környezetvédelmi termékdíjat és adóbírságot, mulasztási bírságot és termék elszállításával, tárolásával, őrzésével kapcsolatos költségeket befizették vagy arra – elidegenítési tilalom alkalmazása mellett – fizetés-könnyítést engedélyeztek,

d) ha a termékdíjas szabályok megsértésével kapcsolatban indult büntetőeljárásban lefoglalásnak van helye, és ennek érdekében a büntetőügyben eljáró hatóság a vámhatóságot megkereste.

(5) A lefoglalt termék annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja, vagy annak, akitől azt (azokat) a vámhatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszertű birtoklás tényét igazolta.

(6) Amennyiben a lefoglalt termék azonosítása (fajtája, minősége) a vámhatóság részéről kétséget kizáróan nem állapítható meg, azt szakértői vizsgálattal kell tisztázni.

(7) A lefoglalt termék elszállításával, tárolásával, őrzésével, megsemmisítésével, valamint a szakértői vizsgálat díjával kapcsolatos költségek az ügyfelet terhelik, ha jogerősen végrehajtható környezetvédelmi termékdíj, adóbírság, mulasztási bírság megfizetésére kötelezték. Ellenkező esetben a felmerült költségeket az állam viseli.

(8) A lefoglalt terméknek, valamint az előállítására, felhasználására, tárolására és szállítására használt eszköznek a vámhatóság által üzemeltetett raktárban történő tárolása esetén a lefoglalt minden megkezdett 100 kg tömege után 500 forint naptári naponkénti tárolási költség fizetendő. Egyéb raktárban történő tárolás esetén a raktárüzemeltető által szokásosan felszámított díjtétel az irányadó.

4/I. § (1) A lefoglalt termékeket el kell kobozni, ha a környezetvédelmi termékdíjas ügyben jogerősen adóbírság, mulasztási bírság kerül kiszabásra és azt a kötelezett az esedékességtől számított 15 napon belül nem fizette meg, továbbá a jogerősen végrehajtható környezetvédelmi termékdíj és adóbírság, mulasztási bírság megfizetésére kötelezett ügyfél tulajdonában lévő termék elszállításával, tárolásával, őrzésével, megsemmisítésével kapcsolatos költségek együttes összege eléri a termék lefoglaláskori értékét és a kötelezett a fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Az elkobzott termékdíjköteles terméket és/vagy az elkobzott tevékenység eszközét a keletkezett fizetési kötelezettségek teljesítése és a költségek megtérülése érdekében a vámhatóság az állam javára a végrehajtásra vonatkozó (Art. szerinti) szabályok alapján értékesíti, ennek megsemmisítése esetén megsemmisíti.

(2) Az elkobzott terméket nem kell megsemmisíteni, ha a kötelezett a terméket

a) a külön jogszabály szerinti katasztrófa esetén a területileg illetékes védelmi bizottság elnökének, illetve

I–III. fokú árvíz- és belvíz-védekezési készültség esetén az érintett terület települési önkormányzat polgármesterének vagy a vízügyi igazgatási szervezet területi szerve vezetőjének,

b) a szellemi jog jogosultja hozzájárulásával karitatív tevékenységet végző szervezet vezetőjének az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználására vonatkozó külön jogszabály rendelkezései szerint,

c) az anyagában vagy energetikai célra hasznosítható termékdíjköteles termék esetében hasznosítási céllal a hasznosító üzem vezetőjének,

a vámhatóság vezetőjének jóváhagyásával átadja.

(3) Az elkobzott termékek közül meg kell semmisíteni:

a) az élelmiszerekről szóló 2003. évi LXXXII. törvény hatálya alá tartozó terméket, ha a külön jogszabály szerinti szakhatóság nem járul hozzá a megsemmisítés mellőzéséhez;

b) azokat a termékeket, amelyek értékesítése valamely szellemi tulajdonjogot sértene és a szellemi jog jogosultja nem járul hozzá a megsemmisítés mellőzéséhez.

(4) Nem kobozható el az áru, ha a 4/H. § (2) bekezdés

c) pontja szerinti lefoglalás esetében részletfizetést vagy fizetési halasztást – a fizetési kötelezettség esedékességétől számított öt munkanapon belül benyújtott kérelem alapján – engedélyeztek. Egyéb jogcím alapján történő lefoglalás esetében részletfizetés vagy fizetési halasztás nem adható.

(5) A vámhatóság az elkobzásról rendelkező döntést követően, de annak jogerőre emelkedését megelőzően jogosult a lefoglalt termék előzetes megsemmisítésére, ha az gyors romlásnak van kitéve, huzamosabb tárolásra alkalmatlan vagy annak kezelése, tárolása, illetve őrzése – különösen a termék értékére vagy az előreláthatólag hosszú ideig tartó tárolására tekintettel – aránytalan és jelentős költséggel járna.

(6) Az elkobzás, az átadás és az előzetes megsemmisítés elrendeléséről végzésben kell intézkedni.”

352. § (1) A Kt. 5/C. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A befizetett termékdíj igazolt export, valamint közösségen belüli értékesítés esetén visszaigényelhető.”

(2) A Kt. 5/C. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Környezetvédelmi termékdíj-visszaigénylést kizárólag elektronikus úton és formában lehet benyújtani. A több hónapot érintő visszaigényléseket nem lehet összevonni, azokat havi bontásban lehet visszaigényelni.”

353. § A Kt. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A termékdíjból befolyt összeg felhasználása

6. § (1) A vámhatóság a befizetett (beszedett), illetőleg az általa behajtott termékdíjat a tárgyhónapot követő hónap 15. napjáig – a (2) bekezdés figyelembevételével – átvezeti a kincstár részére e törvény céljainak megvalósítása

érdekében. Az ezt követően történt teljesítéseket 10 naponta vezeti át a kincstár részére.

(2) A termékdíjköteles termékekkel kapcsolatos feladatok elvégzése érdekében a befizetett, behajtott termékdíj összegének a költségvetési előirányzatban meghatározott bevételeken felüli rész 20%-át a vámhatóság, 5%-át a Minisztérium működési költségeire használhatja fel.

(3) A termékdíjköteles termékekkel kapcsolatban kivetett bírság az államháztartás központi kormányzata költségvetésének bevétele.

(4) A vámhatóság és a Minisztérium a (2) bekezdésben foglalt összeget működési költség című előirányzatába vezeti át.”

TIZENÖTÖDIK RÉSZ

XXVII. Fejezet

A korkedvezmény-biztosítási járulék megfizetése alóli mentesítés

354. § (1) Ez a törvény a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 18. §-a (1) bekezdésének e) pontja szerinti korkedvezmény-biztosítási járulék megfizetése alóli mentesítést szabályozza.

(2) E törvény alkalmazásában

a) *foglalkoztató*: a Tbj. 4. §-ának a) pontja szerinti személy, illetve szervezet,

b) *egyéni vállalkozó*: a Tbj. 4. §-ának b) pontja szerinti személy,

c) *biztosított*: a Tbj. 5. §-a szerinti személy.

355. § (1) A hatóság a foglalkoztatót, illetve az egyéni vállalkozót – kérelmére – határozatban mentesíti a korkedvezmény-biztosítási járulék megfizetése alól, ha az eljárás során megállapítja, hogy a kérelemben megjelölt munkakörben és munkahelyen történő foglalkoztatás esetén

a) a különösen nehéz fizikai munka,

b) a különösen terhelő klíma,

c) az ergonómiai kóroki tényezőknek való tartós kitétel,

d) a fokozott pszichés megterhelés,

e) a pszichoszociális kóroki tényezőknek való tartós kitétel

nem áll fenn, vagy csak olyan mértékben áll fenn, amely a korkedvezményre való jogosultság megállapítását – a foglalkoztató, illetve az egyéni vállalkozó által biztosított munkafeltételekre és munkakörülményekre tekintettel – nem indokolja. A korkedvezmény-biztosítási járulék megfizetése alóli mentesítés kezdő időpontja az erről szóló határozat jogerőre emelkedésének napja.

(2) A foglalkoztató a hatóság – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 29. §-a (3) bekezdésének b) pontja szerinti – értesítési kötelezettségének teljesítése érdekében a kérelemben feltünteteti

a) a mentesítési kérelemmel érintett biztosítottak nevét (családi és utónevét, valamint születési nevét) és lakóhelyét, tartózkodási helyét,

b) a 3. § (1) bekezdése szerinti szakszervezet nevét, székhelyét, valamint a szakszervezet képviselőjének nevét.

(3) A foglalkoztató köteles a jogviszony létesítését megelőzően írásban tájékoztatni az általa a mentesítési kérelemmel, illetve a mentesítéssel érintett munkakörben a kérelem benyújtását, illetve a mentesítésről szóló határozat jogerőre emelkedését követően foglalkoztatni kívánt személyt a kérelem benyújtásáról, illetve a mentesítésről.

(4) A mentesítéshez szükséges feltételek fennállását – a mentesítést követően – a hatóság hivatalból ellenőrizheti. Kötelező ellenőrzést lefolytatni, ha

a) az adott munkakörben foglalkoztatott biztosított vagy 3. § (1) bekezdése szerinti szakszervezet jelenti be azokat a munkakörülményekben, munkafeltételekben bekövetkező változásokat,

b) a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény alapján lefolytatott hatósági ellenőrzés során olyan körülményeket állapítanak meg,

amelyek valószínűsítik, hogy a mentesítés feltételei nem állnak fenn. Nem kötelező az ellenőrzést lefolytatni az a) pont szerinti esetben, ha akár a korábbi bejelentő, akár más – a korábbi bejelentéstől számított – hat hónapon belül tesz újabb bejelentést, és ebben új körülményekre nem hivatkozik.

(5) A hatóság a mentesítést visszavonja, ha a mentesítés feltételei nem állnak fenn. A mentesítés visszavonásának időpontja az erről szóló határozat jogerőre emelkedésének napja.

356. § (1) Az e törvény szerinti eljárásokban a foglalkoztatónál – a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 21. §-ának (5) bekezdése szerint – képviselttel rendelkező szakszervezet ügyfélként vesz részt, valamint meghatalmazás alapján képviselheti a biztosítottat.

(2) A hatóság a mentesítés feltételeinek megállapítása és az ellenőrzés lefolytatása érdekében, az ahhoz szükséges mértékben megismerheti és kezelheti az érintett biztosítottaknak – az ügy elbírálásához szükséges – személyes adatait, betekinthez a foglalkoztató, illetve az egyéni vállalkozó irataiba, kérheti azok bemutatását, azokról másolatot készíthet, illetve azokat a Ket. rendelkezései szerint lefoglalhatja, továbbá a foglalkoztatót, illetve az egyéni vállalkozót adatközlésre hívhatja fel. A foglalkoztató, illetve az egyéni vállalkozó a kért iratokat és adatokat köteles a hatóság rendelkezésére bocsátani.

357. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) az e törvény szerinti eljárásokban eljáró hatóságokat rendeletben jelölje ki;

b) a karkedvezmény-biztosítási járulék megfizetési kötelezettsége alól történő mentesítésre irányuló eljárás részletes szabályait rendeletben állapítsa meg.

(2) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter, hogy

a) rendeletben állapítsa meg a karkedvezmény-biztosítási járulék megfizetési kötelezettsége alól történő mentesítéshez szükséges állapotfelmérés formai és tartalmi követelményeit,

b) az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben állapítsa meg a mentesítési eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét és a díjra vonatkozó egyéb szabályokat.

TIZENHATODIK RÉSZ

XXVIII. Fejezet

A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény módosítása

358. § (1) A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény (a továbbiakban: Rega-tv.) 2. § 1. pontjának c) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában

1. forgalomba helyezés: a gépjármű)

„c) 12. § a) és b) pontjában meghatározott adómentességének megszűnése;”

(2) A Rega-tv. 2. §-a a következő 13. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„13. referencia gépjármű:

a) az adó különös szabályok szerinti megállapítása alá tartozó gépjárművel azonos gyártmányú, típusú, változatú és kivitelű gépjármű, amelyet az adó különös szabályok szerinti megállapítása alá tartozó gépjármű forgalomba helyezésének időszakában új állapotban vezettek be a belföldi piacra, vagy

b) azonos gépjármű vagy arra vonatkozó adatok hiányában az adó különös szabályok szerinti megállapítása alá tartozó gépjárműhöz az a) pontban felsorolt ismérveket tekintve hasonló gépjármű.”

359. § A Rega-tv. 8. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámhatóság az adót a gépjárművek egyes kategóriájában a melléklet alapján állapítja meg. Azon gépjármű esetében, amelyre az adót a melléklet II. részének figyelembevételével kell megállapítani, az adóalany – választása szerint – indítványozhatja az adó 10/A–10/G. §-okban foglalt különös szabályok szerinti megállapítását.”

360. § A Rega-tv. a 10. §-t követően a következő 10/A–10/G. §-okkal, valamint az azt megelőző következő alcímmel egészül ki:

„Az adó különös szabályok szerinti megállapítása

10/A. § (1) Az adóalany az adó megállapítására irányuló elsőfokú adóigazgatási eljárás kezdeményezésekor nyilatkozhat arról, hogy indítványozza az adó különös szabályok szerinti megállapítását.

(2) Az adó különös szabályok szerinti megállapítására irányuló indítvány (a továbbiakban: indítvány) írásban, az (1) bekezdésben említett nyilatkozattal egyidejűleg, de legkésőbb a nyilatkozat előterjesztésétől számított 15 napon belül nyújtható be a vámhatóságnak. Az indítvány benyújtásával egyidejűleg az adóalany meg kell előlegeznie az adó különös szabályok szerinti megállapításának külön jogszabályban meghatározott díját (a továbbiakban: egyedi adó-megállapítás díja). A nyilatkozat megtételére és a díj megfizetésére vonatkozó határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemnek nincs helye.

(3) Az indítványban valószínűsíteni kell, hogy a gépjármű tényleges értékcsökkenése meghaladja a melléklet II. részének táblázatában a gépjármű forgalomba helyezésétől az adóigazgatási eljárás kezdetének hónapjáig eltelt hónapok száma (a továbbiakban: gépjármű kora) szerint meghatározott adótétel-csökkenés mértékét. A valószínűsítés alapjául szolgálhat különösen: a gépjármű gyártmánya, típusa, a megtett kilométerek száma, a motor típusa, a gépjármű műszaki és általános állapota, az első forgalomba helyezés idején a referencia gépjármű eredeti új belföldi árának és jelenlegi belföldi forgalmi értékének összevetése. A valószínűsítés megalapozottságát alátámasztó bizonyítékokat az indítványhoz csatolni kell.

10/B. § (1) Nincs helye az adó különös szabályok szerinti megállapításának, ha

a) a 10/A. § (1) bekezdésében említett nyilatkozattételre nem került sor, vagy

b) a 10/A. § (2) bekezdésében említett feltételek bármelyike nem teljesült, vagy

c) az indítvány nem tartalmazza a 10/A. § (3) bekezdése szerinti valószínűsítést arra vonatkozóan, hogy a gépjármű tényleges értékcsökkenése meghaladja a gépjármű kora szerint meghatározott adótétel-csökkenés mértékét.

(2) Nincs helye az adó különös szabályok szerinti megállapításának akkor sem, ha az indítvány benyújtásának időpontjában a gépjármű kora elérte vagy meghaladta a melléklet II. része táblázatának utolsó sorában meghatározott időtartamot.

10/C. § (1) Az indítványban valószínűsített tényállás tisztázása érdekében, ha az a gépjárműre vonatkozó műszaki, technikai ismérveket, illetőleg a kiválasztott referencia gépjárműre való hivatkozást tartalmaz, a vámhatóság megkeresi a szakhatóságot szakhatósági állásfoglalás beszerzése céljából. A megkeresés határideje az indítvány benyújtásától számított 15 nap.

(2) A szakhatóság a megkereséstől számított 15 napon belüli időpontra a gépjármű szemléjét elrendeli, és az adóalanyt és a vámhatóságot a szemle helyéről és időpontjáról értesíti. A szakhatóság – az indítványban foglaltak, valamint a gépjárműre vonatkozóan rendelkezésre álló egyéb adatok alapján – a szemle befejezésétől számított 15 napon belül szakhatósági állásfoglalást ad az indítványban valószínűsített tényállás alátámasztására megjelölt műszaki, technikai ismérvek, illetőleg a referencia gépjármű kiválasztásának megalapozottságáról.

10/D. § (1) A vámhatóság az indítványban foglaltak, illetőleg – a 10/C. §-ban meghatározott esetben – a szakhatósági állásfoglalás, valamint a rendelkezésre álló, e területre szakosított, a referencia gépjárműre vonatkozó, összehasonlítható értékatadatok tartalmazó kiadványok, statisztikák alapján – figyelemmel a (2) bekezdésben meghatározott korlátra – becsléssel állapítja meg a gépjármű értékcsökkenésének mértékét (a továbbiakban: egyedi mérték). Az egyedi mértéket a matematikai kerekítés szabályai szerint két tizedesjegy pontossággal kell meghatározni.

(2) A vámhatóság a becslés során nem állapíthat meg a melléklet II. része táblázatának utolsó sorában szereplő adótétel-csökkenés mértékénél magasabb egyedi mértéket.

(3) Az indítvány akkor megalapozott, ha az egyedi mérték meghaladja a gépjármű kora szerint meghatározott adótétel-csökkenés mértékét.

(4) Megalapozott indítvány esetében a vámhatóság a melléklet I. része alapján meghatározott adótétel, valamint ezen adótétel és az egyedi mérték szorzatának különbségeként állapítja meg az adót.

10/E. § Nem megalapozott indítvány esetében, valamint a 10/B. §-ban említett esetekben a vámhatóság az adót a 8. § (1) bekezdésének első mondatában foglalt rendelkezés (a továbbiakban: általános szabályok) szerint állapítja meg.

10/F. § (1) A vámhatóság az elsőfokú adóigazgatási eljárás keretében dönt a megelőlegezett egyedi adó-megállapítás díjának viseléséről is.

(2) A megelőlegezett egyedi adó-megállapítás díját az állam viseli, és a vámhatóság e díjnak az adóalany részére történő visszatérítéséről rendelkezik, ha az adó megállapítása a 10/D. § (4) bekezdése szerint történik.

(3) A megelőlegezett egyedi adó-megállapítás díját – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – az adóalany viseli, ha a vámhatóság az adót az általános szabályok szerint állapítja meg.

(4) Ha az egyedi adó-megállapítási díj megelőlegezésére sor került, de az adó különös szabályok szerinti megállapításának a 10/B. § szerint nincs helye, a vámhatóság e díjnak az adóalany részére történő visszatérítéséről rendelkezik.

(5) Az ezen alcím alatti elsőfokú adóigazgatási eljárás ügyintézési határidejébe nem számít bele a 10/A. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott nyilatkozat és indítvány

előterjesztése közötti időtartam, illetve a 10/A. § (2) bekezdésben meghatározott határidő eredménytelen eltelte esetén a nyilatkozat megtételétől számított 15 nap.

10/G. § A vámhatóság adót megállapító határozata ellen a gépjármű tényleges értékcsökkenésének figyelmen kívül hagyására történő hivatkozással az az adóalany élhet jogorvoslati kérelemmel, aki (amely) az elsőfokú adóigazgatási eljárásban indítványozta az adó különös szabályok szerinti megállapítását. A 10/E. § szerinti esetben a döntésnek az adó különös szabályok szerinti megállapítása iránti indítványt elutasító és a díj viseléséről szóló rendelkezése ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye.”

361. § A Rega-tv. 11. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Azon gépjármű esetében, amelyre az adót a melléklet II. részében foglalt előírások figyelembevételével kell megállapítani, az adóigazolás tartalmazza azt, hogy a vámhatóság az adót az általános vagy a különös szabályok szerint állapította meg. Az adó különös szabályok szerinti megállapítása esetében az adóigazolás tartalmazza az egyedi mértéknek megfeleltethető gépjármű-kort is.”

362. § A Rega-tv. a következő 20. §-sal egészül ki:

„20. § (1) Felhatalmazást kap a közlekedéspolitikáért, valamint az adópolitikáért felelős miniszter, hogy együttes rendeletben állapítsák meg az egyedi adó-megállapítás díját, valamint az annak megfizetésre vonatkozó egyéb eljárási szabályokat.

(2) Felhatalmazást kap a közlekedésrendészetért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a 11. § (5) bekezdés második mondatában foglalt egyedi mértéknek megfeleltethető gépjármű-kor adatának rögzítését a gépjármű nyilvántartásba vételekor a nyilvántartásban és a gépjármű forgalmi engedélyében.”

TIZENHETEDIK RÉSZ

XXIX. Fejezet

*A biztonságos és gazdaságos gyógyszer-
és gyógyászatisegédeszköz-ellátás,
valamint a gyógyszerforgalmazás általános
szabályairól szóló*

2006. évi XCVIII. törvény módosítása

363. § (1) A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Gyftv.) 36. § (1)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultját, abban az esetben pedig, ha az belföldön forgalmazási tevékenységet nem végez a forgalmazóval kötött és az állami adóhatóság által jóváhagyott megállapodás

alapján a forgalmazót, valamint a tápszer társadalombiztosítási támogatása iránt kérelmet benyújtót, amennyiben az nem azonos a tápszer forgalmazójával, úgy a forgalmazót (a továbbiakban együtt e fejezet alkalmazásában: a gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja) valamennyi közfinanszírozásban részesülő, gyógyszer-tárban forgalmazott gyógyszerre, tápszere (a továbbiakban együtt e fejezet alkalmazásában: gyógyszer) után – a 38. § (1) bekezdése szerinti gyógyszerek kivételével – a tárgyhavi vényforgalmi adatok alapján adódó társadalombiztosítási támogatásnak a termelői árral vagy importbeszerzési árral (a továbbiakban együtt: termelői ár) arányos (termelői ár/fogyasztói ár) részére 12%-os befizetési kötelezettség terheli. A befizetési kötelezettség számítását termékenként és támogatási jogcímenként kell végezni. Társadalombiztosítási támogatáson általános forgalmi adót tartalmazó (bruttó) támogatást, fogyasztói áron bruttó fogyasztói árat, termelői áron áfát nem tartalmazó (nettó) termelői árat kell érteni.

(2) A gyógyszer-nagykereskedelmi engedéllyel rendelkező, illetve tápszer nagykereskedelmet folytató (a továbbiakban együtt: gyógyszer nagykereskedelmi engedéllyel rendelkező) gazdálkodó szervezetet a közforgalmú gyógyszer-tárat működtető, valamint a közvetlen lakossági gyógyszerellátást végző intézeti gyógyszer-tár számára a tárgyhónapban értékesített valamennyi általa forgalmazott közfinanszírozásban részesülő gyógyszerén realizált nagykereskedelmi árréstömegének 2,5 százaléka erejéig befizetési kötelezettség terheli.

(3) Az a közforgalmú gyógyszer-tár működtetésére jogosult, valamint az a közvetlen lakossági gyógyszerellátást végző intézeti gyógyszer-tár (a továbbiakban együtt e fejezet alkalmazásában: közforgalmú gyógyszer-tár működtetésére jogosult), melynek közfinanszírozott gyógyszerek forgalmazásából származó negyedéves árréstömege a 39. §-ban foglalt összeget meghaladja, köteles gyógyszer-tár szolidaritási díjat fizetni.

(4) A 12. § (3) bekezdése szerinti, ismertető tevékenység végzésére vonatkozó engedéllyel rendelkezőt minden általa munkavégzésre irányuló jogviszony keretében foglalkoztatott ismertető személy tevékenysége után havonta gyógyszerismertetés esetén négyszáztizenhatezer, gyógyászati segédeszköz ismertetése esetén nyolcvanháromezer forint összegű befizetési kötelezettség terheli. Ha a foglalkoztatásra irányuló jogviszony hőközben keletkezik vagy szűnik meg, a fizetési kötelezettséget a fenti összegnek a jogviszony napokban meghatározott fennállásának a hónap naptári napjaival arányos része figyelembevételével kell teljesíteni.”

(2) A Gyftv. 36. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az állami adóhatóság az (1) bekezdés szerinti, a forgalomba hozatali engedély jogosultja és a forgalmazó közötti megállapodás jóváhagyásáról, a jóváhagyás napját követő nyolc napon belül tájékoztatja az egészségbiztosítási szervet.”

364. § A Gyftv. 37. § (1)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős egészségbiztosítási szerv a 36. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott fizetési kötelezettségek teljesítéséhez szükséges támogatási, illetve forgalmi adatokat a tárgyhónapot követő második naptári hónap 10. napjáig, a 36. § (3) bekezdésében meghatározott fizetési kötelezettségek teljesítéséhez szükséges támogatási, illetve forgalmi adatokat pedig a tárgynegyedévet követő második naptári hónap 10. napjáig közli a fizetésre kötelezettrel, illetve honlapján közzéteszi azokat.

(2) A gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja és a gyógyszer nagykereskedelmi engedéllyel rendelkező a 36. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott fizetési kötelezettség alapján a tárgyhónapot követő harmadik naptári hónap 20. napjáig az állami adóhatósághoz az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon bevallást nyújt be és egyidejűleg befizetést teljesít az állami adóhatóság által a kincstárnál külön erre a célra megnyitott számlára.

(3) Ha a közfinanszírozott gyógyszerek forgalmazásából származó negyedéves árréstömege a 39. § (1) bekezdésében meghatározott összeget meghaladja, a közforgalmú gyógyszertár működtetésére jogosult a 36. § (3) bekezdésében meghatározott fizetési kötelezettség alapján, a 39. § (2) bekezdésében meghatározott sávhatárok megfelelő alkalmazásával a tárgynegyedévet követő harmadik naptári hónap 20. napjáig az állami adóhatósághoz az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon bevallást nyújt be és egyidejűleg befizetést teljesít az állami adóhatóság által a kincstárnál külön erre a célra megnyitott számlára.

(4) A 12. § (3) bekezdése szerinti, ismertető tevékenység végzésére vonatkozó engedéllyel rendelkező személy a 36. § (4) bekezdésében meghatározott fizetési kötelezettség alapján a tárgyhónapot követő harmadik naptári hónap 20. napjáig bevallást nyújt be és egyidejűleg befizetést teljesít az állami adóhatóság által a kincstárnál külön erre a célra megnyitott számlára.”

365. § (1) A Gyftv. 38. § (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultját a 36. § (1) bekezdése szerinti befizetési kötelezettség nem terheli:]

„*a)* azon meghatározott (fix) csoportban lévő gyógyszerei tekintetében, amelyek napi terápiás költsége az adott jogcímen a referenciaárnál legalább 15%-kal alacsonyabb az árkülönbözet fennállásának időszakában,”

(2) A Gyftv. 38. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja legfeljebb a gyógyszerenként és jogcímenként történő számítás alapján adódó gyógyszerenkénti teljes fizetési kötelezettsége erejéig kedvezményben részesül,

amennyiben a 36. § (1) bekezdése szerinti, társadalombiztosítási támogatásban részesülő egyes gyógyszerei termelői árát csökkenti. Ez esetben az árcsökkentés által érintett gyógyszerek utáni, 36. § (1) bekezdése szerinti befizetési kötelezettség az árcsökkentés mértékének arányában csökken az árcsökkentés által érintett időszakra vonatkozóan, de legfeljebb az árváltozás hatálybalépésének időpontjától számított egy évig.”

(3) A Gyftv. 38. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja a 36. § (1) bekezdésében meghatározott fizetési kötelezettségének alapját csökkenti a tárgyidőszakra vonatkozó támogatásvolumen-szerződés alapján teljesített befizetés összegével.”

366. § A Gyftv. 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) A 36. § (3) bekezdése szerinti árréstömeg összege 10 000 000 Ft.

(2) Amennyiben a közforgalmú gyógyszertár működtetésére jogosult negyedéves árréstömege

a) 10 000 001 és 13 750 000 Ft között van, a befizetendő összeg a negyedéves árréstömeg 1%-a,

b) 13 750 001 és 17 500 000 forint között van, a befizetendő összeg 137 500 Ft és a 13 750 000 Ft feletti rész 1,5%-ának együttes összege,

c) 17 500 000 Ft felett van, a befizetendő összeg 193 750 Ft és a 17 500 000 feletti rész 2%-ának együttes összege.”

367. § A Gyftv. 41. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Olyan településeken működő vagy létesítendő közforgalmú gyógyszertárat (gyógyszertárakat) működtető vállalkozás számára, ahol a település gyógyszerellátását kizárólag egy közforgalmú gyógyszertár biztosítja vagy biztosítaná és már működő közforgalmú gyógyszertár esetén annak meghatározott időszakra vonatkozó gyógyszerforgalmazásból származó támogatott árréstömege – az el látandó lakosságszám vagy a gyógyszertár földrajzi elhelyezkedése okán – hatékony és gazdaságos üzletmenet folytatása mellett sem éri el a külön jogszabályban meghatározott mértéket, az állam a mindenkor éves költségvetési törvényben szereplő, a 40. § *b)* pontja szerinti minisztérium fejezetében meghatározott előirányzat erejéig a működőképesség fenntartásához működési célú támogatást nyújt. A támogatásban részesített vállalkozások nevét és a támogatás összegét a minisztérium a honlapján közzéteszi.”

368. § (1) A Gyftv. 42. § (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben a támogatott gyógyszerek tárgyévi forgalma után kifizetett társadalombiztosítási támogatás – a különkeretes gyógyszerekre és a különös méltány-

lást érdemlő körülmények esetén gyógyszerátogatásra fordítható összeget nem tartalmazó – összege meghaladja a tárgyév első napján hatályos előirányzatot, akkor e kiadási többlet finanszírozása – a (2)–(3) bekezdésben foglaltak szerint – az E. Alap kezelője és a forgalomba hozatali engedélyek jogosultjainak kötelezettsége.

(2) A kiadási többlet meghatározása során a tárgyévi forgalom után kifizetett társadalombiztosítási támogatásból le kell vonni a 36. § (1)–(2) és (4) bekezdésében meghatározott fizetési kötelezettség alapján a tárgyév január–december hónapjaira adódó összeget, valamint az E. Alap költségvetése Gyógyszerátogatás kiadásai jogcímnek a tárgyévet megelőző év első napján és a tárgyév első napján hatályos előirányzata pozitív különbségét.”

(2) A Gyftv. 42. § (5)–(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A forgalomba hozatali engedélyek jogosultjai között a sávós kockázatviselésből eredő fizetési kötelezettség – a (2) bekezdésben meghatározottak figyelembevételével a tárgyévben a gyógyszerári vényforgalmi forgalmi adatok alapján a forgalomba hozatali engedély jogosultjának támogatott készítményeire jutó támogatási összeg és az E. Alap költségvetése Gyógyszerátogatás kiadásai jogcím a tárgyév első napján hatályos előirányzatának a tárgyévet megelőző év támogatási adataiból számított megoszlási viszonyszám alapján a forgalomba hozatali engedély jogosultjára jutó támogatási összege pozitív különbözete arányában oszlik meg. A már támogatott hatóanyagot tartalmazó, egyenértékű gyógyszerként (generikus gyógyszerként) forgalomba hozatalra engedélyezett termék esetében a támogatásba történő befogadás naptári évében a forgalomba hozatali engedély jogosultját a sávós kockázatviselésből eredő befizetési kötelezettség nem terheli.

(6) Ha a támogatott gyógyszerek után az első kilenc hónapra együttesen adódó támogatás összege – az (1)–(2) bekezdések megfelelő alkalmazásával – meghaladja az E. Alap költségvetése Gyógyszerátogatás kiadásai jogcímének a tárgyév január első napján hatályos előirányzata háromnegyed részét, a forgalombahozatali engedély jogosultja az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős egészségbiztosítási szerv által a (2)–(5) bekezdések megfelelő alkalmazásával november 10-éig közölt támogatási adatok alapján, tárgyév december 20-áig az állami adóhatósághoz az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon előleget vall be és egyidejűleg fizeti meg az állami adóhatóság által a kincstárnál külön erre a célra megnyitott számlára.

(7) Az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős egészségbiztosítási szerv a tárgyévet követő naptári év február 15-éig közli a forgalomba hozatali engedély jogosultjával a sávós kockázatviselésből eredő fizetési kötelezettség teljesítéséhez szükséges támogatási adatokat.

(8) A forgalomba hozatali engedély jogosultja a sávós kockázatviselésből eredő fizetési kötelezettséget a (7) bekezdésben meghatározott időpontot követő hónap 25. nap-

jáig az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon az állami adóhatósághoz vallja be és egyidejűleg – a (6) bekezdés alapján fizetett előlegre is tekintettel – fizet meg az állami adóhatóság által a kincstárnál külön erre a célra megnyitott számlára.”

(3) A Gyftv. 42. §-ának (10)–(11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős egészségbiztosítási szerv a sávós kockázatviselésből eredő befizetésre kötelezettek ellenőrzéséhez szükséges háromnegyedévi adatokról november 10-éig, a tárgyévi adatokról a tárgyévet követő naptári év február 15-éig elektronikus úton adatszolgáltatást teljesít az állami adóhatósághoz.

(11) A gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja a sávós kockázatviselésből eredő tárgyévre vonatkozó fizetési kötelezettségét csökkentheti a tárgyévre vonatkozó támogatásvolumen-szerződés alapján teljesített befizetés összegével.”

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatályba léptető rendelkezések

369. § Ez a törvény – a 370. §–491. §-okban foglaltak figyelembevételével – 2008. január 1-jén lép hatályba.

370. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) Az Szja tv. 39. §-ának e törvénnyel módosított (1) bekezdése a kihirdetés napján lép hatályba.

371. § (1) E törvénynek a Tao.-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdés kivételével – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Tao. e törvénnyel módosított 22/B. §-a (1) bekezdésének *i)* pontja és (13) bekezdése 2008. szeptember 1-jén lép hatályba.

372. § (1) E törvénynek az Eva tv.-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) Az Eva tv. e törvénnyel megállapított 3. §-ának (4) bekezdése a kihirdetést követő 8. napon lép hatályba.

373. § E törvénynek az Ekho tv.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

374. § E törvénynek a Kjtv.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

375. § (1) E törvény Jöt.-t módosító rendelkezései – a (2)–(4) bekezdésekben foglalt kivételekkel – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Jöt. e törvénnyel megállapított 41. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja, 96. §-ának (3)–(4) bekezdése és 106. §-ának (7) bekezdése 2008. február 1-jén lép hatályba.

(3) A Jöt. e törvénnyel megállapított 97. § (2) bekezdése 2008. április 1-jén lép hatályba.

(4) A Jöt. e törvénnyel megállapított 73. §-ának (12)–(13) bekezdése 2008. július 1-jén lép hatályba.

(5) A Jöt. e törvénnyel megállapított 113. §-ának és 114. §-a (3)–(6) bekezdésének rendelkezését e törvény hatálybalépését követően indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

(6) A Jöt. e törvénnyel megállapított 114. §-a (2) bekezdésének, 115. §-a (3) bekezdésének és a 116/A. §-ának rendelkezését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(7) A Jöt. e törvénnyel megállapított 129. §-a (1) bekezdése *a)* pontjának rendelkezését a 2007. december 31-ét követően keletkezett adó-visszaigénylési jogosultság esetében kell alkalmazni.

376. § E törvénynek az Etv.-t módosító rendelkezései – e törvény 406. §-ának (2) és (3) bekezdésében foglaltak kivételével – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

377. § (1) E törvénynek a Vtv.-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Vtv. e törvénnyel megállapított 75. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja a kihirdetést követő ötödik napon lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell, ha az az ügyfél számára előnyösebb.

378. § (1) E törvénynek a Htv.-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) E törvénynek a Htv. 6. §-a *d)* pontját, 7. §-a *e)* pontját, 15. §-át, 16. §-át, 21. §-át, 22. §-át, 22/A. §-át, 52. §-ának 5., 6., 8., 9., 10., 20., 45–60. pontjait és új 1. és 2. számú mellékletét megállapító rendelkezései 2009. január 1-jén lépnek hatályba.

379. § (1) E törvény Itv.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba azzal, hogy a rendelkezéseket – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a 2008. január 1. napját követően illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az állami adóhatóság tudomásra jutott vagyonszerzési ügyekben, valamint kezdeményezett elsőfokú, illetve jogorvoslati eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E törvénynek az Itv. 23/A. §-ának (7) bekezdését módosító rendelkezését azokban a vagyonszerzési ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben az Itv. 23/A. §-ának (1) bekezdésében meghatározott célra megszerzett ingatlan továbbértékesítésére, illetőleg annak igazolására nyitva álló határidő 2007. december 31-ig még nem telt el.

380. § E törvénynek a Gjt.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

381. § (1) E törvénynek a luxusadó tv.-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) E törvénynek a luxusadó tv. 12. §-a *a)*, *c)*, *h)*–*i)*, *p)*–*sz)* pontjait megállapító rendelkezései 2009. január 1-jén lépnek hatályba.

382. § (1) E törvénynek az Art.-t módosító rendelkezései – a (2)–(5) bekezdésekben foglalt kivételekkel – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) E törvénynek az Art. 36/A. §-át, 85/A. § (3) bekezdésének utolsó mondatát, 88/A. § (2) bekezdésének *d)* pontját és 172. §-ának (17) bekezdését megállapító rendelkezéseit 2008. március 1-jétől kell alkalmazni.

(3) E törvénynek az Art. 160. § (2) bekezdését és 176/A. §-át megállapító rendelkezései a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-án Brüsszelben aláírt Egyezmény, az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló Egyezmény és az ehhez kapcsolódó Aláírási Jegyzőkönyv, a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló 1990. július 23-i egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló Egyezményhez való csatlakozásáról szóló Egyezmény és az ehhez kapcsolódó Aláírási Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2006. évi XXXVI. törvény 3–6. §-ával egyidejűleg lép hatályba.

(4) E törvénynek az Art. 175. § (16) bekezdését megállapító rendelkezése a kihirdetés napján lép hatályba, azzal, hogy rendelkezéseit 2009. január 1-jétől kell alkalmazni.

(5) E törvénynek az Art. 175. § (17)–(19) bekezdéseit, továbbá az Art. 178. § 4. pontját megállapító rendelkezései a kihirdetés napján lépnek hatályba.

(6) E törvénynek az Art. 72. § (5) bekezdését megállapító rendelkezése 2008. január 2-án lép hatályba.

383. § E törvénynek a Tbj.-t módosító rendelkezései – a Tbj. 20/A. § (1) bekezdését, 27. § (5) bekezdését és 29. § (8) bekezdését megállapító rendelkezések kivételével – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

384. § E törvénynek az Eho.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

385. § E törvénynek az Öpt.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

386. § E törvénynek az Mpt.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

387. § E törvénynek az Flt.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

388. § E törvénynek a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvényt módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

389. § E törvénynek az Szt.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

390. § E törvénynek a Gt.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

391. § (1) E törvénynek a Ctv.-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) E törvénynek a Ctv. 20. §-ának (1) bekezdését megállapító rendelkezése 2009. január 1-jével lép hatályba.

392. § E törvénynek az Szjtv.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

393. § E törvénynek a Fétám tv.-t módosító rendelkezései a kihirdetés napján lépnek hatályba.

394. § E törvénynek az EUCS tv.-t módosító rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

395. § (1) E törvénynek a Kt.-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2008. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) E törvénynek a Kt. 3. §-ának (11) bekezdését megállapító rendelkezése 2011. január 1-jén lép hatályba.

396. § E törvénynek a Tbj. 20/A. § (1) bekezdését, 27. § (5) bekezdését és 29. § (8) bekezdését megállapító rendelkezése, valamint a kordedvezmény-biztosítási járulék megfize-

tése alóli mentesítésről szóló XXVII. Fejezete e törvény kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

397. § E törvény Rega-tv.-t módosító rendelkezései 2008. április 1. napján lépnek hatályba azzal, hogy a rendelkezéseket a 2008. március 31. napját követően induló adóigazgatási eljárásokban kell alkalmazni.

398. § E törvény 447. §-a 2007. december 31-én lép hatályba.

399. § E törvény 454. §-a 2007. december 31-én lép hatályba.

Módosuló rendelkezések

400. § 2008. január 1-jén az Szja tv.

1. 3. §-a 18. pontjában az „az Európai Unió Közös Agrárpolitikája magyarországi végrehajtásában, illetve a nemzeti agrártámogatási rendszerben érintett ügyfelekkel összefüggő ügyfélregiszter létrehozásáról és az ezzel kapcsolatos nyilvántartásba vételről szóló kormányrendelet szerint” szövegrész helyébe az „a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által vezetett ügyfél-nyilvántartási rendszerben” szövegrész,

2. 3. §-a 21. pontja d) alpontjában a „munkanélküli-járadék, álláskeresőst ösztönző juttatás,” szövegrész helyébe „vállalkozói járadék, álláskeresőst járadék, álláskeresőst segély, ha ennek megállapítására nem a magánszemélyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár öt évet meg nem haladó időtartamon belüli betöltésére is figyelemmel került sor, továbbá a” szövegrész,

3. 3. §-ának 23. pontja a) alpontjában a „nyugdíj előtti munkanélküli-segély (előnyugdíj)” szövegrész helyébe a „nyugdíj előtti munkanélküli-segély (előnyugdíj), álláskeresőst segély, ha annak megállapítására a magánszemélyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár öt évet meg nem haladó időtartamon belüli betöltésére is figyelemmel került sor, továbbá a rehabilitációs járadékról szóló törvényben meghatározott rehabilitációs járadék” szövegrész,

4. 3. §-ának 34. pontjában a „részjegy, célrészjegy” szövegrész helyébe a „részjegy, befektetői részjegy, átalakított befektetői részjegy, célrészjegy” szövegrész,

5. 3. §-ának 72. pontja a) alpontjában a „megillető baleseti járadék” szövegrész helyébe a „megillető

aa) baleseti járadék,

ab) jövedelempótló kártérítési járadék, feltéve, hogy a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte;” szövegrész,

6. 3. §-ának 72. pontja e) alpontjában a „juttatásnak a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló törvény melléklete szerint elszámolható része” szövegrész helyébe a „juttatás havi összegének a hónap első napján érvényes havi minimálbér 50 százalékát meg nem haladó része” szövegrész, a „havi minimálbér

15 százalékat” szövegrész helyébe „havi minimálbér 20 százalékat” szövegrész,

7. 4. §-ának (2) bekezdésében az „a kereskedelmi utalvány” szövegrész helyébe „az utalvány (ideértve különösen a kereskedelmi utalványt és minden más hasonló jegyet, bont, kupont, valamint egyéb tanúsítványt, amely egy vagy több személy árujára vagy szolgáltatására cserélhető, illetőleg egy vagy több személy esetében is alkalmazható kötelezettség csökkentésére)” szövegrész,

8. 14. §-ának (2) bekezdésében a „kell eljárnia.” szövegrész helyébe a „kell eljárnia. Ha a befektetési szolgáltató olyan megbízást teljesít, amelynek alapján az egyik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számláról másik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számlára értékpapír áthelyezésére kapott megbízást, és az ügyletben részt vevő személyek (felek) egyike vagy mind egyike magánszemély, olyan igazolást ad ki, amely tartalmazza az ügylet szereplőinek azonosító adatait, adóazonosító jelét/adószámát, az áthelyezett értékpapír fajtáját, névértékét, valamint – ha a megbízást adó fél igazolja, vagy arról nyilatkozik – az értékpapír átruházása ellenében megszerzett bevételt, továbbá amelyben felhívja a figyelmet arra, hogy az értékpapír átruházásából származó és/vagy értékpapír formájában megszerzett jövedelem után az adókötelezettséget a jövedelem szerzési jogcíme szerinti rendelkezéseknek megfelelően kell teljesíteni. A befektetési szolgáltató ezen kötelezettsége nem érinti az ügyletben félként részt vevő kifizető adókötelezettségét.” szövegrész,

9. 44/A. §-a (2) bekezdése felvezető szövegének első mondatában az „egyébként az adótartozás” szövegrész helyébe az „egyébként a magánszemély kérelmére az adótartozás” szövegrész, a „pénztárnál vezetett egyéni számlája javára teljesíti, amelyre (amelyen)” szövegrész helyébe a „pénztár bankszámlájára teljesíti, amelynél” szövegrész, az „illetve, amelynek terhére történt” szövegrész helyébe az „illetve” szövegrész, második mondatában a „számla esetén is csak egy számla” szövegrész helyébe a „pénztár esetén is csak egy” szövegrész, d) pontjában az „adóhatóságnak visszautalja” szövegrész helyébe az „adóhatóságnál erre a célra nyitott beszédési számlára visszautalja” szövegrész,

10. 44/A. §-a (3) bekezdésének első mondatában a „százalékos mértéket” szövegrész helyébe a „százalékos mértéket, valamint a (2) bekezdésben említett megjelölt pénztár nevét és bankszámlaszámát” szövegrész,

11. 44/B. §-ának (2) bekezdésében az „egyébként az adótartozás” szövegrész helyébe az „egyébként a magánszemély kérelmére az adótartozás” szövegrész, a „számlája javára” szövegrész helyébe a „számláját vezető számlavezetőhöz” szövegrész,

12. 47. §-ának (9) bekezdésében az „adóévet követő január 31-éig magánszemélyenként, negyedéves bontásban” szövegrész helyébe az „adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint” szövegrész,

13. 49/B. §-a (6) bekezdésének f) pontjában az „összeg, de” szövegrész helyébe az „összeg [ide nem értve a (21) bekezdés szerint lekötött összeget], de” szövegrész, a „25 százaléka” szövegrész helyébe az „50 százaléka” szövegrész,

14. 49/B. §-a (8) bekezdésének b) pontjában a „költséget meghaladó” szövegrész helyébe a „költséget nem haladja meg, vagy a meghaladó” szövegrész,

15. 49/B. §-a (19) bekezdésének a) pontjában az „adóév napjainak” szövegrész helyébe az „adóév napjainak (a tevékenységet megkezdő, illetőleg megszüntető egyéni vállalkozó esetében az adóévben fennálló tevékenység naptári napjainak)” szövegrész,

16. 50. §-ának (4) bekezdésében és 53. §-a (1) bekezdésének c) pontjában és (3) bekezdésének k) pontjában az „üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről” szövegrész helyébe az „üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről” szövegrész,

17. 62. §-ának (4) bekezdésében az „(1)–(3) bekezdés” szövegrész helyébe az „(1)–(2) bekezdés” szövegrész, az „e bekezdés alkalmazásában” szövegrész helyébe az „e § alkalmazásában” szövegrész,

18. 66. §-a (6) bekezdésének első mondatában az „ügyvédi iroda tagja” szövegrész helyébe az „ügyvédi iroda, a közjegyzői iroda, valamint a végrehajtó iroda tagja” szövegrész,

19. 66. §-ának (9) bekezdésében „a (8) bekezdés szerinti adót” szövegrész helyébe az „az adót” szövegrész,

20. 67. §-a (9) bekezdésének bb) alpontjában az „a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatási tevékenység, kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenység” szövegrész helyébe az „a külön törvény szerinti befektetési szolgáltatási tevékenység, a befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatás” szövegrész,

21. 69. §-a (1) bekezdésének m) pontjában a „kifizetőt” szövegrész helyébe a „kifizető által a tevékenységének ellátása érdekében biztosított” szövegrész,

22. 69. §-ának (2) bekezdésében az „azon összeg” szövegrész helyébe az „a törvény eltérő rendelkezése hiányában azon összeg” szövegrész,

23. 69. §-ának (12) bekezdésében a „határozható meg; az előbbiek helyett választható, hogy a számlaértékből úthasználatra jogosító bérlet, jegy esetében 50 százalék, telefonszolgáltatás esetében 20 százalék számít adóköteles bevételnek.” szövegrész helyébe a „határozható meg. A magáncélú utakra vonatkozó útnyilvántartás hiányában a bérlet árának 50 százaléka számít a magáncélú használat értékének. A magáncélú telefonhasználat értékének tételes elkülönítése helyett választható, hogy a kifizetőt terhelő kiadás 20 százaléka a magáncélú használat értéke. Ha magáncélú telefonhasználat elkülönítése nem lehetséges, a kifizetőt terhelő kiadás 20 százalékat, ha a kifizető a szolgáltatás nyújtója, a magáncélú használat szokásos piaci ér-

tékét vagy az összes használat szokásos piaci értékének 20 százalékát kell magáncélú használat értékének tekinteni.” szövegrész,

24. 77/C. §-a (2) bekezdésének negyedik mondatában a „bármely változásról” szövegrész helyébe a „bármely változásról (ideértve a program szervezője, vagy a letétkezelő jogutódlásának esetét is)” szövegrész,

25. 77/C. §-a (7) bekezdésében „a tőkepiacról szóló törvény szerinti” szövegrész helyébe „belföldi illetőségű” szövegrész,

26. 77/C. §-a (8) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában az „a program szervezője” szövegrész helyébe az „a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása” szövegrész,

27. 77/C. §-a (19) bekezdésének felvezető rendelkezésében az „a gazdasági társaság” szövegrész helyébe az „a gazdasági társaság (ideértve a program nyilvántartásba vétele iránti kérelmet magyarországi fióktelepe, kereskedelmi képviselte útján benyújtó külföldi vállalkozást is)” szövegrész,

28. 77/C. §-a (19) bekezdésének *f)*, *g)* és *i)* pontjaiban, valamint a (20) bekezdésének *c)* pontjában a „gazdasági társaság” szövegrész helyébe a „gazdasági társaság, a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása” szövegrész,

29. 83. §-ának (11) bekezdésében a „valamint” szövegrész helyébe az „a szabadalmi ügyvivői irodára, a szabadalmi ügyvivőre, valamint” szövegrész,

30. 1. számú melléklete 1.1. pontjában a „házastárs után járó jövedelempótlék” szövegrész helyébe a „házastárs után járó jövedelempótlék, a kárpótlási jegyek életjáradékra váltásáról szóló törvény alapján folyósított életjáradék” szövegrész,

31. 3. számú melléklete I. fejezetének 12. pontjában a „de legfeljebb évente 60 ezer forint” szövegrész helyébe az „elektronikus bevallás adására kötelezett mezőgazdasági östermelő esetében 50 százaléka” szövegrész,

32. 5. számú melléklete II. fejezetének 5. pontja *b)* alpontjának második francia bekezdésében a „befektetési jegy” szövegrész helyébe a „befektetési jegy és más kollektív befektetési értékpapír” szövegrész,

33. 6. számú melléklete III. fejezetének *e)* pontjában a „*c)*–*d)* pontban foglalt” szövegrész helyébe a „*c)*–*d)* pontban és a 78/A. § (2) bekezdésében foglalt” szövegrész,

34. 7. számú melléklete 8. pontjának első mondatában a „valamint az előnyugdíjat, továbbá” szövegrész helyébe a „valamint az előnyugdíjat, állaskeresési segélyt, ha annak megállapítására a magánszemélyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár öt évet meg nem haladó időtartamon belüli betöltésére is figyelemmel került sor, továbbá a rehabilitációs járadékról szóló törvényben meghatározott rehabilitációs járadékot, illetve” szövegrész,

35. 13. számú melléklete 12. pontjában a „minősül” szövegrész helyébe a „vagy az egyéni vállalkozó választása szerint a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül, azonban ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál, az EK-Szerző-

dés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendeletben foglalt támogatásként vehető igénybe” szövegrész lép.

401. § (1) 2008. január 1-jével a Tao. 2. §-ának (4) bekezdésében a „Külföldi illetőségű adózó, a külföldi személy,” szövegrész helyébe a „Külföldi illetőségű adózó, a külföldi személy, illetve a külföldi illetőségű,” szövegrész lép.

(2) 2008. január 1-jével a Tao. 6. §-a (6) bekezdésének *a)* pontjában az „és az azt követő adóévben, vagy” szövegrész helyébe az „és az azt követő adóévben, illetve az első adóévben, amennyiben az előtársasági időszakról külön beszámoló készítésére nem kötelezett, vagy” szövegrész lép.

(3) 2008. január 1-jével a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *dz)* pontjában a „legalább két éven át” szövegrész helyébe a „legalább egy éven át” szövegrész lép.

(4) 2008. január 1-jével a Tao. 7. §-a (3) bekezdésének *a)* pontjában a „nyilvántartott munkanélküli” szövegrész helyébe a „nyilvántartott állaskereső” szövegrész lép.

(5) 2008. január 1-jével a Tao. 13. §-a (1) bekezdésében, valamint a Tao. 13/A. §-a (1) bekezdésében az „*u)* és *v)* pontjaiban” szövegrész helyébe az „*u)*, *v)* és *x)* pontjaiban” szövegrész lép.

(6) 2008. január 1-jével a Tao. 22/B. §-ának (11) bekezdésében a „pályakezdőnek minősül az a természetes személy, aki a középfokú nevelési-oktatási vagy a felsőoktatási intézménnyel nappali képzés keretében fennálló jogviszonya, illetve a tanulói jogviszonya tankötelezettség címén való megszűnését követő egy naptári éven belül első alkalommal létesít munkaviszonyt, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt, valamint” szövegrész helyébe a „pályakezdőnek minősül a munkavállaló a középfokú nevelési-oktatási vagy a felsőoktatási intézménnyel nappali képzés keretében fennálló jogviszonya, illetve a tanulói jogviszonya tankötelezettség címén való megszűnését követő egy naptári éven belül létesített első munkaviszonyában, illetve első munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyában, valamint” szövegrész lép.

(7) 2008. szeptember 1-jével a Tao. 22/B. §-ának (12) bekezdésében az „az (1) bekezdés *a)*–*c)*, valamint *h)* pontja szerinti beruházás” szövegrész helyébe az „az (1) bekezdés *a)*–*c)*, valamint *h)*–*i)* pontja szerinti beruházás” szövegrész lép.

402. § 2008. január 1-jén az Eva tv. 6. §-a (2) bekezdésében az „a kereskedelmi utalvány” szövegrész helyébe „az utalvány (ideértve különösen a kereskedelmi utalványt és minden más hasonló jegyet, bont, kupont, valamint egyéb tanúsítványt, amely egy vagy több személy árujára

vagy szolgáltatására cserélhető, illetőleg egy vagy több személy esetében is alkalmazható kötelezettség csökkentésére)” szövegrész lép.

403. § 2008. január 1-jén az Ekho tv.

a) 3. §-ának (3) bekezdésében az „5342 Világosító és egyéb filmgyártási foglalkozású” szövegrész helyébe az „5342 Világosító és egyéb filmgyártási foglalkozású 5343 Díszletező, díszítő” szövegrész,

a „hangmérnök” szövegrész helyébe a „hangmérnök, továbbá a népi iparművész igazolvánnyal rendelkező magánszemély az igazolványban feltüntetett tevékenysége tekintetében” szövegrész,

b) 6. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „11 százalékát” szövegrész helyébe „9,5 százalékát” szövegrész lép.

404. § (1) 2008. január 1-jével a Kjtv. 3. §-ának (1) bekezdésében „A társas vállalkozás – az előtársaság kivételével –” szövegrész helyébe az „A társas vállalkozás – kivéve, ha adóbevallást a cégbejegyzési eljárás befejezése miatt ad be –” szövegrész lép.

(2) 2008. január 1-jével a Kjtv. 7. §-ának 3. pontjában „a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. tv.)” szövegrész helyébe a „Tao. tv.” szövegrész lép.

405. § (1) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Jöt. 48. §-ának (11) bekezdésében a „csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény” szövegrész helyébe a „cégnylvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló, illetve a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény” szövegrész, az 59. §-a (1) bekezdésének c) pontjában a „kőolaj-finomító adóraktárban” szövegrész helyébe az „ásványolaj-adóraktárban” szövegrész, a 109. §-ának (1) bekezdésében az „üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló” szövegrész helyébe az „üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló” szövegrész, 129. §-ának (3) és (4) bekezdésében a „közös rendeletben” szövegrész helyébe az „együttes rendeletben” szövegrész lép.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Jöt. 29. §-a (2) bekezdésének a) pontjában a „gazdálkodó szervezet-e [a Polgári Törvénykönyvről szóló, többször módosított 1959. évi IV. törvény 685. § c) pont]” szövegrész helyébe a „gazdálkodó szervezet-e [a Polgári Törvénykönyvről szóló, többször módosított 1959. évi IV. törvény 685. § c) pont (a továbbiakban: gazdálkodó szervezet)]” szövegrész, 55. §-a (4) bekezdésének felvezető részében a „biodízel-adóraktárban” szövegrész helyébe a „bioüzemanyag-adóraktárban” szövegrész lép.

(3) 2008. szeptember 1-jével a Jöt. e törvényben megállapított 97. §-a

a) (2) bekezdésének a) pontjában a „7800 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 28,2 százaléka, de legalább 14 460 forint/ezer darab” szövegrész helyébe a „8050 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 28,3 százaléka, de legalább 14 875 forint/ezer darab” szövegrész,

b) (2) bekezdésének c) és d) pontjában a „de legalább 5055 forint/kilogramm” szövegrész helyébe a „de legalább 5545 forint/kilogramm” szövegrész lép.

406. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Etv. 6. §-ának (3) bekezdésében a „jogosult személy nem rendelkezik működési engedéllyel” szövegrész helyébe a „jogosult személynek a külön jogszabály szerint nem kell rendelkeznie energiatermelői működési engedéllyel” szövegrész lép.

(2) 2009. január 1-jével az Etv. 2. §-a kiegészül a 15/A. és 19/A. ponttal:

(E törvény alkalmazásában)

„15/A. *nem üzleti felhasználás*: a külön törvény alapján a kincstár által vezetett közhitel és nyilvános törzskönyvi nyilvántartásban szereplő törzskönyvi alanyok, valamint a lakossági fogyasztó energia felhasználása;”

„19/A. *üzleti felhasználás*: az energia nem üzleti felhasználáson kívüli felhasználása;”

(3) 2009. január 1-jével az Etv. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke

a) a villamos energiára

aa) üzleti felhasználás esetén megawattóránként 186 forint,

ab) nem üzleti felhasználás esetén megawattóránként 252 forint,

b) a földgázra

ba) üzleti felhasználás esetén gigajoule-onként 56 forint,

bb) nem üzleti felhasználás esetén gigajoule-onként 75,60 forint.”

407. § 2009. január 1-jétől a Htv. 39. §-ának (2) bekezdésében „a mellékletben” szövegrész helyébe „a 3. számú mellékletben” szövegrész lép.

408. § (1) 2008. január 1-jétől az Itv. 24. §-ának (3) és (4) bekezdésében, valamint 76. §-ának (1) bekezdésében a „haszonélvezeti” szövegrész helyébe a „vagyonai értékű” szövegrész, 28. §-ának (1) bekezdésében az „eljárási cselekményért” szövegrész helyébe az „eljárásért” szövegrész, a 78. §-ának (2) bekezdésében „az 1981. évi I. törvény 61. §-ának (3) bekezdése” szövegrész helyébe „a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 114. §-ának

(2) bekezdése” szövegrész, Melléklete VII. címe 3. pontjában a „35. §-ának” szövegrész helyébe a „73. §-ának” szövegrész lép.

(2) 2008. január 1-jétől az Itv. 2004. évi CXXXV. törvény 82. §-ával beiktatott 77/A. §-a (3) bekezdésének számozása (4) bekezdésre, egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik.

409. § 2008. január 1-jétől a Gjt. 6. §-ának (2) bekezdésében lévő „a lakópótkocsi,” szövegrész helyébe „a lakókocsi, lakópótkocsi” szövegrész kerül.

410. § 2009. január 1-jétől a luxusadó tv. 5. §-ának (1) bekezdésében „az 1. számú mellékletben” szövegrész helyébe „a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 1. számú mellékletében” szövegrész, 5. §-ának (7) bekezdésében a „2. számú mellékletben” szövegrész helyébe a „Htv. 2. számú mellékletében”, a „2. számú melléklet” szövegrész helyébe a „Htv. 2. számú melléklete” szövegrész, 11. §-a (1) és (2) bekezdésében az „1. számú mellékletben” szövegrész helyébe a „Htv. 1. számú mellékletében” szövegrész, 12. §-a *j)* és *k)* pontjában az „1. számú mellékletben” szövegrész helyébe a „Htv. 1. számú mellékletében” szövegrész, 12. §-a *l)* pontjában az „1. számú melléklet” szövegrész helyébe a „Htv. 1. számú melléklete” szövegrész, 12. §-a *n)* pontjában a „2. számú mellékletben” szövegrész helyébe a „Htv. 2. számú mellékletében” szövegrész lép.

411. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 16. § (3) bekezdése *d)* pontjában az „a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott nomenklatúra szerint” szövegrész helyébe az „az Európai Parlament és a Tanács a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK rendelet szerint” szövegrész; a 16. § (4) bekezdésében a „mezőgazdasági őstermelőt” szövegrész helyébe a „mezőgazdasági őstermelőt és a Tbj. 56/A. §-a szerinti személyt saját biztosítási jogviszonya tekintetében is” szövegrész, a „székhelyének” szövegrész helyébe a „székhelyének, telephelyének, lakóhelyének, továbbá jogelődje nevének és adószámának” szövegrész; a 16. § (6) bekezdésében az „a FEOR-számot” szövegrész helyébe az „a FEOR-számot, valamint ezek bejelentése időpontját, illetve az adózó valamennyi általa ismert pénzforgalmi jelzőszámát” szövegrész; a 17. § (3) bekezdése *f)* pontjában az „a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott nomenklatúra szerint” szövegrész helyébe az „az Európai Parlament és a Tanács a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK rendelet szerint” szövegrész; a 27. § (2) bekezdésében a „2007. február 15-én” szövegrész helyébe „az adóévet követő év február 15-én” szövegrész; a 31. § (10) bekezdésében a „nyugdíj,” szövegrész helyébe a „nyugdíj, rehabilitációs járadék,” szövegrész; az 55. § (3) bekezdésében a „telephelyét,” szövegrész helyébe a „telephelyét, adószá-

mát,” szövegrész; a 72. § (1) bekezdésében a „törvény nem utalja” szövegrész helyébe a „törvény vagy kormányrendelet nem utalja” szövegrész; a 92. § (8) bekezdésében az „értésítés kézbesítésétől” szövegrész helyébe az „értésítés postára adásától” szövegrész; a 103. § (1) bekezdés első mondatában az „Az állami adóhatóság” szövegrész helyébe az „Az állami adóhatóság, illetőleg a vámhatóság” szövegrész; a 109. § (1) bekezdésében a „vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal” szövegrész helyébe a „vagyongyarapodásával vagy az életvitelére fordított kiadásokkal” szövegrész; a 178. § 15. pontjában az „a nyugdíjbiztosítási járulék,” szövegrész helyébe az „a nyugdíjbiztosítási járulék, a korkedvezmény-biztosítási járulék,” szövegrész; a 178. § 22. pontjában a „hivatásos és továbbszolgáló állományú tagját” szövegrész helyébe a „hivatásos és szerződéses állományú tagját” szövegrész, az 1. számú melléklete I/B/3/a) pontjának *ac)* alpontjában „a tárgyévet megelőző évben” szövegrész helyébe az „a tárgyévet megelőző második évben” szövegrész lép.

412. § A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXXIII. törvény 4. § (6) bekezdésében az „Az 1. § (2) bekezdése 1. pontjának *c)* alpontjában” szövegrész helyébe az „Az 1. § (2) bekezdése 1. pontjának *b)–c)* alpontjában” szövegrész; a 4. § (1) bekezdésében az „a 6. §-ban meghatározott kivétellel” szövegrész helyébe az „az 1. § (2) bekezdése 1. pontjának *c)* alpontjában szereplő személyek vonatkozásában a 6. §-ban meghatározott kivétellel” szövegrész lép.

413. § A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 1. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A felügyelő jogosult hatósági ellenőrzés során megállapított tényállás alapján a foglalkoztató és a részére munkát végző személy közötti, illetve a munkavállalónak munkavégzés céljából történő átengedése alapjául szolgáló jogviszony, valamint a tényleges foglalkoztatás alapján létrejött kapcsolat minősítésére. Ehhez a foglalkoztatónak rendelkezésre kell bocsátania mindazokat a bizonyítékokat, amelyek alapján megállapítható, hogy a részére végzett munka a (4) bekezdés szerinti jogviszonyok alapján, vagy ellenérték nélkül történt.”

414. § A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 36. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A Vám- és Pénzügyőrség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:]

„*c)* jogosulatlan gazdasági előny megszerzése (Btk. 288. §), a számvitel rendjének megsértése (Btk. 289. §), csődbűncselekmény (Btk. 290. §), adócsalás (Btk. 310. §), munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás (Btk.

310/A. §), az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése (Btk. 314. §), a csalás, ha adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követik el (Btk. 318. §), az ország gazdaság, ha csempészett nem közösségi árua követik el (Btk. 326. §), pénzmosás (Btk. 303. §, Btk. 303/A. §), a pénzmosással kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztása (Btk. 303/B. §),”

415. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a csodeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 52. § (1) bekezdése első mondatában az „és a záró mérleg elkészítésének napját követő 30 napon belül” szövegrész helyébe az „és a záró mérleg elkészítésének napját követő napon” szövegrész lép.

(2) Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi CXXXI. törvény 203. § (1) bekezdése a következők szerint módosul:

„203. § (1) 2008. évben a munkáltató és a kifizető az Art. 16. § (4) bekezdésében, valamint a 31. § (2) bekezdésében, a magánszemély az Art. 20. § (6) bekezdésében meghatározott esetben az ott megjelölt adatokon túl a biztosított társadalombiztosítási azonosító jelét is bejelenti az állami adóhatóságnak, valamint az állami adóhatóság az Art. 16. § (5)–(6) bekezdésének, valamint 52. § (7) bekezdésének, továbbá a Tbj. 39. § (6) bekezdésének alkalmazása során a biztosított társadalombiztosítási azonosító jelét is továbbítja az egészségbiztosítás biztosított nyilvántartása, a magánnyugdíjpénztár, a munkaügyi hatóság, illetve a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv részére.”

416. § (1) E törvény kihirdetését követő napon az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 5. §-ának (3) bekezdése a következő *k*) ponttal egészül ki:

„*k*) cég székhelyének biztosítása (székhely szolgáltatás).”

(2) Az Ütv. 133/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„133/A. § Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg

a) azoknak az ügyeknek a nyilvántartására vonatkozó szabályokat, amelyekben a 27/B. § szerinti ellenőrzésre kerül sor,

b) az okiratok ellenjegyzése során a személyazonosság ellenőrzésével kapcsolatos eljárás részletes szabályait,

c) az ügyvédek, az alkalmazott ügyvédek, az ügyvédjelöltek és a külföldi jogi tanácsadók és az európai közösségi jogászok igazolványára vonatkozó részletes szabályokat,

d) a székhely szolgáltatásra vonatkozó részletes szabályokat.”

417. § 2008. január 1-jén a Tbj.

a) 4. § *k*) pontjának 1. alpontjában „a tanulószerveződésben meghatározott díj” szövegrész helyébe „a tanulószerveződésben meghatározott díj, a hallgatói munkadíj” szöveg,

b) 4. § *zs*) pontjában a „kivéve azt a személyt” szövegrész helyébe az „ideértve azt a személyt is” szöveg,

c) 5. § (1) bekezdésének *b*) pontjában „az iskolai szövetkezet nappali tagozatos” szövegrész helyébe „az iskolaszövetkezet nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató” szöveg,

d) 5. § (1) bekezdésének *g*) pontjában „a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér (a továbbiakban: minimálbér) havi összegének” szövegrész helyébe „a minimálbér” szöveg,

e) 5. § (2) bekezdésében a „gazdasági társaság vezető tisztségviselője,” szövegrész helyébe a „szövetkezet vezető tisztségviselője,” szöveg,

f) 16. § (1) bekezdésének *k*) pontjában a „nem haladja meg” szövegrész helyébe a „nem éri el” szöveg,

g) 20. § (2) bekezdésében, 29/A. § (1) bekezdésében a „131 000 forint minimum járulékalap” szövegrész helyébe „a minimálbér kétszerese” szöveg,

h) 20. § (2) és (3) bekezdésében, 29. § (1) bekezdésében „a minimum járulékalapot” szövegrész helyébe „a minimálbér kétszeresét” szöveg,

i) 20. § (4) bekezdésében, 27. § (4) bekezdésében, 29. § (6) bekezdésében, 31. § (6) bekezdésében a „minimum járulékalap” szövegrész helyébe a „minimálbér kétszerese” szöveg,

j) 21. § *b*) pontjában a „biztosító pénztárba a tag javára havonta fizetett tagdíj összegének az a része, amelyet az Szja tv. 7. § (1) bekezdésének *ka*)–*kc*) pontja” szövegrész helyébe a „biztosító pénztárba, foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a tag javára havonta fizetett tagdíjnak, illetve hozzájárulásnak az a része, amelyet az Szja tv. 7. § (1) bekezdésének *k*) pontja” szöveg,

k) 27. § (1) bekezdésében, 29. § (1) bekezdésében a „131 000 forint összegű minimum járulékalap” szövegrész helyébe „a minimálbér kétszerese” szöveg, 27. § (1) bekezdésében „a minimum járulékalap összegét” szövegrész helyébe „a minimálbér kétszeresét” szöveg,

l) 34. § (1) és (5) bekezdésében a „29,5 százalék” szövegrész helyébe a „33,5 százalék” szöveg,

m) 34. § (5) bekezdésének *a*) pontjában a „felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán” szövegrész helyébe a „felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében” szöveg,

n) 34. § (12) bekezdésében az „oktatási intézmény nappali tagozatán” szövegrész helyébe az „oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében” szöveg,

o) 36. § (1) bekezdésében „A járulék alapja” szövegrész helyébe „A nyugdíjjárulék alapja” szöveg,

p) 37. § (1) bekezdésében „A járulék alapja” szövegrész helyébe „A nyugdíjjárulék alapja” szöveg,

r) 37. § (2) bekezdésében „a járulékot” szövegrész helyébe „a nyugdíjjárulékot” szöveg,

s) 51. § (6) bekezdésében „A tagdíjtúlfizetés elszámolása” szövegrész helyébe „A tárgyévtől eltérő időszakra vonatkozó tagdíjtúlfizetés elszámolása” szöveg,

t) 52. § (4) bekezdésében „a minimum járulékalap” szövegrészek helyébe „a minimálbér kétszerese, bejelentés esetén a minimálbér” szöveg lép.

418. § 2008. január 1-jén az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § A közteherjegy forgalmazója a közteherjegy ellenértékének forgalmazási költséggel csökkentett részét – külön jogszabályban foglaltak szerint – átutalja a kincstár által vezetett KESZ-re. A kincstár ezen összegből

a) azon alkalmi munkavállaló esetében, aki nem tagja magánnyugdíjpénztárnak, 83%-ot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) magánnyugdíjpénztár tagja esetében 63%-ot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak és 20%-ot az állami adóhatóság által megjelölt magánnyugdíjpénztárnak, továbbá 6%-ot az Egészségbiztosítási Alapnak, 11%-ot a Munkaerőpiaci Alapnak utal át.”

419. § (1) E törvény kihirdetését követő nyolcadik napon a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 8/B. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a hatóság külön törvényben foglaltak szerint a foglalkoztatót, egyéni vállalkozót a kérelmében megjelölt munkahelyen az adott munkakör tekintetében a kordedvezmény-biztosítási járulék megfizetési kötelezettsége alól mentesíti, az adott munkakör a mentesítés időpontjától annak visszavonásáig kordedvezményre nem jogosít.”

(2) 2008. január 1-jén a Tny. 22. §-a (1) bekezdésének g) pontjában az „(ekho) alap 50 százalékat” szövegrész helyébe az „(ekho) alap 50 százalékat, 2008. január 1-jétől 61 százalékat” szöveg lép.

420. § 2008. január 1-jén az Eho.

a) 3. § (1) bekezdésének a) pontjában a „meghatározott szolgáltatást” szövegrész helyébe a „meghatározott szolgáltatást és az ingatlan bérbeadásából származó jövedelmet” szöveg,

b) 3. § (3) bekezdésében az „[Szja tv. 74. §]” szövegrész helyébe az „[Szja tv. 16. § (1) bekezdés és 74. §]” szöveg, „a Tbj. 19. § (1) bekezdése, 36–37. §-a és 39. § (2) bekezdése alapján megfizetett egészségbiztosítási járulék, egészségügyi szolgáltatási járulék” szövegrész helyébe „a Tbj. 19. § (1) bekezdése és az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 9. § (2) bekezdése alapján megfizetett egészségbiztosítási járulék, a Tbj. 36–37. §-a és 39. § (2) bekezdése alapján megfizetett egészségügyi szolgáltatási járulék” szöveg,

c) 3. § (5) bekezdésében az „adóköteles béren kívüli juttatás” szövegrész helyébe az „adóköteles béren kívüli juttatás és járulék alapjául szolgáló azon összeg” szöveg,

d) 5. § (1) bekezdésének d) pontjában a „biztosítópénztárba a tag javára havonta fizetett tagdíj összegének az a része, amelyet az Szja tv. 7. § (1) bekezdésének ka)–kc) pontja” szövegrész helyébe a „biztosító pénztárba, foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a tag javára havonta fizetett tagdíjnak, illetve hozzájárulásnak az a része, amelyet az Szja tv. 7. § (1) bekezdésének k) pontja” szöveg,

e) 5. § (1) bekezdésének f) pontjában a „nappali tagozatos” szövegrész helyébe a „nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató” szöveg,

f) 6. § (4) bekezdésében a „felsőoktatási intézmény nappali tagozatán” szövegrész helyébe a „felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében” szöveg,

g) 11. § (2) bekezdésében a „jövedelem nem kifizetőtől származik” szövegrész helyébe a „jövedelem nem kifizetőtől származik vagy az egészségügyi hozzájárulás levonására nincs lehetőség” szöveg lép.

421. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Öpt. 2. § (3) bekezdésének d) pontja „az egyéni számla tartalmazza” szövegrészt követően kiegészül az „(elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszert vezető pénztárak esetén elszámolóegységben és forintban kifejezve)”, a 37. §-ának (5) bekezdésében a „– kihelyezett kiegészítő vállalkozása kivételével –” szövegrész helyébe a „– kihelyezett kiegészítő vállalkozása, a pénztár vagyonának befektetését és kezelését, ingatlanfejlesztését, ingatlanüzemeltetését, ingatlankezelését végző, vagy adminisztrációs és nyilvántartási, járadékszolgáltatási feladatait ellátó szervezetben lévő tulajdoni részesedés kivételével –” szövegrész lép, a 47. § (3) bekezdése a „munkaképességét legalább ötven százalékban elvesztette,” szövegrészt követően kiegészül az „illetve legalább negyven százalékos mértékű egészségkárosodást szenvedett,” szövegrésszel, az 50/A. §-a és 51/A. §-a a „nyújthat” szövegrészt követően kiegészül „a pénztártagok, illetve rendelkezésük alapján a közeli hozzátartozók részére” szövegrésszel.

422. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Mpt. 4. § (2) bekezdésének l) pontja „a Tbj. 5. §-ában” szövegrészt követően kiegészül az „és 26. § (1) bekezdésében” szövegrésszel, az Mpt. 10. § (2) bekezdésében a „havonta, a tárgyhónapot követő hónap 15. napjáig” szövegrész helyébe a „folyamatosan, az adatszolgáltatás módjára kiadott kormányrendeletben leírtak szerint” szövegrész lép, az Mpt. 23. §-ának (4) bekezdésében a „fél év” szövegrész helyébe a „hat hónap” szövegrész lép; a 40. § (2) bekezdésének e) pontja a „vagyonkezelő” szövegrészt követően kiegészül az „, , ingatlanfejlesztő, ingatlanüzemeltető, ingatlankezelő” szövegrésszel, a 40. § (8) bekezdés b) pontja a „vagyonkezelő” szövegrész után kiegészül „, , az ingatlanértékelő, az ingatlanfejlesztő, a műszaki ellenőr” szövegrésszel, az 50. § (1) bekezdésének b) pontja a „tulajdont szerezhet” szövegrészt követően kiegészül „a pénztár

részére ingatlanfejlesztést, ingatlanüzemeltetést, ingatlankezelést végző,” szövegrésszel, az 50. § (4) bekezdése a „vagyonkezelését,” szövegrészt követően kiegészül az „ingatlanfejlesztését, ingatlanüzemeltetését, ingatlankezelését,” szövegrésszel, az 59. § (3) bekezdésének *c)* pontja a „pozitív különbözet,” szövegrészt követően kiegészül az „a fedezeti tartalékból vásárolt, a pénztár elhelyezésére szolgáló ingatlan hasznosítási díjaként a működési tartalékból átvett összeg,” szövegrésszel, a 60. § (3) bekezdésének *f)* pontja, valamint a 61. § (2) bekezdésének *f)* pontja a „vagyonkezelő” szövegrészt követően kiegészül az „, ingatlanfejlesztést, ingatlanüzemeltetést, ingatlankezelést végző” szövegrésszel, a 61. § (3) bekezdésének *e)* pontja a „kiadásokat,” szövegrészt követően kiegészül a „, valamint a fedezeti tartalékból vásárolt, a pénztár elhelyezésére szolgáló ingatlan hasznosítási díjaként a fedezeti tartalékba átvett összeget,” szövegrésszel, a 67. § (1) bekezdése a „szervezetének végzését” szövegrészt követően kiegészül az „, ingatlanfejlesztését, ingatlanüzemeltetését, ingatlankezelését” szövegrésszel.

423. § (1) 2008. január 1-jén az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Átv.) 45. §-ának (4) bekezdése a következők szerint módosul:

„(4) Az állattenyésztési bírságot külön jogszabályban meghatározott számlára kell befizetni. A határidőre meg nem fizetett bírságot adók módjára kell behajtani.”

(2) 2008. január 1-jén az Átv. 49. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja a következő új 16. alponttal egészül ki:

„16. az állattenyésztési bírság befizetésének és felhasználásának módját,”

424. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szt. 153. §-a (4) bekezdésében „A cégbíróságnál letétbe helyezett” szövegrész helyébe „A letétbe helyezett”, a 153. §-a (4) bekezdésében az „azokról a cégbíróságnál bárki” szövegrész helyébe az „azokról bárki”, a 154. §-a (11) bekezdésében a „letétbe helyezési vagy” szövegrész helyébe a „letétbe helyezési, valamint” szöveg lép.

425. § E törvény kihirdetését követő napon a Gt. 284. § (1) bekezdésének „a nem vagyoni hozzájárulást” szövegrésze helyébe „a nem pénzbeli hozzájárulást” szövegrész lép.

426. § 2008. január 1-jén az Szjtv. 7. §-ában az „állami törvényességi” szövegrész helyébe „hatósági” szövegrész; az Szjtv. 36. §-ának (1) bekezdésében a „törvényességi” szövegrész helyébe „hatósági” szövegrész lép.

427. § 2008. január 1-jén a Fétám tv.

a) 1. §-ának (2) bekezdésében a „kincstári számlára” szövegrész helyébe a „kincstári letéti Start-számlára” szövegrész,

b) 3. §-ának (2) bekezdésében, 5. §-ának (5) bekezdésében, 8. §-ának (1) bekezdésében, 9. §-a (1) bekezdésében

nek *b)* pontjában a „kincstári számlán” szövegrész helyébe a „kincstári letéti Start-számlán” szövegrész,

c) 6. §-a (1) bekezdésében a „születésnapjának betöltéséig” szövegrész helyébe az „életéve betöltésének napjáig” szövegrész,

d) 6. §-a (2) bekezdésének *c)* pontjában „az *a)*–*b)* pontban” szövegrész helyébe „az *a)* pontban” szövegrész,

e) 9. §-ának (3) bekezdésében a „gyámhivatal” szövegrész helyébe a „gyámhivatal, a családtámogatási igazgatási eljárás során az igényelbíráló szerv” szövegrész lép.

428. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Kt. 5/B. §-ában „az adóhatóságtól” szövegrész helyébe „a vámhatóságtól” szövegrész, a Kt. 5/D. § (2) bekezdésének első mondatában „az adóhatósághoz” szövegrész helyébe „a vámhatósághoz” szövegrész, a Kt. 5/D. § (2) bekezdésének második mondatában „az adóhatóságnál” szövegrész helyébe „a vámhatóságnál” szövegrész, a Kt. 5/D. § (7) bekezdésében „az adóhatóságnál” szövegrész helyébe „a vámhatóságnál” szövegrész lép.

429. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény 2. §-a (6) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(6) A Vám- és Pénzügyőrség egyéb feladatainak ellátása keretében végzi:]

„*d)* a közúti határátkelőhelyek üzemeltetését, a fenntartásukra és fejlesztésükre vonatkozó feladatok végrehajtását, az Európai Unió valamely tagállamával közös határszakaszon lévő, a Rendőrségnek üzemeltetésre átadott közúti határátkelőhelyek kivételével.”

430. § Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi LXI. törvény 225. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Az adózónak a Tao. 10. § (6) bekezdésének 2006. december 31. napján hatályos rendelkezései szerint készített bevallása figyelembevételével megállapított nyilvántartott adómentesen képzett eredménytartalékkal (a továbbiakban: nyilvántartott eredménytartalék), egyenlő részletekben, a 2007-ben kezdődő adóév és az azt követő két adóév adózás előtti eredményét kell növelnie, kivéve, ha

a) közhasznú társasággá alakul, vagy közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságként működik tovább, vagy

b) külön jogszabályban foglaltak szerint kiemelt vagy feltételes tanúsítvánnyal rendelkezik, és – a külön jogszabályban foglaltak szerint – a bértámogatásra jogosító megváltozott munkaképességű, egészségkárosodott dolgozók foglalkoztatási aránya az adóévben, és azt követő két adóévben évente átlagosan eléri, vagy meghaladja a 70 százalékot, azzal, hogy

ha *a)* pontban foglalt feltételek valamelyike nem teljesül, akkor a harmadik adóévről készített adóbevallásában meg

kell növelnie az adózás előtti eredményét a nyilvántartott eredménytartalék azon részének 120 százalékával, amellyel nem növelte az adózás előtti eredményét.”

Hatályon kívül helyező rendelkezések

431. § 2008. január 1-jén hatályát veszti az Szja tv.

a) 3. §-a 23. pontjának i) alpontjában az „a kárpótlási jegyek életjáradékra váltásáról szóló törvény alapján folyósított életjáradék, továbbá” szövegrész,

b) 44/A. §-a (2) bekezdése felvezető szövegének utolsó mondatában a „számlát vezető” szövegrész,

c) 49/B. §-a (16) bekezdésének utolsó mondata,

d) 55. §-ának (2)–(5) bekezdései,

e) 62. §-ának (1) bekezdésében az „– a 63. § (5) bekezdésének rendelkezését is figyelembe véve megállapított –” szövegrész,

f) 76. §-ának (5) bekezdése,

g) 77/A. § (2) bekezdésének d) pontjában a „dolgozói üzletrészként,” szövegrész,

h) 80. §-ának c) pontjában és 1. számú mellékletének 8.21. pontjában az „és postai” szövegrész,

i) 1. számú mellékletének 7.19. és 7.20. alpontjai.

432. § (1) 2008. január 1-jén hatályát veszti a Tao.

a) 4. §-a 4. pontjának e) alpontja,

b) 7. §-a (1) bekezdésének q) és ty) pontja és (21) bekezdése,

c) 8. §-a (1) bekezdése n) pontjának ne) alpontja,

d) 14. §-ának (3) bekezdése,

e) 22. §-ának (6)–(8), valamint (11)–(13) bekezdése,

f) 29. §-a (5) bekezdésének c) pontja,

g) 29/D. §-ának (8) és (12) bekezdése,

h) 29/F. §-ának (1) bekezdése,

i) 29/G. §-ának (1) bekezdése.

(2) 2008. január 1-jén hatályát veszti a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének e), k) pontjában, a (16) bekezdésében, valamint a Tao. 8. §-a (1) bekezdésének k) pontjában az „és a kockázati tőketársaságot” szövegrész.

(3) 2008. január 1-jén hatályát veszti a Tao. 5. §-ának (5) bekezdésében az „és a részleges átalakulással”, az „és a részlegesen átalakuló szövetkezetnek” szövegrész, a Tao. 16. §-a (2) bekezdésének d), f) pontjában, a (9) bekezdésében és a Tao. 17. §-ának (7) bekezdésében az „és részleges átalakulás” szövegrész, a Tao. 21. §-ának (15) bekezdésében a „vagy részleges átalakulással” szövegrész, a Tao. 26. §-ának (3) és (6) bekezdésében az „és a részlegesen átalakuló szövetkezet” szövegrész.

433. § 2008. január 1-jével hatályát veszti az Eva tv. 5. §-ának (6)–(9) bekezdése.

434. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a Kjt. 3. §-a (2) bekezdésének e) pontjában az „, a társas vállalkozás

részleges átalakulása” szövegrész, valamint a Kjt. 3. §-ának (6) bekezdésében az „és a részlegesen átalakuló szövetkezet”, az „(ideértve a részlegesen átalakuló szövetkezetet is)” szövegrész.

435. § (1) 2008. január 1-jével a Jöt. 58. §-a (4) bekezdésének g) pontja és a bekezdés utolsó mondata, 102. §-ának (4)–(6) bekezdése és 129. §-a (1) bekezdésének b) pontja hatályát veszti.

(2) 2009. január 1-jével a Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-ának (4) bekezdése hatályát veszti.

(3) 2014. január 1-jével a Jöt. e törvénnyel megállapított 52. § (1) bekezdésének a) pontjában az „illetve amennyiben legalább 4,4 térfogatszázalék bioetanolt – közvetlen bekeveréssel és/vagy ETBE formájában – tartalmaz, 103 500 Ft/ezer liter,” szövegrész, 52. § (1) bekezdésének d) pontjában az „illetve amennyiben legalább 4,4 térfogatszázalék biodizelt tartalmaz, 85 000 Ft/ezer liter,” szövegrész hatályát veszti.

(4) A Jöt. 2005. évi CXIX. törvénnyel megállapított 52. §-a (1) bekezdésének d) pontja nem lép hatályba.

436. § 2008. január 1-jén a Vtv. 70. §-ának (6) bekezdése, valamint a 82. §-a (1) bekezdésének n) pontja hatályát veszti.

437. § 2008. január 1-jétől a Htv. 52. §-ának 41. pontjában az „ilyen hiányában vagy ha több ilyen hely van, akkor a központi ügyvezetés helye” szövegrész, Mellékletének 1.2 pontja harmadik mondatában az „és az azt követő adóévben” szövegrész, továbbá e pont nyolcadik mondata hatályát veszti.

438. § 2009. január 1-jétől a Htv. 6. §-ának c) pontjában a „16. §-ának a) pontjában, 22. §-ának a) pontjában,” szövegrész, 7. §-ának b) pontja és 13. §-ának g) pontja hatályát veszti.

439. § 2008. január 1-jétől az Itv. 44. §-ának (2) bekezdése, 73. §-a (12) bekezdésének utolsó mondata, Melléklete VI. címe 1. pontjának c) alpontjában az „– a külpolitikaiért felelős miniszter kivételével –” szövegrész hatályát veszti.

440. § 2008. január 1-jétől a jelzálog-hitelintézetéről és a jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvény 5. §-ának (5) bekezdése hatályát veszti.

441. § 2008. január 1-jétől hatályát veszti a Gjt. 18. §-ának 18. pontjából „ide nem értve a forgalomból való fiktív kivonást,” szövegrész.

442. § 2009. január 1-jétől a luxusadó tv. 1. és 2. számú melléklete hatályát veszti.

443. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 7. § (6) bekezdése; a 20/A. § (2) bekezdésének *dc)* alpontja; a 31. § (2) bekezdésének 27. pontját követő mondata; a 31. § (8) bekezdése; a 92. § (9) bekezdésében az „– ideértve a határidő meghosszabbodását is – az ellenőrzést lefolytató adóhatóság, amennyiben a meghosszabbításról a felettes adóhatóság rendelkezett,” szövegrész; a 134. § (4) bekezdése; 143. § (2) bekezdése; az Art. 2. számú melléklet I./Határidők 7. pontja hatályát veszti.

444. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló 2007. LIV. törvény 2. §-a nem lép hatályba.

445. § E törvény hatálybalépésével az Ütv. 5. § (3) bekezdésének a „*h*) cég székhelyének biztosítása (székhely szolgáltatás),” szövegrésze hatályát veszti.

446. § A jogügyletek biztonságának erősítése érdekében szükséges törvénymódosításról szóló 2007. évi LXIV. törvény 65. §-a (3) bekezdés *b*) pontjának az „és 3. számú mellékletének I. 3. pontja” szövegrésze nem lép hatályba.

447. § Nem lép hatályba az egyes szociális tárgyú törvények módosításáról szóló 2007. évi CXXI. törvény

- a*) 22. §-a,
- b*) 82. §-a (1) bekezdése *a*) pontjának *ai*) alpontja,
- c*) 82. §-a (4) bekezdésének *p*) pontjában a „, 54/A. §-a (1) bekezdésének második mondatában és 54/A. §-a (2) bekezdésében” szövegrész.

448. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a Tbj.

- a*) 5. § (1) bekezdésének *g*) pontjában a „különösen a” szövegrész,
- b*) 16. § (1) bekezdésének *h*) pontjában a „, munkanélküliek jövedelempótló támogatásában” szövegrész,
- c*) 18. § (5) bekezdésében, 20. § (1) bekezdésében, 27. § (1) bekezdésében, 36. § (1) bekezdésében, 50. § (1) bekezdésében az „, elszámolt” szövegrész,
- d*) 29. § (2) bekezdése,
- e*) 29. § (3) bekezdésében az „– ideértve a tételes átalányadózt is –” szövegrész,
- f*) 29. § (7) bekezdésében a „tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes” szövegrész,
- g*) 31. § (3) bekezdésében a „vagy közép-, illetőleg felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytat tanulmányokat” szövegrész,
- h*) 34. § (1) bekezdésének *b*) pontjában „a 8. § *a*) és *c*) pontja alapján” szövegrész,
- i*) 35. § (6) bekezdésének második mondata,
- j*) 39. §-ának (3) bekezdése,
- k*) 39. §-ának (4) bekezdésében a „(2)–(3) bekezdés szerinti” szövegrész,
- l*) 55. §-a és az azt megelőző alcím.

449. § 2008. január 1-jén hatályát veszti az Eho.

- a*) 3. § (2) bekezdésében a „11” szövegrészek,

- b*) 3. § (3) bekezdésében „az Szja tv. szerint külön adózó,” szövegrész,

- c*) 3. § (4) bekezdése,

- d*) 7. § (1) bekezdésének *h*) pontja,

- e*) 9. § (1) bekezdésében a „3450 Ft (naptári naponként 115 Ft), 2005. november 1-jétől” szövegrész,

- f*) 10. § (4) bekezdése.

450. § 2008. január 1-jén hatályát veszti az Ftt. 42. §-ának (6) bekezdése.

451. § 2008. január 1-jén a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény

- a*) 54. § (1) bekezdésének *a*) pontjában az „öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét” szövegrész helyébe az „öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 120%-át” szöveg lép,

- b*) 54/A. §-a és az azt megelőző alcím hatályát veszti.

452. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Öpt. 2. § (7) bekezdésének *c*)–*d*) pontja és 30. § (5) bekezdése.

453. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Mpt. 66. § (8) bekezdése, 67. § (6) bekezdése, 69. § (3) bekezdésének második mondata és 69. § (4) bekezdésének utolsó mondata.

454. § Nem lép hatályba a szolgálati nyugdíjjal összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló 2007. évi CXXII. törvény 8. §-a.

455. § 2008. január 1-jén nem lép hatályba a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvénynek az Szja tv.-t módosító 26. §-a.

456. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a vadvédelemről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény:

- a*) VI. fejezet címében a „vadvédelmi hozzájárulást” szövegrész,
- b*) 82. §-a,
- c*) 85. §-a (1) bekezdésében a „vadvédelmi hozzájárulást” szövegrész,
- d*) 95. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja.

457. § 2008. január 1-jén hatályát veszti az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény

- a*) XII. fejezet címében az „az erdőfenntartási járulék” szövegrész,
- b*) 101. §-a,
- c*) 102. §-a (4) bekezdésének *a*) pontjában az „az erdőfenntartási járulék tízszerese, de legalább” szövegrész,
- d*) 103/A. §-ában az „az erdőfenntartási járulék” szövegrész,

e) 106. §-a (1) bekezdésének 13. pontjában az „az erdőfenntartási járulék” szövegrész,

f) valamint az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény „Az erdőfenntartási járulék mértéke” című melléklete.

458. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény 55. §-a (2) bekezdésének a) pontjának második mondata „A halászatfejlesztési hozzájárulást a korábban megállapított mértékben mindaddig fizetni kell, ameddig a halászati jog átengedéséről szóló határozat érvényben van” szövegrész

459. § 2008. január 1-jén hatályát veszíti az Átv. 13. §-a és melléklete.

460. § (1) 2008. január 1-jén hatályát veszti az Szt. 20. §-ának (3) és (4) bekezdésében, 145. §-ának (1), (2) és (5) bekezdésében, 177. §-ának (11) bekezdésében a „konvertibilis” szövegrész, valamint a 45. §-ának (2) bekezdésében „a rendkívüli bevételekkel szemben” szövegrész.

(2) 2008. január 1-jén hatályát veszti az Szt. 145. §-ának (4) bekezdésében „a cégbírásgon” szövegrész, a 153. §-ának (1)–(2) és (5) bekezdésében „a cégbírásgnál” szövegrész, a 154. §-ának (6) bekezdésében „a cégbírásgnál történő” szövegrész, a 154. §-ának (1), (4) és (7) bekezdésében az „– a letétbe helyezéssel egyidejűleg –” szövegrész, valamint az Szt. 154. §-a (1) és (3) bekezdésének utolsó mondata.

461. § A Ctv. 1. § (2) bekezdésének c) és e) pontja e törvény kihirdetését követő napon hatályát veszti.

462. § 2008. január 1-jén hatályát veszti az Szjtv. 7/A. §-ának (5) bekezdése, 17. §-ának (2) bekezdése, 26. §-a (13) bekezdésének utolsó mondata, 33/A. §-ának utolsó mondata és 38. §-a (2) bekezdésének f) pontja.

463. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a Fétám tv. 6. §-a (5) bekezdésének a) pontjában a „b) pontban nem említett” szövegrész.

464. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a fiatalok életkezdesi támogatásáról szóló 2005. évi CLXXIV. törvény végrehajtásáról szóló 326/2005. (XII. 28.) Korm. rendelet.

465. § 2008. január 1-jén az EUCS tv. 138. §-ának (1) bekezdése hatályát veszti.

466. § 2008. január 1-jén a Kt. 2. § (3) bekezdésének c) pontjában „a hűtőberendezés”, a 7. § (3) bekezdésében „a hűtőberendezés,” szövegrész, a IV. Fejezet címében „hűtőberendezések és”, 14. § (1) bekezdésben „a hűtőberendezések és”, a 14. § (2) bekezdésben a „hűtőberendezések és” szövegrész, továbbá a 15. § (1) bekezdés a) pontja, 3. számú mellékletének címében a „Hűtőberendezések és”

szövegrész, 3. számú mellékletének „I. A hűtőberendezések termékdíjtételei” táblázata, 4. számú melléklete, valamint 9. számú mellékletének első sorában „, kivéve a hűtőberendezés” szövegrész hatályát veszti.

467. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a Gyftv. 37. §-ának (5) bekezdése, valamint 38. §-ának (3) bekezdése.

Átmeneti rendelkezések

468. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(9) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján 2005. november 1-jét megelőzően megállapított, de 2005. november 1-jétől tovább folyósított, valamint a 2005. november 1-je után a 2005. október 31-én hatályos szabályok szerint megállapított, és folyósított munkanélküli-járadék, állaskeresést ösztönző juttatás, nyugdíj előtti munkanélküli-segély (előnyugdíj) adókötelezettségét az Szja törvény 3. §-ának 2005. október 31-én hatályos 21. és 23. pontja alapján kell megállapítani.

(3) A 2007. január 1-jétől megszerzett jövedelem adókötelezettségére is alkalmazni lehet az Szja tv.

a) 3. §-ának e törvénnyel módosított 34. pontját és 72. pontjának e törvénnyel módosított e) alpontját,

b) 7. §-a (1) bekezdésének e törvénnyel módosított e) és i) alpontját,

c) 77/A. §-a (2) bekezdésének e törvénnyel módosított b) pontját,

d) 1. számú mellékletének e törvénnyel módosított 7.7. pontját.

(4) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának e törvénnyel módosított a) alpontját a magánszemély a 2006. december 31-ét követő 2008. január 1-jét megelőző időszakra folyósított – a módosított rendelkezésnek megfelelő – kártérítési járadékra is alkalmazhatja a 2007. évről benyújtandó adóbevallásában.

(5) Az Szja tv. 39. §-ának e törvénnyel módosított (1) bekezdését a 2007. évről szóló adóbevallás benyújtásakor is alkalmazni kell.

(6) Az az egyéni vállalkozó, aki működési engedélyét az üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet alapján kapta, az adózási mód megválasztásánál már a 2007. adóévben alkalmazhatja az Szja tv. 53. §-ának e törvénnyel megállapított (4) bekezdését.

(7) Az egyéni vállalkozó utoljára abban az adóévben alkalmazhatja az Szja tv. 53. §-ának 2006. augusztus 31-én

hatályos (4) bekezdését, amely adóévben működési engedélyét az üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet szerint módosították.

(8) Az Szja tv. 60. §-a (3) bekezdésének rendelkezésétől eltérően, a 2008. január 1-jét megelőzően megszerzett ingatlanok a 2008–2010. évben történő átruházása esetén, az ingatlanon az említett évek időtartamára eső szerzési időponttal megvalósult épített-ingatlan, illetőleg alapterület-bővítés megszerzésének időpontját a magánszemély – választása szerint – az Szja tv. 2007. december 31-én hatályos 60. §-a rendelkezései alapján állapíthatja meg, de az Szja tv. 62. §-a (6) bekezdése a) pontjában említett átruházás esetén azzal a feltétellel, hogy a jövedelmet a rendelkezésben foglaltak helyett a § (4) bekezdésében előírt számítással határozza meg.

(9) A 2008. január 1-jét megelőzően átruházott ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelemre az Szja tv. 2007. december 31-én hatályos 63. §-a (1)–(5) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a magánszemély a lakásszerzési kedvezményt érvényesíti.

(10) Az Szja tv. 2007. december 31-én hatályos 67/A. §-ának (2) bekezdését kell alkalmazni, ha az értékpapír névértékéből az említett időpontot megelőzően nem minősült bevételnek az Szja tv. 2007. december 31-én hatályos 77/A. §-a (2) bekezdésének d)–e) pontjában meghatározott vagyoni érték.

(11) Az Szja tv. 77/C. §-a (8) bekezdésének e törvénnyel módosított a) és b) pontjában foglalt rendelkezést a 2007. adóévre is alkalmazni lehet, ha az a magánszemély számára összességében előnyösebb.

(12) Az Szja tv. 1. számú mellékletének e törvénnyel módosított 4.7. pontja rendelkezését 2006. szeptember 1-jétől lehet alkalmazni, ha alkalmazása a magánszemély számára összességében előnyösebb.

469. § (1) A Tao. e törvénnyel módosított 6. § (6) bekezdés c) pontjának és a (10) bekezdésének, a 7. § (1) bekezdés ly) pontjának, valamint a 7. § (15) bekezdésének rendelkezését a 2007. évi adókötelezettség megállapításánál is lehet alkalmazni.

(2) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének ly) pontja alkalmazásában az adózó által 2007. január 1. napja előtt térítés nélkül átvett eszközre tekintettel passzív időbeli elhatárolásként kimutatott összegből az időbeli elhatárolás megszüntetésének adóévében a visszavezetett összeg csökken – 2007. január 1-jétől – az adózás előtti eredményt.

(3) Az adózó a Tao. 2007. december 31-én hatályos 7. §-a (1) bekezdésének q) pontja szerint járhat el, ha a műemlékké nyilvánított ingatlan helyreállításához, felújításához az állam által garantált hitel igénybevételére vonatkozó szerződést 2007. december 31-éig megkötötte.

(4) Az adózó a Tao. 2007. december 31-én hatályos 7. §-a (1) bekezdésének ty) pontja, szerint járhat el, ha a lakást 2008. január 1. napja előtt bérbe adta az önkormányzatnak, továbbá köteles a Tao. 7. §-ának (21) bekezdését alkalmazni, ha bármely adóévben érvényesítette a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének ty) pontjában foglaltakat és bekövetkezik a Tao. 7. §-ának (21) bekezdésében előírt esemény.

(5) Az adózó a Tao. 2007. december 31-én hatályos 7. §-a (17) bekezdésében foglaltak szerint járhat el, utoljára a 2011. adóévben, ha a felsőoktatási intézmény és a Magyar Tudományos Akadémia által alapított kutatóintézet (kutatóhely) kezelésében lévő területen az alapkutatást, az alkalmazott kutatást vagy a kísérleti fejlesztést 2008. január 1-je előtt megkezdte.

(6) A Tao. e törvénnyel módosított 16. §-ának (10) és (13) bekezdésében foglaltakat a 2007. adóévi adóbevallásnál is lehet alkalmazni, ha annak benyújtása 2007. december 31-ét követően esedékes.

(7) A Tao. e törvénnyel módosított 18. §-ának

a) (5) bekezdésében foglaltakat a 2007. adóévi nyilvántartásra is lehet alkalmazni,

b) (6) bekezdésében foglaltakat a 2007. december 31-ét követően teljesített osztalékokra (osztalék-tartozásra) is alkalmazni kell.

(8) Az adózó a Tao. 22/B. §-ának a kérelem, a bejelentés benyújtásának évében hatályos előírásai szerint járhat el, ha a felsőoktatási intézmény, a Magyar Tudományos Akadémia vagy a központi költségvetési szerv által alapított kutatóintézet (kutatóhely) kezelésében lévő területen alapkutatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést szolgáló beruházáshoz 2007. december 31-éig fejlesztési adókedvezmény igénybevételére vonatkozó kérelmet, bejelentést tett.

(9) Az adózó a Tao. e törvénnyel módosított

a) 22. § (1) bekezdésének a rendelkezését első ízben a 2004-ben kezdődő,

b) a 22. § (9) bekezdésének a rendelkezését első ízben a 2005-ben kezdődő,

c) a 22. § (10) bekezdésének a rendelkezését első ízben a 2006-ban kezdődő adóév adókötelezettségére alkalmazhatja.

(10) A Tao. e törvénnyel megállapított 22/B. §-a (1) bekezdésének i) pontját és (13) bekezdését, továbbá a Tao. e törvénnyel módosított 22/B. §-ának (12) bekezdését a részvények 2008. szeptember 1-jét követő szabályozott piacra történő bevezetése esetén lehet első ízben alkalmazni.

470. § Az Eva tv. e törvénnyel módosított 19. § (1) bekezdésében foglaltakat az eva alanyának a 2007. adóévi adóbevallásnál is alkalmazni kell.

471. § E törvénynek az Ekho tv.-t módosító rendelkezéseit a hatálybalépésük napjától megszerzett bevételre és az ezzel összefüggő adókötelezettségre kell alkalmazni.

472. § (1) E törvénynek Kjtv.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(4) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) A Kjtv. 2. §-ának e törvénnyel módosított (1) bekezdését a 2007. évi adókötelezettség megállapításánál is alkalmazni lehet, ha alkalmazása a magánszemély számára összességében előnyösebb.

(3) A Kjtv. e törvénnyel megállapított, illetve módosított 3. §-a (2) bekezdésének *i)* és *j)* pontjában, (3) bekezdésének *i)*, *k)* és *l)* pontjában, valamint 4. §-ában foglaltakat a 2007. adóévi adóbevallásnál is lehet alkalmazni.

(4) A Kjtv. 3. §-ának e törvénnyel megállapított (14)–(15) bekezdésében foglaltakat a 2007. évi adókötelezettség megállapításánál is alkalmazni kell.

473. § (1) A Jöt. e törvénnyel megállapított 96. §-ának (3) bekezdése szerinti dohánygyártmányt (e § alkalmazásában a továbbiakban: dohánygyártmány) forgalmazó személy a 2008. január 31-én készleten lévő dohánygyártmányát adójegy és az e törvény szerinti engedély nélkül a készlete kifogyásáig értékesítheti, amennyiben

a) a vámhatósághoz 2008. január 15-éig bejelenti, hogy dohánygyártmány-készlettel fog várhatóan 2008. január 31-én rendelkezni, és

b) 2008. január 31-ével leltározással megállapítja dohánygyártmány-készletét, és

c) a készletfelvételtől készített jegyzőkönyvet a vámhatóságnak 2008. február 15-éig megküldi.

(2) Az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti jegyzőkönyvben nem szereplő vagy nem az (1) bekezdés szerint eljáró, a dohánygyártmányt forgalmazó személy készletében lévő, adójegy nélküli dohánygyártmányt a vámhatóság 2008. február 20-át követően lefoglalhatja és elkobozhatja, kivéve, ha a személy az (1) bekezdés szerinti kötelezettség késedelmes teljesítését annak igazolásával menti ki, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

(3) Az e törvény hatálybalépését megelőző napon érvényes biodízel-adóraktári engedélyek e törvény hatálybalépésétől a Jöt. e törvénnyel megállapított 58. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja szerinti bioüzemanyag-adóraktári engedélynek minősülnek.

(4) A vámhatóság által az e törvény hatálybalépése előtt legyártatott, a Jöt. 99. §-a e törvénnyel megállapított (3) bekezdésének *e)* pontjában meghatározott jelölést nem tartalmazó adójegyek a készlet erejéig, de legkésőbb 2008. március 31-éig kiadhatók, és azok, valamint az adójegy-felhasználók által 2007. december 31-éig átvett, a Jöt. 99. §-a e törvénnyel megállapított (3) bekezdésének *e)* pontjában meghatározott jelölést nem tartalmazó adójegyek – a Jöt. 98. §-ának e törvénnyel megállapított (16) bekezdésében foglalt rendelkezés figyelembevételével – továbbra is alkalmazhatók adójegyként.

474. § (1) Folyamatos termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetében, ha a teljesítés mérése számlálóleolvasás útján történik, és nincs a számláló leolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár- vagy díjfizetés, az Etv.-nek az adó mértékére vonatkozó, e törvénnyel megállapított, 2008. január 1-jével hatályba lépő rendelkezését az első olyan számlálóleolvasás napjától kell alkalmazni, amelynél a teljes leolvasási időszak 2007. december 31-ét követi. Ha a teljesítés mérése nem számlálóleolvasás útján történik, illetve, ha a teljesítésért járó ellenértéket a számlálóleolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár (díj) fizetése ellenében teljesítik, az Etv.-nek az adó mértékére vonatkozó, e törvénnyel megállapított, 2008. január 1-jével hatályba lépő rendelkezését az esedékes időszaknak 2008. január 1. napjától kezdődő részére időarányosan kell alkalmazni.

(2) Folyamatos termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetében, ha a teljesítés mérése számlálóleolvasás útján történik, és nincs a számláló leolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár- vagy díjfizetés, az Etv.-nek az üzleti felhasználás esetén alkalmazandó adómértékre vonatkozó, e törvénnyel megállapított, 2009. január 1-jével hatályba lépő rendelkezését az első olyan számlálóleolvasás napjától kell alkalmazni, amelynél a teljes leolvasási időszak 2008. december 31-ét követi. Ha a teljesítés mérése nem számlálóleolvasás útján történik, illetve, ha a teljesítésért járó ellenértéket a számlálóleolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár (díj) fizetése ellenében teljesítik, az Etv.-nek az üzleti felhasználás esetén alkalmazandó adómértékre vonatkozó, e törvénnyel megállapított, 2009. január 1-jével hatályba lépő rendelkezését az esedékes időszaknak 2009. január 1. napjától kezdődő részére időarányosan kell alkalmazni.

475. § A települési önkormányzat, illetve a fővárosban a fővárosi önkormányzat a luxusadó tv. 5. §-a (3) bekezdésének utolsó mondatában foglaltaktól eltérően 2007. évben az értékövezeteket és a települési, településrészi átlagértékeket csak a 2008. évre határozza meg.

476. § (1) E törvény hatálybalépésének napjától bejelentkezhetnek azok az adózók, amelyek a Magyar Köztársaság területén cégbejegyzéshez, illetőleg egyéni vállalkozói igazolványhoz nem kötött általános forgalmi adó köteles tevékenységüket a bejelentkezésüket megelőzően megkezdték. A késedelmesen teljesített bevallásban levonási jogukat az adóköteles tevékenység tényleges megkezdésétől gyakorolhatják, fizetési kötelezettségüket pedig kötelesek teljesíteni.

(2) Azok a cégbejegyzéshez, illetőleg egyéni vállalkozói igazolványhoz nem kötött általános forgalmi adó köteles tevékenységet folytató adózók, amelyeknek az adóhatóság tevékenységük tényleges megkezdésének időpontja

ra visszamenőleges hatállyal adószámot nem állapított meg, ezért levonási jogukat a bejelentkezés előtti időszakra nem gyakorolhatták, illetve fizetési kötelezettségüket nem teljesítették, önellenőrzéssel vagy bevallás benyújtásával ezt pótolhatják.

(3) Az adólevonási jog legfeljebb 2004. május 1. napjáig visszamenőleg gyakorolható.

(4) Az (1) és (2) bekezdések szerinti adózóktól a bejelentkezés időpontját megelőző időszakra nem követelhető az a fizetendő adó, amelyet a fordított adózás szabályai szerint más adóalany bevallott és megfizetett.

(5) Az (1) és (2) bekezdések szerinti adózók a külföldön nyilvántartásba vett adóalany számára adható általános forgalmi adó-visszatérítéséről szóló 2/1993. (I. 13.) Korm. rendelet alapján a részére visszatérített általános forgalmi adó tekintetében levonási jogát az előző bekezdésekben említett szabályok alkalmazásával nem gyakorolhatja.

(6) E § rendelkezései a 2007. december 31-éig terjedő adómegállapítási időszakok vonatkozásában alkalmazhatók, azzal, hogy az adókötelezettségeiket 2008. március 31. napjáig teljesítő adózóknak a késedelmes bejelentkezés, illetve bevallás miatt mulasztási bírságot, késedelmi pótlékot, önellenőrzési pótlékot nem kell fizetniük. E határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

477. § E törvénynek az Art. 31. § (5) bekezdését módosító rendelkezését az adózó az e törvény hatálybalépését megelőző időszakra teljesítendő adóbevallási kötelezettsége tekintetében is alkalmazhatja.

478. § E törvénynek az Art. 128/A. §-át megállapító rendelkezéseit – az (5) bekezdés kivételével – az e törvény hatálybalépését követően indult hatósági eljárásokban kell alkalmazni.

479. § (1) Azokat a cég által a létesítő okiratban fel nem tüntetett, 2007. december 31. napjáig az állami adóhatósághoz bejelentett TEÁOR-számokat, amelyek a TEÁOR'03 és az Európai Parlament és a Tanács a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK rendelet (e § alkalmazásában a továbbiakban: Rendelet) közötti fordítókulcsot tartalmazó KSH-közlemény alapján automatikusan átfordíthatóak a megfelelő TEÁOR'08 tevékenységi szakágazati besorolássá, az állami adóhatóság 2008. január 31. napjáig hivatalból módosítja a Rendeletnek megfelelően. Azon, a cég által a létesítő okiratban fel nem tüntetett, 2007. december 31. napjáig az állami adóhatósághoz bejelentett tevékenységi körök vonatkozásában, amelyek a KSH-közlemény alapján automatikusan nem sorolhatók át, a tevékenységi kör megfelelő módosítását a cégnek kell változásként az állami adóhatósághoz bejelentenie a 2007. december 31. napját követően előter-

jesztett első változásbejelentési kérelmével egyidejűleg, de legkésőbb 2008. július 1-jéig.

(2) Azokat, az egyéni vállalkozói igazolvánnyal rendelkező vállalkozók nyilvántartását vezető szerv nyilvántartásába 2007. december 31. napjáig bejegyzett TEÁOR-számokat (tevékenységi köröket), amelyek az érvényes szakmakódokról szóló 8002/2004. (SK. 5.) KSH–APEH együttes tájékoztató (e § alkalmazásában a továbbiakban: Tájékoztató) és a Rendelet alapján kiadott tevékenységi osztályozási rendszer közötti fordítókulcsot tartalmazó KSH-közlemény alapján automatikusan átfordíthatók a megfelelő tevékenységi szakágazati besorolássá, 2008. január 1-jén az egyéni vállalkozói igazolvánnyal rendelkező vállalkozók nyilvántartását vezető szerv hivatalból módosítja a Rendeletnek megfelelően és erről az általa üzemeltetett informatikai rendszeren keresztül a körzetközponti jegyző, valamint az állami adóhatóság részére adatot szolgáltat. A KSH-közlemény alapján automatikusan át nem fordítható, a körzetközponti jegyző nyilvántartásába 2007. december 31-ig bejegyzett tevékenységi kör változását az egyéni vállalkozó a 2007. december 31. napját követően előterjesztett első változásbejegyzési kérelmében, de legkésőbb 2008. július 1-jéig köteles bejelenteni a körzetközponti jegyzőhöz. Az egyéni vállalkozó illetégmentesen kérheti a változás átvezetését, illetve a vállalkozói igazolvány cseréjét, ha arra kizárólag a Rendeletben meghatározott osztályozási rendszerre való áttérés érdekében van szükség.

(3) Az (1)–(2) bekezdés hatálya alá nem tartozó adózók esetén azokat a 2007. december 31. napjáig az állami adóhatósághoz bejelentett TEÁOR-számokat, illetve szakmakód számokat, amelyeket a TEÁOR'03 és a Rendelet, illetve a Tájékoztató és a Rendelet alapján kiadott szakmakódjegyzék közötti fordítókulcsot tartalmazó KSH-közlemények alapján automatikusan átfordíthatók a megfelelő TEÁOR'08 tevékenységi szakágazati, illetve szakmakód szerinti besorolássá, 2008. január 31-ig az állami adóhatóság hivatalból módosítja a Rendeletnek megfelelően. A 2007. december 31. napjáig az állami adóhatósághoz bejelentett, a KSH-közlemény alapján automatikusan át nem fordítható tevékenységi körök esetén a tevékenységi kör változását az adózónak kell változásként bejelentenie az állami adóhatósághoz a 2007. december 31. napját követően előterjesztett első változásbejelentési kérelmével egyidejűleg, de legkésőbb 2008. július 1-jéig. E bekezdés vonatkozik arra a magánszemélyre is, aki egyéni vállalkozói igazolványhoz kötött tevékenység mellett magánszemélyként adószám birtokában adóköteles tevékenységet végez.

(4) A cégbíróság e törvény hatálybalépését követő 30 napon belül elektronikus úton továbbítja az állami adóhatósághoz az e törvény hatálybalépését megelőzően benyújtott bejegyzési, változásbejegyzési kérelmek alapján a cégjegyzékbe bejegyzett, a székhelytől eltérő központi ügyintézés helyére, illetve a cég elektronikus elérhetőségére (honlapjára) vonatkozó adatokat.

480. § Az Art. 1. számú melléklete I/B/2 pontja *d)* alpontjának és 6. számú melléklete 1. pontjának az adóévről készült éves beszámoló adóhatósághoz elektronikusan történő benyújtásával kapcsolatos rendelkezését első ízben a 2008. adóévről készítendő beszámolóra, éves egyszerűsített beszámolóra vonatkozóan kell alkalmazni, a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózók tekintetében azon adóévre kell első ízben alkalmazni, amely adóév első napja 2008. január 1. napját követi.

481. § (1) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő bejelentési, adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőlegfizetési, bizonylat-kiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2007. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

(2) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

482. § (1) E törvénynek a Tbj.-t módosító rendelkezéseit a 2008. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett járulékfizetési kötelezettségekre kell alkalmazni azzal, hogy a 2008. január 15-éig megszerzett, 2007. decemberi járulékalapot képező jövedelmekre még a 2007. december 31-éig hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) 2009. január 1-jétől a Tbj. 19. § (4) bekezdése, 26. § (5) bekezdése és 39. § (2) bekezdése alapján fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék összege a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvényben tervezett fogyasztóiárnövekedésnek megfelelő mértékben emelkedik.

(3) Az adóellenőrzés során a Tbj. 39. § (2) bekezdése szerinti járulékfizetésre kötelezett személy terhére utólagos adómegállapítás keretében, a 2008. január 1-jét megelőző időszakra vonatkozóan nem állapítható meg e kötelezettségével összefüggésben adóhiány, mulasztási bírság, adóbírság és késedelmi pótlék, ha a kötelezett 2007. december 31-éig bejelenti járulékfizetési kötelezettségét az állami adóhatóságnak.

483. § E törvénynek az Eho.-t módosító rendelkezéseit a 2008. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettségekre kell alkalmazni. A 2007. december 31-ét követően kifizetett osztalékra a kifizetés időpontjában hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

484. § Azon önkéntes kölcsönös biztosítópénztárak, valamint magánnyugdíjpénztárak, melyek e jogszabály ha-

tálybalépésének időpontjában ingatlannal rendelkeznek és azon olyan fejlesztéseket hajtanak végre, amely műszaki ellenőr megbízását igényli, kötelesek a hatálybalépést követő 6 hónapon belül műszaki ellenőrt megbízni, és a megbízást a Felügyelet részére igazolni.

485. § A magánnyugdíjpénztáraknak az elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszert legkésőbb 2009. január 1-jével be kell vezetniük. Az Mpt. 4. § (2) bekezdés *zse)* pontja, 24. § (1) bekezdés *b)* pontja, 62. § (2) és (8) bekezdése, 69. § (8)–(15) bekezdése, 70. § (10)–(11) bekezdése e törvénnyel megállapított rendelkezéseit az elszámolóegységekre épülő nyilvántartási rendszer bevezetését követően kell alkalmazni.

486. § (1) E törvénynek az Szt.-t módosító rendelkezéseit – a (2) bekezdés kivételével – első alkalommal a 2008. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni, de – a 286. §, 292. §, 301. § és a 305. § kivételével – a 2007. évi üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazni lehet.

(2) Az Szt. e törvény 303. §-ával, 424. §-ával, valamint a 460. §-ának (2) bekezdésével módosított rendelkezései 2008. január 1. napján azzal lépnek hatályba, hogy azokat első ízben azon 2008. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni, amelynek mérlegfordulónapja 2008. december 31. vagy azt követő időpont.

487. § E törvénynek a Gt.-t módosító rendelkezéseit első alkalommal a 2008. évben induló üzleti évről készített számviteli törvény szerinti beszámolóra kell alkalmazni.

488. § (1) A Ctv. e törvénnyel megállapított, illetve módosított 14. §-ának (1) bekezdése, 18. §-a, 19. §-ának (2)–(3) és (5) bekezdése, 87. §-ának (1) bekezdése, valamint 128. §-ának *j)* pontja 2008. január 1. napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit azon 2008. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni, amelynek mérlegfordulónapja 2008. december 31. vagy azt követő időpont.

(2) E törvénynek a Ctv. 62. §-ának (4) bekezdését, illetőleg a Ctv. 91. §-ának (1) bekezdését módosító rendelkezéseit e törvény hatálybalépését követően indult megszüntetési eljárásokban kell alkalmazni.

(3) E törvénynek a Ctv. 111. §-a (1) bekezdésének *f)* pontját megállapító rendelkezését a törvény hatálybalépésekor már folyamatban lévő végelszámolásokra is alkalmazni kell, amennyiben a cégbíróság a végelszámolás kezdő időpontjának bejegyzéséről az állami adóhatóságot a Ctv. 63. § (1) bekezdése alapján már értesítette, és a végelszámolást lezáró beszámoló előterjesztésére még nem került sor.

489. § (1) E törvénynek az Szjtv. 4. §-ának (1) bekezdését módosító rendelkezése a hatálybalépése előtt kiírt kon-

cessziós pályázatok érvényességét nem érinti, viszont az engedély kiadásának feltételére vonatkozó rendelkezést e törvény hatálybalépését követően megindított engedélyezési eljárásokban alkalmazni kell.

(2) E törvénynek az Szjtv. 7/A. §-ának (2) bekezdését módosító rendelkezését 2008. január 1-jét követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

490. § E törvénynek a Fétám tv. 7. §-a (1) bekezdésének aa) pontját megállapító rendelkezését először 2007. december 31-ei fordulónappal kell alkalmazni. Azon gyermekeknél, ahol e rendelkezés hatálybalépéséig kamatjováírás még nem történt, a születés napjától kezdődően, ahol kamatjováírás már történt az utolsó kamatjováírástól kell az időarányos kamatot számítani.

491. § (1) A Kt. e törvénnyel módosított 3. §-ának (8) bekezdése szerinti bevallást 2010. január 1. után csak elektronikus formában lehet benyújtani.

(2) A Kt. e törvénnyel történő módosításainak hatálybalépését

a) megelőzően az állami adóhatóság által megkezdett eljárásokat – az e) pont szerinti eltérésekkel – az állami adóhatóság folytatja le, és jár el a hozzá kapcsolódó összes egyéb eljárás, illetve jogorvoslat (közigazgatási, bírósági) során, továbbá ezek jogerős lezárását követő 15 napon belül az ügy összes iratát a vámhatóság részére átadja;

b) követően a vámhatóság – az a) pont szerinti kivétellel – jogosult a törvény hatálybalépését megelőző időszak ellenőrzésére, adóhiány megállapításra, adófizetési kötelezettség megállapítására és beszedésére;

c) követő 15 napon belül – az a) pont kivételével – az állami adóhatóság átadja a vámhatóság részére az el nem évült, megelőző időszaki környezetvédelmi termékdíjra vonatkozó adózási adatokat a vámhatóság által végzendő adóellenőrzések érdekében;

d) megelőzően indult és kihirdetett csőd-, felszámolási és végelszámolási eljárásokban, ideértve az igény bejelentését is, az eredetileg jogosult szerv jár el, a megkötött egyezségek hatályukban fennmaradnak az eredeti kedvezményezett tekintetében;

e) megelőzően kihirdetett csőd-, felszámolási és végelszámolási eljárásokban, amennyiben a bejelentési határidő a törvény hatálybalépését követő dátum és az eredetileg jogosult szerv az állami adóhatóság, ebben az esetben az állami adóhatóság köteles az igény-bejelentésre, azonban a vámhatóság jár el; Az eljárás alanyának változását az illetékes bíróságnak az állami adóhatóság köteles bejelenteni, a vámhatóság egyidejű értesítése és valamennyi vonatkozó irat és adat átadása mellett;

f) megelőzően jóváhagyott fizetési könnyítések az eredetileg meghatározottak szerint maradnak hatályban, továbbá az eljárásához kötődően keletkezett fizetési kötelezettség teljesítésének helye az eredetileg meghatározott

számla, míg az a) pont vonatkozásában az állami adóhatóság által megadott számla.

(3) A Kt. e törvénnyel történő módosításainak hatálybalépését követően a kötelezettel szemben a jogellenes cselekmény elkövetésének időpontjában hatályos jogszabályok szerinti jogkövetkezmények alkalmazhatók.

(4) A Kt. e törvénnyel történő módosításainak hatálybalépését követően azon ügyekben, melyekkel kapcsolatban külföldi megkereséseket szükséges indítani, az ügyek teljes lefolytatására az állami adóhatóság jogosult.

492. § A Gyftv.-ben előírt, a 2007. évre vonatkozó adat-szolgáltatási, bevallási és fizetési kötelezettségek teljesítése a 2007. december 31. napján hatályos szabályok szerint történik.

Jogharmonizációs záradék

493. § Az Art. 181. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E törvény 16. § (3) bekezdése d) pontjában és a 17. § (3) bekezdés f) pontjában foglalt, a tevékenységi kör statisztikai osztályozására vonatkozó rendelkezés az Európai Parlament és a Tanács a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK rendeletnek való megfelelést szolgálja.”

494. § E törvénynek a Vtv. 1. §-a (3) bekezdésének 3. pontját, 7. §-ának (2) bekezdését, valamint a 82. §-ának (1) bekezdését a módosító rendelkezései az Európai Parlament és Tanács 2005. április 13-i, a Közösségi Vámkodekx létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló 648/2005/EK rendeletének, valamint a Bizottság 2006. december 18-i, a Közösségi Vámkodekx létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK rendelet módosításáról szóló 1875/2006/EK rendeletének való megfelelést szolgálják.

495. § E törvénynek az Szja. tv. 49/B. §-a (6) bekezdésének d) pontját, 11. számú melléklete II. fejezetének 2. pontjának p) alpontját, 13. számú melléklete 12. pontját, továbbá a Tao. 7. §-ának (12) bekezdését, 22/A. §-ának (4) bekezdését és 1. számú mellékletének 14. pontját módosító rendelkezései az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló 2006. december 15-i 1857/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 358., 2006. 12. 16., 3. o.) hatálya alá tartozó támogatási programot tartalmaz.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2007. évi CXXVI. törvényhez

1. Az Szja tv. 1. számú melléklete a következő 1.7. ponttal egészül ki:

(A szociális és más ellátások közül adómentes:)

„1.7. a szövetkezet közösségi alapjából a szövetkezet magánszemély tagja részére a szövetkezetről szóló törvényben foglaltaknak megfelelően az adóévben természetben adott – egyébként adóköteles – juttatás együttes értékéből személyenként a minimálbér havi összegének 50 százalékat meg nem haladó rész.”

2. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.7. a) kormányrendeletben szabályozott feltételek alapján két- és többoldalú nemzetközi oktatási együttműködési megállapodás keretében az oktatásért felelős miniszter által a Magyar Ösztöndíj Bizottság vagy a Magyar Ösztöndíj Bizottság Irodája javaslatára adományozott ösztöndíj, egyéb juttatás,

b) a felsőoktatásról szóló törvény, illetve a felsőoktatásban részt vevő hallgatók juttatásait szabályozó kormányrendelet(ek) alapján

ba) külföldi felsőoktatási intézményben tanuló belföldi hallgató,

bb) a külföldi hallgató részére folyósított juttatás, nyújtott kedvezmény,

c) a két- és többoldalú nemzetközi megállapodások alapján, valamint európai uniós és hazai költségvetési forrásból finanszírozott nemzetközi oktatási, képzési, kutatásfejlesztési és kulturális mobilitási programok keretében belföldi és külföldi magánszemélyek részére folyósított ösztöndíj, egyéb juttatás, nyújtott kedvezmény,

d) a határon túli magyarok részére felajánlott képzési és kutatási lehetőségek keretében ösztöndíjban részesülő külföldi oktatók, kutatók részére folyósított juttatás, nyújtott kedvezmény

bármely esetben feltéve, hogy az nem minősül tevékenység ellenértékének;”

3. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.12. a magánszemély falusi vendégfogadásból származó jövedelméből

a) az alkalmi falusi és agroturisztikai szolgáltató tevékenységének bevételeivel, de legfeljebb évi 400 ezer forinttal arányos jövedelemrész, továbbá

b) az a) pontban nem említett, falusi vendégfogadásból származó legfeljebb évi 800 ezer forint bevétellel arányos jövedelemrésznek az a) pont szerint megállapított jövedelemrészt meghaladó összege, feltéve, hogy a falusi lakóház üzletszerű hasznosítása kizárólag a magánszemély által folytatott falusi vendégfoga-

dás keretében történik, és a magánszemély a tevékenységét egyébként a magánszálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról szóló kormányrendelet szállásadói tevékenység folytatására előírt rendelkezéseinek megfelelően végzi, azzal, hogy a jövedelmet valamint az a) és b) pontban említett arányosítást a vendégkönyv adatainak figyelembevételével, az 5. számú melléklet I. részének rendelkezésében előírt alapnyilvántartás bevételi és költségadatai alapján kell meghatározni;”

4. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 6.1., 6.4. és 6.5. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:)

„6.1. elemi kár (ideértve a martinsalak felhasználása miatt a lakást, lakóépületet ért kárt is), katasztrófa esetén a károsultnak jogszabályban meghatározott feltételek szerint vagy közadakozásból nyújtott segély, támogatás (így különösen a lakás helyreállítása, újjáépítése), továbbá a jogszabályban meghatározott kötelezettség alapján kapott tartásdíj, valamint a kártalanítás (ideértve a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célra megvásárolt ingatlan vételárát is), a kárpótlás és a kártérítés, kivéve a jövedelmet pótló kártérítést; az áldozatsegítő szolgálattól származó, a bűncselekmény áldozata részére juttatott támogatás;”

„6.4. az az összeg, amelyet

a) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a tagjának egyéni számláján a fedezeti alapból történő befektetések hozama címén ír jóvá, ideértve az értékelési különbözet figyelembevétele alapján jóváírt összeget is,

b) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény a magánszemélyt megillető követelés törkeérték-emelkedése címén ír jóvá;

6.5. az az összeg, amelyet

a) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár

aa) nyugdíjszolgáltatás (kiegészítő nyugdíj) címén vagy

ab) a kedvezményezett részére,

b) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény

ba) nyugdíjszolgáltatás címén

vagy

bb) a kedvezményezett részére,

c) a magánszemélynek a nyugdíj-előtakarékosági számlájáról a számlavezető, külön törvény szerint nyugdíjszolgáltatásnak minősülő kifizetés címén,

d) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár (ide nem értve az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárat) törvényben meghatározott kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatás, illetve törvényben meghatározott kiegészítő önszegélyező szolgáltatás címén, fizet (juttat), az aa) és a ba) pont szerinti esetben feltéve, hogy a szolgáltatásra jogosult

1. tagsági jogviszonya (átlépés esetén a korábbi tagsági jogviszonya) a teljesítés évét megelőző harmadik adóévben, vagy azt megelőzően keletkezett, vagy a járadék folyósításának első három évében a járadék éves összege az

előző évi összeg 15 százaléknál nagyobb mértékben nem csökken,

vagy

2. jogosultsága rokkanttá nyilvánítása alapján keletkezett;”

5. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 7.7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyéb indokkal adómentes:)

„7.7. a donornak fizetett díj, költségtérítés, a szerv-, szövetszervezetekkel kapcsolatos jövedelemkiesés megtérítése, az egészségügyi intézmény által nyújtott donorétkeztetés (ideértve az étkezési utalvány formájában biztosított donorétkeztetést is) és a gyógyszernek emberen való kipróbálása, illetve a gyógyszerre nyilvánítási eljárás során azon magánszemély részére fizetett díj, akin a gyógyszert (a szert) kipróbálták; e rendelkezés alkalmazásában donor az, aki saját vért, anyatejet, bőrt, szervet, sejtet ad, vagy enged át;”

6. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.14. a kifizető által

a) üzletpolitikai (reklám) céllal magánszemélyek széles körében nyilvánosan meghirdetett kampány keretében, a juttatás feltételének – ha az nem vetélkedő, nem verseny és nem a szerencsejátékok szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó sorsolás eredménye – megfelelő magánszemély számára adott

aa) árengedmény,

ab) visszatérítés vagy áru, szolgáltatás vásárlásához kapcsolódó más kedvezmény, ideértve, ha az – megjelenési formájától függetlenül – áru vagy szolgáltatásra váltható érték;

b) üzleti forgalmának növelése érdekében valamely termék megismertetése céljából adott áruminta, azzal, hogy árumintának minősül a képviselt termék olyan jellemző kisebb része vagy mennyisége, amely kizárólag a képviselt termék bemutatására szolgál, és amely fizikai állapotánál, vagyoni értékénél fogva tartós használatra és más cél elérésére nem alkalmas;”

7. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.17. a munkáltató által a munkavállaló részére (ideértve a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint a munkáltatóhoz kirendelt munkavállalót is) vagy étkezőhelyi vendéglátás, munkahelyi étkeztetés, közétkeztetés nyújtása (biztosítása) révén juttatott bevételnek (ideértve a kizárólag e szolgáltatások igénybevételére jogosító utalványt is) a havi 12 000 forintot meg nem haladó része, vagy a kizárólag fogyasztásra kész étel vásárlására jogosító utalvány (ideértve az étel-, ital-automatából történő vásárlásra jogosító elektronikus adathordozót is) formájában juttatott bevételnek a havi 6000 forintot meg nem haladó része; e rendelkezés alkalmazásában a munkavállalóval esik egy tekintet alá a szakképző iskolai tanuló, kötelező

szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgató, valamint – ha volt munkáltatója (annak jogutódja) nyújtja részére e szolgáltatást – a nyugdíjban részesülő magánszemély is; a magánszemély egy adott hónapban csak egyféle (vagy a 12 000 forintig, vagy az 6000 forintig terjedő) kedvezményt vehet igénybe; a munkáltató által az e rendelkezésben meghatározott módon, a 69. § (1) bekezdésének c)–e) pontjában foglalt feltételek szerint juttatott bevételnek az adómentes természetbeni juttatás értékhatárát meghaladó része e törvény alkalmazásában adóköteles természetbeni juttatásnak minősül;”

8. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.30. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.30. az, amelyet a munkáltató, a bér kifizetője a közoktatásban (vagy bármely EGT-államban ennek megfelelő oktatásban) részt vevő gyermek, tanuló számára a – rá tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény, vagy bármely EGT-állam hasonló jogszabálya alapján családi pótlékra, vagy hasonló ellátásra jogosult – szülő vagy a vele közös háztartásban élő házastárs útján a tanév első napját megelőző és követő 60 napon belül tankönyv, taneszköz, ruházat (ideértve a munkáltató, illetve a bér kifizetője nevére szóló, az előzőekben felsorolt javak beszerzéséről szóló számla ellenértékének az említett időszakban történő megtérítését is) vagy kizárólag az említett javak vásárlására jogosító utalvány formájában évente az adóév első napján érvényes havi minimálbér 30 százalékaig terjedő értékben juttat (adómentes iskolakezdési támogatás); a munkáltató, a bér kifizetője az adómentes iskolakezdési támogatás összegéről magánszemélyenként – az adóazonosító jel, valamint a magánszemély útján adómentes iskolakezdési támogatásban részesített gyermek(ek), tanuló(k) adóazonosító jelének (ennek hiányában természetes azonosító adatainak) feltüntetésével – nyilvántartást vezet, amelyet az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig megőriz; az iskolakezdési támogatásnak az adómentesség értékhatárát meghaladó része, valamint a munkáltató, a bér kifizetője által a szülővel vagy házastársával fennálló jogviszonyára tekintettel az említett feltételeknek nem megfelelő módon vagy pénzben a gyermeknek juttatott támogatás a szülő, illetve házastársa munkaviszonyból származó jövedelmének minősül;”

9. Az Szja tv. 1. számú melléklete a következő 8.35. ponttal egészül ki:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.35. a helyi és/vagy kisebbségi önkormányzat, a társadalmi szervezet, az alapítvány, a közalapítvány, az egyház által a lakosság, a közösség széles körét érintő (nem zártkörű), azonos részvételi feltételekkel szervezett kulturális, hagyományőrző, sport, szabadidős és más hasonló közösségi rendezvényen helyben nyújtott szolgáltatás, helyi fogyasztásra juttatott étel, ital, valamint – legfeljebb a rendezvény összes költségének 10 százalékaig terjedő együttes értékben – résztvevőnként azonos értékű, ajándék.”

2. számú melléklet
a 2007. évi CXXVI. törvényhez

1. Az Szja tv. 11. számú melléklete I. fejezetének 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(I. Jellemzően előforduló költségek)

„12. az üzlet, a műhely, a gazdasági épület, az iroda bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia költsége, a telefon, rádiótelefon, telefax, cb-rádió, telex (ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített, akkor a tevékenységgel arányosan lehet e kiadásokat figyelembe venni az adott költségre jellemző mértékegységek – például nap, m², m³ – alapulvételével), továbbá az internet használat díja (ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített, az internet használati díjának 50 százaléka);”

2. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. fejezetének 2/b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(II. Az értékcsökkenési leírás szabályai)

„b) Értékcsökkenési leírást az üzembe helyezés napjától a kiselejtezés vagy elidegenítés (apportálás stb.) napjáig lehet elszámolni. Ha az üzembe helyezés vagy az elidegenítés az adóévben év közben valósul meg, akkor az értékcsökkenési leírás összegét napi időarányosítással kell kiszámolni [kivéve, ha az értékcsökkenés elszámolása a cégautó-adó megfizetésére tekintettel, illetőleg a g) vagy a p) alpont alapján történik]. Az üzembe helyezés napja az a nap, amikor az egyéni vállalkozó a tárgyi eszközt, nem anyagi javakat rendeltetésszerűen használatba veszi. Ezt a napot a tárgyi eszközök, a nem anyagi javak nyilvántartásában, illetőleg a beruházási költségnyilvántartásban fel kell tüntetni. Az ültetvény üzembe helyezésének napja az a nap, amikor az ültetvény termőre fordul.”

3. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. fejezetének a 2/g) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(II. Az értékcsökkenési leírás szabályai)

„g) A kétszázezer forint egyedi beszerzési, előállítási értéket meg nem haladó, valamint a 33 százalékos norma alá besorolt tárgyi eszközök esetében választható, hogy a leírási évek száma két adóév és a leírás mértéke 50-50 százalék.”

4. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. fejezetének a 2/p) alpontjának utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az értékcsökkenési leírásként így figyelembe vett összegnek 1 százaléka, jármű esetében 3 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál, az EK-szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendeletben foglalt támogatásként vehető igénybe, minden más esetben az egyéni vállalkozó választása szerint

pa) az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak vagy

pb) a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak

minősül;”

3. számú melléklet
a 2007. évi CXXVI. törvényhez

1. A Tao. 1. számú melléklete 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. Nem számolható el értékcsökkenési leírás azon eszközre, amelyre a számvitelről szóló törvény szerint nem számolható el terv szerinti értékcsökkenés, vagy nem szabad elszámolni terv szerinti értékcsökkenést. Nem kell e rendelkezést figyelembe venni a nulla vagy – a terv szerinti értékcsökkenés elszámolása következtében – a maradványértéknek megfelelő könyv szerinti értékű eszköznél, valamint ha az adózó az eszközre e törvény külön rendelkezése alapján érvényesíti a számvitelről szóló törvény alapján megállapított terven felüli értékcsökkenést, továbbá az épületnél, építménynél. Ha a tárgyi eszközhöz telek is tartozik, a telek bekerülési értékét el kell különíteni.”

2. A Tao. 1. számú melléklete 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. Az adóév utolsó napján kis- és középvállalkozásnak minősülő adózó a korábban még használatba nem vett, a műszaki gépek, berendezések és a – személygépkocsi kivételével – a járművek között nyilvántartott tárgyi eszköz üzembe helyezése adóévében a bekerülési érték 100 százalékanak megfelelő értékcsökkenési leírást érvényesíthet, amennyiben a tárgyi eszközt a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet szerint a területfejlesztés szempontjából leghátrányosabb helyzetű 48 kistérség valamelyikében helyezi üzembe. A tárgyi eszköz adózás előtti eredmény csökkentéseként figyelembe vett bekerülési értékének 1 százaléka, jármű esetében 3 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendelet 4. cikkében foglalt támogatásként vehető igénybe, minden más esetben az adózó választása szerint

a) az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, vagy

b) a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak tekintendő.”

4. számú melléklet
a 2007. évi CXXVI. törvényhez

„1. számú melléklet
a 2003. évi CXXVII. törvényhez

Az alkoholdermékek és a dohánygyártmányok vonatkozásában a képviselet, illetve a nemzetközi szervezet jövedékiadó-visszatérítésénél a 47/A. § (7) bekezdése szerint figyelembe veendő mennyiség:

Alkoholtermék	1500 liter/év égetett szeszes ital, az egyéb alkoholtermékek tekintetében nincs mennyiségi korlátozás
Dohánygyártmány	60 000 szál cigaretta/év, az egyéb dohánygyártmányok tekintetében nincs mennyiségi korlátozás”

5. számú melléklet
a 2007. évi CXXVI. törvényhez

„2. számú melléklet
a 2003. évi CXXVII. törvényhez

Az üzemanyagok, az alkoholdermékek és a dohánygyártmányok vonatkozásában a képviselet tagja, illetve a nemzetközi szervezet tisztviselője jövedékiadó-visszatérítésénél a 47/A. § (9) bekezdése szerint figyelembe veendő mennyisége:

Üzemanyag	2000 liter/év
Alkoholtermék	150 liter/év égetett szeszes ital, az egyéb alkoholtermékek tekintetében nincs mennyiségi korlátozás
Dohánygyártmány	25 000 szál cigaretta/év, az egyéb dohánygyártmányok tekintetében nincs mennyiségi korlátozás”

7. számú melléklet a 2007. évi CXXVI. törvényhez

„1. számú melléklet az 1990. évi C. törvényhez

Az egyes ingatlanfajták forgalmi értékhatárai (ezer Ft/m²)

Budapest

Ingatlanfajta	I. kerület	II. kerület	III. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	600–900	600–900	300–600
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	300–800	300–700	175–450
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	400–800	400–600	175–400
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	200–500	200–400	80–250
Telek	60–350	30–200	20–185

6. számú melléklet
a 2007. évi CXXVI. törvényhez

1. A Htv. Mellékletének 2.2 pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.2. A villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyese, továbbá a földgáz-ellátásról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes végső fogyasztó részére történő villamos energia, földgáz értékesítése, illetve villamos energia vagy földgáz elosztása esetén – a melléklet 1. és 2.1. pontjában foglaltaktól eltérően – a helyi iparüzési adó alapját [39. § (1) bek.]:

a) egyetemes vagy közüzemi szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén az önkormányzat illetékességi területén végső fogyasztó részére eladott villamos energia vagy földgáz értékesítéséből származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételnek a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételben képviselt arányában,

b) villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztó számára továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége és az összes, végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége arányában kell megosztani a székhely, telephely szerinti önkormányzatok között.”

2. A Htv. Melléklete a következő 6. ponttal egészül ki:

„6. Az 1.1, 1.2, 2.1 pontok szerinti megosztási módszerek közül nem lehet azt alkalmazni, amelyik a székhely vagy valamelyik telephely szerinti település esetén nulla forint települési adóalapot eredményezne.”

Budapest

Ingatlanfajta	IV. kerület	V. kerület	VI. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	200–400	400–700	250–500
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	175–350	350–700	250–500
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	150–300	400–700	200–500
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	80–200	200–400	80–250
Telek	10–85	200–280	150–250

Budapest

Ingatlanfajta	VII. kerület	VIII. kerület	IX. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	250–400	200–350	200–400
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	250–400	150–350	200–400
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	150–350	100–300	200–400
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	80–200	80–180	100–250
Telek	85–200	50–200	25–200

Budapest

Ingatlanfajta	X. kerület	XI. kerület	XII. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	200–300	300–500	600–800
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	150–300	175–450	300–700
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	150–300	200–400	300–600
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	50–200	100–300	200–400
Telek	10–100	15–150	20–200

Budapest

Ingatlanfajta	XIII. kerület	XIV. kerület	XV. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	250–500	250–500	200–350
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	200–500	200–350	150–300
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	200–500	150–350	150–250
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	100–200	100–200	50–200
Telek	10–150	15–170	15–75

Budapest

Ingatlanfajta	XVI. kerület	XVII. kerület	XVIII. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	250–375	210–300	200–275
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	200–300	150–300	150–250
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	150–300	150–250	200–300
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	100–200	80–180	80–250
Telek	10–80	10–65	10–60

Budapest

Ingatlanfajta	XIX. kerület	XX. kerület	XXI. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	200–300	200–300	200–280
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	150–300	150–300	150–250
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	150–250	120–200	120–200
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	100–200	100–200	100–200
Telek	15–80	15–80	20–100

Budapest

Ingatlanfajta	XXII. kerület	XXIII. kerület
Lakás egylakásos lakóépületben	200–400	200–300
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	175–300	175–300
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	150–250	150–250
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	100–200	100–200
Telek	10–60	10–80

Budapest

Ingatlanfajta	Budapest egész területén
Üdülő	100–700

Baranya megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	125–350	80–200	50–200
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	125–350	60–200	50–200
Üdülő	125–350	80–200	50–200
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	100–350	80–200	50–200
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	50–200	30–100	10–80
Telek	10–100	10–100	1–15

Bács-Kiskun megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	150–250	80–220	40–200
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	150–230	80–200	40–150
Üdülő	150–230	80–220	40–200
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	150–350	70–250	50–200
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	50–200	30–200	15–100
Telek	8–70	6–40	3–30

Békés megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	110–200	35–200	25–110
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	110–200	35–220	25–100
Üdülő	110–200	35–250	30–150
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	120–220	35–270	25–170
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	40–150	20–150	10–60
Telek	8–40	5–25	2–20

Borsod-Abaúj-Zemplén megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	100–300	40–200	25–120
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	100–250	40–180	20–100
Üdülő	100–300	40–100	20–120
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	50–300	40–200	15–90
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	20–150	20–150	10–40
Telek	7–50	4–25	2–15

Csongrád megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	125–300	80–200	40–160
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	125–300	80–200	40–160
Üdülő	50–200	40–100	25–70
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	100–300	50–200	25–100
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	30–150	20–120	10–80
Telek	8–50	5–30	2–20

Fejér megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	125–350	80–250	40–220
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	125–330	80–220	40–180
Üdülő	100–150	80–250	40–250
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	80–330	40–220	30–200
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	30–200	25–150	15–100
Telek	8–100	5–50	4–30

Győr-Moson-Sopron megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	150–350	80–225	50–200
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	140–300	80–200	50–150
Üdülő	140–300	80–200	40–100
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	100–350	80–220	50–200
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	40–200	25–150	15–100
Telek	10–150	8–30	5–25

Hajdú-Bihar megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	100–300	80–300	25–150
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	100–350	60–300	25–150
Üdülő	100–300	60–300	25–150
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	150–350	35–300	15–150
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	40–200	20–120	10–50
Telek	10–100	5–50	2–15

Heves megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	125–300	60–250	25–230
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	120–300	50–250	30–180
Üdülő	125–300	40–300	30–280
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	125–400	50–300	20–250
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	45–200	20–180	10–80
Telek	10–100	5–50	2–40

Jász-Nagykun-Szolnok megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	100–220	60–160	30–150
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	100–250	80–160	30–150
Üdülő	50–200	50–160	50–150
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	125–300	50–180	50–150
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	40–150	20–100	10–80
Telek	10–100	5–40	2–30

Komárom-Esztergom megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	100–220	100–260	25–200
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	100–250	100–230	25–200
Üdülő	100–220	100–230	25–200
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	110–250	35–300	15–150
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	25–150	20–200	10–80
Telek	8–50	5–80	2–20

Nógrád megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	100–200	80–180	25–150
Lakás többalakásos lakó- vagy egyéb épületben	100–200	80–180	30–120
Üdülő	50–100	30–150	20–150
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	80–200	40–200	20–100
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	25–115	15–80	10–40
Telek	8–30	5–30	2–15

Pest megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	150–300	80–180	25–150
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	150–300	80–180	30–120
Üdülő	150–300	30–150	20–150
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	100–300	40–200	20–100
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	40–140	15–80	10–40
Telek	15–70	5–30	2–15

Somogy megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	115–200	80–350	30–350
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	120–200	80–350	30–350
Üdülő	115–200	80–350	20–350
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	120–220	80–380	30–380
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	30–100	20–180	15–150
Telek	10–60	5–60	2–60

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	110–250	50–200	20–100
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	110–220	50–180	20–100
Üdülő	110–220	40–140	10–100
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	100–220	35–220	20–100
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	30–115	15–100	10–80
Telek	8–50	5–30	2–15

Tolna megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	120–200	80–200	25–150
Lakás több lakásos lakó- vagy egyéb épületben	120–200	90–180	25–150
Üdülő	120–200	80–210	60–200
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	100–250	90–250	50–150
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	40–120	40–120	15–80
Telek	10–40	5–40	2–15

Vas megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	150–225	100–230	40–220
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	135–200	100–210	30–200
Üdülő	120–220	50–210	30–200
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	120–400	100–400	30–200
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	40–200	40–150	15–120
Telek	10–50	10–50	2–30

Veszprém megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	120–280	60–350	40–350
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	120–260	80–350	40–350
Üdülő	120–280	50–450	50–450
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	60–300	40–350	30–350
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	40–150	15–120	10–120
Telek	10–60	10–60	2–60

Zala megye

Ingatlanfajta	Megyei jogú város	Város	Község
Lakás egylakásos lakóépületben	110–225	90–300	40–280
Lakás többlakásos lakó- vagy egyéb épületben	100–200	90–300	40–280
Üdülő	110–225	90–300	40–280
Kereskedelmi egység (kereskedelmi üzlethelyiség, iroda, szállóépületek)	80–350	90–350	40–300
Egyéb nem lakás céljára szolgáló épület (műhely, mezőgazdasági épület, garázs stb.)	30–160	15–160	10–160
Telek	10–40	10–60	2–60

8. számú melléklet a 2007. évi CXXVI. törvényhez„2. számú melléklet az 1990. évi C. törvényhez

A 22/A. § (8) bekezdésében megjelölt, az ingatlan értékelésénél figyelembe veendő korrekciós tényezők:

1. Valamennyi épületnél figyelembe
veendő korrekciós tényezők

1.1. Az épület kora:

– 10 év alatti:	1,15
– 10–30 év közötti:	1,00
– 31–80 év közötti:	0,95
– 80 év fölötti:	0,85

1.2. Az épület teljes felújítása az
adóévet megelőző:

– 10 éven belül történt:	1,10
– 20 éven belül történt:	1,05

1.3. Az épület függőleges teherhordó falazata,
illetve az alkalmazott építési technológia:

– téglá, kő falazatú, illetve monolit beton, vasbeton szerkezetű épület:	1,00
– házgyári panelszerkezetű épület, egyéb nem hagyományos építőanyagból készült, illetve könnyű szerkezetű épület:	0,90
– fa, vályog, vert falú és egyéb hagyományos építőanyagból épült épület:	0,85

1.4. Az épülethez tartozó telek közművesítettsége:

– teljesen közművesített:	1,00
– részlegesen közművesített:	0,95
– hiányos közművesítettségű:	0,85
– közművesítetlen:	0,80

1.5. Az épülethez tartozó telek határa előtti út:

– bármely telekhatár előtt szilárd burkolatú	1,00
– valamennyi telekhatár előtti út földút	0,90

2. A lakásoknál, üdülőknél figyelembe veendő
korrekciós tényezők

2.1. A lakás, üdülő komfort fokozata a lakások és
helyiségek bérletére, valamint
elidegenítésükre vonatkozó egyes
szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII.
törvény alapján (üdülő esetében a zárójelben
közölt értéket kell figyelembe venni.):

– duplakomfortos (egyedi központi vagy etage fűtéssel)	1,10	(1,20)
– duplakomfortos (központi fűtéssel vagy távfűtéssel és egyedi hőmennyiség-szabályozóval), összkomfortos (egyedi központi vagy etage fűtéssel):	1,05	(1,10)
– összkomfortos (központi fűtéssel és távfűtéssel egyedi hőmennyiség-szabályozás lehetősége nélkül) és a komfortos:	1,00	(1,05)
– félkomfortos:	0,90	(1,00)
– komfort nélküli:	0,80	(0,90)

2.2. A lakásban (üdülőben) lévő lakószobák (félszobát is beleértve) száma:	
– 3-nál több:	1,05
– 3:	1,00
– 3-nál kevesebb:	0,95
2.3. A lakáshoz (üdülőhöz) tartozó gépjárműtároló(k) alapterülete:	
– 16 m ² -t meghaladja	1,10
– 16 m ² -t nem haladja meg	1,05
2.4. A lakásban vagy a lakáshoz tartozó telken 20 m ³ -t meghaladó úrtartalmú úszómedence úrtartalma:	
– 40 m ³ -nél nagyobb	1,10
– 20 m ³ -nél nagyobb, de nem haladja meg a 40 m ³ -t	1,05
2.5. Többlakásos lakóépületben vagy egyéb épületben levő lakások lakószobáinak (félszobát is beleértve) tájolása (üdülónél nem vehető figyelembe):	
– a lakás egyik lakószobájának ablaka sem nyílik épülettel, épületszerkezeti elemekkel körbezárt udvarra vagy északi irányba:	1,05
– minden egyéb megoldás:	1,00
– a lakás lakószobáinak legalább felében az ablakok épülettel, épületszerkezeti elemekkel körbezárt udvarra vagy északi irányba nyílnak:	0,95
2.6. Többszintes és többlakásos lakóépületben vagy egyéb épületben levő lakások megközelíthetősége (üdülónél nem vehető figyelembe):	
– a lakás az épület második vagy ennél magasabb emeletén helyezkedik el és az épület felvonóval rendelkezik:	1,05
– minden más esetben:	1,00
– a lakás az épület második vagy ennél magasabb emeletén helyezkedik el és felvonóval nem rendelkezik az épület:	0,95
– a lakás az alagsorban helyezkedik el:	0,75
3. A kereskedelmi egységnél figyelembe veendő korrekciós tényezők	
3.1. Az épület fűtési, légtechnikai berendezéssel való ellátottsága:	
– légkondicionált	1,1
– központos fűtési móddal rendelkezik	1,0
– egyedi fűtésű	0,9
4. A szállásépületnél figyelembe veendő korrekciós tényezők:	
4.1. A szállásépület fürdőszobával való ellátottsága:	
Ha a vendégszobák	
– több, mint kétharmada fürdőszobával ellátott:	1,10
– legfeljebb kétharmada ellátott fürdőszobával:	1,00

	– legfeljebb negyede ellátott fürdőszobával:	0,80
	– a negyede sem ellátott fürdőszobával:	0,75
4.2. A szállásépület fűtési, légtechnikai berendezéssel való ellátottsága:		
	– légkondicionált	1,1
	– központos fűtési móddal rendelkezik	1,0
	– egyedi fűtésű	0,9
5. A telkeknél figyelembe veendő korrekciós tényezők:		
5.1. A közművesítettség		
	– teljesen közművesített:	1,00
	– részlegesen közművesített:	0,95
	– hiányos közművesítettségű:	0,85
	– közművesítetlen:	0,80
5.2. A telekhatár előtti út		
	– bármely telekhatára előtt szilárd burkolatú:	1,00
	– valamennyi telekhatár előtti út földút:	0,90

6. A korrekciós tényezők értékének megállapítása során az alábbiakra kell figyelemmel lenni:

6.1.

Az 1.1. pontban szereplő korrekciós tényező értékének kiválasztásához az épület korát az épület használatbavételi engedélyének kiadását, ennek hiányában a tényleges használatbavételt követő év első napjától az adóév első napjáig eltelt évek száma alapján kell meghatározni. Az épületben utóbb kialakított lakás esetében az épület kora az irányadó.

6.2.

Az 1.2. pontban említett teljes felújítás alatt: az épület egészén, illetve több főszerkezetén végzett olyan általános javítás, amely teljesen vagy megközelítőleg visszaállítja az épület eredeti műszaki állapotát, illetőleg növeli az épület eredeti használhatóságát.

6.3.

Ha az értékelt épülethez a falazata alapján az 1.3. pontban szereplő korrekciós tényező értékei közül több is rendelkezhető, akkor az alacsonyabb értéket kell alkalmazni.

6.4.

a) Teljesen közművesített a telek, ha:

aa) a közüzemi energia szolgáltatás (villamos energia szolgáltatás és közüzemi vezetékes gázenergia vagy távhőszolgáltatás),

ab) a közüzemi ivóvíz szolgáltatás,

ac) a közüzemi szennyvízelvezetés, továbbá

ad) a közterületi nyílt vagy zárt rendszerű csapadékvíz-elvezetés igénybevétele biztosított.

b) Részlegesen közművesített a telek, ha

ba) a közüzemi energia szolgáltatás (villamos energia szolgáltatás és közüzemi vezetékes gázenergia vagy távhőszolgáltatás),

bb) a közüzemi ivóvíz szolgáltatás,

bc) az egyedi közművel történő szennyvízelvezetés és tisztítás, továbbá

bd) a közterületi nyílt rendszerű csapadékvíz-elvezetés igénybevétele biztosított.

c) Hiányos közművesítettségű a telek, ha a b) pontban foglalt feltételek valamelyike nem teljesül.

d) Közművesítetlen a telek, ha a b) pontban foglalt feltételek egyike sem teljesül.

6.5.

A 2.1. pontban említett duplakomfortos lakás az az összkomfortos lakás, melyben legalább két fürdőszoba van.

6.6.

A 2.5. pontban meghatározott korrekciós tényező figyelembevételénél északi irány alatt a földrajzi északi iránytól legfeljebb 45°-kal való eltérést is érteni kell.”

9. számú melléklet

a 2007. évi CXXVI. törvényhez

1. Az Itv. Melléklete XV. címe 3., 5. és 6. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„3. Ha az építésügyi hatósági eljárás használatbavételi engedélyre irányul, a kérelemen – önálló rendeltetési egységenként – 10 000 forint illetéket, azokban az esetekben pedig, ahol – külön jogszabály értelmében – a használatbavételt csupán be kell jelenteni az építésügyi hatósághoz, 5000 forint illetéket kell a bejelentésen leróni.”

„5. Az 1–4. pont alá nem eső elsőfokú építésügyi hatósági eljárásért (pl.: bármely építésügyi hatósági engedély érvényének meghosszabítása), továbbá az építésrendészeti hatósági intézkedés kéréséért 10 000 forint, az építésügyi

hatósági eljárásban hozott határozat ellen igénybe vehető fellebbezésért 30 000 forint illetéket kell fizetni.”

„6. Az 1. c) pontban foglalt építési tevékenységgel egy építésügyi hatósági határozatban engedélyezett és az országos településrendezési és építési követelményekről szóló jogszabály szerint az életvitelhez szükséges anyagok és tárgyak tárolására szolgáló építmények építésének, bővítésének, átalakításának, felújításának, helyreállításának, elmozdításának, építésügyi hatósági engedélyezésére irányuló eljárásért – a gépjárműtároló (garázs) kivételével – az 1. c) pontban meghatározotton túlmenően illetéket nem kell fizetni.”

2. Az Itv. Melléklete XXI. címe a következő 4. ponttal egészül ki:

„4. Az adózás rendjéről szóló törvény 36/A. §-ának (1) bekezdésében meghatározott együttes adóigazolás illetékmentes. Az ilyen igazolás más eljárásban nem használható fel.”

10. számú melléklet
a 2007. évi CXXVI. törvényhez

1., Az Art. 1. számú melléklet I./A/1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az adózónak a bevallás adatait – a 31. § (2) bekezdésben meghatározott bevallást, a magánszemélynek a jövedelemadójáról, a különadójáról, az egyszerűsített közteherhivselési hozzájárulásáról, az egészségügyi hozzájárulásáról és a járulékáról benyújtott adóbevallását kivéve – 1000 forintra kerekítve, 1000 forintban kell feltüntetni. A 31. § (2) bekezdése szerinti bevallás adatait az adómenként meghatározott összesített sorokban 1000 forintra kerekítve, 1000 forintban kell feltüntetni. A kerekítésből származó különbözetet az adózó csak az adóéven belül, a következő adómegállapítási időszak ugyanazon adó vagy költségvetési támogatás összegénél a kerekítést megelőzően korrekciós tételként veszi figyelembe. Ha a megállapított adó, költségvetési támogatás összege az 1000 forintot nem éri el, akkor az adózó az év elejétől vagy az előző megállapítási időszaktól számított halmozott összeget a következő bevallásában annak a megállapítási időszaknak a kötelezettségeként tünteti fel, amelyben az 1000 forintot elérte. A magánszemélynek a jövedelemadójáról, a különadójáról, az egyszerűsített közteherhivselési hozzájárulásáról, az egészségügyi hozzájárulásáról és a járulékáról benyújtott adóbevallásában az adatokat forintban kell feltüntetnie.”

2. Az Art. 1. számú melléklet I./B/2. pontjának d) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„d) a társasági adóról, az osztalékadóról az adóévet követő év május 31-éig kell bevallást tennie, és az adóévről készült éves beszámolóját az adóhatósághoz benyújtania.”

11. számú melléklet
a 2007. évi CXXVI. törvényhez

1. Az Art. 2. számú melléklet I./Általános rendelkezések/3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Az állami adóhatóságnál nyilvántartott adót – a magánszemély által fizetett jövedelemadót, különadót, egyszerűsített közteherhivselési hozzájárulást, egészségügyi hozzájárulást, járulékot valamint a magánszemélyt terhelő vagyonszerzési illetéket kivéve –, a költségvetési támogatást 1000 forintra kerekítve kell megfizetni. A magánszemély a 100 forintot el nem érő jövedelemadóját, különadóját, egészségügyi hozzájárulását valamint vagyonszerzési illetékét nem fizeti meg, és az adóhatóság a 100 forintot el nem érő adó-visszatérítést nem utalja ki és nem tartja nyilván.”

2. Az Art. 2. számú melléklet I./Határidők/3./A/b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) Az adózónak az 1. számú melléklet I/B/2./c) pontja szerint bevallott társasági adóelőleg-kiegészítést a tárgyév utolsó hónapjának 20. napjáig kell megfizetnie.”

3. Az Art. 2. számú melléklet IV. pont alatti alcím helyébe a következő alcím lép:

„A jövedéki adóval kapcsolatban a vámhatósághoz teljesítendő befizetések”

4. Az Art. 2. számú melléklet IV. pontja a következő alcímmel és rendelkezéssel egészül ki:

„Általános rendelkezések:

A vámhatósághoz teljesítendő 1000 forintot el nem érő adókötelezettséget az adózónak nem kell megfizetnie, és a vámhatóság az 1000 forintot el nem érő adó-visszatérítést nem utalja ki, és nem tartja nyilván.”

12. számú melléklet
a 2007. évi CXXVI. törvényhez

1. Az Art. 3. számú mellékletének C/1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az ingatlanügyi hatóság az ingatlan-nyilvántartási bejegyzési kérelem beérkezését követő 8 napon belül – az e törvény 21. §-ának (2) bekezdésében meghatározott, kitöltött nyomtatványt mellékelve – adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz az illetékkiszabáshoz szükséges birtokában lévő adatokról, valamint ingatlanértékesítés esetén az ingatlan értékesítőjéről és az ingatlanszerződés szerinti értékéről, továbbá termőföld átruházása esetén a termőföld-értékesítés tényéről, az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogról ellenérték fejében való lemondás, ilyen jog visszerhes alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése esetén az átruházó (átengedő), e jog alapító, illetve megszüntető magánszemélyről és e jog szerződés szerinti értékéről. Az ingatlanügyi hatóság az adózó

személyi adatait tartalmazó megkeresésre tájékoztatja az adóhatóságot az adózó tulajdonát képező – nyilvántartásában szereplő – valamennyi ingatlan adatáról.”

2. Az Art. 3. számú mellékletének *D)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*D)* A hitelintézet és a befektetési szolgáltató adatszolgáltatása

D/I. A hitelintézet adatszolgáltatása

1. A hitelintézet adatot szolgáltat a lakótelek és lakás vásárlása, építése, bővítése céljára elhelyezett, elkülönítetten kezelt megtakarítás után járó, az adókedvezmény igénybevételéhez az adózónak kiadott igazolásról.
2. Adatot szolgáltat a hitelintézet e megtakarítás kifizetéséről, e megtakarítás kedvezményezettjéről és annak a megtakarítónak a személyéről, akinek az igazolást konkrétan kiadta. Egyidejűleg közli az adómentesen kifizetett kamat összegét is.
3. Nem kell adatot szolgáltatni e megtakarítás kamatáról abban az esetben, ha a kedvezményezett nyilatkozott a megtakarítás eltérő célú felhasználásáról és az adót a kamat után levonták.
4. Az 1. pont szerinti adatszolgáltatást az adóévet követő január 31-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón, a 2. pont szerinti adatszolgáltatást a kifizetéskor az adózó, illetve a kedvezményezett illetékes állami adóhatóságához kell teljesíteni.
5. A pénzforgalmi bankszámlát vezető hitelintézet – a cégjegyzékbe bejelentett pénzforgalmi számlára vonatkozó adatok kivételével – a bankszámla megnyitását és megszüntetését annak időpontját követő hó 15. napjáig a pénzforgalmi jelzőszám feltüntetésével közli az állami adóhatósággal.

D/II. A befektetési szolgáltató adatszolgáltatása

A befektetési szolgáltató az adóévet követő január 31-éig elektronikus úton adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz az olyan ügyletben részt vevő személyek (felek) – ha egyikük, vagy mindegyikük magánszemély – azonosító adatairól, adóazonosító jeléről/adószámáról, amely ügyletben az egyik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számláról másik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számlára értékpapír áthelyezésére kapott megbízást teljesített. Az adatszolgáltatás tartalmazza továbbá az áthelyezett értékpapír fajtáját, névértékét, valamint – ha a megbízást adó fél igazolja, vagy arról nyilatkozik – az értékpapír átruházása ellenében megszerzett bevételt.”

3. Az Art. 3. számú mellékletének *F)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*F)* A nyugdíjat, rehabilitációs járadékot folyósító szerv adatszolgáltatása

A nyugdíjat, rehabilitációs járadékot folyósító szerv elektronikus úton az állami adóhatósághoz az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat azon személyek azo-

nosító adatairól, adóazonosító jeléről, a részükre kifizetett nyugellátás, rehabilitációs járadék adóévi összegéről, akik az adóév folyamán nyugellátás vagy rehabilitációs járadék folyósítása mellett kereső tevékenységet folytattak.”

4. Az Art. 3. számú mellékletének *G)* pontja a következő új 4. alponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi 4. és 5. alpontok számozása 5. és 6. alpontra változik:

„4. Az első fokon eljáró közlekedési igazgatási hatóság által a jármű tulajdonjogának bejegyzésére, annak változására irányuló eljárás során a közlekedési igazgatási ügymenetet támogató informatikai rendszerben rögzített, az ügyfél által bemutatott, a gépjármű és pótkocsi vagyonszerzési illetékének megfizetését igazoló készpénz-átutalási megbízás azonosító számát, gyártójának kódját, valamint a befizetett illeték összegét a közúti közlekedési nyilvántartást vezető szerv útján, továbbá a közúti közlekedési nyilvántartást vezető szerv a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 9. § (1) és (2) bekezdésében szereplő adatok közül a gépjármű és pótkocsi vagyonszerzési illetéke teljesítésének ellenőrzéséhez szükséges adatokat (a jármű fajtáját, gyártmányát, típusát, kategóriáját, forgalmi rendszámát, hengerűrtartalmát, kamratérfogatát, teljesítményét, össztömegét, a járműtulajdonos azonosító adatait, lakcímét, székhelyét) elektronikus úton továbbítja az állami adóhatóságnak.”

13. számú melléklet

a 2007. évi CXXVI. törvényhez

1. Az Art. 6. számú melléklet 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az állami adóhatósághoz teljesítendő bevallási kötelezettségek

Az adózó az adóbevallási kötelezettségét a társasági adóról, az osztalékadóról az adóév utolsó napját követő 150. napig teljesíti, és ezzel egyidejűleg az adóévről készült éves beszámolóját elektronikusán az adóhatósághoz benyújtja.”

2. Az Art. 6. számú melléklet 2. pontjának *b)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*b)* A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti előleg-kiegészítésre kötelezett adózó a társasági adó előlegét a várható éves fizetendő adó összegére az adóévre már bevallott adóelőlegek különbözetéről az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig nyújtja be bevallását és ezzel egyidejűleg tesz eleget fizetési kötelezettségének. Az előleg-kiegészítésre kötelezett adózó az adóév utolsó havi, negyedévi előlegét az előleg-kiegészítéssel egyidejűleg teljesíti.”

2007. évi CXXVII.**törvény****az általános forgalmi adóról***

Az Országgyűlés

– figyelemmel az államháztartás feladatainak ellátásához szükséges állandó, nem konjunktúraérzékeny és értékálló bevétel biztosítására,

– figyelemmel az árutermelő piacgazdaság igényeit kielégítő versenysemleges adórendszer működtetésének követelményeire,

– figyelemmel a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióban tagállamként való részvételére, különös tekintettel az ebből fakadó, az általános forgalmi adózás területén jelentkező jogharmonizációs kötelezettségekre, valamint

– tekintetbe véve az általános forgalmi adózás 1988-as bevezetése óta szerzett tapasztalatokat is, az általános forgalmi adózás szabályairól a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ**ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK****I. Fejezet****ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK***Bevezető rendelkezés*

1. § Az e törvény alapján megfizetett általános forgalmi adó (a továbbiakban: adó) az államháztartás központi költségvetésének bevétele.

Alkalmazási hatály

2. § E törvény alapján adót kell fizetni:

a) adóalany által – ilyen minőségében – belföldön és ellenérték fejében teljesített termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása,

b) terméknek az Európai Közösségen (a továbbiakban: Közösség) belüli egyes, belföldön és ellenérték fejében teljesített beszerzése és

c) termék importja után.

3. § E törvény rendelkezéseit

a) az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény (a továbbiakban: Eva.) hatálya alá tartozó személyekre, szervezetekre, valamint

b) a jövedéki adóról és a jövedéki termékek különös szabályairól szóló törvény (a továbbiakban: Jöt.) hatálya alá tartozó, adójeggyel ellátott dohánygyártmányokra abban az esetben kell alkalmazni, ha arról az a) pontban említett esetben az Eva., a b) pontban említett esetben pedig a Jöt. kifejezetten rendelkezik.

4. § (1) Belföld alatt a Magyar Köztársaság államterülete értendő.

(2) Közösség és tagállamai, valamint azok területe alatt az 1. számú mellékletben meghatározottak értendők.

(3) Harmadik állam és annak területe alatt az értendő, amely nem tartozik a (2) bekezdés hatálya alá.

Adóalany

5. § (1) Adóalany: az a jogképes személy vagy szervezet, aki (amely) saját neve alatt gazdasági tevékenységet folytat, tekintet nélkül annak helyére, céljára és eredményére. Az érintett személy vagy szervezet jog- és cselekvőképességére személyes joga az irányadó, ha azonban személyes joga alapján nem lenne jog- és cselekvőképesség, de a magyar jog alapján igen, akkor jog- és cselekvőképességét a magyar jog alapján kell elbírálni.

(2) Abban az esetben, ha a gazdasági tevékenység közvetlenül közös tulajdonban és közös használatban levő ingóra vagy ingatlanra, mint ellenérték fejében hasznosítandó dologra irányul, adóalany a tulajdonostársak közössége. Az adóalanyisághoz fűződő jogokat és kötelezettségeket a tulajdonostársak közössége az általa kijelölt képviselő útján gyakorolja. Kijelölés hiányában képviselő a legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonostárs, egyenlő tulajdoni hányad esetében pedig az adóhatóság által kijelölt tulajdonostárs.

Gazdasági tevékenység

6. § (1) Gazdasági tevékenység: valamely tevékenység üzletszerű, illetőleg tartós vagy rendszeres jelleggel történő folytatása, amennyiben az ellenérték elérésére irányul, vagy azt eredményezi, és annak végzése független formában történik.

(2) Gazdasági tevékenység körébe tartozik különösen a termelésre, forgalmazásra irányuló ipari, mezőgazdasági és kereskedelmi tevékenység, valamint az egyéb szolgáltatói tevékenység, ideértve a szellemi szabadfoglalkozásként folytatott tevékenységeket is.

(3) Gazdasági tevékenység az is, ha az adóalany az egyébként a vállalkozásának részét képező, illetőleg a vállalkozása folytatásának eredményeként keletkező vagyont (vagyონrészt) és vagyoni értékű jogot ellenérték fejében hasznosítja.

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. november 12-i ülésnapján fogadta el.

(4) Szintén gazdasági tevékenység és adóalanyiságot eredményez az is, ha

a) egyébként nem adóalanyi minőségben eljáró, az 5. § (1) bekezdése értelmében jogképes személy vagy szervezet (a továbbiakban együtt: személy, szervezet) belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott új közlekedési eszközt értékesít belföldön kívülre, de – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a Község területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi;

b) egyébként nem adóalanyi minőségben eljáró személy, szervezet beépített ingatlant (ingatlanrészt), és ehhez tartozó földrészletet sorozat jelleggel értékesít, feltéve, hogy

ba) annak első rendeltetésszerű használatbavétele még nem történt meg, vagy

bb) első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de az arra jogosító hatósági engedély jogerőre emelkedése és az értékesítés között még nem telt el 2 év [ba) és bb) alpont a továbbiakban együtt: beépítés alatt álló, illetőleg beépített új ingatlan];

c) egyébként nem adóalanyi minőségben eljáró személy, szervezet sorozat jelleggel építési telket (telekrészt) értékesít.

(5) Nem minősül az (1) bekezdésben említett független formában végzett gazdasági tevékenységnek az a tevékenység, amelyet munkaviszony, munkaviszony jellegű jogviszony vagy olyan munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében végeznek, amelyben a jogosult irányítása és felelőssége mellett a kötelezett alárendelt helyzetben van a tevékenység végzése eredményének, díjazásának, valamint egyéb feltételeinek és körülményeinek meghatározásában.

7. § (1) Nem gazdasági tevékenység és nem eredményez adóalanyiságot a Magyar Köztársaság Alkotmánya által, illetőleg az annak felhatalmazása alapján megalkotott jogszabály alapján közhatalom gyakorlására jogosított személy, szervezet által ellátott, és a létesítő okiratában is megjelölt közhatalmi tevékenysége.

(2) Közhatalmi tevékenység különösen a jogszabályalkotási, az igazságszolgáltatási, az ügyészi, a védelmi, a rendvédelmi, a külügyi és igazságügyi igazgatási, a közigazgatási jogalkalmazói, a hatósági ellenőrzési és pénzügyi ellenőrzési, a törvényességi felügyeleti és ellenőrzési, az államháztartási, európai uniós és egyéb nemzetközi támogatás elosztásáról való döntési tevékenység, feltéve, hogy az annak gyakorlása során okozott kárért való felelősségre a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvénynek (a továbbiakban: Ptk.) az államigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősségre vonatkozó rendelkezései [349. §] alkalmazandók, vagy károkozás esetében lennének alkalmazandók.

(3) A (2) bekezdéstől függetlenül a tulajdon kisajátítása, valamint a 2. számú mellékletben felsorolt tevékenységek nem minősülhetnek közhatalmi tevékenységnek.

Csoportos adóalanyiság

8. § (1) Azok az adóalanyok,

a) akiknek (amelyeknek) gazdasági célú letelepedési helyük belföldön van, gazdasági célú letelepedési hely hiányában pedig lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van belföldön, és

b) akik (amelyek) együttesen kapcsolt vállalkozások, csoportos adóalanyiságot hozhatnak létre.

(2) A csoportos adóalanyiság értelmében:

a) az (1) bekezdésben meghatározott adóalanyok (e § alkalmazásában a továbbiakban: tag vagy tagok) belső, egymás közötti kapcsolataiban a tevékenység gazdasági tevékenységként megszűnik, és tagok önálló adóalanyisága – a (6) bekezdésben említett kivétellel – szintén megszűnik, valamint

b) a tagok külső, harmadik féllel szembeni kapcsolataiban a gazdasági tevékenység folytatása olyan adóalanyiságot eredményez, amelyben az ehhez fűződő jogok és kötelezettségek a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagnak együttesen tudhatók be.

(3) A csoportos adóalanyiság az állami adóhatóság engedélyével jön létre, valamennyi leendő tag erre irányuló közös, kifejezett és egybehangzó írásos kérelmére. Nem kérelmezheti a csoportos adóalanyiságot az az adóalany, aki (amely) valamely más csoportos adóalanyiságban már tagként részt vesz, vagy valamely más csoportos adóalanyiság létrehozatalára irányuló kérelmét már benyújtotta és annak elbírálása jogerősen még nem zárult le. Abban az esetben, ha van olyan adóalany, akire (amelyre) teljesülnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek, de nem kíván a csoportos adóalanyiságban tagként részt venni (e § alkalmazásában a továbbiakban: kívül maradó adóalany), a kérelemnek tartalmaznia kell még a kívül maradó adóalany hozzájáruló nyilatkozatát a csoportos adóalanyiság létrehozatalára. A kérelemnek, illetőleg kívül maradó adóalany esetében a hozzájáruló nyilatkozatnak tartalmaznia kell továbbá:

a) a tagok által kijelölt képviselőt és a képviselő feltétlen beleegyező nyilatkozatát a képviselő vállalkozására; továbbá

b) tagonként külön-külön:

ba) a tag nevét, címét és adószámát;

bb) az (1) bekezdésben említett jogállás fennállásának igazolását;

bc) a nyilvántartási rendszer bemutatását, amely alkalmas a (2) bekezdésben említett belső és külső kapcsolatok egyértelmű, megbízható és maradéktalan elkülönítésére;

bd) kötelezettségvállalást a (6) bekezdés teljesítésére;

c) kívül maradó adóalany esetében:

ca) az adóalany nevét, címét és adószámát;
cb) az (1) bekezdésben említett jogállás fennállásának igazolását;

cc) kötelezettségvállalást a (7) bekezdés teljesítésére.

(4) A csoportos adóalanyiségben részt vevő valamennyi tag a csoportos adóalanyiség időszakában együttesen minősül egy adóalanynak. Az adóalanyiséghez fűződő jogok és kötelezettségek gyakorlásával összefüggő bírósági és más hatósági eljárásjogi cselekmények alanya a csoportos adóalanyiségben részt vevő tagok által kijelölt képviselő.

(5) Az a tag, aki (amely) a csoportos adóalanyiséget megelőzően belföldön nyilvántartásba vett adóalanyként működött, a (3) bekezdésben említett állami adóhatósági engedély jogerőre emelkedésének napját megelőző nappal, mint fordulónappal köteles úgy eleget tenni az e törvény szerinti kötelezettségének, mintha jogutódlással szűnne meg.

(6) A csoportos adóalanyiségben részt vevő bármely tag – mind a csoportos adóalanyiség időszakában, mind azt követően – egyetemlegesen felelős a csoportos adóalanyiségben részt vevő valamennyi többi taggal együtt a csoportos adóalanyiségben részt vevő tagnak

a) a csoportos adóalanyiség időszakát megelőzően keletkezett, az (5) és (9) bekezdésben meghatározott kötelezettsége teljesítéséért, és

b) a csoportos adóalanyiség időszakában, e törvény alapján keletkező kötelezettsége teljesítéséért.

(7) A kívül maradó adóalany – mind a csoportos adóalanyiség időszakában, mind azt követően – egyetemlegesen felelős a csoportos adóalanyiségben részt vevő valamennyi taggal együtt a csoportos adóalanyiségben részt vevő tagnak

a) a csoportos adóalanyiség időszakát megelőzően keletkezett, az (5) és (9) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítéséért;

b) a csoportos adóalanyiségben részt vevő valamennyi tagnak a csoportos adóalanyiség időszakában, e törvény alapján keletkező kötelezettség teljesítéséért.

(8) A kívül maradó adóalany, illetőleg a csoportos adóalanyiség időszakában létrejövő olyan adóalany, akire (amelyre) az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek (e § alkalmazásában a továbbiakban: csatlakozó új adóalany) dönthet úgy is, hogy tagként csatlakozni szándékozik a csoportos adóalanyiséghez. A csoportos adóalanyiséghez történő csatlakozás az állami adóhatóság engedélyével jön létre, a kívül maradó, illetőleg a csatlakozó új adóalany erre irányuló kifejezett írásos kérelmére. A kérelemnek tartalmaznia kell még a csoportos adóalanyiségben részt vevő valamennyi tagnak a közös, kifejezett és egybehangzó beleegyező nyilatkozatát a kívül maradó, illetőleg a csatlakozó új adóalany csatlakozásáról. A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá:

a) a kívül maradó adóalany esetében a (3) bekezdés *bc)* és *bd)* alpontjában,

b) a csatlakozó új adóalany esetében pedig a (3) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feltételek teljesítését.

(9) Az a kívül maradó, illetőleg az a csatlakozó új adóalany, aki (amely) tagként csatlakozik a csoportos adóalanyiséghez, a (8) bekezdésben említett állami adóhatósági engedély jogerőre emelkedésének napját megelőző nappal, mint fordulónappal köteles úgy eleget tenni az e törvény szerinti kötelezettségének, mintha jogutódlással szűnne meg.

(10) A csoportos adóalanyiségben részt vevő tag dönthet úgy is, hogy a csoportos adóalanyiségből kiválni szándékozik. A csoportos adóalanyiségből történő kiválás az állami adóhatóság engedélyével jön létre, a kiválni szándékozó tag erre irányuló kifejezett írásos kérelmére. A kérelemnek tartalmaznia kell még a csoportos adóalanyiségben részt vevő valamennyi többi tagnak a közös, kifejezett és egybehangzó beleegyező nyilatkozatát a tag kiválásáról. A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá a kiválni szándékozó tag kötelezettségvállalását arra, hogy a kiválás jogerőre emelkedésének napjától kívül maradó adóalanyként teljesíti a (3) bekezdés *cc)* alpontjában meghatározott feltételt.

(11) A csoportos adóalanyiség az állami adóhatósági engedély visszavonásával szűnik meg. Az engedélyt az állami adóhatóság visszavonja, ha

a) azt a csoportos adóalanyiségben részt vevő bármely tag – ide nem értve a (10) bekezdésben meghatározott kiválási kérelmet – kéri;

b) a képviselő a képviselőt a továbbiakban nem vállalja, és új képviselő haladéktalan kijelölése és bejelentése a (3) bekezdés *a)* pontja szerint nem történik meg;

c) a csoportos adóalanyiségben részt vevő bármely tagra az (1) bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek;

d) a (3) bekezdés *bc)* és *bd)* alpontjában meghatározott feltételek bármelyike a csoportos adóalanyiség időszakában nem teljesül;

e) a (3) bekezdés *cc)* alpontjában meghatározott feltétel a csoportos adóalanyiség időszakában nem teljesül;

f) a csoportos adóalanyiség időszakában olyan adóalany jön létre, akire (amelyre) az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, és a csoportos adóalanyiséghez

fa) nem csatlakozik, de kívül maradó adóalanyként nem teljesíti a (3) bekezdés *c)* pontjában meghatározott kötelezettségeket; vagy

fb) csatlakozni kíván csatlakozó új tagként, de azt az állami adóhatóság a (8) bekezdés értelmében nem engedélyezi;

g) a csoportos adóalanyiségben részt vevő valamennyi tag jogutód nélkül megszűnik.

(12) A (11) bekezdésben említett állami adóhatósági engedély visszavonásának jogerőre emelkedésének napjával, mint fordulónappal a csoportos adóalanyiségben részt

vevő valamennyi tag együttesen köteles úgy eleget tenni az e törvény szerinti kötelezettségének, mintha jogutódlással szűnne meg, kivéve azt az esetet, ha a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tag jogutód nélkül szűnik meg.

Termék értékesítése

9. § (1) Termék értékesítése: birtokba vehető dolog átengedése, amely az átvevőt tulajdonosként való rendelkezésre jogosítja, vagy bármely más, a birtokba vehető dolog szerzése szempontjából ilyen joghatást eredményező ügylet.

(2) Az (1) bekezdésben említett birtokba vehető dolog:

a) magában foglalja a dolog módjára hasznosítható természeti erőket is, valamint az értékpapírok közül azt, amelynek megszerzése egyúttal az abban megjelölt termék tulajdonjogának megszerzését is jelenti;

b) nem foglalja magában a pénzt, a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, a pénzhelyettesítő eszközt, valamint – az *a)* pontban említett kivétellel – az értékpapírt.

10. § Termék értékesítésének minősül továbbá:

a) a termék birtokbaadása olyan ügylet alapján, amely a termék határozott időre szóló bérbeadásáról vagy részletvételéről azzal a kikötéssel rendelkezik, hogy a jogosult a tulajdonjogot legkésőbb a határozott idő lejártával, illetőleg az ellenérték maradéktalan megtérítésével megszerzi;

b) a megbízó és bizományos között a termék feletti tulajdonosként való rendelkezési jog átszállása, feltéve, hogy a bizományos és a vele jogviszonyban álló harmadik fél között – a 9. § (1) bekezdése értelmében – termék értékesítése teljesül;

c) az adós és hitelező között a termék feletti tulajdonosként való rendelkezési jog átszállása, feltéve, hogy a hitelező a dologi biztosítésként szolgáló terméket lejárt követelésének érvényesítésére – a 9. § (1) bekezdése értelmében – értékesíti, és az abból származó ellenérték közvetlenül őt illeti meg;

d) építési szerződés alapján ingatlan (ingatlanrész) átadása a megrendelőnek, még akkor is, ha a teljesítéshez szükséges anyagokat és egyéb termékeket a megrendelő bocsátotta rendelkezésre.

11. § (1) Ellenérték fejében teljesített termékértékesítés [2. § *a)* pontja] az is, ha az adóalany a terméket vállalkozásából véglegesen kivonva, azt saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére ingyenesen felhasználja, illetőleg azt más tulajdonába ingyenesen átengedi, feltéve, hogy a termék vagy annak alkotórészeinek szerzéséhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

(2) Szintén ellenérték fejében teljesített termékértékesítés:

a) az adóalany vállalkozásán belül végzett saját beruházása, ha ennek eredményeként tárgyi eszközt állít elő;

b) az adóalany

ba) vállalkozásában kitermelt, előállított, összeállított, átalakított, megmunkált, illetőleg

bb) vállalkozásához vásárolt vagy importált

termék felhasználása gazdasági tevékenységének folytatásához, feltéve, hogy ha a terméket ilyen állapotában másik adóalanytól szerezte volna be, adólevonási jog nem illette meg;

c) tárgyi eszköznek nem minősülő termék felhasználása adólevonásra nem jogosító tevékenység folytatásához, feltéve, hogy a termék beszerzéséhez vagy *b)* pont szerinti felhasználásához kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg;

d) az adóalany megszűnése, ha az adóalany a megszűnés időpontjában olyan terméket tart tulajdonában, amelynek beszerzéséhez vagy *b)* pont szerinti felhasználásához kapcsolódóan egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

(3) Nem minősül ellenérték fejében teljesített termékértékesítésnek, ha az adóalany – vállalkozásának céljára tekintettel – más tulajdonába ingyenesen enged át árumintát és kis értékű terméket.

12. § (1) Ellenérték fejében teljesített termékértékesítés továbbá, ha az adóalany a vállalkozása tulajdonában tartott termékét továbbítja, vagy bizományba átvett terméket továbbít belföldről a Közösség más tagállamába vállalkozása szükségleteire. A továbbítás minden olyan módozatot magában foglal, függetlenül attól, hogy azt az adóalany maga vagy – javára – más végzi, amelynek eredményeként a termék a küldeménykénti feladás vagy a fuvarozás megkezdéséhez képest a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor a Közösség más tagállamában van.

(2) Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás nem áll be, ha

a) a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, a termék értékesítésére a 29. §-ban említett feltételek teljesülnek;

b) a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, a termék értékesítésére a 32. §-ban említett feltételek teljesülnek;

c) a termék vasúti-, vízi- vagy légiközlekedési eszközön történő értékesítésére a 33. §-ban említett feltételek teljesülnek;

d) a gáz földgázcsővezeték-hálózaton keresztüli vagy a villamos energia értékesítésére a 34. vagy 35. §-ban említett feltételek teljesülnek;

e) a termék értékesítése a 89., 98–104. és 107–109. §-ok szerint történik;

f) a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, az (1) bekezdésben említett adóalany – mint a szolgáltatás igénybevevője – termékén munkát végeznek, majd annak befejezését követően a terméket – az (1) bekezdésben említett adóalany nevére szóló rendeltetéssel – belföldre továbbítják;

g) a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, az (1) bekezdésben említett adóalany a terméket szolgáltatás nyújtása érdekében ideiglenesen használja;

h) az (1) bekezdésben említett adóalany termékét 24 hónapot meg nem haladó ideiglenes használat céljából a Közösség más tagállamába továbbítja, ahol ha ugyanezt a terméket importálták volna, az importált termék ideiglenes behozatal jogcímén teljes adó- és vámmentességben részesülne;

i) az (1) bekezdésben említett adóalany a terméket a Közösség más tagállamában fenntartott vevői készlete céljára továbbítja.

(3) Ha a (2) bekezdésben felsorolt esetekben az ott meghatározott feltételek bármelyike nem teljesül, a feltétel nem teljesülésekor az (1) bekezdéshez fűződő joghatás haladéktalanul beáll.

Szolgáltatás nyújtása

13. § (1) Szolgáltatás nyújtása: bármely olyan ügylet, amely e törvény értelmében nem termék értékesítése.

(2) Az (1) bekezdésben említett ügylet magában foglalja az alábbiakat is:

a) vagyoni értékű jogok időleges vagy végleges átengedését;

b) kötelezettségvállalást valamely tevékenység egészbeni vagy részbeni abbahagyására, vagy annak végzésétől való tartózkodásra, illetőleg valamely helyzet tűrésére.

(3) Nem minősül szolgáltatás nyújtásának az ellenérték megtérítése, ha az pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel történik.

(4) Nem minősül szolgáltatás nyújtásának az sem, ha a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója a teljesítésével keletkezett, pénzbani követeléseként fennálló ellenértéket harmadik félre engedményezi, feltéve, hogy a harmadik fél a követelés megvásárlásával nyújt szolgáltatást az engedményezőnek.

14. § (1) Ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás [2. § a) pontja] az is, ha az adóalany a terméket vállalkozásából időlegesen kivonva, azt saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére ingyenesen használja, illetőleg azt másnak ingyenesen használatba adja, feltéve, hogy a termék vagy annak alkotórészeinek szerzéséhez

kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

(2) Szintén ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás, ha az adóalany saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére másnak ingyenesen nyújt szolgáltatást, feltéve, hogy a szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg.

15. § Ha az adóalany valamely szolgáltatás nyújtásában a saját nevében, de más javára jár el, úgy kell tekinteni, mint aki (amely) ennek a szolgáltatásnak igénybevevője és nyújtója is.

Termék értékesítésére és szolgáltatás nyújtására vonatkozó közös szabályok

16. § A termék értékesítésére, szolgáltatás nyújtására nincs befolyással, ha az szerződéskötés, jogszabályi rendelkezés, bírósági és más hatósági határozat (végzés) alapján, illetőleg árverés útján történik.

17. § (1) Nem áll be a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához fűződő joghatás, ha az adóalany a terméket, vagyoni értékű jogot nem pénzbani betétként, hozzájárulásként (a továbbiakban együtt: apport) bocsátja rendelkezésre, feltéve, hogy az a 18. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek szerint történik.

(2) Szintén nem áll be a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához fűződő joghatás, ha az adóalany jogutódlással szűnik meg, feltéve, hogy az a 18. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek szerint történik.

(3) A (2) bekezdésben említett jogutódlással történő megszűnés a következő eseteket foglalja magában:

a) gazdasági társaságnak a gazdasági társaságokról szóló törvény szerinti átalakulását (ideértve az egyesülést, a szétválást és a részleges átalakulást is);

b) szövetkezetnek a szövetkezetekről szóló törvény (a továbbiakban: Szöv. tv.) szerinti átalakulását;

c) szövetkezet gazdasági társasággá való átalakulása vagy jogutód nélküli megszűnése esetében a közösségi alap Szöv. tv. szerinti átadását más szövetkezet vagy szövetkezeti szövetség részére;

d) egyéni cégnek az egyéni vállalkozásról szóló törvény szerinti átalakulását;

e) egyéni vállalkozó, mezőgazdasági termelő halálát, vagy cselekvőképeségének elvesztését, feltéve, hogy az egyéni vállalkozói, őstermelői tevékenységet

ea) elhalálozás esetében az özvegy vagy örökös folytatja; illetőleg

eb) cselekvőképesség elvesztése esetében az egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő nevében és javára a törvényes képviselője folytatja;

f) a 8. § (5), (9) és (12) bekezdéseiben említett eseteket.

18. § (1) Az apport [17. § (1) bekezdése], illetőleg a jogutódlás [17. § (2) bekezdése] útján szerzett vagyon (vagyonrész) és vagyoni értékű jog (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: vagyon) tekintetében a szerzőnek a következő feltételeknek kell egyidejűleg megfelelnie:

a) a szerzéskor belföldön nyilvántartásba vett adóalany legyen;

b) kötelezettséget vállal arra, hogy a szerzéshez, illetőleg a szerzett vagyonhoz fűződő, az e törvényben szabályozott jogok és kötelezettségek – a (2) bekezdésben említett eltéréssel – a szerzéstől kezdődően jogutódként őt illetik és terhelik;

c) sem a szerzéskor, sem azt követően nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amely természeténél fogva összeegyeztethetetlen lenne a *b)* pontban említett kötelezettségek teljesítésével, vagy annak csorbítására lenne alkalmas.

(2) Az apportálót, illetőleg jogutódlással történő megszűnés azon esetében, amelyben a jogelő nem szűnik meg, a jogelőt az elévülési időn belül a szerzővel együtt egyetemleges felelősség terheli azon, e törvényben szabályozott kötelezettségek teljesítéséért, amelyek az (1) bekezdés *b)* pontjában említett vagyonhoz fűződően a szerzésig bezárólag keletkeztek.

(3) Ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott feltételek bármelyike nem teljesül, az apportra, illetőleg a jogutódlásra vonatkozóan a feltétel nem teljesülésekor a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához fűződő joghatás haladéktalanul beáll.

Termék Közösségen belüli beszerzése

19. § A 2. § *b)* pontja a következő eseteket foglalja magában:

a) terméknek adóalany vagy nem adóalany jogi személy általi beszerzése, feltéve, hogy az értékesítő olyan adóalanyként jár el, aki (amely) a Közösség azon tagállamában, ahol adóalanyként nyilvántartásba vették, nem részesül e tagállam azon joga szerinti adómentességben, amely tartalmában a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: HÉA-irányelv) 282–292. cikkeinek felel meg, és akinek (amelynek) ez a termékértékesítése nem tartozik a 29. és 32. § alkalmazása alá;

b) új közlekedési eszköz beszerzése;

c) jövedéki terméknek adóalany vagy nem adóalany jogi személy általi beszerzése, feltéve, hogy a beszerzés után jövedékiadó-fizetési kötelezettség keletkezik

[*a)*–*c)* pontok a továbbiakban együtt: termék Közösségen belüli beszerzése].

20. § (1) A 19. § *a)* pontjától eltérően nem kell adót fizetni:

a) olyan termék Közösségen belüli beszerzése esetében, amely ha belföldön teljesített termékértékesítés lenne, a 103., 104. és 107. §-ok szerint mentes lenne az adó alól;

b) használt ingóság [213. § (1) bekezdésének *a)* pontja], műalkotás [213. § (1) bekezdésének *b)* pontja], gyűjteménydarab [213. § (1) bekezdésének *c)* pontja] vagy régiség [213. § (1) bekezdésének *d)* pontja] Közösségen belüli beszerzése esetében, feltéve, hogy az értékesítő viszonteladóként [213. § (1) bekezdésének *e)* pontja] jár el, aki (amely) egyúttal igazolja, hogy a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt, a terméket e tagállam azon joga szerint úgy adóztatták meg, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 312–325. cikkeinek;

c) használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség Közösségen belüli beszerzése esetében, feltéve, hogy az értékesítő nyilvános árverés szervezőjeként [213. § (1) bekezdésének *f)* pontja] jár el, aki (amely) egyúttal igazolja, hogy a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt, a terméket e tagállam azon joga szerint úgy adóztatták meg, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 333–341. cikkeinek;

d) olyan termék Közösségen belüli beszerzése esetében – ide nem értve az *a)*–*c)* pontokban említett eseteket, valamint a 19. § *b)* és *c)* pontjában említett termékek Közösségen belüli beszerzését –, amelynek beszerzője

da) ilyen minőségében mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalanyként [197. § (1) bekezdése] jár el; vagy

db) olyan adóalany, aki (amely) kizárólag olyan termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást teljesít, amelyhez kapcsolódóan adólevonási jog nem illeti meg, ideértve azt is, aki (amely) alanyi adómentességben részesül; vagy

dc) nem adóalany jogi személy.

(2) Az (1) bekezdés *d)* pontja abban az esetben alkalmazható, ha

a) az adott naptári évben a *d)* pontban említett termékek Közösségen belüli beszerzése ellenértékének – adó nélkül számított és éves szinten göngyöltített – összege nem haladja meg a 10 000 eurónak megfelelő pénzüsszeget, és

b) az *a)* pontban említett feltétel az adott naptári évet megelőző naptári évre is teljesült, feltéve, hogy ilyen beszerzések ténylegesen történtek.

(3) A (2) bekezdés *a)* pontjában említett felső értékhatárba a Közösség azon tagállamaiban megtérített vagy megtérítendő ellenérték számít, amelyekben a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt.

(4) Az (1) bekezdés *d)* pontjának alkalmazhatósága megszűnik, és nem alkalmazható az olyan termék Közösségen belüli beszerzésére sem, amelynek – adó nélkül számított – ellenértékével a beszerző először meghaladja a (2) bekezdés *a)* pontjában említett felső értékhatárt.

(5) Az (1) bekezdés *d)* pontjában említett beszerző az általi adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy nem az (1) bekezdést, hanem a 19. § *a)* pontját – az ott meghatározottak szerint – alkalmazza.

(6) Az a beszerző, aki (amely) élt az (5) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő második naptári év végéig nem térhet el.

21. § (1) Termék Közösségen belüli beszerzése a termék felett a tulajdonosként való rendelkezés olyan megszerzése, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi, amelyben a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor a Közösség más tagállamában van, mint ahol az a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt.

(2) Abban az esetben, ha a terméknek adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személy általi beszerzése úgy történik, hogy ez a személy a terméket a Közösség területén kívül adja fel küldeményként vagy fuvarozza el, és a termék küldeménykénti megérkezése vagy a fuvarozás befejezése a Közösség más tagállamában van, mint ahol a termék importjának teljesítési helye, ez utóbbi tagállamot úgy kell tekinteni, mint ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt.

(3) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés szerint a termék importjának teljesítési helye belföld, az importáló jogosult az általa ilyen jogcímen megfizetett adó visszatéríttetésére, amennyiben igazolja, hogy a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor volt, megfizette az adót a termék Közösségen belüli beszerzése után e tagállam joga szerint.

22. § (1) Termék Közösségen belüli ellenérték fejében teljesített beszerzése [2. § *b)* pontja] az is, ha az adóalany a vállalkozása tulajdonában tartott termékét továbbítja, vagy bizományba átvett terméket továbbít belföldre vállalkozásának szükségleteire, amelyet a Közösség más tagállamában termel ki, állít elő, munkál meg, vásárol, illetőleg szerez be – a 19. § értelmében – ott, vagy importál oda, és a terméket ebből a tagállamból maga vagy – javára – más adja fel küldeményként vagy fuvarozza el.

(2) Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás nem áll be, ha a továbbításra fordított esetben, mint 12. § (1) bekezdése szerinti termékértékesítésre a 12. § (2) bekezdése lenne alkalmazandó az ott meghatározott feltételek szerint.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti esetben az adóalany a terméket belföldön fenntartott vevői készlete céljára továbbítja, a (2) bekezdést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az (1) bekezdéshez fűződő joghatás akkor nem áll be, ha

a) a termék továbbítóját ezzel összefüggésben belföldön adóalanyként nem vették nyilvántartásba, valamint

b) a vevői készletből terméket beszerző olyan belföldön nyilvántartásba vett adóalany, akinek (amelynek) nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amely természeténél fogva összeegyeztethetetlen lenne az (5) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítésével, vagy annak csorbítására lenne alkalmas.

(4) Ha a (2) bekezdésben hivatkozottak szerint az ott, illetőleg a (3) bekezdésben meghatározott feltételek bármelyike nem teljesül, a feltétel nem teljesülésekor az (1) bekezdéshez fűződő joghatás haladéktalanul beáll.

(5) A (3) bekezdés szerinti esetben az (1) bekezdéshez fűződő joghatás a vevői készletből terméket beszerzőre áll be.

23. § Szintén termék Közösségen belüli ellenérték fejében teljesített beszerzése, ha a Magyar Köztársaság Észak-atlanti Szerződésbeli tagságával összefüggésben terméket továbbítanak belföldre, amelyet a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium, a Magyar Honvédség, és ezek polgári állománya részére a Közösség más tagállamában – nem az ott érvényes általános adózási szabályok szerint – szereznek be, feltéve, hogy a termékre – annak importja esetében – nem vonatkozna a 93. § (1) bekezdésének *h)* pontja szerinti adómentesség.

Termék importja

24. § (1) Termék importja: olyan terméknek a Közösség területére történő behozatala vagy egyéb módon való bejuttatása, amely – az Európai Közösséget létrehozó Szerződés (a továbbiakban: Szerződés) 24. cikkének értelmében – nincs szabad forgalomban.

(2) Termék importja az is, ha a szabad forgalomban levő terméket a Közösség vámterületének azon területéről hozzák be, vagy egyéb módon juttatják be a Közösség más területére, amely terület rész e törvény alkalmazásában harmadik állam területével esik egy tekintet alá.

II. Fejezet

TELJESÍTÉS HELYE

1. alfejezet

Teljesítés helye termék értékesítése esetében

Általános szabály

25. § Abban az esetben, ha a terméket küldeményként nem adják fel vagy nem fuvarozzák el, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a termék az értékesítés teljesítésekor ténylegesen van.

Különös szabályok

26. § Abban az esetben, ha a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a termék – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor van.

27. § (1) Abban az esetben, ha a terméket többször értékesítik oly módon, hogy azt közvetlenül a sorban első értékesítőtől a sorban utolsó beszerző nevére szóló rendeltetéssel adják fel küldeményként vagy fuvarozzák el, a 26. § kizárólag egy termékértékesítésre alkalmazható.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett esetben van a sorban olyan beszerző, aki (amely) egyúttal értékesítőként a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását maga vagy – javára – más végzi, az ellenkező bizonyításáig úgy kell tekinteni, mint aki (amely) a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását beszerzőként végzi, illetőleg arra másnak, beszerzőként adott megrendelést.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott termékértékesítések közül azokra, amelyek

a) megelőzik azt a termékértékesítést, amelynek teljesítési helye megállapítására a 26. § alkalmazandó, a teljesítési helye az a hely, ahol a termék – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor van;

b) követik azt a termékértékesítést, amelynek teljesítési helye megállapítására a 26. § alkalmazandó, a teljesítési helye az a hely, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van.

28. § A 26. §-tól eltérően, ha a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor a Közösség területén kívül van, az importáló általi termékértékesítés teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol a termék importja teljesül.

29. § (1) Abban az esetben, ha a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását az értékesítő maga, illetőleg – javára – más végzi, és az értékesítés eredményeként a termék a Közösség más tagállamában van, mint ahol az a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt, a 26. és 28. §-tól eltérően a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a termék – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, feltéve, hogy

a) a termék értékesítése

aa) olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére történik, akinek (amelynek) e beszerzése, mint termék Közösségen belüli beszerzése után a 20. § (1) bekezdésének *a)* és *d)* pontja értelmében nem kell adót fizetnie; vagy

ab) nem adóalany személy, szervezet részére történik; továbbá

b) az értékesített termék:

ba) nem új közlekedési eszköz; illetőleg

bb) nem szolgál fel- vagy összeszerelés tárgyául, függetlenül attól, hogy azt kíséri-e próbaüzem, vagy nem.

(2) Ha a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor a Közösség területén kívül volt, és a termék küldeménykénti megérkezése vagy a fuvarozás befejezése a Közösség más tagállamában van, mint ahol a termék importjának teljesítési helye, az (1) bekezdés alkalmazásában ez utóbbi tagállamot úgy kell tekinteni, mint ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt.

30. § (1) A 29. §-t nem kell alkalmazni azokra a termékértékesítésekre, amelyek esetében a terméket a Közösség ugyanazon más tagállamába szóló rendeltetéssel adják fel küldeményként vagy fuvarozzák el, és ez a tagállam megegyezik a Közösség azon tagállamával, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, feltéve, hogy a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) az értékesített termék nem jövedéki termék,

b) az adott naptári évben az *a)* pontban említett termékek 29. § szerinti értékesítéséből származó ellenérték – adó nélkül számított és göngyöltett összege – nem haladja meg a Közösség e tagállamában megállapított felső értékhatárt,

c) a *b)* pontban említett feltétel az adott naptári évet megelőző naptári évre is teljesült, amennyiben ilyen értékesítések ténylegesen történtek.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett felső értékhatár a Magyar Köztársaság esetében 35 000 eurónak megfelelő pénzüsszeg.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazhatósága megszűnik, és nem alkalmazható arra a termékértékesítésre sem, amelynek – adó nélkül számított – ellenértékével az adóalany először meghaladja az (1) bekezdés *b)* pontjában említett felső értékhatárt.

(4) Az adóalany az (1) bekezdésben említett esetben arra a termékértékesítésére, amelynél a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor belföldön van, az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy nem az (1) bekezdést, hanem a 29. §-t – az ott meghatározottak szerint – alkalmazza.

(5) Az az adóalany, aki (amely) élt a (4) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő második naptári év végéig nem térhet el.

31. § A 29. és 30. § nem alkalmazható a használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab és régiség értékesítésére.

sére, feltéve, hogy azokra e törvény rendelkezéseit a XVI. fejezetben meghatározott eltérésekkel alkalmazzzák.

32. § Abban az esetben, ha a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi, és az értékesített termék olyan fel- vagy összeszerelés tárgyául szolgál, amelyet az értékesítő maga vagy – javára – más végez, függetlenül attól, hogy azt kíséri-e próbaüzem vagy nem, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a termék fel- vagy összeszerelése, illetőleg annak üzembe helyezése történik.

33. § (1) Abban az esetben, ha a termék értékesítése vasúti, vízi vagy légi közlekedési eszközön történik, és az a Község területén végzett személyszállítás tartama alatt teljesül, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a személyszállítás indulási helye van.

(2) E § alkalmazásában

a) *Község területén végzett személyszállítás:* az a személyszállítás, amelynél az indulási és az érkezési hely egyaránt a Község területén van, és ez idő alatt a Község területén kívül nincs megállási hely;

b) *személy szállításának indulási helye:* az első beszállási pont a Község területén, függetlenül attól, hogy azt megelőzően a Község területén kívül volt-e megállási hely vagy nem;

c) *személy szállításának érkezési helye:* az utolsó kiszállási pont a Község területén, függetlenül attól, hogy azt követően a Község területén kívül van-e megállási hely vagy nem.

(3) Menettérti személyszállítás esetében az oda- és visszautazás külön-külön, önálló személyszállításnak tekintendő.

34. § (1) Abban az esetben, ha adóalany-kereskedő részére

a) gáz értékesítése földgázcsővezeték-hálózaton keresztül, vagy

b) villamos energia értékesítése történik, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol az adóalany-kereskedő gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(2) E § alkalmazásában adóalany-kereskedő az, aki (amely) gáz vagy villamos energia továbbértékesítésével főtevékenységként foglalkozik, és akinek (amelynek) saját felhasználása (fogyasztása) ezekből a termékekből elhanyagolható mértékű.

35. § (1) Abban az esetben, ha a 34. §-ban említett feltételek bármelyike nem teljesül, a gáz földgázcsővezeték-hálózaton keresztüli vagy a villamos energia értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a beszerző ezeket a termékeket ténylegesen felhasználja (elfogyasztja).

(2) Amennyiben a beszerző a gázt vagy a villamos energiát egészben vagy részben nem használja fel (nem fogyasztja el), az (1) bekezdés alkalmazásában a fel nem használt (el nem fogyasztott) gáz vagy villamos energia tényleges felhasználási (elfogyasztási) helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a beszerző gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig azt a helyet, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

2. alfejezet

Teljesítés helye szolgáltatás nyújtása esetében

Általános szabály

36. § Szolgáltatás nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatás nyújtója gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

Különös szabályok

37. § (1) Abban az esetben, ha közvetítő valamely ügyletet – a 41., 44. és 46. §-okban meghatározott esetek kivételével – más nevében és javára közvetít, a közvetítői szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol a közvetített ügylet teljesítési helye van.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a közvetítői szolgáltatás igénybevevője a Község más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany, mint ahol a közvetített ügylet teljesítési helye van, a közvetítői szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye a Község azon tagállama, ahol ezzel összefüggésben a közvetítői szolgáltatás igénybevevőjét adóalanyként nyilvántartásba vették.

38. § (1) Ingatlanhoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol az ingatlan van.

(2) Az (1) bekezdésben említett ingatlanhoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások körébe különösen beletartoznak: az ingatlanközvetítői és -szakértői szolgáltatások, valamint az építési munkák végzésének előkészítésére és összehangolására irányuló szolgáltatások.

39. § Személy szállítása, termék fuvarozása esetében a teljesítés helye az az útvonal, amelyet a szolgáltatás nyújtása során ténylegesen megtesznek.

40. § (1) A 39. §-tól eltérően, ha a terméket a Községen belül fuvarozzák, a teljesítés helye az a hely, ahol a termék fuvarozásának indulási helye van.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a termék fuvarozásának igénybevevője a Község más tagállamában nyilván-

tartásba vett adóalany, mint ahol a termék fuvarozásának indulási helye van, a termék fuvarozásának teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol ezzel összefüggésben a termék fuvarozásának igénybevevőjét adóalanyként nyilvántartásba vették.

(3) A termék Közösségen belüli fuvarozása a fuvarozás minden olyan formáját és módját magában foglalja, amelyben az indulási hely és az érkezési hely a Közösség egymástól eltérő tagállamában van.

(4) Termék Közösségen belüli fuvarozása az is, ha a termék fuvarozásának indulási és érkezési helye a Közösség ugyanazon tagállamában van, de az közvetlenül egy másik, ugyanannak a terméknek a fuvarozásához kapcsolódik, amelynél viszont az indulási és az érkezési hely a Közösség egymástól eltérő tagállamában van.

(5) E § alkalmazásában

a) termék fuvarozásának indulási helye: az a hely, ahol a termék fuvarozása ténylegesen megkezdődik, ide nem értve azt az útszakaszt, amely a fuvarozandó termék berakodásának helyéig tart;

b) termék fuvarozásának érkezési helye: az a hely, ahol a termék fuvarozása ténylegesen befejeződik.

41. § (1) Abban az esetben, ha közvetítő a termék Közösségen belüli fuvarozását más nevében és javára közvetíti, a közvetítői szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol a termék fuvarozásának indulási helye van.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a közvetítői szolgáltatás igénybevevője a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany, mint ahol a termék fuvarozásának indulási helye van, a közvetítői szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol ezzel összefüggésben a közvetítői szolgáltatás igénybevevőjét adóalanyként nyilvántartásba vették.

42. § (1) A következő szolgáltatások nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik:

a) kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási és sportszolgáltatások, továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatások, ideértve ezek szervezését is, valamint az előbbiekhöz járulékosan kapcsolódó szolgáltatások;

b) személy szállításához, illetőleg termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások;

c) szakértői értékelés, amely közvetlenül termékre – ide nem értve az ingatlant – irányul;

d) terméken – ide nem értve az ingatlant – végzett munka.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett személy szállításához, illetőleg termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások körébe tartozik a be-, ki- és átrakodás is.

43. § A 42. §-tól eltérően, ha a termék Közösségen belüli fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatás igénybevevője a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany, mint ahol azt ténylegesen teljesítik, a termék Közösségen belüli fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol ezzel összefüggésben a termék Közösségen belüli fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatás igénybevevőjét adóalanyként nyilvántartásba vették.

44. § (1) Abban az esetben, ha közvetítő a termék Közösségen belüli fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatás nyújtását más nevében és javára közvetíti, a közvetítői szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol a termék Közösségen belüli fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatást ténylegesen teljesítik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a közvetítői szolgáltatás igénybevevője a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany, mint ahol a termék Közösségen belüli fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatást ténylegesen teljesítik, a közvetítői szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol ezzel összefüggésben a közvetítői szolgáltatás igénybevevőjét adóalanyként nyilvántartásba vették.

45. § (1) A 42. §-tól eltérően, ha a 42. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában említett szolgáltatás igénybevevője a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany, mint ahol azt ténylegesen teljesítik, a 42. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában említett szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol ezzel összefüggésben a 42. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában említett szolgáltatás igénybevevőjét adóalanyként nyilvántartásba vették.

(2) Az (1) bekezdés abban az esetben alkalmazható, ha a 42. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában említett szolgáltatással érintett terméket küldeményként feladják, vagy elfuvarozzák a Közösség azon tagállamából, ahol a 42. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában említett szolgáltatást ténylegesen teljesítették.

46. § (1) Az e §-ban meghatározott szolgáltatások nyújtásánál a teljesítés helye az a hely, ahol ezzel összefüggésben

a) a szolgáltatást igénybevevő adóalany gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van, feltéve, hogy ez más államban van, mint amely államban a szolgáltatást nyújtó adóalany telepedett le gazdasági céllal, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van;

b) a szolgáltatás igénybevevője letelepedett, letelepedés hiányában pedig, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

kodási helye van, feltéve, hogy ez a Közösség területén kívül van.

(2) Az e § alkalmazása alá tartozó szolgáltatások a következők:

- a) szellemi alkotásokhoz fűződő jogok, továbbá más, ezekhez hasonló jogok időleges vagy végleges átengedése;
- b) reklámszolgáltatások;
- c) tanácsadási, ügyvédi, számviteli, adóügyi, számítástechnikai, fordítói és tolmácsolási szolgáltatások, továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatások, ideértve – a (4) bekezdésben meghatározott feltétellel – a mérnöki szolgáltatást is;
- d) adatok feldolgozása és információk közlése;
- e) banki, biztosítási, viszontbiztosítási és egyéb pénzügyi szolgáltatások, kivéve a széfügyletet;
- f) munkaerő kölcsönzése, kirendelése, illetőleg személyzet rendelkezésre bocsátása;
- g) termék – ide nem értve az ingatlant és a közlekedési eszközök bármely fajtáját – bérbeadása;
- h) földgázcsővezeték- és villamosenergiaelosztó-hálózatokhoz való csatlakozás biztosítása, valamint a hálózatokon keresztüli földgáz- és villamosenergia-továbbítás biztosítása, továbbá más, ezekhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások;
- i) telekommunikációs szolgáltatások;
- j) rádiós és televíziós műsorszolgáltatások;
- k) elektronikus úton nyújtott szolgáltatások.

(3) E § alkalmazandó abban az esetben is, ha

- a) kötelezettségvállalás történik valamely üzleti vagy hivatásszerűen folytatott tevékenység egészbeni vagy részbeni abbahagyására, illetőleg valamely (2) bekezdés alá tartozó jog gyakorlásától való időleges vagy végleges tartózkodásra;
- b) közvetítő az a) pont vagy a (2) bekezdés alá tartozó szolgáltatás nyújtását más nevében és javára közvetíti, a közvetítői szolgáltatás nyújtására.

(4) E § a mérnöki szolgáltatásra abban az esetben alkalmazható, ha az jellegadó tartalma alapján nem tartozik a 38. § és a 42. § (1) bekezdésének a), c) és d) pontja alá.

(5) E § alkalmazásában elektronikus úton nyújtott szolgáltatás különösen:

- a) elektronikus tárhely rendelkezésre bocsátása, honlap tárolása és üzemeltetése, valamint számítástechnikai eszköz és program távkarbantartása,
- b) szoftver rendelkezésre bocsátása és frissítése,
- c) kép, szöveg és egyéb információ rendelkezésre bocsátása, valamint adatbázis elérhetővé tétele,
- d) zene, film és játék – ideértve a szerencsejátékot is – rendelkezésre bocsátása, valamint politikai, kulturális, művészeti, tudományos, sport és szórakoztatási célú műsorszolgáltatás, illetőleg ilyen célú események közvetítése, sugárzása,
- e) távoktatás,

feltéve, hogy a szolgáltatás nyújtása és igénybevétele globális információs hálózaton keresztül történik. A szolgál-

tatás nyújtója és igénybevevője közötti, ilyen hálózaton keresztüli kapcsolat felvétele és tartása – ideértve az ajánlat tételét és elfogadását is – azonban önmagában még nem elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.

47. § Abban az esetben, ha a 46. § (2) bekezdésének k) pontjában említett szolgáltatás igénybevevője olyan nem adóalany, aki (amely) a Közösség valamely tagállamában telepedett le, letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van a Közösség valamely tagállamában, és az előzőekben említett szolgáltatást nyújtó adóalany gazdasági céllal a Közösség területén kívül telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van a Közösség területén kívül, a 46. § (2) bekezdésének k) pontjában említett szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol a szolgáltatást igénybevevő nem adóalany letelepedett, letelepedés hiányában pedig, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

48. § Abban az esetben, ha a 46. § (2) bekezdésének i) és j) pontjában említett szolgáltatás igénybevevője olyan nem adóalany, aki (amely) a Közösség valamely tagállamában telepedett le, letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van a Közösség valamely tagállamában, és az előzőekben említett szolgáltatást nyújtó adóalany gazdasági céllal a Közösség területén kívül telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van a Közösség területén kívül, a 46. § (2) bekezdésének i) és j) pontjában említett szolgáltatás nyújtásának teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol a szolgáltatást igénybevevő nem adóalany letelepedett, letelepedés hiányában pedig, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van, feltéve, hogy a tényleges igénybevétel vagy egyébként a vagyoni előny szerzése a Közösség e tagállamában van.

49. § Külön jogszabály rendelkezhet úgy is, hogy a 46. § (2) bekezdésében, illetőleg a 46. § (3) bekezdésében felsorolt szolgáltatások, valamint a közlekedési eszközök bérbeadása esetében a teljesítés helye

a) belföld legyen, amennyiben e törvény rendelkezései szerint a teljesítés helye a Közösség területén kívül esne, de a tényleges igénybevétel vagy egyébként a vagyoni előny szerzése belföldön van, illetőleg

b) a Közösség területén kívül legyen, amennyiben e törvény rendelkezései szerint a teljesítés helye belföldre esne, de a tényleges igénybevétel vagy egyébként a vagyoni előny szerzése a Közösség területén kívül van, feltéve, hogy a külön jogszabályi rendelkezéssel a kettős adóztatás, illetőleg a nem adóztatás elkerülhető. E rendelkezés azonban nem alkalmazandó a 46. § (2) bekezdésének k) pontja alá tartozó szolgáltatásokra, ha ezeket nem adóalany részére nyújtják, továbbá e szolgáltatások közvetítésére.

3. alfejezet

Teljesítés helye termék Közösségen belüli beszerzése esetében

Általános szabály

50. § Termék Közösségen belüli beszerzése esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a termék – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van.

Különös szabályok

51. § (1) Az 50. § sérelme nélkül a 19. § a) pontjában említett esetben a teljesítés helye a Közösség azon tagállama, amely a beszerzőnek adószámot adott, és a beszerző a termék Közösségen belüli beszerzésekor ezt az adószámot használta, amennyiben a beszerző nem igazolja, hogy ilyen személyként a Közösség azon másik tagállamában, ahol a termék Közösségen belüli beszerzése az 50. § szerint teljesült, az adót – az utóbb említett tagállam joga szerint – megfizette.

(2) Ha a beszerző a Közösség azon másik tagállamában, ahol a termék Közösségen belüli beszerzése az 50. § szerint teljesült, köteles adót fizetni az adott tagállam joga szerint, és az (1) bekezdés értelmében belföldön is fizetett adót a termék Közösségen belüli beszerzése után, az adó alapját a 79. § (2) bekezdése szerint csökkentheti.

52. § Az 51. § (1) bekezdése nem alkalmazható arra a termék Közösségen belüli beszerzésére, amelynek a teljesítési helye az 50. § szerint belföld, feltéve, hogy

a) a beszerzett termék a beszerző olyan további, belföldön teljesített termékértékesítéséhez szükséges, amelynél a címzett a 141. § szerint adófizetésre kötelezett, valamint

b) a beszerző az adózás rendjéről szóló törvényben (a továbbiakban: Art.) meghatározott összesítőnyilatkozat-tételi kötelezettségének eleget tett.

4. alfejezet

Teljesítés helye termék importja esetében

Általános szabály

53. § Termék importja esetében a teljesítés helye a Közösség azon tagállama, ahol a termék a Közösség területére történő behozatalakor vagy egyéb módon való bejutásakor van.

Különös szabályok

54. § (1) Az 53. §-tól eltérően, ha a termék a 24. § (1) bekezdése értelmében nincs szabad forgalomban, és

a) vámjogi helyzete a 111. § (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint alakul, vagy

b) a 111. § (1) bekezdésének c) pontjában említett eljárások hatálya alatt áll, vagy

c) teljes vámmentességgel járó ideiglenes behozatali eljárás hatálya alatt áll, vagy

d) külső közösségi árutovábbítási eljárás hatálya alatt áll, a termék importjának teljesítési helye a Közösség azon tagállama, ahol a termék a) pontban említett vámjogi helyzete megszűnik, a b)–d) pontokban említett esetekben pedig, ahol a termék az ott meghatározott eljárások hatálya alól kikerül.

(2) Az (1) bekezdés megfelelően alkalmazandó abban az esetben is, ha a 24. § (2) bekezdése szerint importált termék belső közösségi árutovábbítási eljárás hatálya alatt áll.

III. Fejezet

ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG KELETKEZÉSE, FIZETENDŐ ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSA

Általános szabályok

55. § (1) Az adófizetési kötelezettséget annak a ténynek a bekövetkezése keletkezteti, amellyel az adóztatandó ügylet tényállásszerűen megvalósul (a továbbiakban: teljesítés).

(2) Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás beáll abban az esetben is, ha teljesítés hiánya ellenére számlakibocsátás történik. A joghatás a számlán a termék értékesítőjeként, szolgáltatás nyújtójaként szereplő személyre, szervezetre áll be, kivéve, ha kétséget kizáróan bizonyítja, hogy a számlakibocsátás ellenére teljesítés nem történt, vagy ha teljesítés történt ugyan, de azt más teljesítette.

56. § A fizetendő adót – ha e törvény másként nem rendelkezik – a teljesítéskor kell megállapítani.

Termék értékesítésére és szolgáltatás nyújtására vonatkozó különös szabályok

57. § Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha az ügylet tárgya természetben osztható és a részteljesítésnek egyéb akadálya nincs, a részteljesítés is teljesítés.

58. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha a felek részletfizetésben vagy határozott időre szóló elszámolásban állapodtak meg, teljesítés az ellenérték megtérítésének esedékessége, amelyre az adott részlet vagy elszámolás vonatkozik.

(2) Abban az esetben, ha az az időszak, amelyre az adott részlet vagy elszámolás vonatkozik, tartamában meghaladja a 12 hónapot, az (1) bekezdéstől függetlenül – időarányos részteljesítésként – teljesítés a tizenkettedik hónap utolsó napja is.

(3) E § nem alkalmazható a termék 10. § a) pontja szerinti értékesítésére.

59. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha a teljesítést megelőzően pénz vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formájában ellenértékbe beszámítható vagyoni előnyt juttatnak (a továbbiakban: előleg), a fizetendő adót az előleg jóváírásakor, kézhezvételekor kell megállapítani.

(2) A jóváírt, kézhez vett előleget úgy kell tekinteni, mint amely a fizetendő adó arányos összegét is tartalmazza.

60. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha adófizetésre a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő adóalany kötelezett, a fizetendő adót

a) az ügylet teljesítését tanúsító számla kézhezvételekor, vagy

b) az ellenérték megtérítésekor, vagy

c) a teljesítést követő hónap tizenötödik napján kell megállapítani.

(2) Az (1) bekezdésben felsoroltak közül az alkalmazandó, amely a leghamarabb következik be.

(3) Az (1) bekezdésben említett adófizetésre kötelezettől, ha a teljesítés és a fizetendő adó – (2) bekezdés szerinti – megállapítása között

a) az e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás történik, amelynek eredményeként tőle adófizetés nem lenne követelhető, vagy

b) tartozását ellenérték fejében átvállalják, a fizetendő adót – a (2) bekezdéstől eltérően – az a) pontban említett esetben a jogállás-változást megelőző napon, a b) pontban említett esetben pedig a tartozás átvállalásakor kell megállapítani.

(4) E § egyéb rendelkezéseitől függetlenül a fizetendő adót az (1) bekezdés c) pontja szerint kell megállapítani arra a termékértékesítésre is, amely a 89. §-ban meghatározott feltételekkel mentes az adó alól azzal az eltéréssel, hogy ha az ügylet teljesítését tanúsító számla kibocsátása a teljesítést követő hónap tizenötödik napjához képest hamarabb történik, a fizetendő adót az ügylet teljesítését tanúsító számla kibocsátásakor kell megállapítani.

61. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha az ellenérték megtérítése pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel történik, a teljesítésre kötelezett adóalany, aki (amely)

a) nyilvántartását az egyszeres könyvvizetés szabályai szerint vezeti, vagy csak a bevételeiről köteles nyilvántartást vezetni, vagy

b) nyilvántartási kötelezettségének – a költségvetés alapján gazdálkodó szervek beszámolási és könyvvizetési kötelezettségéről szóló jogszabály szerint – módosított teljesítési szemléletben tesz eleget,

a fizetendő adót legkésőbb az ellenérték megfizetésekor állapíthatja meg.

(2) Ha az ellenérték megfizetése részletekben történik, a fizetendő adót a részlet megfizetésekor, legalább a megfizetett részlet erejéig kell megállapítani.

(3) Ha az ellenértéket a teljesítéstől számított negyvenötödik napig egészben vagy részben nem fizették meg, az (1) és (2) bekezdéstől eltérően a fizetendő adót az előzőekben említett határidő lejártát követő napon, a meg nem fizetett ellenértékre is meg kell állapítani.

(4) Az (1) bekezdésben említett adóalanytól, ha a teljesítés és a fizetendő adó – (1)–(3) bekezdések szerinti – megállapítása között

a) az e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás történik, amelynek eredményeként tőle adófizetés nem lenne követelhető, vagy

b) követelését ellenérték fejében engedményezi, vagy

c) a kettős könyvvizetés szabályaira tér át,

a fizetendő adót – az (1)–(3) bekezdésektől eltérően – az a) pontban említett esetben a jogállás-változást megelőző napon, a b) pontban említett esetben a követelés engedményezésekor, a c) pontban említett esetben pedig a nyitómérleg fordulónapján kell megállapítani.

(5) Annak a teljesítésre kötelezett adóalanyának, aki (amely) a kettős könyvvizetés szabályairól tér át az (1) bekezdésben említett nyilvántartási módok valamelyikére, azon termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében, amelynél a teljesítés megelőzi a mérleg fordulónapját, fizetendő adót újólapon nem kell megállapítani, még abban az esetben sem, ha az ellenértéket egészben vagy részben a mérleg fordulónapján vagy azt követően fizették meg.

Termék Közösségen belüli beszerzésére vonatkozó különös szabályok

62. § Termék Közösségen belüli beszerzése esetében a teljesítés megállapítására e törvény azon rendelkezéseit kell alkalmazni, amelyek az ahhoz hasonló termékértékesítésre lennének alkalmazandók.

63. § (1) Termék Közösségen belüli beszerzése esetében a fizetendő adót az ügylet teljesítését tanúsító számla kibocsátásakor, de legkésőbb a teljesítést követő hónap tizenötödik napján kell megállapítani.

(2) Termék Közösségen belüli beszerzése esetében az adófizetésre kötelezettől, ha a teljesítés és a fizetendő adó – (1) bekezdés szerinti – megállapítása között

a) az e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás következik be, amelynek eredményeként tőle adófizetés nem lenne követelhető, vagy

b) tartozását ellenérték fejében átvállalják, a fizetendő adót – az (1) bekezdéstől eltérően – az a) pontban említett esetben a jogállás-változást megelőző napon, a b) pontban említett esetben pedig a tartozás átvállalásakor kell megállapítani.

Termék importjára vonatkozó különös szabályok

64. § (1) Az 54. §-ban említett esetekben teljesítés a termék ott meghatározott vámjogi helyzetének [54. § (1) bekezdésének a) pontja] megszűnése, illetőleg a termék ott meghatározott eljárások [54. § (1) bekezdésének b)–d) pontjai] hatálya alóli kikerülése.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az importált termék vámköteles, illetőleg mezőgazdasági leföldözés vagy más, a közösségi politika keretében meghatározott kötelező jellegű befizetés hatálya alá tartozik, a teljesítésre és a fizetendő adó megállapítására az előzőekben említett kötelező jellegű befizetésekre e vonatkozásban meghatározott jogi rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) Abban az esetben, ha az importált termék a (2) bekezdésben említett kötelező jellegű befizetések egyikének hatálya alá sem tartozik, a teljesítésre és a fizetendő adó megállapítására a vámra e vonatkozásban meghatározott jogi rendelkezéseket alkalmazni.

IV. Fejezet

ADÓ ALAPJA

Adó alapja termék értékesítése és szolgáltatás nyújtása esetében

65. § Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapja – ha e törvény másként nem rendelkezik – a pénzben kifejezett ellenérték, amelyet a jogosult kap vagy kapnia kell akár a termék beszerzőjétől, szolgáltatás igénybevevőjétől, akár harmadik féltől, ideértve a támogatások bármely olyan formáját is, amely a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának árát (díját) közvetlenül befolyásolja.

66. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha az ellenérték nem pénzben kifejezett, és megtérítése sem pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel történik, hanem termék értékesítésével, szolgáltatás nyújtásával, mindkét ügyletet önállóan kell figyelembe venni azzal, hogy az egyik a másikkal az ellenértéke.

(2) Az adó alapját pénzben kifejezve, a termék, szolgáltatás szokásos piaci árán kell megállapítani.

67. § (1) Az ellenérték helyett a szokásos piaci ár az adó alapja abban az esetben, ha a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása nem független felek között történik, feltéve, hogy

a) az ellenérték aránytalanul magas a termék, szolgáltatás szokásos piaci árához képest, és a termék értékesítőjét, szolgáltatás nyújtóját egyébként az adólevonási jog nem egészben illeti meg;

b) az ellenérték aránytalanul alacsony a termék, szolgáltatás szokásos piaci árához képest, és a termék beszerzőjét, szolgáltatás igénybevevőjét az adólevonási jog nem egészben illeti meg;

c) az ellenérték aránytalanul alacsony a termék, szolgáltatás szokásos piaci árához képest, és a termék értékesítőjét, szolgáltatás nyújtóját az adólevonási jog nem egészben illeti meg, valamint a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása a 85. § (1) bekezdése, 86. § (1) bekezdése és 87. §-a szerint mentes az adó alól.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha az ellenértéket kötelező erővel jogszabály határozza meg, vagy ha az ellenérték megállapítása jogszabályi rendelkezések kötelező erejű alapulvételével történik.

68. § A 11. és 12. §-ban említett esetekben az adó alapja a termék vagy az ahhoz hasonló termék beszerzési ára, ilyen ár hiányában pedig a teljesítéskor megállapított előállítási értéke.

69. § A 14. §-ban említett esetekben az adó alapja az a pénzben kifejezett összeg, amely a szolgáltatás nyújtójánál a teljesítés érdekében kiadásként felmerül.

70. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapjába beletartoznak:

a) az adók, vámok, illetékek, járulékok, hozzájárulások, leföldözések és más, kötelező jellegű befizetések, kivéve magát az e törvényben szabályozott adót;

b) a felmerült járulékos költségek, amelyeket a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója hárít át a termék beszerzőjére, szolgáltatás igénybevevőjére, így különösen: a bizománnyal, egyéb közvetítéssel, csomagolással, fuvarozással és biztosítással összefüggő díjak és költségek.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja alkalmazandó abban az esetben is, ha a járulékos díj és költség áthárítása külön megállapodáson alapul.

71. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapjába nem tartozik bele:

a) az olyan ár- és díjengedmény vagy ár- és díjvisszatérítés (a továbbiakban együtt: árengedmény), amelyet az eredeti esedékességhez képest az ellenérték előrehozott megtérítésére tekintettel a teljesítésig adnak; illetőleg

b) a korábban beszerzett termék, igénybe vett szolgáltatás mennyiségére tekintettel a teljesítésig adott árenged-

mény vagy más, szintén a teljesítésig adott üzletpolitikai célú árengedmény;

c) az a pénzösszeg, amelyet az adóalany a termék beszerzőjétől, szolgáltatás igénybevevőjétől – mint az áthárított költség igazolt végső viselőjétől – kap, feltéve, hogy az így kapott összeget az adóalany saját nyilvántartásában elszámolási kötelezettségként tartja nyilván.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett árengedmény abban az esetben üzletpolitikai célú, ha

a) az árengedmény nyújtójától független féllel kötött és más független fél számára is – azonos feltételek mellett – ésszerűen elérhető, vagy

b) az árengedmény nyújtójától független féllel is – azonos feltételek mellett – köthető és számára ésszerűen elérhető

megállapodásban előre rögzített, vagy az annak alapján számított árengedmény pénzben kifejezett – adó nélkül számított – összesített összege kisebb, mint az árengedmény igénybevételére jogosító termékértékesítések, szolgáltatásnyújtások pénzben kifejezett – adó nélkül számított – összesített ellenértéke.

(3) A termék beszerzőjével, szolgáltatás igénybevevőjével kötött előzetes megállapodás alapján az árengedmény nyújtója dönthet úgy is, hogy az általa az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek szerint nyújtott árengedmény pénzben kifejezett összege a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása adóalapjába mégis beletartozik, illetőleg azzal az adó alapja utólag sem csökken [77. § (3) bekezdése], feltéve, hogy a nyújtott árengedmény pénzben kifejezett összegének, mint vagyoni előnynek terhére akár az árengedmény nyújtója, akár – az árengedmény nyújtójával kötött előzetes megállapodás alapján – más értékesít terméket, nyújt szolgáltatást. Ilyen esetben az utóbb említett ügylet – a nyújtott árengedmény pénzben kifejezett összegének, mint vagyoni előnynek erejéig – ellenérték fejében teljesített termékértékesítésnek, szolgáltatásnyújtásnak minősül.

(4) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának további feltétele, hogy az adóalany a kapott összeget saját nyilvántartásában elkülönítetten és tételesen mutassa ki, továbbá ehhez kapcsolódóan adólevonási jogot ne gyakoroljon.

Adó alapja termék Közösségen belüli beszerzése esetében

72. § Termék Közösségen belüli beszerzése esetében az adó alapjának megállapítására a 65–67., 70. és 71. §-ok rendelkezéseit kell alkalmazni, amelyek az ahhoz hasonló termékértékesítésre lennének alkalmazandók.

73. § A 22. és 23. §-ban említett esetekben az adó alapja a termék, vagy az ahhoz hasonló termék beszerzési ára, ilyen ár hiányában pedig a teljesítéskor megállapított előállítási értéke.

Adó alapja termék importja esetében

74. § (1) Termék importja esetében az adó alapja az importált terméknek a teljesítéskor hatályos vámjogi rendelkezések szerint megállapított vámértéke.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a Közösség területéről korábban munkavégzés céljára ideiglenesen kivitt terméket importál a munkavégzési szolgáltatás igénybevevője, mint importáló, anélkül, hogy termékét az importot megelőzően értékesítené, az adó alapja

a) a munkavégzési szolgáltatás nyújtása fejében megterített vagy megtérítendő ellenérték, illetőleg

b) az importált terméknek a végzett munka folytán bekövetkezett, pénzben kifejezett értéknövekedése, ha legkésőbb az import teljesítéséig nem állapítható meg az a) pont szerinti ellenérték, vagy ha annak pénzben kifejezett értéke kisebb, mint a terméken végzett munka folytán bekövetkezett értéknövekedés.

75. § (1) Termék importja esetében az importált termék adóalapjába beletartoznak a következők, feltéve, hogy azokat a 74. § szerint megállapított érték egyébként nem tartalmazza:

a) az adók, vámok, illetékek, járulékok, hozzájárulások, lefoglalások és más, kötelező jellegű befizetések, amelyek egyrészt az importáló közösségi tagállamon kívül merülnek fel, másrészt, amelyeket a termék importjához kapcsolódóan vetnek ki, kivéve magát az e törvényben szabályozott adót;

b) a járulékos költségek, amelyek az importáló közösségi tagállamon belül az első rendeltetési helyig merülnek fel, így különösen: a bizományi vagy egyéb közvetítői költségek, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek.

(2) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés b) pontjában említett első rendeltetési helyen kívül a teljesítéskor ismert olyan további rendeltetési hely is, amely a Közösség területén van, az adó alapját növelik azok a járulékos költségek is, amelyek az utóbb említett rendeltetési helyig merülnek fel.

(3) E § alkalmazásában az első rendeltetési hely az a hely, amely a fuvarlevélen vagy az importált terméket kísérő egyéb okiraton ilyen értelemben szerepel. Ilyen értelmű jelzés hiányában vagy ha az egyértelműen nem állapítható meg, első rendeltetési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol az első le- vagy átrakás történik az importáló közösségi tagállamban.

76. § Termék importja esetében az adó alapjába nem tartozik bele:

a) az olyan árengedmény, amelyet az eredeti esedékeség lejáratához képest az ellenérték előrehozott megtérítésére tekintettel a teljesítésig adnak; illetőleg

b) a korábban beszerzett termék mennyiségére tekintettel a teljesítésig adott árengedmény.

Adó alapjának utólagos csökkenése

77. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása, valamint termék Közösségen belüli beszerzése esetében az adó alapja a jogosultnak visszatérített vagy visszatérítendő ellenértékkel utólag csökken, ha a teljesítést követően

a) az ügylet érvénytelensége jogcímén:

aa) az ügylet kötése előtt fennállott helyzetet állítják helyre, vagy

ab) az ügyletet az érvénytelenítő határozat meghozataláig terjedő időre hatályossá nyilvánítják, vagy

ac) az ügyletet az aránytalan előny kiküszöbölésével érvényessé nyilvánítják;

b) az ügylet hibás teljesítése jogcímén:

ba) a jogosult eláll az ügylettől, vagy

bb) a jogosult ár- vagy díjleszállítást kap.

(2) Az adó alapja utólag csökken abban az esetben is, ha

a) teljesítés hiánya miatt az előleget visszafizetik;

b) betétdíjas termék visszaváltásakor a betétdíjat visszatérítik.

(3) Az adó alapja utólag csökkenthető, ha a teljesítést követően adnak a 71. § (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint árengedményt.

78. § (1) A 77. § alkalmazásának feltétele, hogy a kötelezett az ügylet teljesítését tanúsító számla

a) érvénytelenítéséről gondoskodik a 77. § (1) bekezdésének aa) és ba) alpontjában, valamint (2) bekezdésének a) pontjában említett esetekben;

b) adattartalmának módosításáról gondoskodik az a) pont alá nem tartozó esetekben, az adó alapjának utólagos csökkenésének megfelelően.

(2) Abban az esetben, ha az ügylet teljesítését számla azért nem tanúsítja, mert e törvény szerint számla kibocsátásáról nem kellett a kötelezettnek gondoskodnia, a 77. § (1) és (2) bekezdése szerinti esetekben az adó alapja utólagos csökkentésének nem akadálya az (1) bekezdés nem teljesülése.

(3) Abban az esetben, ha az adó alapjának utólagos csökkenése a korábban fizetendő adóként megállapított és bevallott adót is csökkenti, a kötelezett jogosult azt, mint a 131. § (1) bekezdése szerint megállapított fizetendő adót csökkentő tételt legkorábban abban az adómegállapítási időszakban figyelembe venni, amelyben

a) az eredeti számlát érvénytelenítő számla vagy az azt módosító számla a jogosult személyes rendelkezésére áll;

b) a kötelezett a jogosultnak az ellenértéket visszatéríti, az előleget visszafizeti, vagy a betétdíjat visszatéríti az a) pont alá nem tartozó esetekben.

79. § (1) Termék Közösségen belüli beszerzése esetében, ha a beszerző a Közösség más tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti feladásakor vagy a fuvarozás megkezdésekor volt, jövedékiadó-visszatérítésben részesült, az adó alapját csökkentheti a visszatérített jövedéki

adó igazolt összegével, feltéve, hogy a termék belföldön is jövedéki termék.

(2) Az 51. § (2) bekezdésben említett esetben a termék Közösségen belüli beszerzésének adóalapja csökkenthető azzal az igazolt pénzüsszeggel, amely az adó alapjául szolgált a Közösség azon másik tagállamában, ahol a termék Közösségen belüli beszerzése az 50. § szerint teljesült.

Adó alapjának forintban történő megállapítása

80. § (1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása, valamint termék Közösségen belüli beszerzése esetében, ha az adó alapja külföldi pénznemben kifejezett, a forintra történő átszámításhoz azt a (2) bekezdésben meghatározott árfolyamot kell alkalmazni, amely

a) termék Közösségen belüli beszerzése, illetőleg előleg fizetése esetében, valamint a 60. §-ban említett esetekben a fizetendő adó megállapításakor,

b) az 58. §-ban említett esetben a számla kibocsátásakor,

c) egyéb esetekben pedig a teljesítéskor érvényes.

(2) Az alkalmazandó árfolyam az az utolsó, az (1) bekezdésben meghatározott időpontban érvényes, az adott külföldi pénznem valamely egységének forintban kifejezett ára, amelyet

a) belföldön pénzváltási engedéllyel rendelkező hitelintézet devizában eladási árként jegyez; vagy

b) a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) hivatalosan közzé tesz, feltéve, hogy a forintra történő átszámításra kötelezett (e § alkalmazásában a továbbiakban: kötelezett) így dönt, és erről a döntéséről az állami adóhatóságnak előzetes bejelentést tesz.

(3) A (2) bekezdés b) pontja szerinti választási jog úgy gyakorolható, hogy az valamennyi olyan termékértékesítésre, szolgáltatásnyújtásra és termék Közösségen belüli beszerzésre kiterjed, amely esetében az adó alapja külföldi pénznemben kifejezett.

(4) Az a kötelezett, aki (amely) élt a (2) bekezdés b) pontjában említett választási jogával, attól a választása évét követő naptári év végéig nem térhet el.

(5) Abban az esetben, ha az adott külföldi pénznemnek nincs – a (2) bekezdés a) pontja szerint – jegyzése, a forintra történő átszámításhoz a külföldi pénznem valamely egységének euróban kifejezett értékét kell alapul venni, amelyet az MNB az (1) bekezdésben meghatározott időpontot megelőző naptári negyedévre vonatkozóan tesz közzé.

81. § Termék importja esetében, ha az adó alapja külföldi pénznemben kifejezett, a forintra történő átszámításhoz azt az árfolyamot kell alkalmazni, amelyet a vámérték – ideértve a 74. § (2) bekezdésében említett esetet is – megállapításánál kell alkalmazni.

V. Fejezet

ADÓ MÉRTÉKE

82. § (1) Az adó mértéke az adó alapjának 20 százaléka.

(2) A 3. számú mellékletben felsorolt termékek esetében az adó mértéke az adó alapjának 5 százaléka.

83. § Ha a juttatott vagyoni előny pénzben kifejezett összegét úgy kell tekinteni, mint amely fizetendő adót is tartalmaz, annak megállapításához

a) a 82. § (1) bekezdésében említett adómérték esetében 16,67 százalékot,

b) a 82. § (2) bekezdésében említett adómérték esetében 4,76 százalékot kell alkalmazni.

84. § (1) A fizetendő adó megállapítására a teljesítéskor érvényes adómértéket kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően:

a) termék Közösségen belüli beszerzése esetében,

b) előleg fizetése esetében,

c) a 60. §-ban említett esetekben, valamint

d) a 64. § (2) és (3) bekezdésében említett esetekben a fizetendő adó megállapításakor érvényes adómértéket kell alkalmazni.

VI. Fejezet

ADÓ ALÓLI MENTESSÉG

Adó alóli mentesség a tevékenység közérdekű jellegére tekintettel

85. § (1) Mentés az adó alól:

a) az egyetemes postai szolgáltatás nyújtása;

b) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó sérült- vagy betegápolás és sérült- vagy betegszállítás, valamint az azokhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet humán-egészségügyi ellátás keretében közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít;

c) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó sérült- vagy betegápolás, amelyet humán-egészségügyi – ideértve természetgyógyászatot is – tevékenységet végző – ilyen minőségében – teljesít;

d) az emberi szövet, vér (ideértve a külön jogszabályban meghatározott labilis vérkészítményeket is), anyatej értékesítése, valamint az előzőekben felsoroltakkal és az emberi szerv adományozásával kapcsolatos szolgáltatásnyújtás;

e) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet humán fogorvosi, fogtechnikusi tevékenységet végző – ilyen minőségében – teljesít;

f) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet szociális ellátás keretében közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít;

g) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet gyermek- és ifjúságvédelem keretében közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít;

h) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet bölcsődei ellátás keretében közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít;

i) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó óvodai, diákotthoni és kollégiumi ellátás, valamint az azokhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet köz- és felsőoktatás, továbbá a (2) bekezdésben meghatározott egyéb oktatás keretében a közszolgáltató, közoktatási intézmény, felsőoktatási intézmény, egyéb felnőttképzést folytató intézmény vagy – nemzetközi szerződés alapján – belföldön működő külföldi kulturális intézet – ilyen minőségében – teljesít;

j) az a szolgáltatásnyújtás, amelyet óvodai, tanári, oktatói, nevelői tevékenységet végző – ilyen minőségében – teljesít a köz- és felsőoktatás, továbbá a (2) bekezdésben meghatározott egyéb oktatás keretében, ideértve az előzőekben felsoroltakhoz kapcsolódó magánóraadást is;

k) a bírósági vagy más hatósági nyilvántartásba bejegyzett, vallás vagy más lelkiismereti meggyőződés kinyilvánítására, gyakorlására létrehozott jogi személy által személyzet rendelkezésre bocsátása a b), f), g), h) és i) pontokban említett tevékenységek ellátása, illetőleg lelki segély, gondozás céljából;

l) a bírósági vagy más hatósági nyilvántartásba bejegyzett, alapszabállyal (alapító okirattal) és nyilvántartott tagsággal rendelkező, alapszabálya (alapító okirata) szerint és ténylegesen is nyereségszerzésre nem törekvő személy, szervezet által a tagjainak teljesített olyan szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés

la) amelynek kizárólagos vagyoni fedezete az alapszabállyal összhangban meghatározott, minden tagra kötelező tagsági díj, egyéb hozzájárulás, a kapott államháztartási támogatás és egyéb adomány, valamint a saját tevékenységből származó nyereség, amely a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint az adózás előtti eredményt csökkenti, és

lb) amely a közös érdekeknek megfelelően társadalmi, politikai, munkavállalói vagy munkáltatói, illetőleg egyéb, szakmai érdekeket képviselő vagy azt védő, vallási vagy más lelkiismereti, hazafias, humanitárius, karitatív és hagyományörző célokat szolgál;

m) az a sportolással, testedzéssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás, amelyet közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít természetes személynek, aki azt sportolásához, testedzéséhez veszi igénybe, kivéve az uszoda- és strandfürdő-szolgáltatást, a sportesemény megtekintését, valamint a sportolást, testedzést szolgáló ingatlan (ingatlanrész) bérbeadását;

n) a népművészeti, népi iparművészeti és iparművészeti termékek kiállításának, vásárlásának és bemutatójának szervezése, rendezése és az ahhoz szorosan kapcsolódó, jogszabály által meghatározott minősítés szerint zsűri-számmal ellátott, egyedi vagy meghatározott példányszámban, nem ipari gyártástechnológiával előállított népművészeti, népi iparművészeti és iparművészeti termék értékesítése, amelyet közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít;

o) a közszolgálati rádiós és televíziós műsorszolgáltatások nyújtása, ide nem értve az annak keretében nyújtott kereskedelmi jellegű szolgáltatásokat.

(2) Az egyéb oktatás körébe tartoznak:

a) a felnőttképzésből az Országos Képzési Jegyzékben meghatározott szakképesítést adó oktatás, képzés, továbbképzés, vizsgára való felkészítés és vizsgáztatás;

b) a felnőttképzésről szóló törvény alapján szervezett és akkreditált, illetőleg egyéb jogszabály alapján szervezett oktatás, képzés, továbbképzés, vizsgára való felkészítés és vizsgáztatás;

c) az államilag, illetőleg nemzetközileg elismert nyelv-vizsga-bizonyítvány kiadásának alapjául szolgáló vizsgáztatás;

d) a tanulmányi és tehetséggondozó verseny szervezése, lebonyolítása.

(3) Abban az esetben, ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott valamely tevékenység

a) gyakorlását jogszabály – ide nem értve az önkormányzati rendeletet – hatósági engedélyhez (a tevékenységi kör gyakorlásához szükséges engedélyhez) köti, a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás adómentességének feltétele, hogy az érintett személy, szervezet az engedély birtokában és annak alapján végezze tevékenységét;

b) képesítéshez kötött, és jogszabály – ide nem értve az önkormányzati rendeletet – kivételt nem tesz, a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás adómentességének feltétele, hogy az érintett személy, szervezet javára tevékenykedők között legalább 1 olyan természetes személy legyen, aki a jogszabályokban foglalt képesítési követelményeknek igazolt módon megfelel.

(4) E § alkalmazásában közszolgáltató:

a) a költségvetési szerv az alapító okiratban megjelölt tevékenysége tekintetében;

b) a társadalmi szervezet, társadalmi szervezetek szövetsége, az egyesület, a köztestület, az országos sportági szakszövetség az alapszabályban (alapító okiratban) megjelölt tevékenységük tekintetében, továbbá az általuk működtetett (fenntartott) intézmény az alapszabályban (alapító okiratban) megjelölt tevékenysége tekintetében;

c) a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló törvény szerint nyilvántartásba vett egyház – ideértve az egyház önálló képviselői szervvel rendelkező szervezeti egységét is, ha alapszabálya így rendelkezik – és az egyházak szövetsége az alapszabályban megjelölt tevékenységük tekintetében, továbbá az általuk

működtetett (fenntartott) intézmény az alapszabályban (alapító okiratban) megjelölt tevékenysége tekintetében;

d) az alapítvány és a közalapítvány az alapító okiratban megjelölt tevékenységük tekintetében, továbbá az általuk működtetett (fenntartott) intézmény az alapszabályban (alapító okiratban) megjelölt tevékenysége tekintetében;

e) a közhasznú társaság és a nonprofit gazdasági társaság az alapszabályban (alapító okiratban) megjelölt tevékenységük tekintetében;

f) a közhasznú szervezetekről szóló törvény szerint közhasznúként vagy kiemelkedően közhasznúként nyilvántartásba vett személy, szervezet az alapszabályban (alapító okiratban) megjelölt közhasznú tevékenysége tekintetében;

g) minden olyan személy, szervezet – az *a)–f)* pontoktól függetlenül –, aki (amely) biztosított vagy más kedvezményezett részére társadalombiztosítási vagy egyéb – jogszabály alapján – kötelező biztosítási jogviszony keretében végzi tevékenységét;

h) minden olyan személy, szervezet – az *a)–g)* pontoktól függetlenül –, akire (amelyre) a következő feltételek együttesen teljesülnek:

ha) alapszabálya (alapító okirata) szerint és ténylegesen is rendszeres nyereségszerzésre nem törekszik, nyereség esetleges elérése esetében azt az (1) és (2) bekezdésben meghatározott bármely tevékenysége fenntartására, javítására vagy bővítésére használja fel,

hb) vezető tisztségviselői e feladatukat önkéntesen látják el, saját személyes, illetőleg közvetítő személyeken keresztül anyagi vagy egyéb érdekeltségük sem közvetlenül, sem közvetve nem függ a végzett tevékenység eredményétől,

hc) az (1) és (2) bekezdésben meghatározott bármely tevékenysége keretében teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás során alkalmazott ár (díj), ha az az árak megállapításáról szóló törvény (a továbbiakban: Ártv.) hatálya alá tartozik, megfelel az Ártv. rendelkezéseinek, egyéb esetekben pedig alacsonyabb a termék, szolgáltatás szokásos piaci áránál.

(5) A (4) bekezdés *h)* pontjában felsorolt feltételek teljesülésétől függetlenül, az a személy, szervezet, akit (amelyet) a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) rendelkezései alapján, az (1) és (2) bekezdésben meghatározott bármely tevékenységét érintően bírói vagy más hatósági határozat

a) megállapította a magatartás törvénybe ütközését, elrendelte a megtévesztésre alkalmas tájékoztatással kapcsolatban helyreigazító nyilatkozat közzétételét [Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének *d)* és *h)* pontja, illetőleg 86. §-a (2) bekezdésének *a)* és *c)* pontja], a határozat jogerőre emelkedésétől az azt követő naptári év végéig,

b) elrendelte a törvénybe ütköző állapot megszüntetését, megtiltotta a törvénybe ütköző magatartás további folytatását, a törvénybe ütközés megállapítása esetén kötelezettséget írt elő [Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének

e)–g) pontjai, illetőleg 86. §-a (2) bekezdésének b) és d) pontja], a határozat jogerőre emelkedésétől az azt követő második naptári év végéig,

c) a fogyasztók széles körét érintő vagy jelentős nagyságú hátrányt okozó törvénybe ütköző tevékenysége miatt, kötelezett az ár leszállítására, az áru kijavítására vagy kicserélésére, illetőleg az ár visszafizetésére [Tpvt. 92. §-a], a határozat jogerőre emelkedésétől az azt követő harmadik naptári év végéig
nem minősül közszolgáltatónak.

Adó alóli mentesség a tevékenység egyéb sajátos jellegére tekintettel

86. § (1) Mentés az adó alól:

a) a biztosítási, viszontbiztosítási szolgáltatás nyújtása, ideértve a biztosítási alkusz és közvetítő által – ilyen minőségében – teljesített szolgáltatásnyújtást is, továbbá az életbiztosítási és a nem életbiztosítási ág elkülönült művelésére tevékenységi engedéllyel rendelkező, ugyanazon személyek, szervezetek többségi tulajdonában álló felek egymás közötti olyan szolgáltatás nyújtása, amely közvetlenül szükséges az egyik fél biztosítási, viszontbiztosítási szolgáltatásának nyújtásához, és az ellenérték, amelyet a másik fél kap vagy kapnia kell, nem több annál, mint a nála ezzel összefüggésben igazoltan felmerült költség;

b) a hitel-, pénzkölcsön és egyéb, ilyen jogviszonyt megtestesítő szolgáltatás (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: hitel) nyújtása és közvetítése, valamint ezek hitelező általi kezelése;

c) a hitel nyújtásához kapcsolódó vagy egyéb biztosítéki célú kötelezettség vállalása és közvetítése, valamint ezek hitelező általi kezelése;

d) a folyó-, betét- és ügyfélszámlával, fizetéssel, átutalással, csekk-, egyéb pénzköveteléssel és pénzügyi eszközzel kapcsolatos szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését is, kivéve magát a követelés (kinnlevőség) behajtását;

e) a magyar és külföldi törvényes fizetőeszközzel kapcsolatos szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését is, de ide nem értve az aranyból, ezüstről vagy más fémből készített érmekollekciót és a bankjegyekollekciót, illetőleg ezek darabját, amelyeket szokásosan törvényes fizetőeszközként nem használnak, vagy amelyeknek egyébként numizmatikai értéke van;

f) a jogi személyben, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetben tulajdonosi (tagsági) jogviszonyt, valamint a hitelezési jogviszonyt megtestesítő vagyoni értékű jog átengedése és az ezekkel kapcsolatos szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését is, de ide nem értve az ilyen jogviszonyt megtestesítő, materializált értékpapír kezelését és őrzését;

g) a befektetési alap és a kockázati tőkealap kezelése, valamint a magánnyugdíjpénztár, az önkéntes kölcsönös

biztosító pénztár és a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény részére végzett portfólió-kezelés;

h) a postai bélyeg névértéken történő értékesítése, amely belföldön postai szolgáltatás bérmentesítésére alkalmas, valamint az illetékbélyeg és más, fizetési kötelezettség teljesítésére, hatóság által kibocsátott bélyeg, jegy névértéken történő értékesítése;

i) a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó szerencsejáték-szolgáltatás nyújtása, ideértve ezek közvetítését is;

j) a beépített ingatlan (ingatlanrész) és az ehhez tartozó földrészlet értékesítése, kivéve annak a beépített ingatlan (ingatlanrésznek) és az ehhez tartozó földrészletnek az értékesítését, amelynek

ja) első rendeltetésszerű használatbavétele még nem történt meg; vagy

jb) első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de az arra jogosító hatósági engedély jogerőre emelkedése és az értékesítés között még nem telt el 2 év;

k) a beépítetlen ingatlan (ingatlanrész) értékesítése, kivéve az építési telek (telekrész) értékesítését;

l) az ingatlan (ingatlanrész) bérbeadása, haszonbérbeadása.

(2) Az (1) bekezdés l) pontja nem alkalmazható:

a) a kereskedelmi szálláshely-szolgáltatás nyújtásának biztosítását szolgáló bérbeadásra;

b) a közlekedési eszköz elhelyezésének, parkolásának biztosítását szolgáló bérbeadásra;

c) az ingatlannal tartósan összekötött gép, egyéb berendezés bérbeadására;

d) a széf bérbeadására.

87. § Mentés az adó alól a termék értékesítése abban az esetben, ha

a) az értékesítést megelőzően a terméket kizárólag a 85. § (1) bekezdése vagy a 86. § (1) bekezdése szerint adómentes termékértékesítéshez és szolgáltatásnyújtáshoz használták, egyéb módon hasznosították, és a termékhez adólevonási jog nem kapcsolódott;

b) az értékesítést megelőzően a termékhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó a 124. és 125. § szerint nem vonható le.

Adókötelessé tétel

88. § (1) A 86. § (1) bekezdésétől eltérően a belföldön nyilvántartásba vett adóalany az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy

a) a 86. § (1) bekezdésének j) és k) pontjában említett termékértékesítését, illetőleg

b) a 86. § (1) bekezdésének l) pontjában említett szolgáltatásnyújtását
adókötelessé teszi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben az adó alapjárá 82. § (1) bekezdésében említett adómérték alkalmazandó.

(3) Az (1) bekezdésben említett választási jog külön-külön vagy/és együttesen gyakorolható oly módon, hogy az adókötelessé tételt az (1) bekezdés *a)* vagy/és *b)* pontja alá tartozó valamennyi termékértékesítésre, illetőleg szolgáltatásnyújtásra kiterjed.

(4) Az az adóalany, aki (amely) élt az (1) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő ötödik naptári év végéig nem térhet el.

Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli értékesítése esetében

89. § (1) Mentés az adó alól – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi, egy olyan másik adóalany, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek.

(2) Mentés az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott új közlekedési eszköz értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi,

a) egy olyan másik adóalany, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek, akiknek (amelyeknek) az utóbb említett tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, a termékek Közösségen belüli beszerzése után egyébként nem kell adót fizetniük; vagy

b) bármely más, az *a)* pont alá nem tartozó nem adóalany személynek, szervezetnek.

(3) Mentés az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott jövedéki termék értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de – a beszerző nevére szóló rendeltetéssel – a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy – bármelyikük javára – más végzi, egy olyan másik adóalany, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek, akiknek (amelyek-

nek) az utóbb említett tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel

a) a HÉA-irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, a termékek Közösségen belüli beszerzése után egyébként nem kell adót fizetniük; és

b) a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló 92/12 EGK tanácsi irányelvnek (a továbbiakban: Jövedékiadó-irányelv), a jövedéki termék beszerzése után jövedékiadó-fizetési kötelezettsége keletkezik.

(4) Mentés az adó alól továbbá a termék 12. § (1) bekezdése szerinti értékesítése, feltéve, hogy az az (1)–(3) bekezdések bármelyike szerint adómentesség alá tartozna, ha a termék beszerzője egy másik adóalany lenne.

90. § (1) A 89. § (1) bekezdése nem alkalmazható abban az esetben, ha a terméket

a) értékesítő adóalany alanyi adómentességben részesül; vagy

b) beszerző adóalany, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett egyébként adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek e beszerzésük után az utóbb említett tagállam joga szerint, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 3. cikke (1) bekezdésének, nem kell adót fizetniük.

(2) A 89. § (3) bekezdése nem alkalmazható abban az esetben, ha a termék értékesítője alanyi adómentességben részesül.

(3) A 89. § (1) bekezdése, valamint (3) és (4) bekezdése nem alkalmazható a használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab és régiség értékesítésére, feltéve, hogy azokra e törvény rendelkezéseit a XVI. fejezetben meghatározott eltérésekkel alkalmazzák.

Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli beszerzése esetében

91. § (1) Mentés az adó alól a termék Közösségen belüli beszerzése, ha a termék

a) 2. § *a)* pontja szerinti értékesítése szintén mentes az adó alól;

b) 2. § *c)* pontja szerinti importja szintén a 93. § (1) bekezdése, a 94. § (1) bekezdése, valamint a 97. § szerint mentes az adó alól;

c) 2. § *b)* pontja szerinti Közösségen belüli beszerzéséhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó visszatéríttetésére a beszerző a XVIII. fejezet rendelkezései szerint jogosult lenne.

(2) Mentés az adó alól a termék Közösségen belüli beszerzése a következő feltételek együttes teljesülésének esetében is:

a) a termék beszerzője belföldön gazdasági céllal nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön, de őt a Közösség valamely más tagállamában adóalanyként nyilvántartásba vették;

b) a termék beszerzése az a) pontban említett adóalany belföldön teljesítendő további termékértékesítéséhez szükséges;

c) a termék küldeménykénti feladása vagy fuvarozása megkezdésének helye – a b) pontban említett termékértékesítés címzettjének nevére szóló rendeletessel – a Közösség valamely másik olyan tagállama, amely eltér a Közösség azon tagállamától, ahol a termék beszerzőjét az a) pont szerint adóalanyként nyilvántartásba vették;

d) a b) pontban említett termékértékesítés címzettje olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akit (amelyet) mint adófizetésre kötelezettet, az állami adóhatóság nyilvántartásba vett.

Adó alóli mentesség termék Közösségen belüli fuvarozása esetében

92. § Mentés az adó alól a termék Közösségen belüli fuvarozása abban az esetben, ha

a) a termék fuvarozásának indulási vagy érkezési helye az Azori-szigeteken vagy Madeira autonóm terület részét képező szigeteken van;

b) a termék fuvarozása az a) pontban említett szigetek között történik.

Adó alóli mentesség termék importja esetében

93. § (1) Mentés az adó alól:

a) a termék importja abban az esetben, ha a termék 2. § a) pontja szerinti értékesítése szintén mentes az adó alól;

b) a termék 24. § (1) bekezdése szerinti importja abban az esetben, ha az a vámmmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 918/83/EGK tanácsi rendeletben (a továbbiakban: Vámmmentességi-rendelet) szabályozott vámmmentességi jogcímek valamelyikének alkalmazása alá tartozik az abban, valamint a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvényben (a továbbiakban: Vám tv.) meghatározottak szerint, feltéve, hogy e törvény másként nem rendelkezik;

c) a termék 24. § (2) bekezdése szerinti importja, feltéve, hogy arra a b) pont szerinti adómentesség vonatkozna akkor, ha a termék importja a 24. § (1) bekezdése szerint teljesülne;

d) a korábban a Közösség területén kívülre értékesített termék [98. § (1) bekezdése] változatlan állapotban történő importja abban az esetben, ha az vámmmentesség alá tartozik, és a korábbi értékesítő, valamint az importáló személye megegyezik egymással;

e) a korábban a Közösség területéről ideiglenes jelleggel kivitt termék változatlan állapotban – ideértve a garanciális kötelezettségvállalás teljesítése keretében kijavított vagy kicserélt terméket is – történő importja abban az esetben, ha az vámmmentesség alá tartozik, és az ideiglenes kivitt kére, valamint az importáló adóalany személye megegyezik egymással;

f) a termék diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében történő importja abban az esetben, ha az vámmmentesség alá tartozik;

g) a termék importja a Magyar Köztársaság által nemzetközi szervezetként elismert szervezet vagy annak képviselője, illetőleg annak tisztviselője által a nemzetközi szervezetet létrehozó vagy a nemzetközi szervezet székhelye helye gyarmatjéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint, feltéve, hogy az előzőekben említett nemzetközi szerződés a vám és/vagy a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók elengedéséről vagy visszatérítéséről rendelkezik;

h) a termék importja az Észak-atlanti Szerződés tagállamának fegyveres ereje által – ide nem értve a Magyar Honvédséget –, feltéve, hogy az a közös védelmi erőfeszítés keretében a fegyveres erő, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára, vagy éttermük, kávéházuk ellátására szolgál;

i) a termék importja a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (a továbbiakban: Egyesült Királyság) fegyveres ereje által, feltéve, hogy az a Ciprusi Köztársaság megalakulásáról, 1960. augusztus 16. napján kelt nemzetközi szerződés értelmében az Egyesült Királyság Ciprus szigetén állomásozó fegyveres erejének, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára, vagy éttermük, kávéházuk ellátására szolgál;

j) a tengerből kifogott hal, egyéb halászati termék kikötőbe irányuló importja tengeri halászati vállalkozás által, abban az esetben, ha az nyers állapotban van, illetőleg olyan feldolgozáson ment keresztül, amelynek egyedüli célja az értékesítés előtti tartósítás;

k) az arany importja bármely állam központi bankja által;

l) a gáz földgázcsővezeték-hálózaton keresztüli importja;

m) a villamos energia importja.

(2) Mentés az adó alól a szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha annak ellenértéke az importált termék adóalapjába a 74. §, illetőleg a 75. § (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése szerint beépül.

94. § (1) Mentés az adó alól a 93. § (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételekre is figyelemmel:

a) a Vámmmentességi-rendelet I. fejezetének VII. címe alatt meghatározott egyéb feltételek szerint, az ott felsorolt termékeken túl 500 gramm kávé vagy 200 gramm kávékivonat és -esszencia, valamint 100 gramm tea vagy 40 gramm teakivonat és -esszencia importja is;

b) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének IX. címe alatt szabályozott termék importján túl a legfeljebb 6 hónapos korú telivér ló importja is, ha az olyan anyaállattól született, amelyet belföldön termékenyítettek meg, majd azt követően ellés céljából a Közösség területén kívülre adtak fel küldeményként vagy fuvaroztak el ideiglenes jelleggel;

c) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének XI. címe alatt meghatározott egyéb feltételek szerint, az ott felsorolt termékeken túl – ide nem értve az (2) bekezdés *e)* pontjában említett termékeket – 500 gramm kávé vagy 200 gramm kávékivonat és -eszencia, valamint 100 gramm tea vagy 40 gramm teakivonat és -eszencia importja is;

d) a Vámmentességi-rendelet I. fejezet XII. címének 50. és 51. cikkében meghatározott termék importja, ha az ellenérték nélküli, vagy ha ellenérték fejében történik, de a terméket értékesítő nem adóalany személy, szervezet.

(2) A 93. § (1) bekezdésének *b)* pontjától eltérően nem mentes az adó alól:

a) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének III. címe alatt szabályozott termék importja, ha az üzemanyag;

b) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének IV. címe alatt szabályozott termék importja;

c) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének V. címe alatt szabályozott termék importja, ha az számítógép, illetőleg annak rendeltetésszerű használatához szükséges tartozék;

d) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének VIII. címe alatt szabályozott termék importja, ha az importáló adóalanyt a termék beszerzése esetében az adólevonási jog egészben vagy részben nem illetné meg;

e) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének XI. címe alatt szabályozott termék importja, ha az a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendeletben (a továbbiakban: Vámtarifa-rendelet) meghatározott 7108 és 7109 vámtarifaszám (a továbbiakban: vtsz.) alá sorolt termék;

f) az (1) bekezdés *d)* pontjában említett eltéréssel a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének XII. címe alatt szabályozott termék importja;

g) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének XIII. címe alatt szabályozott termék importja, ha a laboratóriumi célra előkészített állat importja ellenérték fejében történik;

h) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének XIV/a. címe alatt szabályozott termék importja;

i) a Vámmentességi-rendelet I. fejezet XVI. cím 65. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában szabályozott termék importja, ha az ellenérték fejében történik;

j) a Vámmentességi-rendelet I. fejezet XVI. címének 70–72., valamint 75–78. cikkeiben szabályozott termék importja, ha az importáló maga a fogyatékos személy;

k) a Vámmentességi-rendelet I. fejezetének XXV. címében szabályozott termék importja, ha annak ellenértékét járulékos költségként a 74. §, illetőleg a 75. § (1) bekezdésének *b)* pontja és (2) bekezdése szerint megállapított adóalap nem tartalmazza.

95. § (1) Mentés az adó alól a termék importja a következő feltételek együttes teljesülése esetében:

a) az importáló a terméket a 89. § szerint adómentesen értékesíti;

b) az *a)* pont szerint értékesített termék küldeménykénti feladása belföldön vagy elfuvarozása belföldről legkésőbb a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátásáról szóló határozat közlésétől számított, a (3) bekezdésben meghatározott határidőig igazoltan megtörténik;

c) az importáló a termékre – a (4) és (5) bekezdésben meghatározott kivételekkel – adóbiztosítékot nyújt;

d) a terméket belföldön rendeltetésszerűen nem használják, egyéb módon nem hasznosítják;

e) a vámhatóság felhívására az importáló a termékre vonatkozó árubemutatói kötelezettségének eleget tesz.

(2) Az importálónak a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátásra irányuló árunyilatkozat megtétele során megfelelő okirattal valószínűsítienie kell az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott feltétel teljesülését.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett határidő 30 nap, amelyet az importáló indokolt kérelmére a vámhatóság legfeljebb egyszer, további 30 nappal meghosszabbíthat.

(4) Mentésül az adóbiztosíték nyújtása alól az az importáló, aki (amely)

a) termék importja esetében az adót egyébként önadózással jogosult megállapítani [156. §], vagy erre közvetett vámjogi képviselője jogosult [157. §];

b) a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámrrendelet) végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK bizottsági rendelet (a továbbiakban: Vámvégrehajtási-rendelet) 14a. cikk (1) bekezdésének *a)* vagy *c)* pontjában meghatározott vámjogi egyszerűsítésekre vonatkozó engedélyezett gazdálkodói tanúsítvánnyal rendelkezik;

c) az Art. rendelkezései szerint egyúttal minősített adózó is.

(5) Abban az esetben, ha az importáló képviseletére pénzügyi képviselőt bíz meg, az importáló szintén mentesül az adóbiztosíték nyújtása alól azzal, hogy ez a kötelezettség pénzügyi képviselőjét terheli.

96. § (1) A 95. § szerinti adómentesség esetében a vámhatóság az adót a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló eljárásban megállapítja, azonban annak megfizetésének felfüggesztéséről rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a 95. § szerinti adómentesség nem érvényesül és a vámhatóság a megállapított adó megfizetéséről is rendelkezik abban az esetben, ha az importáló a 95. § (1) bekezdésének *c)*–*e)* pontjaiban, valamint (2) bekezdésében meghatározott feltételek bármelyikét már a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló eljárás során sem teljesíti.

(3) Az adó megfizetésének felfüggesztése megszűnik, ha a 95. §-ban és az (5) bekezdésben meghatározott feltételek

a) maradéktalan teljesítésével az adómentesség érvényesül;

b) bármelyikének nem teljesítésével az adómentesség nem érvényesül.

(4) Abban az esetben, ha az adó megfizetésének felfüggesztése a (3) bekezdés a) pontja szerint szűnik meg, a vámhatóság az importálót határozattal véglegesen mentesíti a megállapított adó megfizetése alól.

(5) A (4) bekezdésben említett határozat meghozatalának feltétele az is, hogy a 95. § (3) bekezdésében meghatározott határidő lejártát követő 15 napon belül az importáló, illetőleg pénzügyi képviselője megfelelő okirat bemutatásával igazolja, hogy

a) eleget tett a 95. § (1) bekezdése a) pontjának teljesítéséhez fűződő, az Art.-ban meghatározott összesítőnyilatkozat-tételi kötelezettségének;

b) a 95. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt teljesítette.

(6) Az (5) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül mentesül az okirat-bemutatói kötelezettség alól a 95. § (4) bekezdésének a) és b) pontjában említett importáló.

(7) Abban az esetben, ha az adó megfizetésének felfüggesztése a (3) bekezdés b) pontja szerint szűnik meg, a vámhatóság határozattal kötelezi az importálót a megállapított adó megfizetésére úgy, hogy a megfizetéshez fűződő egyéb jogkövetkezményekről a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátásáról szóló határozat meghozatalának időpontjára visszamenőleg rendelkezik.

(8) A vámhatóság a 95. § (1) bekezdésének c) pontja szerint nyújtott adóbiztosítékot felszabadítja

a) a (4) bekezdésben említett határozat meghozatalával egyidejűleg; vagy

b) a (7) bekezdésben említett határozat alapján, ha az importáló az adót megfizette.

97. § A 93–95. §-októl függetlenül mentes az adó alól a termék importja akkor is, ha az jogszabályban kihirdetett nemzetközi szerződésben szabályozott kötelező vámmentességen alapul, kivéve az oktatási, a tudományos és a kulturális jellegű tárgyak behozataláról szóló nemzetközi szerződést kihirdető jogszabályban szabályozott vámmentességet.

Adó alóli mentesség termék Közösség területén kívülre történő értékesítéséhez kapcsolódóan

98. § (1) Mentés az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése a

Közösség területén kívülre, feltéve, hogy a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását

a) az értékesítő maga vagy – javára – más végzi;

b) a (3) és (4) bekezdésben, illetőleg a 99. és 100. §-ban meghatározott további feltételek szerint a beszerző maga vagy – javára – más végzi.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy

a) a termék Közösség területéről való elhagyásának tényét, amelynek az értékesítés teljesítésekor, de legfeljebb a teljesítés napját követő 90 napon belül kell megtörténnie, a terméket a Közösség területéről kiléptető hatóság igazolja, valamint

b) az a) pontban említett határidőn belül az értékesített terméket rendeltetésszerűen ne használják, egyéb módon ne hasznosítsák, ide nem értve a kipróbálást és a próbagyártást.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja – a 99. és 100. §-ban meghatározott eltéréssel – abban az esetben alkalmazható, ha ezzel összefüggésben a beszerző nem telepedett le belföldön, letelepedés hiányában pedig, ha lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön.

(4) A (3) bekezdéstől függetlenül nem alkalmazható az (1) bekezdés szerinti adómentesség abban az esetben, ha a beszerző kiránduló hajó, turista repülőgép vagy magánhasználatra szolgáló közlekedési eszköz felszerelését (tartozékát), valamint az üzemeltetéshez, ellátáshoz szükséges terméket maga fuvarozza el.

99. § (1) Abban az esetben, ha a beszerző külföldi utas, és az értékesített termék vagy termékek (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: termék) a külföldi utas személyi vagy útipoggyászának részét képezik, a 98. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alkalmazásához szükséges az is, hogy

a) a termékértékesítés – adóval számított – összellenértéke meghaladja a 175 eurónak megfelelő pénzüsszeget,

b) a külföldi utas érvényes úti okmányával vagy személye azonosítására szolgáló egyéb, a Magyar Köztársaság által elismert érvényes közokirattal (a továbbiakban együtt: úti okmány) igazolja jogállását,

c) a termék Közösség területéről való elhagyásának tényét az állami adóhatóság által erre a célra rendszeresített nyomtatvány vagy más, az állami adóhatóság által engedélyezett, a (10) bekezdésben meghatározott adattartalmú nyomtatvány (a továbbiakban együtt: adó-visszaigénylő lap) záradékolásával és lebélyegzésével a terméket a Közösség területéről kiléptető hatóság – az értékesített termék és a termékértékesítés teljesítését tanúsító számla eredeti példányának egyidejű bemutatása mellett – igazolja.

(2) Az adómentesség érvényesítése érdekében a termék értékesítőjének a számlakibocsátás mellett – a külföldi utas kérelmére – az adó-visszaigénylő lap kitöltéséről is gondoskodnia kell. A számlának és az adó-visszaigénylő lapnak a külföldi utas azonosítására vonatkozó adatai nem térhetnek el az úti okmányában szereplő adatoktól. A kül-

földi utas köteles úti okmányát a termék értékesítőjének bemutatni. Az adó-visszaigénylő lap csak 1 darab számlának a termékértékesítésre vonatkozó adatait tartalmazhatja úgy, hogy azok nem térhetnek el a számla adataitól. Az adó-visszaigénylő lapot a termék értékesítője 3 példányban állítja ki, amelyből az első 2 példányt a külföldi utasnak adja át, a harmadik példányt pedig saját nyilvántartásában őrzi meg.

(3) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés c) pontjában említett kiléptetést a vámhatóság igazolja, az adó-visszaigénylő lap záradékolt és lebélyegzett második példányát a külföldi utastól bevonja.

(4) Az adómentesség érvényesítésének feltétele, hogy

a) a termék értékesítője birtokolja az adó-visszaigénylő lap (1) bekezdés c) pontja szerint záradékolt és lebélyegzett első példányát, továbbá

b) ha a termékértékesítés teljesítésekor adó felszámítása történt, a felszámított adót a termék értékesítője – az (5)–(8) bekezdések szerint – a külföldi utas részére visszatérítse.

(5) Az adó visszatéríttetését a termék értékesítőjénél személyesen a külföldi utas, illetőleg a nevében és képviselőjében eljáró meghatalmazottja indítványozhatja. Abban az esetben, ha a külföldi utas

a) személyesen jár el, köteles úti okmányát bemutatni;

b) nem személyesen jár el, a nevében és képviselőjében eljárónak csatolnia kell a nevére szóló írásos meghatalmazást.

(6) Az adó visszatéríttetése érdekében a külföldi utas, illetőleg meghatalmazottja a termék értékesítőjének

a) átadja az adó-visszaigénylő lap (1) bekezdés c) pontja szerint záradékolt és lebélyegzett első példányát, továbbá

b) bemutatja a termékértékesítés teljesítését tanúsító számla eredeti példányát.

(7) A visszatérített adó forintban illeti meg a külföldi utast, amelyet készpénzben kell kifizetni. A termék értékesítője és a külföldi utas azonban ettől eltérő pénznemben és fizetési módban is megállapodhat.

(8) A termék értékesítője köteles egyúttal gondoskodni arról is, hogy a termékértékesítés teljesítését tanúsító számla ismételt adó-visszatéríttetésre ne jogosítson. Ennek érdekében a visszaszolgáltatást megelőzően a számla eredeti példányán az „áfa elszámolva” jelölést kötelezően fel kell tüntetni, és az így megjelölt számláról a termék értékesítőjének fotómásolatot kell készítenie, amelyet köteles nyilvántartásában megőrizni.

(9) Abban az esetben, ha a (4) bekezdés b) pontja szerint adó felszámítása történt, és azt a termék értékesítője korábban fizetendő adóként megállapította és bevallotta, jogosult arra, hogy legkorábban abban az adómegállapítási időszakban, amelyben a külföldi utas részére az adó visszatérítése megtörtént, csökkentse a 131. § (1) bekezdése szerint megállapított fizetendő adót a visszatérített adó

összegével, feltéve, hogy ezt az összeget nyilvántartásában elkülönítetten mutatja ki.

(10) Az adó-visszaigénylő lap kötelező adattartalma a következő:

a) a termék értékesítőjének neve, címe és adószáma;

b) a külföldi utas neve, címe és úti okmányának száma;

c) a termékértékesítés teljesítését tanúsító számla sor-száma;

d) a termékértékesítés – adóval együtt számított – összeg-ellenértéke;

e) a terméket a Közösség területéről kiléptető hatóság záradékának és bélyegzőjének helye annak igazolására, hogy a termék a Közösség területét elhagyta.

(11) Az adó-visszaigénylő lap rovatait legalább 4 nyelven (magyar, angol, német és orosz) kell feltüntetni, és azokat magyar nyelven kell kitölteni.

100. § (1) Abban az esetben, ha a beszerző közhasznú tevékenységet folytató személy, szervezet, a 98. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alkalmazásához szükséges az is, hogy a közhasznú tevékenységet folytató személy, szervezet a részére értékesített terméket igazoltan kizárólag a Közösség területén kívül végzett humanitárius, karitatív vagy oktatási tevékenységéhez használja, egyéb módon hasznosítsa.

(2) Abban az esetben, ha a közhasznú tevékenységet folytató személy, szervezet a részére értékesített terméket maga vagy – javára – más az értékesítéssel egyidejűleg nem adja fel küldeményként vagy nem fuvarozza el a Közösség területén kívülre, a 98. § (1) bekezdése szerinti adómentesség az adó utólagos visszatéríttetése iránti jog formájában illeti meg a közhasznú tevékenységet folytató személyt, szervezetet.

(3) Az adó-visszatéríttetési jog gyakorlásához fűződő, a közhasznú tevékenységet folytató személyt, szervezetet terhelő igazolási kötelezettséget, az adó-visszatéríttetése iránti kérelem kötelező adattartalmát, valamint az adó-visszatéríttetésével kapcsolatos egyéb eljárási rendelkezéseket külön jogszabály határozza meg.

101. § (1) Mentés az adó alól az olyan terméken – ide nem értve az ingatlant – belföldön végzett munka, amely terméket ilyen célból szereztek be vagy importáltak, majd a munka befejezését követően a terméket küldeményként feladják vagy elfuvarozzák – a (2) bekezdésben meghatározott feltételek szerint – a Közösség területén kívülre, feltéve, hogy a termék küldeménykénti feladását vagy fuvarozását

a) a szolgáltatás nyújtója maga vagy – javára – más végzi;

b) a (3) bekezdésben meghatározott további feltételek szerint a szolgáltatás igénybevevője maga vagy – javára – más végzi.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy

a) a termék Közösség területéről való elhagyásának tényét, amelynek a szolgáltatásnyújtás teljesítésekor, de legfeljebb a teljesítés napját követő 90 napon belül kell megtörténnie, a terméket a Közösség területéről kiléptető hatóság igazolja, valamint

b) az a) pontban említett határidőn belül a terméket rendeltetésszerűen ne használják, egyéb módon ne hasznosítsák, ide nem értve a kipróbálást és a próbagyártást.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja abban az esetben alkalmazható, ha ezzel összefüggésben a szolgáltatás igénybevevője nem telepedett le belföldön, letelepedés hiányában pedig, ha lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön.

102. § (1) Mentés az adó alól a szolgáltatás nyújtása – a 85. § (1) bekezdése és a 86. § (1) bekezdése szerint adómentes szolgáltatásnyújtások kivételével – abban az esetben, ha az olyan termékhez kapcsolódik közvetlenül,

a) amely az 54. § alkalmazása alá tartozik;

b) amelyet a 98. § (1) bekezdése szerint adómentesen értékesítenek;

c) amelyen a 101. § (1) bekezdése szerint adómentesen végeznek munkát.

(2) Az (1) bekezdés különösen alkalmazandó a termék fuvarozására és a termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtására.

Adó alóli mentesség nemzetközi közlekedéshez kapcsolódóan

103. § (1) Mentés az adó alól a vízi közlekedési eszköz üzemeltetését, fedélzeti ellátását szolgáló termék értékesítése abban az esetben, ha a vízi közlekedési eszköz

a) kizárólag vagy túlnyomó részben nyílt tengeren közlekedik, és kereskedelmi célú személyszállítási, illetőleg ipari, kereskedelmi vagy halászati tevékenységet végez;

b) segély- vagy mentőtevékenységet, illetőleg part menti halászati tevékenységet – a fedélzeti ellátás kivételével – végez;

c) hadihajó (vtsz. 8906 10 00), feltéve, hogy a hadihajó rendeltetési kikötő- vagy horgonyzóhelye nem belföldön van.

(2) Mentés az adó alól továbbá:

a) az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett víziközlekedési eszköz – ideértve annak felszerelését és tartozékát is – értékesítése, bérbeadása, karbantartása, javítása, felújítása vagy átalakítása;

b) az a) pontban nem említett egyéb szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha az az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett víziközlekedési eszköz – ideértve annak rakományát is – rendeltetésszerű működéséhez, használatához közvetlenül szükséges.

104. § (1) Mentés az adó alól a kizárólag vagy túlnyomó részben a nemzetközi légikereskedelmi forgalomban részt vevő vállalkozás által használt légiközlekedési eszköz üzemeltetését, fedélzeti ellátását szolgáló termék értékesítése.

(2) Mentés az adó alól továbbá:

a) az (1) bekezdésben említett légiközlekedési eszköz – ideértve annak felszerelését és tartozékát is – értékesítése, bérbeadása, karbantartása, javítása, felújítása vagy átalakítása;

b) az a) pontban nem említett egyéb szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha az az (1) bekezdésben említett légiközlekedési eszköz – ideértve annak rakományát is – rendeltetésszerű működéséhez, használatához közvetlenül szükséges.

105. § Mentés az adó alól a személy szállítása abban az esetben, ha akár az indulási hely vagy az érkezési hely, akár mindkettő nem belföldön van.

106. § Mentés az adó alól a termék értékesítése abban az esetben, ha az vasúti-, vízi- vagy légiközlekedési eszközön történik, és az a Közösség területén végzett személyszállítás részeként teljesül, feltéve, hogy az értékesített termék a közlekedési eszköz fedélzetén történő helybeni fogyasztás célját szolgálja.

Adó alóli mentesség termék Közösség területén kívülre történő értékesítésével azonos megítélés alá tartozó ügyletek esetében

107. § (1) Mentés az adó alól a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha az

a) hivatalos célra a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselő, személyes célra pedig a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselő tagja részére történik, feltéve, hogy viszonyosság áll fenn;

b) hivatalos célra a Magyar Köztársaság által nemzetközi szervezetként elismert szervezet vagy annak képviselője (a továbbiakban: nemzetközi szervezet), személyes célra pedig a nemzetközi szervezet tisztviselője részére történik a nemzetközi szervezet létrehozó vagy a nemzetközi szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint, feltéve, hogy az előzőekben említett nemzetközi szerződés a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók elengedéséről vagy visszatérítéséről rendelkezik;

c) az Észak-atlanti Szerződés tagállamának belföldön állomásozó fegyveres ereje – ide nem értve a Magyar Honvédséget – részére történik, feltéve, hogy az a közös védelmi erőfeszítés keretében a fegyveres erő, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára, vagy éttermük, kávéházuk ellátására szolgál;

d) belföldön kívül az Észak-atlanti Szerződés valamely más tagállamában állomásozó fegyveres erő részére történik, ideértve az ott állomásozó összes fegyveres erőt, de ide nem értve e tagállam saját fegyveres erejét, feltéve, hogy az a közös védelmi erőfeszítés keretében a fegyveres erő, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára, vagy éttermük, kávéházuk ellátására szolgál;

e) az Egyesült Királyság fegyveres ereje részére történik, feltéve, hogy az a Ciprusi Köztársaság megalakulásáról, 1960. augusztus 16. napján kelt nemzetközi szerződés értelmében az Egyesült Királyság Ciprus szigetén állomásozó fegyveres erejének, illetőleg az azt kísérő polgári állomány használatára vagy éttermük, kávéházuk ellátására szolgál.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adómentes termékértékesítés alkalmazásának további feltétele, hogy az értékesített terméket – az (1) bekezdésben említett beszerző nevére szóló rendeltetéssel – küldeményként belföldön feladják vagy belföldről elfuvarozzák, és a termék belföldről való elhagyásának tényét, amelynek a termékértékesítés teljesítésekor, de legfeljebb a teljesítés napját követő 90 napon belül kell megtörténnie, anélkül, hogy ezen határidőn belül az értékesített terméket rendeltetésszerűen használnák, egyéb módon hasznosítanák, ide nem értve a kipróbálást és a próbagyártást, fuvarlevél vagy az értékesített terméket kísérő egyéb okirat igazolja, kivéve:

a) az (1) bekezdés b) pontját abban az esetben, ha az ott említett nemzetközi szerződés az adómentes termékértékesítésről és annak alkalmazása feltételeiről kifejezetten másként rendelkezik;

b) az (1) bekezdés c) pontját.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adómentesség az adó utólagos visszatérítetése iránti jog formájában illeti meg a termék beszerzőjét, szolgáltatás igénybevevőjét

a) az (1) bekezdésben meghatározott szolgáltatások igénybevétele után, kivéve:

aa) az (1) bekezdés b) pontját abban az esetben, ha az ott említett nemzetközi szerződés az adómentes szolgáltatásnyújtásról és annak alkalmazása feltételeiről kifejezetten másként rendelkezik, valamint

ab) az (1) bekezdés c) pontját;

b) abban az esetben, ha a termék a (2) bekezdés értelmében nem hagyja el belföldet.

(4) Az (1) bekezdés a) pontjában említett viszonyosság kérdésében a külpolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(5) Abban az esetben, ha a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napját megelőzően kötött és törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés kifejezetten a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók alóli mentességéről vagy azok elengedéséről, visszatérítéséről rendelkezik, az előzőekben említett nemzetközi szerződésben meghatáro-

zott jogosultat megilleti az (1) bekezdés szerinti adómentesség úgy, hogy annak alkalmazásában a jogosultat

a) nemzetközi szervezet tisztviselőjének [(1) bekezdés b) pontja] kell tekinteni, ha az illető természetes személy;

b) nemzetközi szervezetnek kell tekinteni, ha az az a) pont alá nem tartozó személy, szervezet.

108. § (1) A 107. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett hivatalos cél körébe az a termékbeszerzés, szolgáltatás-igénybevétel tartozik – feltéve, hogy a 107. § (1) bekezdésének b) pontjában említett nemzetközi szerződés kifejezetten másként nem rendelkezik –, amelyet a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet, valamint a nemzetközi szervezet a számviteli nyilvántartásában, a rendeltetésszerű működéshez szükséges pénzügyi kiadások között mutatnak ki.

(2) Vendéglátó-ipari szolgáltatás igénybevétele esetében a hivatalos cél elismeréséhez szükséges az is, hogy a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet, valamint a nemzetközi szervezet által rendezett fogadáson – a képviselet, szervezet vezetőjének írásos nyilatkozata alapján – legalább 10 meghívott személy vegyen részt.

(3) A 107. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett személyes célra biztosított adómentesség naptári évenként a viszonyosságnak megfelelően, de legfeljebb 300 000 forintnak megfelelő pénzügyi értékkeret erejéig illeti meg a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet tagját, valamint a nemzetközi szervezet tisztviselőjét, feltéve, hogy a 107. § (1) bekezdésének b) pontjában említett nemzetközi szerződés kifejezetten másként nem rendelkezik.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott értékkeretbe:

a) beleszámít a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet tagját, valamint a nemzetközi szervezet tisztviselőjét a Jót. szerint megillető jövedékiadó-visszatérítés is;

b) nem számítandó be az az adómentesség, amely a diplomáciai és a hivatásos konzuli képviselet tagját, valamint a nemzetközi szervezet tisztviselőjét – értékkorlátozás nélkül – abban az esetben illeti meg, ha biztosítási szerződés alapján a termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele igazoltan azért történik, hogy az a biztosított vagyonban keletkezett kárt pótolja.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott értékkeret családonként – a közös háztartásban élő jogosultakra vonatkozóan – összevonható.

(6) A 107. § (1) bekezdésének a) és b) pontjának alkalmazásában – feltéve, hogy a 107. § (1) bekezdésének b) pontjában említett nemzetközi szerződés kifejezetten másként nem rendelkezik –

a) diplomáciai képviselet tagja:

aa) a diplomáciai kapcsolatokról szóló, 1961. április 28. napján aláírt bécsi egyezmény 1. cikkének e) és f) pontja alá tartozó természetes személy, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri, és

ab) az *aa)* alpontban meghatározottal közös háztartásban élő családtag, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri;

b) a hivatásos konzuli képviselő tagja:

ba) a konzuli kapcsolatokról szóló, 1963. április 24. napján aláírt bécsi egyezmény 1. cikkének *c)–e)* pontjai alá tartozó természetes személy, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri, és

bb) a *ba)* alpontban meghatározottal közös háztartásban élő családtag, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri;

c) nemzetközi szervezet tisztviselője:

ca) az a természetes személy, akit a 107. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett nemzetközi szerződésben meghatározottak termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók alóli mentesség személyében megilleti, feltéve, hogy a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri, és

cb) a *ca)* alpontban meghatározottal közös háztartásban élő családtag, feltéve, hogy az illetőt a fogadó állam arra jogosított hatósága ilyen minőségében elismeri.

(7) A (6) bekezdéstől függetlenül nem jogosult adómentességre az a természetes személy, aki magyar állampolgár vagy állandó belföldi tartózkodásra jogosult személy.

(8) A 107. § szerinti adómentességhez, illetőleg adó-visszatérítési jog gyakorlásához fűződő igazolási kötelezettséget, az adó-visszatérítése iránti kérelem kötelező adattartalmát, valamint az adó-visszatérítésével kapcsolatos eljárási rendelkezéseket külön jogszabály határozza meg.

109. § Mentés az adó alól az arany értékesítése abban az esetben, ha az bármely állam központi bankja részére történik.

Adó alóli mentesség közvetítői tevékenység esetében

110. § (1) Mentés az adó alól a más nevében és javára eljáró közvetítő közvetítői szolgáltatásának nyújtása abban az esetben, ha az általa közvetített ügylet

a) a 98–109. §-ok bármelyike szerint mentes az adó alól;

b) teljesítési helye a Közösség területén kívül van.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható az utas [206. § (1) bekezdésének *c)* pontja] nevében és javára eljáró közvetítő közvetítői szolgáltatásának nyújtására abban az esetben, ha olyan szolgáltatást közvetít, amely a Közösség valamely más tagállamában teljesül.

Adó alóli mentesség a termék nemzetközi forgalmához kapcsolódó egyes tevékenységek esetében

111. § (1) Mentés az adó alól annak a terméknek az értékesítése, Közösségen belüli beszerzése, amely egyúttal

a) vám elé állítás során átmeneti megőrzés alatt áll; vagy

b) vámszabad területre vagy vámszabad raktárba betárolandó; vagy

c) vámraktározási, vámfelügyelet melletti feldolgozás vagy aktív feldolgozás felfüggesztő eljárás hatálya alá vonandó.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adómentesség alkalmazandó arra a további értékesítésre is, amely

a) a termék (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett vámjogi helyzetére, vagy

b) a terméknek az (1) bekezdés *c)* pontjában említett eljárások hatálya alatti állására nincs befolyással.

(3) Mentés az adó alól továbbá az (1) és (2) bekezdés alkalmazása alá tartozó termékhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatás nyújtása.

112. § (1) Mentés az adó alól:

a) a 24. § (1) bekezdése szerint importált termék értékesítése abban az esetben, ha az a termék teljes vámmენტességgel járó ideiglenes behozatali vagy külső közösségi árutovábbítási eljárás, vagy

b) a 24. § (2) bekezdése szerint importált termék értékesítése abban az esetben, ha az a termék belső közösségi árutovábbítási eljárás hatálya alatti állására nincs befolyással.

(2) Mentés az adó alól továbbá az (1) bekezdés alá tartozó termékhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatás nyújtása.

113. § (1) Mentés az adó alól annak a terméknek az értékesítése, Közösségen belüli beszerzése, amely egyúttal adóraktározási eljárás hatálya alá vonandó.

(2) Adóraktározási eljárás hatálya alá nem vonható az a termék,

a) amely a Vámrendelet 4. cikkének 7. pontja értelmében nem minősül közösségi árunak, illetőleg

b) amelyet közvetlenül kiskereskedelmi forgalomba helyezés céljára szánnak.

(3) Az adóraktározási eljárásra vonatkozó szabályokat a 4. számú melléklet tartalmazza.

114. § A 113. § (2) bekezdésének *b)* pontjától eltérően adóraktározási eljárás hatálya alá vonható a termék abban az esetben, ha annak értékesítése, Közösségen belüli beszerzése olyan adóalany részére történik, aki (amely) a terméket igazoltan abból a célból szerzi be, hogy az a Közösség területén kívüli területre történő repülés során a légi közlekedési eszköz fedélzetén tartózkodó utas ellátását szolgálja.

115. § A 113. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alkalmazandó arra a további értékesítésre is, amely a termék

adóraktározási eljárás hatálya alatti állására nincs befolyással.

116. § Mentés az adó alól az adóraktározási eljárás hatálya alá vonandó vagy vont termékhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatás nyújtása.

117. § Abban az esetben, ha

a) a termék a 111. § (1) bekezdésének *a)* vagy *b)* pontjában említett vámjogi helyzetének megszűnésével, illetőleg

b) a terméknek a 111. § (1) bekezdésének *c)* pontjában, a 112. § (1) bekezdésében említett eljárások hatálya alóli kikerülésével

annak importja történik az 54. § értelmében, és egyúttal annak értékesítése, illetőleg Közösségen belüli beszerzése is történik, a termék értékesítése, illetőleg Közösségen belüli beszerzése mentes az adó alól.

118. § E cím alkalmazásában a 111. § (3) bekezdésében, a 112. § (2) bekezdésében és a 116. §-ban említett termékhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatás különösen a termék fuvarozása, a termék fuvarozásához járulékosan kapcsolódó szolgáltatások, valamint a 42. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontja alá tartozó szolgáltatások.

VII. Fejezet

ADÓ LEVONÁSA

Adólevonási jog keletkezése és terjedelme

119. § (1) Az adólevonási jog akkor keletkezik – ha e törvény másként nem rendelkezik –, amikor az előzetesen felszámított adónak [120. §] megfelelő fizetendő adót meg kell állapítani.

(2) Abban az esetben, ha az adó áthárítására jogalapot teremtő ügyletben a termék értékesítőjére, szolgáltatás nyújtójára a 61. § alkalmazandó, az adólevonási jog – ha e törvény másként nem rendelkezik – az adó áthárítására jogalapot teremtő ügylet teljesítésekor keletkezik.

120. § Abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany – ilyen minőségében – a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet

a) termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany – ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is – rá áthárított;

b) termék beszerzéséhez – ideértve a termék Közösségen belüli beszerzését is –, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan fizetendő adóként megállapított;

c) termék importjához kapcsolódóan

ca) maga vagy közvetett vámjogi képviselője megfizetett, illetőleg

cb) maga vagy közvetett vámjogi képviselője fizetendő adóként megállapított;

d) előleg részeként megfizetett;

e) a 11. § (2) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában említett termékértékesítéséhez kapcsolódóan fizetendő adóként megállapított

[*a)*–*e)* pontok a továbbiakban együtt: előzetesen felszámított adó].

121. § Az előzetesen felszámított adó levonásának joga megilleti az adóalanyt akkor is, ha a terméket, szolgáltatást

a) olyan termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, amelynek teljesítési helye külföld, de amelyet, ha belföldön teljesítene, adóköteles lenne;

b) a 89. és 92. §, a 93. § (2) bekezdése, valamint a 98–117. §-ok szerint adómentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja;

c) a 86. § (1) bekezdésének *a)*–*f)* pontjai szerint adómentes szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, feltéve, hogy

ca) a szolgáltatás igénybevevője gazdasági céllal a Közösség területén kívül telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van a Közösség területén kívül; vagy

cb) az a 98. § (1) bekezdése szerint adómentesen értékesített termékhez, vagy olyan termékhez kapcsolódik közvetlenül, amelyen a 101. § (1) bekezdése szerint adómentesen végeztek munkát.

122. § (1) Annak a személynek, szervezetnek, akinek (amelynek) adóalanyisága kizárólag a 6. § (4) bekezdésén alapul, adólevonási joga az ott meghatározott feltételek teljesülésekor keletkezik.

(2) Az előzetesen felszámított adóként figyelembe vehető összeg

a) a 6. § (4) bekezdésének *a)* pontjában említett esetben nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet az adóalany fizetendő adóként kellene megállapítania akkor, ha a termék értékesítése adóköteles lenne;

b) a 6. § (4) bekezdésének *b)* és *c)* pontjában említett esetben nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet a termék értékesítése után fizetendő adóként megállapított.

Előzetesen felszámított adó megosztása

123. § (1) Abban az esetben, ha az adóalany egyaránt teljesít a 120. és 121. § szerint adólevonásra jogosító termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást (a továbbiakban: adólevonásra jogosító termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) és arra nem jogosító termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, az előzetesen felszámított adó kizárólag az adólevonásra jogosító termékértékesítésének, szolgáltatásnyújtásának betudható részében vonható le.

(2) Az előzetesen felszámított adó levonható és le nem vonható részének megállapításához az adóalany köteles olyan megfelelően részletezett nyilvántartást alkalmazni, amely az adólevonási jog keletkezésétől kezdődően alkalmas annak egyértelmű, megbízható és folyamatos követésére, hogy a termék, szolgáltatás használata, egyéb módon történő hasznosítása adólevonásra jogosító termékértékesítését, szolgáltatásnyújtását vagy arra nem jogosító termékértékesítését, szolgáltatásnyújtását szolgálja (tételes elkülönítés).

(3) Abban az esetben, ha a termék, szolgáltatás termékszete, illetőleg a használat, egyéb módon történő hasznosítás jellege folytán az előzetesen felszámított adó megosztása a tételes elkülönítés szabályai szerint nem végezhető el, az adóalany a megosztást más, az (1) bekezdésben említett követelményt kielégítő szabályok szerint is elvégezheti. Ennek hiányában a tételes elkülönítés szabályai szerint meg nem osztható előzetesen felszámított adót az 5. számú mellékletben meghatározott számítási módszer alkalmazásával kell arányosan megosztani.

Adólevonási jog korlátozása

124. § (1) A 120. és 121. §-tól függetlenül nem vonható le:

- a) a motorbenzint (vtsz. 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 59) terhelő előzetesen felszámított adó;
- b) az a) pontban nem említett egyéb üzemanyagot terhelő előzetesen felszámított adó, feltéve, hogy az személygépkocsi (vtsz. 8703) üzemeltetéséhez szükséges;
- c) az a) és b) pontban nem említett egyéb terméket terhelő előzetesen felszámított adó, feltéve, hogy az személygépkocsi üzemeltetéséhez, fenntartásához szükséges;
- d) a személygépkocsit terhelő előzetesen felszámított adó;
- e) a 125 cm³-nél nagyobb hengerűrtartalmú motorke-rekpárt (vtsz. 8711-ből) terhelő előzetesen felszámított adó;
- f) a jachtot (vtsz. 8903) terhelő előzetesen felszámított adó;
- g) az f) pontban nem említett egyéb víziközlékedési eszközt (vtsz. 8903) terhelő előzetesen felszámított adó, feltéve, hogy az sport- vagy szórakozási cél elérésére alkalmas;
- h) a lakóingatlan terhelő előzetesen felszámított adó;
- i) a lakóingatlan építéséhez, felújításához szükséges terméket terhelő előzetesen felszámított adó;
- j) az élelmiszer terhelő előzetesen felszámított adó;
- k) az italt terhelő előzetesen felszámított adó.

(2) A 120. és 121. §-tól függetlenül nem vonható le továbbá:

- a) az (1) bekezdés d)–g) pontjaiban említett termékek bérbevételét,
- b) a személygépkocsi üzemeltetéséhez, fenntartásához szükséges szolgáltatást,

c) a lakóingatlan építéséhez, felújításához szükséges szolgáltatást,

d) a taxiszolgáltatást (a Központi Statisztikai Hivatal Szolgáltatások Jegyzékében – a továbbiakban: SZJ – 60.22.11),

e) a parkolási szolgáltatást,

f) az úthasználati szolgáltatást,

g) a vendéglátó-ipari szolgáltatást,

h) a szórakoztatási célú szolgáltatást (SZJ 55.40, 92.33, 92.34, 92.72)

terhelő előzetesen felszámított adó.

(3) A 120. és 121. §-tól függetlenül szintén nem vonható le:

a) a távbeszélő-szolgáltatást (SZJ 64.20.11 és 64.20.12),

b) a mobiltelefon-szolgáltatást (SZJ 64.20.13),

c) az internetprotokolli alkalmazó, beszédcélú adatátviteli szolgáltatást (SZJ 64.20.16-ból)

terhelő előzetesen felszámított adó összegének 30 százaléka.

Adólevonási jog korlátozása alóli kivételek

125. § (1) A 124. §-tól eltérően az előzetesen felszámított adó levonható, ha

a) a 124. § (1) bekezdésének a)–g) és i)–k) pontjaiban említett esetekben a termék igazoltan továbbértékesítési célt szolgál;

b) a 124. § (1) bekezdésének h) pontjában említett esetben, feltéve, hogy a 86. § (1) bekezdésének j) pontja alá tartozó lakóingatlan igazoltan továbbértékesítési célt szolgál, és az értékesítő adóalany élt a 88. § szerinti választási jogával;

c) a 124. § (1) bekezdésének d)–h) pontjaiban említett esetekben a terméket igazoltan a 6. § (4) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint értékesítik;

d) a 124. § (2) bekezdésében felsorolt esetekben a szolgáltatást igazoltan a 15. § szerinti szolgáltatásnyújtás teljesítése érdekében veszik igénybe;

e) a 124. § (3) bekezdésében felsorolt esetekben a szolgáltatás igénybevétele fejében járó ellenérték legalább 30 százaléka igazoltan teljesül, hogy az a 15. § szerinti szolgáltatásnyújtás adóalapjába épül be.

(2) A 124. §-tól eltérően az előzetesen felszámított adó levonható abban az esetben is, ha az adóalany a terméket, szolgáltatást vállalkozásán belül

a) a 124. § (1) bekezdésének d) pontjában említett esetben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben taxis szolgáltatás nyújtása érdekében használja;

b) a 124. § (1) bekezdésének d)–g) pontjaiban említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy hasznosítja, hogy azt bérbe adja;

c) a 124. § (1) bekezdésének h) pontjában említett esetben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy hasz-

nosítja, hogy azt bérbe adja, feltéve, hogy élt a 88. § szerinti választási jogával;

d) a 124. § (1) bekezdésének i) pontjában és (2) bekezdésének c) pontjában említett esetben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű ráfordításként a 6. § (4) bekezdésének b) pontja szerinti értékesítés adóalapjába beépíti;

e) a 124. § (1) bekezdésének j) és k) pontjában említett esetben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű ráfordításként más termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás adóalapjába beépíti;

f) a 124. § (2) bekezdésének e) és f) pontjában említett esetben igazoltan az általa üzemben tartott, 3,5 tonnát meghaladó legnagyobb össz tömegű szárazföldi közlekedési eszköz üzemeltetése érdekében hasznosítja.

126. § (1) A 125. §-ban említett igazolási kötelezettség különösen olyan elkülönített nyilvántartás alkalmazását igényli az adóalanytól, amely alkalmas az adólevonási jog korlátozása alóli mentesülés – ott meghatározott – feltételeinek egyértelmű, megbízható és folyamatos követésére.

(2) A 125. § alkalmazásában túlnyomó rész alatt az adólevonási jog korlátozása alóli mentesülés feltételeinek – egy ésszerűen megállapított időtartam átlagában – legalább 90 százalékos teljesülése értendő.

(3) A (2) bekezdésben említett követelmény teljesülésének mérése olyan számszerű formában kifejezett mutató alkalmazását igényli az adóalanytól, amely a termék, szolgáltatás természetére, illetőleg a használat, egyéb módon történő hasznosítás jellegére tekintettel a leginkább tárgyi-lagos eredményt adja.

Adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltételei

127. § (1) Az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon

a) a 120. § a) pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla;

b) a 120. § b) pontjában említett esetekben mindazon okiratok, amelyek a fizetendő adó összegszerű megállapításához szükségesek, illetőleg – az előzőekben említettek sérelme nélkül – termék Közösségen belüli beszerzése esetében, valamint egyéb olyan esetben, amelyben a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója – ilyen minőségében – belföldön, vagy a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany, a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla;

c) a 120. § c) pontjában említett esetben a nevére szóló, a termék szabad forgalomba bocsátásáról rendelkező határozat, valamint

ca) a 120. § ca) alpontjában említett esetben a nevére szóló, az adó megfizetését igazoló határozat, vagy ha az adót közvetett vámjogi képviselője fizette meg, a közvetett vámjogi képviselőnek az adóalany nevére szóló nyilatkozata az adó megfizetéséről,

cb) a 120. § cb) alpontjában említett esetben mindazon okiratok, amelyek a fizetendő adó összegszerű megállapításához szükségesek, vagy ha a fizetendő adót közvetett vámjogi képviselője állapította meg, a közvetett vámjogi képviselőnek az adóalany nevére szóló nyilatkozata az adó fizetendő adóként történt megállapításáról és bevallásáról;

d) a 120. § d) pontjában említett esetben a nevére szóló, az előleg megfizetését tanúsító számla;

e) a 120. § e) pontjában említett esetben mindazon okiratok, amelyek a fizetendő adó összegszerű megállapításához szükségesek.

(2) Abban az esetben, ha az adólevonási jog tényleges gyakorlását megelőzően az adóalany megszűnik, de van az e törvényben szabályozott jogok és kötelezettségek tekintetében jogutód adóalany, az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül az adólevonási jogot a jogutód adóalany abban az esetben is gyakorolhatja, ha az (1) bekezdésben említett okiratok jogelődjének nevére szólnak.

(3) Az a személy, szervezet, akinek (amelynek) adóalanyisága kizárólag a 6. § (4) bekezdésén alapul, az adólevonási jogot – az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül – olyan, az (1) bekezdésben említett okiratok tekintetében is gyakorolhatja, amelyek az adóalannyá válását megelőzően keletkeztek, de azok, mint a 6. § (4) bekezdésében említett termék igazolt tulajdonosa nevére vagy igazolt jogelődjének nevére szólnak.

(4) A levonható előzetesen felszámított adó összegében nem haladhatja meg az (1) bekezdésben említett okiratban adóként szereplő, illetőleg az abból adóként kiszámítható összeget.

(5) A (4) bekezdés sérelme nélkül a levonható előzetesen felszámított adó összegében nem haladhatja meg azt az adóösszeget sem, amelyet a termék, szolgáltatás szokásos piaci árának alapulvételével kell megállapítani abban az esetben, ha az adó alapjának megállapítására egyébként a 67. § (1) bekezdését kell alkalmazni.

(6) Abban az esetben, ha az (1) bekezdésben említett okirat nem magyar nyelvű, az adóigazgatási eljárás keretében lefolytatott ellenőrzés során az adólevonási jogot gyakorló adóalanytól megkövetelhető, hogy saját költségére gondoskodjon a hiteles magyar nyelvű fordításról, feltéve, hogy a tényállás tisztázása másként nem lehetséges.

128. § A 127. § értelemszerűen alkalmazandó abban az esetben is, ha az adólevonási jog a 121. §-on alapul.

Adólevonási jog engedményezése

129. § (1) Az importáló helyett annak közvetett vámjogi képviselője gyakorolhatja a termék importjához kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonását, ha

a) az importálót az adólevonási jog keletkezésekor és azt követően az adólevonási jog egyébként korlátozás nélkül megilleti, valamint

b) az a) pontban említett feltétel teljesüléséről az importáló nyilatkozik vámjogi képviselőjének.

(2) A közvetett vámjogi képviselő az (1) bekezdés szerint megszerzett adólevonási jogot – az adólevonási jog gyakorlásának egyéb feltételeitől függetlenül – abban az esetben gyakorolhatja, ha

a) személyes rendelkezésére áll az (1) bekezdés b) pontjában említett, nevére szóló nyilatkozat, valamint

b) belföldön nyilvántartásba vett adóalanyként nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amely adólevonási jogát egyébként korlátozza.

(3) Abban az esetben, ha a közvetett vámjogi képviselő gyakorolja az (1) bekezdés szerint megszerzett adólevonási jogot, az importálónak a termék importjához kapcsolódó adólevonási joga elenyészik.

130. § (1) A 127. § (1) bekezdésének *ca)* és *cb)* alpontjában, valamint a 129. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett nyilatkozatnak – az ott meghatározottakon túl – tartalmaznia kell még:

a) a nyilatkozattevőjének és címzettjének nevét, címét és adószámát;

b) a termék importjának kétséget kizáró azonosításához szükséges adatokat.

(2) A nyilatkozatot írásba kell foglalni.

Adólevonási jog gyakorlásának módja

131. § (1) A belföldön nyilvántartásba vett adóalany az adómegállapítási időszakban megállapított fizetendő adó együttes összegét csökkentheti az ugyanezen vagy korábbi adómegállapítási időszakban (időszakokban) keletkezett levonható előzetesen felszámított adó összegével.

(2) Ha az (1) bekezdés szerint megállapított különbözet előjele negatív, a különbözetet a belföldön nyilvántartásba vett adóalany

a) a soron következő adómegállapítási időszakban veheti figyelembe úgy, mint az akkori adómegállapítási időszakban az (1) bekezdés szerint megállapított fizetendő adó együttes összegét csökkentő tételt, illetőleg

b) a 186. §-ban meghatározott feltételek szerint és módon az állami adóhatóságtól visszaigényelheti.

132. § (1) Abban az esetben, ha a levonható előzetes felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben utólag, az adólevonási jog keletkezését követően változás követ-

kezik be, az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét érintő különbözet rendezésére a (2)–(4) bekezdések alkalmazandók.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett változás eredményeként az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét a különbözet csökkenti, az adóalany köteles a különbözetet úgy figyelembe venni, mint a 131. § (1) bekezdése szerint megállapított fizetendő adó összegét növelő tételt abban az adómegállapítási időszakban – a (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel –, amelyben az (1) bekezdésben említett változás bekövetkezik.

(3) Abban az esetben, ha az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összege közvetlenül olyan, a 127. § (1) bekezdésében említett okiraton alapul, amelyet más fél (hatóság) bocsátott ki, a különbözet (2) bekezdésben említett rendezése arra az adómegállapítási időszakra esik, amelyben a különbözet alapjául szolgáló, a 127. § (1) bekezdésében említett okiratot módosító vagy azt érvénytelenítő okirat az adóalany személyes rendelkezésére áll, de nem később, mint a módosító vagy érvénytelenítő okirat kibocsátásának hónapját követő hónap 15. napja.

(4) Ha az (1) bekezdésben említett változás eredményeként az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét a különbözet növeli, az adóalany jogosult – az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül – a különbözetet úgy figyelembe venni, mint a 131. § (1) bekezdése szerint megállapított levonható előzetesen felszámított adó összegét növelő tételt, legkorábban, abban az adómegállapítási időszakban, amelyben személyes rendelkezésére áll a különbözet alapjául szolgáló, a 127. § (1) bekezdésében említett okiratot módosító okirat.

133. § A 132. § alkalmazásában nem minősül az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezők utólagos változásának:

a) az adó áthárítására jogalapot teremtő ügylet fejében járó ellenérték teljes vagy részleges meg nem térítése;

b) a 11. § (3) bekezdésében meghatározott esetek;

c) a megsemmisülés és más olyan vagyoni kár, amelyet az adóalany tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok idézett elő, és ez utóbbi ok fennállását az adóalany bizonyítja;

d) a c) pontban nem említett egyéb vagyoni kár, ha az adóalany bizonyítja, hogy a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Tárgyi eszközre vonatkozó különös szabályok

134. § (1) A 11. § (2) bekezdésének *a)* pontjában említett esetben az adóalanyt megilleti a tárgyi eszköz előállításához felhasznált terméket, igénybe vett szolgáltatást terhelő előzetesen felszámított adó levonásának joga akkor is, ha az egyébként egészben vagy részben nem illetné meg.

(2) Az adólevonási jog gyakorlásának egyéb feltételeinek sérelme nélkül, az (1) bekezdés szerinti adólevonási jog legkorábban a vállalkozásán belül végzett saját beruházás eredményeként előállított tárgyi eszköz rendeltetésszerű használatbavételekor keletkezik.

135. § (1) Abban az esetben, ha az adóalany terméket tárgyi eszközként használ vállalkozásán belül, a tárgyi eszköz rendeltetésszerű használatbavételének hónapjától kezdődően

a) ingó tárgyi eszköz esetében 60 hónapig,

b) ingatlan tárgyi eszköz esetében pedig 240 hónapig terjedő tartamban az adóalany adólevonási jogát – az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül – az e § és a 136. § rendelkezéseinek figyelembevételével gyakorolhatja.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott időtartam figyelembevételével, annak a naptári évnek az utolsó adómegállapítási időszakában, amelybe rendre 11 hónap elteltével a tizenkettedik hónap esik, az adóalany köteles a tárgyi eszközre jutó előzetesen felszámított adó összegének

a) ingó esetében 1/5 részére,

b) ingatlan esetében pedig 1/20 részére

vonatkozóan utólagos kiigazítást elvégezni, feltéve, hogy a levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben változás következik be a tárgyi eszköz rendeltetésszerű használatbavételének időpontjához képest, és a számítás eredményeként adódó különbözet összege abszolút értékben kifejezve eléri vagy meghaladja a 10 000 forintnak megfelelő pénzösszeget.

(3) A (2) bekezdés szerinti különbözetre a 132. § (2) és (4) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

136. § (1) Abban az esetben, ha az adóalany a tárgyi eszköz a 135. § (1) bekezdésében meghatározott időtartamon belül értékesíti, a teljesítés hónapjára és a hátralevő hónapokra együttesen időarányosan jutó előzetesen felszámított adó összegét

a) véglegesen levonhatja, ha a tárgyi eszköz értékesítése adólevonásra egyébként jogosítaná;

b) véglegesen nem vonhatja le, ha a tárgyi eszköz értékesítése adólevonásra egyébként nem jogosítaná.

(2) Ha az (1) bekezdés szerint az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegéhez képest különbözet keletkezik, és annak összege abszolút értékben kifejezve eléri vagy meghaladja az 1000 forintnak megfelelő pénzösszeget, a különbözetre a 132. § (2) és (4) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

Adólevonási jog felfüggesztése, elenyészése

137. § (1) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság – az Art. rendelkezései alapján – az adóalany adószámát felfüggeszti, az adóalany adólevonási jogát az adószám

felfüggesztését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napjától kezdődően – az adólevonási jog gyakorlásának egyéb feltételeitől függetlenül – nem gyakorolhatja.

(2) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság – az Art. rendelkezései alapján – az adóalany adószámának felfüggesztését úgy szünteti meg, hogy nem törli az adóalany adószámát, az adóalany adólevonási jogát az adószám felfüggesztését megszüntető határozat jogerőre emelkedésének napjától kezdődően – az adólevonási jog gyakorlásának egyéb feltételeinek sérelme nélkül – ismét gyakorolhatja.

(3) Abban az esetben, ha az állami adóhatóság – az Art. rendelkezései alapján – az adóalany adószámának felfüggesztését úgy szünteti meg, hogy egyúttal törli az adóalany adószámát, az adóalany adólevonási joga az adószám törlését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napjával elenyészik.

VIII. Fejezet

ADÓFIZETÉSRE KÖTELEZETT

Adófizetésre kötelezett termék értékesítése és szolgáltatás nyújtása esetében

138. § Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adót – ha e törvény másként nem rendelkezik – az az adóalany fizeti, aki (amely) az ügyletet saját nevében teljesíti.

139. § Abban az esetben, ha a termék értékesítése teljesítési helyének megállapítására a 32., 34. és 35. §-ok bármelyikét kell alkalmazni, az adót a terméket beszerző belföldön nyilvántartásba vett adóalany fizeti, feltéve, hogy a terméket értékesítő adóalany belföldön gazdasági céllal nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön.

140. § Abban az esetben, ha a szolgáltatás nyújtása teljesítési helyének megállapítására

a) a 37–45. §-ok bármelyikét kell alkalmazni, az adót a szolgáltatást igénybevevő belföldön nyilvántartásba vett adóalany fizeti,

b) a 46. §-t kell alkalmazni, az adót a szolgáltatást igénybevevő adóalany fizeti, feltéve, hogy a szolgáltatást nyújtó adóalany belföldön gazdasági céllal nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön.

141. § A 91. § (2) bekezdésének b) pontjában említett termékértékesítés esetében az adót a terméket beszerző belföldön nyilvántartásba vett címzett [91. § (2) bekezdésének d) pontja] fizeti, ha

a) a termék értékesítése a 91. § (2) bekezdésében említett feltételek szerint történik, valamint

b) a termék értékesítője nevében [91. § (2) bekezdésének a) pontja] a belföldön nyilvántartásba vett címzett nevére történő számlakibocsátás tartalmában megfelel a Község azon tagállama jogának – összhangban a Héa-irányelv 220–236. cikkeivel –, amelyben a termék értékesítőjét adóalanyként nyilvántartásba vették.

142. § (1) Az adót a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti:

a) a 10. § d) pontja szerinti termékértékesítés esetében;

b) ingatlanhoz kapcsolódó építés-szerelési, fenntartási, takarítási, tisztítási, karbantartási, javítási, átalakítási és bontási szolgáltatások nyújtása esetében;

c) az a) és b) pontban említett termékértékesítéshez, szolgáltatásnyújtáshoz munkaerő kölcsönzése, kirendelése, illetőleg személyzet rendelkezésre bocsátása esetében;

d) a 6. számú mellékletben felsorolt termékek értékesítése esetében;

e) a 86. § (1) bekezdésének j) és k) pontja alá tartozó termékértékesítés esetében, ha az értékesítő adóalany élt a 88. §-ban említett választási jogával;

f) az adós és hitelező viszonylatában olyan termék értékesítése esetében, amely dologi biztosítékként lejárt követelés kielégítésének érvényesítésére irányul;

g) a vállalkozásban tárgyi eszközként használt termék és egyéb, a teljesítésekor szokásos piaci árát tekintve 100 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget meghaladó termék értékesítése esetében, ha az értékesítő adóalany felhasználási vagy bármely más, fizetése képtelenségét jogerősen megállapító eljárás hatálya alatt áll.

(2) Az (1) bekezdés f) és g) pontja szerinti ingatlanértékesítésre az (1) bekezdés e) pontjában meghatározottaknak is teljesülniük kell.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy az ügylet teljesítésében érintett felek

a) mindegyike belföldön nyilvántartásba vett adóalany legyen, valamint

b) egyikének se legyen olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amelynek alapján tőle adó fizetése ne lenne követelhető.

(4) A (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásában – akár termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója vagy termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője minőségében, akár mindkét minőségben egyaránt – belföldön nyilvántartásba vett adóalany az Eva. hatálya alá tartozó személy, szervezet is.

(5) Az érintettség valószínűsítése mellett az ügylet teljesítésében érintett bármelyik fél kérheti

a) a többi érintett féltől, hogy nyilatkozzon,

b) az állami adóhatóságtól pedig, hogy tájékoztassa a (3) bekezdésben említett feltételek teljesüléséről.

(6) Az állami adóhatóság (5) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségének köteles haladéktalanul eleget

tenni. Az írásos megkeresésre adott adóhatósági választ az ellenkező bizonyításáig valósnak kell tekinteni.

(7) Az (1) bekezdés alkalmazása esetében a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója olyan számla kibocsátásáról gondoskodik, amelyben áthárított adó, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százaléktétel nem szerepel.

Adófizetésre kötelezett termék Közösségen belüli beszerzése esetében

143. § (1) Termék Közösségen belüli beszerzése esetében az adót – a (2) bekezdésben és a 144. §-ban meghatározott eltéréssel – a terméket beszerző

a) adóalany,

b) nem adóalany jogi személy fizeti.

(2) Új közlekedési eszköz Közösségen belüli beszerzése esetében az adót az új közlekedési eszközt beszerző, az a nem-adóalany személy, szervezet is fizeti, aki (amely) nem jogi személy.

144. § A 22. § (5) bekezdésében említett esetben az adót a vevői készletből terméket beszerző fizeti.

Adófizetésre kötelezett termék importja esetében

145. § (1) Termék importja esetében az adót az importáló fizeti. Importáló az, aki (amely) a vámjogi rendelkezések értelmében adósként – ide nem értve a közvetett vámjogi képviselőt – behozatali vámtartozás megfizetésére kötelezett, vagy kötelezett lenne abban az esetben, ha a termék importja vámköteles lenne.

(2) Abban az esetben, ha a termék importja során a vám-eljárásban az importáló helyett annak közvetett vámjogi képviselője jár el, az adót a közvetett vámjogi képviselő fizeti.

(3) A 129. § megsértésével jogosulatlanul levont előzetesen felszámított adó megfizetéséért az importálóval együtt annak közvetett vámjogi képviselője egyetemlegesen felelős.

Adófizetésre kötelezett a termék nemzetközi forgalmához kapcsolódó egyes tevékenységek esetében

146. § (1) Abban az esetben, ha a termék

a) a 111. § (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett vámjogi helyzete megszűnik, illetőleg

b) a 111. § (1) bekezdésének c) pontjában, a 112. § (1) bekezdésében, a 113. § (1) bekezdésében említett eljárások hatálya alól kikerül,

az adót az fizeti, aki (amely) azt az adóztatandó ügyletet teljesíti a 2. § értelmében, amelynek betudhatóan az

a) pont szerinti esetben a termék vámjogi helyzete megszűnik, a b) pont szerinti esetben pedig a termék az ott felsorolt eljárások hatálya alól kikerül.

(2) A 4. számú melléklet 35. pontjában meghatározott esetben az adóraktár üzemeltetője az (1) bekezdésben meghatározott adófizetésre kötelezettel együtt egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért.

Számla kibocsátójának adófizetési kötelezettsége

147. § (1) E törvény egyéb rendelkezéseitől függetlenül adófizetésre kötelezett az, aki (amely) számlán áthárított adót, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százaléktérítést tüntet fel.

(2) Az adót a számlán a termék értékesítőjeként, szolgáltatás nyújtójaként szereplő személy, szervezet fizeti, kivéve, ha kétséget kizáróan bizonyítja, hogy a számlán más tüntette fel jogosulatlanul az (1) bekezdésben említett adatokat.

Pénzügyi képviselő

148. § (1) Az az adóalany, aki (amely) adófizetésre kötelezett, de gazdasági céllal belföldön nem telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön, az e törvényben szabályozott jogainak gyakorlására, kötelezettségeinek teljesítésére pénzügyi képviselőt bízhat meg.

(2) Abban az esetben, ha az adófizetésre kötelezett adóalany gazdasági céllal harmadik államban telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van harmadik államban, pénzügyi képviselő megbízása kötelező.

(3) A (2) bekezdés nem vonatkozik arra az adóalanyra, akire (amelyre) a XIX. fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni.

149. § (1) Az adóalany egyidejűleg csak egy pénzügyi képviselőt bízhat meg ilyen tevékenység folytatására.

(2) A pénzügyi képviselőt e törvényben nem szabályozott kérdéseiben az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

Adófizetési kötelezettség egyéb esetei

150. § (1) A levonható előzetesen felszámított adó összegének erejéig az adóalany kezességgel felel a rá áthárított adó megfizetéséért, ha az adó áthárítására jogalapot teremtő ügylet fejében járó ellenérték adót is tartalmazó összegét

a) maradéktalanul nem térítette meg; vagy

b) egészben vagy túlnyomó részben nem pénzzel, nem készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy nem pénzhelyettesítő eszközzel térítette meg.

(2) A kezesi felelősség az (1) bekezdés a) pontjában említett esetben a meg nem térített összeg adótartalmának megfizetésére terjed ki.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában túlnyomó rész alatt az értendő, ha a pénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel történt megtérítés részaránya a megtérített összeg adótartalmát sem éri el.

151. § (1) Abban az esetben, ha

a) terméket egymást követően többször értékesítenek oly módon, hogy azt közvetlenül a sorban első értékesítőtől a sorban utolsó beszerző nevére szóló rendeltetéssel adják fel küldeményként vagy fuvarozzák el, illetőleg

b) szolgáltatás nyújtásában saját néven, de más javára járnak el,

az előzőek szerint érintett adóalanyok mindegyike (e § alkalmazásában a továbbiakban: részes adóalany) egyetemlegesen felelős azon adó megfizetéséért, amely bármely más részes adóalanynál, mint általa fizetendő adó megállapítható, de az az ehhez fűződő kötelezettségét egészben vagy részben nem teljesítette.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy a részes adóalanyok

a) belföldön nyilvántartásba vettek, vagy egyébként arra kötelezettek, és

b) együttesen kapcsolt vállalkozások legyenek.

(3) A felelősség érvényesítésének nem akadály, ha a részes adóalany – az e törvényben szabályozott jogállása alapján – adófizetésre egyébként nem kötelezett.

152. § A 150. és 151. § szerinti esetekben az adófizetésre kötelezett nem mentesül e kötelezettsége alól, ha az erről szóló hatósági határozat kézhezvételének napját követően az adó megfizetése nélkül szűnik meg a felelősséget megalapozó ok.

IX. Fejezet

ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSA

153. § (1) Az adót az adófizetésre kötelezett – ha e törvény másként nem rendelkezik – maga állapítja meg (önadózás).

(2) Az önadózás e törvényben nem szabályozott kérdéseiben az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

154. § (1) Arra az adófizetésre kötelezettre, akinek (amelynek) adóalanyisága kizárólag a 6. § (4) bekezdésé-

nek *b)* és *c)* pontján alapul, az adót az állami adóhatóság határozattal állapítja meg.

(2) Új közlekedési eszköz Közösségen belüli beszerzése esetében, ha az új közlekedési eszköz egyúttal a regisztrációs adóról szóló törvény hatálya alá is tartozik, és annak beszerzője a 143. § (1) bekezdésének *b)* pontjában és (2) bekezdésében meghatározott személy, szervezet, az adót a vámhatóság határozattal állapítja meg.

155. § (1) Termék importja esetében az adót a vámhatóság határozattal állapítja meg az adófizetésre kötelezettre.

(2) A vámhatóság a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátásáról szóló határozattal állapítja meg az adót abban az esetben is, ha a termék importja a 95. § szerint mentes az adó alól.

156. § (1) A 155. § (1) bekezdésétől eltérően az adót önadózással állapítja meg az az adófizetésre kötelezett, akinek (amelynek) részére azt – kérelmére – a vámhatóság engedélyezi.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedély megszerzéséhez a következő feltételek együttes teljesülése szükséges:

a) a kérelmező belföldön nyilvántartásba vett adóalany, akinek (amelynek) nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amelynek alapján tőle adó fizetése ne lenne követelhető;

b) a kérelmező a Vámtv. rendelkezései szerint megbízható vámadós;

c) a kérelmezőnek a tárgyévet megelőző naptári évben a 89. és 98–109. §-ok szerint adómentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – éves szinten göngyöltített – összeg eléri vagy meghaladja

ca) az ugyanezen időszakban a 2. § *a)* pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – adó nélkül számított és éves szinten göngyöltített – összeghez viszonyítottna a 67 százalékos hányadot, de legalább a 10 milliárd forintot, vagy

cb) a 20 milliárd forintot.

(3) A (2) bekezdésben említett feltételek teljesülését is igazoló, engedély iránti kérelmet legkésőbb a tárgyév március 31. napjáig kell a vámhatósághoz benyújtani.

(4) A vámhatóság az engedélyt a tárgyév július 1. napjától a tárgyévet követő év június 30. napjáig terjedő időszakra adja meg.

(5) A (2) bekezdés *c)* pontját érintően tett önellenőrzés vagy utólagos adómegállapítás – ide nem értve a kérelem benyújtásáig beadott önellenőrzést, illetőleg az addig az időpontig jogerőre emelkedett utólagos adómegállapítást – az elbírált kérelmet nem érinti.

(6) Az önadózásra való jogosultság a (4) bekezdésben említett határnappal elteltével, illetőleg az engedély visszavo-

násával szűnik meg. Az engedélyt a vámhatóság visszavonja, ha

a) azt az engedélyes kéri;

b) a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett feltételek bármelyike az engedély szerinti időszakban nem teljesül;

c) az engedélyes jogutód nélkül megszűnik, vagy jogutódlással szűnik meg, de a jogutódra a (2) bekezdésben említett feltételek nem teljesülnek.

157. § Abban az esetben, ha a 156. § szerinti engedélyes egyúttal közvetett vámjogi képviselő is, jogosult az adót önadózással megállapítani arra a termékimportra is, amelyben az importáló megbízása alapján jár el, függetlenül attól, hogy az importáló maga a 156. § szerint engedélyes-e, vagy nem.

158. § (1) A 147., 150. és 151. §-okban említett esetekben az adót az állami adóhatóság határozattal állapítja meg az adófizetésre kötelezettre.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a 147. §-ban említett esetben az adófizetésére kötelezett egyúttal belföldön nyilvántartásba vett adóalany is, az adót önadózással állapítja meg, feltéve, hogy e törvényben szabályozott jogállása alapján tőle adó fizetése egyébként követelhető.

X. Fejezet

SZÁMLÁZÁS

Számlakibocsátási kötelezettség

159. § (1) Az adóalany köteles – ha e törvény másként nem rendelkezik – a 2. § *a)* pontja szerinti termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére, ha az az adóalanytól eltérő más személy vagy szervezet, számla kibocsátásáról gondoskodni.

(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az adóalany köteles számla kibocsátásáról gondoskodni abban az esetben is, ha

a) részére egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy előleget fizet;

b) részére az *a)* pont alá nem tartozó személy, szervezet előleget fizet, és az kéri a számla kibocsátását;

c) belföldön kívül, a Közösség területén vagy harmadik államban teljesít termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, feltéve, hogy gazdasági célú letelepedési helye kizárólag belföldön van, gazdasági célú letelepedési hely hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van kizárólag belföldön.

(3) A (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett esetben a számla annak a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának az adatait tartalmazza, amelynek teljesítése fejében járó ellenértéke az előleg beszámítható.

160. § (1) A számlakibocsátási kötelezettségnek a kötelezett saját maga, illetőleg – megbízása alapján és képviselőjében – az általa választott meghatalmazott is eleget tehet. Utóbbi esetben a kötelezettnek és meghatalmazottjának előzetesen és írásban különösen meg kell állapodnia egymással a számlakibocsátás elfogadásának feltételeiről és módjáról.

(2) A számlakibocsátáshoz fűződő, jogszabályban meghatározott kötelezettségek teljesítéséért a kötelezettel együtt a meghatalmazott egyetemlegesen felelős abban az esetben is, ha a felek az (1) bekezdésben említett megállapodásban másként rendelkeztek.

(3) Az ügyletthez fűződő számlakibocsátási kötelezettségnek – feltéve, hogy annak nem a kötelezett saját maga tesz eleget – kizárólag egy meghatalmazott tehet eleget, még abban az esetben is, ha a kötelezett egyébként több személy részére is adott meghatalmazást.

161. § (1) A számla kibocsátásában meghatalmazottként akár a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője, akár harmadik személy eljárhat.

(2) A meghatalmazást írásba kell foglalni.

(3) A meghatalmazás szólhat 1 ügyletthez fűződő számlakibocsátási kötelezettség teljesítésére, vagy szólhat a számlakibocsátási kötelezettség általános érvényű teljesítésére.

(4) A meghatalmazás korlátozása annyiban hatályos, amennyiben az magából a meghatalmazásból kitűnik.

162. § A megbízás és meghatalmazás 160. és 161. §-ban nem szabályozott kérdéseiben a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.

163. § Az adóalany a számla kibocsátásáról legkésőbb

a) a teljesítésig,

b) előleg fizetése esetében a fizetendő adó megállapításáig,
de legfeljebb az attól számított 15 napon belül köteles gondoskodni.

164. § (1) A 163. §-tól eltérően, ha az adóalany

a) a teljesítés napján egyidejűleg, illetőleg

b) a rá vonatkozó adómegállapítási időszakban
ugyanannak a személynek, szervezetnek több, számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügyletet teljesít, számlakibocsátási kötelezettségéről úgy is gondoskodhat, hogy azokról egy számlát (a továbbiakban: gyűjtőszámla) bocsát ki.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja alkalmazásának feltétele, hogy a gyűjtőszámla alkalmazásáról a felek előzetesen megállapodjanak.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben a 163. §-ban említett kötelezettséget azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a gyűjtőszámla kibocsátásáról legkésőbb a kötelezett adóalanyra vonatkozó adómegállapítási idő-

szak utolsó napjáig, de legkésőbb az attól számított 15 napon belül kell gondoskodni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a gyűjtőszámlára egyebekben e törvénynek a számlára vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Számlakibocsátási kötelezettség alóli mentesülés

165. § (1) Mentesül a számlakibocsátási kötelezettség alól az adóalany abban az esetben, ha

a) termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása a 85. § (1) bekezdése és 86. § (1) bekezdése szerint mentes az adó alól, feltéve, hogy gondoskodik olyan, az ügylet teljesítését tanúsító okirat kibocsátásáról, amely a Számv. tv. rendelkezései szerint számviteli bizonylatnak minősül;

b) a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az ellenérték adót is tartalmazó összegét legkésőbb a 163. § *a)* pontjában, illetőleg a 164. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett időpontig készpénzzel vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel maradéktalanul megtéríti, és számla kibocsátását az adóalanytól nem kéri.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja nem alkalmazható a 6. § (4) bekezdésében, valamint a 29. és 89. §-ban meghatározott esetekben.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontja nem alkalmazható abban az esetben sem, ha a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére történik.

Nyugtakibocsátási kötelezettség

166. § (1) Abban az esetben, ha az adóalany a 165. § (1) bekezdésének *b)* pontja szerint mentesül a számlakibocsátási kötelezettség alól, köteles a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére nyugta kibocsátásáról gondoskodni.

(2) Nyugta helyett az adóalany számla kibocsátásáról is gondoskodhat. Ebben az esetben mentesül a külön jogszabályban előírt gépi kiállítású nyugtakibocsátási kötelezettség alól [178. § (1) bekezdése].

Nyugtakibocsátási kötelezettség alóli mentesülés

167. § Mentesül a nyugtakibocsátási kötelezettség alól az adóalany abban az esetben, ha

a) sajtóterméket értékesít;

b) a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó sorsolások játékot szervez, és a nyeresre jogosító érvényes befizetést sorsjegy tanúsítja;

c) kezelőszemélyzet nélküli automataberendezés útján teljesíti termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását.

Számla fogalma

168. § (1) Számla: minden olyan okirat, amely megfelel az e fejezetben meghatározott feltételeknek.

(2) A számlával egy tekintet alá esik minden más, az (1) bekezdéstől eltérő okirat is, amely megfelel 170. §-ban meghatározott feltételeknek és kétséget kizáróan az adott számlára hivatkozva, annak adattartalmát módosítja.

Számla adattartalma

169. § A számla kötelező adattartalma a következő:

- a) a számla kibocsátásának kelte;
- b) a számla sorszáma, amely a számlát kétséget kizáróan azonosítja;
- c) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának adószáma, amely alatt a termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását teljesítette;
- d) a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének adószáma, amely alatt, mint adófizetésre kötelezettnek a termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását teljesítették, vagy amely alatt a 89. §-ban meghatározott termékértékesítést részére teljesítették;
- e) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának, valamint a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének neve és címe;
- f) az értékesített termék megnevezése, és az annak jelölésére legalább az e törvényben alkalmazott vtsz., ha e törvény a terméket erre való hivatkozással is jelöli, továbbá mennyisége, illetőleg a nyújtott szolgáltatás megnevezése, és az annak jelölésére legalább az e törvényben alkalmazott SZJ, ha e törvény a szolgáltatást erre való hivatkozással is jelöli, továbbá mennyisége, feltéve, hogy az természetes mértékegységben kifejezhető;
- g) a 163. § a) és b) pontjában említett időpont, ha az eltér a számla kibocsátásának keltétől;
- h) az adó alapja, továbbá az értékesített termék adó nélküli egységára, illetőleg a nyújtott szolgáltatás adó nélküli egységára, ha az természetes mértékegységben kifejezhető, valamint az alkalmazott árendedmény, feltéve, hogy azt az egységár nem tartalmazza;
- i) az alkalmazott adó mértéke;
- j) az áthárított adó, kivéve, ha annak feltüntetését e törvény kizárja;
- k) adómentesség esetében, valamint abban az esetben, ha adófizetésre a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője kötelezett, jogszabályi hivatkozás vagy bármely más, de egyértelmű utalás arra, hogy a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása
 - ka) mentes az adó alól, vagy
 - kb) után a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az adófizetésre kötelezett;
 - l) új közlekedési eszköz 89. §-ban meghatározott értékesítése esetében az új közlekedési eszközre vonatkozó, a 259. § 25. pontjában meghatározott adatok;

m) utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében jogszabályi hivatkozás vagy bármely más, de egyértelmű utalás arra, hogy a XV. fejezetben meghatározott különös szabályokat alkalmazták;

n) használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítése esetében jogszabályi hivatkozás vagy bármely más, de egyértelmű utalás arra, hogy a XVI. fejezet 2. vagy 3. alfejezetében meghatározott különös szabályokat alkalmazták;

o) pénzügyi képviselő alkalmazása esetében a pénzügyi képviselő neve, címe és adószáma.

Számlával egy tekintet alá eső okirat minimális adattartalma

170. § (1) A 168. § (2) bekezdésében említett okirat kötelező adattartalma a következő:

- a) az okirat kibocsátásának kelte;
- b) az okirat sorszáma, amely az okiratot kétséget kizáróan azonosítja;
- c) hivatkozás arra a számlára, amelynek adattartalmát az okirat módosítja;
- d) az okirat kibocsátójának és címzettjének neve és címe, valamint bármelyikük adószáma, ha azt a számla eredetileg is tartalmazta;
- e) a számla adatának megnevezése, amelyet a módosítás érint, valamint a módosítás természete, illetőleg annak számszerű hatása, ha ilyen van.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában a 168. § (2) bekezdésében említett okiratra a továbbiakban e törvénynek a számlára vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

Számla adattartalmára vonatkozó egyéb szabályok

171. § A gyűjtőszámlában az összes számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügyletet tételesen, egymástól elkülönítve úgy kell feltüntetni, hogy az egyes ügyletek adóalapjai – a 169. § i) pontja, illetőleg ka) alpontja szerinti csoportosításban – összesítetten szerepeljenek.

172. § A számlán az áthárított adót [168. § j) pontja] – a 80. § szerint meghatározott árfolyam alkalmazásával – forintban kifejezve abban az esetben is fel kell tüntetni, ha az egyéb adatok külföldi pénznemben kifejezettek.

Nyugta adattartalma

173. § A nyugta kötelező adattartalma a következő:

- a) a nyugta kibocsátásának kelte;
- b) a nyugta sorszáma, amely a nyugtát kétséget kizáróan azonosítja;
- c) a nyugta kibocsátójának adószáma, valamint neve és címe;
- d) a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának adót is tartalmazó ellenértéke.

Megjelenési forma

174. § (1) Számla papíron vagy elektronikus úton egyaránt kibocsátható.

(2) Nyugta kizárólag papíron bocsátható ki.

Elektronikus úton kibocsátott számlára vonatkozó szabályok

175. § (1) Számlát elektronikus úton kibocsátani, illetőleg ilyen alapon rendelkezésre álló számlára e törvényben szabályozott jogot alapítani, kizárólag abban az esetben lehet, ha a számla és az abban foglalt adattartalom sértetlensége és eredetiségének hitelessége biztosított.

(2) Az (1) bekezdésben említett követelménynek való megfelelés érdekében az elektronikus úton kibocsátott számlát

a) az elektronikus aláírásról szóló törvény rendelkezései szerinti, legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással és minősített szolgáltató által kibocsátott időbélyegzővel kell ellátni; vagy

b) az elektronikus adatcsererendszerben (a továbbiakban: EDI) elektronikus adatként kell létrehozni és továbbítani.

(3) A (2) bekezdés b) pontja alkalmazásának feltétele, hogy a számlakibocsátásra kötelezett és a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője előzetesen és írásban megállapodjon az EDI alkalmazásáról és használatáról.

(4) A (2) bekezdés b) pontja alkalmazása esetében a számlakibocsátásra kötelezett köteles gondoskodni arról is, hogy havi rendszerességgel az adott hónapban kibocsátott számlákról papíron kiegészítő összesítő jelentés készüljön, és azt a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője megkapja.

(5) Külön jogszabály az (1) bekezdésben említett követelménynek való megfelelés érdekében az elektronikus úton kibocsátott számlára egyéb rendelkezéseket is megállapíthat.

Számla adattartalmára vonatkozó egyszerűsítés

176. § (1) A 169. §-tól eltérően a számla egyszerűsített adattartalommal is kibocsátható, ha

a) a számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügylet a 159. § (2) bekezdésének a) pontja alá tartozik, feltéve, hogy a számlán szereplő adatok egyébként forintban kifejezettek;

b) a 159. § (2) bekezdésének b) pontjában és a 165. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott esetben az ott említett személy, szervezet az adóalanytól számla kibocsátását kéri, feltéve, hogy a számlán szereplő adatok egyébként forintban kifejezettek;

c) a számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügylet a 159. § (2) bekezdésének c) pontja alá tartozik.

(2) A számla egyszerűsített adattartalma azt jelenti, hogy

a) az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetben a 169. §-ban felsorolt adatok közül a h) pontban megjelölt helyett az ellenérték adót is tartalmazó összege, valamint az i) pontban megjelölt helyett az alkalmazott adómértéknek megfelelő, a 83. § szerint meghatározott százaléktéríték feltüntetése kötelező azzal, hogy egyúttal a j) pontban megjelölt adat nem tüntethető fel;

b) az (1) bekezdés c) pontjában említett esetben a 169. §-ban felsorolt adatok közül csak az a)–c), e) és f) pontokban megjelöltek kitöltése, továbbá a h) pontban megjelölt helyett az ellenérték pénzben kifejezett összege, valamint a k) pontban megjelölt helyett az „Áfa-törvény területi hatályán kívül” kifejezés feltüntetése kötelező.

(3) Az egyszerűsített adattartalmú számlára a számla adattartalmára vonatkozó egyéb rendelkezéseket e §-sal összhangban kell alkalmazni.

Számlázásra vonatkozó egyéb szabályok

177. § Törvény a számla adattartalmára további rendelkezéseket is megállapíthat, de a 175. § (2) bekezdésének a) pontjában említett eset kivételével a számla aláírását nem teheti kötelezővé.

178. § (1) Külön jogszabály a számla és a nyugta kiállításának módjára, ideértve a nyugta-kibocsátási kötelezettség kötelező gépi kiállítással történő megvalósítását is, valamint a számla és a nyugta adóigazgatási azonosítására egyéb rendelkezéseket is megállapíthat.

(2) Számla magyar nyelven vagy élő idegen nyelven egyaránt kiállítható. E rendelkezés alkalmazásától az (1) bekezdésben említett esetben sem lehet eltérni.

(3) Idegen nyelven kiállított számla esetében az adóigazgatási eljárás keretében lefolytatott ellenőrzés során a számla kibocsátójától megkövetelhető, hogy saját költségére gondoskodjon a hiteles magyar nyelvű fordításról, feltéve, hogy a tényállás tisztázása másként nem lehetséges.

(4) Nyugta kizárólag magyar nyelven állítható ki.

XI. Fejezet

*ADÓNYILVÁNTARTÁS**Okiratok megőrzése*

179. § (1) Minden személy, szervezet, aki (amely) e törvényben szabályozott jogot gyakorol, illetőleg akire

(amelyre) e törvény kötelezettséget állapít meg, köteles az adómegállapítás hiánytalan és helyes volta ellenőrizhetőségének érdekében az általa vagy nevében kibocsátott okirat másodlati példányát, valamint a birtokában levő vagy egyéb módon rendelkezésére álló okirat eredeti példányát, vagy – ha azt e törvény nem zárja ki – eredeti példány hiányában annak hiteles másolatát legalább az adó megállapításához való jog elévüléséig megőrizni.

(2) A megőrzés egész időtartama alatt folyamatosan biztosítani kell az okirat és az abban foglalt adattartalom sértetlenségét, eredetiségének hitelességét és olvashatóságát.

(3) Törvény az (1) bekezdéstől eltérően az okirat megőrzésére hosszabb határidőt, illetőleg jogszabály az okirat megőrzésének feltételeire és módjára további rendelkezéseket is megállapíthat.

Adónyilvántartásra vonatkozó általános szabályok

180. § (1) A 179. § (1) bekezdésében meghatározott személy, szervezet köteles folyamatos, megfelelően részletezett és rendszerezett nyilvántartást vezetni az adóról, amely a jogalap és az összegszerűség tekintetében egyaránt alkalmas az e törvényben szabályozott jogok gyakorlásának és kötelezettségek teljesítésének ellenőrzésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség különösen magában foglalja:

a) tételes mennyiségi nyilvántartás vezetését a 12. § (2) bekezdésének *f)–h)* pontjai szerint továbbított termékről;

b) megfelelően részletezett nyilvántartás vezetését a szolgáltatást nyújtó adóalany részéről annak érdekében, hogy kétséget kizáróan azonosítani lehessen azt a terméket, amelyet a Közösség valamely más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany maga vagy – javára – más adott fel küldeményként ebben a tagállamban, vagy fuvarozott el ebből a tagállamból belföldre szóló rendeltetéssel azért, mert az a 42. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában meghatározott szolgáltatás tárgyául szolgál.

181. § A 180. §-t e törvénynek az adó nyilvántartására vonatkozó egyéb rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni.

Vevői készletre vonatkozó különös szabályok

182. § (1) Abban az esetben, ha a belföldön nyilvántartásba vett adóalany a Közösség valamely más tagállamában vevői készletet tart fenn, köteles a vevői készlet céljára továbbított termékekről folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni. A mennyiségi nyilvántartásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) nyitó vevői készleten levő termékek mennyisége;

b) vevői készletre beraktározott termékek mennyisége adómegállapítási időszakonként;

c) vevői készletből kiraktározott termékek mennyisége adómegállapítási időszakonként;

d) záró vevői készleten levő termékek mennyisége.

(2) A vevői készletről szóló nyilvántartást vevőnként, illetőleg tagállamonként egymástól elkülönítetten kell vezetni.

(3) Tételes leltárral kell alátámasztani

a) a nyitó vevői készletet a vevői készlet létesítésének napjára,

b) a záró vevői készletet a vevői készlet megszüntetésének napjára,

c) egyéb esetekben pedig a nyitó és záró vevői készletet az adóalany üzleti éve utolsó napjára – mint mérlegfordulónapra –

vonatkozó mennyiségi felvétellel. A leltározásra a Számv. tv. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés *b)* pontján belül elkülönítetten kell kimutatni a belföldről, illetőleg az adóalany más vevői készletéből továbbított termékeket.

(5) Az (1) bekezdés *c)* pontján belül elkülönítetten kell kimutatni a vevőnek értékesített, az adóalany más vevői készletébe továbbított, illetőleg a belföldre visszahozott termékeket.

183. § Abban az esetben, ha a Közösség valamely más tagállamában nyilvántartásba vett adóalany belföldön vevői készletet tart fenn, a tőle beszerző köteles a vevői készletből beszerzett termékekről folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni.

XII. Fejezet

ADÓ BEVALLÁSA, MEGFIZETÉSE ÉS VISSZAIGÉNYLÉSE

184. § Az adót önadózással megállapító adófizetésre kötelezett a megállapított adóról az Art. szerint bevallást tesz az állami adóhatóságnak.

185. § (1) Abban az esetben, ha a 184. § szerint bevallott adó megfizetési kötelezettséget eredményez, az adófizetésre kötelezett az adót legkésőbb az Art.-ban meghatározott esedékességig fizeti meg az állami adóhatóságnak.

(2) A határozattal megállapított adót az adófizetésre kötelezett legkésőbb a határozatba foglalt esedékességig fizeti meg.

186. § (1) A 131. § (1) bekezdése szerint megállapított negatív előjelű különbözetnek – a (2) bekezdés szerint korrigált – összege legkorábban az Art.-ban meghatározott esedékességtől kezdődően igényelhető vissza, ha

a) azt a 184. § szerinti bevallás benyújtásával egyidejűleg a belföldön nyilvántartásba vett adóalany az állami adóhatóságtól kérelmezi; továbbá

b) az abszolút értékben kifejezve eléri vagy meghaladja:

ba) havi bevallásra kötelezett esetében az 1 000 000 forintot,

bb) negyedéves bevallásra kötelezett esetében a 250 000 forintot,

bc) éves bevallásra kötelezett esetében az 50 000 forintot.

(2) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés a) pontja szerint eljáró, belföldön nyilvántartásba vett adóalany az adó áthárítására jogalapot teremtő ügylet fejében járó ellenérték adót is tartalmazó összegét az (1) bekezdésben említett esedékességig maradéktalanul nem téríti meg, vagy tartozása egészében más módon nem szűnik meg addig, a 131. § (1) bekezdése szerint megállapított negatív előjelű különbözet abszolút értékben kifejezett összegét – legfeljebb annak erejéig – csökkentenie kell az erre az ügyletre jutó levonható előzetesen felszámított adó teljes összegével.

(3) Arra az összegre, amely a (2) bekezdés szerint a 131. § (1) bekezdése szerint megállapított negatív előjelű különbözet abszolút értékben kifejezett összegét – legfeljebb annak erejéig – csökkenti, a 131. § (2) bekezdésének a) pontja alkalmazandó.

(4) Abban az esetben, ha az adó áthárítására jogalapot teremtő ügylet

a) a 10. § a) pontja szerinti termékértékesítés, vagy

b) olyan más termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, amelynek teljesítése kapcsán a belföldön nyilvántartásba vett adóalanyt jogszabály szerint megilleti az ellenérték visszatartásának joga,

a (2) bekezdést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az ott meghatározott csökkentési kötelezettség csak a jogosulatlanul visszatartott összeg adótartalmával megegyező levonható előzetesen felszámított adóra terjed ki.

(5) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés b) pontja csak több, egymást követő bevallási időszakban bevallott különbözet előjelhelyes göngyölítésével teljesül, a belföldön nyilvántartásba vett adóalany legkorábban akkor kérelmezheti az (1) bekezdés a) pontja szerint az érintett bevallási időszakok között előjelhelyesen göngyölített különbözet visszaigénylését, amikor annak abszolút értékben kifejezett összege az adott bevallási időszakban eléri vagy meghaladja az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott összeget.

(6) Megszűnés esetében, ha az

a) jogutódlással történik, és a jogelőd záróbevallásában bevallott összegre nem teljesül az (1) bekezdés b) pontja, a záróbevallásban bevallott összeggel való rendelkezés joga a jogutódra, illetőleg – több jogutód esetében – a felek által kijelölt jogutódra száll át, aki (amely) azt a rá vonatkozó rendelkezések szerint gyakorolhatja;

b) jogutód nélkül történik, a belföldön nyilvántartásba vett adóalany a különbözet visszaigénylését akkor is kérelmezheti, ha a záróbevallásában bevallott összegre nem teljesül az (1) bekezdés b) pontja.

MÁSODIK RÉSZ

KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

XIII. Fejezet

ALANYI ADÓMENTESSÉG

187. § (1) Az az adóalany, aki (amely) gazdasági céllal belföldön telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön, jogosult az e fejezetben meghatározottak szerint alanyi adómentességet választani.

(2) Abban az esetben, ha az adóalany él az (1) bekezdésben említett választási jogával, az alanyi adómentesség időszakában az adóalany alanyi adómentes minőségében

a) adófizetésre nem kötelezett;

b) előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult;

c) kizárólag olyan számla kibocsátásáról gondoskodhat, amelyben áthárított adó, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százaléktéríték nem szerepel.

188. § (1) Alanyi adómentesség abban az esetben választható, ha az adóalany 2. § a) pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenértéknek – forintban kifejezett és éves szinten göngyölített – összege

a) sem a tárgy naptári évet megelőző naptári évben ténylegesen,

b) sem a tárgy naptári évben ésszerűen várhatóan, illetőleg ténylegesen

nem haladja meg a (2) bekezdésben meghatározott felső értékhatárt.

(2) Az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatár: 5 000 000 forintnak megfelelő pénzösszeg.

(3) Az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatárba nem számítandó be:

a) az adóalany vállalkozásában

aa) tárgyi eszközként használt termék értékesítése,

ab) immateriális jószágként használt, egyéb módon hasznosított vagyoni értékű jog végleges átengedése,

b) az aa) alpont alá nem tartozó új közlekedési eszköz 89. § (1) és (2) bekezdés szerinti értékesítése,

c) az aa) alpont alá nem tartozó beépített ingatlan (ingatlanrész) és ehhez tartozó földrészlet értékesítése, amelynek

ca) első rendeltetésszerű használatbavétele még nem történt meg, vagy

cb) első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de az arra jogosító hatósági engedély jogerőre emelkedése és az értékesítés között még nem telt el 2 év,

d) az *aa)* alpont alá nem tartozó építési telek (telekrész) értékesítése,

e) a 85. § (1) bekezdése szerinti adómentes termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás,

f) a 86. § (1) bekezdésének *a)–g)* pontjai szerinti adómentes, kiegészítő jellegű szolgáltatásnyújtás,

g) a XIV. fejezetben szabályozott jogállású adóalany-nak a mezőgazdasági tevékenysége körébe tartozó termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása

fejében megterített vagy megterítendő ellenérték.

189. § Az adóalany belföldi nyilvántartásba vételével egyidejűleg is választhatja a tárgy naptári évre az alanyi adómentességet. Ilyen esetben elegendő a 188. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett feltételt időarányosan teljesíteni.

190. § Az adóalany az alanyi adómentességet a tárgy naptári év végéig választja.

191. § (1) Az alanyi adómentesség megszűnik, ha

a) az adóalany az alanyi adómentességet a tárgy naptári évet követő naptári évre nem kívánja alkalmazni;

b) az adóalany jogutódlással szűnik meg, de a jogutód-ra a 188. § (1) bekezdésében említett feltételek nem teljesülnek, vagy az előzőekben említett feltételek teljesülnek ugyan, de a jogutód az alanyi adómentességet nem kívánja választani;

c) a tárgy naptári évben a tényadatok alapján a 188. § (1) bekezdésének *b)* pontjában említett feltétel nem teljesül.

(2) Ha az alanyi adómentesség az (1) bekezdés *c)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany alanyi adómentes minőségben nem járhat el az olyan termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében sem, amelynek ellenértékével meghaladja az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatárt.

(3) Abban az esetben, ha az alanyi adómentesség az (1) bekezdés *c)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany az alanyi adómentesség választására vonatkozó joggal a megszűnés évét követő második naptári év végéig nem élhet.

192. § (1) Az adóalany az alanyi adómentesség választásáról, illetőleg annak megszűnéséről az állami adóhatóságnak nyilatkozik.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilatkozattételre az Art. változásbejelentésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

193. § (1) Az adóalany az alanyi adómentesség időszakában nem járhat el alanyi adómentes minőségben

a) a 188. § (3) bekezdésének *a)–d)* pontjaiban meghatározott esetekben;

b) a 11. és 12. § szerinti termékértékesítése esetében;

c) a 14. § szerinti szolgáltatásnyújtása esetében;

d) a terméknek a 19. § *a)* pontja szerinti Közösségen belüli beszerzése esetében, illetőleg abban az esetben sem, ha az adóalany élt a 20. § (5) bekezdésében említett választási jogával;

e) a terméknek a 19. § *b)* és *c)* pontja szerinti Közösségen belüli beszerzése esetében;

f) termék importja esetében.

(2) Az adóalany nem járhat el alanyi adómentes minőségben abban az esetben sem, ha az alanyi adómentesség időszakát megelőzően keletkezett levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben utólag, az alanyi adómentesség időszakában olyan változás következik be, amelynek eredményeként az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét a különbözet csökkenti, és amelynek rendezésére a 132. § (2) bekezdése alkalmazandó.

(3) Az adóalany az alanyi adómentesség időszakában szintén nem járhat el alanyi adómentes minőségében a 139–141., 146., 147. és 150. §-okban említett esetekben.

194. § Az adóalany jogosult nem alanyi adómentes minőségében eljárni abban az esetben, ha az alanyi adómentesség időszakát megelőzően keletkezett levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben utólag, az alanyi adómentesség időszakában olyan változás következik be, amelynek eredményeként az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét a különbözet növeli, és amelynek rendezésére a 132. § (4) bekezdése alkalmazandó.

195. § (1) Az alanyi adómentesség időszakában keletkezett előzetesen felszámított adó levonására az adóalany akkor sem jogosult, ha nem alanyi adómentes minőségében jár el.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően:

a) a 188. § (3) bekezdésének *aa)* alpontja,

b) a 188. § (3) bekezdésének *b)–d)* pontjai és

c) a 11. § (2) bekezdésének *a)* pontja

szerinti termékértékesítése esetében az adóalany jogosult az alanyi adómentesség időszakában keletkezett, az *a)–c)* pontokhoz kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására.

(3) A (2) bekezdésben említett jog gyakorlására egyebekben az előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a (2) bekezdés *b)* pontjában említett esetben az adólevonási jog keletkezésére és az előzetesen felszámított adóként figyelembe vehető összeg megállapítására a 122. §-t kell alkalmazni.

196. § Az alanyi adómentesség időszakában keletkezett előzetesen felszámított adóra – a 195. § (2) bekezdésében említett kivétellel – az adóalany a későbbiekben sem alapíthat adólevonási jogot.

XIV. Fejezet

**MEZŐGAZDASÁGI TEVÉKENYSÉGET FOLYTATÓ
ADÓALANYRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK***Mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany
jogállása*

197. § (1) A mezőgazdasági tevékenységet egészben vagy túlnyomó részben folytató adóalany jogállására, aki (amely)

a) a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény (a továbbiakban: Kkv.) rendelkezései szerint egyúttal mikro- és önálló vállalkozás is, vagy annak minősülne, ha a Kkv. hatálya alá tartozna, és

b) gazdasági céllal belföldön telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön, ilyen minőségében e fejezet rendelkezései alkalmazandók (a továbbiakban: mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany), feltéve, hogy nem élt jogállása megváltoztatásának jogával.

(2) Abban az esetben, ha az adóalany a tárgyév július 1. napján már nem minősül az (1) bekezdés a) pontjának értelmében mikro- és önálló vállalkozásnak, jogállása – az egyéb feltételek teljesülésétől függetlenül – legkésőbb a tárgyév december 31. napjával megszűnik.

(3) Abban az esetben, ha az adóalany

a) él az (1) bekezdésben említett választási jogával, illetőleg

b) jogállása a (2) bekezdés szerint megszűnik, a választás, illetőleg a megszűnés évét követő második naptári év végéig az adóalanyt nem illeti meg az e fejezetben szabályozott jogállás.

198. § E fejezet alkalmazásában mezőgazdasági tevékenység:

a) a 7. számú melléklet I. részében felsorolt termékek termelése és feldolgozása, feltéve, hogy azt az adóalany saját vállalkozásában végzi;

b) a 7. számú melléklet II. részében felsorolt szolgáltatások nyújtása, feltéve, hogy azok teljesítéséhez az adóalany saját vállalkozásának tárgyi eszközeit, egyéb termelési eszközeit és tényezőit használja, egyéb módon hasznosítja, amelyek rendeltetésük szerint szokásosan az a) pontban említettek megvalósítását szolgálják; valamint

c) az a) és b) pont alá tartozó termékek értékesítése, szolgáltatások nyújtása után kompenzációs felár megtérítésére tarthat igényt.

199. § (1) A mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany e tevékenysége körében:

a) adófizetésre nem kötelezett;

b) előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult.

(2) A mezőgazdasági tevékenység folytatásának időszakában keletkezett és az e tevékenységéhez kapcsolódó előzetesen felszámított adóra az adóalany jogállása megváltozását követően sem alapíthat adólevonási jogot.

Kompenzációs felár megtéríttetése iránti igény

200. § (1) A kompenzációs felár megtéríttetése iránti igény érvényesíthetőségének személyi feltétele, hogy a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője

a) belföldön nyilvántartásba vett adóalany legyen, aki (amely) egyúttal nem mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany; vagy

b) a Közösség valamely más tagállamában vagy harmadik államban nyilvántartásba vett adóalany legyen, aki (amely) egyúttal nem minősül ezen állam joga szerint olyan adóalanynak, akinek (amelynek) jogállása tartalmában megfelel a Héta-irányelv XII. címének 2. fejezetében foglaltaknak.

(2) A kompenzációs felár megtéríttetése iránti igény érvényesíthetőségének tárgyi feltétele, hogy a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása a 2. § a) pontja szerint történjen.

(3) Az egyéb feltételek teljesítésének sérelme nélkül a kompenzációs felár megtéríttetése iránti igény érvényesíthető abban az esetben is, ha a termék értékesítése a Közösség valamely más tagállamában nyilvántartásba vett nem adóalany jogi személynek történik, feltéve, hogy a Közösség azon tagállamában, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, a nem adóalany jogi személynek e beszerzése után adót kell fizetnie e tagállam joga szerint.

Kompenzációs felár megállapítása és áthárítása

201. § (1) A kompenzációs felár alapjának megállapítása során e törvénynek az adó alapjára vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) A kompenzációs felár mértéke a kompenzációs felár alapjának:

a) 12 százaléka a 7. számú melléklet I. részének A. pontjában felsorolt termékek esetében;

b) 7 százaléka a 7. számú melléklet I. részének B. pontjában felsorolt termékek, valamint a 7. számú melléklet II. részében felsorolt szolgáltatások esetében.

202. § (1) A mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany a kompenzációs felárat terméke értékesítésének, szolgáltatása nyújtásának teljesítésével hárítja át.

(2) Az (1) bekezdésben említett jog gyakorlása érdekében a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany, ha termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása

a) a 200. § (1) bekezdésének a) pontjában említett adóalany részére történik, személyesen rendelkeznie kell a ter-

mék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője által a nevére szólóan, magyar nyelven kibocsátott, az ügylet teljesítését tanúsító felvásárlási okirat példányával, egyúttal mentesül a számlakibocsátási kötelezettség alól;

b) az a) pont alá nem tartozó más személy, szervezet részére történik, számlakibocsátási kötelezettségének úgy tesz eleget, hogy

ba) a 169. § h) pontjában megjelölt adat helyett a kompenzációs felár alapját,

bb) a 169. § i) pontjában megjelölt adat helyett az alkalmazott kompenzációs felár mértékét [201. § (2) bekezdése],

bc) a 169. § j) pontjában megjelölt adat helyett az áthárított kompenzációs felárát tünteti fel.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában említett felvásárlási okirat kötelező adattartalma a következő:

a) a felvásárlási okirat kibocsátásának kelte;

b) a felvásárlási okirat sorszáma, amely a felvásárlási okiratot kétséget kizáróan azonosítja;

c) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának, valamint a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének neve, címe és adószáma;

d) az értékesített termék megnevezése, és az annak jelölésére legalább az e törvényben alkalmazott vtsz., továbbá mennyisége, illetőleg a nyújtott szolgáltatás megnevezése, továbbá mennyisége, feltéve, hogy az természetes mértékegységben kifejezhető;

e) a teljesítés időpontja, ha az eltér a felvásárlási okirat kibocsátásának keltétől;

f) a kompenzációs felár alapja, továbbá az értékesített termék kompenzációs felár nélküli egységára, illetőleg a nyújtott szolgáltatás kompenzációs felár nélküli egységára, ha az természetes mértékegységben kifejezhető, valamint az alkalmazott árengedmény, feltéve, hogy azt az egységár nem tartalmazza;

g) az alkalmazott kompenzációs felár mértéke;

h) az áthárított kompenzációs felár;

i) a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának, valamint a termék beszerzőjének, szolgáltatás igénybevevőjének aláírása.

(4) Az okirattal kapcsolatos, a (2) és (3) bekezdésben nem szabályozott kérdésekben egyebekben e törvénynek a számlázásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni azaz az eltéréssel, hogy felvásárlási okirat esetében

a) a kibocsátási kötelezettségről kizárólag a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője saját maga gondoskodhat;

b) a 159., 164., 165. és 176. §-ok nem alkalmazhatók.

Kompenzációs felár előzetesen felszámított adóként történő figyelembevétele

203. § A mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalany által – a kompenzációs felár megtérítése iránti

igény érvényesítése érdekében – áthárított kompenzációs felár a 120. § a) pontja szerint, mint előzetes felszámított adó vehető figyelembe.

Előzetesen felszámított adó levonása, visszaigénylése

204. § (1) A 203. § szerint megállapított előzetesen felszámított adóra a 200. § (1) bekezdésének a) pontjában említett termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője adólevonási jogot alapíthat.

(2) Az (1) bekezdésben említett jog gyakorlására egyebekben az előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

a) az adólevonási jog a kompenzációs felárral növelt ellenérték maradéktalan megtérítésekor keletkezik;

b) a 202. § (2) bekezdésének a) pontjában említett esetben az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele az, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon az általa kibocsátott felvásárlási okirat másodlati példánya.

XV. Fejezet

UTAZÁSSZERVEZÉSI SZOLGÁLTATÁSRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

205. § Utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében a törvény rendelkezéseit az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

Fogalommeghatározások

206. § (1) E fejezet alkalmazásában

a) *utazásszervezési szolgáltatás*: adóalany által – saját nevében – utasnak nyújtott olyan szolgáltatás, amelynek teljesítéséhez saját nevében, de az utas javára megrendelten, más adóalany vagy adóalanyok (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: más adóalany) által teljesített szolgáltatásnyújtás, termékértékesítés (így különösen: személyszállítás, szálláshely-szolgáltatás, ellátás, és idegenvezetés) szükséges;

b) *utazásszervező*: az utazásszervezési szolgáltatást nyújtó adóalany;

c) *utas*: az, aki (amely) ténylegesen igénybe veszi az utazásszervezési szolgáltatást vagy megállapodást köt annak igénybevételéről (megbízó fél), illetőleg az, akinek (amelynek) a nevében a megbízó fél megállapodást köt az utazásszervezési szolgáltatás igénybevételére (többi kedvezményezett fél), továbbá az is, akire a megbízott fél vagy a többi kedvezményezett fél egyike az utazásszervezési szolgáltatás igénybevételét engedményezi (engedményes fél).

(2) Az egyéb feltételek teljesülésének sérelme nélkül szintén utazásszervezési szolgáltatás az is,

a) amelynek időtartama nem haladja meg a 24 órát, illetőleg

b) amely éjszakai szálláshelyadást nem tartalmaz.

(3) E fejezet rendelkezései nem alkalmazhatók az utazásközvetítő tevékenységére, aki (amely) az utazásszervező megbízásából és annak nevében köt megállapodást az utassal.

207. § Az utazásszervezési szolgáltatás egyetlen szolgáltatás nyújtásának tekintendő.

Teljesítés helye

208. § Utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében a teljesítés helye az a hely, ahol az utazásszervező gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

Előleg

209. § (1) Az utazásszervező által jóváírt, kézhez vett előleget úgy kell tekinteni, mint amely rendre az általa számított árrésnek megfelelő részt is arányosan tartalmazza.

(2) Fizetendő adót – ha e fejezet rendelkezéseiből más nem következik – az előlegből az az arányos rész tartalmaz, amely az utazásszervező által számított árrésnek felel meg.

Adó alapja

210. § (1) Utazásszervezési szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapja az utazásszervező árrése.

(2) Az árrés az a pénzben kifejezett különbözet, amelynél a kisebbitendő tag az utas által megtérített vagy megtérítendő, pénzben kifejezett – adó nélkül számított – ellenérték, a kivonandó tag pedig az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdésének a) pontjában említett, más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtás, termékértékesítés megtérített vagy megtérítendő, pénzben kifejezett – adót is tartalmazó – együttes ellenértéke.

(3) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés szerinti számítás eredményeként a különbözet nem pozitív előjelű, árrés-ként nulla érték veendő figyelembe.

Adó alóli mentesség

211. § (1) Abban az esetben, ha az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdé-

sének a) pontjában említett más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtás, termékértékesítés teljesítési helye a Közösség területén kívül van, az utazásszervezési szolgáltatás nyújtása a 110. § (1) bekezdésének értelmében – mint közvetítői szolgáltatás nyújtása – mentes az adó alól.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adó alóli mentesség csak arányos részben illeti meg az utazásszervezőt abban az esetben, ha az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdésének a) pontjában említett, más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtás, termékértékesítés teljesítési helye részben a Közösség területén, részben azon kívül van.

Előzetesen felszámított adó levonása

212. § Az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdésének a) pontjában említett, más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtáshoz, termékértékesítéshez kapcsolódóan az utazásszervezőre áthárított adóra – mint előzetesen felszámított adóra – az adóalany adólevonási jogot nem alapíthat.

XVI. Fejezet

HASZNÁLT INGÓSÁGOKRA, MŰALKOTÁSOKRA, GYŰJTEMÉNYDARABOKRA ÉS RÉGISÉGEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

1. alfejezet

Fogalommeghatározások

213. § (1) E fejezet alkalmazásában

a) *használt ingóság*: olyan műalkotásnak, gyűjteménydarabnak és régiségnek nem minősülő ingó termék, amely adott, illetőleg kijavítása vagy rendbehozatala utáni állapotában eredeti rendeltetésének megfelelően használható;

b) *műalkotás*: a 8. számú melléklet I. részében felsorolt termékek;

c) *gyűjteménydarab*: a 8. számú melléklet II. részében felsorolt termékek;

d) *régiség*: a 8. számú melléklet III. részében felsorolt termékek;

e) *viszonteladó*: minden olyan adóalany, aki (amely) ilyen minőségében továbbértékesítési céllal használt ingóságot, műalkotást, gyűjteménydarabot vagy régiséget szerez be, importál, vagy egyébként tart tulajdonában, illetőleg e körben – megbízás alapján – bizományosként jár el;

f) *nyilvános árverés szervezője*: minden olyan adóalany, aki (amely) ilyen minőségében használt ingóságot, műalkotást, gyűjteménydarabot vagy régiséget nyilvános árverésre bocsát azzal a céllal, hogy azt az árverésen a legtöbbet ajánlónak értékesítse;

g) *nyilvános árverés szervezőjének megbízója*: minden olyan személy, szervezet, aki (amely) megbízás alapján terméket ad át azzal a céllal, hogy azt a nyilvános árverés szervezője – ellenérték fejében – nyilvános árverésre bocsássa.

(2) Az (1) bekezdés g) pontjában említett megbízásnak rendelkeznie kell arról, hogy a terméknek nyilvános árverésre bocsátásakor és annak értékesítésekor is a nyilvános árverés szervezője a saját nevében, de megbízója javára jár el.

2. alfejezet

Viszonteladóra vonatkozó különös szabályok

214. § (1) A viszonteladó tevékenységére a törvény rendelkezéseit az ezen alfejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ezen alfejezet rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a viszonteladó új közlekedési eszközt értékesít a 89. § szerint.

215. § (1) Ezen alfejezet alkalmazásában

a) *értékesítési ár*: az ellenérték egésze, amely a viszonteladó termékértékesítése adóalapjául szolgálna, illetőleg abba beletartozna, ideértve magát az e törvényben szabályozott adót is, de kivéve a 71. § (1) bekezdésében meghatározott összegeket;

b) *beszerzési ár*: az a) pont szerint meghatározott ellenérték, amelyet a viszonteladó a részére értékesítőnek megterít vagy megteríteni köteles.

(2) A 220. § (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása esetében – az (1) bekezdés b) pontjától eltérően – beszerzési ár: minden, ami a termék importjának adóalapjául szolgál, illetőleg abba beletartozik, ideértve magát az e törvényben szabályozott adót is.

216. § Használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség viszonteladó általi értékesítése esetében az adó alapjának megállapítására a 217. § alkalmazandó, feltéve, hogy a viszonteladó részére az előzőekben felsorolt termékeket a Közösség területéről a következők bármelyike értékesítette:

a) nem adóalany személy, szervezet;

b) olyan adóalany, akinek (amelynek) termékértékesítése a 87. § szerint mentes az adó alól;

c) alanyi adómentes adóalany vagy olyan adóalany, akire (amelyre) ilyen minőségében a Közösség nyilvántartásbavétele helye szerinti tagállamának azon joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 282–292. cikkeinek, feltéve, hogy termékértékesítésének tárgya tárgyi eszköz;

d) másik viszonteladó vagy olyan adóalany, akinek (amelynek) termékértékesítésére ilyen minőségében az érintett közösségi tagállamnak azon joga vonatkozik,

amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 312–325. cikkeinek.

217. § (1) Az adó alapja a viszonteladó árrése, csökkentve magával az árrésre jutó adó összegével.

(2) Az árrés a termék értékesítési árának (kisebbitendő tag) és beszerzési árának (kivonandó tag) a különbözetével egyezik meg (a továbbiakban: egyedi nyilvántartáson alapuló módszer).

(3) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés szerinti számítás eredményeként a különbözet nem pozitív előjelű, árrés-ként nulla érték veendő figyelembe.

218. § (1) A belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó – az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján – dönthet úgy is, hogy az egyedi nyilvántartáson alapuló módszer helyett az adómegállapítási időszakban fizetendő adó összegének megállapítása érdekében a globális nyilvántartáson alapuló módszert alkalmazza.

(2) A globális nyilvántartáson alapuló módszer alkalmazása esetében a viszonteladó által fizetendő adó összesített alapja az azonos adómérték alá eső termékeknek az adó-megállapítási időszakra összesített árréstömege, csökkentve magával az erre az árréstömegekre jutó adó összegével.

(3) Az árréstömeg az azonos adómérték alá eső termékeknek az adómegállapítási időszakra összesített értékesítésiár-összegének (kisebbitendő tag) és a 216. § szerinti beszerzéseknél az ugyanezen időszakra összesített beszerzésiár-összegének (kivonandó tag) a különbözete.

(4) Abban az esetben, ha a (3) bekezdés szerinti számítás eredményeként a különbözet nem pozitív előjelű, árréstömegként nulla érték veendő figyelembe.

219. § (1) A globális nyilvántartáson alapuló módszer alkalmazása esetében a viszonteladó mentesül a termék egyedi árrésének nyilvántartása, illetőleg az adó alapjának 217. § szerinti megállapítása alól.

(2) A globális nyilvántartáson alapuló módszer választása mellett sem alkalmazható ez a módszer azon termékre, amelynek beszerzési ára meghaladja az 50 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget. Ilyen esetben a viszonteladó az (1) bekezdést sem alkalmazhatja.

220. § (1) A belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó – az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján – dönthet úgy is, hogy a következőkben felsorolt esetekben a termék értékesítésének adóalapját a 217. § szerinti állapítja meg:

a) műalkotásnak, gyűjteménydarabnak vagy régiségnek a viszonteladó általi közvetlen importja esetében;

b) műalkotás annak alkotójától vagy az alkotó jogutódjától történő közvetlen beszerzése esetében.

(2) A globális nyilvántartáson alapuló módszer választása mellett sem alkalmazható ez a módszer az (1) bekezdésre kiterjedően. Ilyen esetben a viszonteladó a 219. § (1) bekezdését sem alkalmazhatja.

221. § Mentes az adó alól a viszonteladó termékértékesítése, ha az a 98. § (1) bekezdése, a 103. és 104. §, valamint 107. § (1) bekezdése alapján, az ott meghatározott feltételek szerint történik.

222. § (1) Az egyedi, illetőleg globális nyilvántartáson alapuló módszert alkalmazó viszonteladó ilyen minőségében

a) előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult;
b) kizárólag olyan számla kibocsátásáról gondoskodhat, amelyben áthárított adó, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százaléktétel nem szerepel.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerint kibocsátott számla a termék beszerzőjét előzetesen felszámított adó levonására nem jogosítja.

223. § (1) Az egyedi, illetőleg globális nyilvántartáson alapuló módszert alkalmazó viszonteladó köteles a termékekről folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni. A mennyiségi nyilvántartásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) nyitókészleten levő termékek mennyisége;
b) beszerzett (importált) termékek mennyisége adómegállapítási időszakonként;
c) értékesített termékek mennyisége adómegállapítási időszakonként;
d) zárókészleten levő termékek mennyisége.

(2) A mennyiségi nyilvántartást elkülönítetten kell vezetni abban az esetben, ha a viszonteladó a globális nyilvántartáson alapuló módszer mellett egyúttal az egyedi nyilvántartáson alapuló módszert is köteles alkalmazni.

(3) Tételes leltárral kell alátámasztani
a) a nyitókészletet a készlet létesítésének napjára,
b) a zárókészletet a készlet megszüntetésének napjára,
c) egyéb esetekben pedig a nyitó- és zárókészletet a viszonteladó üzleti éve utolsó napjára – mint mérlegfordulónapra – vonatkozó mennyiségi felvétellel. A leltározásra a Számv. tv. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés c) pontján belül elkülönítetten kell kimutatni a 221. § szerint értékesített termékeket.

224. § (1) A belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó – az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján – dönthet úgy is, hogy tevékenységének egészére nem alkalmazza ezen alfejezet rendelkezéseit.

(2) Az (1) bekezdésben említett áttérés kezdő napjára szóló időzítéssel a viszonteladónak a 223. § (3) bekezdésének a) pontja szerint kell eljárnia. Az így megállapított

nyitókészleten levő termékekre jutó előzetesen felszámított adóra – az adólevonási jog gyakorlásának egyéb feltételeinek sérelme nélkül – a viszonteladó legkorábban az áttérés kezdő napjától kezdődően adólevonási jogot gyakorolhat.

225. § (1) Ha a belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó élt választási jogával, attól

a) a 218. § (1) bekezdésében említett esetben a választása évét követő naptári év végéig,
b) a 220. § (1) bekezdésében említett esetben a választása évét követő második naptári év végéig,
c) a 224. § (1) bekezdésében említett esetben a választása évét követő második naptári év végéig nem térhet el.

(2) Ha a viszonteladó a határnap lejártáig az állami adóhatóságnak másként nem nyilatkozik, választása

a) az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetben a határnapot követően az ott meghatározott időtartammal meghosszabbodik;

b) az (1) bekezdés c) pontjában említett esetben a határnapkor megszűnik.

226. § (1) A 225. § (2) bekezdésének b) pontjában említett határnapra szóló időzítéssel a viszonteladónak a 223. § (3) bekezdésének b) pontja szerint kell eljárnia. Az így megállapított zárókészleten levő termékekre jutó előzetesen felszámított adóra – az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek teljesülésétől függetlenül – adólevonási jogot nem alapíthat, illetőleg ha ezzel a jogával már élt, azt önellenőrzéssel helyesbíti.

(2) Az (1) bekezdésben említett önellenőrzés a határnapot követő év január 31. napjáig pótlékmentesen végezhető el.

227. § E törvény kifejezett rendelkezésének hiányában arra a viszonteladóra, aki (amely) él a 224. § (1) bekezdésében említett választási jogával, ezen alfejezet rendelkezései nem vonatkoznak.

3. alfejezet

Nyilvános árverés szervezőjére vonatkozó különös szabályok

228. § (1) A nyilvános árverés szervezőjének tevékenységére a törvény rendelkezéseit az ezen alfejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ezen alfejezet rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a nyilvános árverés szervezője új közlekedési eszközt értékesít a 89. § szerint.

229. § Használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség nyilvános árverés szervezője általi értékesíté-

se esetében az adó alapjának megállapítására a 231. § alkalmazandó, feltéve, hogy a nyilvános árverés szervezőjének megbízója a következők bármelyike:

- a) nem adóalany személy, szervezet;
- b) olyan adóalany, akinek (amelynek) az eladási megbízással teljesülő termékértékesítése a 87. § szerint mentes az adó alól;
- c) alanyi adómentes adóalany vagy olyan adóalany, akire (amelyre) ilyen minőségében a Község nyilvántartásbavétele helye szerinti tagállamának azon joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 282–292. cikkeinek, feltéve, hogy az eladási megbízással teljesülő termékértékesítésének tárgya tárgyi eszköz;
- d) viszonteladó vagy olyan adóalany, akinek (amelynek) az eladási megbízással teljesülő termékértékesítésére ilyen minőségében az érintett közösségi tagállamnak azon joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 312–325. cikkeinek.

230. § Az eladási megbízás alapján a nyilvános árverés szervezője részére történő termékértékesítés akkor teljesül, amikor a nyilvános árverés szervezője a terméket a nyilvános árverésen értékesíti.

231. § (1) Az adó alapja az a pénzben kifejezett különbözet, amelynél

- a) a kisebbitendő tag:
 - aa) az árverési vételárul szolgáló ellenérték,
 - ab) az adók, vámok, illetékek, járulékok, hozzájárulások, lefoglalások és más, kötelező jellegű befizetések, és
 - ac) a felmerült járulékos költségek, amelyeket a nyilvános árverés szervezője hárít át az árverési vevőnek (így különösen: a bizománnyal, egyéb közvetítéssel, csomagolással, fuvarozással és biztosítással összefüggő díjak és költségek) együttes összege;
- b) a kivonandó tag:
 - ba) a nyilvános árverés szervezőjének megbízóját megillető, a (2) bekezdés szerint meghatározott összeg, és
 - bb) a nyilvános árverés szervezője által az árverési vevőre áthárított és fizetendő adó együttes összege.

(2) A nyilvános árverés szervezőjének megbízóját az a pénzben kifejezett különbözet illeti meg, amelynél a kisebbitendő tag az árverési vételárul szolgáló ellenérték, a kivonandó tag pedig az eladási megbízás teljesítéséért a nyilvános árverés szervezőjét megillető ellenérték.

(3) Az (1) bekezdés bb) alpontjában említett áthárított fizetendő adó összegének megállapításához a termékre a 83. § szerint meghatározott százaléktérítést kell alkalmazni.

232. § (1) A nyilvános árverés szervezője ilyen minőségében kizárólag olyan számla kibocsátásáról gondoskodhat, amelyben

a) a 169. § h) pontjában megjelölt adatok helyett a 231. § (1) bekezdése a) pontjában meghatározott adatok – egymástól elkülönítetten – szerepelnek;

b) áthárított adó, illetőleg a 83. §-ban meghatározott százaléktéríték nem szerepel.

(2) Az (1) bekezdés szerint kibocsátott számla az árverési vevőt előzetesen felszámított adó levonására nem jogosítja.

233. § (1) A nyilvános árverés szervezője köteles a 229. §-ban felsorolt ügyletekről tételes nyilvántartást vezetni. A nyilvántartásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) az árverési vevő által a nyilvános árverés szervezőjének – okirattal igazoltan – megtérített, illetőleg megtérítendő összegeket;
- b) a nyilvános árverés szervezője által a megbízójának megtérített, illetőleg megtérítendő összegeket.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás alapján a nyilvános árverés szervezője elszámolást ad megbízójának, amelynek tartalmaznia kell az eladási megbízás alapján a nyilvános árverés szervezője részére teljesített termékértékesítés adóalapjának megállapításához szükséges adatokat, így különösen a 231. § (2) bekezdésében meghatározott különbözetet.

XVII. Fejezet

BEFEKTETÉSI ARANYRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

234. § A befektetési aranyra vonatkozóan a törvény rendelkezéseit az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

Fogalommeghatározás

235. § (1) E fejezet alkalmazásában befektetési arany:

- a) legalább 995 ezrelék, vagy azt meghaladó tisztaságú, a nemesfémipiacokon elfogadott, de legalább egy grammot meghaladó súlyú, rúd vagy lemez formájú arany, függetlenül attól, hogy arról bocsátottak-e ki olyan értékpapírt, amelynek megszerzése egyúttal az abban megjelölt termék tulajdonjogának megszerzését is jelenti, vagy nem;
- b) legalább 900 ezrelék vagy azt meghaladó tisztaságú, az 1800. év után vert aranyérme, amely az érmét kibocsátó államban törvényes fizetőeszköz vagy az volt, feltéve, hogy az érme értékesítésének szokásos piaci ára legfeljebb 80 százalékkal haladja meg az érme aranytartalmának nemesfémipiacokon kialakult szabadpiaci értékét.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjától függetlenül befektetési arany az az érme is, amely szerepel a HÉA-irányelv 345. cikke szerint közzétett listán.

Adó alóli mentesség

236. § (1) Mentés az adó alól a befektetési arany értékesítése, Közösségen belüli beszerzése, valamint importja, ideértve

a) a befektetési aranyat képviselő okiratokat (tanúsítványokat), amelyek kiutalt vagy ki nem utalt aranya, illetőleg aranyalapon vezetett számlán történő kereskedelemre vonatkoznak;

b) az aranyban nyújtott olyan kölcsönt és csereügyletet, amely a befektetési aranyra tulajdoni vagy hitelezői jogot biztosít;

c) a befektetési aranyra vonatkozó olyan tőzsdei vagy azon kívüli határidős ügylet, amely a befektetési aranyra vonatkozó tulajdonjog elidegenítését, vagy az azon levő hitelezői jog átszállását eredményezi.

(2) Mentés az adó alól a harmadik fél közvetítői tevékenysége is, ha a befektetési aranyat értékesítő fél nevében és javára közvetít.

Adókötelessé tétel

237. § (1) A 236. § (1) bekezdésétől eltérően az a belföldön nyilvántartásba vett adóalany, aki (amely) befektetési aranyat állít elő, vagy más aranyat befektetési arannyá alakít át, az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy a befektetési arany más adóalany részére történő értékesítését adókötelessé teszi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben az adó alapjára a 82. § (1) bekezdésében említett adómérték alkalmazandó.

(3) Az az adóalany, aki (amely) élt az (1) bekezdésben említett választási jogával, attól a választása évét követő ötödik naptári év végéig nem térhet el.

238. § A 237. §-ban említett választási jog – az ott meghatározottak szerint – megilleti azt a belföldön nyilvántartásba vett adóalanyt is, aki (amely) gazdasági tevékenysége keretében aranyat általában ipari felhasználásra értékesít, arra a 235. § a) pontjában említett aranyrúd vagy aranylemez értékesítésére, amely más adóalany részére történik.

239. § (1) A 236. § (2) bekezdésétől eltérően az a belföldön nyilvántartásba vett adóalany, aki (amely) harmadik félként a befektetési aranyat értékesítő fél nevében és javára közvetít, az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet úgy is, hogy közvetítői tevékenységét adókötelessé teszi, feltéve, hogy a befektetési aranyat értékesítő fél élt a 237. vagy 238. § szerinti választási jogával.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben az adó alapjára a 82. § (1) bekezdésében említett adómérték alkalmazandó.

(3) A harmadik fél (1) bekezdésben említett választásához mindaddig kötve van, ameddig a befektetési aranyat

értékesítő fél a befektetési arany értékesítésére az adókötelessé tételt alkalmazza.

Előzetesen felszámított adó levonása

240. § Abban az esetben, ha az adóalany által teljesítendő befektetési arany értékesítése mentes lenne az adó alól, az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül, az adóalany jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet

a) a befektetési arany beszerzéséhez kapcsolódóan egy olyan másik adóalany hárított át rá, aki (amely) a befektetési arany értékesítésére a 237. vagy 238. § szerint az adókötelessé tételt alkalmazza;

b) a befektetési aranytól eltérő arany belföldi vagy Közösségen belüli beszerzéséhez, illetőleg importjához kapcsolódóan egy másik adóalany rá áthárított, vagy mint adófizetésre kötelezett fizetendő adóként megállapított, illetőleg megfizetett, feltéve, hogy az aranyat utóbb saját maga vagy – nevében – más befektetési arannyá alakítja át;

c) szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany rá áthárított, vagy mint adófizetésre kötelezett fizetendő adóként megállapított, feltéve, hogy a szolgáltatás igénybevétele az arany – ideértve a befektetési aranyat is – megjelenési formájának (rúd, lemez vagy érme), súlyának vagy tisztaságának megváltoztatására irányul.

241. § Abban az esetben, ha az adóalany befektetési aranyat állít elő, vagy más aranyat befektetési arannyá alakít át, jogosult – az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül – az e tevékenységéhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására úgy, mintha a későbbi adó alól mentes befektetési arany értékesítése adóköteles lenne.

Számlázás

242. § Befektetési arany értékesítése esetében az adóalany mindenkor köteles számla kibocsátásáról – a 169. § szerinti adattartalommal – gondoskodni.

Nyilvántartás

243. § (1) Az adóalany köteles a befektetési aranyról folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni. A mennyiségi nyilvántartásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) nyitókészleten levő befektetési arany mennyisége;

b) beszerzett (importált) befektetési arany mennyisége adómegállapítási időszakonként;

c) befektetési aranyként előállított vagy azzá átalakított arany mennyisége adómegállapítási időszakonként;

d) értékesített befektetési arany mennyisége adómegálapítási időszakonként;

e) zárókészleten levő befektetési arany mennyisége.

(2) A mennyiségi nyilvántartást elkülönítetten kell vezetni a befektetési arany megjelenési formája (rúd, lemez vagy érme), súlya és tisztasága szerint.

(3) Tételes leltárral kell alátámasztani

a) a nyitókészletet a készlet létesítésének napjára,

b) a zárókészletet a készlet megszüntetésének napjára,

c) egyéb esetekben pedig a nyitó- és zárókészletet az adóalany üzleti éve utolsó napjára – mint mérlegfordulónapra –

vonatkozó mennyiségi felvétellel. A leltározásra a Számv. tv. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

XVIII. Fejezet

BELFÖLDÖN NEM LETELEPEDETT ADÓALANY ADÓ-VISSZATÉRÍTETÉSI JOGA

244. § (1) Az az adóalany, aki (amely) a naptári évben

a) gazdasági céllal nem telepedett le belföldön, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nincs belföldön, valamint

b) belföldön nem teljesít termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, kivéve

ba) a 93. § (2) bekezdése, a 102. §, a 111. § (3) bekezdése, a 112. § (2) bekezdése és a 116. § szerint adómentes termékfuvarozást és termékfuvarozáshoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatásnyújtást,

bb) a 105. § szerint adómentes személyszállítást,

bc) a 139. és 140. §-ban felsorolt termékértékesítéseket és szolgáltatásnyújtásokat, feltéve, hogy az ott meghatározottak szerint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az adófizetésre kötelezett, jogosult az e fejezetben meghatározottak szerint az adó visszatéríttetésére.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adó-visszatéríttetési jog megilleti a 200. § (3) bekezdésében említett nem adóalany jogi személyt is.

245. § (1) Az adó-visszatéríttetési jog személyi feltétele, hogy a naptári évben

a) az adóalany gazdasági célú letelepedési helye a Közösség valamely más tagállamában legyen, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye legyen a Közösség valamely más tagállamában;

b) az adóalany gazdasági célú letelepedési helye harmadik államban legyen, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye legyen harmadik államban, feltéve, hogy az érintett

harmadik állam és a Magyar Köztársaság között a viszonyosság fennáll.

(2) Abban az esetben, ha az adóalanynak a Közösség valamely más tagállamán vagy azon harmadik államon kívül, amellyel a viszonyosság az (1) bekezdés b) pontja szerint fennáll, olyan más harmadik államban is van gazdasági célú letelepedési helye, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye, amellyel a viszonyosság az előzőek szerint nem áll fenn, adó-visszatéríttetésre az egyéb feltételek teljesülése mellett is csak annyiban jogosult, amennyiben annak a gazdasági célú letelepedési helyének betudhatóan, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig annak a lakóhelyének vagy szokásos tartózkodási helyének betudhatóan, amely a Közösség valamely más tagállamában vagy abban a harmadik államban van, amellyel a viszonyosság az előzőek szerint fennáll, adóalanyi minőségét megalapozóan gazdasági tevékenységet folytat (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: belföldön nem letelepedett adóalany).

(3) A viszonyosság kérdésében az adópolitikaért felelős miniszternek a külgazdaságért felelős miniszterrel egyetértésben kialakított állásfoglalása az irányadó.

246. § (1) A belföldön nem letelepedett adóalanyt az adó-visszatéríttetési jog abban a mértékben illeti meg, amilyen mértékben belföldön beszerzett, importált terméket, illetőleg belföldön igénybe vett szolgáltatást

a) a 121. §-ban meghatározott termékértékesítésekhez, szolgáltatásnyújtásokhoz használják, egyéb módon hasznosítják;

b) a 139–142. §-okban meghatározott termékértékesítésekhez, szolgáltatásnyújtásokhoz használják, egyéb módon hasznosítják, feltéve, hogy az ott meghatározottak szerint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az adófizetésre kötelezett.

(2) Az (1) bekezdéstől függetlenül a belföldön nem letelepedett adóalany belföldön beszerzett ingatlanra adó-visszatéríttetési jogot nem alapíthat.

(3) A belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatéríttetési joga a naptári évben az (1) bekezdésben említett célra belföldön beszerzett, importált terméket, illetőleg belföldön igénybe vett szolgáltatást terhelő előzetesen felszámított adóra [120. § a), c) és d) pontjai] terjed ki.

247. § A belföldön nem letelepedett adóalany, valamint a 200. § (3) bekezdésben említett nem adóalany jogi személy (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: belföldön nem letelepedett adóalany) adó-visszatéríttetési joga kiterjed a 203. § szerint megállapított előzetesen felszámított adóra is.

248. § (1) Az adó-visszatéríttetési jog gyakorlására egyebekben az előzetesen felszámított adó levonására vo-

natkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni az-
zal az eltéréssel, hogy az adó-visszatérítési jog

a) a belföldön beszerzett terméket terhelő előzetesen
felszámított adó esetében az adóval, illetőleg a kompenzá-
ciós felárral [203. §] növelt ellenérték maradéktalan meg-
térítésének,

b) a belföldön igénybe vett szolgáltatást terhelő előze-
tesen felszámított adó esetében az adóval növelt ellenérték
maradéktalan megtérítésének
időpontjában keletkezik.

(2) Az adó-visszatérítési jog gyakorlása során a
131. § sem alkalmazható.

249. § (1) A belföldön nem letelepedett adóalany
adó-visszatérítési jogot abban az esetben érvényesíthet,
ha a naptári évre vonatkozóan összesített előzetesen fel-
számított adó összege eléri vagy meghaladja a 25 eurónak
megfelelő pénzüsszeget.

(2) A belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszaté-
rítési jogát az állami adóhatóság – jogszabályban kije-
lölt – illetékes szervénél, írásos kérelem benyújtásával ér-
vényesítheti.

(3) A naptári évre vonatkozó adó-visszatérítése iránti
kérelmet a naptári évet követő év január hónapjának
1. napjától kezdődően lehet benyújtani úgy, hogy a kére-
lemnek legkésőbb ugyanezen év június hónapjának
30. napjáig az állami adóhatóság illetékes szervéhez be
kell érkeznie. A határidő elmulasztása esetében igazolási
kérelem benyújtásának nincs helye.

(4) A (3) bekezdéstől eltérően, ha a naptári éven belül az
előzetesen felszámított adó (1) bekezdés szerint összesített
összege az adott naptári negyedévre vonatkozóan eléri
vagy meghaladja a 200 eurónak megfelelő pénzüsszeget, a
belföldön nem letelepedett adóalany adó-visszatérítése
iránti kérelmét a naptári éven belül is benyújthatja az ál-
lami adóhatóság illetékes szervének. Ilyen esetben a kérel-
met az adott naptári negyedévre vonatkozóan úgy lehet be-
nyújtani, hogy a kérelemnek legkésőbb az adott naptári ne-
gyedévet követő hónap utolsó napjáig az állami adóható-
ság illetékes szervéhez be kell érkeznie. A határidő elmu-
lasztása esetében igazolási kérelem benyújtásának nincs
helye.

250. § Az állami adóhatóság illetékes szerve az
adó-visszatérítése iránti kérelemben előterjesztett
igénnyről első fokon legkésőbb a kérelem beérkezésétől
számított 6 hónapon belül dönt.

251. § Az adó-visszatérítési jog gyakorlásához fűző-
dő, a belföldön nem letelepedett adóalanyt terhelő igazolá-
si kötelezettséget, az adó-visszatérítése iránti kérelem
kötelező adattartalmát, valamint az adó-visszatérítésével
kapcsolatos egyéb, e fejezetben nem szabályozott eljá-
rási rendelkezéseket külön jogszabály határozza meg.

XIX. Fejezet

ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOKKAL KAPCSOLATOS KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

252. § (1) A 47. §-ban említett esetben az a szolgáltatást
nyújtó adóalany, aki (amely) az ott meghatározottakon ki-
vül a Közösség területén nem teljesít más olyan termékér-
tékesítést, szolgáltatásnyújtást, termék Közösségen belüli
beszerzését, amely után a Közösség bármely tagállamának
joga szerint adót kell fizetnie, a szolgáltatásnyújtás Közös-
ség területén történő megkezdését megelőzően kérelmez-
heti, hogy őt az állami adóhatóság ilyen minőségében nyil-
vántartásba vegye.

(2) Az állami adóhatóság a kérelmet kizárólag abban az
esetben utasíthatja el, ha az adóalanyt a Közösség vala-
mely más tagállamában már ilyen minőségében nyilván-
tartásba vették, vagy erre irányuló kérelmét a Közösség
valamely más tagállamában már benyújtotta és annak elbí-
rálása jogerősen még nem zárult le.

(3) Abban az esetben, ha az adóalanyt az állami adóha-
tóság ilyen minőségében belföldön nyilvántartásba vette,
az adóalany szolgáltatásnyújtására a törvény rendelkezé-
seit az e fejezetben, valamint az Art.-ben meghatározott el-
térésekkel kell alkalmazni.

253. § Az adóalany a belföldi nyilvántartásba vételének
időszakában keletkezett előzetesen felszámított adó levo-
nására nem jogosult, megilleti azonban annak a XVIII. fe-
jezet rendelkezései szerinti visszatérítése.

HARMADIK RÉSZ

VEGYES, ÉRTELMEZŐ ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XX. Fejezet

VEGYES RENDELKEZÉSEK

Gazdasági célú letelepedés

254. § (1) Az adóalany ott telepedik le gazdasági céllal,
ahol gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó
telephelye van.

(2) Abban az esetben, ha e törvény a gazdasági célú lete-
lepedés helyéhez joghatást fűz, és az adóalanynak az
(1) bekezdésben említett székhelye mellett egy vagy több
állandó telephelye is van, a joghatást a székhelynek vagy
annak az állandó telephelynek kell betudni, amely az adott
ügylet teljesítésével a legközvetlenebbül érintett.

(3) A (2) bekezdést kell megfelelően alkalmazni az adóalany lakóhelyére vagy szokásos tartózkodási helyére abban az esetben, ha nincs gazdasági célú letelepedési helye.

Szokásos piaci ár

255. § (1) Szokásos piaci ár az a teljes pénzösszeg, amelyet tisztességes versenyfeltételek mellett az adott termékértékesítéssel vagy szolgáltatásnyújtással összehasonlítható körülmények között a teljesítés helye szerinti államban és a teljesítés időpontjában a beszerzőnek vagy az igénybevevőnek fizetnie kellene egy tőle független értékesítőnek vagy nyújtónak.

(2) Összehasonlítható körülmények hiányában – az (1) bekezdéstől eltérően – a szokásos piaci ár:

a) termék értékesítése esetében nem lehet alacsonyabb a termék vagy az ahhoz hasonló termék beszerzési áránál, ilyen ár hiányában pedig a teljesítés időpontjában megállapított előállítási értékénél;

b) szolgáltatás nyújtása esetében nem lehet alacsonyabb annál a pénzben kifejezett összegnél, amely a nyújtónál a teljesítés érdekében kiadásként felmerül.

Átváltási árfolyam

256. § (1) Ahol e törvény euróban meghatározott pénzösszeget említ, ott az annak megfelelő forintösszeg megállapításához a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján érvényes, az MNB által közzétett hivatalos forint/euró devizaárfolyamot (252,19 forint/euró) kell alkalmazni azzal, hogy az átváltás eredményeként kapott pénzösszeget – a matematikai kerekítési szabályok alkalmazásával – 100 000 forintra, illetőleg ha az átváltás eredményeként kapott összeg nem haladja meg a 100 000 forintot, 1000 forintra kell kerekíteni.

(2) Az (1) bekezdés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a 99. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett esetben a tárgy naptári év egészére alkalmazandó forintösszeg megállapításához a tárgy naptári évet megelőző év október hónapjának első munkanapján érvényes árfolyamot kell alkalmazni.

Egyes adókötelezettségek alóli mentesülés

257. § (1) Az adót önadózással megállapító, a (2) bekezdésben meghatározott adófizetésre kötelezett, akinek (amelynek) az adott adómegállapítási időszakban nincs olyan önadózással megállapítandó fizetendő adója, amelyről ellenkező esetben az állami adóhatóságnak bevallást kell tennie, és adólevonásra nem jogosult vagy adólevonásra jogosult ugyan, de ugyanezen adómegállapítási idő-

szakban adólevonási jogot nem gyakorol, mentesül az adott adómegállapítási időszakra vonatkozóan az Art. szerinti bevallástételi kötelezettség alól.

(2) A bevallástételi kötelezettség alól a következők mentesülnek:

a) az az adóalany, aki (amely) kizárólag a 85. § (1) bekezdése, 86. § (1) bekezdése vagy 87. §-a szerint adómentes termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást végez;

b) az az adóalany, aki (amely) ilyen minőségében

ba) alanyi adómentességben részesül;

bb) mezőgazdasági tevékenységet folytatóként jár el.

XXI. Fejezet

ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

258. § (1) A Közösség tagállamaiban az e törvényben használt „adó” kifejezés jelentését a 9. számú melléklet tartalmazza.

(2) E törvény alkalmazásában az „adó” kifejezés harmadik állam esetében olyan adót vagy adójellegű befizetést jelent, amely lényeges szabályozási tartalmában alapvetően a következő elvek érvényesülésének tesz együttesen eleget

a) típusa szerint: közvetett;

b) a költségvetési bevétel valós realizálási helye szerint: végső fogyasztást terhelő;

c) a termékek, szolgáltatások forgalmához való fizetési kötelezettség kapcsolódása szerint: minden forgalmi szakaszra kiterjedő;

d) beszédésének módja szerint: adóhalmozódást kiküszöbölő.

(3) E törvény alkalmazásában az „adószám” kifejezés

a) a Magyar Köztársaság esetében a belföldön adófizetésre kötelezettként nyilvántartásba vett egyedi azonosítására szolgáló, az Art.-ben meghatározott adószámot (közösségi adószámot), csoportazonosító számot jelenti;

b) a Közösség más tagállamai esetében a tagállamban az (1) bekezdés szerint meghatározott adó fizetésére kötelezettként hatósági nyilvántartásba vett egyedi azonosítására szolgáló olyan betűből és/vagy számból álló jelet jelenti, amely a tagállam joga szerint tartalmában megfelel a Héa-irányelv 215. cikkének;

c) harmadik állam esetében az adott államban a (2) bekezdésnek megfelelő adó fizetésére kötelezettként hatósági nyilvántartásba vett egyedi azonosítására szolgáló jelet jelenti.

(4) E törvény alkalmazásában a „jövedéki termék” és a „jövedéki adó” kifejezés

a) a Magyar Köztársaság esetében a Jöt. hatálya alá tartozó terméket és a Jöt. alapján fizetett vagy fizetendő adót jelenti;

b) a Közösség más tagállamai esetében azt a terméket és azt az adót jelenti, amely termékre és adóra a tagállam-

nak az a joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a Jövedékiadó-irányelv rendelkezéseinek, figyelemmel az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló 2003/96/EK tanácsi irányelv 3. cikkére is, kivéve a földgázcsővezeték-hálózaton keresztül szállított gázt és a villamos energiát, valamint az e termékek után – az előzőek szerint meghatározott – fizetett vagy fizetendő adót.

259. § E törvény alkalmazásában

1. *adóbiztosíték*: az adó megfizetésének biztosítására szolgáló összeg, amelyet a Vám tv.-nek a vámbiztosíték nyújtására vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nyújtanak, és amely összegében

a) a 95. § szerinti adómentesség esetében megfelel a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló eljárásban megállapított adónak;

b) az adóraktározási eljárás során kiraktározandó/kiraktározott termék esetében megfelel a termék szokásos piaci árának figyelembevételével megállapított fizetendő adónak;

2. *állandó telephely*: a székhelyen kívül a gazdasági tevékenység helyhez kötött folytatására huzamosabb időtartamra létesített vagy arra szánt földrajzilag körülhatárolt hely, amelyen a gazdasági tevékenység – a székhelyhez képest – önálló folytatásához szükséges egyéb feltételek is ténylegesen rendelkezésre állnak, ideértve a kereskedelmi képviseletet is abban az esetben, ha a 46. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott szolgáltatások igénybevételében a kereskedelmi képviselet a legközvetlenebbül érintett;

3. *áruminta*: a képviselt terméknek kisebb és jellemző része vagy mennyisége, amelyet kizárólag a képviselt termék bemutatásának céljára adnak, és amely fizikai állapotánál, vagyoni értékénél fogva más cél elérésére nem is alkalmas;

4. *bérbeadás, -vétel*: a bérleti szerződésen alapuló jogviszony mellett minden olyan egyéb jogviszony is, amelynek tartama alatt a jogosult az ellenérték egészét vagy túlnyomó részét a termék időleges használatáért téríti vagy téríteni köteles a kötelezettnek;

5. *elektronikus úton kibocsátott számla*: a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére az adatok vagy – digitális tömörítés felhasználásával – adatállományok elektronikus úton történő továbbítása, személyes rendelkezésre bocsátása telefonvezetékes, rádiós, optikai vagy egyéb elektromágneses rendszeren keresztül, elektronikus adatfeldolgozás céljára;

6. *ellenérték*: bármilyen vagyoni előny, ideértve a meglévő követelés mérséklésére elismert vagyoni értéket is, de ide nem értve a kártérítést;

7. *építési telek*: az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvényben meghatározott építési telek és építési terület, amely egyúttal nem minősül beépített ingatlannak;

8. *készpénz-helyettesítő fizetési eszköz*: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz;

9. *kis érték*: a juttatott vagyoni előny értéke nem haladja meg az 5000 forintnak megfelelő pénzösszeget, amelyet a termék átengedéskori – adót is tartalmazó – szokásos piaci árának alapulvételével kell megállapítani;

10. *külföldi utas*: az a természetes személy, aki Közösség egyetlen tagállamának sem állampolgára, és nem jogosult a Közösség egyetlen tagállamában sem állandó tartózkodásra, továbbá az, aki a Közösség valamely tagállamának állampolgára ugyan, de lakóhelye a Közösség területén kívül van;

11. *lakóhely*: tartós ottholásra szolgáló hely, amellyel a természetes személy személyes és gazdasági kapcsolatai a legszorosabbak (létérdekek központja);

12. *lakóingatlan*: lakás céljára létesített és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan. Nem minősül lakóingatlannak a lakás rendeltetésszerű használatához nem szükséges helyiség még akkor sem, ha az a lakóépülettel egybeépült, így különösen: a garázs, a műhely, az üzlet, a gazdasági épület;

13. *nem független felek*: olyan, jogilag egyébként egymástól független felek, akik (amelyek)

a) egymás viszonylatában kapcsolt vállalkozások;

b) között névre szóló tulajdonosi (tagsági) jogviszony áll fenn;

c) között az egyik fél a másik félnek vezető tisztségviselője vagy felügyelőbizottsági tagja;

d) között a 6. § (5) bekezdése szerinti viszony áll fenn;

e) egymás közeli hozzátartozói, vagy az a)–d) alponatokban meghatározottak közeli hozzátartozója;

14. *pénz*: a névértéken elfogadott pénz;

15. *pénzhelyettesítő eszköz*: utalvány, egyéb fizetési megbízás vagy ígérvény – ide nem értve a pénzt és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt –, ha azzal a kötelezett pénztartozást térít meg, feltéve, hogy annak jogosult általi elfogadásával a jogosult eredeti pénzkövetelése a kötelezettel szemben megszűnik;

16. *pénzügyi eszköz*: a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvényben meghatározott pénzügyi eszköz, kivéve azt a pénzügyi eszközt, amelynek megszerzése egyúttal az abban megjelölt termék tulajdonjogának megszerzését is jelenti;

17. *rádiós és televíziós műsorszolgáltatások*: a nyilvánosság számára vételre szánt, megszerkesztett rádió-, illetőleg televízió-műsornak a műsorszolgáltató általi előállítása, elektronikus jelek formájában való megjelenítése és a felhasználó vevőkészülékéhez történő továbbítása vagy továbbjuttatása;

18. *sorozat jelleg*: ha 2 naptári éven belül negyedik vagy további építési telket (telekrészt) és/vagy beépítés alatt álló, illetőleg beépített új ingatlant értékesítenek, valamint a rá következő 3 naptári éven belül további építé-

si telket (telekrészt) és/vagy beépítés alatt álló, illetőleg beépített új ingatlant értékesítenek azzal, hogy ha olyan építési telket (telekrészt) és/vagy beépítés alatt álló, illetőleg beépített új ingatlant értékesítenek,

a) amely tulajdon kisajátításának tárgyát képezi, vagy

b) amelynek szerzése az értékesítónél – az illetékekről szóló törvény alapján – öröklési illeték tárgyát képezte, az az előzőekben említett darabszámba beleszámít ugyan, de önmagában nem minősül sorozat jellegűnek;

19. *székhely*: a gazdasági tevékenység folytatásának az a helye, ahol a központi ügyvezetés helye van;

20. *szokásos tartózkodási hely*: adott naptári évben az adott állam területén a természetes személy tartózkodásának időtartama összességében – a ki- és beutazás napját is egész naptári napnak számítva – eléri, vagy meghaladja a 183 napot;

21. *tárgyi eszköz*: az ingatlan, valamint az olyan ingó termék, amely vállalkozáson belüli rendeltetésszerű használatot feltételezve, legalább 1 évet meghaladó időtartamban szolgálja a gazdasági tevékenység folytatását;

22. *továbbértékesítési cél*: a mástól szerzett termék saját használat vagy egyéb módon történő hasznosítás nélküli értékesítése, amely értékesítéskori használati értékében legfeljebb csak a kereskedelembe szokásos értékváltozás miatt tér el a szerzéskori használati értékétől;

23. *telekommunikációs szolgáltatások*: jel, írás, kép, hang vagy bármely természetű egyéb értelmezhető információ továbbítása, kibocsátása és vétele rádiós, optikai vagy egyéb elektromágneses rendszeren keresztül, ideértve az ezek továbbítására, kibocsátására és vételére szolgáló rendszerek használatára vonatkozó jogok időleges vagy végleges átengedését, valamint a globális információs hálózatokhoz való hozzáférés biztosítását is;

24. *termék fuvarozása*: az is, ha az értékesített termék közlekedési eszköz, és annak fuvarozása oly módon történik, hogy a fuvarozás megkezdésének és befejezésének helye közötti távolságot a közlekedésben maga az értékesített közlekedési eszköz teszi meg;

25. *új közlekedési eszköz*:

a) szárazföldi közlekedési eszköz esetében azt a gépjárművet jelenti, amelynek beépített erőgépének hengerűrtartalma meghaladja a 48 cm³-t, vagy teljesítménye meghaladja a 7,2 kilowattot, feltéve, hogy az értékesítés teljesítésekor az első forgalomba helyezéstől számítva legfeljebb 6 hónap telt el, vagy az általa megtett távolságból legfeljebb 6000 kilométert tett meg;

b) víziközlekedési eszköz esetében azt a járművet jelenti, amelynek hossza meghaladja a 7,5 métert – kivéve: a nyílt tengeri forgalomban használt olyan járművet, amelyet kereskedelmi személyszállításra, egyéb kereskedelmi, ipari és halászati tevékenységre, valamint tengeri mentésre vagy segítségnyújtásra használnak, továbbá a partmenti halászati tevékenységre használt járművet is –, feltéve, hogy az értékesítés teljesítésekor az első forgalomba helyezéstől számítva legfeljebb 3 hónap telt el, vagy az általa hajózott órákból legfeljebb 100 órát hajózott;

c) légiközlekedési eszköz esetében azt a járművet jelenti, amelynek teljes felszállási tömege meghaladja az 1550 kilogrammot – kivéve: azt a járművet, amelyet kizárólag vagy túlnyomó részben nemzetközi légitranszportforgalomban részt vevő vállalkozás használ – feltéve, hogy az értékesítés teljesítésekor az első forgalomba helyezéstől számítva legfeljebb 3 hónap telt el, vagy az általa repült órákból legfeljebb 40 órát repült;

26. *vevői készlet*:

a) belföldön a termék leendő beszerzőjének saját raktárába vagy általa bérelt raktárba készletezésre fizikailag betárolt olyan terméket jelenti, amely a tárolás tartama alatt a termék leendő értékesítőjének tulajdonosi rendelkezése alatt áll, anélkül, hogy ez idő alatt a termék használatára, egyéb módon történő hasznosítására – ide nem értve a kipróbálást és a próbagyártást – bárki jogosult lenne, továbbá a termékértékesítés teljesítésével egyúttal, amelyet a termék leendő beszerzője kezdeményez, a termék fizikai kitérője is megtörténik;

b) a Közösség más tagállamában azt a jogintézményt jelenti, amely a tagállam joga szerint a belföldről továbbított termékhez a lényeges szabályozási tartalmat illetően ugyanolyan vagy ahhoz hasonló joghatásokat fűz, mint amelyeket e törvény az a) alpont szerinti esetre rendel.

XXII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Felhatalmazás

260. § (1) Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg

a) egyes szolgáltatásnyújtások teljesítési helyét a 49. §-ban foglalt esetekben az ott meghatározott feltételek szerint;

b) az adó-visszatérítetési jog gyakorlásához fűződő, a közhasznú tevékenységet folytató személyt, szervezetet [100. § (2) bekezdése] és a belföldön nem letelepedett adóalanyt [251. §] terhelő igazolási kötelezettségeket, az adó-visszatérítetési kérelmek kötelező adattartalmát, valamint az utólagos adó-visszatérítetési eljárási szabályait;

c) a számla és a nyugta kiállításának módjára, ideértve a nyugtakibocsátási kötelezettség kötelező gépi kiállítással történő megállapítását is, valamint a számla és a nyugta adóigazgatási azonosítására vonatkozó szabályokat.

(2) Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy – a külpolitikáért és a honvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben – rendeletben állapítsa meg a 107. § szerinti adómentességhez, illetőleg adó-visszatérítetési jog gyakorlásához fűződő igazolási kötelezettséget, az adó-visszatérítetési kérelem kötelező adattartalmát, valamint az utólagos adó-visszatérítetési eljárási szabályait.

(3) Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy – az informatikáért felelős miniszterrel egyetértésben – rendeletben állapítsa meg az elektronikus úton kibocsátott számla és az abban foglalt adattartalom sértetlensége és eredetiségének hitelessége biztosítására vonatkozó szabályokat.

Hatályba léptető rendelkezések

261. § (1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – 2008. január 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit – a (4)–(8) bekezdésekben meghatározott eltérésekkel és a 269. §-ban foglaltak figyelembevételével – ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.

(2) A 8. §, valamint az Art. – e törvénnyel megállapított – 22/A. §-a és 33. §-ának (9) bekezdése, továbbá az Art. – e törvénnyel módosított – 178. §-ának 1. pontja e törvény kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy a csoportos adóalanyiságot engedélyező, 2008. január 1. napját megelőzően jogerőre emelkedett határozatok esetében a határozat jogerőre emelkedéséhez fűződő jogkövetkezményeket 2008. január 1. napjától kell alkalmazni.

(3) A 20. § (5) bekezdésében, a 30. § (4) bekezdésében, a 80. § (2) bekezdésének *b)* pontjában, a 88. § (1) bekezdésében, a 218. § (1) bekezdésében, a 220. § (1) bekezdésében, a 224. § (1) bekezdésében, a 237. § (1) bekezdésében és a 239. § (1) bekezdésében meghatározott választási jog gyakorlására vonatkozó előzetes bejelentési kötelezettséggel összefüggő rendelkezések e törvény kihirdetésének napján lépnek hatályba azzal, hogy azokat ettől az időponttól kezdődően lehet az állami adóhatóság felé teljesíteni úgy, hogy az azokhoz fűződő jogkövetkezményeket 2008. január 1. napjától kell alkalmazni, feltéve, hogy e törvény rendelkezéseiből más nem következik.

(4) Ha a tulajdon kisajátítása egyúttal termék értékesítést is eredményez, e törvény rendelkezéseit azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a tulajdon kisajátítására irányuló eljárás 2008. január 1. napján vagy azt követően indul.

(5) Adóvisszaigénylési, illetőleg -visszatérítetési ügyekben a 99., 100., 107. és 108. §-okat, valamint a XVIII. fejezet rendelkezéseit azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adóvisszaigénylési, illetőleg -visszatérítetési jog 2008. január 1. napján vagy azt követően keletkezik.

(6) Azokban az esetekben, amelyekben az adóalany a 2007. évet érintően a rá vonatkozó utolsó bevallási időszakban az Áfa tv. [262. §] rendelkezései szerint negatív előjelű elszámolandó adót állapít meg, és e törvény hatálybalépését követően annak visszaigénylését kérelmezi az állami adóhatóságtól, adó-visszaigénylési kérelmének benyújtására és annak elbírálására – az adóalany előzetes bejelentése alapján – a 186. §-t kell alkalmazni.

(7) A 259. § 18. pontjában említett 2 naptári év első éve a 2008. év.

(8) A 156. és 157. §-t először 2008. július 1. napjától kezdődően kell alkalmazni azzal, hogy a 156. § (3) bekezdésében említett kérelmet legkésőbb 2008. március 31. napjáig kell a vámhatósághoz benyújtani.

Hatályát veszítő rendelkezések

262. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg:

a) az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.),

b) az Áfa tv. módosításáról szóló 1993. évi LXX. törvény,

c) a Magyar Köztársaság 1994. évi pótköltségvetéséről szóló 1994. évi LXV. törvény 39. §-ának (5) bekezdése és 40. §-a,

d) a mezőgazdasági termelők adózási feltételeit meghatározó egyes törvények módosításáról szóló 1997. évi XVII. törvény 7. §-ának (15) bekezdése,

e) az Áfa tv. módosításáról szóló 1998. évi LXIV. törvény,

f) az adókra, járulékokra és egyéb költségvetési befizetésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 1999. évi XCIX. törvény 200. §-a,

g) az adókra, járulékokra és egyéb költségvetési befizetésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2000. évi CXIII. törvény 270. §-a,

h) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény 305. §-a,

i) az egyes adótörvények módosításáról szóló 2003. évi XVIII. törvény 12. §-ának (2) bekezdéséből „e törvénnyel megállapított 305. §-ának (12) bekezdését, valamint” szövegrész és 13. § (2) bekezdése,

j) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény 211–213. §-ai,

k) az Áfa tv. módosításáról szóló 2004. évi IX. törvény 67–71. §-ai,

l) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2004. évi CI. törvény 303. és 304. §-a,

m) az adókról és járulékokról szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi XXVI. törvény 57–59. §-ai és 62. §-a,

n) az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXII. törvény 45. §-a,

o) az Áfa tv. módosításáról szóló 2005. évi XCVII. törvény,

p) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi CXIX. törvény 182. §-a,

q) az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi LXI. törvény 228–230. §-ai,

r) az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi CXXXI. törvény 132. §-a, 196–199. §-ai és 217. §-a,

s) az Áfa tv. módosításáról szóló 2007. évi LXII. törvény hatályukat veszti azzal, hogy rendelkezéseit – a (4) és (5) bekezdésben meghatározott eltérésekkel és a 269. §-ban foglaltak figyelembevételével – azokban az esetekben még alkalmazni kell, amelyekben az Áfa tv. szerinti adófizetési kötelezettség, illetőleg adólevonási jogosultság 2007. december 31. napjáig bezárólag keletkezett.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg továbbá:

a) a kiskereskedelmi, a vendéglátó-ipari és fogyasztási szolgáltató tevékenységet végző állami vállalatok vagyonának privatizálásáról (értékesítéséről, hasznosításáról) szóló 1990. évi LXXIV. törvény 15. §-ának (4) bekezdése,

b) a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 56. §-ának (4) bekezdéséből az „– és általános forgalmi adó” szövegrész,

c) a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 56. §-ának (4) bekezdése,

d) a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény 30. §-ának (2) bekezdéséből az „– és általános forgalmi adó” szövegrész,

e) az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény 9. §-ának (1) bekezdéséből a „, valamint az általános forgalmi adó” szövegrész,

f) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XCI. törvény 14. §-ának (2) bekezdéséből az „általános forgalmi adó- és” szövegrész,

g) a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvény 88. § (1) bekezdésének harmadik mondatából „az általános forgalmi adó és” szövegrész, valamint (2) bekezdésének második mondatából „az általános forgalmi adó és” szövegrész hatályukat veszti azzal, hogy rendelkezéseit – a 269. §-ban foglaltak figyelembevételével – azokban az esetekben még alkalmazni kell, amelyekben az Áfa tv. szerinti adófizetési kötelezettség, illetőleg adólevonási jogosultság 2007. december 31. napjáig bezárólag keletkezett.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg továbbá:

a) az Art. 20/B. §-a, 22. § (1) bekezdésének *f)* és *g)* pontja, 79. §-ának (2) bekezdése, 178. §-ának 32. pontja, valamint az 1. számú melléklet I/B/3. pontjának *ah)* alpontja,

b) az Art. 22. § (7) bekezdésében az „, illetve ha az import adójogi megbízott e minősége bejelentésekor közösi adószámmal nem rendelkezik, a bejelentkezés alapján az import adójogi megbízott részére” szövegrész, a 31. § (1) bekezdésében az „ideértve az import adójogi megbízottnak az importáló helyett, de saját nevében teljesített adókötelezettségét, de” szövegrész, az 1. számú melléklet

I/B/3. pontja *d)* alpontjában az „– ideértve azt az esetet is, amikor az import adójogi megbízott az importáló helyett, de a saját nevében tesz bevallást az importáló által teljesített termékértékesítéséről –” szövegrész,

c) az Eva. 2. § (5) bekezdésének *d)* pontja, 5. § (2) bekezdésének *b)* pontja, 14. §-a, 15. §-ának a címe, valamint a 15. §-a,

d) az Eva. Melléklete I/1. pontjának első mondatában a „, és amelyen minden, az adókötelezettség teljesítése szempontjából szükséges adat magyar nyelven is fel van tüntetve” szövegrész,

e) a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény 85. §-ának (12) bekezdése hatályát veszti.

(4) Az Áfa tv. 7. § (3) bekezdésének *e)* pontját és 9. § (3) bekezdésének *a)* pontját e törvény hatálybalépését követően is alkalmazni kell abban az esetben, ha a terméknek más tulajdonába történő ellenérték nélküli átadása, illetőleg ha a szolgáltatásnak ellenérték nélkül történő nyújtása érdekében igazoltan szükséges termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele e törvény kihirdetése napját megelőzően történt.

(5) Az Áfa tv. 46. §-ának (3)–(6) bekezdései alapján a tárgyév július 1. napjától a tárgyévet követő év június 30. napjáig terjedő időszakra kiadott engedély az engedélyest e törvény hatálybalépésének napjától a 2008. június 30. napjáig terjedő időszakra továbbra is jogosítja – az Áfa tv.-ben meghatározott feltételekkel és módon – a termék importja után fizetendő adó önadózással történő rendezésére.

Módosuló jogszabályok

263. § (1) Az Art. 22. § (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megváltoztatását – az *e)* pont kivételével – a változtatást megelőző adóév utolsó napjáig kell bejelenteni. Ha az adózó az alanyi adómentességre jogosító értékhatárt az adóév közben lépte túl, a bejelentést a 23. § (3) bekezdés szerint kell megtenni.”

(2) Az Art. 22. § (1) bekezdés *a)* pontjában a „tárgyi adómentes értékesítést” szövegrész helyébe a „közérdekű vagy egyéb speciális jellegére tekintettel adómentes tevékenységet”, az Art. 22. § (1) bekezdés *b)* pontjában a „tárgyi adómentesség helyett az adókötelezettség teljesítését” szövegrész helyett a „egyéb speciális jellegére tekintettel adómentes tevékenység esetén az adókötelezősége” szövegrész, a 22. § (1) bekezdés *e)* pontjában és 22. § (5) bekezdésében „az általános forgalmi adóról szóló törvény 15. § (5) bekezdése és 15/A. §-a” szövegrész helyébe „az általános forgalmi adóról szóló törvény 37. §, 40–41. §-ai és 43–46. §-ai” szövegrész; az Art. 22. § (12) bekezdésében „az általános forgalmi adóról szóló törvény 14/A. §

(4) bekezdése” szövegrész helyébe „az általános forgalmi adóról szóló törvény 30. § (4) bekezdése” szövegrész; az Art. 22. § (13) bekezdésében „az általános forgalmi adóról szóló törvény 14/A. §-a” szövegrész helyébe „az általános forgalmi adóról szóló törvény 29–30. §-ai” szövegrész, az Art. 79. § (1) bekezdés g) pontjában és a 125. § (1) bekezdés b) pontjában a „ , kizárólag tárgyi adómentes tevékenységet végző adóalany,” szövegrész helyébe a „ , kizárólag közérdekű vagy egyéb speciális jellegére tekintettel adómentes tevékenységet végző adóalany,” szövegrész lép.

(3) Az Art. 22. §-át követően a következő új 22/A. §-sal egészül ki:

„22/A. § (1) Az állami adóhatóság a csoportos általános forgalmi adózást választó csoporttagok közös írásbeli kérelme alapján a csoportos adóalanyiságot engedélyező határozatban a csoport részére csoportazonosító számot állapít meg. Ha a csoport tagja az engedélyező határozat meghozatalakor közösségi adószámmal rendelkezik, az állami adóhatóság a közösségi adószámot e határozatban törli. Az állami adóhatóság a csoport részére az e bekezdés szerinti kérelem, illetve ezt követően a csoportképviselő kérelme alapján a 22. §-ban foglalt feltételek szerint állapít meg közösségi adószámot.

(2) A csoportképviselő a csoportazonosító számot, közösségi adószámot az adóhatóság előtti eljárása során a csoport adózással kapcsolatos iratain, így különösen a csoport általános forgalmi adóbevallásán (összesítő nyilatkozatán) feltünteti. A csoporttag a harmadik személyekkel kapcsolatos, adózással összefüggő egyéb jogviszonyaiban az adózással kapcsolatos iratokon a csoportazonosító számot, közösségi adószámot és saját adószámát is köteles feltüntetni.

(3) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az általános forgalmi adóval kapcsolatos adóügyben a csoport részére megállapított csoportazonosító számra, közösségi adószámra az adószámra, illetve az adószám alapján kiadott közösségi adószámra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

(4) Az Art. 24/A. §-a a következő új (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Ha az állami adóhatóság a csoportos általános forgalmi adózást választó csoport tagjának adószámát felfüggeszti, illetve törli, ezzel egyidejűleg – külön határozatban – rendelkezik a csoport részére megállapított csoportazonosító szám, közösségi adószám felfüggesztéséről, illetve törléséről. A csoportazonosító szám, közösségi adószám felfüggesztése megszüntetésének akkor van helye, ha annak feltételei valamennyi csoporttagra teljesülnek. Egyebekben az eljárásra és a csoportazonosító szám, közösségi adószám felfüggesztéséhez, törléséhez, a felfüggesztés megszüntetéséhez fűződő jogkövetkezményekre e §-nak az adószámra (közösségi adószámra) vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

(5) Az Art. 33. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A bevallással még le nem fedett időszakról soron kívüli adóbevallást tesz

a) a csoportos általános forgalmi adóalanyiságot, illetve a csoporthoz csatlakozást engedélyező határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a csoporttag az általános forgalmi adójáról,

b) a csoportazonosító szám törlése esetén, a csoportképviselő – a törlő határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül – a csoport általános forgalmi adójáról, illetve a csoport tagja az általános forgalmi adón kívül valamennyi adójáról az e §-ban meghatározottak szerint, illetve

c) a csoportból kiváló tag a kiválást engedélyező határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül az általános forgalmi adón kívül valamennyi adójáról az e §-ban meghatározottak szerint.”

(6) Az Art. 54. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az állami adóhatóság az adózót terhelő adókötelezettség jogszerű teljesítéséhez, illetve a költségvetési támogatás jogszerű igénybeviteléhez honlapján közzéteszi

a) az általános forgalmiadó-alanynak minősülő, illetve az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény hatálya alá tartozó adózó, valamint e törvények hatálya alá nem tartozó, de adószámmal rendelkező jogi személy, egyéb szervezet adózók nevét (elnevezését), adószámát; csoportos általános forgalmi adóalanyiságot választók esetén a csoportazonosító számot valamint a csoportképviselő és az egyéb csoporttagok nevét (elnevezését), adószámát, illetve a csoportos általános forgalmi adóalanyiságot engedélyező határozat jogerőre emelkedése napját;

b) az általa felfüggesztett adószámmal (csoportazonosító számmal) rendelkező adózók nevét, elnevezését, adószámát (csoportazonosító számát) és a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját, a felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének, illetve az adószám (csoportazonosító szám) törlését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napjáig, továbbá

c) azon adózók nevét, elnevezését és adószámát (csoportazonosító számát) az adószám (csoportazonosító szám) törlésére utalással, amely adózók adószámát az állami adóhatóság a 24/A. § (4) bekezdése alkalmazásával törölte, a törlést elrendelő határozat jogerőre emelkedésétől az adószám megállapításáig vagy ennek hiányában az adózó megszűnéséig, valamint

d) az általa nyilvántartott adószámmal (csoportazonosító számmal) rendelkező, valamint a c) pont hatálya alá tartozó azon adózók nevét, elnevezését, adószámát, csoportazonosító számát (adószámát, csoportazonosító számát a törlésre utalással), amely adózókkal szemben az állami adóhatóság végrehajtási eljárást folytat, a végrehajtási eljárás megindításától annak befejezéséig a végrehajtás felfüggesztése vagy szünetelése időtartama kivételével.”

(7) Az Art. 176. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az adózó kizárólag a beépített ingatlan (ingatlanrész) és ehhez tartozó földrészlet, illetve építési telek (telekrész) értékesítése miatt válik az általános forgalmi adó alanyává, az állami adóhatóság határozattal állapítja meg az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adókötelezettséget (kivétéses adózás). Az adózó az értékesítésről az adóhatóságnál e célra rendszeresített nyomtatványon az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti teljesítés időpontját követő 30 napon belül bejelentést tesz. A bejelentés a jogkövetkezmények szempontjából az adóbevallással egyenértékű.”

(8) Az Art. 178. §-ának 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[178. § E törvény és – ha törvény másként nem rendelkezik – az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában]

„1. adóazonosító szám: az adószám, a csoport azonosító szám, a közösségi adószám, a magánszemély adóazonosító jele,”

(9) Az Art. 181. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény 3. §-ának (3) bekezdése, 9. §-a, 16–23. §-a, 24. §-ának (1)–(4) és (8) bekezdése, 26. §-a, 31. § (1) bekezdése, 33. § (9) bekezdése, 47. §-a, 79. §-a, 88. §-ának (6)–(7) bekezdései, 125. §-ának (1) bekezdése, 175. § (1) és (3) bekezdése, 175. § (12) bekezdése c) pontja, 176. § (2) bekezdése, 1. számú mellékletének I/B/3/a)–f) pontjai, 3. számú mellékletének H) pontja és 8. számú melléklete – az általános forgalmi adóról szóló törvénnyel, illetve a számvitelről szóló törvénnyel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:

a) a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről,

b) a Tanács 2006/138/EK irányelve (2006. december 19.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottértékadóra vonatkozó rendelkezések alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról.”

(10) Az Art. 1. számú melléklet I/B/1/b) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) Ha az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett adóalany az általános forgalmi adóról szóló törvény 135. § (2) bekezdésében előírt kötelezettségét az adóév utolsó bevallásában nem teljesítette, ezt önellenőrzési pótlék mentesen az adóévet követő február 15-éig elvégzett önellenőrzéssel korrigálhatja.”

(11) Az Art. 1. számú melléklet I/B/3/a) pontjának ab) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg az a) pont a következő új aj) ponttal egészül ki:

[3. Az adóbevallás benyújtására vonatkozó különös rendelkezések

a) Az általános forgalmi adóról az adófizetésre kötelezett adózónak]

„ab) havonként kell adóbevallást benyújtania, ha a tárgyévet megelőző második évben az elszámolandó adójának éves szinten összesített – vagy annak időarányosan éves szintre átszámított – összege pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte, valamint az aj) pontban meghatározott adózónak;”

„aj) havonként kell adóbevallást benyújtania a csoportos általános forgalmi adózást választó adózónak.”

(12) Az Art. 1. számú melléklet I/B/3. pontja f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„f) Az egyéni vállalkozó adózó általános forgalmi adó-bevallási gyakoriságának meghatározásánál a beépített ingatlan (ingatlanrész) és ehhez tartozó földrészlet, illetve építési telek (telekrész) magánszemélyként, sorozat jelleggel történő értékesítését terhelő általános forgalmi adót figyelmen kívül kell hagyni.”

264. § (1) Az Eva. 2. § (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„c) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint nem volt kötelezett a használt ingóságokra, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó vagy az utazásszervezési szolgáltatásra vonatkozó különös adózási szabályok alkalmazására;”

(2) Az Eva. 3. § (1) bekezdésének d) pontjában a „számla, egyszerűsített számla” szövegrész helyébe a „bizonylat” szövegrész, a „számlát, egyszerűsített számlát” szövegrész helyébe a „bizonylatot” szövegrész, az Eva. 8. § (7) bekezdésében a „számla, egyszerűsített számla” szövegrész helyébe a „bizonylat” szövegrész, az Eva. 16. § (1) bekezdésének felvezető szövegében az „általános forgalmi adóról szóló törvénynek a jogutódlással történő megszűnésre vonatkozó szabályai szerint” szövegrész helyébe az „általános forgalmi adóról szóló törvény 17. § (2) bekezdése szerint” szövegrész, az Eva. 16. § (1) bekezdésének a) pontjában a „bevételszerző tevékenységből” szövegrész helyébe a „vállalkozásból” szövegrész, az Eva. 16. § (1) bekezdésének b) pontjában az „az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenység köréből” szövegrész helyébe az „a vállalkozásból” szövegrész, az Eva. 16. § (1) bekezdésének c) pontjában az „az általános forgalmi adóról szóló törvénynek az előzetesen felszámított adó megosztására vonatkozó előírásai szerint” szövegrész helyébe az „az általános forgalmi adóról szóló törvény 136. §-a szerint” szövegrész, az Eva. 16. § (3) bekezdésében az „a külön jogszabály” szövegrész helyébe az „az általános forgalmi adóról szóló törvény” szövegrész, az Eva. 17. § (1) bekezdésében a „számla, egyszerűsített számla” szövegrész helyébe a „bizonylat” szövegrész, az Eva. Melléklete I/1. pontjának második mondatában a „számla, egyszerűsített számla és nyugta” szövegrész helyébe a „bizonylat” szövegrész, az Eva. Melléklete II/1. pontjában az „az általános forgalmi adóról szóló törvényben meg-

határozott számlát, egyszerűsített számlát és nyugtát” szövegrész helyébe az „az általános forgalmi adóról szóló törvény X. fejezetében meghatározott bizonylatot” szövegrész lép.

(3) Az Eva. 6. § (8) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Ha a bevételt külföldi fizetőeszközben fejezték ki, akkor az átszámításhoz azt az utolsó, a bizonylat kibocsátásának napján – más esetben a bevétel megszerzésének a napján – érvényes, az adott külföldi pénznem valamely egységének forintban kifejezett eladási árát kell alkalmazni, amelyet belföldön pénzváltási engedéllyel rendelkező hitelintézet devizában jegyez. Abban az esetben, ha az adott külföldi pénznemnek ilyen jegyzése nincs, a forintra történő átszámításhoz azt az adott külföldi pénznem valamely egységének euróban kifejezett értékét kell alapul venni, amelyet a Magyar Nemzeti Bank a bizonylat kibocsátásának napját – más esetben a bevétel megszerzésének a napját – megelőző naptári negyedévre vonatkozóan tesz közzé.”

(4) Az Eva. 7. § (7) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A bevétel megszerzésének időpontja – a (2)–(6) bekezdésben foglaltaktól eltérően – a bizonylat kibocsátásának napját követő 30. nap, ha az adóalany a bevételt a (2)–(6) bekezdés szerint eddig az időpontig még nem szerezte meg. Bizonylat módosítása esetén, az általános forgalmi adóról szóló törvénynek a számlázásra vonatkozó X. fejezetében előírtaknak megfelelően kibocsátott bizonylat kibocsátásának napján kell a bevételi nyilvántartást a módosítás összegével értelemszerűen módosítani.”

(5) Az Eva. 13. §-ának és az azt megelőző címnek a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A bizonylatadási kötelezettség

13. § (1) Az adóalany az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységéről bizonylatot bocsát ki. Az adóalany e kötelezettségét az általános forgalmi adóról szóló törvény X. fejezetében előírtak szerint teljesíti.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott bizonylatban az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint az adott termék értékesítésére vagy szolgáltatás nyújtására meghatározott adómértéknek megfelelő általános forgalmi adót kell áthárítani.

(3) Az adóalany az általános forgalmi adóról szóló törvénynek a teljesítés helyére vonatkozó előírásai szerint nem belföldön teljesítettnek minősülő termékértékesítéséről és szolgáltatásnyújtásáról kibocsátott bizonylatban – az általános forgalmi adóról szóló törvény X. fejezetében foglalt egyéb előírások figyelembevételével – általános forgalmi adót nem hárít át.

(4) Az adóalany az olyan termékértékesítéséről és szolgáltatásnyújtásáról kibocsátott bizonylatban, amely után az általános forgalmi adóról szóló törvény 142. §-a, vagy az e törvény 16. § (2) bekezdés d) pontja szerint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője az általános forgal-

mi adó fizetésére kötelezett, – az általános forgalmi adóról szóló törvény X. fejezetében foglalt egyéb előírások figyelembevételével – általános forgalmi adót nem hárít át.”

(6) Az Eva. 16. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóalany e törvény szerinti adókötelezettségén túl köteles

a) a termék importja,

b) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint termék Közösségen belüli beszerzésének minősülő beszerzés,

c) az általános forgalmi adóról szóló törvény 140. §-ában foglaltak fennállása, valamint

d) az általános forgalmi adóról szóló törvény 142. §-ában foglaltak fennállása

esetén az általános forgalmi adót megfizetni.

Az adóalany a c)–d) pontok alapján fizetendő általános forgalmi adót az adóévre vonatkozó evabevallásában megállapítja és bevallja, valamint a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.

Az adóalany a Közösség másik tagállamából történő beszerzései tekintetében az általános forgalmi adóról szóló törvény 20. § (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott személyekkel, szervezetekkel, a 140. §-ának és a 142. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazása tekintetében pedig a belföldön nyilvántartásba vett áfaalanyokkal esik egy tekintet alá.”

(7) Az Eva. 16. § (6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az általános forgalmi adó alanya az adóalanyként lezárt adóévben beszerzett termék, igénybevett szolgáltatás tekintetében előzetesen felszámított adólevonási jogot nem gyakorolhat.”

(8) Az Eva. 23. § (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 16. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti kötelezettséget a 2002. szeptember 30-át követően beszerzett tárgyi eszköz esetében kell első ízben alkalmazni.”

265. § (1) A Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Nkat.) 5. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) Nem kell kulturális járulékot fizetni azon termékek esetében, amelyeknek a járulék fizetésére kötelezett személy által történő értékesítése az általános forgalmi adóról szóló törvény (a továbbiakban: áfa-törvény) rendelkezései szerint termék Közösségen belüli értékesítése vagy termék Közösség területén kívülre történő értékesítése jogcímen mentes az általános forgalmi adó alól. Nem kell kulturális járulékot fizetni azon szolgáltatások után sem, amelyek az áfa törvény alkalmazásában nem belföldön minősülnek teljesítettnek.”

(2) Az Nkat. 5. §-ának (5) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdésben meghatározott járulékalap megállapítása során az árbevételt csökkenti azon – e tör-

vény szerint járulékköteles – terméknek az értékesítéséből származó bevétel, amelynek a vevő általi – változatlan formában történő – továbbértékesítése az áfa-törvény rendelkezései szerint termék Közösségen belüli értékesítése vagy termék Közösség területén kívülre történő értékesítése jogcímen mentes az általános forgalmi adó alól.”

(3) Az Nkat. 9/A. §-ának 4. pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„4. *importáló*: az a természetes személy, jogi személy vagy a Ptk. 685. § c) pontja szerinti gazdálkodó szervezet, aki (amely) először szerez jogot arra, hogy az importált termék vagy szolgáltatás felett rendelkezzen, ideértve a külföldi székhelyű vállalkozás belföldi fióktelepét is, ilyen személy hiányában pedig az, aki (amely) az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában az importált terméket birtokolja;”

266. § (1) A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pártnak az (1) bekezdésben említett gazdálkodó tevékenysége után társasági adót nem kell fizetnie.”

(2) A Magyar Vöröskeresztről szóló 1993. évi XL. törvény 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Vöröskereszt mentes az adó – ide nem értve az általános forgalmi adót – és illeték fizetése alól.”

267. § Ahol más jogszabály az Áfa tv.-t említi, azon e törvény hatálybalépésétől kezdődően – ha e törvény másként nem rendelkezik – e törvény rendelkezéseit kell érteni.

Jogharmonizációs záradék

268. § Ez a törvény – az Art.-vel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 72/230/EGK második irányelve (1972. június 12.) a nemzetközi utazás során alkalmazandó forgalmi és jövedéki adóra vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezések összehangolásáról;

b) a Tanács 78/1032/EGK harmadik irányelve (1978. június 12.) a nemzetközi utazás során alkalmazandó forgalmi és jövedéki adóra vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezések összehangolásáról;

c) a Tanács 79/1072/EGK nyolcadik irányelve (1979. december 6.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályairól;

d) a Tanács 83/181/EGK irányelve (1983. március 28.) a 77/388/EGK irányelv 14. cikk (1) bekezdése d) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára ki-

vetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:

da) a Tanács 85/346/EGK irányelve (1985. július 8.) a 77/388/EGK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése d) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló 83/181/EGK irányelv módosításáról;

db) a Tanács 88/331/EGK irányelve (1988. június 13.) a 77/388/EGK irányelv 14. cikke (1) bekezdése d) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló 83/181/EGK irányelv módosításáról;

dc) a Tanács 89/219/EGK irányelve (1989. március 7.) a 77/388/EGK irányelv 14. cikk (1) bekezdése d) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló 83/181/EGK irányelvnek a Kombinált Nomenklátúra bevezetése figyelembevételével történő módosításáról;

e) a Tanács 86/560/EGK tizenharmadik irányelve (1986. november 17.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályairól;

f) a Tanács 2006/79/EK irányelve (2006. október 5.) a harmadik országokból származó nem kereskedelmi jellegű kisebb küldemények behozatalának adómentességéről;

g) a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről, valamint annak a következő irányelvvel történt módosítása:

ga) a Tanács 2006/138/EK irányelve (2006. december 19.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóra vonatkozó rendelkezések alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról.

Átmeneti rendelkezések

269. § (1) Abban az esetben, ha e törvény és az Áfa tv. ugyanazon érintett félre vagy felekre nézve ugyanazon tényállásbeli elemeken nyugvó adóztatandó ügyletből származó, önadózással gyakorlandó jogokról és kötelezettségekről egyaránt rendelkezik, az önadózással gyakorlandó jogokat és kötelezettségeket e törvény hatálybalépésétől kezdődően is kizárólagosan az Áfa tv. rendelkezései alapján kell megállapítani és alkalmazni, kivéve, ha e törvény az Áfa tv.-hez képest valamennyi érintett félre együttesen és összességében a kötelezettségek hiányát állapítja meg, vagy kevésbé terhes kötelezettségeket állapít meg, illetőleg új jogokat vagy többletjogokat állapít meg.

Utóbbi esetben a jogokat és kötelezettségeket – valamennyi érintett fél együttes döntése alapján – e törvény rendelkezései alapján lehet megállapítani és alkalmazni még akkor is, ha azok e törvény hatálybalépését megelőzően – az elévülési időn belül – keletkeztek, feltéve, hogy erről a döntésről valamennyi érintett fél közös elhatározással, előzetesen és írásban nyilatkozik az állami adóhatóságnak, amelynek legkésőbb 2008. február 15. napjáig az állami adóhatóság illetékes szervéhez be kell érkeznie. A határidő elmulasztása esetében igazolási kérelem benyújtásának nincs helye. Ilyen esetben az önellenőrzés pótlékmentesen végezhető el.

(2) A 262. § (2) bekezdésének g) pontjában megjelölt jogszabályhelyen meghatározott átadásokhoz kapcsolódó, e törvény hatálybalépését megelőzően teljesített beszerzések tekintetében az adólevonási jog – e törvény rendelkezéseitől függetlenül – továbbra is gyakorolható.

(3) E törvény hatálybalépését követően továbbra is nulla százalékos adómérték alkalmazandó az ISPA előcsatlakozási eszközből támogatott projekt keretében közvetlenül a kedvezményezett részére történő termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak azon részére, amelyet Kohéziós Alapból finanszíroznak. E rendelkezést azon termékértékesítések, szolgáltatásnyújtások esetén lehet először alkalmazni, amelyek után az adófizetési kötelezettség 2004. május 1-jét követően keletkezik.

(4) Az Áfa tv. alapján választott csoportos adóalanyiság 2007. december 31. napjával megszűnik, és a bevallással le nem fedett időszakra a csoport valamennyi tagja bevallást tesz valamennyi adójáról az Art. soron kívüli bevallásra vonatkozó szabályai szerint.

(5) Az a személy, szervezet, akinél (amelynél) külön törvény rendelkezései alapján köthető koncessziós szerződés keretében átengedhető vagyont, vagyoni értékű jogot, tevékenység gyakorlásának lehetőségét olyan beruházás hozza létre, amelyhez kapcsolódó – 2004. január 1. és 2007. december 31. közötti időszakban teljesített – beszerzésekre jutó előzetesen felszámított adó tekintetében az Áfa tv. előírásai alapján adólevonási jog nem állt fenn, az így le nem vont előzetesen felszámított adó tekintetében utólag – e törvénynek az adó levonására vonatkozó előírásainak figyelembevételével – adólevonási joggal élhet, feltéve, hogy a beruházással létrejövő vagyon, vagyoni értékű jog, tevékenység gyakorlásának átengedése, hasznosítása e törvény rendelkezései szerint adófizetési kötelezettséget keletkeztet. Az adólevonási jog akkor keletkezik, amikor a beruházással létrejövő vagyon, vagyoni értékű jog, tevékenység gyakorlásának átengedése után a fizetendő adót – e törvény rendelkezései szerint – meg kell állapítani. Az adólevonási jog kizárólag úgy gyakorolható, hogy az utólag levonható előzetesen felszámított adóként figyelembe vehető összeg adott adómegállapítási időszakban nem haladhatja meg az ugyanezen adómegállapítási idő-

szakban – a beruházással létrejövő vagyon, vagyoni értékű jog, tevékenység gyakorlásának átengedése után – megállapított fizetendő adó összegét.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Áfa tv. előírásai szerinti önálló pozíciószámokként számított árrést alkalmazó adóalany az adott pozíciószám alá eső utak árrés számítását 2007. december 31. napján köteles lezárni, és az így megállapított adót bevallásába beállítani. Az előbbiek szerint megfizetett adó az e törvény hatálybalépését követően beérkezett szolgáltatói számlák figyelembevételével korrigálható.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2007. évi CXXVII. törvényhez

A Közösség területe és tagállamai

1. A Közösség területe – a 2–4. pontokban említett eltérésekkel – a Szerződés 299. cikkében felsorolt tagállamokat és azok államterületét (a továbbiakban: tagállam területe) – az ott meghatározott eltérések figyelembevételével – jelenti.

2. A Közösség területe, ezzel együtt a tagállam területe nem foglalja magában a következő tagállamok alábbiak szerint meghatározott részét, amelyek a Közösség, ezzel együtt a tagállam vámterületének részét képezik:

- a) Egyesült Királyság:
 - Csatorna-szigetek;
- b) Finn Köztársaság:
 - Aland szigetek;
- c) Francia Köztársaság:
 - tengerentúli megyék;
- d) Görög Köztársaság:
 - Athosz-hegy;
- e) Spanyol Királyság:
 - Kanári-szigetek.

3. A Közösség területe, ezzel együtt a tagállam területe nem foglalja magában a következő tagállamok alábbiak szerint meghatározott részét, amely részek nem tartoznak a Közösség vámterületéhez:

- a) Egyesült Királyság:
 - Gibraltár;
- b) Németországi Szövetségi Köztársaság:
 - Büsingen területe,
 - Helgoland szigete;

- c) Olasz Köztársaság:
 – Campione d’ Italia,
 – Livigno,
 – Luganói-tó olaszországi vizei;
 d) Spanyol Királyság:
 – Ceuta,
 – Melilla.

4. E törvény alkalmazásában nem minősül harmadik államnak:

- a) Man-sziget,
 b) Monacói Hercegség,
 c) az Egyesült Királyság ciprusi felségterületei (Akrotiri és Dhekelia).

5. E törvény alkalmazásában azokat az ügyleteket, amelyek

a) a Man-sziget területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnek, úgy kell tekinteni, mintha azok az Egyesült Királyság területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnének;

b) a Monacói Hercegség területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnek, úgy kell tekinteni, mintha azok a Francia Köztársaság területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnének;

c) az Egyesült Királyság ciprusi felségterületeiről (Akrotiri és Dhekelia) kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnek, úgy kell tekinteni, mintha azok a Ciprus területéről kiindulóan, vagy oda irányulóan teljesülnének.

2. számú melléklet
a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Közhatalmi tevékenységnek nem minősülő tevékenységek

1. Telekommunikációs szolgáltatások nyújtása
2. Víz-, gáz-, villamos energia- és hőellátás
3. Termék fuvarozása
4. Vízi és légi kikötői szolgáltatások nyújtása
5. Személy szállítása
6. Értékesítési célra előállított új termék értékesítése
7. Mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos olyan intervenciós tevékenység, amelyet az e termékek közös piaci szabályozásáról szóló rendeletek alapján végeznek
8. Kereskedelmi jellegű kiállítások, vásárok és bemutatók szervezése és rendezése
9. Raktározási szolgáltatások nyújtása
10. Kereskedelmi jellegű hirdetési- és reklámszolgáltatások nyújtása
11. Utazás szervezése
12. Munkahelyi és egyéb vendéglátás
13. Rádiós és televíziós műsorszolgáltatások keretében végzett kereskedelmi jellegű tevékenység

3. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

A 82. § (2) bekezdésének alkalmazása alá tartozó termékek

Sor-szám	Megnevezés	vtasz.
1.	Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló törvény hatálya alá tartozó olyan humán gyógyszerek, amelyeket külön jogszabályban meghatározott hatóság forgalomba hozatalra engedélyezett, valamint a nem kereskedelmi jellegű áruforgalomban az erre jogosult hatóság engedélyével importált gyógyszerek; Humán gyógyászati célú magisztrális készítmények.	
2.	Hagyományos gyógynövény drogok közvetlen lakossági fogyasztásra, kiskereskedelemben szokásos kiszereelésben	1211 90 98-ből 1302-ből
3.	Az arra feljogosított hatóság által engedélyezett humán célra felhasználásra kerülő diagnosztikai reagensek	3002 10-ből 3002 90-ből 3006 20-ből 3006 30-ből 3821-ből 3822-ből
4.	Orvosi radioaktív izotópok	2844 40 20 00-ből

Sor-szám	Megnevezés	vtsz.
5.	Speciális gyógyászati célra szánt tápszerek, valamint anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	1901 10 00 02 2106 90 92 01 2106 90 98 01
6.	Egészségügyi oxigén (max. 10, ill. 20 liter űrtartalmú, 150, ill. 200 bar nyomású palackban kiszerve vagy cseppfolyós formában, kizárólag gyógyszerkönyvi minőségű termék)	2804 40-ből
7.	Braille-tábla műanyagból	3926 90-ből
8.	Fehér bot vakoknak	6602-ből
9.	Pontozó vakoknak	8205 59 90-ből
10.	Braille-tábla fémről	8310-ből
11.	Braille-írógép vakoknak	8469 30-ből
12.	Információátalakító egység vakok és hallássérültek részére (a szövetség által a tagok felé beszerzési ár alatt forgalmazott termék)	8471-ből
13.	Telefonkezelő adapter vakok számára	8517 80 90-ből
14.	Braille-óra vakoknak	9102-ből
15.	Könyv	4901-ből 4903
16.	Napilap (hetenként legalább négyszer megjelenő kiadvány); Egyéb újság, folyóirat (évente legalább egyszer megjelenő kiadvány)	4902
17.	Kotta	4904

*4. számú melléklet
a 2007. évi CXCVII. törvényhez*

Adóraktározási eljárás

1. Az adóraktározási eljárás a termék adóraktárba történő beraktározását, ott tárolását, valamint onnan történő kiraktározását foglalja magában.

2. Adóraktár:

a) a jövedéki termékek kivételével az a vámhatóság által adóraktározási eljárás céljára engedélyezett raktár, amelynek engedélyezési és működtetési feltételei meg-
egyeznek a Vámvégrehajtási-rendelet 525. cikkében meghatározott, A-típusú vámraktár engedélyezési és működtetési feltételeivel;

b) a jövedéki termékek esetében a Jöt.-ben meghatározott adóraktár, feltéve, hogy azt – az adóraktár üzemeltetőjének, engedélyesének (a továbbiakban együtt: adóraktár üzemeltetője) kérelmére – a vámhatóság adóraktározási eljárás céljára is engedélyezte. Az engedély megszerzéséhez az szükséges, hogy az adóraktár maga és az adóraktár üzemeltetőjének nyilvántartása egyaránt alkalmas legyen az adóraktározási eljárás hatálya alá vonható jövedéki termékek és az ezen eljárás hatálya alá nem vonható jövedéki termékek egyértelmű, megbízható és maradéktalan elkülönítésére.

3. Beraktározás: érvényes jogcím meglétének feltételével a termék fizikai betárolása az adóraktárba.

4. Kiraktározás: érvényes jogcím meglétének feltételével a termék fizikai kitárolása az adóraktárból.

5. Adóraktár üzemeltetője – az egyéb jogszabályi rendelkezések sérelme nélkül – kizárólag olyan belföldön nyilvántartásba vett adóalany lehet, akinek (amelynek) nincs olyan jogállása, amely természeténél fogva az e törvényben szabályozott kötelezettségek teljesítésével összeegyeztethetetlen lenne, vagy annak csorbítására lenne alkalmas.

6. Az adóraktár a vámhatóság felügyelete alatt áll, amely közvetlen vagy közvetett egyaránt lehet.

7. Beraktározó kizárólag a termék

a) értékesítője lehet; vagy

b) Közösségen belüli beszerzője lehet.

8. A beraktározást maga a beraktározó, illetőleg a nevében és képviselőjében eljáró meghatalmazottja indíthatja.

9. A beraktározás az adóraktár felügyeletét ellátó vám-
szervnél indítványozható az erre a célra rendszeresített okmány (a továbbiakban: beraktározási okmány) benyújtásával.

10. A beraktározási okmány kötelező adattartalma a következő:

- a) a beraktározó adószáma, valamint neve és címe;
- b) a beraktározás jogcíméről szolgáló ügylet [7. pont] teljesülését tanúsító okirat sorszáma vagy egyéb olyan jel, amely az okiratot kétséget kizáró módon azonosítja;
- c) a beraktározandó termék megnevezése és mennyisége;
- d) az adóraktár üzemeltetőjének neve, címe és adószáma;
- e) az adóraktár nyilvántartási száma és címe.

11. A beraktározási okmányt 3 példányban kell benyújtani.

12. A beraktározási okmány benyújtásával egyidejűleg a vámhatóságnak be kell mutatni a beraktározás jogcíméről szolgáló ügylet teljesülését tanúsító okirat eredeti példányát vagy annak hiteles másolatát, továbbá csatolni kell az erről készített másolatot 2 példányban.

13. Abban az esetben, ha a beraktározást nem maga a beraktározó indítványozza, a nevében és képviselőjében eljárónak a beraktározási okmányhoz csatolnia kell nevére szóló írásos meghatalmazást is.

14. A beraktározás indítványozásával egyidejűleg a vámhatóság áruvizsgálatot tart, amely tételes, szűrőpróbaszerű vagy adminisztratív egyaránt lehet.

15. Az áruvizsgálat eredményét, valamint a beraktározás tényét és időpontját a vámhatóság a beraktározási okmány záradékolásával közli.

16. A záradékolt beraktározási okmány 1 példányát a beraktározó, 1 példányát az adóraktár üzemeltetője, 1 példányát pedig a vámhatóság köteles megőrizni. A 12. pontban említett csatolt másolat egyik példányát az adóraktár üzemeltetője, másik példányát pedig a vámhatóság szintén köteles megőrizni.

17. Abban az esetben, ha az adóraktárban tárolt terméket a 113. § szerint értékesítették, az értékesítő köteles – a 24. pontban említett eset kivételével – megküldeni az értékesítéséről szóló számla hiteles másolatából 1 példányt az adóraktár üzemeltetőjének, 1 példányt pedig az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervnek, akik (amelyek) azt kötelesek megőrizni.

18. Kiraktározó kizárólag a termék

- a) 7. b) alpontban említett beraktározója lehet; vagy
- b) igazolt utolsó értékesítője lehet, aki (amely) azt a 113. § szerint értékesítette.

19. A kiraktározás indítványozásának feltétele, hogy a kiraktározó a kiraktározandó termék után adóbiztosítékot nyújtson. Mentessül az adóbiztosíték nyújtása alól az a kiraktározó, aki (amely)

a) az Art. rendelkezései szerint egyúttal minősített adózó is;

b) képviselőjére pénzügyi képviselőt bíz meg azzal, hogy ez a kötelezettség pénzügyi képviselőjét terheli.

20. A kiraktározást maga a kiraktározó, illetőleg a nevében és képviselőjében eljáró meghatalmazottja indíthatja.

21. A kiraktározás az adóraktár felügyeletét ellátó vámszervnél indítványozható az erre a célra rendszeresített okmány (a továbbiakban: kiraktározási okmány) benyújtásával.

22. A kiraktározási okmány kötelező adattartalma a következő:

- a) a kiraktározó adószáma, valamint neve és címe;
- b) hivatkozás a kiraktározó jogosultságának jogcímére [18. pont];
- c) a kiraktározandó termék megnevezése és mennyisége;
- d) az adóraktár üzemeltetőjének neve, címe és adószáma;
- e) az adóraktár nyilvántartási száma és címe.

23. A kiraktározási okmányt 3 példányban kell benyújtani.

24. A kiraktározási okmányhoz csatolni kell a kiraktározó által a kiraktározandó termékre nyújtott adóbiztosítékról [19. pont] szóló igazolást is.

25. A 18. b) alpont szerinti esetben a kiraktározási okmány benyújtásával egyidejűleg a vámhatóságnak be kell mutatni a termék értékesítéséről kibocsátott eredeti számlát vagy annak hiteles másolatát, továbbá csatolni kell az erről készített másolatot 2 példányban.

26. A 18. b) alpont alkalmazásában a kiraktározó abban az esetben igazolt utolsó értékesítő, ha a 17. pont szerint rendelkezésre álló számlák meg nem szakított láncolatában az utolsó számlán a termék beszerzőjeként szereplő személye megegyezik a 25. pont szerint bemutatott számla kibocsátójának személyével.

27. Abban az esetben, ha a kiraktározást nem maga a kiraktározó indítványozza, a nevében és képviselőjében eljárónak a kiraktározási okmányhoz csatolnia kell a nevére szóló írásos meghatalmazást is.

28. A kiraktározás indítványozásával egyidejűleg a vámhatóság áruvizsgálatot tart, amely tételes, szűrőpróbaszerű vagy adminisztratív egyaránt lehet.

29. Az áruvizsgálat eredményét, valamint a kiraktározás tényét és időpontját a vámhatóság a kiraktározási okmány záradékolásával közli.

30. A záradékolt kiraktározási okmány 1 példányát a kiraktározó, 1 példányát az adóraktár üzemeltetője, 1 példányát pedig vámhatóság köteles megőrizni. A 24. pontban említett csatolt másolat egyik példányát az adóraktár üzemeltetője, másik példányát pedig a vámhatóság szintén köteles megőrizni.

31. Az adóraktár üzemeltetője köteles az adóraktározási eljárás hatálya alá tartozó termékekről folyamatos mennyiségi nyilvántartást vezetni. A mennyiségi nyilvántartásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) a nyitó adóraktári készleten levő termékek megnevezése és mennyisége;
- b) az adóraktárba igazoltan beraktározott termékek megnevezése és mennyisége;
- c) az adóraktárból igazoltan kiraktározott termékek megnevezése és mennyisége;
- d) a záró adóraktári készleten levő termékek megnevezése és mennyisége.

32. A 31. pont szerinti nyilvántartást adóraktáranként elkülönítetten úgy kell vezetni, hogy a beraktározó [7. pont], a 17. pont szerint rendelkezésre álló számlák meg nem szakított láncolatában az utolsó számlán a termék beszerzőjének, valamint a kiraktározó [18. pont] személye egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítható legyen.

33. Az adóraktár üzemeltetője köteles tételes leltárral alátámasztani

- a) a nyitó adóraktári készletet az adóraktár létesülésének napjára,
 - b) a záró adóraktári készletet az adóraktár megszűnésének napjára,
 - c) egyéb esetekben pedig a nyitó- és záró adóraktári készletet naptári negyedévente, a naptári negyedév végének utolsó napjára
- vonatkozó mennyiségi felvétellel. A leltározásra a Számv. tv. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

34. Abban az esetben, ha a leltározás a nyilvántartáshoz képest mennyiségi eltérést mutat, a mennyiségi eltérés körébe tartozó terméket úgy kell tekinteni, mint

- a) amely a mennyiségi eltérés feltárásakor a 2. § a) pontja szerint adóztatandó értékesítés tárgya, és
- b) amelyet a mennyiségi eltérés feltárásakor kiraktároztak.

35. A 34. pontban említett esetben a termék értékesítője, aki (amely) egyúttal annak kiraktározója is, megegyezik a nyilvántartásban szereplő személlyel [32. pont].

36. Abban az esetben, ha a 35. pont szerint a termék értékesítőjének személye nem állapítható meg, az adóraktár üzemeltetője minősül a termék értékesítőjének, egyúttal annak kiraktározójának.

37. A 34. pontban említett esetben a kiraktározónak a termékre adóbiztosítékot kell nyújtani, amelyre a 19. a) és 19. b) alpontban meghatározott mentesség nem vonatkozik.

38. A vámhatóság a 19., illetőleg a 37. pont szerint nyújtott adóbiztosítékot felszabadítja, ha a kiraktározó a kiraktározott termék adójogi helyzete rendezését igazolja.

39. A 38. pont alkalmazásában a kiraktározott termék adójogi helyzete rendezésének igazolása jelenti:

- a) a termék értékesítése után megállapított fizetendő adó bevallását igazoló, illetőleg abban az esetben, ha a termék értékesítése – e törvény értelmében – mentes az adó alól, az annak teljesülését igazoló okirat bemutatását a vámhatóságnak;
- b) a termék Közösségen belüli beszerzése után megállapított fizetendő adó bevallását igazoló okirat bemutatását a vámhatóságnak abban az esetben, ha a kiraktározó a termék Közösségen belüli beszerzője [7. b) alpont].

40. Mentessül a 39. a) alpontban meghatározott okirat-bemutatói kötelezettség alól a kiraktározó abban az esetben, ha a termék Közösség területéről való kiléptetésének tényéről a vámhatóság – az elektronikus kiviteli eljárás részeként, a kiviteli adatok vámhatóságok közötti informatikai adatsere keretében – elektronikus üzenet formájában igazolást kapott.

5. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Az előzetesen felszámított adó arányos megosztásának 123. § (3) bekezdésében említett számítási módszere

1. Az előzetesen felszámított adó arányos megosztásának 123. § (3) bekezdésében említett számítása a következő képlet alkalmazásával történik:

$$L = A \times L(H);$$

ahol

L: az arányosítással megosztandó előzetesen felszámított adóból a levonható rész összege;

A: az arányosítással megosztandó előzetesen felszámított adó éves szinten összesített összege;

L(H): a levonási hányados, amelynek

– számlálójában az adólevonásra jogosító termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékének – ideértve az ezekhez kapcsolódó előleget is – adó nélkül számított, forintban megállapított és éves szinten összesített összege szerepel,

– nevezőjében pedig egyrészt a számlálóban szereplő összeg, másrészt az adólevonásra nem jogosító termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékének – ideértve az ezekhez kapcsolódó előleget is – adó nélkül számított,

forintban megállapított és éves szinten összesített összege szerepel együttesen.

2. Abban az esetben, ha az adóalany közvetlenül olyan pénzübeni támogatásban részesül, amely a 65. § szerint a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának árát (díját) közvetlenül nem befolyásolja, a támogatás forintban megállapított és éves szinten összesített összege az 1. pont szerinti levonási hányados nevezőjének értékét növeli.

3. Az 1. pont szerinti levonási hányadosnak sem a számlálójában, sem a nevezőjében nem szerepelhet:

a) a tárgyi eszköz értékesítésének ellenértéke, amelyet az adóalany az értékesítést megelőzően saját vállalkozásában használt;

b) az ingatlan értékesítésének, illetőleg az ingatlanhoz kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának ellenértéke, ha a tevékenységet az adóalany eseti jelleggel végzi;

c) a 86. § (1) bekezdésének a)–g) pontjaiban felsorolt szolgáltatások nyújtásának ellenértéke, ha a tevékenységet az adóalany eseti jelleggel végzi.

4. A 3. b) és 3. c) alpont alkalmazásában nem tekinthető eseti jellegűnek, ha az adóalany a tevékenységet – az arra irányadó külön jogszabályi rendelkezések alapján – engedéllyel végzi, vagy kizárólag engedéllyel végezhetné, illetőleg ha a 3. b) és 3. c) alpontban említett tevékenységek-ből származó ellenérték adó nélkül számított, forintban megállapított és éves szinten összesített összegének részaránya meghaladja az 1. pont szerinti levonási hányados nevezője értékének a 10 százalékát.

5. Az 1. pont szerinti levonási hányadost felfelé kerekítve, 2 tizedesjegy pontossággal kell megállapítani.

6. Az előzetesen felszámított adó arányos megosztását véglegesen a tárgyévra vonatkozó adatokkal a tárgyév utolsó adómegállapítási időszakáról szóló bevallás elkészítésének keretében kell elvégezni.

7. Az előzetesen felszámított adó arányos megosztását ideiglenesen, a tárgyévra vonatkozó évközi adatokkal – a tárgyév utolsó adómegállapítási időszakát megelőzően – a tárgyévi adómegállapítási időszakokról szóló bevallások elkészítésének keretében is el kell végezni.

8. A 7. pont szerinti megosztás alkalmazása során az évközi adatokat az adómegállapítási időszakok között göngyöltetni kell, és azt a levonható előzetesen felszámított adó összeget kell előjelhelyesen megállapítani, amely a tárgyidőszaki és azt megelőző utolsó adómegállapítási időszak eredményének különbözeteként adódik.

9. A 7. pontban említett megosztáshoz az adóalany:

a) választhatja a tárgyévet megelőző évre vonatkozó végleges levonási hányadost, feltéve, hogy ilyen hányadossal rendelkezik; vagy egyebekben

b) azt a levonási hányadost alkalmazhatja, amely a tárgyévra vonatkozó évközi és az adómegállapítási időszakok között göngyöltett adatok eredménye.

10. Ha az adóalany élt a 9. a) alpontban említett választási jogával, attól a 7. pont szerinti megosztás egész időszakában nem térhet el. Az adóalany ez esetben a 7. pont szerinti megosztással érintett adómegállapítási időszakai-ban az arányosítással megosztandó előzetesen felszámított adó összegét – a 8. ponttól eltérően – a 9. a) alpont szerinti levonási hányados alkalmazásával köteles megosztani.

11. Abban az esetben, ha az adóalanyra a 7. pont szerinti megosztás is vonatkozik, a 6. pont szerinti megosztás során a 8. pontban említett számítási módszert kell megfelelően alkalmazni.

12. Abban az esetben, ha a 6. pontban említett bevallás benyújtását követően a véglegesen levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben változás következik be, és a számítás eredményeként adódó új összeg a 6. pontban említett bevallásban közölt összeghez képest abszolút értékben legalább 10 000 forintnak megfelelő pénzüsszeggel tér el, az adóalany köteles előzetesen felszámított adó arányos megosztását utólag kiigazítani.

6. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

A 142. § (1) bekezdése d) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek

Sor-szám	Megnevezés	vtsz.
1.	Vas- és acélhulladék és -törmelék	7204 kivéve: 7204 50
2.	Réz hulladék és -törmelék	7404
3.	Nikkel hulladék és -törmelék	7503
4.	Alumínium hulladék és -törmelék	7602

Sor-szám	Megnevezés	vtsz.
5.	Ólomhulladék és -törmelék	7802
6.	Cinkhulladék és -törmelék	7902
7.	Ónhulladék és -törmelék	8002
8.	Wolfram- (tungsten) hulladék és törmelék	8101 97
9.	Molibdénhulladék és -törmelék	8102 97
10.	Tantálhulladék és -törmelék	8103 30
11.	Magnéziumhulladék és -törmelék	8104 20
12.	Kobalthulladék és -törmelék	8105 30
13.	Bizmuthulladék és -törmelék	8106 00 10-ből
14.	Kadmiumhulladék és -törmelék	8107 30
15.	Titánhulladék és -törmelék	8108 30
16.	Cirkóniumhulladék és -törmelék	8109 30
17.	Antimonhulladék és -törmelék	8110 20
18.	Mangánhulladék és -törmelék	8111 00 19
19.	A vas- és acélgyártásnál keletkező szemcsézett salak (salakhomok)	2618
20.	Salak, kohósalak (a szemcsézett salak kivételével), reve, a vas- vagy az acélgyártásnál keletkező egyéb hulladék	2619
21.	Arzént, fémeket vagy ezek vegyületeit tartalmazó hamu és üledék (a vas- vagy acélgyártásnál keletkező hamu és üledék kivételével)	2620
22.	Visszanyert (hulladék és használt) papír vagy karton	4707
23.	Üvegcserep és más üveghulladék	7001 00 10
24.	Műanyag hulladék és forgács	3915
25.	Lágygumi hulladék, -törmelék és -forgács, és az ezekből nyert por és granulátum	4004
26.	Nemesfém- és nemesfémmel plátirozott fémhulladék és -törmelék; más nemesfémeket vagy nemesfémvegyületet tartalmazó hulladék és törmelék, elsősorban nemesfém visszanyeréséhez	7112
27.	Szemcse és por nyersvasból, tükörvasból, vasból vagy acélból	7205
28.	Használt vagy új rongy, zsineg-, kötél-, hajókötél-hulladék és használt textiláru zsinegből, kötélből vagy hajókötélből	6310

7. számú melléklet a 2007. évi CXXXVII. törvényhez

A mezőgazdasági tevékenység körébe tartozó termékek és szolgáltatások

I. RÉSZ: TERMÉKEK

A. pont

Sor-szám	Megnevezés	vtsz.
1.	Élő növény (beleértve azok gyökereit is), dugvány, oltvány stb. Zöldségpalánta	0602 10 0602 20, 0602-ből
2.	Burgonya	0701

Sor-szám	Megnevezés	vt.sz.
3.	Élelmezési célra alkalmas zöldségfélék, gyökerek és gumók (kivéve: hántolt és feles) szaporítóanyag zöldségfélékhez	0702-től 0709-ig, 0713-ból, 1209-ből
4.	Szőlő	0806 10
5.	Élelmezési célra alkalmas gyümölcs és dió és dinnyefélék héja	0802 11-től 0802 50-ig, 0807 11, 0807 19, 0808, 0809, 0810 10-től 0 810 40-ig, 0810 90-ből
6.	Hazai termesztésű fűszernövények	0904 20, 0909, 0910-ből
7.	Gabonafélék muhar, csumiz	1001-től 1007-ig, 1008 10, 1008 20, 1008 30, 1008 90 10 1008 90 90-ből
8.	Különféle magvak, ipari és gyógynövények Szaporítóanyag ipari növényekhez	1201, 1202 1204-től 1207-ig, 1209-ből, 1210-ből, 1211 90-ből, 1212 91, 1212 99 80-ból, 1213, 1401 90-ből, 1403 00, 2401 10, 2401 20, 5301 10, 5302 10
9.	Mákgubó	1211 90 98 99-ből
10.	Takarmánynövények (kivéve az őrlemény és a pellet) Szaporítóanyag takarmánynövényekhez	1214-ből 2308 00 40 00-ból, 1209-ből
11.	Feldolgozott, tartósított saját előállítású zöldség, gyümölcs, savanyúság, citrusfélék és dinnyefélék héja paradicsomlé	0711, 0712, 0811-től 0813-ig, 0814-ből, 2001, 2003-től 2009-ig, 2002-ből
12.	Must és bor	2204-ből
13.	Borseprő, borkő	2307-ből
14.	Szőlőtörköly	2308-ból

B. pont

Sor-szám	Megnevezés	vtsz.
1.	Ló, szarvasmarha, sertés, juh, kecske, baromfi és más élő állat (a sportló, versenyló, kutya, macska, díszállat, laboratóriumi és állatkerti állat kivételével)	0101-től 0105-ig, 0106-ból
2.	Halak (csak az édesvízi halak, halikra), rákok, puhatestű és más gerinctelen víziállatok	0301-ből, 0302-ből, 0306 29 10, 0307-ből, 0307 60, 0307 91-ből
3.	Nyers tej	0401-ből
4.	Friss tojás	0407-ből
5.	Természetes méz	0409
6.	Másutt nem említett állati eredetű termékek (szőr, háziállatok spermája, propolisz, méhpempő, virágpör, méhviasz, méhpempővel dúsított méz)	0502, 0503, 0505, 0511-ből, 1301 90 90 99-ből, 0410-ből, 1212 99-ből, 1521 90-ből, 2106 90 98-ből
7.	Állati vagy növényi trágya	3101
8.	Nyers szőrme	4301-ből
9.	Legombolyításra alkalmas selyemhernyógubó	5001
10.	Nyers gyapjú	5101
11.	Erdei fák és cserjék csemetéje, oltványa	0602-ből
12.	Erdei fák és cserjék magja	1209 99-ből
13.	Feldolgozott tej és tejtermékek	0401-ből, 0402-től 0406-ig

II. RÉSZ: SZOLGÁLTATÁSOK

Sor-szám	Megnevezés
1.	Talajművelés, aratás, cséplés, préselés, szüretelés, betakarítás, vetés és ültetés
2.	Mezőgazdasági termékek csomagolása és piacra történő előkészítése, mint például mezőgazdasági termékek szárítása, tisztítása, aprítása, fertőtlenítése és silózása
3.	Mezőgazdasági termékek tárolása
4.	Ló, szarvasmarha, sertés, juh, kecske, baromfi és más élő állat (a sportló, versenyló, kutya, macska, díszállat, laboratóriumi és állatkerti állat kivételével) gondozása, tenyésztése és hizlalása
5.	Mezőgazdasági, erdőgazdálkodási vagy halgazdasági vállalkozásokban alkalmazott eszközök mezőgazdasági célokra történő bérbeadása
6.	Műszaki segítségnyújtás
7.	Gyomirtás és mezőgazdasági kártevők irtása, növények és földek permetezése
8.	Mezőgazdasági, erdőgazdálkodási öntöző berendezések üzemeltetése
9.	Vízlecsapoló berendezések üzemeltetése
10.	Fák nyesése és kivágása, valamint egyéb mező- és erdőgazdálkodási szolgáltatások

8. számú melléklet
a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek

I. rész: műalkotások

1. művész által saját kezűleg készített festmény, rajz, pasztellkép, részekből összeállított kép (kollázs) és dekoratív tábla (vtsz. 9701-ből);
2. művész által saját kezűleg készített és korlátozott számban előállított metszet, nyomat és litográfia (vtsz. 9702 00 00-ből);
3. művész által saját kezűleg készített szobrászművészeti alkotás bármilyen anyagból (vtsz. 9703-ból), valamint az erről legfeljebb 8 példányban készített öntvénymásolat, amelynek sokszorozását a művész vagy jogutódjának személyes felügyelete alatt végezték;
4. művész saját eredeti terve alapján legfeljebb 8 példányban készített kézi szövésű faliszőnyeg, kárpit (vtsz. 5805 00 00-ből) és fali drapéria (vtsz. 6304 00 00-ből);
5. művész által saját kezűleg készített és szignált egyedi kerámia;
6. művész által saját kezűleg, legfeljebb 8 számozott példányban készített, és a művész vagy a művészeti műhely által szignált réz alapú tűzzománc, kivéve az ötvös- és ékszertermékeket;
7. művész által saját kezűleg készített, és általa vagy felügyelete alatt legfeljebb 30 számozott példányban – minden méretet és hordozót ideértve – sokszorozott, és a művész által szignált fénykép.

II. rész: gyűjteménydarabok

1. posta- és illetékbélyeg, lebélyezett postabélyeg, első napi bélyegzéssel ellátott boríték, postai levelezőlap és boríték (bélyeges papír) és más hasonló érvénytelenített vagy postatiszta termék, feltéve, hogy ezek nincsenek forgalomban, illetőleg nem is szánják forgalomra (vtsz. 9704 00 00);
2. állattani, növényteni, ásványtani, anatómiai, történelmi értékű, archeológiai, paleontológiai, etnográfiai és numizmatikai gyűjtemény és gyűjteménydarab (vtsz. 9705 00 00).

III. rész: régiségek

- a vtsz. 9701–9705 alá nem tartozó, 100 évnél idősebb termék (vtsz. 9706 00 00).

9. számú melléklet
a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Az „adó” kifejezés jelentése a Közösség egyes tagállamaiban

1. A Belga Királyság esetében: Belasting over de toegevoegde waarde (BTW), illetőleg Taxe sur la valeur ajoutée (TVA);

2. a Bolgár Köztársaság esetében: Danak varhu doba-vena stojnost;
3. Ciprus esetében: Foros Prostithemenis Aksias (FPA);
4. a Cseh Köztársaság esetében: Daň z přidané hodnoty (DPH);
5. a Dán Királyság esetében: Merværdiafgift (Moms);
6. az Egyesült Királyság esetében: Value Added Tax (VAT);
7. az Észt Köztársaság esetében: Käibemaksu;
8. a Finn Köztársaság esetében: Arvonlisävero (ALV);
9. a Francia Köztársaság esetében: Taxe sur la valeur ajoutée (TVA);
10. a Görög Köztársaság esetében: Foros Prostithemenis Aksias (FPA);
11. a Holland Királyság esetében: Belasting over de toegevoegde waarde (BTW);
12. Írország esetében: Cáin Bhreisluacha, illetőleg Value Added Tax (VAT);
13. a Lengyel Köztársaság esetében: Podatek od towarow i usług;
14. a Lett Köztársaság esetében: Pievienotās vērtības nodoklis (PVN);
15. a Litván Köztársaság esetében: Pridėtinės vertės mokestis (PVM);
16. a Luxemburgi Nagyhercegség esetében: Taxe sur la valeur ajoutée (TVA);
17. a Máltai Köztársaság esetében: It-Taxxa Fuq Il-Valur Mizjud;
18. a Magyar Köztársaság esetében: Általános forgalmi adó (ÁFA);
19. a Németországi Szövetségi Köztársaság esetében: Umsatzsteuer (USt);
20. az Olasz Köztársaság esetében: Imposta sul valore aggiunto (IVA);
21. az Osztrák Köztársaság esetében: Umsatzsteuer (USt);
22. a Portugál Köztársaság esetében: Imposto sobre o Valor Acrescentado (IVA);
23. Románia esetében: Taxa pe valoarea adăugată (TVA);
24. a Spanyol Királyság esetében: Impuesto sobre el Valor Añdido;
25. a Svéd Királyság esetében: Mervärdesskatt (Moms);
26. a Szlovák Köztársaság esetében: Daň z pridanej hodnoty (DPH);
27. a Szlovén Köztársaság esetében: Davek na dodano vrednost.

A Kormány rendeletei

A Kormány 310/2007. (XI. 16.) Korm. rendelete

a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások
Központi Hivatala létrehozásáról,
feladatairól és hatásköréről szóló
276/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet
módosításáról

A Kormány az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörben, az Alkotmány 40. §-ának (3) bekezdésében foglalt feladatkörében eljárva a következő rendeletet alkotja:

1. §

A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala létrehozásáról, feladatairól és hatásköréről szóló 276/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 4. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 2. §-ának (3) bekezdésében meghatározott hatásköröket a KEKKH jogszabályban meghatározott választási ügycsoportjai tekintetében az önkormányzati és területfejlesztési miniszter gyakorolja.”

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 4. §-a (2) bekezdésének *f*) pontjában a „, valamint” szövegrész és az R. 4. §-a (2) bekezdésének *g*) pontja a hatályát veszti.

(3) Ez a rendelet a hatálybalépését követő napon a hatályát veszti.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

IRÁNYMUTATÁSOK, IV. rész JOGEGYSÉGI HATÁROZATOK

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozatai

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

4/2007. BJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának büntető jogegységi tanácsa Budapesten, a 2007. év november hó 5. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

jogegységi határozatot:

I. A garázdaság bűncselekménye társas elkövetésének törvényi tényállást megvalósító alanyai önálló tettesek nem lehetnek. Az önálló tettesség akkor is kizárt, ha a csoportos elkövetés során egymás ellen lépnek fel.

II. A Btk. 271. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés *a*) pontja szerint minősülő garázdaság büntette társtetteseinek szándék- és akarategysége [Btk. 13. §, 20. § (2) bek.] szempontjából csak annak belátása szükséges, hogy az egymással – vagy másokkal – szembeni erőszakos cselekedetük közvetlenül és durván sértheti a közösség nyugalalmát. Az elkövetők személyes motivációja, indítéka a szándékegység megítélésénél figyelmen kívül marad.

III. A garázdaság bűncselekményének társtetteskénti elkövetését nem zárja ki az, ha a személy elleni erőszakos magatartás egyidejűleg alaki bűnhalmazatot alkotó testi sértést is megvalósít (BK. 93.), s ez utóbbi bűncselekményt tekintve a társtetteség ismérvei hiányoznak.

INDOKOLÁS

A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese – a Pécsi Ítéltábla Büntető Kollégiuma vezetőjének kezdeményezésére – a Be. 440. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja alapján az ítélkezési gyakorlat egységének biztosítása érdekében [Be. 439. § (1) bek. *a*) pont] jogegységi eljárás lefolytatá-

sát és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta abban az elvi jogalkalmazási kérdésben, hogy a Btk. 271. §-a (2) bekezdésének a) pontja szerint minősülő garázdaság büntetett elkövető csoport résztvevőinek az elkövetői minősége társtettesi vagy önálló tettesi abban az esetben, ha a garázdaság elkövetése során egymással szemben lépnek fel és a törvényi tényállás részét alkotó erőszakos magatartásukat a csoport másik vagy többi résztvevőjének személyét, testi épségét sértve valósítják meg.

A jogegységi indítványt kezdeményező kollégiumvezető az indítvány tárgyául megjelölt jogkérdésben az illetékességi területén működő bíróságok – a Tolna Megyei Bíróság és a Somogy Megyei Bíróság, illetőleg az illetékességi területükhöz tartozó egyes helyi bíróságok – ítélezésében ellentétes gyakorlatot észlelt.

A Kaposvári Városi Bíróság a 9.B.617/2005. számú, illetőleg a másodfokon eljáró Somogy Megyei Bíróság a Bf.15/2006. számú ügyben, és a Siófoki Városi Bíróság a 4.B.368/2005. számú, illetőleg a másodfokon eljáró Somogy Megyei Bíróság a Bf.13/2006. számú ügyben az ügydöntő határozatában a csoportosan elkövetett garázdaság büntetett elbírálva az elkövetőknek az egymás sérelmére megvalósított garázda cselekményét valamennyi terhelt esetében társtettesként elkövetettnek értékelte.

Ezzel szemben a Szekszárdi Városi Bíróság a 26.B.3/2000/36. számú és a Tolna Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a 3.Bf.172/2006/11. számú, valamint a Bonyhádi Városi Bíróság a B.107/2006/10. számú és a Tolna Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 3.Bf.61/2007/3. számú határozatai – elvetve a megyei főügyészség jogi álláspontját – önálló tettesként (és nem társtettesként) elkövetett garázdaság büntetettének értékelték azoknak a terhelteknek a cselekményét, akik, mint a Btk. 137. § 13. pontja szerint csoportot alkotó elkövetők a kihívóan közösségellenes erőszakos cselekményüket egymással szemben hajtották végre.

A Tolna Megyei Bíróság határozataiban kifejtett jogi álláspont lényege az, hogy amennyiben három személy egy helyen és egy időben valósítja meg a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság törvényi tényállását, a csoportos elkövetés, mint minősítő körülmény megállapítható, de „az ennél szorosabb közös bűnelkövetői kapcsolat, a társtettség csak teljes szándékegység esetén jön létre”. Az előbb felsorolt ügyekben pedig a szándékegység azért nem állapítható meg, mert a személy elleni erőszakot egymással szemben elkövetők között nem lehet szó akarategységről. Ha az elkövetők ellentétes érdekből, sőt egymás ellen irányuló szándékkal cselekszenek, úgy közöttük a Btk. 20. §-ának (2) bekezdésében a társtettséghez megkívánt érzelmi és értelmi azonosulás, a szándék- és akarategység hiányzik.

* * *

Az indítványozó álláspontja szerint a felvetett elvi kérdés megoldását a Somogy megyében működő bíróságok

ismertetett határozatai tartalmazzák helyesen. A korábban közölt eseti döntések és jogegységi határozat ismertetésével álláspontjának alátámasztásául a következőkre mutatott rá:

A garázdaság csoportosan elkövettként minősül akkor is, ha a három vagy több személy nem együttesen, egymást támogatva, hanem egymással szemben vesz részt az elkövetésben (BH 1985/299.).

A csoportos elkövetés folytán a társtettesként elkövetett garázdaság büntetettének megállapítására alkalmas annak a magatartása, aki a két társa kihívóan közösségellenes, erőszakos cselekményébe – a már megvalósított riadalom keltesére alkalmas történések ismeretében – bekapcsolódik, és a továbbiakban maga is részt vesz a sértett bántalmazásában (BH 2003/309.).

A garázdaság csoportosan elkövettkénti minősítését nem zárja ki, ha az elkövetők egyikének felelősségre vonására – vádemelés hiányában – nem került sor. „A garázdaság büntetettének megállapítását nem zárja ki, ha három vagy több elkövető nem együttesen, egymást támogatva lép fel, hanem egymással szemben áll. Így a három személy által megvalósított garázdaság akkor is csoportosan elkövetettnek (Btk. 137. § 13. pont) minősül, ha az elkövetők a kihívóan közösségellenes magatartásukat egymással szemben valósítják meg. Az ilyen magatartás ugyanúgy alkalmas riadalom, megbotránkozás okozására, ugyanúgy fokozottan veszélyes, mintha az elkövetők egységesen lépnének fel” (BH 2006/76.).

Az ismertetett eseti döntések azt szemléltetik: a bírói gyakorlat következetes abban, hogy csoportosnak tekinti a legalább három személy tettelegessége által megvalósított – riadalomkeltésre alkalmas – cselekményt, függetlenül attól, hogy azok ki (kik) ellen léptek fel. Egyöntetű az ítélezés abban is, hogy a garázdálkodók személyes indítéka közömbös (BH 1983/434.).

„A kihívóan közösségellenes magatartást tanúsító garázda elkövető tudatában van annak, hogy erőszakos cselekedete közvetlenül és durván sérti/sértheti a közösség nyugalma, ám – akár személyes motivációból fakadó – tettét e közösségi érdek semmibevevételével hajtja végre. Cselekményében a közösségi érdekekkel való szembe fordulás legalább az eshetőleges szándék szintjén felismerhető.” (BH 2005/313.). A garázdaságot elkövető tudatának, tehát ennyit és nem többet kell átfognia. A garázdaság büntetőjogi megítélése szempontjából az elkövetők cselekményüket „nem egymás ellen”, hanem a köznyugalom sérelmére valósítják meg. Ezért társas bűnelkövetés esetén a társtettségük aggálytalanul megállapítható akkor is, ha erőszakosságukat személyes nézeteltérésük, vitájuk váltotta ki. „Érdekeik” (indulataik), személyük szembenállása a garázdaság bűncselekményével kapcsolatban kívül marad a Btk. 13. §-ának szándékosság fogalmán.

Természetesen mindezeknek a követelményeknek és feltételeknek csak akkor lehet jogi jelentőségük, ha a társas bűnelkövetés alanyai valamennyien a jogtalanság talaján állnak. A jogtalan támadás ellen jogosan védekező,

vagy közérdekből beavatkozó, illetve a rend helyreállítása érdekében cselekvő személy nyilvánvalóan nem vonható a garázdaságot megvalósító csoport (Btk. 137. § 13. pont) fogalma alá, mert nem a köznyugalom ellen fejti ki tevékenységét.

A csoport büntetőjogi értékelésének a 2/2000. BJE számú jogegységi határozatban kifejtett általános szabályai alól a garázdaság sem kivétel. Tehát a részesek és a tettes (társtettesek) együtt alkothatnak e bűncselekmény tekintetében is csoportot, akár egymás ellen, akár egymást támogatva hajtják végre erőszakos tetteiket. A három vagy több személy, mint a Btk. 271. § (1) bekezdésének megfelelő tényállászerű magatartást tanúsító alanyai viszont nem minősíthetők önálló tetteseknek.

Az ítélkezési gyakorlat tükrében nem állja meg a helyét a Tolna Megyei Bíróság 3.Bf.172/2006/11. számú ítéletének az a – főügyészségi álláspontot cáfolataként felhozott – okfejtése, amely az egymást kölcsönösen ütlegető, szembenálló személyek cselekményét értékelve azt juttatja kifejezésre: „A társtettesi cselekményi egység elvét követve az a képtelen helyzet alakulna ki, hogy az elkövető a saját sérelmére más által megvalósított személy elleni bűncselekményért is felelne.”

A megyei bíróság idézett elvi álláspontja azért téves, mert „az ún. találkozó bűncselekmények” esetén – a kölcsönös bántalmazás – csoportos (társas) garázdaságként való értékelése mellett, ha annak egyéb feltételei megvannak (BK 93.), azzal halmazatban kell megállapítani a testi sértést is, amelynek az okozója ezért a bűncselekményért már önálló tettesként felelhet. Mindez nem érinti a garázdaság csoportos, és azon belüli társtettesi elkövetést.

A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese azt indítványozta, hogy a jogegységi tanács a felvetett vitás elvi jogalkalmazási kérdésben az alábbiak szerint adjon iránymutatást:

1. A Btk. 271. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja szerinti garázdaság büntetett megvalósító csoportos elkövetés esetén a csoport tagjai társtettesek, vagy társtettesek és részesek, illetve tettes és részesek lehetnek.

E törvényhely alá vonható társas elkövetés alanyai – csoporton belül – önálló tetteseknek nem minősíthetők.

2. A Btk. 271. § (1), (2) bekezdés a) pontja szerinti garázdaság büntette társtetteseinek szándék- és akarategysége [Btk. 13. §, 20. § (2) bek.] szempontjából annak belátása szükséges, hogy az egymással – vagy másokkal – szembeni erőszakos cselekedetük közvetlenül és durván sérthesse a közösség nyugalma. Az elkövetők személyes motivációja, indítéka a szándékegység megítélésénél figyelmen kívül marad.

3. A garázdaság társtetteskénti elkövetésének megállapítását nem zárja ki, ha a személy elleni erőszakos magatartás egyidejűleg testi sértést is megvalósít. A két bűncse-

lekményt – egyéb feltételek megvalósulása esetén (BK 93.) – bűnhalmazatban kell megállapítani.

4. Csoportos elkövetésen belül is meg kell jelölni az elkövetői minőséget az ítélet rendelkező részében (társtetesként, bűnsegédként elkövetett garázdaság büntette).

* * *

A legfőbb ügyész a jogegységi indítványban kifejtett jogi állásponttal mindenben egyetértett és az annak megfelelő jogegységi határozat meghozatalára tett indítványt (BF.2342/2007. szám).

* * *

A jogegységi tanács a jogegységi indítványban kifejtett – a Somogy megyében működő bíróságok ítéleteivel szemléltetett és a kezdeményező ítélőtábla kollégiumvezetőjének a véleményével is megegyező – jogi állásponttal értett egyet.

A bűncselekmény csoportos elkövetésének megállapításával összefüggő jogértelmezési kérdéseket a 2/2000. büntető jogegységi határozat rendezte. Rámutatott arra, hogy a csoport tagjai a bűncselekmény – pontosabban a tettesi (társtettesi) magatartás – helyszínén vagy annak közelében, tehát azonos alkalommal, jól körülhatárolható térbeli és időbeli határok között együttműködve vesznek részt a cselekmény véghezvitelében. A bűncselekmény részesei csak akkor tekinthetők a csoport tagjainak, ha a tettes (társtettesek) mellett maguk is a bűncselekmény helyszínén működnek közre az elkövetésben, helyszíni felbujtással vagy az elkövetéshez segítség nyújtásával. A csoport tagjainak az elkövetői minőségét az ítéletben pontosan meg kell állapítani.

Az ítélkezési gyakorlat a garázdaság bűncselekményét – így a csoportos elkövetés folytán a garázdaság büntetett is – társtettesként elkövetettnek értékeli, amennyiben az a terhelteknek a térben és időben összefüggő kihívóan közösségellenes, megbotránkoztató vagy riadalom keltésére alkalmas személy elleni erőszak kifejtésével (is) együttjáró, egymás tevékenységének az ismeretében végrehajtott fellépésével valósul meg (BH 2000/94., 2003/309., 2006/76.). Az adott jogkérdésben tehát a bíróságok eltérő jogértelmezése a jogegység sérelmének a lehetőségét magában hordozza, s ez jogegységi határozat meghozatalát indokolja.

A jogirodalomban egységes, az ítélkezési gyakorlatban is követett az az álláspont, miszerint a társtettesesség megállapításának – a Btk. 20. §-ának (2) bekezdésében meghatározott – együttes feltétele: tárgyi értelemben ugyanazon szándékos bűncselekmény törvényi tényállásának az egé-

szében vagy részben történő megvalósítása, alanyi oldalról pedig egyfelől a másik, illetőleg a többi elkövető magatartása objektív veszélyeztető jellegének az ismerete (az egymás tevékenységének kölcsönös tudata), másfelől az, hogy mindegyik elkövetésben résztvevőt ugyanazon törvényi tényállás megvalósítására irányuló akár egyenes, akár eshetőleges szándék vezérelje. (Az ugyanazon bűncselekményhez kapcsolódó részesi magatartások lényegileg abban különböznek a társtettesek magatartásától, hogy tényállási elemet nem valósítanak meg). Ezeknek az elveknek értelemszerűen érvényesülniük kell akkor is, ha a garázdaság bűncselekménye csoportos elkövetéssel valósul meg, s a csoport résztvevői akár egymást támogatva, akár egymással szemben állva vesznek részt a garázdaság egyik lehetséges elkövetési magatartásának, a személy eleni erőszaknak a kifejtésében.

Abban az esetben, ha a Btk. 137. §-ának 13. pontja szerinti csoportot alkotó elkövetők kihívóan közösségellenes és megbotránkoztatás vagy riadalom keltésére objektíve alkalmas magatartása az egymással ellentétes érdekkörű, egymással szemben álló személy vagy személyek elleni erőszak kifejtésében – pl. egymás kölcsönös testi bántalmazásában – (is) megnyilvánul, a társtettség megállapításának az összes követelménye megvalósul, éppen úgy, mint ha az együttesen cselekvők tényállásszerű ilyen cselekvősége kívül álló személy vagy személyek ellen hatna. Az egymás tevékenységének kölcsönös tudata ilyenkor nyilvánvaló. A szemben álló felek egymással szembeni tettlegessége során emellett a résztvevők mindegyike vitathatatlanul tisztában van azzal is, hogy a maga, és az őt támogató társa, valamint a vele szemben álló és hozzá hasonlóan erőszakkal cselekvő személy vagy személyek a saját magatartásukkal az alapvető közösségi normákat az együttélési szabályokat semmibe véve, azaz kihívóan sértik. A szemben álló és egymást sértően cselekvő felek szándékegysége tehát a köznyugalom, mint jogi tárgy közvetlen sérelmét vagy veszélyeztetését illetően kétségtelen. Igaz mindez akkor is, ha egyik elkövető a két vagy több személynek az egymással szemben kifejtett közösségellenes erőszakos cselekvőségébe az addigi történések ismeretében kapcsolódik be valamelyik oldalon, valamelyik felet támogatva.

Közömbös ebből a szempontból az, hogy a cselekményt milyen személyes indíték motiválta, amidőn az is, hogy a személy elleni erőszak kölcsönös kifejtése az egymással szemben álló feleknél azonos, vagy eltérő súlyosságú következménnyel járt.

A társtettség iménti értelmezése a garázdaság csoportos elkövetése körében az ún. cselekmény-egység követelményét sem érinti: Ha ugyanis a garázdasággal valóságos alaki halmazatban a testi épséget sértő bűncselekményt is meg kell állapítani (BK 93.), ez a bűncselekmény az eredmény függvényében elkövetőként eltérően (könnyű testi sértésként, súlyos testi sértésként) minősülhet. Ekként pedig a garázdasággal alaki halmazatot alkotó testi épséget sértő bűncselekmény tekintetében az egymással szemben

cselekvő felek között a társtettség valóban kizárt lesz, ugyanis a passzív alany (sértett) különbözősége folytán nem ugyanazt a szándékos bűncselekményt valósítják meg. Az ellenféllel szemben szándékegységben, s a társtettség egyéb ismérveivel azonos oldalon cselekvők azonban a testi épséget sértő cselekményt társtettesként követik el. Ugyanez a helyzet nyilvánvalóan akkor is, ha a garázdaság bűncselekményének szubszidiárius jellege folytán a garázdaság és a testi épséget sértő bűncselekmény alaki halmazata látszólagos, és csak a testi épséget sértő garázdaságnál súlyosabb bűncselekmény elkövetése állapítható meg.

A kifejtettek folytán helyesen utal a jogegységi indítvány arra, hogy a csoportos garázdaság bűncselekményét elkövetők lehetnek mindnyájan társtettesek, társtettesek és részesek, vagy tettes és részesek, de kizárt az, hogy a csoport résztvevői közül a garázdaság törvényi tényállását megvalósító elkövetők (legalább két személy) önálló tettesként legyenek felelősségre vonhatók.

A jogegységi tanács a határozatát – a Bszi. 32. §-ának (4) bekezdése, illetve a Be. 445. §-ának (2) bekezdése alapján – a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Budapest, 2007. november 5.

Dr. Kónya István s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Belegi József s. k.,
előadó bíró

Dr. Akác József s. k.,
bíró

Dr. Édes Tamás s. k.,
bíró

Dr. Katona Sándor s. k.,
bíró

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

5/2007. BJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Büntető Jogegységi Tanácsa Budapesten, a 2007. év november hó 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A jogegységi tanács a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma következő állásfoglalásait hatályon kívül helyezi:

BK. 3., 7., 8., 20., 24., 26., 29., 31., 32., 33., 34., 36., 40., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 53., 61., 62., 65., 71., 72., 73., 74., 85., 88., 90., 91., 93., 95., 101., 103., 104., 107., 109., 114., 123., 126., 128., 132., 134., 135., 136., 137., 138., 139., 140., 144., 148., 149., 153., 154., 155., 161., 162., 163., 171.

INDOKOLÁS

A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese a Be. 439. §-a (1) bekezdése *a)* pontja alapján – az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében – jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta.

Az indítványban foglaltak lényege a következő:

Az 1997. október 1-jén hatályba lépett Bszi. 105. §-a szerint a törvény hatálybalépését megelőzően hozott elvi döntések, irányelvek és kollégiumi állásfoglalások az eltérő iránymutatást tartalmazó jogegységi határozat meghozataláig alkalmazhatók.

A Bszi. hatálybalépése óta eltelt 10 évben számos jogszabályi változásra került sor. Ezek több korábbi kollégiumi állásfoglalást érintettek. A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma több alkalommal – legutóbb a 2/2007. BK. véleményében – felülvizsgálta a még hatályos kollégiumi állásfoglalásait és a – jogszabályváltozás folytán – tartalmilag meghaladottakat nem tekintette irányadónak.

A büntető kollégium a határozat rendelkező részben felsorolt még hatályos kollégiumi állásfoglalásokat is megvizsgálta és ennek alapján jogegységi eljárást kezdemé-

nyezett azok hatályon kívül helyezésére annak érdekében, hogy a büntető kollégium vélemény formájában – a jogszabályi változtatásoknak és a bírói gyakorlat alakulásának megfelelő módosításokkal – állást foglalhasson.

A legfőbb ügyész az indítvánnyal mindenben egyetértett (BF.2475/2007.).

A jogegységi indítvány alapos.

A jogszabályok változásai és az ítélkezési gyakorlat alakulása feltétlenül szükségessé teszi a szóban levő kollégiumi állásfoglalások felülvizsgálatát és e vizsgálat eredményének kollégiumi vélemény formájában közzétételét.

A Bszi. idézett rendelkezése értelmében ez csak úgy lehetséges, hogy a jogegységi tanács a kollégiumi állásfoglalásokat hatályon kívül helyezi. A jogegységi tanács ennek megfelelően határozott.

A jogegységi tanács a határozatát – a Bszi. 32. §-a (4) bekezdése, illetve a Be. 445. §-a (2) bekezdése alapján – a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Budapest, 2007. november 7.

Dr. Kónya István s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Édes Tamás s. k.,
előadó bíró

Dr. Akác József s. k.,
bíró

Dr. Szabó Győző s. k.,
bíró

Dr. Márki Zoltán s. k.
bíró

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2008. évre: 26 460 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2008. évi előfizetési díj egy évre: 26 460 Ft áfával. ☐

fél évre: 13 230 Ft áfával. ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2008. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnék előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél-cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2008. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	121 212 Ft/év	Közlekedési Értesítő	28 476 Ft/év
Határozatok Tára	26 460 Ft/év	Kulturális Közlöny	21 672 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	6 552 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	23 940 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	22 428 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	17 640 Ft/év
Bányászati Közlöny	5 544 Ft/év	Nemzetközi Közlöny	7 400 Ft/év
Belügyi Közlöny	29 232 Ft/év	Oktatási Közlöny	25 200 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	25 452 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	35 028 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	31 752 Ft/év	Sportétesítő	6 048 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	4 284 Ft/év	Statisztikai Közlöny	15 120 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	21 924 Ft/év	Szociális Közlöny	17 892 Ft/év
Gazdasági Közlöny	26 964 Ft/év	Turisztikai Értesítő	14 112 Ft/év
Hírközlési Értesítő	7 560 Ft/év	Ügyességi Közlöny	7 560 Ft/év
Honvédelmi Közlöny	21 420 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alap Hírlevele	6 048 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	18 900 Ft/év	Pénzügyi Szemle	22 680 Ft/év
Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	17 388 Ft/év	L'udové noviny	5 796 Ft/év
Közigazgatási Szemle	7 400 Ft/év	Neue Zeitung	5 544 Ft/év

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2008. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	97 200 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	351 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	171 600 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	459 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	216 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	780 000 Ft

Az EU-JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2008. évi éves előfizetési díja

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	86 400 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	312 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	156 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	408 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	192 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	708 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2007-es évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. Ára: 18 480 Ft + áfa.

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: Gilyán György. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2007. évi éves előfizetési díj: 99 792 Ft. Egy példány ára: 210 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +189 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

07.3823 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

